PA
445
G3P3
1912
ROBA

PA
445
G3P3
1912

Passow's Wörterbuch der griechischen Sprache

völlig neu bearbeitet von

Wilhelm Crönert

3. Lieferung

ἀλφός—ἀνά

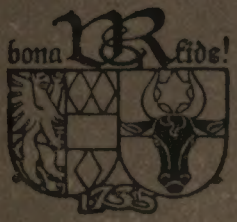

267 331 c.
28/4/32.

Verlag von Vandenhoeck & Ruprecht in Göttingen

Ar. Ec. 686, cf. ἀλφίτων στοά· ἡ -λις Phot., BA, ἀ. στ.· ἐν ᾗ τὰ ἄ. ἐπωλεῖτο H.), **-οπωλητήρια** u. γυνὴ **-οπωλήτρια** Poll. VI 37, τηλία· σανὶς **-οπωλικὴ** πλατεῖα BA 275; **-οσιτεῖ** nb. ἀρτοσιτεῖ X. Cyr. VI 2$_{28}$; **-οσκόπαι** (ſo)· -ομάντεις H.; **-οφάγα** ζῷα nb. συκοτράγα Ael. ha. 17$_{31}$; **-όχρωτος** κεφαλῆς erkl. λευκῆς, πολιᾶς, ὡς ἄλφιτα (ſ. d. u. ἀλφός) Ar. f. 533. = Nimmt ſchon in neuer Kom. ab, verſchwindet gg. Ende der ptol. Zeit aus der Volksſpr., O NT, ſp. Pap. (ἄ-α Hib. I 121 [III^a, Rechn.]) u. Inſchr., ^{p}Zaub.; dazu die Ἀλφιτώ (Mehlmuhme) nb. Ἀκκώ Chrys. III 313.

ἀλφός (ὁ Hdn. I 225), ὁ: ſchrotmehlartige? Hautkrankheit (vitiligo, morbus sacer Gloss.), = color albus, fere subasper et non continuus, ut quaedam quasi guttae dispersae esse videantur (dist. μέλας u. λευκή) Cels. V 28$_{19}$, aber λευκὸς -ός (Dsc.) = λευκὴ παραλλαγὴ κατὰ τὸ χρῶμα (l. τὸν χρῶτα?) μετά τινων λεπτῶν στιγμάτων u. μέλας -ός = ὑπομελαινίζουσα Phot., BA, cf. Gal. XV 348, CassFel. 9; -ὸς χρόα πάντα κατέσχεθε nb. κνύος Hes. f. 29, τροχόεντες Nic. th. 332, nb. ψώρη Manetho V 251, Hipp. παθ 35 (αἶσχος μᾶλλον ἢ νόσημα), nb. λειχήν ἔφηλις τρ 20, pl. nb. λέπρα ἀφ 3$_{20}$.., Thphr., nb. λεῦκαι Pl. Tim. 85^a, Paus., λέπραν ἔχων καὶ -όν Thphr. ch. 19, ἔ. περὶ τὸ σῶμα nb. λειχῆνας Vett. 114$_4$, cf. Eudox. b. Antig. mir. 138, Diod., Plut.., LXX Lev. 13$_{39}$ (sch. μελανία ἡ περὶ τὰς παρειὰς γινομένη ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ καύσωνος); dazu **ἀλφινία**· ἡ λευκή (Phot., BA) Περραιβοί H., **ἀλφό-ρυγχοι** καὶ **-πρόσωποι** ἵπποι Hippiatr., **-κρανοι** Ort in Äg., **-ειδὴς** χρόα Philum. ven. 32$_2$, **ἀλφώδης**· varius Gloss., διάθεσις nb. λεπρώδης Gal. VI 243, cf. Vett. 13$_2$. — ἀλφούς· λευκούς (H.) ἢ λευκάς Phot., BA, beſſer -οὺς λ.· ἢ λευκάς (λεύκας Bernh.) S^d; -ός· ὁ λευκός EGud. ohne Gewähr, doch vgl. albus.

†**ἀλχηρής**: ſ. ἀχηρής. [τρος **-ίδος** (vl. **-άδος**) Thcr. 7$_{155}$.

ἀλω-αίη (ἀλωή) Demeter nb. σωρῖτις Orph. h. 40, = Δάμα-

ἀ-λώβητον· ἄμωμον, ἀβλαβές Phot., BA, S^d, H., nb. ὁλόκληρος OrSib. 13$_{170}$, ἀκέραιος Them. 43^c; KS (auch adv.).

ἀλώδης ἐπίπαγος am Leib Plut. 627^f (ἄλς II; ſ. ἁλιειδής).

ἀλω-ειναῖς (l. ἀλωῖν- nach ὀπωρῖνός?) ἵπποις (sch. ἐν ἀλωαῖς πατούσαις) Secund. AP IX 301; **-εισμός**: ſ. ἀλοιάω; **-εύς** Obſtgärtner Arat. 1045, cf. ApRh. III 1401, Weingärtner Nonn. 43$_{85}$ (ἀμπελόεις).., στάχυν ἀμήσει ev. 4$_{176}$. [myth. n. pr.]

ἀλωή, ἡ, zu ἄλϝον ἄλουον? (Solmſ. Unterſ. 111), = σύμφυτον χωρίον καὶ σύνδενδρος τόπος dist. ἀλῳή (Bdtg 3) ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ Hdn. II 473, ἀ- = ἀμπελόφυτος γῆ dist ἀ- (nicht ἀλῳή?) = ἄλως Apio u. H^{r}dor. b. Eust. 1218: **1. wohlbebautes, umfriedigtes Fruchtland, (Obſt)garten**, ἔρκεα -άων ἐριθηλέων E 90 (= ἔργα καλά 92), cf. ω 224, ἐυκτιμένῃ (cf. Φ 77) ἐν -ῇ (darin συκέη ἄμπελος ἐλαίη ὄγχνη πρασιή) λιστρεύοντα φυτόν syn. ὄρχατος 226, cf. 336.., πολύκαρπος 221, δενδρήεσσα Thcr. 25$_{30}$, τεθαλυῖα ζ 293, νεοαρδής Φ 346, θρέψασα φυτὸν ὡς γουνῷ -ῆς Σ 57 (Thcr. 24$_{103}$), θαλύσια γ. -ῆς ῥέζε I 534 (cf. δένδρεα 541), Οἰνῆος 540, cf. Φ 36, ζ 293 (des Alkin., nb. τέμενος), πάγκαρπος (cf. Sext. m. VII 17) Διός ApRh. III 158, cf. 114 (θαλερή), pl. nb. οἶαι II 138, ἀπαυαίνονται QS. 1$_{65}$, ἐγέλασσαν dist. σπόρος Nonn. 38$_{422}$, dist. λήιον ev. 4$_{181}$. aber λευκαί reife Kornfelder $_{164}$, χρυσῆ ἀμπέλων dist. μέλαινα καρποῦ (Trauben, Obſt) Ph'strIun. 409$_6$; übh. Flur, εὐρύπεδος Opp. h. I 792, Ποσειδάωνος ἀργινόεσσα v. Meer 797, cf. Neptunia prata Cic. Arat. 373; beſ. **2. Weingarten** (ἡ ἀμπελόφυτος ApSoph., auch zu 1), σταφυλῇσι μέγα βρίθουσα Σ 561 (Thcr. 1$_{46}$), τρυγόῳεν -ήν 566, γουνὸν -ῆς οἰνοπέδοιο α 193.., Hy. Merc. 207, cf. 188 (ἕρκος -ῆς).., Leon. AP IX 99, Marcell. 68 (πολυστάφυλος). **3. Tenne** (ἄλως ApSoph.; area Gloss.), ἀπὸ πτυόφιν μεγάλην κατ' -ὴν θρῴσκουσιν κύαμοι N 588, τριβέμεναι κρῖ ἐυκτιμένῃ ἐν -ῇ Y 496, ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' -άς E 499, cf. IsidAeg. AP VII 532, ἔπιτνον -ήν Hes. sc. 291, ἐυτρόχαλος o. 599.. (vl. Y 496), εὔκριθος Thcr. 7$_{34}$, χυτή Nic. th. 546 ?vl.; v. (Mond)hof (ſ. ἄλως), -αὶ σελήνην κυκλώσονται Arat. 811, τριέλικτος 816, ἠελίου μελανεῦσαι 877; καιρὸς -ῆς (τοῦ πατῆσαι τὴν ἄλω Aq.) VT Ier. 51$_{33}$, Symm., cf. -ή· tritura Gloss.

ἀλωϊὰς Δήμητρος (νύμφη) IGaz. ecphr. II 300.

ἀλώιος 2 (zu ἀλωή 3): θέρεος μεθ' -α (vl. μετ' ἀ-) ἔργα Nic. th. 113, -ος Δηώ Nonn. 30$_{68}$, θεοὶ **ἀλῷοι** nb. ἐπιλήναιοι MaxT. 24$_4$; Ἀλῷα Feſt in Athen De. 59$_{116}$, Harp. uſw. [ἔθετο Zonas AP VI 98.

ἀλωΐς: ſ. ἀλωάς; Δηοῖ Ἡρῶναξ μοῖραν **ἀλωΐτα στάχυος**

ἄλωμα, τό (ſ. ἁλίσκω, cf. ἁλώσω· [ἀντ]αναλώσω H.): böot. = ἀνάλωμα, τὸ λᾶμμα κὴ τὸ ἄ. Leg. II 69 [Tan. IV—III^a], κεφαλὴ -ατος IG VII 2426 [Theb. II^a], τὸ ἄ. δοῦναι 4263 [Orch. III^a] uſw., dazu ?**ἀλωνάκη**· ἀνάλωμα Χαλκιδεῖς H.

ἄλων, ἀλωνεύομαι: ſ. ἄλως.

?**ἀλώνης** τρόπον ἐπινοούμενον (sc. τὸ ἕν), ἁπλούστατον καὶ περιεκτικώτατον Damasc. dub. 8$_{25}$ (Bdtg?, zu ἄλως?).

ἀλ-ώνης Salinenpächter (ſ. ἄλς 2), pl. Prien. 111$_{115}$ [I^a]; ſpr. **-ώνητον** ἀνδράποδον Zenob. 2$_{12}$, cf. Eust. 692, -οι οἱ μηδενὸς ἄξιοι τῶν οἰκετῶν, ὅτι τῶν Θρᾳκῶν οἱ μεσόγειοι ἁλῶν ἀντικατηλλάττοντο τοὺς οἰκέτας (ſ. ἄλς 2) Poll. 7$_{14}$, cf. -ος· εὔωνος, ὀλίγου ἄξιος H., βάρβαρος (Phot., S^d, cf. EM) καὶ εὐτελής BA.

ἀλωνία, -νίζω uſw.: ſ. ἄλως; **ἀλωόφυτος**: ſ. ἀλωή.

ἀλώπηξ, πεκος (Hdn. II 738), -πεκέων Hdt. 2$_{67}$ u. 3$_{102}$ vl. (cf. -πεκεῖς Hipp. vl., ſ. 8), -πήκων Ananias 5^p, -πήκεσσι Opp. c. 1$_{433}$, Apollin. 62$_{21}$ (cf. -πηκία Gl.), ἡ (ὁ Ar. Th. 1133, LXX Cant. 2$_{15}$): **Fuchs** (ἀ. θήλεια· vulpecula Gl.), Archil. 86.. uſw., Hdt., X. cyn. 6$_3$.. uſw. (als Nahrung Ar. Ach. 878, φωλεοὺς ἔχουσιν NT Mt. 8$_{20}$), κερδαλέη Archil. 89, Pl. rp. 365^c (nb. ποικίλη), κερδῴη Babr. 77, ἀλιτρή Sem. 7$_7$, πανοῦργος Ar. Zι I 1, αἱμύλα Ar. L. 1269^i, αἴθων Pi. O. 11$_{19}$, Τευμησσία (ἄληπτος Poll. 5$_{39}$) Paus. 9·19$_1$, -πέκων ὀργαί Pi. P. 2$_{77}$, opp. λέων I. 4$_{47}$.., Plut. uſw., übtr. v. verſchlagenen Menſchen Thcr. 5$_{112}$, NT Lc. 13$_{32}$, cf. Ar. L. 1269^i, ſpr. -πεκος ἴχνεσι βαίνει Solo 11, ἀλλ' οὐκ αὖθις -πηξ (ἀπάγαις ἁλώσεται· λείπει) Znb. 1$_{67}$, -πηξ δωροδοκεῖται (erkl. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως δώροις ἁλισκομένων) Crat. 128, ἀ. τὸν βοῦν ἐλαύνει (ἐπὶ τῶν μεγάλους καταγωνιζομένων [anders Phot., S^d]) Dgnian. 2$_{73}$, οἴκοι λέοντες, ἐν μάχῃ δ' -πεκες Ar. Pax 1190^i. Dazu οὐκ ἔστιν **-πεκίζειν** (πανουργεῖν, κολακεύειν sch., ἀπατᾶν H., cf. vulpino) οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον scol. b. Ar. V. 1241, ἄλλους Babr. 95$_{64}$, ſpr. πρὸς ἑτέραν -πεκα (ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἐγχειρούντων τοὺς ὁμοίους) Zenob. 1$_{70}$, cf. -πεκῆσαι (ſo)· ἐξαπατήσαντα διαδρᾶναι PhrynS. 15$_1$. Nbf. **-πεκος** als n. pr. Iambl. vP. 36 (Metap.), Paus. 3·16$_9$ (lak.), **ἀλωπά**· ἡ -πηξ H., **ἀλωπός** (ὁ [ohne Bdtg] Hdn. I 189)· vulpes Gl., θῶες -ποί [Ign.] Antioch. 6, -πός· **-πεκώδης**, πανοῦργος Σοφ. [242]· οἱ δὲ ἀφανὴς κατὰ τὴν πρόσοψιν (zu ἀλαωπός, cf. Eust. 1392) H., cf. EM; **-πεκία**· vulpes Gl.; **-πέκιον**· vulpes Gl., -πεκίοισιν τοὺς στρατιώτας ᾔκασεν Ar. Eq. 1076, ἔκλεψαν -πέκιον Plut. 234^a, μικρόν GrNyss., -πεκίου (κρέας) Mnesim. 4; **-πεκιδεῖς** Fuchsjunge nb. λυκιδεῖς Poll. 5$_{15}$, Ael. ha. 7$_{47}$ (= ArByz.?), τρήρωνες -πεκιδεῦσι πέπεισθε Ar. Pax 1067 [Or.]; adi. στέαρ **-πέκειον** nb. χήνειον Gal. 14$_{331}$, λίπος Phlum. b. Orib. IV 73, -πεκία (ſo)· vulpina sc. caro Gl.; **-πεκία**· ἡ περικεφαλαία S^d, pl. (vl. **-πεκίδας**) ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι X. an. 7·4$_4$, = **-πεκέας** ἔχοντες ἐν τῇσι κ. Hdt. 7$_{75}$, ſpr. ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκητ', **-πεκῆν** πρόσαψον an. com. b. Ph., cf. Plut. Lys. 7, Zenob. 2$_{93}$; **-πεκίαι**· αἱ τῶν -πέκων καταδύσεις EM, H.; ὁ **-πεκίας** mit dem Fuchszeichen gebrandmarkt nb. πιθηκοφόρος Luc. pisc. 47. **2. Hundeart -πεκίδες** (διότι ἐκ κυνῶν τε καὶ -πέκων ἐγένοντο) X. cyn. 3$_1$, cf. Them. 248^c, EM, H., syn. Καστορίδες Nic. f. 97 (Poll. 5$_{40}$), = **-πεκιδεῖς** an. alex. BKlT. V 1·68. **3. Vogel -πηξ** nb. νυκτερίς Ar. Zι I 5. **4. Fiſch** (vulpes marina Plin. 9$_{145}$) γαλεὸν τὸν **-πεκα** Archestr. 21, zu den γαλεοειδεῖς Ar. Zι VI 11, cf. 10.., Plut. 977^b, Ael., Opp. h. 3$_{144}$, = ὁ **-πεκίας** DiphS. b. Ath. 357^c, = ?**-pia** vl. -pex Plin. 32$_{145}$. **5. Pflanze -πέκουρος** (= Fuchsſchwanz) zu den σταχυώδη nb. στελέφουρος Thphr. hp. 7·11$_2$, cf. Plin. 21$_{101}$. **6. -πέκεως**· ἄμπελος οὕτω καλουμένη (cf. Phot., BA)· καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς οἶνος H., sc. σταφυλή nb. κορώνεως, Λημνία uſw. Poll. 6$_{82}$, = **-pecis** uva Plin. 14$_{42}$. **7. Fleiſchteil an den Lenden, -πεκες** erkl. σάρκες μυωταί syn. ψόαι, νευρομῆτραι Clearch.

FHG II 324. **8.** Haarkrankheit, κόμην ἐπενείματ' **-πηξ** (sch. τὸ γὰρ ζῷον λέγεται ὅτι ἔνδα ἂν οὐρήσῃ ἄγονος ὁ τόπος γίνεται) Call. 379, τεφρὴν κόρσην, ἐφ' ἧς ἀ. νοσειὴν πεποίηται Hdas 772, pl. (vl. -πεκις [= -πεκεῖς, ſ. oben]) ὑπὸ φλέγματος γίνονται nb. ἀλφοί Hipp. παθ 35, = **-πεκία** (passio stricturae Gl.) So. f. 386^{9}, ertl. μεταβολὴ χρώματος ἐπὶ τὸ λευκότερον, δι' ἣν χρονίζουσαν τρίχες ἀποπίπτουσι Gal. 19$_{431}$, cf. 12$_{382}$.., Dsc.., Cels. 6$_{4}$, Περὶ -ίας Asclepiad. b. Gal. 12$_{410}$, pl. Ar. π 10$_{27}$ (= ἀλλοιώσεις σαρκός), nb. φαλακρώσεις Vett. 109$_{32}$ uſw. (-pecia ſeit Plin.), = **-πηκία**· ophiasis Gl., **-πεκίασις** nb. ὄφιασις Gal. 6$_{244}$; dazu **-πόχρους**· ὁ πολιός Phot., BA, S^{d}, Eust. 1968. **9. -πηξ**· ὄρχησίς τις (cf. λέων uſw.) H. = Dazu att. Demos -πεκή, -πεκόννησος, ἔχιν-, κυν-, πιθηκ-, χην-αλώπηξ; ngr. ἀλεποῦ.

ἀλ-ωρῆται (ſo, cf. θυωρίτης)· οἱ τοὺς ἄλας φυλάσσοντες (S^{d}) ὑπὸ Λυκίων καλοῦνται EM (hieher Ἀλώριον ἔλος in Meſſ. Str. 350, Ἄλωρος [dav. -ρίτης] mak. Seeſtadt?).

ἄλως Aristot., Gl., sing. -ω (Ae. Se. 489, Nic., Hipp., X..) -φ -ω (-ων Nic. th. 166, Paus. 9·39$_{9}$) ion. att. ggr. Pap. LXX, Nbf. dor. **ἅλος**, ου IG XIV 352 [ἁalaiſa I^{a}], **ἄλων** (BU 651 [192^{p}], LXX, Gl.) -ωνος Hdn. II 728, -ωνι AntSid. AP 7$_{209}$, Ar. σ 973^{a}$_{14}$, LXX, -ωνα Babr., LXX, NT, -ωνες Thphr. sign. 31, LXX, -ώνων Lond. III 52 [III^{p}].., -ωσι DH. 5$_{13}$.., Dsc., ClAl., **ἅλως, -ωος** (als παῖσμα Hdn. II 763) Delphi, Nic. th. 546, f. 70, Addae. AP 6$_{258}$, = ʒſg3gn ἐφ'-ως BU 918 [111^{p}], Genf 78 [III—IV^{p}], -ωα Arat. 941, Call. f. 51, Babr. 17 vl., pl.-ωες Achill. is. 68$_{6}$, = ʒſg3gn -ως De. 42$_{6}$, Thphr. sign. 22, Arr., Fay. 112 [99^{p}], -ων Petr. III 121 [III^{a}].., acc. -ως Ar. δ 72, Ael. ha. 2$_{25}$, Fay. 121 [99^{p}], aber τὰς (τοὺς) -ω Tebt. I 61^{b}, 72 [II^{a}], Ios. a. 6$_{272}$, LXX 1 Rg. 23$_{1}$; ἀ- [EM 74$_{39}$], aber ἔπ' -ω Hib. 84 [301^{a}], cf. **ἐπαλωστής** Tennenmann (ertl. στρέφων [τὰ ὑποζύγια] καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας ὑποβάλλων τὰ ἄτριπτα ὁμαλίζει τὸν δῖνον) X. oe. 18$_{5}$; ἡ, aber ὁ -ων LXX Ier. 51$_{33}$ uſw. nb. ἡ; zu ἀλωή, ἀλοιάω: Tenne (= ἀλωή, ἀλωνία EM, area Gl.), πλατεῖα Babr. 34, χυτή Nic. th. 546, κυλινδρωτή f. 70, βουσὶν περιδινουμένη Call. f. 51, ὥριμος LXX, θερινή Dan. 2$_{35}$ Thdt., ἱερὰ in Eleuſis IG II 5·834^{b} [329^{a}], = Τριπτολέμου Paus. 1·38$_{6}$, πομπευόντων ἐκ τᾶς -ωος ἐν τὸν ναόν Diall. 2642 [Delphi 158^{a}], cf. 2101 [182^{a}], δύο -ως, μικροῦ πλέθρου ἑκατέρα De. 42$_{6}$, τῆς -ω τὸ κενὸν X. oe. 18$_{7}$, προσήνεμον μέρος $_{6}$, λιστρωτὸς δρόμος Nic. th. 29, θημωνία LXX, -ων κριθῶν Ruth 3$_{2}$, -ω θλᾶν Fay. 112 [99^{p}], καταπατεῖν λικμᾶν LXX, διακαθαίρειν NT Mt. 3$_{12}$; πυροὶ ἀπὸ τῆς -ω Hipp. ἀί 13, σῖτος ἐν τῇ -ῳ Ar. Φ II 8, ἐπὶ τῆς -ω Thphr. hp. 8·11$_{7}$.., Plut. 701^{e}, Pap., ἀφ' -ωνος χνοῦς LXX uſw.; ὕβη. Tennenfrucht, εἰσοίσει τὸν -ωνα Iob 39$_{12}$, τὰς -ωας ἀφαιρήσασθαι BKlT. V 1·121 [an. epic. VI^{p}]; ὕβτr. ebener (cf. ὁμαλῆ τόπον ὥσπερ -ω ποιεῖν Thphr. hp. 9·3$_{1}$, πεδίον ὅμοιον -ωνι μεγάλῃ Ar. σ 973^{a}$_{14}$) Rundgang, arch. Paus. 9·39$_{9}$, v. Schild (= περιφέρεια H., cf. schNic. th. 166) -ω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω Ae. Se. 489, v. der Schlange τροχόεσσαν -ων' εἰλίξατο (sch. τροχώδη ἀλωνίαν) Nic. th. 166, ἡ καλουμένη ἀ. des Wachtelneſtes Ael. ha. 3$_{16}$, μέλαινα im Auge zwiſchen κόρη u. Iris H. s. διαστύρακοι, cf. Poll. 2$_{71}$; meteor. Hof (ἡ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια H.), = ἔμφασις λαμπρότητος ἄστρου περίαυγος Ar. κ 4, περὶ τὴν σελήνην μ III 3 (Thphr. sign. 31), cf. 2.., Geop., Plut.., pl. nb. ἴριδες 409^{e}, μέλαιναι Thphr. sign. 22, -ωα μελαινομένην ἔχει ἀστήρ Arat. 941 (ſ. auch ἀλωή). — Dav. **ἀλωνία** (**-εία** schD E 499, BU 663 [III^{p}]..) Ertl. v. ἀλωή S^{d}, BA, H., v. ἅλως EM, ἐποικίου BU 14 [255^{p}], cf. 146.., εἰς -ας συνάγειν HclPont. 10, -ας Abgabe Tebt. II 346 [I^{p}]; dem. **ἀλώνιον** (Hdn. II 763)· area Gl., μικρὸν ſp. KS, gen. pl. Geop. 12·2$_{2}$, BU 740 [VI^{p}]; κόσκινον **ἀλωνικόν** EdDiocl. 15$_{58}$; adi. **ἀλώνιος**, cf. -ία· ἡ τοῦ ἅλωνος S^{d}; ἐν τοῖς πεδίοις **ἀλωνευόμενος** dreſchend App. Mac. 13, **ἀλωνίζουσα**· ἐν ἅλωσι διάγουσα H., **συν-αλωνιάζειν**· καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ θέρους ἑορτὴν ἦγον, καὶ θυσίας ἐποίουν S^{d}; **ἀλωνο-ειδής** Hero V 208; **ἀλωνο-δεσ(ίας)** Abgabe WienD. 1889$_{252}$ [VII^{p}], **-τόπιον** = ἅλως Bῃ.., **-τριβῶ**· ἐπὶ τῆς ἅλωνος διατρίβω S^{d}, act. πυρούς dreſchen Long. 3$_{29}$.

ἁλώσιμα (2)· εὔληπτα S^{d}, BA, Phot., καταληπτά H., Βαβυλὼν einnehmbar Hdt. 3$_{153}$, χωρίον Th. 4$_{9}$, X., cf. Or. b. Paus. 9·14$_{3}$, Plut. Cam. 4 uſw., ἢ μάλισθ'-ος ἐχθρὸς ʒu packen Eu. f. 743, ἀνήρ X. an. 7·8$_{10}$, cf. Cyr. 5·4$_{4}$, θηρίον ἡδονῇ m. 3·11$_{11}$, -ος ναῦς διώγμασιν Eu. Hel. 1622, πίτυς ἀνέμοισιν ausgeſetzt, verfallen an. [I^{a}] AP 9$_{376}$, λίνον πυρί Paus. 1·26$_{7}$; οἷς ἕκαστος -ός ἐστι ʒu gewinnen Plut. 800^{a}, φιλία δι' ἀρετῆς 660^{a}; καίρια φθέγγει· τὸ δ'-ον (ἀγρεύσιμον sch., ληφθῆναι δυνάμενον H.) ἐμῇ φροντίδι sc. ἐστί So. Ph. 863^{l}, -ος κατ' ἀμφότερα ἀπόκρισις Aristid. II 357; -ος βάξις (= τῆς ἁλώσεως) nb. ἐπινίκιος Ae. A. 10, παιάν Se. 635.

ἅλωσις [ă], ἡ (ἁλίσκομαι): Eroberung, πόρθησις (H., excidium Gl.), Ἰλίου Pi. pae. 6$_{82}$, Ae. A. 589 nb. ἀνάστασις, So., Hdt. 1$_{5}$, Th. 1$_{12}$, cf. Eu. E. 1024, OrSib., Hdt. 6$_{21}$ (Μιλήτου Stück des Phryn.).., Pl. lg. 685^{c}, De. 9$_{80}$, Sp. (Korinths opp. ἀνάληψις Plut. Caes. 57), LXX, τειχῶν Th. 4$_{70}$.., Αἰγύπτου Hdt. 7$_{8}$, cf. 6$_{135}$, Εὐβοίας Th. 2$_{2}$, X., Τρωϊκὴ Eu. Hec. 1135, συνεχεῖς Dio 36$_{4}$, subi. δαΐων Ae. Se. 119^{l}, γίγνεται Th. 4$_{113}$..; Gefangennahme, ἀνδρῶν 5$_{15}$, πατρός opp. σωτηρία De. 57$_{20}$, ἐαλωκότες ἰσχυρὰν καὶ ἄφυκτον -ιν Plut. Num. 15, cf. Caes. 55.., -ιν' φόνον, -εως· ἀπωλείας (-ιν σφῶν ἀκριβῆ τὰς σπονδὰς ἔσεσθαι DC f. 43$_{29}$), θανάτου H.; Gewinnung, ὄχλος σωτήριον -ιν ἑάλω Plut. 800^{c}, ὀφθαλμῶν Long. 1$_{24}$; Erjagung, ὀρνίθων Ar. Z 593^{a}$_{20}$, cf. 600^{a}$_{3}$, Arr. diss. 4·1$_{29}$, NT; Schuldigerkennung, Pl. lg. 920^{a}, DC f. 97$_{3}$.

?ἄλωσος (παρὰ τὸ ἁλόω) Hdn. I 213.

ἁλώσσειν: ſ. ἠλεός; **ἅλωστοι**· ἅρραφοι H., ſ. λῶμα.

Ἀλώτια ein ἀγών in Tegea (ὅτι Λακεδαιμονίων τὸ πολὺ ζῶντας εἶλον) Paus. 8·47$_{4}$.

ἁλωτός (Hdn. II 222) 3: beſiegbar, ταύτῃ -οί (λῃπτοί, χειρωτοί Phot., cf. S^{d}, EGen.) ἐσμεν Th. 6$_{77}$, cf. Arr. diss. 1·25$_{24}$, verwundbar, DC 38$_{50}$, einnehmbar, ἐπάλξεις κλίμακι Philstr. im. 1$_{4}$, erreichbar, τὸ ζητούμενον-όν opp. ἐκφεύγει So. OR 111, πόνῳ πάντα Me. 132; φθαρτὰ καὶ χρόνῳ -ά obnoxia Philstr. vs. 2·1$_{8}$, σώματα νόσοις Philo I 472.

ἀ-λωφήτῳ δείπνῳ (=ἀπαύστῳ) Nonn. 20$_{6}$, cf. Paul S. AP 5$_{258}$, IGaz. ecphr. 1$_{139}$, ἀγῶνες Plut. Fab. 23, τὸ ἀ. nb. ἐνδελεχές

†ἀλωφοὺς· λευκούς, ſ. ἀλφός; **ἀλωόφυτος**: ſ. ἀλωή. [1005^{e}.

ἀμ: ſ. ἀνά.

ἅμα (ά Hdn. I 495), ʒu ἀ-θρόος, ἀ-κόλουθος uſw., ὁμοῦ (ſ. Sp. 1$_{30}$), χρονικὸν ἐπίρρημα dist. ὁμοῦ (τοπικόν) Ammon. diff., ἑ. συλλήψεως ἢ ἀθροίσεως EM (irrig v. θαμά); τὸ ἀ. κατὰ τόπον (= ὅσα ἐν ἑνὶ τόπῳ) opp. χωρίς Ar. Φ 226^{b}$_{21}$, τὸ ἀ. κατὰ χρόνον 218^{a}$_{25}$; zugleich, = una, simul, mox (Gl.), urſpr. beim Mitgehen(laſſen), pleon. ἀ. ἡγεμόνεσσιν ἕποντο M 87, cf. B 577 (ἀ. τῷ γε ἕποντο).., Hes. o. 441, So. E. 252, Eu. Herc. 1323 (ἕπου δ' ἀ. ἡμῖν).., Hdt. 5$_{106}$, Hipp. φυσ 6, ἱκέτησιν ἀ. ὀπηδεῖ η 165, cf. Hes. th. 80.

I. adv. **1. b.** Verben des Mitgehens, -führens, ἀ. δ' εἶπετ' ἄκοιτις Γ 447, ὄλβος ἀ. ἕσπετο Pi. O. 6$_{72}$, ἀκολουθεῖν ἀ. ThpCom. 60, ἀ. ἦισαν ω 9, ἀ. βῆ P 124, cf. ο 451, ἀ. πλέομεν γ 276, ἀ. ἔρχεσθαι Pl. Critias 110^{a}, πομποὺς ἀ. πέμψω Hdt. 1$_{121}$, cf. 3$_{44}$, ἐποιέετο στρατηΐην, ἀ. ἀγόμενος (ſ. δ.) Ἴωνας 1$_{171}$, cf. $_{114}$.., Paus. 1·10$_{4}$, ἄγων ἀ. οἱ Arr. Ind. 4. **2.** ſonſt, ταῦτα δ' ἀ. χρὴ σπεύδειν gemeinſam N 235, ἢ σεσώσμεθ' ἢ οἰχόμεσθ' ἀ. So. T. 85, ἀ. βαλεῖν una accumbere Macho b. Ath. 579^{d}, τὰ ἄκρα ἀ. ἐστίν (Ertl. v. ἅπτεσθαι) Ar. Φ 226^{b}$_{23}$, ἦσαν οὐχ ἅ. πάντες Αδ 3$_{5}$, οἰκεῖν ἀ. LXX Gen. 36$_{7}$, περιέσχον με ἀ. Ps. 87$_{18}$ uſw.; νῆες ἦσαν ἀ. ὀκτωκαίδεκα τὸν ἀριθμόν Pol. 10$_{17}$^{7}, αἱ πᾶσαι νῆες ἀ. ἐγίγνοντο ἐν ἑνὶ θέρει διακόσιαι Th. 3$_{17}$ (ἠριθμοῦντο πολλοὶ ἀ. $_{20}$); τὰ ἀ. τῇ φύσει (= κατὰ τὴν φ.) ertl. οὐδὲν τούτων πρότερον ἢ ὕστερόν ἐστι Ar. K 14^{b}$_{34}$, δύο πόνων ἀ. γινομένων Hipp. ἀφ 1$_{46}$, δυοῖν ἀγαθοῖν οὐχ ἅ. ἡ κτῆσις παραγίγνεται De. 23$_{113}$, πάντα τὰ τίκτοντα ἅ. καὶ τροφὴν φέρει 60$_{5}$, ἵνα ἅ. γεννηθέντες ἅ. καὶ λυθῶσιν Pl. Tim. 38^{b}, δίες u. δίες ταὐτὸ ἐστι καὶ ἅ. Ar. M 1051^{a}$_{8}$; τὸ ἐρύσιμον ὅμοιον σησάμῳ· τὸ δὲ ὁρμινον κυμινῶδες· σπείρεται δὲ ἅ. καὶ τὸ σήσαμον ἀεque ac (ſ. II A 3, cf. ἴσα καί) Thphr. 8·7$_{3}$, cf. ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας ἅ. νέονται Pi. N. 7$_{20}$$^{?}$ (= ἴσᾳ νέομεν f. 124). = Ausdrücke der Menge: **ἅ. ἀιστώθησαν ὀλλέες** κ 259, **ἅ. πάντες** A 533 (ἀνέσταν)..,

Corinna A 21 (ὦρθεν), Ar. V. 606.., X. an. 1·8$_{18}$, Aen., De., LXX, opp. καθ' ἕνα ἕκαστον X. He. 1·7$_{19}$, ἅ. ἄρχειν πάντας opp. κατά τινα τάξιν ἢ χρόνον Ar. Π 1261$^{a}_{33}$, ἅ. πάντα δόσαν Δ 320, ἅ. πάντ' ἀθρόα ἐξετάζοντες De. 23$_{21}$, πάνθ' ἅ. 9$_{75}$ (ποιεῖν, Philo I 6).., πάντα ταῦτα ἅ. πᾶσιν ἠφάνιστο Hdt. 5$_{21}$, ὅτι κα τελέθει ψαφισθὲν ἅ. πᾶν τῷ πράτῳ μισθώματι TabHeracl. 1$_{111}$, ἅ. πᾶσα γῆ νοσεῖ X. rA. 2$_{6}$, ἅ. πάντοθεν προσίασι Cyr. 7·1$_{7}$, **ἅ. πολλαί** Arat. 1080, **ἅ. δ' ἄλλοι** ἴσαν K 565, ἅ. δ' ἄλλα X 117, χερσὶν **ἅ. ἄμφω** H 255, Hy. Cer. 15, cf. Arat. 491, ApRh., Ae. Se. 812 (κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅ.), Th. 5$_{23}$, χερσὶν **ἅ. ἀμφοτέρῃσιν** ἀείρας Hy. Merc. 39, cf. Thcr. 22$_{130}$, Th. 3$_{53}$, ἀμφοτέρῃσιν ἅ. καὶ ἑκατέρῃ χωρὶς ἀσκεῖν Hipp. κἰ 10, cf. 4, πρὸς ἀμφοτέρας ἅ. κινδυνεύειν Ly. 2$_{33}$; τούτων **ἅ. ἑκάστῳ** διηγεῖται Thphr. ch. 25$_{6}$. [ἅ. ἔωθεν, ἅ. αὔριον: s. Sp. 326$_{70}$] = Vbdg gleicher Glieder; ἅ. steht a. beim 1. Glied α] **ἅ.** πρόσσω **καὶ** ὀπίσσω νοῆσαι A 343, cf. B 707.., Pi. O. 8$_{45}$ (ἅ. πρώτοις ἄρξεται καὶ τερτάτοις), Democr. 279, Is., De., σκεψάμενος ἐς νῆα θοὴν **ἅ. καὶ** μεθ' ἑταίρους μ 247, cf. Thcr. 2$_{21}$, Call. ep. 18, So. E. 251 (τὸ σὸν ἅ. καὶ τοὐμόν), Ar. N. 292.., Democr. 181 (ἀνδρεῖος ἅ. καὶ εὐθύγνωμος), De. 18$_{229}$, Aesch., Ar., Pol.., LXX 2 Mc. 8$_{18}$. β] **ἅ. τ'** ὠκύμορος **καὶ** ὀιζυρός A 417, cf. N 85, Thgn. 264 (ἅ. θ' ὑδρεύει καὶ μογέουσα φέρει), Demonic. 1, Hdt. 6$_{111}$.., X. an. 5·2$_{14}$.., Pl., Redn., Sp.; Φοῖβος **ἅ.** σωτήρ **θ'** ἵκοιτο **καὶ** νόσου παυστήριος So. OR 149, cf. 1316, Hdt. 1$_{94}$.., X., Pl., Redn., Ar'x. (ἅ. πως ἐοίκασιν ἥ τε φωνὴ καὶ ἡ .. ἐξαδυνατεῖν I 14), Sp.; σέ **θ' ἅ.** κλαίω **καὶ** ἔμ' ἄμμορον Ω 773, κτεάνων θ' ἅ. λειφθεὶς καὶ φίλων Pi. I. 2$_{11}$, cf. P. 12$_{25}$, Carc. 4, Hdt. 9$_{92}$, Aen. 22$_{10}$, Ios. 1$_{170}$; σαυτὸν **θ' ἅ. κἀμέ** So. Ph. 772, cf. Th. 4$_{9}$, Pl. Phil. 36^{b} (λυπεῖται θ' ἅ. καὶ χαίρει), Str. 91; γῆν **τε** προσκυνοῦνθ' **ἅ. καὶ** Ὄλυμπον ἐν ταυτῷ λόγῳ So. OC 1654, cf. Is. 19$_{3}$, Str.; **ἅ.** οἰμωγή **τε καὶ** εὐχωλή Δ 450, cf. Hipp. ἀἰ 16, X. Cyr. 6·1$_{55}$, A'pho, Ly. γ] **ἅ. τε** θῳὴν νοῦσόν **τε** N 669, cf. So. T. 942, Is. 15$_{161}$; ἀδυμελεῖ **θ' ἅ. μὲν** φόρμιγγι παμφώνοισι **τ'** ἐν ἔντεσιν αὐλῶν Pi. O. 7$_{12}$, cf. N. 2$_{9}$. δ] **ἅ.** γῆρας ἔχει σ', αὐχμεῖς **τε** κακῶς **καὶ** ἀεικέα ἔσσαι ω 249. ε] **ἅ. θ'** οἱ πρῶτοί **τε καὶ** ὕστατοι B 281. ζ] **ἅ. καὶ** ἀποδείξειν **καὶ** παρασκευάσειν X. Cyr. 1·6$_{18}$, cf. De. 17$_{30}$, Aesch., Ar. μ 386$^{b}_{20}$, DittO. 219 [Il. III^{a}]; **καὶ** σκληρότατόν **τε ἅ. καὶ** ἀμβλύτατον Hipp. κτ 11, **καὶ** φυσικῶς **ἅ. καὶ** γεωγραφικῶς Str. 96. η] **ἅ. τ'** αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ **δ'** ὄπισθεν ὑπέστη I 519. b. beim 2. Glied α] ἐν ἠπείρῳ **καὶ** κατὰ πόντον **ἅ.** Ep. [V^{a}] b. Dd. 11$_{62}$, σοφὸς κἀγαθὸς κεκλῇ' ἅ. So. Ph. 119, cf. Eu. f. 898, Me. 217 (ὡραίαν καὶ πιθανὴν ἅ.), Th. 1$_{112}$.., De., LXX; ἐν δεξιᾷ **χἅμα** δεξιῷ ποδί Eu. B. 943, cf. Ar. R. 1525^{i}, an. com. 336, Hdt. 5$_{24}$ (πιστεύσας καὶ ἅ. μέγα ποιεύμενος), Democr. 279, Th. (mit Wechsel οὐκ ἐδύναντο ἐλεῖν καὶ ἅ. μαχιμώτατοί εἰσι 1$_{110}$), Ly., De., ἐπεὶ .. καὶ ἅ. .. καὶ .. καὶ .. καὶ ἅ. .., ἐνταῦθα X. an. 6·5$_{27}$. β] ἄνους **τε καὶ** γέρων **ἅ.** So. An. 281, τήν **τε** φηγὸν ἐμπυρεύων **χἅ.** τὴν Θρᾷτταν κυνῶν Ar. Pax 1138^{i}, cf. 1155^{i}, Hipp. δδ 21, X. Cyr. 1·4$_{11}$, Ly., Is. γ] κόναβος ἀνδρῶν **τ'** ὀλλυμένων νηῶν **θ' ἅ.** ἀγνυμενάων κ 123, cf. Hes. th. 677, Me. 225 (μάντις τ' ἄριστός ἐστι σύμβουλός θ' ἅ.), hypMe. H. 1^{7}, Scymn. 246; εὐνομία εὔκοσμα πάντ' ἀποφαίνει **καί θ' ἅ.** τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας Solo 4$_{34}$. δ] χέρνιβον πρόχοόν **θ' ἅ.** ἔχουσα Ω 304, cf. Hes. sc. 404, Arat. 623, DorS., Ae. Su. 618, So. OR 136.., Eu., Ar. Av. 1751^{i}, A'phan. 80, Me., ServDam., cf. μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς **ἅ.** (π. θ' ἅ. Mein.) Timocl. 6; ἐσθλοὺς ἔκ **τε** γενναίων **ἅ.** γεγῶτας So. f. 103, cf. ServDam. 106$_{42}$; ὃς πίνῃ **ἅ. τ'** ἄλλον φῶτα κελεύῃ Panyass. 12, κλέπτειν ἅ. τε συκοφαντεῖν Plato 14, cf. Ar. Ec. 307, Hdt. 3$_{52}$, Plut. Fab. 20, Petr. III 49 [III^{a}]. ε] ἀποτειχίζειν ἐδόκει **καὶ ἅ. καὶ** ἀντιπέμπειν Th. 6$_{99}$, cf. Pl. lg. 942^{c}. ζ] **οὐ μόνον** ἐμοῦ, **ἀλλὰ καὶ** τῆς βουλῆς **ἅ.** De. 47$_{18}$. η] ἡ **μὲν** ἀφικάνει, φέρει **δ' ἅ.** παῖδα τιθήνη Z 389; μέλειν **μὲν** ἡμῶν, εὐνοεῖν **δ'** ὑμῖν **ἅ.** So. Ai. 689, τῷ μὲν διδοὺς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφευγ' ἅ. A'phan. 234. θ] ἐμὲ πρόες, **ἅ. δ'** ἄλλον λαὸν ὄπασσον Π 38, cf. Hy. 28$_{5}$, Ζεὺς πλᾶξε κεραυνόν· ἅ. δ' ἐκαίοντ' ἔρημοι Pi. N. 10$_{72}$, κέλαδος ηὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅ. ἀντηλάλαξε ἠχώ Ae. Pe. 389, cf. Timoth. P. 114 usw., so in loserer Anknüpfung oft auch bei selbst. Satze, ἅ. δὲ κατεκρέμασε Aen. 11$_{6}$, ἅ. δὲ συνέβαινεν .. Ar. Ἀθ 11$_{2}$..; ἅ. δ' οὐ ῥᾴδιον und zudem Me. 59, ἅ. δὲ .. ἀδύνατον Andoc. 1$_{8}$, cf. De., Aen., Ar., Pol.., = **ἅ. δὲ καί** Ar. Th. 959^{i}, Hipp. γ 1$_{62}$, anIambl. 2$_{4}$, De. (ὁρῶν.., ἅ. δὲ καὶ πεπυσμένος σαφῶς 59$_{51}$), Pol., ἥν τι.., ἅ. δὲ καὶ ἥν τι Hipp. προγν 17, **ἅ. τε καί** schSo. OR 8, **ἅ. δὲ προσέτι** Ar. Av. 855^{i}, **καὶ ἅμα** Pl. conv. 214^{e}, Thphr. sens. 23.., Arr. diss. 4·6$_{21}$.., **καὶ ἅ. .. καί** Pl. Phaedo 116^{e}, **καὶ ἅ. καί** De. 32$_{26}$, **ἅ. τ'** εἰκός ἐστι 46$_{1}$; dazu ὅταν προσῇ καὶ λύγξ ἅ. Hipp. ν 3$_{16}$, παρατηρεῖν ὅπως ἅ. καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα De. 16$_{10}$. = c. ptc. (s. auch Sp. 328$_{17}$): εὐνὴν αἰσχύνουσα ἅ. τόνδ' ἐβούλευσας μόρον Ae. A. 1626, cf. Ch. 897, κτίζοντες ἅ. αὐτὴν ἀπιστᾶσι τοὺς Λίβυας Hdt. 4$_{160}$, φεύγοντες ἅ. ἐτίτρωσκον X. an. 3·3$_{10}$, ἅ. οἰομένη .. δίδωσι A'pho 1$_{19}$, περιὼν ἅ. ἐπριάμην Plato 193, ἅ. γελῶν ἀπαλλάττεσθαι Thphr. ch. 9$_{4}$ usw., τραγηματίζεσθαι ἅ. τῷ πωλοῦντι προσλαλῶν 11$_{4}$, ἀποσπινθηρίζει ἅ. καιόμενον Ar. μ 341$^{b}_{30}$; ἐμὲ ἅ. αἰπολέοντα διδάξαι Thcr. 8$_{85}$, ἡμῖν ἅ. ἀναπαυομένοις ἀναγνώσεται Pl. Tht. 143^{b}; λυπούμενον χαίρειν ἅ. Pl. Gorg. 496^{e}, ἅ. κρίνων αὐτὸς κριθήσεσθαι De. 61$_{53}$; c. gen. abs. τῆς ἀγγελίας ἅ. ῥηθείσης ἐπεβοήθουν Th. 2$_{5}$, cf. X. an. 2·4$_{5}$.., Pl., Plut. Caes. 17 (ἅ. διώκοντος ὑπογράφει); dabei **ἅ. καί**: εἰσάγουσιν ἅ. κ. τὸν χρόνον συνοικειοῦντες Str. 38, cf. 51.., ApCit. 2$_{10}$ usw., LXX Iob 1$_{4}$, NT Act. 24$_{26}$ (ἀπεκρίθη.., ἅ. καὶ ἐλπίζων ὅτι..).., ἅ. κ. τοῦ ἐτύμου συνεργοῦντος Str. 42, cf. HelMed. b. Or. 4$_{298}$, ἅ. κ. σήμερον αἰτοῦντός μου BU 242 [II^{p}].

II. praep. A. c. dat. 1. b. Bewegung, ἅ. Αἰάντεσσι κίνυντο φάλαγγες Δ 280, οἳ ἅ. ἔρχεται δ 826, εἰσῆλθε ἅ. Πολυνείκει Δ 377, cf. O 695.., τῷ δ' ἅ. ἱέμενοι Hes. sc. 23, cf. Tyrt. 2, ἵππῳ πῶλος ἅ. τρέχει Sem. 5, ἅ. ἀλκυόνεσσι ποτῆται Alcm. 26 (ApRh. 4$_{363}$), ἅ. Ἀτρείδαις μολών Pi. O. 9$_{70}$, στείχειν ἅ. αὐτοῖς So. Ph. 983, πλέομεν ἅ. Ὀδυσσέι Crat. 144, εἴσιθ' ἅ. ἐμοί Ar. R. 512, ἅ. τᾷ ματρὶ περιῆρπε IG IV 951$_{6}$ [Epid. IV^{a}], ἐκφοιτῶσαι ἅ. τοῖσι ἀνδράσι Hdt. 4$_{116}$, cf. 2$_{60}$.., ἦλθον ἅ. αὐτοῖς LXX Gen. 14$_{5}$ usw.; ἵπποι ἅ. πνοιῇσι πετέσθην windschnell Π 149 (ἅ. ἀνέμων πνοαῖσι βαίην Ar. Av. 1396^{i}), ἅ. νοήσει διέρχεσθαί τι DH. Dem. 52, ἅ. νοήματι διῖκτο Plut. Alex. 35. 2. übh. v. jeder Gemeinschaft a. örtlich α] Pers., τοῖσι δ' ἅ. τρίτος ἦρχον ξ 471, τῇ ἅ. παίζουσι ζ 105, ἐμὲ θρέψαν ἅ. Κτιμένῃ ο 363, ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἅ. εἴην Thcr. 16$_{109}$, ἅ. τῷδε συνθάψομεν Ae. Se. 1072, οἰκέειν ἅ. τούτοισι Hdt. 4$_{145}$, ἐβουλεύετο ἅ. τοῖσι παισί 1$_{61}$, οἱ ἅ. Θόαντι ἄνδρες 6$_{138}$, cf. 3$_{12}$, Λακεδαιμόνιοι οἱ ἅ. Γυλίππῳ Th. 7$_{57}$, cf. Pol. 3$_{65}$, 10$_{18}$, ἐπιδημοῦντες ἅ. Φορμίωνι De. 34$_{2}$, εἰσδοθεὶς ἅ. ἄλλοις Oxy. 1196 [211^{p}].., τοὺς φίλους ἅ. τοῖς πολεμίοις ἐξαπατῆσαι una cum Onos. 23$_{3}$. β] Pers. u. Sachen, Ἑλένην καὶ χρήμαθ' ἅ. αὐτῇ ἔκδοτε Γ 458, ἀρχός θ' ἅ. νηῒ θαμίζων θ 161, προγένοντο λύχνοις ἅ. δαιομένοισι δμῶες Thcr. 24$_{52}$, τοῦτον ἅ. τῇ νηῒ εἷλον Hdt. 6$_{41}$, ἅ. θυσίαις πέμπονται Magn. 17 [II^{a}]; ἅ. τῇ πόλει δυστυχῶν Is. 16$_{41}$. γ] Sachen, ἔφερον ζυγόδεσμον ἅ. ζυγῷ Ω 270, χελώνης ἑψομένης ἅ. ἀρνείοισι κρέεσσι Or. b. Hdt. 1$_{47}$, ἄλλα ἀναθήματα ἅ. τούτοισι ἔπεμπε Hdt. 1$_{51}$ usw., ἅ. ἐστὶ τὸ χρῶμα τῇ ἐπιφανείᾳ AlAphr. scr. 5$_{4}$, μειγνύειν ἅ. τινι Geop. 12·15$_{4}$.., cf. LXX Dan. 2$_{41}$. b. zeitlich α] v. Tages- u. Jahreszeiten, ἅ. δ' ἠοῖ φαινομένηφιν I 618.., Hy. Cer. 293, ἅ. ἠοῖ H 331.., ApRh. [ἔνθεν ἐς Ἑλλήσποντον **ἀμηφοὺς** φέρεν οὖρος Orph. A. 484], ἅ. ἕῳ Th. 1$_{48}$.. (ἅ. τῇ ἕ. 3$_{96}$.. [Philo], ἅ. ἕ. γιγνομένῃ 4$_{32}$), Ios. ἠῶθεν ἅ. ἠελίῳ ἀνιόντι Σ 136.. (ἀῶθεν ἅ. δρόσῳ Thcr. 15$_{132}$), ἅ. τῷ ἠ. ἀν. Hdt. 3$_{85}$.., ἅ. ἠελίῳ ApRh. 1$_{1362}$, ἀνοιγήτωσαν ἕως ἅ. τῷ ἠλ. LXX 2 Esdr. 17$_{3}$, ἅ. ἡμέρᾳ Eu. E. 78, Hdt. 4$_{201}$.. (ἡ. διαφωσκούσῃ 3$_{86}$..), Hipp. ἐ 5$_{62}$.., Th. 2$_{94}$, X., Hib. I 168 [245^{a}].., Plut., LXX, παρὼν ἅ. ἡ. Eubul. 119, Me. 364, ἅ. τῇ ἡμέρᾳ Th. 3$_{107}$.., X. (oft), Ly., De., Aesch., IG IX 2·1109 [Magn. II^{a}].., LXX, ἅ. τῷ φωτί Pol. 1$_{12}$..; ἅ. ἠελίῳ καταδύντι A 592.., ἅ. δείλῃ X. He. 4·1$_{22}$, ἅ. μετοπώρῳ 1, ἅ. τῷ ἦρι Hipp. ἀὐτ 10, Paus., ἅ. τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι Th. 3$_{1}$, ἅ. τρύγῃ Oxy. 907 [276^{p}], **ἅ.** τῇσι ὥρῃσι **καὶ** αἱ νοῦσοι μεταβάλλουσιν Hipp. ἀὐτ 2 (ἅ. τῇ μεταβολῇ καὶ τὴν γλῶσσαν μετέμαθε Hdt. 1$_{57}$ usw.), dazu λουέσθω πᾶσαν ἡμέραν ἅ. ἕωθεν Hipp. ἐντ 12, ἅ. πρωῒ NT Mt. 20$_{1}$ (ἅ. τῇ πρωΐᾳ Aristeas 304), συνεορτάσοντες ἅ. αὔριον Oxy. 1025 [III^{p}], ἅ. ἐκ νηπίας ἡλικίας Flor. 36 [IV^{p}]. β] sonst, τῇσι δ' ἅ. γεινομένῃσιν ἐλάται ἔφυσαν Hy. Ven. 264, ἅ. τῇ

ἡλικίῃ ἀποφεύγει ἡ νοῦσος Hipp. ν 2$_{73}$, ἅ. τῷ γήρᾳ Ar. Eq. 519, cf. 520, Pl. Parm. 153^{c}, μινύθει ἅ. σώματι φέγγος ἀρετᾶς Ba. 3$_{91}$, νόμος ἅ. κήδει κεκάρθαι τὰς κεφαλάς Hdt. 2$_{36}$, ἅ. Τύρῳ οἰκιζομένῃ ἱδρυθῆναι 2$_{44}$, ἅ. τῷ τειχισμῷ Th. 7$_{20}$, πόνοι ἅ. τῷ πυρετῷ γίνονται Hipp. φυσ 8, ἅ. ἄνθει λήγοντι οἴχεται Pl. conv. 183^{e}, cf. Tim. 37^{e}, ἅ. ἐστί τί τινι Ar. Φ 218$^{a}_{28}$, ἅ. κῦμα σεισμῷ γέγονεν μ 348$^{a}_{34}$, ἅ. τῇ δεήσει εἶπε λόγον De. 49$_{27}$, ἀπέχει ἅ. τῇ συγγραφῇ Hib. I 84 [301^{a}].., τὰ πρότερον καὶ τὰ ἅ. (sc. τοῖς ἔργοις) καὶ τὰ ἐπιγινόμενα τοῖς ἔργοις Pol. 3$_{31}$; ἅ. ἠσθένει τῇ γυναικί Hipp. ἐ 4$_{55}$; auch **ἅ. τῷ c. inf.** (quam mox· ἅ. τῷ, ὁπηνίκα Gl.), ἅ. τῷ διαυγάζειν Pol. 3$_{104}$, ἅ. τ. ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον LXX Iud. 9$_{33}$, ὁ θεὸς ἐποίησεν ἅ. τ. δύνασθαι καὶ τὰ φρονήματα αὔξεσθαι X. He. 5·2$_{18}$, ἅ. δὲ τῷ καὶ ἄλλα γεγενῆσθαι ἐλαττώματα DittS. 226 [Olb. III^{a}], λήψεται τὰς καρπείας ἅ. τ. διαγραφῆναι Eleph. 14$_{13}$ [III^{a}], cf. Petr. III 71 [III^{a}].., Hippod. b. Stob. IV 1$_{92}$, Pol. 4$_{12}$.., AlPolyh., Str.., εὐθὺς ἅ. τῷ c. inf. DH. 3$_{61}$, Hierocl. eth. 1$_{38}$, Arr. diss. 1·2$_{30}$, ἅ. σάλπιγγος ἀκούειν Plut. fluv. 17$_{2}$, cf. 23$_{2}$, Pol. 10$_{30}$?; aber ἢ αὐθημερὸν ἢ ἅ. ὀλίγῃσιν ἡμέρῃσιν nach Ablauf Hipp. φπ 30, ἀποδιδόναι τὸν πρῶτον δασμὸν ἅ. [πρώτῳ] ἔτει μετὰ Δάσωνα καὶ τοὺς ἄλλους ἅ. ἐνιαυτῷ ἕκαστον DialI. 5661 [Chios IV^{a}]. **c. b. Begleitumständen**, ἅ. γέλωτι ἔλεξε (φράζει) Eu. Herc. 935 (Pl. lg. 789^{d}), ἅ. γ. καὶ μετὰ παιδιᾶς φάναι Plut. Caes. 11, ἅ. ἀυτῇ φέροντο ApRh. 2$_{270}$, cf. 3$_{632}$, ἅ. εὐχωλῇ προχύτας βάλε inter precandum 1$_{425}$, cf. 4$_{1601}$, ἅ. τῇ ἑψήσει μείγνυται Dsc. 1$_{100}$. **d. b. Zusätzen, ἅ.** δὲ **τούτοις** οὐκ ὠφελεῖται πρὸς τὸ ὁρᾶν simul, praeterea X. cyn. 5$_{27}$, cf. Aen. 24$_{9}$.. (= eodem tempore Pol. 4$_{2}$, ἅ. τ. πραττομένοις Dd. 18$_{55}$), ἅ. τοῖς εἰρημένοις πᾶσι Phld. ὑ 20$_{3}$, μὴ ἅ. τῷ κακῷ καὶ αἰσχρὰ ᾖ Pl. Crit. 46^{a}, καὶ ταῦθ' **ἅ. καὶ** (wie μετὰ καὶ) τοῖς ἄλλοις τοῖς διαπρασσομένοις ἐμποδοστατήσαντες Tebt. I 24$_{53}$ [117^{a}]. **e. instrumental**, τὴν ἐσθῆθ' ἅ. γνώμῃ φέρω (= οὐκ ἀπερισκέπτως) Ar. Th. 148 (Agathon), ἠλάλαζεν ἅ. ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ LXX Ios. 6$_{20}$. **f. Ausdruck der Teilnahme**, ἅ. μοι συνπαθεῖν Oxy. 905 [V^{p}], ὁ δῆμος ἅ. τοῖς κατηγοροῦσιν ἐγίγνετο a partibus App. Ib. 8. **3.** ?aeque, οὐδὲ γάμος ἅ. χρυσῷ τίμιος OrSib. 8$_{27}$?, s. Sp. 324$_{70}$. **B.** c. gen. (auch Byz.), unsicher vor IV^{p}, b. Pers. οἶκον ἅ. αὐτοῦ καὶ γενεὴν σῴζοις IG II 1336 [Ep. II^{a}], εἰς Καῦνον ἅ. αὐτῶν ἐπομένων εἰσέπλευσε Ctes. 54?, cf. 57?, ἅ. πολλῶν ἀγοραίων στρατηγεῖν Thphr. ch. 6$_{9}$?, ἅ. τῶν τροφίμων μου Oxy. 903 [IV^{p}]; μέζων ἅ. ἀρτίης ἡ ὑγίη 'στὶ τῆς μοίρης Hds 4$_{95}$?. = **wiederholt**, οἵ τοι **ἅ.** αὐτῷ Ἴλιον εἰς **ἅ.** ἕποντο λ 371, ἅ. διψῶν τε ἕκαστος πέπαυται καὶ ἅ. ἡδόμενος Pl. Gorg. 497^{b} (= ἅ. παύεται διψῶν καὶ ἡδ. °), ὧν ἅ. τε ἀπαλλάττεται καὶ ἅ. ἔχει 495^{c}, cf. X. Cyr. 3·1$_{27}$, Procl. Crat. 168, ἅ. (ἀλλ' codd.) ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅ. So. An. 436?; bes. **ἅ. μὲν** τὸ γῆρας, **ἅ. δέ** μοι ⟨μέθη⟩? δοκεῖ Crat. 181, cf. Archedic. 3, ἀγγέλους ἅ. μ. μεμψομένους, ἅ. δὲ ὑπομνήσοντας Hdt. 9$_{6}$, cf. 9$_{3}$ (ἅ. μ. ὑπ' ἀγνωμοσύνης, ἅ. δὲ ἐδόκει).., Hipp. ἀὲ 38.., Th., X. (ἅ. μέν.., ἅ. δέ.., ἅ. δέ Cyr. 5·1$_{18}$.., ἅ. μὲν ὅτι.., ἅ. δὲ ὅτι.., ἅ. δὲ ὅτι 2·3$_{23}$, m. Wechsel ἅ. μὲν βουλόμενος.., ἅ. δὲ ἐννοεῖται 5·3$_{30}$), Pl., Aen., Redn., Pol., Dd.., ἅ. μέν.., ἅ. δὲ καί Th. 2$_{20}$, X., ἅ. μὲν καί.., ἅ. δέ Pl. Prot. 310^{e}, ἅ. μὲν καί.., ἅ. δὲ καί De. 59$_{83}$; ἅ. μέν.., folgt πρὸς δὲ καὶ Hdt. 8$_{51}$, ἔτι δὲ καί X. Cyr. 1·4$_{3}$, τὸ δὲ πλέον Th. 7$_{57}$, ἐν τῷ αὐτῷ δέ 3$_{11}$, δέ Dd. 19$_{67}$.. (ἀπέστειλεν τοὺς ἅ. μέν.., προσέταξε δ' αὐτοῖς 11$_{5}$), Str. 39; ohne das erste ἅ.: ἀβούλως, **ἅ. δ'** ἀνάνδρως Pol. 1$_{11}$, cf. 3$_{12}$, ἐνεργὸν καὶ πρακτικόν, ἅ. δὲ καὶ δυσδιάλυτον 1$_{26}$, τῷ Μήδῳ ἑτοίμως δρῶντες ὑμᾶς ἔβλαπτον, ἅ. δὲ τῆς ἰσχύος ὀρεγόμενοι Th. 6$_{83}$. Hieher **ἅ.** τοὺς **μὲν** παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ **δὲ** ἐπέμπετε De. 18$_{24}$, cf. 44$_{52}$, Aen. 16$_{3}$. = **verstärkend oder verstärkt** (324$_{46}$, **εὐθὺς ἅ.** τῷ 327$_{17}$), νυκτιπόλοις **ἅ. σὺν** βάκχαις πηδᾷ Eu. Ion 718^{l}, ἅ. σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα NT 1 Th. 4$_{17}$, cf. 5$_{10}$; Ὀδυσῆα **σὺν** Μενελάῳ Ἴλιον εἰς **ἅμ'** ἕπεσθαι ω 117, ποιμαίνειν σὺν ἐμὶν ἅ. Thcr. 11$_{65}$, σὺν δ' ἅ. πάντα an. [Κζ] AP 14$_{7}$, σὺν δ' ἅ. καὶ μῆλον Διοτίμου Meleag. 4·1$_{27}$, **συνάμα** θεὸς ἀνέτω So. Ichn. 3$_{17}$, ταῖς τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο Thcr. 25$_{126}$, cf. Damag. AP 7$_{9}$, ἂν Κύπρις καὶ Ἔρως συνάμ' ἔτραφον AntSid. 7$_{14}$, συνάμα πάντες Luc. Harm. 3, cf. Timo 23, σ. πολλοὶ τρώγουσι pisc. 51, οἱ **ξυνάμα** πολλοί bis acc. 1, συνάμα τῷ c. inf. Sext. 577$_{2}$; **ἅ. μετὰ** τῶν παιδίων Genf. 54 [346^{p}]; **μίγδ' ἅμ'** ἑοῖς ἵπποισι περικταίνοντο QS. 5$_{27}$; **κατὰ τοῦτον ἅ. τὸν χρόνον** Hdt. 1$_{171}$, ἅ. γίγνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον καὶ χρόνον Pl. Gorg. 496e; **ἅ.** κιθῶνι ἐκδυομένῳ **συν**εκδύεται τὴν αἰδῶ Hdt. 1$_{8}$, ἅ. συνανατέλλει τῷ ἡλίῳ Gem. 17$_{26}$, cf. 13$_{5}$, Autol., Dd. 1$_{2}$, ἅ. ὑμῖν συνεξορμᾶν RevMél. 291 [II^{a}], πινέτω μέλι καὶ ὕδωρ καὶ ὄξος συγκεράσας ἅ. Hipp. ἐντ 48, cf. 12; ταύτῃ **σὺν** ὁρμῇ κἀμὲ **συν**θανεῖν **ἅ.** So. T. 720; **ἅ.** αἰσθομένη **σὺν αὐτῷ** καὶ λαμβάνει AlAphr. an. 83$_{19}$; **ἅ. ἐν τῷ** παράπλῳ καὶ τοὺς πολεμίους βλάψαι Th. 7$_{29}$, cf. 5$_{4}$; κεραυνοὶ **ἴκταρ ἅ.** βροντῇ ἐφέροντο Hes. th. 691. = Wdgn: **gesagt, getan**, ἅ. μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον Τ 242, cf. ἅ. ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο Hy. Merc. 46, ταῦτ' εἶπε καὶ ἅ. ἔπος τε καὶ ἔργον ἐποίει Hdt. 3$_{135}$, cf. 9$_{92}$, spr. ἅ. ἔπος, ἅ. ἔργον Eust. 724; **mit diesen Worten**, ἦ ῥ' ἅ. τε προσέειπεν Ὀδυσσῆα σ 356, ἦ ῥ' ἅ. καὶ σεῦε ApRh. 2$_{619}$, ἦ ῥ' ἅ. δέ 4$_{1601}$; ἅ. τε εἴπας ταῦτα ἀπέκλαιε Hdt. 3$_{65}$, ἅ. ταῦτ' εἰπὼν ἀνέστη X. an. 3·1$_{47}$, cf. Pl. Prot. 335^{e}, ἐδείκνυ' ἅ. λέγων τὰ τραύματα Phoenicid. 4, ἅ. τε λ. ταῦτα ἐσήμαινε Hdt. 1$_{116}$, cf. 4$_{67}$.., ἅ. ταῦτα λ. ἐβουθύτει X. He. 4·3$_{14}$, cf. Pl. Phdo 61^{c}, ἀποχωρήσει **ἅ. εὐθὺ** λέγων Zaub. L 1056, ἅ. τε ἔλεγε ταῦτα καὶ ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον Hdt. 4$_{150}$, cf. 1$_{112}$, X. He. 7·1$_{28}$; **kaum.., als auch schon**, = **sobald (als)**, cf. vix· μόλις καὶ ἅ. Gl., spr. ἅ. ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις Me. 595, ἅ. δίδου καὶ λάμβανε (ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν) Dgnian. 2$_{77}$, ἅ. γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι Ly. 28$_{7}$, cf. De. 4$_{36}$, Hyp. 6$_{18}$, Aesch., Plut., ἅ. τοὔνομα λέγεται καὶ τὸ ἐρώτημα **εὐθὺς** ἐρωτᾶτε Aesch. 1$_{130}$, γνώσεσθε ἅ. καὶ ὠφεληθήσεσθε Andoc. 2$_{22}$; τὸ πάθος τὸν δράσαντα ἅ. τῇ ἁμαρτίᾳ τετιμώρηται A^{l}pho 3β$_{8}$; ἅ. δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε Eubul. 82, γνώσεσθε ἅ. ταῦτ' ἀκούσαντες De. 36$_{3}$, ἄφωνοι γίνονται ἅ. ἁλισκόμενοι Hipp. ν 3$_{13}$, τὰς γνώμας ἅ. λεγομένας δήλας εἶναι Ar. P 1394$^{b}_{14}$; ἅ. ἐκλείποντος τοῦ ἀναψύχοντος ἀπόλλυται Pl. Crat. 399^{e}, cf. Ar. P 1410$^{b}_{24}$.. (ἅ. εἰρημένων γνωρίζει 1400$^{b}_{33}$).

III. coni., **ἅ. δέ κα** ἐξέλθῃ ὁ χρόνος, ἐλεύθερος ἔστω Νικασίβουλος DialI. 2160 [Delphi II^{a}], **ἅ. δ' ἂν** ἡβήσῃ Pl. lg. 928^{c}, ἐὰν ἐξ ἐπικλήρου τις γίνηται καὶ ἅ. ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων Ges. b. De. 46$_{20}$; ἅ. Βροῦτος τὴν ὕπατον ἐξέλαμψε τιμήν, ἅ. Ταρκύνιος ἀπολώλει Lyd. mag. 2$_{8}$, cf. 1$_{36}$. = **Stellung**: als adv. vor oder nach dem verb. (s. bes. Sp. 326$_{12}$), in der LXX oft wie ὁμοῦ nachgestellt, ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅ. Gen. 22$_{6}$ (s. Sp. 324$_{60}$), praep. in Prosa gew. vor dem Kasus (οἷς ἅ. Attal. b. Hipparch. 2·2$_{22}$, cf. Ios. 4$_{39}$), poet. auch getrennt (ἅ. λαιοτομεῖς τῷ πλατίον Thcr. 10$_{3}$). = **Verbr.**: allg. seit Hom., bes. hfg b. Hdt. u. Th., 0 Isae., Din., Lyc. Al., Nic., Leon., Babr. (Hds 1 ×), LXX wechselnd, NT seltner, ἅ. c. dat. sp. mehr an σύν u. μετά angeglichen (T. Mommsen, Beiträge zu der Lehre v. den gr. Präp. 1895); ganz sp. über **ἐν τῷ ἅμα** (ὑπῆρχον τὰ πλοῖα ἐν τῷ ἅ. LeontNeap. vitIoh. 60$_{12}$ Gelz., ἐν τῷ ἅ. ὤδευον Aesop. fab. 27 Fur.) zu ngr. **ἐντάμα u. ἀντάμα** (ἀ. σου· tecum GlLaud.), ἀντάμωσις. Dazu ἀμάδις, ἄμυδις, ἄμακις; selt. in comp. (meist frühe Bldgn, Ἀμαδρυάς, ἀμαμινθάς usw., ἀμαλογία, ἀματροχία, ἄμιππος); Ἀμοπάων Θ 276, Ἀμακλείδης Ἀμάκλητος (cf. ὁμόκλητος), vgl. auch Ἀμαλώιος äol. n. pr. IG VII 1760 = 3195 st. Ὁμολώιος, hybrid knid. Ἀμοτέλης DialI. 3549, ther. Ἀμοτίων, vgl. ἀμόμηλις nb. ἀμάμηλις u. ὁμόμηλις. [**δην**: s. ἀμαλός.

ἁμᾶ (-ᾷ): s. ἀμῆ; **ἅμα**: s. ἀμμά; †**ἁμάδα**: s. ἅμαξα; †**ἁμά-**

ἀ-μαγγάνευτος, ἀ-μάγευτος: sp. KS.

ἁμάδεα (zu ἅμα?) Feigenart nb. Νικύλεα Hermonax ἐν Γλώτταις Κρητικαῖς b. Ath. 76^{e}.

ἀμάδις (so) adv. nb. μιγάδις Thgnost. 163$_{22}$, = †**ἁμάδιος**· ἐπιρρηματικῶς, ἅμα τῷ προσελθεῖν· ἀπὸ τοῦ ἅμα ἀ. παράγωγον διὰ τοῦ 'διος' (so) EGen.; wohl alex., cf. ἄμυδις.

ἀμά-δρυα· κοκκύμηλα Σικυώνιοι H., Phot., = **μάδρυα** (οἷον μαλόδρυα) syn. κοκκύμηλα βράβηλα Seleuc. ἐν Γλώσσαις b. Ath. 50^{a}, cf. ἄδρυα; **ἀμαδρυάδες**· βάλανοι H., cf. Ἀμαδρυάς nb. Ἀδρυάς.

ἀμαζανίδες· αἱ μηλέαι H.; **ἀμαθεῖν**: s. ἀμάω.

ἀ-μαζόνες ἄνδρες (= πένητες, μᾶζαν οὐκ ἔχοντες EM) Call. f. 523, gelehrt zu Ἀμαζόνες.

ἀμαθ-αίνειν· ἀμαθῶς ἔχειν EM (-ει· ἀμαθής ἐστι H.), -ει

μὴ μόνον ἀγνοίᾳ συνεχόμενος, ἀλλὰ καὶ δόξῃ σοφίας Pl. lg. 863ᵉ, ψυχὴ -ουσα rp. 535ᵉ, cf. lg. 697ᵉ, epSocr. 17₁, Philo I 498, Plot., Ar'd., KS, ταῦτα Pl. lg. 689ᵉ (τὰ μέγιστα TheoSm.), εἰς ταῦτα ᵈ; **ˀἀμαδ-εύεσθαι**: ∫. ῥωπίζειν.

ἀ-μαδής, ές (dazu **ἀμαδεί**· ἀδιδάκτως Sᵈ): indocilis, indoctus, rudis Gl. **1. unerfahren**, ignarus, c. gen. πάντων opp. πάντα ἐπίστασθαι Democr. 169, -έστερος τοῦ καλοῦ Eu. O. 417, cf. epSocr. 17₁, Dio 13₂₁, -εῖς ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λητσείας (ἀπαθεῖς Steph.) Th. 4₄₁, adv. ἔχειν τινός Ios. 1₁₀₈, Ael. ha. 6₅₁, Lib., -έστερον τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι Th. 1₈₄; περὶ τῶν μεγίστων Pl. Eryx. 394ᵉ, πρὸς τέχνην lg. 697ᵈ, ταῦτα Lach. 194ᵈ, τὴν ἀμαθίαν ap. 22ᵉ; πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀργύριον nb. ἀκρατής Pol. 21₃₈; -ὴς τῶν ποιουμένων (erkl. ἀνήκοος) u. οἰωνῶν (erkl. ἀμύητος) an. [ῳ.] b. Sᵈ. **2. ungebildet** (ἀπαίδευτος Ph., Sᵈ) **a. allg.** opp. πεπαιδευμένος Democr. 185, nb. ἀπαίδευτοι opp. μαθόντες X. m. 4·1₄, -έστατοι opp. μάλιστ' ἐπιστάμενοι 3·6₁₇, γαπόνος Eu. Su. 421, Κύκλωψ Call. ep. 46. **b. gegen das πρέπον verfehlend** α] **roh, ungeſchliffen** (ἀκόσμητος Ph., Sᵈ, σκαιός, βίαιος H., EM), nb. βδελυρός opp. μουσικός (v. ἀλλαντοπώλης) Ar. Eq. 193, cf. N. 135, ῥώμη Eu. f. 732, παρρησία ζügellos nb. ἀνὴρ ἀδυρόγλωσσος O. 905, δύναμις rüdſichtslos Plut. Dem. 42, adv. δρᾶν syn. χαλεπῇ χειρὶ λαβεῖν Ar. L. 1117. β] **taktlos**, syn. ἀπαίδ. folgt ἀρνεῖσθαι μᾶλλον ἢ λέγειν προσῆκεν De. 20₁₁₉. γ] **geſchmacklos, wer eine** χρυσῆ τορύνη ſt. **der** συκίνη **benutzt** Pl. Hmai. 290ᵉ. **c. nicht angeleitet**, -ὴς σοφός (= μὴ μαθών, φύσει δὲ ἐπιστάμενος Ph., Sᵈ) Archipp. 46. **3. ungelehrig, halsſtarrig** (δυσμαθής Ph., Sᵈ), nb. παχύς Ar. N. 842, nb. βάρβαρος 492; gg. **die Gottheit** nb. πονηρός syn. ἀσεβής Ly. 6₄₅, οἱ -εῖς καὶ ἀστήρικτοι syn. ἄθεσμοι NT 2 Petr. 3₁₆. **4. allg. dumm, einfältig, beſchränkt**, nb. ἀσύνετος Eu. Ph. 569, ἀνόητος Pl. Tim. 92ᵇ, Is., opp. σοφός (cf. Eu. B. 480) Ar. Ec. 201, Dialex. 5₁, Hdt., X., Pl. (ὁ -ὴς οὐκ ἐπιδυμεῖ σοφὸς γενέσθαι conv. 204ᵉ, cf. Hdt. 1₃₃), Redn., δεξιός Th. 3₈₃, ξυνετός ₈₇, γνωμονικός Pl. rp. 467ᵉ, σώφρων Is. 18₄₆; θεός Eu. Herc. 347, cf. T. 981..; παῖδες Democr. 227, ἔθνεα opp. σοφά Hdt. 4₄₆, ὃ ἀμαθέστατε Ar. R. 933, -έστατοι τῶν Ἑλλήνων Th. 6₄₀, cf. Is. 15₂₀₇, -έστατοι εἰσιν τὰ ἐναντία τῇ ὠφελίᾳ σπεύδοντες Andoc. 2₂; θηρίον X. m. 4·5₁₁, κύνες nb. ἀκόλαστοι Dio 4₃₄, ζῷα nb. δυμώδη Ar. Zi 488ᵖ₁₄, χρόνος Φ 222ᵇ₁₈; δνειδος Eu. IA 999, φρόνημα Hcld. 459, λόγος Crat. 312, ἀπόκρισις Pl. Phdo 105ᵉ; μηδὲν ἄτοπον μηδ' -ὲς ποιῶν Me. E. 559, cf. 561, -ὲς ἐστι c. inf. Eu. T. 965.., Aesch. 1₁₈₇ (nb. ἄκαιρον), Str. 76; adv. ἡμαρτον Eu. Ph. 874, γελᾶν nb. εἰκῇ PhrynS. 78₁₈, λέγειν Str. 76, μὴ ˀμαθῶς; Me. Ki. 47² (μηδαμῶς Maas), μὴ ˀμ. μέτρα τίκτειν hand illepide Call. Oxy. 335, -έστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον ſchlichter Ar. R. 1445 (ſpr. σαφ. μοι κάμ. φράσον Sᵈ), λόγους λέγων -έστατα V. 1321, ἐνδέχεται τὰς συμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον -ῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου syn. παρὰ λόγον Th. 1₁₄₀. **II.** pass. (cf. εὐμαθής), ὁ δ' ἐμὸς γενέτας καὶ σός ⟨γ'⟩ ἀμαθὴς (σὸς ἀπευδὴς Kirchh.) οἰωνοῖς ἔρρει συλαθείς Eu. Ion 916ᵗ. = Derbr. Hdt., Democr., Eu., Kom., Th., X., Pl., Redn. (0 Aˡpho, Isae., Din., Lyc., Hyp.), Ar., Sp., doch ſeltner **werdend**, 1 ⨯ NT, 0 LXX (Ps. 48₁₁ Symm.), Pap.

ἀ-μάθητος (erkl. ἀμαθής) PhrynCom. 8 (γραμμάτων nb. ἀναλφάβητος Procop. hist. arc. 8).

ἀ-μαδία (i Trag., Kom., -δία Hdn. I 292, **-δεία** ſp. vl., **-δείη** Hipp. ἀέ 67 cod. B), ἡ: **1. Unerfahrenheit, Unkenntnis**, opp. ἐμπειρία Th. 1₁₄₂, κυβερνητῶν 7₃₆, δημοτέων (Laien) Hipp. ἀέ 67, ἰητρῶν opp. σοφίη (∫. unten 4) ν 1₇, c. gen. τοῦ κρέσσονος Democr. 83, ὧν εὖ πέπονθας Antisth. Od. 4, τοῦ χαλκεύειν X. m. 4·2₂₃, νόσων nb. ἄπειρος Ael. ha. 3₅₂, cf. Ios. 6₁₇₈, περὶ τὰ μέγιστα Pl. lg. 688ᶜ, περὶ τῶν μ. Eryx. 394ᵉ, cf. 395ᵃ, ἡ ἐς θάλασσαν Paus. 8·50₇. **2. Ungebildetheit**, nb. ἀπαιδευσία u. ἀταξία X. rA. 1₈, Κύκλωπος Eu. Cy. 173, Θηβαίοις ὀνειδίζειν Is. 15₂₄₈; ἀσχήμων (= ἀγροικία) **Ungeſchliffenheit** Thphr. ch. 4₁₁. **3. Verblendung**, δυοῖν (**der feindlichen Brüder**) Eu. Ph. 584, ὕψος -ας (nb. ἡ ἄλλη μοχθηρία) Pl. ep. 352ᵉ, ἐξ ἧς πάντα κακὰ ἐρρίζωται 336ᵇ; **gegen Gott, Unglaubigkeit**, nb. ἀσεβεῖν Eu. B. 490. ἀνδέμεν ὄν ἀργύρεον ὑπόμνημα τᾶς -ας IG IV 951₂₀ [Epid. IVᵃ]; **Ungelehrigkeit**, DHal. oratvet. 2. **4. allg. Torheit, Unverſtand**, παρακολουθεῖ τῇ ἀφροσύνῃ Ar. ap 1251ᵃ₂, εἶη κακὸν μέγιστον Antisth. Od. 13, nb. ἁμαρτία Gorg. H. 1, dist. μανία X. m. 1·2₃₀, nb. μ. εἶη γένος ἀνοίας Pl. Tim. 86ᵇ, cf. lg 689ᵃ, nb. κακία **Teil der** ἀδικία rp. 350ᵈ, nb. ἄγνοια Prot. 360ᵇ, = τὸ μὴ ὄντα καλὸν κἀγαθὸν καὶ φρόνιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι ἱκανόν conv. 204ᵃ, = ψευδὴς δόξα Tht. 170ᵇ, cf. τὸ οἴεσθαι -ης σημεῖον Hipp. εὐσχ 4, syn. ἄξυνεσία dist. ἀδικία Th. 3₄₂, opp. δεξιότης 3₈₂, λογισμός 2₄₀, σοφία Chaer. 15, Dialex. 5₇, X. rA. 1₇, Pl.; subi. δόξης Gorg. H. 21, ἐχθρῶν (**daraus** ἁμαρτήματα) Is. 12₈₀, -αν κρύπτειν Hclt. 109, ὡς δυσπάλαιστον -α κακόν So. f. 838, cf. Eu. f. 200, ὁ πλοῦτος -α 235, χρυσὸς μετ' -ας ἄχρηστος 163, -α (= ἀναισθησία Ph., Sᵈ) πρόσεστι τοῖς δεωμένοισιν, ὡς τὰ λεπτὰ μὴ γνῶναι Ar. R. 1109; πολλὴ X. m. 2·3₁₉, Pl. Prot. 340ᵉ (τοῦ ποιητοῦ), Dio 13₁₂, μεγάλη **des Greiſes anIambl.** 5₂, μεγίστη (= ἡδονῆς ἥττω εἶναι) Pl. Prot. 357ᵉ, ἀνθρώπινος lg. 737ᵇ, -αν ὀφλισκάνειν Eu. Ph. 763.., συνειδὼς ἐμαυτῷ Pl. Phdr. 235ᵉ, θεοῖσι προσδεὶς Eu. Hipp. 951, καταγνῶναί τινος Is. 17₄₇ (nb. μανίαν), Pol. 24₁₂, Str. 83.., -ᾳ χρῆσθαι Th. 1₈₈, εἰς τοῦτο -ας ἐλθεῖν (ἥκειν), ὥστε Eu. E. 918 (An. 170, De. 40₄₀), εἰς τοσοῦτο -ας ἐλθεῖν Eu. T. 972.., cf. Pl. ap. 25ᵉ, Ly. 3₃₄; -ᾳ Eu. Herc. 1254 (δανεῖν), Hipp. γ 1₄₄, opp. ἑκὼν Pl. Gorg. 488ᵃ, διὰ (τὴν) -αν Diph. 4, X. m. 4·2₃₂.., Pl. lg. 734ᵇ.., Is., ὑπ' -ας Eu. M. 224, Paus.; ἀ. ἐστί c. inf. Gorg. H. 1, Str. 677; pl. τὰς τῶν κρατούντων -ας φέρειν χρεών syn. συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς Eu. Ph. 393, πλημμελέσταται Pl. lg. 689ᵇ.

ἄμαδος (ά Hdn. I 145) nb. **ψάμαδος** (ά Hdn. I 145), ἡ; zu ahd. sant (Kretſchmer KZ 31₄₃₀), ∫. ἀ.-οισι μιγέντες σπείρῃ λεπραίνονται ἀλινδομένοι ψ.-οισι Nic. th. 155: **Sand**, außer ἔκπεσε ἐν κονίῃσιν .. τύχε γὰρ ἀ.-οιο βαθείης E 587 b. Hom. nur ψ. (danach Ar'ch. ἀ. = πεδιάσιμος κόνις, ψ. = παραθαλάσσιος, cf. schA I 385, 593, Eust. 584), gew. v. Meer, πάις ψ.-ον ἄγχι θαλάσσης συνέχευε O 362, ἐπὶ -ῳ ἔδεσαν ν 119, ὁστέα κεῖται ἐπ' ἠπείρου -ῳ εἰλυμένα πολλῇ ξ 136, διὰ -οιο βάδιζε HyMerc. 320, cf. 352, κινυμένης ἀ.-ου (**am Tritonisſee**) ApRh. 4₁₄₆₄, παρὰ -ον καὶ δῖν' ἀλός Ar. V. 1520ᶠ; pl. ἠιόνα -οισι κάλυψεν M 31, δεύοντο -οι δάκρυσι Ψ 15, ἀ.-οισιν ἐχρίμψατο νηῦς HyAp. 439, ἐπὶ -οις A 486 (νῆα ἔρυσαν), χ 387 (ἰχθύες κέχυνται), ν 284 (ἐκείμην).., ApRh., ἐν -οις ι 546 (νῆα ἐκέλσαμεν), δ 539 (καθήμενος).., ApRh., Nic. (ἐν ἀ.-οισιν αὖει th. 262), ψ.-οι **des Fluſſes** Φ 319, 202. Αἰσήπιοιο an. alex. b. schAB I 486, ἐν θαλάσσῃ καὶ ποταμοῖς -οι κλονέονται Pi. P. 9₁₇; χλωρά So. Ai. 1064, λευκοφαής Eu. IA 1054ᵗ, λευρά Hec. 700ᵗ, παρακτία IA 165ᵗ, βαθεῖα Orph. A. 235, ὀλίγη Hegesipp. AP 7₂₇₆, **ἀ. ἠερίη Sibyens** ApRh. 4₁₂₃₉, ψ. Λιβυκή Aˡphil. AP 9₃₁₀, ἅλιαι γ 38.., HyMerc. 79, ἀκύμαντοι **Rennplatz** (∫. Sp. 272₈) Eu. Hipp. 234₈₈, πολιαί ApRh. 4₁₂₆₆, **ἀ. ˀΡοίτειαι Euphorio** 38, ψ.-οι Αὐλίδος Eu. IT 215ᵗ, ἀκτᾶς Hipp. 1126ᵗ, νεκύων **Geſtade** Gaet. AP 11₄₀₉; **Sinnbild der Menge** (∫. (ψ)ἄμμος Sp. 331₂₉, ₅₀), εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα -ός τε κόνις τε I 385, στρατὸν -ῳ ἴσον Call. 3₂₅₃, φύλλοισιν ἐοικότες ἢ -οισιν B 800; dav. Πύλου **ἡμαδόεντος** (παραθαλασσίας schB, ἄμαθον πολλὴν ἔχοντος ἐξ οὗ ὁ πεδεινὸς δηλοῦται τόπος· ἢ παρ' ὃν ῥεῖ ὁ ⟨ˀΑ⟩μαθόεις [cf. schPi. P. 6₃₅] ποταμὸς ApS.; ἄδηλος ἡ ἐτυμολογία, καὶ γὰρ τὸ ἀμαθώδη τὸν ποταμὸν ἢ τὴν χώραν εἶναι ψεῦδος DemetrSceps. b. Str. 344) B 77.., cf. HyAp. 398.., Merc. 398, Panyass. 20, Coll. 270, ἠιών ApRh. 1₉₃₂, αἰγιαλός 4₉₄₈, cf. **ˀΑμαδοῦς** ἦπρ. Ortsn., **Ψαμαδοῦς**· πόλις Λακωνική Steph.; **ˀΗμαδίη** ἐρατεινή (ἡ νῦν Μακεδονία Str.) Ξ 226 (dazu mnth. [maf.] ˀΗμαδ-(ων, -ιος, -ίς), = **ˀΑμαδία** Mars. ScrHistAl. 42, cf. **ψαμαδία**· αἰγιαλός H.; διὰ **ψαμαδώδεα** χῶρον Hy. Merc. 75.., γαίη ApRh. 4₁₃₇₆, Αἴγυπτος OrSib. 11₃₉, ἀκταί 12₄₄, Orph. A. 334, ἄκραι Opp. c. 2₂₅₅, τὸ ψ. τῆς λίμνης MenHist., **ἀμαδώδης** ∫. Sp. 330₆₀; **ἀμαδίτιδες** κόγχοι nb. γάιαι Epich. 42, **-ῖτις** χώρα in Paläſt. LXX, Ios.; **ψαμαδῖδα** nb. καρχαρίην Num. b. Ath. 306ᵈ, = ὃν **ψαμμῖτιν** ὀρυκτὴν Archestr. 44; παμπληθεὶ **ψαμαδηδὸν** (wie σωρηδόν) ἐπάξων τὸν ὅλεθρον OrSib. 5₉₇;

πόλιν **ἀμαθύνει** (ἄμαθον ποιεῖ, κονιορτὸν ἀποτελεῖ ApS.) I 593, νασμὸς χθόνα Lyc. Al. 79, cf. QS. 14_{645} (ἀμαθῦναι), übh. zerstören, (be)schädigen (-νει· φθείρει H.), κόνις ὀπωπάς QS. 11_{250}, χαίτην PaulSil. 5_{281}, σκεῦος Apollinar. 2_{18} usw., μέγα φωνοῦντ' ἐχθραῖς ὀργαῖς -νει Ae. Eu. 937^{an}, pass. φάος ὄσσων Apollinar. 87_{20}, ἦτορ χρόνῳ QS. 2_{334}, dazu πόλιν **διημάθυνεν** Ἀργείων δάκος Ae. A. 824, κύνες δι-ναν ἄνδρα (erkl. διαφθείρειν) f. 244, πῦρ **σὺν** κάρφεα πάντ' **ἀμαθύνει** ApRh. 3_{295}, aber κόνιν ἀ-νε μέλαιναν als Sand verstreuen (v. der Asche) HyMerc. 140, intr. οὕτω τοι καὶ Δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀ-νοι Thcr. 2_{26} (sch. καυθείη, τήκοιτο [andere ἀφανίσαι], cf. τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος 29); unklar **ἁλιά(-ή-)μαθος**, s. d.; **ἀ-ψάμαθον**· ἄψ⟨αμμ⟩ον? H.; Σαρπηδόνιον χῶμα **πολυ-ψάμαθον** (Paleη f. -ψαμμον) Ae. Su. 870^{l}, ὄχθαι Αἰγύπτου Opp. c. 1_{373}. — Verbr. ep., Pi., trag., Ar'ph.^{l}, dor. (Sp. 330_{63}, Ψαμάθα IG IV 732 [Hermione III—II^{a}], ἐ]ς τὰν πσάμα[θον? DialI. 4979 [Gort. V^{a}]), ganz sp. in Prosa (Sp. 330_{69}); dazu die Nereide Ἀμάθεια (-θυια) Σ 48 = Ψαμάθη Hes. th. 260 u. [kor.] ἡαμαθώι DialI. 3137, Ψαμάθη κρήνη Βοιωτίας schNic. th. 887 (dav. -θηΐς), Schiffsn. IG II 793.

=**ψάμμος**, ἡ (ὁ Archim., Ael. ha. 9_{63}, vl. 13_{3}..): Sand (arena, sablo Gl.), ὑπένερθε γαῖα φάνεσκεν -ῳ κυανέη b. der Skylla μ 243, nb. ἰλύς Hipp. ἀὐτ 9, θῖνες -ου Hdt. 3_{26} usw. (Sandfläche [v. der Sahara] nb. ἔρημος 2_{32}, cf. 3_{102}), σωρὸς ἢ ὁρμαθὸς -ου Ar. ψ 419^{b}_{24}, ἡ θάλασσα ποιεῖ φτ 823^{b}_{19}, -ος κλύδωνος Lyc. Al. 1156, Λίβυσσα 1014, cf. Plut.., KE 1015 [Kz.], pl. Dünen Ar'd. II 449, τραχεῖαι Sandkörner Sext. 30_{31}, als Menge οἶδα -ου ἀριθμόν Or. b. Hdt. 1_{47}, -ος ἀριθμὸν περιπέφευγεν Pi. O. 2_{98}, cf. an. lyr. 94, -ου ἀριθμός (s. Sp. 331_{61}) Archim. II 242.., wertlos ἡ ψ. ἡ ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς (s. αἰγιαλῖτις) Dio 78_{30}, ὁ πᾶς χρυσὸς ψ. ὀλίγη LXX Sap. 7_{9}, spr. ἐκ τῆς ψ. σχοινίον πλέκειν als Unmögliches Ar'd. II 405; Nbf. ἀνὰ τὰν παραλίαν **ψάμμαν** Ae. Pr. 573^{l}, ἦν τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως τᾶς -ας Ar. L. 1261^{l} [lak.], ὀφρύη -ης (ABC, -ος PR) κατήκει Hdt. 4_{181} (sonst ψάμμος), s. noch Sp. 332_{50}; = **ἄμμος** (ἁ die συνήθεια, ἁ die τεχνολόγοι b. Lex. spirit. 211 Valck., cf. hammitis usw., ὕφαμμος, ἐφ-καθ-αμμίζω, doch ὕπ-αμμος Sp. 332_{40}), ἡ: erkl. πέτρα ἐψηγμένη εἰς μικρὰ καὶ ἐλάχιστα μόρια A. π 935^{a}_{12}, καταφέρεται ἐκ τῶν ποταμῶν θ 833^{b}_{23}, ἐξ -οιο Lyc. Al. 247, Σάμον -ος καλύψει Wortspiel OrSib. 4_{91}, Rennplatz (s. Sp. 272_{8}) X. m. $3{\cdot}3_{6}$, σήραγγες καὶ -ος Pl. Phaedo 110^{a}, ἐν τῇ ἄ. φωλεύειν (ὀδεύειν) Ar. Ζι 599^{b}_{26} (Str. 836) usw., cf. IG II $834^{b}1_{32}$ (-ον διαττᾶν, 329^{a}), Petr. II 12_{5} (ἀνακαθᾶραι τὴν ἄ., 255^{a}).., Ostr. 1237 [II^{a}], λαμπυρίζουσα Thphr. lap. 58, χρυσῖτις Str. 146, ὑαλῖτις 758, βαθεῖα HdtMed. b. Orib. II 403, ποταμία Geop., παραλία LXX Iob 6_{3}, -ου ψῆφος Sir. 18_{10}, θῖνες Dd. 3_{44}, Str., Plut., φορμός Aen. 32_{5}, μάντεις Callist. codLeid. I 4, v. der Menge wie ἀστέρες Pl. Euthd. 294^{b}, spr. -ον μετρεῖν (ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων) Zenob. 1_{80}, ποιήσω τὸ σπέρμα ὡς τὴν ἄ. τῆς γῆς LXX Gen. 13_{16}, ὑπὲρ -ον πληθυνθήσονται Ps. 138_{18}, pl. Sand schOxy Φ 203, Sandmengen Ath. 233^{d}; dav. **ψαμμία** Sandkörner (cf. arenulae Plin.), θρύπτεται ὁ λίθος εἰς -α AlAphr. probl. 1_{100}, τὰ ψ. im Harn Aret. 136.., ἐν ὀφθαλμοῖς Gal. 10_{1012}; ὄρος **ψάμμινον** (**ψάμμιον** P, cf. †vl. Ae. A. 985^{l}, H. s. ψάμαθος) Hdt. 2_{99} (Phlstr. her. 3_{4}), = νῆσοι **ἄμμιναι** PeriplMErythr. 4, Ἀμμίνη (νῆσος) Ptol. geogr.; **ψαμμ[ε]ίτης** δόρπος des ἐρωδιός Antiphil. AP 9_{551}, sc. λόγος Werk des Archim. (s. Sp. 331_{31}), **ψαμμῖτις** s. Sp. 330_{72}, nb. **ἀμμ[ε]ίτης** λίθος Edelstein DietPM. 13_{12}, cf. Isid. or. $16{\cdot}4_{29}$, **hammitis** sc. λ. Plin. 37_{188}; ὀκόσοισι **ψαμμοειδέα** (vl. ψαμμώδεα) ὑφίσταται (ἐν οὔρῳ) Hipp. φά 14, **ψαμμώδης**· arenosus Gl., αἰγιαλοί Orph. h. 55_{23}, χῶρος Hdt. 2_{32}, τόποι Ar. φτ 823^{a}_{1}, γῆ Hero IV 414, Gal. 3_{909}, Geop., -η πολλὰ ἐκκρίνειν Gal. b. Orib. I 234, -ης κατὰ χρόαν (Schlange) Phlm. ven. 22_{1}, = **ἀμμῶδες** οὖρον Hipp. Κω 478, ἀ. γῆ (sabulum Gl.) Ar. Ζι 569^{a}_{29}, Thphr. cp. $2{\cdot}4_{1}$ nb. κεραμίς, Str. (ἡ ἀ. v. der Sahara Dd. 17_{50}, Ammodes Landstrich in Afr. Hyg. astr. 2_{20}), Λιβύη Ar. π 906^{b}_{19}, Pol. 12_{3}, ἰλύς Ar. Ζι 547^{b}_{20}, φύεται ἐν -εσι (χωρίοις) $_{14}$.., Thphr. hp. $4{\cdot}8_{12}$, πεδία Dd. 2_{54} usw., cf. Str. (ταινία 307, ζώνη 95), Arr.., LXX, μέρος nb. χερσῶδες Cairo 67_{118} [547^{p}], μέλι opp. στερεόν Ar. θ 831^{b}_{30}; κόσμος **ψαμμωτὸς** (s. Sp. 332_{19}) τοίχου ξυστοῦ LXX Sir. 22_{17}, cf. διαψαμμόω Sp. 332_{28}; *(ψ)**αμμίζω**, cf. ψαμμισμός Sp. 332_{26}, ἐφ-, καθ-αμμίζω; ἀριθμεῖν θεατὰς **ψαμμακοσίους** (ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο, παρὰ τὸ ἑξακοσίους schAr. Ach. 3) Eup. 286 (†vl. **ψαμμοκ-**), cf. Varro Men. 528, Ath. 113^{d} (μαθηταί).., aber ὀνόματα hochtrabend 230^{d}; ἃ δ' ὠδυνήθην **ψαμμακοσιο-γάργαρα** (πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα sch.) opp. ἥσθην βαιά Ar. Ach. 3. = **ἀμμ-ηγία** nb. κοπρηγία Flor. II 144 [264^{p}], cf. ἄμμου ἀγωγαί IG II $834^{b}2_{51}$ [329^{b}]; **ἀμμο-βάτης** Schlange = διψάς Ael. ha. 6_{51}; ?**ψαμμόγεως** nb. λυπρόγεως Hdn. epim. 208, **ἀμμό-γεια** ἀγκυροβόλια PeriplMErythr. 24; **ἀμμό-δρομος**: s. Sp. 272_{8}; **ψαμμοδύτης**· ἰχθύς, ὃν καὶ καλλιώνυμον ὀνομάζουσιν H., **ἀ-ης**· arenarius Gl., ἑρπετῶν τῶν ἀ-ῶν Schlangenart Str. 803, cf. schNic. th. 490, Philum. ven. 22_{1}.., = (h)ammodytes Lucan. 9_{216}, Sol., IulVal., Isid., πάγουρος ?**ἀμμοδῦότας** Statyll. AP 6_{196}; **ἀμμο-κονίαν** τῇ χάλικι καταμείξαντες Str. 245, als Mauerbewurf Geop. 2_{27}, cf. calx arenarius Cato, arenatio Vitr.; πλοῖον **-κοπρηγόν** PreisSamm. 423 [III^{p}]; τὰ **-πλυτα** Alchem. 37 (ἄμμου πλύσις 72, Str. 146); **ha-nitron** Plin. 36_{194}; **-σκοπία** (überl. ἀμοκοπία) orph. Werk S^{d} s. Ὀρφεύς, s. oben ἄμμου μάντεις; **-τροφον** πάραλον sandgenährt (Pflanze) Meleag. AP $4{\cdot}1_{20}$; **-φανὴς** χθὼν Ägypten KE 430 [III—IV^{p}]; **ha-chrysus** (velut aurum harenis mixtum) Gemmenart Plin. 37_{188}; **-χωσία** Sandbad HdtMed. b. Orib. II 403, CassFel. 76, = **ψαμμισμός** PaulAeg. 3_{43}.

=?**ἄ-ψαμμος**: s. Sp. 331_{13}; **δια-ψαμμώσας** θεμελιώσεται b. Fundamentbau IG XII $2{\cdot}11$ [Mηt. III—II^{a}], **δί-αμμος** γῆ ἐπὶ δύο πήχεις Pol. 34_{10}, παραλία nb. ταπεινή Str. 52, cf. 133, Ptol. geogr.; τὴν γῆν **ἐφ-ημμίσθαι** Tebt. I 60 [118^{a}], cf. 75 [112^{a}]; **καθ-αμμίζουσιν** ἑαυτὰ καὶ ὄνος καὶ βάτος (cf. ἀμμοδύτης) Ar. Ζι 620^{b}_{29}, ἡ νάρκη -ίσασα (†überl. καθαλμ-) ἑαυτήν Antig. mir. 48; **πολύ-ψαμμος** ?Ae. (s. Sp. 331_{14}), ?Archias AP 7_{214}, **πολύ-αμμος** H. s. ἠμαθόεντος; Λιβύη γῆ ἐρυθροτέρη καὶ **ὑπο-ψαμμοτέρη** Hdt. 2_{12}, -μμος χώρα Paus. $4{\cdot}36_{5}$.., Poll. 1_{227}, λίμνη X. He. $3{\cdot}2_{19}$, θάλαττα Plut. Pomp. 78, τὸ ὑ. nb. ἀραιόν Ephor. FHG I 263, **ὕφ-αμμος** (γῆ) Thphr. cp. $3{\cdot}6_{3}$, χωρίον hp. $1{\cdot}6_{12}$, nb. λεπτόγειον $6{\cdot}5_{2}$, cf. $8{\cdot}11_{8}$.. (**ὕπ-αμμος** χώρα f. 167), Plut. Fab. 16, †vl. ὕφαλμος [wie Poll. 1_{186}, Philo II 481] u. ὑφάλμυρος Dsc. 3_{136}; **χέρσαμμος** sandiges Brachland Oxy. 988 [III^{p}]; **χρύσ-αμμος**· balluca (Goldstaub) Gl. = Verbr. ψ. ep., lyr., dor., Hdt., Eup., Ar., Sp., überwiegend Hipp., X., Aen., Hero, Phlm. ven., Plut.; ἄ. trag.? (Lyc. Al.), IG II 834 [329^{a}], Pl., Thphr., Sp., Zaub., überwiegend A., Gal., Geop., Gl.; in der Volksspr. verschwindet ψ. fast ganz (0 Pap., 1 × LXX), daher ψ. Ἀττ., ἄ. Ἑλλ. Moer. Zshang m. ψάω (vgl. ψῆφος, ψαφαρός) sicher (danach ἄ. unter Einwirkung v. ἄμαθος, Kretschmer KZ 31_{420}), vgl. bes. **ψαμμήν** (u. †**φάμμη**, dazu †**φαμμάστρια**· τὰ ψαιστά· καὶ ἑορτή τις H.)· ἄλφιτα, **ψάμματα**· σπαράγματα, **ψαμματίζουσα**· ψωμίζουσα H., **ψάμμητα** = ψαιστῶν τις ἰδέα (Erkl. v. Ψαμμητίχη) Semus FHG IV 492.

ἀ-μαίευτος λοχείη ohne Hebamme geboren Opp. c. 1_{40}; [γαστήρ Nonn. 41_{133}, cf. 1_{5}.

ἀ-μαι-μάκετος (ά Hdn. II 77), 3 (2 Hes.), zu μῆκος (EGen.), μακρός, cf. περιμήκετος?: gewaltig (groß), furchtbar, Χίμαιραν -ην (ἀπροσμάχητον, μεγάλην ApS.) Ζ 179, Π 329, πῦρ Hes. th. 319 (Χιμαίρας), So. OR 177^{l}, ἱστὸν -ον νηός (μέγαν ApS.) ξ 311; -οιο θαλάσσης Hes. sc. 207, πόντος Pi. P. 1_{14}, βυθοί KE 863 [II^{p}], κινηθμὸς πετρᾶν Pi. P. 4_{208}, τριόδους I. 8_{35}, ἔγχος δεινὸν -ον ApRh. 3_{1232}, cf. Orph. A. 177.., θήρ Thcr. 25_{258}, κόραι Furien (ἀκαταμάχητοι· ἢ ἀπροσπέλαστοι sch.) So. OC 127^{l}, Κρονίων Orph. A. 23, -οι κατὰ δῆριν DPer. 1051, χεῖρες QS. 11_{155}, Nonn.; μένος Pi. P. 3_{33}, νεῖκος Ba. 10_{64}, ἀλκή Opp. h. 1_{381}.

ἀμάκιον: s. ἄβαξ; †**ἄμαλα**: s. ἄμαξα. [λόπρασον Dsc. 2_{150}.

ἄμακις (s. ἅμα a. E.)· ἅπαξ Κρῆτες H.; **ἀμακρῶτις** = ἀμπε-

ἀ-μάλακτος nb. [1]**ἀ-μάλθακτον**· ἀνένδοτον, ἑδραῖον S^{d}, Ph., [1]-ους· σιδηροῦς, σκληρούς, ἀμαλάκτους H., nicht erweichbar, opp. μαλακτός (zB. πυρὶ οἷον σίδηρος) Ar. μ 385^{a}_{13}, nb. ἄπηκτος 388^{b}_{25}, cf. Plut. 953^{a} (**ἀμαλακιστία** des Herakl. Erkl. v. Ἀμαλθεία Dd. 4_{35}), κέαρ nb. ἀνίκατον Cerc. Oxy.

3·2₃, φρένες ¹PaulSil. AP 5₂₂₄, cf. schSo. Ai. 776, GrNyss. (πρὸς κακίαν), ¹Olymp. inAlc. 66, ¹CyrAl.., ξυμφορή nicht zu lindern ¹Aret. 288; unerweicht, τοῆ, ὀπόδημα nb. σκληρόν; schAr. L. 656, διάνοια nb. ἀκατέργαστος Longin. 15₅.

ἁμαλάπτειν Tzetz. u. Eust. 691 aus schLyc., **-άπτει** (**-άττει** cod.)· ἀπολλύει, πορδεῖ H., ἡμάλαπτεν· ἔκρυπτεν, ἠφάνιζεν Ph., ἡμάλαψε· ἔκρυψεν, ἠφάνισε (ἡμαλάψαι· κρύψαι usw. cod.) Soph. [427] H., ὃν γνάθοις ἡ-ψε κύων (κατέπιεν, ἠφάνισεν par., ἔκρυψεν Tzetz.) Lyc. Al. 34; παρθενίαν ἰοῦς ἁ-πτομέναν (Weil ſt. γάμῳ ἅπτομ.) ἀλατείαις Ae. Pr. 899¹.

²**ἁμαλαυρεῖ**· μαραίνει, σήπει, φθείρει H.

ἁμαλδύνω [ῠ], aor. ἠ-υνα, pass. fut. **-υνθήσομαι**: syn. ἀμαυρόω (-νομεν· ἀφανίζομεν, μαραίνομεν, ἠ-νεν· ἠφάνισεν H.; κυρίως² τὸ διὰ πυρὸς ἀφανίσαι EM), τεῖχος -ῦναι (ἀφανίσαι ApS.) ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες M 18, cf. 32, ἡιόνα ψαμάθοισιν καλύψαι, ὡς κέν τοι τεῖχος -νηται H 463, εἶδος -νουσα πολὺν χρόνον HyCer. 94, θηρῶν στίβον ApRh. 4₁₁₃ (cf. Apollinar. 145₂₁), ἕντερα καταφυσώμενα ἐπιλαμβάνει τὴν πνοὴν καὶ -νει Hipp. φπ 17, σκορπία κέντρα irrita facere Orph. l. 510, abſ. σῆμα -ναντος ἀνωΐστοιο χρόνοιο AP 7₅₆₄ [ſp.]; pass. δίοδος γονῆς Hipp. γον 2, γόνος γον 1₈, δμματα (ἀφανίζεται, ἀμαυροῦται Erot., Gal.) 2₃₀₁, ἀκτῖνες Arat. 864, Λαῖς -νθεῖσα χρόνῳ μορφὴν IulAeg. AP 6₁₈, parod. ὑπὸ τοῦ Διός (sch. ἀφανισθήσομαι, beſſer κολασθήσομαι, ἐπιτριβήσομαι H. s. †μαδρυνθήσομαι) Ar. Pax 380, δικάσπολοι Apollinar. 140₁₅; ἀνοήμονες παρεόντα -νουσιν opp. ἀπεόντων ὀρέγονται Democr. 202, ζώοντες χρήματα δανόντων Thcr. 16₅₉, οὔνομα Apollinar. 9₁₀, συμφορὰ ἐσθλόν Ba. 13₃; dazu **ἀπ-ημάλδυνεν** (nur dieſe Form, = ἠμβλυνεν, ἠφάνισεν H.) Ὅμηρος ὑμνοπόλους Leon. AP 9₂₂₄, μαρμαρυγὴν προσώπου Nonn. 33₂₄, cf. 8₂₀₉, QS 8₂₀₉, GrNaz. carm., ὁμίχλην Nonn. ι 136. — ſ. ἀμάνδαλος, -λόω, ἁμαλλοῖ.

ἁμάλη(τόμος): ſ. ἅμαλλα; **ἁμάλδακτος**: ſ. ἁμάλα-.

ἁμαλδεύειν· τρέφειν Soph., ἔνθεν καὶ ἡ Ἀμάλθεια Ph., -εύει· πλησύνει, πλουτίζει· ἢ τρέφει H., -εύσει· πλήθει, αὔξει (ſo) EM.

ἁ-μαλκιεῖν· τὸ μὴ ῥιγοῦν EM, cf. Amalcius oceanus Eismeer HecatAbd. b. Plin. 4₉₄; **ἁμαλίτης**: ſ. ἅμμα-.

ἅμαλλα (λλ nb. ἄμιλλα Ath. 305ᵇ)· ἢ ἐκ πολλῶν δραγμάτων συναγωγή EGen., -α· δράγματα, δέσμαι τῶν ἀσταχύων Soph. [550]· ἀγκάλη (ſ. ὀ.), δράγματα ρ', ὃς φησιν Ἴστρος, Φιλίτας δὲ ἱστορεῖ ἓκ σ' (cf. schThcr. 10₄₄) H., -α, ἣν ἐπισπέρχωσι ἀμητῆρες QS. 11₁₅₆, cf. ₁₇₁, -αι σταχύων DPer. 358, -ας φορεῖν Plut. Popl. 8; **ἁμαλλεύειν**· δραγμ(ατ)εύειν EM, Eust. 1162, **ἁμάλλιον**· σχοινίον ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἁμάλλας (H.), τὸ νῦν οὐλόδετον EM, Eust. 1162; δράγματα ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήρτιμα πίπτον ἕραζε, ἄλλα δ' **ἁμαλλο-δετῆρες** ἐν ἑλλεδανοῖσι δίδεντο· τρεῖς δ' ἄρ' -δετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθεν παῖδες δραγμεύοντες ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες ἀσπερχὲς πάρεχον Σ 553, ὄκως -δετῆρι ξυνδήσας τῷ στόματι (τὴν ποίην ὁ ἐλέφας) Aret. 176², = σφίγγει, **-δέται**, τὰ δράγματα Thcr. 10₄₄, cf. Theaet. AP 10₁₆; Δήμητρος **-τόκου** Nonn. 48₈₇₀, cf. 7₈₄ (ἄρουρα).., πεδία HyIsid. 4, = γαῖα **-τόκεια** IGaz. ecphr. 2₃₁; Δημήτηρ **-φόρος**, ᾗ ἔδυον Ἀθηναῖοι Eust. 1162, -οι Ὑπερβόρεοι Porph. abst. 2₁₉ u. Serv. Aen. 11₅₅₈ (in Delos), τοκετὸς Nonn. 26₂₄₄; Nbſ. **ἁμάλη**· τὰ δράγματα dist. ἁμαλή H., -αι = τὰ δρ. τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτά dist. δέσμη (= συναθροισθέντα) Semus FHG IV 495, ταῖς -αις τὰ δρ. δέοντες (ſ. μανδάκη) PhlstrIun. 10, **ἁμαλη-τόμος** ἢ τις ἀροτρεύς Opp. ²**ἁμαλλόν**· ἰσχυρόν H. [c. 1₅₂₃; ²**ἁμάλλη** Eust. 1162.

ἅμαλλος· πέρδιξ Πολυρρήνιοι H.

ἄ-μαλλοι δοκοῦσι αἱ ψιλοτάπιδες εἶναι dist. ἀμφί-, ἑτερόμαλλοι Eust. 1057, κουκούλια Pallad. Laus. 32; ἅμαλλοι· φυτὰ σικύων (l. συκῶν²) ἢ τῶν ὁμοίων (nach den Blättern, ²**ἅμαλλοῖ** (l. ἁμαλοῖ²)· ἀφανίζει H. [= non villosus) H.

ἁμά-λογος· garrulus, **-λογία**· ⟨garrulitas⟩, -λογίαι· apinae, **-λογεῖ** (Φοῖβ ſt. ὁμο-λ.)· effutat Gl., dazu² πάντα τὰ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐπίφθονα .. τῆς χθιζῆς †ὁμολογίας (vl. ἁμαλ., ἀνολ.) καὶ τῶν γυμνασίων .. οὐκ ἀλλάττομαι Alciphro 4·18₁₀, cf. Büch. RhM. 58₄₈₇ (wohl tom. W. [Me.²], zu ἁμά od. [ion.] ἁμαλός), Wil. Herm. 44₄₆₇ (= Ἁμα(λο)λογία Garbenleſe).

²**amalocia** u. ²**amalusta** = chamaemelon Apul. herb. 24.

ἁμαλός 3 (zu μαλακός, cf. (ἄ)βληχρος, ἁμβλύς, ἁμαλδύνω): zart, ſaftig, alters ἁρπάζων ἢ ἅρν' -ήν (ἀπαλήν [dies vl.], νέαν ApS., andere b. Eust. [vl. ἄρνα μαλήν] μαλλωτήν, τριχώδη) X 310, κύων -ῆσι (vl. ἁπαλ-) περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα υ 14, γέρων (= ἁπαλός, ἀσθενής H.) Eu. Held. 75, παῖς -ή (erſt. ἁπαλή, ἡ δὲ λέξις Μακεδόνων, ὅθεν καὶ πρόμαλα .. μαλεῖν τὸ αὔξειν usw.) Call. b. EGen.; aber -ῶς· ἁπαλῶς. μετρίως, ὡς 'τοῦτο δὲ -ῶς ἐπαλέουσι' (richtig τ. δὲ οὐχ ὁμαλῶς [ὁμοίως δ] ἐπαινέουσι 'in gleichem Maße' Hipp. ν 18)· καὶ ῥᾳδίως, ὥσπερ 'καὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν οὐχ -ῶς (ὁμαλῶς ν 2₈) ὁρᾷ'· καὶ 'τὰ σιτία οὐχ -ῶς (ὁμοίως ἐντ 30, doch ἀ-ῶς auch δ) προσίεται ⟨ὥσπερ κατ' ἀρχάς⟩' Gal., δῆις -λεστέρα Adam. ph. 2₈, cf. -ῶς· μετρίως, εὐκόλως, ἀσθενῶς, ἁπαλῶς H., EM.

ἁμαμάξαι (zu ἅπτω, ἅμμα) in **ἁμμάξαι**· ἐωρεῖσθαι καὶ κρέμασθαι, ἢ ἀποπῆξαι (ſo) H., cf. **ἁμαμίξαι** (u. **ἁμμιάξαι** [ἁμμιά καὶ cod.])· ἀποπνῖξαι, **ἡμάλιζεν** (l. ἠμάμιζεν²)· ἠώρει. ἔπνιγεν, **ἁμώσας**· κρεμάσας Ταραντῖνοι H.; daher **ἁμαμξύς** (ἁ- Matro)· ἢ ἀναδενδράς· Ἐπίχ' [24] 'οὐδ' -ξύας φέρει'· Σαπφὼ [150; cf. Hdn. II 762] διὰ τοῦ δ -ξύδες λέγει [ſoweit EGen.]· ἔστιν οὖν ἀμπέλου τι γένος· οἱ δὲ τὴν ἑσπερίαν, Ἀλέξανδρος τὴν †ἀβούβαστον (l. ἀβλίμαστον, cf. σταφυλαί τε πρόσφατος ἦν δ' ἀ-ξυν ἐπίκλησιν καλέουσιν Matro conv. 114) λέγει EM, ἀμάμαξυς (ἁ Hdn. I 237)· ἄμπελος ἀναδενδράς Ph., ἀ-ξυς (**ἁμάμυξις** Sᵃ)· σταφυλῆς γένος· οἱ δὲ τὴν ἀναδενδράδα Eust., Sᵃ, ἀμάμυξ(ις)· ἄμπελος· ἢ γένος σταφυλῆς· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ χωλοῦ τινος, δύο βακτηρίας ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐρειδομένου καὶ ἐκκρεμάμενον ἔχοντος τὸν πόδα ὥσπερ βότρυν H., **ἁμαξίς**· γένος στ. ἀπὸ ἀναδενδράδος H., †**ἐλαιοσάμμαξις** (ἐλάεως· ἁμάμαξυς Dind.) unter σταφυλῶν ὀνόματα Poll. 6₈₂, **μαματίδες**· ἀναδενδράδες Δόλοπες H.; dazu τὸν Σέλλου τοῦτον τὸν **ψευδαμάμαξυν** (εἶδος ἀμπέλου ἡ ἁμάμαξυς, ἣν λέγουσιν ἀναδενδράδα· παρὰ τὸ ψεύδεσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ψοφώδη κομιδῆ λέγειν· καὶ τὸ ξύλον γὰρ τῆς -ξυος καιόμενον ψόφον διατελεῖ sch.) Ar. V. 326¹. — ſ. auch ἀμύσχαια.

ἁμα-μηλίς (ἁ- gew. die Hſſ.), ἴδος, ἡ: ioniſche Süßfrucht, Aristomen. 11 (Chios), syn. ἅπιοι τινές b. Ath. 650ᵉ, dist. ἄ. Aischylid. ib. (Keos), -ίς (ἀκάμηλος cod.)· ἀπίου γένος· ἢ μήλου· ἢ μεσπίλου H., παραμείξας μέλι ἢ -δας Hipp. γ 1₄₄· ʒwhſt -ις (ſo)· σῦκον τὸ ἅμα μήλῳ ἀνθοῦν· καὶ μῆλον **ἁμάσυκον**, τὸ ἅμα σύκῳ ἀνθοῦν PausAtt. 42; = **ὁμομηλίς** Aëthl. b. Ath. 653¹ nb. μῆλα (Samos), cf. 650ᵈ, **ἀμόμηλις** (ſ. Sp. 328₈₇)· ἅπιος, ἀχράς H.; **ἐπιμηλίς**· ἀπίου γένος Pamphil. b. Ath. 650ᵉ, H., -ίδες syn. Ἐσπερίδων μῆλα Timachid. b. Ath. 82ᵃ, = μῆλα σμικρὰ ἄγρια Gal. 19₇₇₂₉₉, aber -ίς = μεσπίλου εἶδος ἐν Ἰταλίᾳ syn. σιτάνιον Dsc. 1₁₁₈, = unedo Gal. 11₈₇₆ (Calabrien), cf. 6₈₁₉. — vgl. κοκκύμηλα usw.

ἁμαμινδάς: ſ. ἅμιδα; **ἁμάναν**· ἅμαξαν H., vgl. ἀπήνη.

ἁμάνδαλον (diſſim. aus ᵃἁμάλδαλον) τὸ ἀφανὲς παρ' Ἀλκαίῳ [123] Hdn. II 386 (der richtig zu ἁμαλδύνω ſtellt), **-δαλοῖ**· ἀφανίζει, βλάπτει H. (anderes W. μάνδαλος, -όω).

καί κε μύκητας **ἁμανίτας** (zu **ἁμάνορες**· δοδιήνες Ἠλεῖοι H.²) ἀφεύσαις Nic. f. 76, μυκήτων οἱ -ται dist. βωλῖται Gal. 6₈₅₅, cf. PaulAeg., maceratae (ſo) -tae Orib. VI 9, Erſt. v. μύκης H., οἱ περὶ τὰ δένδρα Erſt. v. μύκης πρίνινος Hdn. II 679, unatt. ſt. μύκης ThomMag.; Bῃ3. — **ἀ-μάντος**: ſ. ἀμή-.

ἀ-μάντευτος 2: pass. (cf. μαντευτός), ohne Weisſagung, Θῆβαι Phlstr. im. 1₄, nicht geweisſagt, ſ. ἀναμαντεύεσθαι; nicht weisſagbar, τύχη nb. ἀπροόρατος MaxT. 5₈; act. σιωπή (Delphis) nicht (mehr) weisſagend ſp. Or. b. Eus. pr. 5₁₈ (ἡ **ἀ-μαντις** μαντικὴ improvida Oenom. ib. ₂₁), a. gen. τοῦ μέλλοντος = ἀγνώς Char. 2₈, κύνες ἰχνῶν nb. ἄρρινες Poll. 5₈₃.

ἅμαξα (ά Hdn. II 11), zu ἅμα u. ἄξων (Einachſer), ſ. R. Meringer u. H. Schenkl, Zu ἅμαξα, KZ 40₂₁₇, ₂₃₄; ἀ- att. (hámaxai AM 19₁₆₉ [421ᵃ]. ἁμαξιαῖος [ſ. ὀ.] usw.), ἐφ' ἁ-ας ἐλαυνόμενος IG IV 9570 [Epid. IVᵃ, att. Einfluß], ggr. (doch ἀ- Phld., ſ. auch καταμαξεύω), ἀ- (cf. ἅμυδις nb. ἅμα) ep. (ἀ- vl. M 448.. wie Hipp.), ion. (Hdt. 9₈₀, Hipp.), dor. (Pi., Ɜnſchr., ſ. ἁμαξιτός): (Laſt-) Wagen dist. ἅρμα (Teile ἄξων τροχοί κλῖμαξ usw. Poll. 1₂₅₃, cf. ἑκατὸν δούρατ' -ης Hes. o. 456; carpentum, currus, plaustrum Gl.), ἐκ μὲν -αν ἄειραν ἑύτροχον (cf. Ω 150..; ἑυτρόχαλος ApRh. 1₈₄₅) ἡμιονείην (Ω 189, Hdt. 1₁₈₈) καλὴν πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς usw. Ω 266 (daraus ἀπήνη 275), τετράκυκλος ι 241, Hdt. 2₈₈.., Babr., Dd. 4₃₀, Str., δεκάδωρος Hes. o. 426,

μονόστροφος Thphr. 5·7$_{6}$, βαρύτεραι· grandiora carpenta Gl., ἔχουσα τετράγωνον DittO. 675 [Ag. 90^{p}], τετράκλινος Luc. Tox. 46, λαμπηνική LXX Num. 7$_{3}$ (= κατασκεπαστή Aq.), βασιλική Petr. III 50 [III^{a}], Περσική (s. ἁρμάμαξα) Ael. vh. 12$_{64}$, pl. vom Troß Th. 5$_{72}$, X. Cyr. 5·4$_{45}$ (nb. σκευοφόρα), Aen., Pol.; ὑπ' -ῃσιν ἡμιόνους ζεύγνυσαν Ω 782, ὑ. -αν ἐλαύνειν Thgn. 371, ἄξων τετριγώς Call. Hec. 4$_{15}$, βοῦς ὑ. -ης X. an. 6·4$_{22}$.., ἐπ' -αν ἄχθος ἀείρας Hes. o. 692, cf. M 448, Th. 4$_{18}$, ἐπιβῆναι Hipp. ν 2$_{62}$, ἐπὶ τῆς ἁ. ὀχεῖσθαι Hdt. 1$_{31}$, Ar. Pl. 1014, cf. X. an. 2·2$_{14}$.., ἐ. -ῃ κατακομίζειν Th. 4$_{67}$, ἐν τῇσιν ἁ. διαιτεῦνται Hipp. ἀὐτ 18, cf. Hdt. 4$_{114}$, Str. 307, Alexis 9 (πωλεῖν), ἐς -αν ἐσθεῖναι Hdt. 9$_{25}$ usw.; -αι καταγίνεον ὕλην κ 103, λίθους ἐπῆγον Th. 1$_{93}$, ἄγουσιν λάρνακας 2$_{34}$ usw., -αν ἐπινέειν φρυγάνων Hdt. 4$_{62}$, ἐπελαύνειν $_{28}$, ἐλαύνειν ἕλκειν ἄγειν Babr. usw., spr. -α τὸν βοῦν (ἕλκει, erkl. ἐπὶ τῶν ἀντιστρόφως τι ποιούντων Dgnian. 3$_{30}$) Luc. dm. 6$_{2}$; -ης τροχός LXX Sir. 36$_{5}$.., τροχιαί Nic. th. 816, ὁλκός DPer. 191, ἀγωγή X. rL. 7$_{5}$ vl., τέλος Steuer Ostr. 1054 [105^{p}], cf. ὑπὲρ ὀνηλασίας καὶ -ῶν 392 [44^{p}]..; v. der Wagenladung, -α μεστὴ ἀλεύρων X. an. 1·10$_{18}$, γέμουσα καλάμης LXX Am. 2$_{13}$, kurz -αι σίτων X. Cyr. 2·4$_{18}$, cf. an. 4·7$_{10}$ (πετρῶν).., Pl. Euthd. 299^{b}, IG IV 1492 [Epid. IV^{a}], Str. (235).., κρι(θῆς) Grenf. I 39 [II^{a}], κορμοὶ ὡς τρισσῶν -ῶν βάρος (cf. λᾶαν ὃν οὔ κε δύ' ἀνέρε ἐπ' -αν ὀχλίσσειαν M 448, s. ἁμαξιαῖος) Eu. C. 385, cf. 473, übtr. ἀγαθῶν -ας παραφέρων Alexis 171; spr. v. Schmähungen (cf. κωμάζειν μετὰ μέθης ἐν -αις an den Dionysien Pl. lg. 637^{b}), βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ -ης De. 18$_{122}$, ἐπὶ τῶν -ῶν εἰσι πομπεῖαί (s. d.) τινες Me. 396, πομπεύειν καθάπερ ἀπ' -ης Phld. β 2$_{13}$, ἐξ -ης παρρησιάζεται Luc. ITrag. 44 (cf. Syn. 225^{b}), ὅλην τὴν -αν ἐπεσπάσω pseudol. 32, cf. -αι βλασφημιῶν eun. 2; Himmelswagen (ἁ. ἐν τῷ οὐρανῷ· septemtrio, -αι· triones Gl.), ἄρκτος ἣν καὶ -αν ἐπίκλησιν καλέουσιν Σ 487, ἄρκτοι τὸ δὲ καλέονται -αι Arat. 27, cf. Call. Oxy. 119, ἀστερία f. 27; = ἁμαξιτός. πέτρος ἐγὼ ἐν -ῃ παμφόρῳ αἰζηῶν εἰνοδίη τέταμαι Thdorid. AP 7$_{479}$; -α· ἡ ναῦς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ ἴσως εἰκάζουσιν αὐτὴν -ῃ ἀπὸ τοῦ ἁμᾶν τὴν θάλασσαν: ἡ λέξις παρ' Αἰσχ. [214] Ph., cf. H. s. ἄμαλα, EM s. ἁμάδα. Dav.

ἁμαξ-αία als παρώνυμον (= ἅμαξα?) wie ἀναγκαία v. ἀνάγκη ApD. scr. 160$_{6}$, nb. σεληναία Hdn. I 281, adi. -αία Ἄρκτος (s. ἅμαξα) Arat. 93 [Nonn. 1$_{231}$..]; **-ακάρινον** (l. **ἁμαξοκάρριον**?)· ἅμαξα H.; Παπύλος **-άρχης** Wagenmeister BCH 33$_{67}$ [Cäsarea Kz.]; **-εία**· ὁ τῶν -ῶν φόρτος S^{d}, δραχμοὶ ἐννέα ποὶ τῷ ναῷ **-ήας** ἐκ Κιθαιρῶνος IG IV 823 [Trözz. IV^{a}]; **-εύς**· ζευγηλάτης H., -έως υἱός Dio 64$_{23}$, βοῦς -εύς Plut. Dio 38, Phlstr. gymn. 43 (nb. καρτερός), **-εύων** ὁδίτης curru vehens Leon. AP 7$_{478}$, Σκύθαι (s. -όβιος) Phlstr. AT 7$_{26}$, nb. ἀροτριᾶν Arr. an. 2·3$_{2}$, ἐν Χερρονήσῳ διὰ πενίαν Plut. Eum. 1, übtr. βίοτον AP 9$_{574}$ [sp.], pass. Αἴγυπτος, ἐοῦσα ἱππασίμη καὶ -ευομένη, ἄνιππος καὶ **ἀναμάξευτος** γέγονε Hdt. 2$_{108}$, ὁδὸς -εύεσθαι δυναμένη Str. 208 (aber γῆ -εῦσαι ἄπορος Phlstr. im. 2$_{24}$), διάπλους 307, ἔννοια -ευθεῖσα opp. ἄτριπτος Eust. op. 126; ἕτεροι **κατημάξευσαν** τὰς τρίβους (übtr., = λόγους) Vett. 354$_{2}$, κατημαξευμένα· κοινά, καταπεπατημένα, κατατετριμμένα u. -ην· κατατετριμμένην H., -η· pervulgata, -α· usitata Gl., ἀντιλογίαι nb. ἔωλοι DH. 10$_{41}$, θεωρήματα -α τοῖς πρότερον nb. κοινά rhetvet. 4, cf. Thuc. 11, ὑφ' ἡμῶν ἐν τοῖς προσυντεταγμένοις πόνοις -α Vett. 329$_{6}$, Nbf. **καθημαξευμένος** (κατη- Ph., beides Eust. 1156, s. Sp. 334$_{65}$)· τετριμμένος, ἐγγεγυμνασμένος [Ph.]. Αἰλιαν. [f. 123]· ἑγύναιον -ον ὑπὸ παντὸς τοῦ προσιόντος· ἑταίρα γὰρ ἦν' usw. S^{d}, adv. **καθ-ως** AelDion. 218; εἴ κ' ἂν **παραμαξεύῃ** θύσθην τᾶς κελεύθου aus dem Weg herausfahren Leg. II 62 [Teg. IV^{a}]; **ἁμαξ-ηγός** Sternname (des Bootes) Eust. 1535; ἐνήλατα· οἱ πασσαλίσκοι οἱ πρὸς τῷ ἄξονι, τὰ καλούμενα **-ηδόνια** schEu. Hipp. 1235; **-ήλατος** ὁδός Poll. 3$_{96}$.. (Aen. 16$_{14}$, PhiloByz. 85$_{33}$, Philo I 316, dist. ἡμιονική Str. 283), πόλις nb. λεωφόρος 9$_{19}$, **-ηλατεῖν** s. ἀμπρεύειν, **-ηλάτης** Leipz. 97·6$_{11}$.. nb. καμηλάτης [338^{p}], Eust. 1777; **-ήποδες**, ὑφ' ὧν ὁ ἄξων ἕλκεται στρεφόμενος Poll. 1$_{253}$, -ίποδες (so)· τῆς ὑπερτερίας τὰ εἴδη? τὰ τοῖς ἄξοσι προστιθέμενα στρεφομένοις περὶ αὐτά H., = **amaxopodes** (erkl. arbusculae a quibus versantur rotarum axes) Vitr. 10$_{20}$, -ήποδα λύσαντι καὶ ἕτερον ὑγιῆ δήσαντι μισθός IG II add. 834^{c} [c. 310^{a}]; λιποῦσα τόνδ' **-ήρη** θρόνον Wagensitz syn. ἀπήνη Ae. A. 1054, τρίβον (λεωφόρον ὁδόν sch.) Eu. O. 1251; **-ιαῖοι** λίθοι wagenlastschwer Diph. 38, X. He. 2·4$_{27}$ (ὁλοίτροχοι ἁ. an. 4·2$_{3}$, vl. -ξαῖοι), De. 55$_{20}$, A. θ 838^{b}$_{1}$, Dd., DH.., IG II 167 [c. 330^{a}], ξύλα Ἐφάρχ. 1895$_{59}$ [Ath. 409^{a}], γόγγροι Eudox. b. Ath. 288^{c}, kom. ῥήματα (spr. Dgnian. 3$_{41}$, erkl. μεγάλα κομπάσματα) u. κομπάσματα Canthar. b. Ph. (= PhrynS.); **-ικὰ** ξύλα Thphr. 5·7$_{6}$, κύκλοι Plut.? b. schHes. o. 421; **-ιον** dem. v. ἅμαξα (θἁμάξιον [an. com. b.] AelDion. 218, ἐπ' ἁ-ίου φερόμενος DL 4$_{3}$), ὀχούμενον A. Zκ 701^{b}$_{4}$, χαλκοῦν Antig. mir. 15, ἐφ' ᾧ ἐκπορεύῃ epSocr. 36, cf. 35, Plut. Dio 9; **-ίς** (ἱ Hdn. I 97)· γένος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος (s. ἁμαμαξύς)· καὶ τὸ μικρὸν ἁμάξιον Ἀττικοὶ οὕτως καλοῦσιν H., -ίδας ποιεῦντες ὑποδέουσι τῇσι οὐρῇσι (τῶν ὀίων) Hdt. 3$_{113}$, -ίδα ἐπισκευάσαι IG II add. 834^{c} [c. 310^{a}], πριάμην σοι ἐξέτει Διασίοις -ίδα (πλακοῦντος εἶδος· Σύμμαχος δὲ τὸ μικρὸν -ιον [richtig, cf. Poll. 10$_{168}$] sch.) Ar. N. 864, παιδάριον -ίδας σκυτίνας εἰργάζετο 880, nb. ἀστράγαλοι Phlstr. her. 19$_{2}$; **-ίτην** [ῑ] φόρτον ἀειρόμεναι A'phil. AP 9$_{306}$; **-ῖτις** Pflanze = ἄγρωστις Dsc. 4$_{29}$, Apul. herb. 77.

ἁμαξ-ιτός (ό Hdn. I 220; ἰέναι, danach ἀτραπ-ιτός) ep., Pi., dor., ἁμ- ggr.; ἡ, cf. ὁδὸς -ός Pi. N. 6$_{54}$, X. an. 1·2$_{21}$, IG IV 926 [Epidaur. III^{a}]: Fahrweg (ἁμάξαις διαπορευτὴ ὁδός ApS.), κατ' -ὸν ἐσσεύοντο X 146, cf. HyCer. 177, φοιτᾶν Thgn. 599, Pi. P. 4$_{247}$ (nb. οἶμος), ἥκειν 'RhM. 55$_{85}$ [Ep. (dor.) IV^{a}], κατὰ τὴν -όν DittS. 226$_{144}$ [Olb. III^{a}], ἐπὶ τᾶς -ῶ TabHeracl. 1$_{60}$, ἀν' -όν DialI. 5016 [Gort. II^{a}], κοίλη HyCer. 177, τριπλαῖ trivium So. OR 716.., δίκροτος Eu. E. 775, ἁ. πλατεῖα (Str. 245, cf. 498) πεδιάς τε Rhes. 283, εὐρεῖα ApRh. 3$_{874}$.., μέσα Thcr. 2$_{76}$, δέδμηται μούνη Hdt. 7$_{200}$, cf. $_{176}$, ἐπὶ Κρῶμνον φέρουσα X. He. 7·4$_{22}$, cf. 2·4$_{10}$; übtr. πειθοῦς -ὸς εἰς φρένα πίπτει Emp. 133. [Ἀ. πολίχνιον Τρῳάδος Str.]

Ἁμαξό-βιοι skyth. Nomadenvolk Porph. abst. 3$_{15}$, Ptol., cf. ἁ-οι v. den skyth. Ἄβιοι schAT N 6 = οἱ **ἁμάξ-οικοι** Σκύθαι καὶ Σαρμάται Str. 296, -οι nb. νομάδες 300, cf. 492..

Ἁμαξο-κυλισταί ein γένος ἐν Μεγάροις, dessen Vorfahren ὕβρει ἁμάξας ἀνακυλίσαντες εἰς λίμνην ἐνεώσαντο Plut. 304^{f}; **-πηγός** Wagenbauer Poll. 7$_{115}$ (u. **-πηγεῖν**, vl. **-πήγιον**), Plut. Per. 12, EdDiocl., **-πηγία** nb. διφροπηγία Thphr. 5·7$_{6}$; **-πληθὴς** λᾶας (Sp. 335$_{24}$, 336$_{5}$, vgl. χειροπληθής) Eu. Ph. 1158, -πλήθης (so) λίθος Aen. 32$_{5}$, ὄστρεια Luc. vh. 1$_{41}$; ἐν **-ποιῷ** (l. **-ποΐῳ**?) δουλεύων A. f. 611$_{36}$; **-πους**: s. ἁμαξήπους; **-τροχίας** (†vl. AnPar. IV 110 st. ἁρματρ.) Καλλίας [f. 10] λέγει Poll. 7$_{116}$; οὐδὲν ἐξ **ἁμαξουργοῦ** (= ἀγριοπηγοῦ [s. d.] sch.) λέγεις Ar. Eq. 467, ξύλον πρὸς **-γίαν** καὶ κλινοπηγίαν καὶ διφρουργίαν Thphr. 3·10$_{1}$; **ἁμαξο-φόρητον** οἶκον οὐ πέπαται (ἐν Σκύθαις) Pi. [f. 105.

ἅμαρ, ἁμάρα: s. ἦμαρ, ἡμέρα.

ἁμάρα (ἁ- Φ 259 A [παρά τισι δασύνεται ὡς ἀπὸ τοῦ ἅμα ῥέειν Eust.]), ἡ, zu ἅμη. s. ἁμίρα: Wassergraben, thess. = ὀχετός Parmenio b. schGen. Φ 259, = ὑδρορόη ApS., ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑ. H., τινὲς δὲ τάφρον, στέγην EM, -ῃσι· πόροις H., EM; ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης ῥόον ἡγεμονεύῃ, -ης ἐξ ἔχματα βάλλων Φ 259, cf. Sappho 151?, Thcr. 27$_{52}$, ὕδωρ ἐξ -ᾶν Call. 6$_{29}$, dist. ποταμός Strato AP 12$_{184}$, κρηναῖαι ApRh. 3$_{1392}$, χορηγοῦσα ὕδωρ εἰς τὴν πότιστραν ^{p}Flor. 50$_{106}$ [268^{p}], βαθῦναι τὴν ἁ. nb. ἀνακαθῆραι Poll. 1$_{224}$; f. Abwässer (= cloaca, forica Gl., cf. amara· ὑπόνομος), ἐν -αις καὶ σκώληξι καταγινόμενος Tatian. 3, cf. Ios. b. 5$_{571}$ u. ἁμάρευμα; -αι· αἱ ἐν τῷ ὠτίῳ κοιλότητες EM; dazu ?**ἁμαρίς**· †ὑδρορὴς ὀχετός H., **-ρία** (Erkl. fehlt) H, EM, **-ρεύων**· διοδεύων (διοχετεύων?) H., ὕδωρ ἀνὰ τοὺς κήπους Ar'aen. 1$_{17}$ (δακρύων ῥοήν Eust. 1609), **-ρευμα**· ἀθροίσματα βορβόρου H., pl. γλώσσης GrNaz., **-ρήιον** ὕδωρ Nonn. 47$_{183}$; οἰκτροὶ **-ρη-σκαπτῆρες** nb. λουτρῶν καθαρτῆρες Man. 4$_{252}$.

?**ἁμαράσαι**· αἱ σῦς· οἱ δὲ κύνας H., cf. **μαράσσαι**· κύνες, ὄρνιθες, **μαρίν**· τὴν σῦν Κρῆτες H.

ἁμάρακ-ος (ά Arc. 51$_{4}$; ᾱρ), ὁ (-us Cyzicena Plin. 13$_{14}$), Nbf. **-ον**, τό Philipp., Dsc., Gal., beides Thphr., Plin.,

zwhft Hipp., Pherecr.: Majoran (Origanum Majorana L.?; -ος· -us, artemisia Gl.), siz. (u. kyzik., Dsc. 3_{39}) am. = äg. u. syr. sampsucum Plin. 21_{61}, cf. DioclCar. 167, schNic. th. 503, dist. σάμψ. Nic. th. 615, Meleag. AP $4{\cdot}1_{41}$; Φρύγιος Thphr. $6{\cdot}8_{3}$ (u. Art.), χλωρός cp. $1{\cdot}4_{1}$, ein ἀείφυλλον hp. $1{\cdot}9_{4}$, πρασιῇ καὶ ἀνδήροισι χλοάζων Nic. th. 575, unter Blumen nb. ὑάκινθος Pherecr. 131, Nicias Plan. 188, θαλερός Chaer. 14, mollis Verg. Aen. 1_{693}, suave olens Catull. 61_{7} usw., unter στεφανωτικά Thphr. $6{\cdot}1_{1}$.., als Heilmittel -ον (vl. -ινον) ἀφεψῶν Hipp. γφ 104, cf. Nic., Cels. 5_{11}, Gal.., εἰς ἀρώματα verwendet Thphr. $9{\cdot}7_{3}$, -ος· γένος μύρου H., cf. Poll. 6_{104}, gebräuchlicher adi. -ινοι μύροι Eubul. 108, meist -ινον sc. μύρον (als bestes Κῷον καὶ Μήλι[ν]ον ApHerophil. b. Ath. 688ᶜ) od. ἔλαιον, Hipp. γ 2_{133} (nb. ἴρινον wie Pol. 30_{26}).., A'phan. 106, Thphr. od. 28.., Aret. 192, Dsc. (dist. σαμψ.), Gal. (μέλαν u. ὑπόλευκον 13_{629}).., -ini liquor nb. stactae Lucr. 2_{847}, cf. 4_{1179} (spr. -inum fugitat sus 6_{973}, cf. Gell. praef. 19), Plin. 21_{168} (syn. samps.), EdDiocl·; -όεσσα χαίτη (Laub, παραπλησία τῷ -ῳ sch.) Nic. th. 503; -ion (so Isid. $17{\cdot}5_{24}$, amarcion Col.) Rebenart = inerticula nigra Colum. $3{\cdot}2_{24}$. [npr. -ις Κιανή IG II 3063; -ίνη]

ἀ-μάραντος 2: unverwelklich, λειμών nb. ἄνθος ἀθάνατον Luc. dom. 9, ἄνθη apoc. Petri 15, σῦκα nb. νεαρά Geop. 10_{56}, σοφία LXX Sap. 6_{12}, cf. NT 1 Petr. 1_{4}, ζωή OrSib. 8_{411}; -ον (ᾧ καὶ τὰ εἴδωλα στεφανοῦσι) syn. ἐλίχρυσον Dsc. 4_{57}, cf. Gal. 11_{824}, gew. masc., -ος· εἶδος φυτοῦ, ἀφ' οὗ στέφανοι (-του στ. Art. 1_{77}) πλέκονται H., = portulaca, veneria Gl., cf. Plin. $1{\cdot}21_{23}$, ἀγηράτου -ου KE 547 [Iᵖ], immortales -i Colum. 10_{175}, nb. hyacinthus Ov. fast. 4_{439}, cf. Culex 406, rosā et amarantho (so volkset. zu ἄνθος, vgl. -ανθον Gal.; im npr. Ἀ-ανθος CIG 7147, oft lat.) CIL V 7357 usw.; **ἀμαράντινον**· ἄσηπτον H. (-ος· immarcescibilis Gl.), στέφανος Phlstr. her. 14, NT 1 Petr. 5_{4}.

ἄ-μαργος, ?-γία: hieher? ἄβαρτος· ἄπληστος, οἱ δὲ ἄμαργος H., ?ἀβαρτία· ἀπληστία H. [Ph., H.

†**ἀμαρεῖν** (l. -ρτεῖν)· ἀκολουθεῖν, πείθεσθαι ⟨,ἁμαρτάνειν H.⟩

ἁμαρτάνω (Nbform **ἡμάρταζεν** [vgl. ἀβροτάζω]· ἐστέρησεν, †ἡμάτου H., dazu ἤμερσεν· ἐστ., τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ?**ἡμάρτιζεν** H., cf. †ἐμάτησεν· ὑστέρησεν, ἤμαρτεν H.), fut. ἁμαρτήσομαι ι 512, Hipp., sp. -τήσω [Chilo] b. Stob. $3{\cdot}1_{172}$, DC.., LXX (nb. -ήσομαι), NT, KS (δι- Hipp. δόν 13, ἐξπαρ 9), aor. ἤμβροτον ep. (nur indic.), Sapph., ἀμβρότην IG XII 2·1 [Myt. IVᵃ], ἀ-τεῖν H., ἥμαρτον ep., Pi., Hdt., att., ggr. (-τοσαν nb. -τον LXX), ἡμάρτησα Pallad.? AP 7_{339}, Dd. 2_{14}, Art. (4_{20}).., NT, KS, pf. ἡμάρτηκα Hdt. 1_{122}.., att. (So. An. 926, Eu., Ar. usw.), Sp. (-κὼς ἔσομαι LXX), pass. ἡμαρτήθην Hipp. δό 39, Th., X., De., Sp., ἡμάρτημαι Democr. 265, So., Th. usw., ἥ-ητο Th. 7_{18}, Ly. 31_{20}, ἐπεξ-αμαρτητέον De. 22_{6}, ἀν-αμάρτητος; zu μέρος, ἀμείρω, ἀμέρδω, νημερτής, vgl. ἀβροτάζω: fehlen

I. verfehlen, meist abs. od. c. gen. (doch s. c, d), syn. ἀποτυχεῖν **a. nicht treffen**, abs. ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες E 287, cf. Hdt. 3_{35}, ἔρριψεν οὐδ' ἥ-τε Ae. f. 180, τόθ' -τε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων Θ 311, cf. X 279, Hippon. 83 (οὐκ -τάνω κόπτων), Ae. A. 1194, Ar. Ach. 1173ᶠ; φωτός K 372 (ἔγχεσι ἀλλήλων nb. μέλεον ἠκόντισαν Π 336), cf Hdt. 1_{43}, Ly., ὄρνιθος Ψ 865, cf. X. Cyr. $4{\cdot}6_{4}$, σκοποῦ φ 425 (cf. 421), Pl. Hmin. 375ᵃ, A'pho, Dd., cf. Aen. 32_{6}, Ar'eas 93, τοῦ τρῶσαι Pol. 16_{3}, καιρίας πληγῆς X. Cyr. $5{\cdot}4_{5}$; ὁδοῦ Ar. Pl. 961, Hdt. 2_{93} (χωρίου 8_{128}, Aen.), Th., ἀποπλέων Σκύρου -τε Pi. N. 7_{37}, cf. Or. b. Dd. 8_{17}, Paus. $1{\cdot}4_{6}$. **b. es fehlen lassen**, οὔ τι φίλων ἡ-τανε δώρων (ἠμέλει par., ἡ-τανε τοῦ ἐμοὶ τὰ προσηνῆ ποιεῖν schT; cf. οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι φ 2 10) Ω 68, ξυμμαχίας Ae. A. 213ᶠ. **c. nicht erreichen, nicht in den Besitz kommen** (vgl. τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας ἡ-τανον Eu. T. 644), φέρτερόν ἐστι τεθνάμεν ἢ ζώοντας -τέμεν οὔ θ' ἕνεκ' ἐνθάδ' ὁμιλέομεν φ 155, ἄγρας Eu. Al. 850, cf. Eubul. 15, Λέσβου Th. 3_{69}, cf. 7_{50}, τειχῶν λήψεως 8_{71}, τοῦδε Eu. M. 867, opp. κτήσομαι O. 1207, ἐλπίδων Eu. M. 498, Rhes. 581, Ly., ὁρμῆς A. Zι 575^{a}_{15}, ἐπιβολῆς Pol. 9_{12} (= περὶ τὰς ἐ. 5_{88}), βουλήσεως Th. 1_{92}, τέχνης Margit. 2, an. trag. 607, cf. Pl. Euthyd. 287ᵃ, δυοῖν (ἤ-ἤ) So. E. 1320, cf. Th. 1_{33}, ἀμφοτέρων ἅμα 3_{53}, οὐδενὸς τῶν ἐπιεικῶν Plut. Ant. 73, (τοῦ) παντός Hipp. δ 1_{7}, Pl. Phdr. 235ᵉ.., Plut; ὑμῶν (= παρ' ὑ.) -τεῖν τοῦτο So. Ph. 231, pass εἰ προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν πεπραγμένα ἔσται, τἀμὰ (sch. ἡ ἄμυνα) δ' ἡ-τημένα So. OR 621; abs. Pech haben?, χαίρουσ' ὁρῶντες καὶ τόν, ὡς -τάνει Sem. 7_{111} (opp. εὐτυχεῖ $_{83}$). **d. nicht auf etwas stoßen, sich vergreifen** (s. a), αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡ-τανε μύθων (cf. -τοεπής) λ 511, νοήματος ἐσθλοῦ nb. ἀφραδεῖν η 292, σώφρονος γνώμης Ae. A. 1664, cf. Hdt. 3_{81}.., γνώμης 1_{207}.., Th. 1_{33}.. (γνώμῃ 6_{78}, Arr. $1{\cdot}18_{7}$), Luc., φρενῶν Eu. Al. 327, καιροῦ Hipp. παθ 47, Alcid. soph. 22, τοῦ ἀριθμοῦ errare (s. II 1) Hdt. 2_{151}, abs. ἡ Ἱππίου ἀδελφεή, φρενιτική, -τάνουσα (sc. γνώμης?; égarée Littré) Hipp ἐ 7_{53}. **e. falsch auslegen, verkennen**, χρησμοῦ Hdt. 1_{71}.., Paus., τῆς ἐμῆς ἐλπίδος οὐχ -τήσῃ Pl. rp. 517ᵇ, ὑμετέρας γνώμης A'pho 5_{76}, cf. De. 19_{208}, παντὸς τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι Hdt. 3_{65}, τἀληθές 7_{139} (-θοῦς DH 2_{73}). **f. um den Besitz kommen, verlieren** (-τῆσαι· στερηθῆναι H.), χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος -τήσεσθαι (δι' -τίαν στερηθῆναι H, διαμαρτεῖν ApS.) ὀπωπῆς ι 512, ἐμῆς φιλότητος Thgn. 1099.., cf. Ae. A. 535 (ῥυσίου), Eu. Al. 616 (γυναικός).., Democr. 228, Βοιωτίης Hdt. 9_{7}; abs. κύνες verlieren die Spur X. cyn. 3_{8}. **g. vorbeikommen, entgehen**, οὐδαμῶς κακοῦ -τεῖν γίνεται An'dr. 52, δυοῖν μεγίστοιν κακοῖν (ἤ-ἤ) Andoc. 1_{90}, cf. I c. **II. peccare** opp. κατορθοῦν [A., Phld., Arr..]; Grenzen gg. Bdtg I vielfach flüssig, zB. ἔμελλον -τήσεσθαι [sc. γνώμης, s. I d] opp. τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ Th. 3_{20}; meist intr., aber auß. neutr. rel. u. ähnl. τοιαῦθ' -τάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη So. Ai. 1096, oft pass. wie bei κατορθοῦν **a. in Ausführung, Denken usw., falsch machen (od. handeln), Irrtum begehen** (Übergang zB. πάσης ἡ-τανε τέχνης opp. σοφός Margit. 2 [s. I d], προστάξεως Ar. H 1149^{a}_{28}), ἣν τύχῃς ταμών opp. ἣν -τῃς Hipp. ἐντ 15, v. Diätfehlern ἐ $6{\cdot}7_{11}$.., ὅσα ἡ-τομεν πρότερον νῦν διδασκαλίαν παρέξει Th. 2_{87}, cf. 4_{55}.., ἀπὸ τούτων τεκμαιρόμενος τὰ λοιπὰ ἐνθυμεῖσθαι καὶ οὐχ -τήσῃ Hipp. ἀΰτ 24, opp. εἰδέναι Hdt. 1_{122}, cf. 5_{91}, περὶ θεῶν οὐσίας Pl. lg. 891ᵉ, cf. X. He. $1{\cdot}7_{27}$; pass. τὰ -τανόμενα Hipp. ἀφ 1_{5}, Ar. π 922^{a}_{19} (ἐν τῇ ᾠδῇ), Str., ταῦτα -τηθέντα βλάβην φέρει Hipp. δό 39, cf. X. an. $5{\cdot}8_{20}$, ἄλλα πολλὰ ἡ-τήθη καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς Th. 2_{65}, ἡ ὑπερβολὴ -τάνεται, τὸ μέσον κατορθοῦται A. H 1106^{b}_{25}, ἕξις ἡ-τημένη v. fehlerhafter Anlage dist. ἐπιεικής ηε 1231^{b}_{22}, v. Menschen ἡμ. dist. κακοποιός H 1125^{a}_{19}, τῇ ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀκρασίᾳ im Wachstum (= βλαφθέντα) Thphr. cp. $3{\cdot}3_{5}$, κολοσσὸς ὁ ἡμ. Longin. 36, πολιτεία nb. κακή Pl. rp. 449ᵃ, A. Π 1275^{b}_{1}.., τυραννίς opp. ὀρθή H 1160^{b}_{31}, νόμος opp. καλῶς κείμενος De. 24_{70}, τὸ δοξαζόμενον Pl. Phil. 37ᵈ, συλλογισμός Phld. ρ II 94, τὸ 'πέποσχα' ἡ-τηται falsch gebildet ApDy. scr. 27_{27}, cf. 172_{17}, γραφή AlAphr. αι 162, ἀντίγραφα Simpl. φ 923; adv. **ἡ-τημένως** ἡγεῖται opp. ὀρθῶς Pl. Meno 88ᵉ (nb. φαύλως Iambl. vP. 33, λέγει Hipparch. $1{\cdot}4_{3}$, cf. AlAphr..), ἔχει opp. ὀ. lg. 670ᶜ. **b. gegen Gottheit, Sitte, Gesetz usw. sich vergehen, sündigen** (Übergang παντὸς τοῦ δικαίου nb. ἀδικεῖν Hdt. 2_{160}, νόμου Pl. Hmai. 284ᵈ usw., gg. II a nicht scharf abzugrenzen), ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ -τῃ I 501, Ζεὺς τίνυται ὅς τις -τῃ ν 214, cf. Hes. th. 222, Thgn. 407, ApRh., Eu. Su. 250.. (nb. ἀνόσιος O. 596), Ar. R. 689.. usw., ὁ -τάνων od. -τών Th. 1_{69}, 6_{16} usw., παῖδες ἡ-τηκότες Eu. Hipp. 464, cf. Herc. 1319, πλεῖστα ἡ. nb. πονηρότατος De. 25_{18}, syn. ἐξαμαρτάνειν Me. 448, ἔρδειν τι πλημμελές Democr. 181, παρανομεῖν Th. 3_{85}, γράφειν παράνομα Aesch. 3_{12}, πλημμελεῖν παραβαίνειν ἀσεβεῖν ἀνομεῖν LXX, opp. σωφρονεῖν De. 59_{86}, μηδὲν ἀδικεῖν Ly. 7_{1}, aber ἀ. δι' ἀφροσύνην opp. ἀδικεῖν δι' ἀδικίαν A. H 1281^{b}_{28}, dist. ἀτυχεῖν 1135^{b}_{19}.., v. Gesetzesübertretung IG XII 2·1 [Myt. IVᵃ], ʊJ 14 Beibl. $_{53}$ [Erythr. IVᵃ], Oxy. I 34 [127ᵖ], -τάνοντας εὐθύνειν Ar. Ἀθ 8_{4} usw.; pass. ἔργα (durch παρανομεῖν) opp. ἀγαθὰ ὄντα Th. 3_{67}, cf. 7_{18}, τὰ τὸ πρῶτον -τηθέντα De. 54_{6}, τὰ ἡ-τημένα opp. εὖ πεποιημένα Democr. 265, opp. ἠνδραγαθημένα Plut. Fab. 20, τὰ πρόσθεν ἡ. So. T. 1127, Eu. T. 1028, cf. So. OC 1269 (τῶν ἡ. ἄκη), Me. 1089, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα De. 17_{21}, cf. 10_{54}.., τὰ ἐκείνοις ἡ. Ly. 25_{19}, Is., διδόναι δίκην τῶν ἡ.

A'pho 6^{38}, Ly. 26^{12}, Is., Isae. = Dbdgn (zu II a, b): **1. worin?** τόδε γ' ἥμβροτον (sch. ἔπταισα) χ 154, ἐν Thgn. 109, [ὅσσα πρ]όσθ' ἁμβροτε Sapph. Oxy. I 1, σμικρά Hipp. ἀί 9', ἐλάχιστα Th. 3^{42}, πολλά Ae. Su. 915, Eu. Hipp. 916, Alexis 82, πάντα ταῦτα Ar. V. 514 usw. (τοιαῦτα ἔπη, ſ. Sp. 338^{39}); αἰσχρὰν -τίαν So. Ph. 1249, cf. Eu. An. 318.., Ly., A., LXX, μεγάλα -τήματα Pl. Phdo 113^{e}, cf. Gorg. 525^{b}, Ly., LXX, ἀπογνώσιμα sc. -τήματα Phld. παρρ f. 46, ſ. Sp. 339^{27}, παρανόμημα ἡ-τητο Th. 7^{18}; ἔργῳ u. λόγῳ A'pho 5^{8}, ῥήματι Pl. Gorg. 489^{e} (γνώμῃ ſ. Sp. 338^{10}), ταύτῃ Phdr. 242^{e}, ἰατρὸς ἐν νοσήμασι Hipp. i 9, ἐν λόγοις (So. Ai. 1096) καὶ ἐν ἔργοις Pl. rp. 396^{a}, ἐν λογισμῷ 340^{d}, ἐν τούτοις Th. 8^{71} (cf. 1^{42}), LXX, ἐς τὸ ἔλασσον Aret. 210, ἐπὶ τὸ πλεῖον Ar. H 1118^{b16}, ἐπ' ἀνελευθερίαν ἢ κατὰ ἀσωτίαν 1122^{a15}, κ. λογισμὸν ἢ θυμόν 1111^{a34}, κατὰ δύο τρόπους Pol. 9^{18}, cf. Aesch. 1^{185}, LXX, παρὰ τὰ πρόσωπα ApDy. 78^{15}.. (oft), περὶ ὧν De. 20^{143}, cf. Is. 17^{15}, περί τι nb. αἰτίαν ἔχειν Is. 15^{53}, cf. De. 26^{3}. **2. gegen wen?** εἰς θεούς So. f. 21, X., Pl., εἰς οὐδένα οὐδὲν A'pho 3 γ 9, εἰς ἑαυτόν β 8, Is., De. usw., cf. LXX, NT, BU 1141 [14^{a}], εἰς νόμους De. 26^{23}; περὶ ἡμᾶς X. an. 3·2^{20}, cf. Pl. lg. 730^{a}, Is., εἰς πολίτας ἢ π. ἄλλους Ly. 14^{28}, π. τὸ σῶμα Aesch. 1^{94} (= εἰς τὸ σ. 195); ἐπί τῳ A'pho 5^{91}; κατ' αὐτῆς, σοί, τῷ πλησίον, ἐναντι (ἐνώπιον) σοῦ LXX. **3. wie?** ἑκὼν [K 372] Ae. Pr. 265, So. T. 1123, A., ἄκων So. f. 604, Ly., De., ἀκουσίως LXX, λάθρᾳ Democr. 181, φανερῶς Is. 17^{15}, ἀμαθῶς Eu. Ph. 874, ἀνθρωπίνως Th. 3^{40} (-πινα X. Cyr. 3·1^{40}, ſ. Sp. 339^{8}), ἀσελγῶς De. 21^{217}, οὐράνιον ὅσον Ar. R. 1136, μᾶλλον Th. 3^{54}.., ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ^{45}, μετὰ νόμων ^{62} usw. **4. wodurch?** οἴκτῳ Th. 3^{40}, ἀδικίᾳ A'pho 5^{77}, cf. 4 δ 8, διὰ δυσχωρίαν X. cyn. 12^{5}, cf. De. 51^{11}, Hyp. 1^{26}, διά τι u. διά τινας Ar. Ἀθ 41^{2}, ἐκ κακίας οὐδέν Dd. 4^{52}, cf. Th. 3^{67}, πρὸς τὴν αὐθάδειαν Plut. Dio 15; c. ptc. -τάνω τὰς ἀρχὰς σέβων So. An. 744, cf. T. 1136, Eu. (μὴ δράσας τάδε Al. 1099), Hdt. 5^{91}, De., Sp., LXX, beſ. in der Wdg τάδε ποιεῦσα οὐκ ἂν -τάνοις Hdt. 4^{9}, cf. Eu. M. 191^{an}, Crat. 55, Phlmo 179, Th. 1^{21}, Pl.; εἰ θεὸν ἔλπεται λαθέμεν, -τάνει Pi. O. 1^{64}, cf. De. 51^{10}; ὅσοι μὴ ὀρθῶς προσκοποῦμεν Th. 4^{81}, cf. A. πο 1451^{a20}, ὅστις λογίζεται A'phan. 204, ἡνίκ' ἐξελίμπανον δόμους Eu. M. 800, ὅτι οὐκ ἀνῆλθεν Th. 5^{7}, cf. LXX. = Derbr.: allg., beſ. att., ſp. ſeltner, Bdtg I nach der att. Zeit nur noch in der Literatur u. ſtellenweiſe (0 Thcr., Call., Arat., Nic.), in den Gl. Bdtg II b (admitto, committo, delinquo, pecco, -τηθέν temptatum), LXX u. NT (0 pass.) nur in Bdtg 'ſündigen', wie ngr.

ἁμαρτάς, άδος, ἡ: Fehler, Verſehen, Irrtum (ion. ſ. att. ἁμαρτία S^{d}, Ph.), -άδας Ae. (cf. H.) u. -άς So. b. Ph., παρεοῦσα Hdt. 6^{29}, ἀρχῆθεν 3^{25}, ἐλάσσων Hipp. ἀ 1, γνώμης ἀέ 48, θεοῦ Hdt. 1^{91}, pl. nb. ἄγνοιαι Hipp. ἀ 3, αἱ κατ' ἀρχάς δδ 39, obi. βρωμάτων ἐ IV 20, ἐς ἐμὲ ἐξ ἐκείνων Hdt. 8^{140}; δι' -άδα γίνεταί τι Hipp. πρ 2^{3}, cf. ἐντ 2, Hdt. 6^{29}, -άδα ἀκέσασθαι 1^{167}, ἀφιέναι 8^{140}, ἔχει τι Hipp. κτ 20, Phld., cf. DH 7^{18}.. (ἀζήμιος 2^{35}), Str. 609 (-άδων πλήρη τὰ βιβλία), Ios., Iuncus.., Pythag. c. aur. 7, Apollin., Nonn., Eudoc..

ἁμαρτέω, ἁμαρτῇ, ἁμαρτήδην: ſ. ὁμ-.

ἁμάρτημα, τό (-τάνω II): Fehler **1. Fehlgriff, Verſehen**, des Arztes nb. ἀτεχνίη Hipp. ἀί 9, cf. πρ 2^{3}.., opp. ἐπανόρθωμα Pl. Prot. 340^{d}, A., ἐχθρῶν Is. 8^{60}, cf. X. He. 5·3^{7}, γραφέως Pol. 12^{2a} (γραφικὸν ἢ ἱστορικόν Str. 25), φδοῦ A. nb. φδῆς ἁμαρτία π 922^{a28}, γνώμης Th. 2^{65}, obi. τούτων (= περὶ ταῦτα) nb. διάπτωμα Phlmo 60, φωνῆς οὐ. λόγου Spracḥfehler ApDy. scr. 33^{18}, synt. 199^{12}, ἐν ναυσίν De. 26^{3}, ἐν νόμῳ (ᾗ παραλείπει ὁ νομοθέτης καὶ ἥμαρτεν ἁπλῶς εἰπών) A. H 1137^{b17}, παρὰ τὴν τέχνην Pl. pol. 296^{b}, ποιεῖν περί τινος falli Str. 80, κατὰ τὸν τόπον Arr. diss. 1·7^{31}, pl. φυλάττεσθαι opp. εὐβουλίαι Aesch. 2^{75}, παριέναι ἀκόλαστα X. hipparch. 7^{10}. **2. Vergehen** (culpa, delictum, peccatum, vitium Gl.), = τὰ μὴ παραλόγως, ἄνευ δὲ κακίας ȝwiſchen ἀτύχημα u. ἀδίκημα A. H 1135^{b18}, cf. P 1374^{b7}, ἐκείνης sc. τῆς ἀκολάστου syn. διάπτωμα dist. u. syn. ἀτύχημα Stilpo b. Plut. 468^{e}, ſto. = νόμου ἀπαγόρευμα opp. κατόρθωμα 1037^{c}, Stoiker ἴσα τὰ ἁ. (Chrys. III 527) καὶ τὰς ἁμαρτίας τιθέμενοι 449^{d}, νόμοι = ἐμφράγματα τῶν ἁ. Is. 7^{40}, πολιτικὰ καὶ ἀναγκαῖα (= βραδύτητες ὄκνοι ἄγνοιαι φιλονικίαι) De. 18^{246}, dist. ἀσέβημα A'pho 5^{91}, nb. ἀδίκημα De. 18^{72}; ξένων Pl. lg. 729^{d}, προγόνων Ly. 6^{20} usw., φρενῶν δυσφρόνων -ατα στερεὰ θανατόεντα (θανάτου αἴτια sch.) So. An. 1261^{1}, θανάτου (sc. ἄξια) LXX Deut. 22^{26}, ἀκούσιον Th. 4^{98}, A'pho 5^{92} (ἐκ προνοίας 1^{27}), Pol., Art., οἰκήια Democr. 60, A'pho 4 δ 5, Ly., ἀλλότριον 7^{5}, κοινὰ u. ἴδια Is. 4^{77}, συγγνώμης ἄξια 14^{2}, ἰάσιμα Pl. Gorg 525^{b}, γυναικεῖα Aesch. 1^{185}, κρυφαῖον LXX usw., τὰ πρόσθεν Ly. 20^{4}, εἴς τινα Hdt. 7^{194} (ποιεῖν, opp. ἀγαθά), Pl., Ly., ἐπὶ θεοῦ Orig. de or. 31^{3}, περὶ ἱκέτας Pl. lg. 730^{a}, π. γυναῖκας Plut. Galb. 12, π. σῶμα Pl. Gorg. 479^{e}, cf. Pol. 5^{10}, LXX 2 Mc. 13^{8} (συντελεῖν), πρός τι Th. 5^{26}; -ατα ἁμαρτάνειν ſ. Sp. 339^{7}, ἐξαμαρτάνειν Ly. 1^{26}, ποιεῖν Hdt. 7^{194}, LXX, σφίσιν αὐτοῖς συνειδότες Is. 18^{42}, -ασι περιπίπτειν 2^{33}, εἰς -ατα ἐμπίπτειν Pol. 3^{47}, -άτων μεστός De. 25^{29}, cf. Is. 12^{29}, δίκην ὑπὲρ τῶν ἁ. διδόναι 15^{180}, -άτων ἀφορμή Oxy. I 34 verso [127^{a}], τιμωρία Th. 2^{58}, ἀπογενόμενοι 1^{39}. = Derbr.: Hdt., Hpp.; att. Drama [hier ἁμαρτία] ſelten (So.^{1}, Phlmo); Th., X., Pl., Redn. (Hauptw., ἁμαρτία ſelten), A., Sp., auch LXX u. NT = Sünde (ſ. ἁμαρτία), faſt 0 Inſchr., Urk.

ἁμαρτ-ήμων (cod. ἁμάρτημον) Plato b. Ph., cf. ἀβροτήμων; **-ησις** = -ημα, γίνεται PastHerm. v. 2·2^{5}; amarcetes (**-ητης**)· miseros Gl. **-ητικός** opp. κατορθωτικός A. H 1104^{b22}, epik. nb. φαῦλος opp. μακάριος Plut. 420^{d}, cf. 551^{a}.., περὶ τοὺς πλησίον MarcA. 11^{18}, adv. ClA. str. (περαίνειν βίον), Orig.

ἁμαρτ-ία (v. -άνω II): = ἁμάρτημα, Fehler, att. ſt. ἁμαρτάς Ph., S^{d} **1. Verſehen, Mißgriff, Mangel** (ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἀποτυχία S^{d}), ἰητροῦ Hipp. παθ 13 (δι' -ην nb. ἀγνωσίην ἀί 9), συγγραφέων Dd. 21^{17} (syn. ἁμαρτάς Str. 609), δόξης Th. 1^{32}, νόμων opp. ὀρθότης Pl. lg. 627^{a}, cf. 668^{c}, φδῆς Ar. π 922^{a18}, γίγνονται στρατηγοῖς X. He. 1·7^{29}, cf. Is. 1^{52}, opp. εὐπραξίαι De. 11^{12}, τέχνη πάρεστι Pl. rp. 342^{b}, ἐν τοῖς προβλήμασιν A. τ 109^{a38}, περὶ αἴσθησιν opp. ὀρθότης 111^{a16}, περί τινος Str. 30, τὰς τῆς φύσεως ἁ. ἐπικρατεῖν angeborene Fehler Is. 1^{52} (φυσική A. ημ 1202^{a36}, παιδικαί H 1119^{a34}), πολιτεία -ας ἔχει nb. παρεκβάσεις A. Π 1310^{b6}. **2. Vergehen** (culpa, delictum, noxia, peccatum Gl.), nb. ἀδικία Eu. O. 649, dist. κακία A. H 1148^{a8}.. (Arten οὐ δεῖ, οὐχ ὡς δεῖ, οὐχ ὅτε δεῖ 1115^{b16}), -ίης αἰτίη ἡ ἁμαδία τοῦ κρέσσονος Democr. 83; δόμων Ae. A. 1197, βροτῶν Eu. f. 506, ἰδιωτῶν u. ἀρχόντων X. Ag. 11^{6} usw., φρενῶν Ae. A. 502, τρόπου Me. 425, λέχους Eu. B. 29; παλαιὰ Ae. A. 1197, αἰσχρά So. Ph. 1248, σή Eu. An. 317 usw., δυσαπολόγητος Pol. 1^{10}, προγεγενημέναι 5^{25}, αἱ πρίν Eu. Ion 426, αἱ πρότερον Ar. Eq. 1355..; εἴς τινα Eu. Hipp. 320, περὶ θεούς Pl. rp. 379^{d}, πρός τινα De. 14^{34}; νέμειν τινί So. T. 483, cf. Eu. O. 76, ἐξετάζειν Is. 11^{2}, κρίνειν Chaer. 31, φέρειν A'pho 3 δ 8, συγγνῶναι Eu. An. 840, ἐκλύειν Hipp. 1334, λύειν Ar. R. 691, ἀφιέναι Ly. 20^{34}, Hds (μίαν ταύτην -ην δός 1^{62}), LXX usw., συνειδυῖα ἑαυτῇ Dd. 4^{23}, ἐν οὐδεμιᾷ -ᾳ ὄντες 1^{78}, πάθος ἐμβάλλει εἰς -αν Iambl. vP. 31, τοιᾶσδε ἁ. δοῦναι δίκην Ae. Pr. 9, cf. Eu. An. 1106, Andoc. 2^{17}, -ας ποινὴ A'pho 2 α 3; in LXX u. NT Hauptw. f. Sünde, zB. ἔστι ἐν σοί, nb. ἀνομία, ἄγνοια.., καθαρὰ ἀπὸ -ας ἀνδρός, γίνεταί τι εἰς -αν (τὸν μὴ γνόντα -αν ὑπὲρ ἡμῶν -αν ἐποίησεν NT 2 Cor. 5^{21}), αἷμα (μόσχος usw.) τῆς (οὐ. περὶ τῆς) -ας LXX, ἄφεσις -ῶν, opp. ἀλήθεια, πίστις NT; -αν ὀφειλέτω (θεῷ), ἣν οὐκ ἐξιλάσεται IG III 73 [II^{a}], cf. KeilPrem. II 204 [I—II^{a}]. = Derbr.: poet. nur Trag. u. Kom. (nur Trim.), 0 Hdt. (aber Hipp., Hds; ſ. ἁμαρτάς), Aen., Isae., Aesch., Hyp., Arr. diss., Pap. ſelten (Strafvergehen Leipz. 119 [274^{a}, Erlaß]).

ἁμαρτι-γάμων ὑμεναίων οἴστρος Nonn. 48^{94}; **-νοον** (ι Hdn. II 261) Ἐπιμηθέα Hes. th. 511, cf. Rhian. b. Stob. 3·4^{33}, Apollin., ἡγεμών Solo 22, Ἰώ Ae. Su. 542^{1}; **ἁμάρτια** δίδυμα (sch. ἁμαρτήματα [u. ὁμοῦ ἡρμοσμένα]) Ae. Pe. 676^{1}, διπλᾶ A. 537; Αἶαν **ἁμαρτο-επές** (ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν ApS.), ποῖον ἔειπες! N 824 (cf. ἀφαμαρτοεπής), οὔ τι τὸ θεῖον -ές CyrA., act. οἶνος nb. ψυχαπάτης an. alex. b. ClA. paed. 2^{38}; **-λόγοι** ἡδονικοί Ath. 165^{b}, cf. Iustin.

οὐμὸς **ἀ-μαρτύρητος** εὐκλεὴς πόσις ift (auch) ohne Bezeugung ein εὐ. π. Eu. Herc. 290, λόγον -ον ἔᾶν CyrA.,

-ως· ἀμαρτύρως· Ἀντιφῶν (Ἀντιφάνης [311] S^d) Ph., S^d; -ος· intestabilis Gl.

ἀ-μάρτυρος 2: unbezeugt, οὐκ -ον τὴν δύναμιν παρασχόμενοι Th. 2$_{41}$, cf. De. 20$_{149}$, Onos. prooem. 6 (= ἀκλεής), NT Act. 14$_{17}$, εὐδαιμονία nb. ἀθέατος Luc. Nigr. 33, -ος ἵκανε ungesehen Nonn. γ 3, cf. τ 224; πρᾶγμα ἔχοντες opp. μάρτυρας πορισάμενοι Aesch. 1$_{92}$, cf. De. 30$_{38}$ (ἄνευ μαρτύρων $_{39}$), Hds 2$_{85}$, συμβόλαια DH 2$_{75}$, κτῆσις Luc. epSat. 33, πίστις Philo I 168.., ἵνα μὴ -ον ᾖ Flor. 59 [III^p].., adv. πράττειν De. 30$_{21}$; ἀγών ohne Zeugenaussagen De. 19$_{120}$. λόγος DH Lys. 15; οὐδὲν -ον ἀείδω Call. f. 442, cf. Str. 98.., Plut., -ον, εἰ κατῆλθεν schSo. OC 1593, -ως φησί schOxy. Φ 203; astr. ἀστέρες Man. 6$_{236}$.., s. μαρτυρέω; -ως ἐξάγειν ἑαυτόν nicht nach Märtyrerart ClA. 4$_{17}$.

οὐκ **ἄ-μαρτυς** ἡ χάρις Agatho b. Ph.

ἁμαρτ-ωλή, ἡ, cf. φειδωλή: Fehler, διαίτης Aret. 79, obi. πλήθεος 209, σμικρή 67, cf. 233; φίλων Thgn. 325, σ' ἐφ' -ῇ τείσομαι 1248, cf. 327, 1281, νόοιο Rhian. b. Stob. 3·4$_{33}$, s. auch ἀβροτίνη; = **-ωλίη**, cf. φειδωλίη: φωναὶ βραδύτεραι ἐς -ίην (τὴν τῶν ἁμαρτημάτων εἴδησιν [?] Erot.) ἢ χρηστόν v. Sprachfehlern Hipp. ἐ 2·1$_{8}$, -ία· Ἀρ. Εἰρήνῃ [415 (cf. -ία· Ἀρ. Ph.), ?vl. st. ἁρματωλία, s. d.], Εὔπ Μαρικᾷ [199] BA 79; **-ωλός** (ὁ Hdn. I 165) 2 (3 LXX): noxius, peccator, peccatrix Gl., -όν· πανοῦργον, μοχθηρόν, αἱμύλον H., -οί· οἱ παρανομίᾳ συζῆν προαιρούμενοι καὶ βίον διεφθαρμένον ἀσπαζόμενοι S^d, -ή Phryn (Com.?) u. -ῶς Eup. b. Ph., -ὴ γέρων Ar. Th. 1111, ἐν πᾶσιν Plut. 25^c, περὶ τὰς πράξεις Phld. υ 14$_{10}$, τῶν ἄκρων τὸ μέν ἐστιν -ότερον, τὸ δ' ἧττον Ar. H 1109^a$_{33}$; bes. LXX u. NT v. Sünder (ἀ. ἄνθρωπος u. abs. ἀ.; opp. δίκαιος Mt. 9$_{13}$, nb. τελώνης 11$_{19}$.. usw.), vgl. aus lyk. Inschr. der Kz -ὸς ἔστω θεῶν CIG 4259.. od. θεοῖς 4307.. od. εἰς τὴν Λητώ add. 4303a.

ἀμαρύσσω: -ύσσειν καὶ **-ύζειν** [cf. Zon., s. auch κιλαμαρίζειν]· καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἴωνες διχῶς ⟨ὡς⟩ καὶ ἀφάσσειν καὶ ἀφάζειν Ph., nur pr. u. impf.; vgl. μαρμαίρω, μαρμαρύσσω, -ύζω, μαῖρα: leuchten (-ει· στίλβει, λάμπει Ph., H., ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται schApRh. 3$_{1018}$), ἐκ δέ οἱ ὄσσων πῦρ -εν (des Typhoeus) Hes. th. 827, ὄμμα -ον nb. στίλβον Adam. 2$_{57}$ (vl. μαρμαρύσσον), tr. πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων -ων (λάμπων, ἀστράπτων H.) HyMerc. 278, πῦρ -ων 415 (v. Blick), QS. 8$_{29}$ (ἠέλιος), δόμος -ε λίθων αἴγλην Nonn. ε 2, med. θυσάνων -ετο φέγγος ApRh. 4$_{1146}$, χθὼν πρὸ ποδῶν $_{178}$, αἴγλη ἀμφὶ προσώπῳ Nonn. 7$_{209}$ usw., -εται ἄνθεσι λειμών Marian. AP 9$_{668}$; bestrahlen, ὀφθαλμοὺς -εν ἀντώπιος αἴγλη Nonn. 5$_{485}$; dav. **ἀμαρῦγή**· λαμπηδών S^d, -άς· ὄψεις, οἱ δὲ ἀκτῖνας ὄψεως Ph., BA, S^d, ἀπ' ὀφθαλμῶν -αί HyMerc. 45, ὀφθαλμῶν (συνεχεῖς κινήσεις sch.) ApRh. 3$_{1018}$ (Apollin.), ὠκεῖα φάτις οἷά περ ἵππων -ά Ar. Av. 925^l, cf. ὠκυτέρη ἀμαρύγματος ἠὲ βολάων ἠελίου ApRh. 4$_{847}$, der Gestirne 2$_{42}$.., Arat. 676, Hyls. 104, Maxim., στολίδες καὶ -αί = αἱ ἐν τῷ μετώπῳ γραμμαί Poll. 2$_{46}$, -αῖς τὸ μέτωπον ῥυτιδούμενος Bas.; **ἀμάρυγμα**· φόρημα, εἴδωλον, κίνησιν, λαμπηδόνα· οἱ δὲ αἴθυγμα, ὅ ἐστι σκίασμα, ἢ ὁμοίωμα, ἢ κίνημα Ph., cf. BA, S^d (-ατα· λαμπηδόνες H.), Χαρίτων -ατ' ἔχουσα Hes. f. 21, 94, Ἔρως βάλλεν -ατα syn. σέλας ApRh. 3$_{288}$, χείλεος Thcr. 23$_{7}$ nb. σέλας, βλεφάρων Nonn. 7$_{249}$, παρειῆς PaulSil. AP 5$_{259}$, ὀρόφων 9$_{658}$ usw., cf. Triph. 71, -α πάλας (vorher ἐνέπρεπεν εὐφεγγὴς σελάνα) Ba. 8$_{36}$, ἀρετῶν AP 7$_{343}$ [sp.], **ἀμάρυγξ**, -υγγος (ἐπὶ ἀκτῖνος καὶ λαμπηδόνος καὶ ὄψεως) Hdn. II 743, -υγγες· ἀκτῖνες, λ., ὄ. H.; †**ἀμαρύττα** (?-ύγγας)· τοὺς ὀφθαλμούς H.; hieher **Ἀμαρυγκεὺς** Ἐπειός Ψ 630, unklar **ἀμαρυγκυσία**· βοστρυχία H.

ἀμαρύκαρ· ἀπ' ἀρχῆς H., cf. **ἀμμακρύ**· τὸ ἀπαρχῆς H.

ἄμαρυς: s. ἀμήρυτος.

ἀ-μάσητος nb. ἀκατάποτος LXX Iob 20$_{18}$, σφαίρας καταπινέτω -ους Archig. b. Orib. II 272, opp. μεμασημένος Phlm. ven. 3$_{3}$; s. ἄμαστος. [npr. Alc'o 3$_{23}$, act. = ἄσιτος]

ἀ-μαστίγωτος (δοῦλος) nb. ἄπρατος AchT. 5$_{18}$, opp. ἠλόηται Syn. ep. 79; = **ἀ-μάστικτος**: s. ἀκέντητος.

?**ἄμαστος**· ὁ ἀμάσητος, ὡς ἄπαστος· ὁ ἄγευστος S^d, ἄπαστος· ἄγ-, οἷον ἄμ-, ἀμά- BA 415.

ἀ-μάστρευτος (IG V 2·357$_{38}$): s. μαστρός.

ἀμα-συκάδες· αἱ σὺν τοῖς σύκοις γινόμεναι ἄπιοι H., μῆλον **ἀμά-συκον**· τὸ ἅμα σύκῳ ἀνθοῦν PausAtt. 42, s. ἀμάμηλις.

φίλους ἐόντας καὶ συμμάχους **ἄματα** τὸμ πάντα χρόνον Ἐφάρχ. 1905$_{56}$, συμμαχία Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρνάνοις ἀ. τ. π. χρ. $_{57}$ [Therm. c. 240^a], zu ἦμαρ [Meister]; **ἀματίς** (so)· ἅπαξ Ταραντ. H., cf. ἀμάκις; ?**ἀμάτη** DialI. 3705 [Kos], wohl ἀ μάτηρ. [ὀρθὸν λόγον nb. ἀνελεγξία DL. 7$_{47}$.

ἀ-ματαιότης sto. = ἕξις ἀναφέρουσα τὰς φαντασίας ἐπὶ τὸν

ἀ-μάτηρ (cf. kret. ὁμομάτηρ) Hdn. I 47, s. ἀ-μήτωρ; **ἀματίς**:

ἀματίζει· ἀναφυρᾷ H., s. ἀναμάττεσθαι. [s. ἀμάτα.

ἀμα-τροχία (dist. ἁρματρ. Ammon.; -ιά Hdn. I 301)· παρ' Ὁμ. ἡ τῶν τροχῶν σύγκρουσις (cf. ApS., Zusammenstoßen der Räder, -ὰς ἀλεείνων Rennen Ψ 422, aber = τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι [Gleichlaufen], οἷον ὁμοδρομία, wie αἰὲν ὁμοστιχάει [O 635] Porph.)· παρὰ τοῖς νεωτέροις δὲ ὁ τῶν τροχῶν ἐν τῇ γῇ τύπος (Wagenspur) EGen., θεόντων οὐδεὶς εἶδεν -άς (= χαράξεις τῶν τροχῶν H.) Call. 135, ἐν -ῇσι κατὰ στίβον αὔει (ἁρματροχίαις, χαράξεσι τοῦ τρ. sch.) Nic. th. 263, πλανητάων κέλευθα ῥομβηδὸν περὶ κόσμον -ῇ πεφόρηται in gleichen Bahnen Man. 4$_{108}$; dazu **-τροχόωντα** θύραζε (= ἅμα συνεκτρέχοντα H., cf. ApS.) ο 451 vl. st. ἅμα τροχ., **-τροχεῖν**· τῶν ἁρμάτων συνάφεσις? H.

ἀμάτωρ: s. ἀμήτωρ.

ἡ θαυμάσιος **ἄμαυρα** (od. ἀμαυρ⟨ί⟩α?; folgt ἀθεώρητος ἔσῃ) DietAbr. 187$_{20}$ = ἀμαύρωσις. [Maas (u. ff.)]

ἀμαυρ-ία· caligo Gloss., cf. Eus. hist., πνεύματα -αν ποιοῦντα v. Zauberwerk ^pWienD. 1889$_{66}$; λόγος πρῆξιν **-ίσκει** Democr. 177; φύσιν ἄνδρες **-όβιοι** (sch. -ὸν βίον ἔχοντες, ἀσθενεῖς) φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι Ar. Av. 685^an.

ἀμαυρός (ὁ Hdn. I 201) 3 (2 Plato), sp. **μαῦρος** (s. a. E.): schwach, matt, bes. v. Licht u. Sehen, trübe (auch betrübt), gering, = σκοτεινός, μὴ διαφανής Ph., S^d, H., absonus absurdus obscurus taeter obsoletus Gl. **I. poet.** εἴδωλον δ 824.., νέκυες Sapph. 58, -οτέρη γενεὴ λέλειπται Hes. o. 284. σῶμα Critias 6, κῶλον u. χεῖρες des Θδ. So. OC 182^l, 1639, cf. Eu. Herc. 124^l, μάσταξ (λεπτός par.) Lyc. Al. 687, γλῶσσα Eu. b. Ph. (-ῇ γλώσσῃ· ἡσύχως H.), ἐγὼ -ὰ (sch. ἀφανής, ἄσημος) κοὐ τύραννος Eu. An. 204, φώς (Kreon) So. OC 1018, -ὸν τιθεῖσ' Ἐρινύες Ae. A. 465^l, αὐτὴ δ' -ὸς ἀσθενής τ' ἐγιγνόμην Plato b. Ph.; φάτνη (Gestirn) Thcr. 22$_{21}$, cf. Man. 2$_{117}$, v. Mykene AP 9$_{28}$ [sp.], νύξ Triph. 383; ἐξ -ᾶς κληδόνος μαθών Ae. Ch. 853, φρήν A. 546.., σθένος nb. τρομερὰ γυῖα des γῆρας Eu. Herc. 231, νοῦσος DCyzic. AP 7$_{78}$. **II. pros.**, ὄμμα Hipp. ἐ 6·1$_{13}$, ὄψις nb. ἐσκεδασμένη X. cyn. 5$_{26}$, κόρη nb. ῥυσοτέρα Gal. 14$_{776}$, -οὶ τὰς ὄψιας nb. σκοτώδεες Aret. 139, -ῶς βλέπειν KE 556 [I—II^p], cf. Diotim. AP 6$_{267}$^p, -ὸν βλ. Gal. 16$_{609}$, -ὰ βλ. Hipp. γ 2$_{134}$.., Strato AP 12$_{254}$, Philipp.; σελήνη Hclt. A 12, ἥλιος nb. ἀχλυώδης Ar. μ 367^a$_{31}$ (cf. Paus. 10·22$_{11}$, Plut..), ἀστήρ syn. ἀμυδρός 343^b$_{12}$ (-ός u. -ότερος oft Hipparch., Abfolge λαμπρός σκιερός ὑπόλαμπρος ἀ. Vett. 6$_{10}$), κομῆται τὸ μέγεθος 344^b$_{29}$, φῶς Sext. 28$_{10}$, λυχνίδιον Luc. Tim. 14, νύξ am. 32, -ότερος οἶνος Ath. 34^c; ἴχνος opp. λαμπρόν X. cyn. 6$_{21}$, λείψανον nb. ἀσθενές Plut. 431^c, γράμματα nb. ἀμυδρά u. ἐξίτηλα Poll. 5$_{150}$, ἐντομαί nb. ἧττον ἐγκεχαραγμέναι Thphr. 6·2$_{5}$, οὐλή LXX Lev. 13$_{4}$, εἰκόνες Plut. 930^b usw., ζῷα -ότερα nb. βραχυβιώτερα Ar. Zι 608^a$_{12}$, cf. Zμ 612^a$_{4}$, ἄνθος Thphr. 6·2$_{8}$.., τὰ -ά nb. σκοτεινά opp. λαμπρά Plut. 953^c usw., κίνησις DioclCar. 34, adv. ἐξαρτᾶν nb. ἀκριβέστερον Ar. O 279^a$_{29}$; φωνή ακ 802^a$_{19}$, opp. ἐξάκουστος Sext. 25$_{19}$, εὐμεγέθης 69$_{13}$, adv. κατακούειν ῥοίζου Plut. 590^c; τὸ θερμόν Philistio 4, Plut.; νοῦσος -οτέρη Hipp. ἐντ 33, πνεῦμα (Atem) nb. κατεπεῖγον Κω 255, παθήματα nb. μικρά opp. ἰσχυρὰ καὶ ἐναργῆ Ar. ψ 403^a$_{21}$, πυρετός Aret. 266, σφυγμός Archig. b. Gal. 8$_{659}$; ἡδοναί nb. ἀσθενεῖς Plut. 125^c, ἐλπίς Arr. b. S^d, πνεῦμα opp. δόξα VT Is. 61$_{3}$ ΑΣΘ, ἀντίληψις διανοίας Philo II 279.., ἀρετή nb. ἀλαμπής Plut. Phoc. 1, τἀγαθόν 1062^b, γένος Popl. 21.., τὸ μνημονευόμενον 1088^f, τιμαί dist. παντάπασιν ἐκλελοίπασιν 421^d, φήμη Dio 11$_{92}$, λόγοι opp. ἐμβριθεῖς πιθανότησιν Sext. 187$_{20}$, πράξεις nb. ἐλάττονες DH. 4$_{26}$. adv. χρῆσθαι τῇ φιλοφροσύνῃ Plut. Cic. 34. = Verbr.: ep., äol., ion., trag., kom. nur Plato u. Me. (parod.?), X. (0 Pl.), Ar., Thphr., Sp.,

beſ. Philoſ., nur ἀμαυρόω Hdt., Pol., Str., Ios., Dd..; 0 NT, Inſchr., Pap.; Nbf. (vgl. (ἀ)μαυρόω) **μαῦρος** (τὸ μ. ἀπὸ τοῦ ἀ. γέγονεν Hdn. I 193, ὁ -α βλέψας Posidipp. b. Ath. 414ᵉ, μαῦρον· τὸ ἀμ. καὶ ἀσθενές H.,Sᵈ,Ph.), beſ. bŋ3. (u. ngr.), wo μ. = ſchwarz (auch μαυρόφρυς, -ότριχος uſw.). [Maas]

ἀμαυρότης πλάνης nb. ὁμίχλη Eus. hist. 9₇ (Urk. IVᵖ), τοῦ ὁρᾶν (= ἀμβλυωπία) PaulAeg. 3₂₂, Erkl. v. ἄμερσις Eust. 1585; **-ροφανὲς** φῶς σελήνης Stob. 1·26₃ (ſto.).

ἀμαυρόω (¹**μαυρόω** Hes. o. 325, Thgn. 192, Ae. A. 296, allg. b. ält. Dichtern ſt. ἀμ- möglich, ausgen. Sim. 4) v. ἀμαυρός: ſchwächen, ſeit Vᴬ beſ. v. Seh- u. Leuchtkraft, verdunkeln, in den Schatten ſtellen (bildl.), -οῖ· ἀναιρεῖ, μαραίνει, -ούμενοι· σκοτιζόμενοι. -ώσας· σκοτώσας, ἠ-ώθη· ἠμβλύνθη, ἠφανίσθη H., ἠ-ένον· obsoletum Gl.:

I. poet. ἄστρα ἡέλιος ſolgt ἀπημάλδυνε Leon. AP 9₃₂₄, pass. λαμπάς Ae. A. 296, σελάνα AntSid. AP 7₂₄₁; οὔτ' εὐρὼς οὔδ' ὁ χρόνος -ώσει τοιοῦτον ἐντάφιον Sim. 4 (ὁ χρ. πάντα So. f. 868, Theodect. 9, monost. 545, cf. Call. Oxy. 429), pass. AntSid. AP 9₅₈, φορτία ¹Hes. o. 693; ῥεῖα δέ μιν -οῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκον ¹Hes. o. 325, ἐχθρόν Pi. I. 4₄₈ (τὰ τῶν πολεμίων X. Ag. 11₁₂), cf. P. 12₁₃, ¹⁹Ae. E. 358¹, ζόαν Eu. Hipp. 816¹, σαυτόν Ar. b. Ph., οἶκον KE 321 [Vᵉ], pass. γένος ἀστῶν ¹Thgn. 192, βίος KE 344 [Kȝ.]; τέρψιν Pi. f. 126, θράσει συμφορᾶς Eu. f. 416, pass. Ἀρετὰ κρυφθεῖσα [δνόφοισι] Ba. 12₁₇₇, τἄμπαλιν (= τὰ κακά) σκότῳ ¹⁷Ae. Pe. 223. II. proſ., ἥλιος ἐν τῷ οὐρανῷ Hdt. 9₁₀, σελήνη ὑπὸ τοῦ ἡλίου A'phoSoph. 27; ὀφθαλμούς LXX Sir. 43₄ (cf. Ios. 9₅₈ opp. καθᾶραι), δμμα Philo II 192, pass. ὄ. Hipp. πρ 1₄₆, cf. Kω 274.. (Gal. 16₈₀₉), Thphr. sens. 14, Dd. 3₂₄.., LXX, τινά mit Blindheit ſchlagen Ios. 1₂₀₂, übtr. -οῦσθαι περὶ τὸν χρυσόν opp. ἀντιβλέπειν Onos. 1₈; εἰκόνα nb. εἰς γῆν ἀνατρέπειν u. κατασκεδάζειν DittS. 891 [Eub. I—IIᵖ], cf. Str. 332, τὰ ἴχνη X. cyn. 5₄, pass. εἴδωλον nb. ἐξίτηλον καὶ ἀσθενές Plut. 735ᵇ, χρυσίον LXX Thren. 4₁; ὀσμὴ Thphr. od. 54, τὸ πῦον τὴν γονὴν Hipp. γ 3₂₂₁, τροφὴ τροφὴν τρ 5, πόνος πόνον ἀφ 2₄₆, cf. Aret., pass. αἰδοῖον κατὰ τὴν τροφήν A. Zγ 772ᵇ₂₈, δύναμις ἀνδρός π 897ᵃ₃₄, cf. Thphr. 9·14₃, Aret., Plut., ἐκπλήξιες τὸ ἥπιον Hipp. ἀὐτ 23, ἔρωτα Plut. Alex. 2, ὀργήν 815ᵉ, pass. ἡδονή A. H 1175ᵃ₁₀; κακία κακίαν syn. ἐπισκοτεῖν Plut. Crass. 2, τὸν Ὀλυμπίων ἀγῶνα HrclPont. b. Ath. 522ᵃ, cf. Plut. 676ᶠ, τοὺς ἄλλους στρατηγούς Alc. 6 (pass. ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Ant. 33, τῇ δόξῃ Cor. 31, ἡ-ωμένοι τὸ ἀξίωμα Per. 11), δόξαν Pol. 20₄ (Plut.), ἐπιτυχίας nb. ταπεινοῦν 6₁₅, τέλος πράξεων nb. καταβάλλειν 21₃₂, cf. Vett. 163₂₅.., pass. τὸ μαντικὸν Plut. 736ᵉ, λόγος 734ᵇ, τὸ λεχθέν nb. συναρπάζεται Luc. Dem. 16. = ſ. noch Sp. 343₈₀ u. ἐξ-; unklar -οῦσθαι Philistus b. Ph., ἡ-ωσεν αὐτούς? (überl. ἐν αὐτοῖς) 1 Rg. 3₁₃ Aq. Thdt. = ἐνοῦδέτει αὐτούς LXX (vl. ἠμβλυνεν). 0 NT, Urk. der Pap. Dav.

ἀμαύρ-ωμα, τό: περὶ ἥλιον ἀ. τῆς αὐγῆς Plut. Caes. 69, π. ὀφθαλμούς Mnesith. b. Orib. I 278; **-ωσις**, ἡ: Verdunkelung, Trübung (caligo, obscuratio Gl.), περὶ τὰς ἀκτῖνας schArat. 869, ὀμμάτων Hipp. Kω 221.., cf. Gal. 16₈₀₉, erkl. παντελὴς παρεμποδισμὸς τοῦ ὁρᾶν χωρὶς φανερᾶς αἰτίας 14₇₇₆, nb. amblyopia Orib. VI 258, cf. Ios. 9₅₇, ClR. 2·1₆, ἐν τῷ γήρᾳ A. ψ 408ᵇ₂₀, pl. nb. δυσηκοΐαι Vett. 109₃₁, cf. 110₃₆.., τὰ αἰσθητήρια -ει παραλύονται Plut. Anton. 71, Name ſ. κώνειον nb. παράλυσις Dsc. 4₇₈ vl.; Abnahme, τῶν χρηστηρίων, μᾶλλον δὲ ἔκλειψις Plut. 411ᵉ, Ermiedrigung, nb. ταπείνωσις 149ᵃ; als Zauberwerk (haec praestigia· -ις Charis.) τελεία ᵖHolm., cf. Zaub., δαζυ πέδας λύει, ἀμαυροῖ Lond. I 81₄₈₈ [IVᵖ], ſ. ἄμαυρα. [Maas]

ἀ-μάχαιρος ἐπὶ βόεια νοστήσω κρέα; Pherecr. 82.

ἀμαχ-εί, ἀμάχ-ετος, -ητηρία, -ητί, -ητος, -ία: ſ. ὁ. ſ.

ἄ-μαχος 2, v. μάχη: I. act. -ος· μὴ μαχόμενος Ph., Sᵈ a. -οι (μὴ μαχεσάμενοι Ph.) διήγαγον X. He. 4·4₉, cf. Str. 303⁷, τῶν πολεμίων οἱ -ητοι (οἱ μήπω μεμαχημένοι Ph., Sᵈ) Cyr. 6·4₁₄, ἀμάχως συγχωρεῖν Sext. 441₂₁, = **-ητί** (συστελλόμενον Δώριον, ἐκτεινόμενον δὲ Ἀττικόν schT, **-ητεί** schTh. Oxy. 853, vl. X. Cyr.) ἴομεν Οὐλυμπόνδε οἶπε Kampf (= ἀμαχεί) Φ 437, σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Hdt. 1₁₇₄.., nb. εὐπετέως 2₁₀₂, ἔχειν τι 5₆₄, cf. 9₂.., Th. 4₇₃ (vl. -εί, syn. ἀκονιτεί), X. Cyr. 4·2₂₈ (ἀπώλλυντο), an. 4·2₁₅, Pol. 10₁₄, DH, Ios., = **-εί** (-εί Hdn. II 464, **-ί** Ph., vl. Th., X..)· ἀμάχως Sᵈ, ἀπιέναι Th. 5₇, cf. 7₁₄.., X. an. 1·7₂.. (opp. μαχόμενος 4·6₁₂), Pol. 1₆₄⁷, Dio, Plut., Paus.. b. v. Nicht-kämpfern, -ος ἡλικία nb. ἀπόμαχος opp. μάχιμος Poll. 2₁₁, nb. ὅοπλος DC 53₁₂, πλῆθος opp. μάχ. AelTact. 2₂. c. friedfertig, -ος ἐβίωσα KE 387 [IIIᵖ], nb. ἐπιεικὴς NT 1 Tim. 3₃, cf. Tit. 3₂, χρόνος nb. ἄζηλος Cos 315 [Ep. Iᵃ], adv. συμβιοῦν nb. εὐσεβῶς KeilPrem. I 153 [122ᵖ]. II. pass. 1. unbezwingbar (-ον· ἀκαταμάχητον, ἀκαταγώνιστον H.), -ος ἀστραβὴς κίων (Herakles) Pi. O. 2₈₃, χεῖρες I. 6₄₁, **-ητα** θεῶν βέλη So. Ph. 198ᵃⁿ (cf. **-ητρία**· εἶδος ἀκάνθης H.), -ος δαίμων Ba. 15₂₃, Ae. A. 769¹ (nb. ἀπόλεμος), θεός So. An. 800¹, Dio, ἕθνος Hdt. 5₃, βασιλεύς Ae. Pe. 855¹ (Περσῶν δύναμις Pl. Menex. 240ᵈ, Is. 5₁₃₉), **-ετοι** λοχαγοί So. b. Ph., -ος nb. βαγδαῖος A'phan. 7, cf. Eubul. 119, Pl. Charm. 154ᵈ.., De. 2₅, Dio, Plut.., γυναῖκες (= ἄ. πρᾶγμα Me. 403, X. Cyr. 6·1₂₈, Plut. 141ᵉ) Ar. L. 253, cf. 1014; ἀκρόπολις nb. ἀπότομος Hdt. 1₁₈₁, κῦμα Ae. Pe. 90¹ (**-ετον** ὕδωρ Se. 85¹), πνῖγος (ὑπερβάλλον κατὰ τὴν ἰσχύν Ph.) Crat. b. Ph. [auch χειμών]. πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς -ώτατον αἰεί Thgn. 1157 (θυμὸς -ον Pl. rp. 375ᵇ), κακόν (πρὸς ὃ οὐκ ἄν τις μαχέσαιτο PhrynS. 22₈) Pi. P. 2₇₆, ἄλγος οἰκέταις Ae. A. 733¹, φθόνος Rhes. 456¹, κάλλος φιλοφροσύνη Plut., ῥώμη ἰσχύς δυνάμεις Philo, πλῆθος τάχος φύσις τροφή.. Ael. uſw., τὸ ἄ. τῆς ὥρας Hel. 8₉, ἄποροι καὶ -οι προσίσγειν Hdt. 4₄₆, cf. Ael. vh. 1₁, ἐρπετὰ τὸν ἰόν Luc. dips. 3, πρὸς ἅπαντα nb. ἀήττητος Them. 309ᵇ (**-ία** v. ſittl. Unüberwindlichkeit Pallad. Laus. 1098ᵉ), -ον (sch. ἀμήχανον, ἀδύνατον) κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος Pi. O. 13₁₂, adv. (nb. ἀκατα-γωνίστως Poll. 1₂₃₇) σπεύδειν τι Ael. b. Sᵈ, nb. βιαίως Luc. merc. 3. 2. nicht durch Kampf erworben, ὅλεθρος **-ητος** nb. ἀναυμάχητος Ly. f. 71; unbeſtritten, ἐὰν θῶμεν τοιοῦτο -ως ὑπάρχειν Sext. 345₁₇, **-εί** (ἀμέλει Wḫtt. richtig) δὲ καὶ συνάδει.. Plut. 433ᵉ, **-ητως** δέχεσθαί τι Thdoret. cur. 1₅₈ vl. ſt. ἀδηρίτως. = Verbr. -ος Hdt., Thgn., Pi., Ba., Trag.¹, Kom., X., Pl., Is., De., Str., Plut., Ael.., Bötg Ic ſp. Inſchr., NT.

ἀμάω (ἀ-, auch ἀπ-, κατ-αμάω uſw.; ἐφαμήσας Hel. 2₂₀); -ήσω, ἤμησα, med. -ήσεται, ἠμησάμην, pass. στάχυες ἀμηδέντες Dd. 1₁₄, cf. Nic. a. 216, ἡμμήτει (= ἠμήθη?) Strassb. 35 [Vᵖ], ἠμημένον· τεθερισμένον Sᵈ (ἔξημ. So.), Nbf. **ἀμοῦσι**· θερίζουσι, **ἀμαδεῖν** (Jo)· θερίζειν H.; zu ἄμη?, 'mähen' (meto Gl.):

I. act. (u. pass.) 1. abſchneiden, v. der Frucht (-ῶσιν· θερίζουσιν Ph., BA, Sᵈ uſw.), βαδὺ λήϊον ι 135 (εἰς ὥρας), Thgn. 107, cf. Hes. sc. 288, Nic., Hdt. 6₂₈ σῖτον, Luc., LXX (τὰς χώρας abernten NT Iac. 5₄), ἀλλότριον θέρος (cf. ἀλλ. κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' -ῶνται Hes. th. 599) Ar. Eq. 392, θαλλὸν Thcr. 11₇₅, πιδύμαλλον Thphr. 9·11₉, pass. ₇, nb. τρυγᾶσθαι Hdt. 4₁₉₉; abſ. ἐριδοι ἥμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες Σ 551, nb. σπείρειν Hes. o. 392 (vl. med.), cf. 480, Thcr. 10₃₀, Call. 6₁₃₇, Babr., Dio.., LXX, καλῶς Ae. A. 1044, ὀξέα Apollin. 77₁₀₈; ὕβῃ. καθύπερθεν ἔρεψαν λαχνήεντ' δροφον (Dachſchilf) λειμωνόθεν -ήσαντες Ω 451, λεχαίην φυλλάδα ApRh. 1₁₁₂₃, cf. Dio 12₁₈, ῥιζῶν τομὰς δρεπάνοις So. f. 491ᵃⁿ, ἄμπελον nb. κλαδεῦσαι Poll. 1₂₂₄, πορφυρέην κρέκα an. alex. b. Sᵈ s. κρέκα; übtr. κακὰ κέρδεα Hes. f. 174, ἀμείλικτον δαίμονα (= ἔλαχον) IG IX 2·657 [Ep. Kȝ.]?, ἐκ κραδίης ἤμησε πυρώδεος δίσκον (Οὐρανός) deprompſit? IGaz. 1₄₉, ἡinmähen (cf. θερίζω, meto), γονὰς Γιγάντων AP 9₁₉₈ [ſp.], στάχυν Ἄρεος Nonn. 5₃₈ uſw., δαίμων νεογνὸν KeilPrem. I 16 [Ep. IIᵖ]. abſ. δόρυ Ἄρεως -ώοντος ApRh. 3₁₁₆₇, cf. 1₃₃₂. 2. aufhäufen (cf. med.), ὁλοφύρατο χερσὶν -ήσας κρατὸς ὕπερθε κόνιν (= σωρεύσας Sᵈ) AntSid. AP 7₂₄₁. II. med. = act. 1. abſchneiden, καρπόν Hes. o. 775, στάχυν ApRh. 1₀₈₈.., φλοῦν ἐκ ποταμοῦ Hdt. 3₀₈ (vl. act.), cf. Call. 3₁₆₄, Triph., Ios. 8₂₁₉, übtr. δύστηνον θέρος Eu. f. 419, ἐλευθερίαν Plut. 210ᵃ [lak.]; -άσεται· ἀπὸ τῆς ἀμήσεως, οἱονεὶ σφάξει Soph. [568] H., cf. ἀπαμάω. 2. (wie Garben) aufhäufen, ſammeln (cf. σωρὸν -ᾶται Hes. o. 778 = καρπὸν ἀ. 775; -ησάμενοι· τεμόντες, συναγαγόντες. ἢ ἐπαντλησάμενοι u. -ᾶσθαι· ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν [= H.]· ἢ ἄλλο τι λαμβάνειν πρὸς ἑαυτόν EM), ἥμισυ δρέψας γάλακτος ἐν ταλάροισιν -ησάμενος (= [συνελὼν χερσὶ

καὶ (Eust.)] συναγαγών ApS., Eust.) κατέθηκεν vl. πονησάμενος ι 247, φηγοῦ ἰκμάδα φαρμάσσεσθαι (= εἰς τὸ φ.) ApRh. 3_{859}; στήλην BerlSB. 1908_{1040} [Ep. V^a], γῆν (erkl. ἀνορύξας) an. b. S^d, cf. Opp. c. 2_{56}, beim Grab γαῖαν ἀμφ' αὐτοῖς ApRh. 1_{1305} = ἐπί οἱ Hegesipp. AP 7_{446}, ψάμμον Opp. 2_{450} usw., spr. καθ' ἑαυτῶν -ώμενοι κόνιν (s. I 2) schHermog. IV 205 W. = Verbr. ep., ion., dor., att. (Ae., So., Eu., Ar.; Thphr.), Dio, Philo, Luc.. (0 Geop.), vgl. -ᾶν Ἀττ., θερίζειν Ἑλλ. Moer., doch -ᾶν καὶ θερίζειν Hib. I 48 [255^a]. Dazu ἀπ-, δι-, ἐξ-, ἐπ-, κατ- usw., ἀμητός ἀμητήρ usw.; s. auch ἄμη, ἀμίλλυκα. [ἄμ- u. ᾱμ- Hom.: ᾰ ι 135, 247, Ω 165, ᾱ [nach Schulze q. 365 aus ἀμ-μᾶν (?vl. ι 135) = ἀπ-μᾶν] Ω 451, Σ 34 vl., φ 301, Hes. (ᾰ o. 775, 778, th. 599, ᾱ o. 392, 480, f. 174), Thgn., ApRh., Thcr.; ᾰ Eu., Nic., Call.., ᾱ Babr. usw.] [s. σαμ-.

ἀμβα- (**ἄμβαινα, ἀμβαδέως** usw.): s. ἀναβα-; **ἀμβαλούχη**: ?**ἀμβές** (ἀλαβές Schm., doch s. ἄμβων a. E.)· δύσκολον· ἢ

ἄμβη: s. ἄμβων; **ἀμβήξατο**: s. ἀναβ-. [ἀβλαβές H.

ἄμβ-ιξ·calix Gl. (zu ἄμβη?, cf. κύλιξ), -ικα (**-ικον** EM)· χύτραν, κάδον H., EM., Erkl. v. φοξόχειλος κύλιξ Ath. 480^d, ὁ ἄ. Dsc. 5_{110}, vascula quae Graeci -ας vocant (testea vel vitrea) CaelAur. chron. 4·7_{94}, -ix Apic. 6_{236}; Nbf. -ικος nb. χύτρα Erkl. v. βίκος BA 226, κάδον καὶ -ον CIG 3071 [Teos II^a], κεραμεοῖ ἢ ἀργύρεοι Posidon. FHG III 260, u. **-υξ** -ῦκος Hdn. I 525, obba· -υξ, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς σπένδουσιν Gl. [†vl. st. σάμβυξ Hero I 448]

ἀμβλακ-: s. ἀμπλακ-.

ἀμβλίζω, ῥῆμα, **ἀμβλίσιον**· τὸ, μάννα S^d, s. Sp. 349_{32}.

ἀμβλισκάνειν nb. τίκτειν Poll. 3_{49}, γυνὴ -άνει MaxT. 10_4, τὸ -ανόμενον παιδίον Ammon. ε 232; **ἀμβλίσκει** (**ἀμβλύσκει** cod., cf. Gal. Sp. 348_{18})· ἐξαμβλοῖ· κυρίως δὲ ἐπ' ἀμπέλου· καὶ ἐκτιτρώσκει· Σοφ. [128] H., γυναῖκες -ουσιν (ἀποβάλλουσιν Ph., BA, S^d, cf. -ειν καὶ ἐξαμβλοῦν τὸ διαφθείρειν καὶ ἀφανίζειν S^d) Pl. Tht. 149^d, -ουσα Plut. Lyc. 3, cf. Muson. 77_{12}, Philo I 539.., γῆ καρπούς Π 429; **ἀμβλόω** (cf. ἀναλόω nb. -λίσκω, cf. J. Schmidt KZ 37_{27}, umgek. ἀμαυρίσκω nb. ἀμαυρόω); -ώσω, ἤμβλωσα usw. (-ωθέντες Ly. b. Ph.), aor. Π ἤμβλω· eiecit Gl., ἐξέβλω (so)· ἐξέτρωσεν H., ἀμβλῶναι Poll. 2_6, ἐξ- Them. 33^b (vl. -ῶσαι, opp. εἰς φῶς ἐνεγκεῖν): -ῶσαι (zu τὸ ἔμβρυον ἀ. Hipp. γ 1_{25})· τὸ ἀτελὲς βρέφος ἐκβαλεῖν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμπέλων [s. ἀμβλ(υ)ωπής]· ὁπότε γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποκαυθεῖεν, λέγομεν αὐτὰς ἀμβλυώττειν ἀντὶ τοῦ οὐ τελεσφοροῦσιν καρπόν [-οῦνται οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς πρωτοτόμου (ἀμπέλου) Thphr. 4·14_6, cf. -ωσις, ἀμβλ(υ)ωπής]· καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν ἀτελῆ τὰ βρέφη ἐκβαλουσῶν λέγομεν -υώττειν καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀμβλώττειν EGen., cf. Maxim. 186 (υἷα).., Ael. vh. 13_6, Philo, v. Huhn Geop. 14_{14}, pass. A. Zγ $773^a{}_1$, Maxim. 215, übtr. ἀνάγκη τὰ συλλαμβανόμενα ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἀτελῆ καὶ τυφλὰ ὥσπερ -οῦσθαι Longin. 14_3; **ἀμβλώσκειν** καὶ -ῶσαι καὶ ἐξαμβλῶσαι· τὸ ἀτελὲς γεννῆσαι, τὸ φθεῖραι βρέφος S^d, cf. Ph., -ειν dist. ἀποκυίσκειν Gal. 2_{183}, cf. $17^a{}_{799}$, Syn. 56^d, **ἀμβλώσσειν**· ὠμοτοκεῖν (u. -ει· ἀμβλυωπεῖ, cf. ὄμμασιν ἀμβλώσσει Nic. th. 33 u. ἀμβλυώσσω) H. Dazu **ἀμβλωθρίδιος** ὑπόθεσις abortiva Aret. 66, -ον φάρμακον Poll. 4_{208}, kurz -α· τὰ πρὸς τὸ ἀμβλῶσαι φάρμακα EGen., cf. Ph., S^d, bes. (nur subst.) **-ον**· ἄμβλωμα· βρέφος, ἔκτρωμα H., = τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος Harp., -α· ἐκτρώματα, ἐξημβλωμένα ἔμβρυα BA, S^d, cf. EM, pl. nb. ἐκτρώματα Philo I 59.., nb. τέρατα Procl. in Hes. o. 230, cf. KS, τὸ φάρμακον τὸ αἴτιον τοῦ ἐξαμβλοῦν **ἀμβλώθριον** καλεῖται schAr. N. 137 (u. S^d); **ἄμβλωμα** = ἀμβλωθρίδιον A'pho(Soph.) 148, Aret. 7, Eustr. A 185, cf. H., **-ωσις** ὀφθαλμῶν (ἀμπέλου) Thphr. cp. 5·10_{13}, Ὑπὲρ -εως Rede des Ly. (f. 8), pl. κυημάτων A. Zγ $773^a{}_1$ (ἐμποιεῖσθαι Π $1335^b{}_{25}$), cf. Aret. 219 (γυναικός), Maxim. 252.., Philo Π 319, Ael. ha. 1_{35}, Gal. (att. ἄ. = Hipp. ἀποφθορά $17^a{}_{799}$), = **-ωσμός** (s. ἀμβλυωσμός) Aret. 167 (nb. βίαιος τόκος), Man. 4_{413}?; **-ώσιμον** ἦμαρ Maxim. 275, **-ωτικὰ** φάρμακα Gal. $17^a{}_{799}$. In ders. Bdtg

=**ἀπ-αμβλίσκειν** καρπούς (subi. δένδρα) Plut. Arat. 32, (γυνὴ) ἐκ ταραχῆς **ἀπ-ήμβλωσεν** Pomp. 53.

=**ἐξ-αμβλέεται** (τὸ ἔμβρυον) Hipp. γ 1_{25}, cf. -βλέ[β]ει (-βλεύει Voss.)· διαφθείρει, †ἐγγυμονεῖ H.; **ἐξ-αμβλίσκ-οντα**· διαφθείροντα H., ἀγέλη -ει (erkl. ἐκτιτρώσκει) Ael. b. S^d, pass. nb. διαφθείρεται (†vl. -βλύνεται) Hipp. γ 1_{60}; σὴν παῖδα φαρμακεύομεν καὶ νηδὺν **ἐξ-αμβλοῦμεν** (ἐκτιτρώσκειν ποιοῦμεν sch.) Eu. An. 356, cf. Thphr. 9·18_{11}, -οῖ (ἡ ἵππος) A. Zι $577^b{}_6$, pass. ἔμβρυον nb. διαφθείρεται Hipp. γφ 35, -ωθείς· ἐκτρωθείς H., cf. DH 1_{23}, Apollod. 3_{27}, v. Frucht (s. ἀμβλόω) πυρὸς -ούμενος Thphr. cp. 4·5_3, übtr. φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην (ἡμιτελῆ ἐξέβαλες, ἐξέωσας H.) Ar. N. 137, τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον 139, πρῳαίτερον τοῦ δέοντος ἀπελθόντες τά τε λοιπὰ ἐξήμβλωσαν (οὐ διέσωσαν H.) καὶ τὰ ὑπ' ἐμοῦ μαιευθέντα ἀπώλεσαν Pl. Tht. 150^e, pass. σώματος ἰσχύς nb. καταφθίνει Plut. 2^e, ἐξήμβλωτό (erkl. ἀτελὴς ἐγένετο) οἱ ἡ ἐλπίς u. ἐ. οἱ ἡ ἔννοια Ael. b. S^d, ἵνα μὴ αὐτοῖς -ώσῃ (l. -ωθῇ) ἡ σπουδή ha. 2_{25}; **ἐξ-αμβλώσκει** (vl. **-ώττει**) γυνή Dsc. 2_{164} (κόκκοι treiben ab $_{166}$), ὄρνιθες Geop. 14_{11}; **ἐξ-αμβλώματα** (cf. PhrynS. ecl. 208) Art. 1_{51}, **-ωσιες** παιδίων Hipp. φπ 18, -ις nb. δυσουρία Thphr. 9·9_2. = Verbr.: Hipp., Aret. (Hdt. ἐκτιτρώσκω wie auch Hipp. A. meist), So., Eu., Ar., A'phoSoph., Pl., Ly., A., Thphr., DH., Plut., Ael.., Man., Maxim.; LXX u. NT ἔκτρωμα, was PhrynS. ecl. 208 wie ἐκτρῶσαι gg. (ἐξ αμβλ- verwirft, cf. ἀμβλίσκειν Ἀττ., ὠμοτοκεῖν Moer.; ἀμβλώσκω nach ἐκτιτρώσκω, ἀμβλώσσω nach ἀμβλυώσσω gebildet. Unklar (nb. ἀμβλῶσαι usw.) **ἀμβλουχία** Σοφ. Ph.

ἀμβλυ-γώνιον τρίγωνον (τὸ ἔχον ἀμβλεῖαν γωνίαν dist. ὀρθο- ὀξυ-γώνιον Eucl. 1 def. $_{21}$) Archim. quadr. 7.., Str. 86.., Poll. 4_{161}, Papp.., cf. -ον· obtunsum angulum Gl., rombus Boeth. grom. 405_{14}, -ου κώνου τομά Hyperbel Archim. con. usw.; **-δερκὲς** ὄμμα Nicomach. b. Ph., **-ηκοῖα** [opp. ὀξυηκοῖα AlAphr. τ 327.

ἀμβλύζω: s. ἀναβλύζω.

ἀμβλυντ-ῆρας ὀφθαλμοῖο παύειν syn. πόνον an. de herb. 65, **-ικοὶ** ὄψεως (οἱ βολβοί) DiphS. b. Ath. 64^b (cf. τὰ σελάχια τὰς ὄψεις ἀμβλύνει id. 356^d), δύναμις -ὴ φαρμάκων Dsc. 1_{101}, cf. $_{69}$.., v. **ἀμβλύνω** (ἀμβλύς), fut. med. -εῖται Hipp.: abstumpfen (hebescere Gl.) **1.** eigtl. μάχαιραν Plut. 235^f, pass. σίδαρος nb. κατέσθεται Dialex. 1_5, τέμνον ὑπὸ τεμνομένου A. Zγ $768^b{}_{17}$, ὀδόντες Zμ $661^b{}_{22}$, δόναξ PaulSil. AP 9_{65}; γωνία Papp. 118. **2.** schwächen, entkräften (ἐκλύω S^d), syn. ἀμαυρόω; ὑγρότης ὄψιν Plut. 433^a, cf. IulAeg. AP 6_{67}, pass. ὄ. Sext. 230_{34} (ἤμβλυται), Phlstr. im. 1_{13} (c. inf. διακριβοῦν), Geop., cf. LXX Gen. 27_1, σκιὰ σέλας Lyc. Al. 1428, pass. φάος Arat. 1013 (νότῳ σελήνη 787), cf. Man. 5_{340}, θερμότης Geop.; τὸ ψυχρὸν χυμούς nb. ὀσμὰς ἀφανίζει A. αι $443^a{}_{15}$, ἰόν Phlum. ven. 4_9, cf. Dsc. 1_{30}.., γλυκύτητες τὸ ἄκρατον Plut. 656^a (pass. γεῦσις Geop. 7_7), ἀφήν 978^c, ἁρμονικὸς τοῖς κρείττοσι τὰ φαῦλα 474^b; κύαμοι καρδίαν Geop. 2_{35}, cf. Plut. 132^a, pass. ὑπὸ τοῦ γάλακτος opp. τρέφεται Hipp. γ 2_{121}, δυνάμεις (παιδίου) ἐν ταῖς μύξησι ἑπτ 9, σθένος Man. 2_{409}, ἀγαθά opp. κακὰ ἐπιτείνειν Art. 3_{38}, Ἄρεα Μῆδον LollBass. AP 7_{243}, ῥοῦν nb. περισπᾶν Str. 204, σπείραις τὸ τάχος Plut. 507^a, c. gen. -ονται ἐρωῆς nb. κάμνουσι Opp. h. 2_{338}, cf. οὐκ -οιτο οὐδ' ἀπολήγοι τοῦ ἔρωτος nachlassen Pl. rp. 490^a, inf. τοῦτον ὁρμῆσαι πρὸς κατάλυσιν ἤ-ον αἱ τιμαί Plut. Caes. 62; μυρία δειλὰ πέλονται, ἅ τ' -ουσι μερίμνας Emp. 110, cf. 2, αἰὼν ἀοιδάς AP 7_{225} [sp.], θέσφατ' οὐκ -εται (ἀπρακτεῖ sch.) Ae. Se. 844^l, ἀστέρες DorSid. 1, cf. Vett. 76_{22}, γνώμη τῷ ἀποβάντι (sch. ἀναπίπτειν) nb. σφάλλεσθαι opp. ὀρθῶς εἶναι Th. 2_{87}. **3.** lindern, mäßigen, νοσημάτων σφοδρότητας Hipp. τ 3 (ἄλγος τῷ προσηνέι Aret. 239), cf. νοῦσος ἀπαυδήσει καὶ -εῖται (vl. ἀπ-) ἀφ 1_9; βάρβιτα θυμὸν -οντα an. lyr. b. Phld. μ 76_2, cf. Plut. 31^d, opp. παροξύνειν 716^b, ὀργὴ ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν τάχει -εται So. f. 808, μῖσος Pol. 15_{25}, τὸ ἄστοργον Plut. 917^d, λυποῦν nb. χαλᾶται 610^a, χαλεπόν Vett. 355_{27}, πρόθυμον Str. 709, φιλότιμον Plut. 783^b, γέλως μέμψιν Dd. 15_6. = Verbr. s. ἀμβλύς.

ἀμβλυόεσσαν ὀμίχλην = τὴν ἀμβλυωπίαν Man. 4_{156}.

ἀμβλυό-χρους (so) ἥλιος nb. ἀργυροειδής Lyd. ost. 9^e.

ἀμβλύς (ύ Hdn. II 938), εῖα, ύ; -ύτερος, -ύτατος; zu ἀμαλός? (aber ἀμολύτερον u. ἄμολωμα [so, s. Sp. 345_{61}] H. Schreibf.): stumpf, gurdus, hebes, obtunsus (Gl.), opp. ὀξύς (Pl. Lys. 215^e) **1.** eigtl. (τὸ -ὺ ἐν ὄγκῳ opp. ὀξύ A. τ $106^a{}_{14}$, περὶ ἀφήν [ὠθεῖ] opp. ὀ. [κεντεῖ] ψ $420^b{}_2$; -ύς· ὁ σίδηρος ὁ μὴ ὀξύς EM) βέλος nb. βαρύ Hipp. κτ 11, cf.

πρ 2_{15} (Plut. Art. 11), γνάθος nb. παχεῖα ἀέ 8, cf. Nic. th. 374, ῥίς A. φ 811^{a}_{32}, ὀδόντες Ζι 501^{b}_{13}.., Plut. 966ᶜ usw.; γωνία (erkl. ἡ μείζων ὀρθῆς opp. ὀξεῖα Eucl. 1 def. 11) Pl. Tim. 55ᵃ, A. μχ 855^{a}_{10}.., Archim., Pol., Str.., s. ἀμβλυγώνιος. **2.** schwach, αἴσθησις A. π 886^{b}_{32} (ἀκοὴ -υτέρα αἴ. ὄψεως), Agatharch. 99, -ὺ (-ύτερον Hipp. ἐ 1 ι, Pl. rp. 596ᵃ opp. ὀξύτερον, A.) ὁρᾶν Pl. Tht. 174ᵉ nb. ἐπὶ σμικρόν, A. Ζγ 780^{a}_{26}.., Plut., βλέμμα nb. νωθές Poll. 1_{192}, -ύτερος κατὰ τὰς ὄψεις Hegesandr. FHG IV 415, cf. ὀφθαλμοὺς -ὺ κατέσχε νέφος [s. ἀμβλυόεις] Ant(Thess). AP 7_{367}, -ὺ ἀκούει Hipp. ν 3_{1}, ὁρᾷ καὶ ἀκ. -ύτερον 10, cf. Pl. Euthd. 281ᶜ, dazu -ύτερον ἀπετέλει roher opp. ἀκριβέστερον Pl. Pol. 273ᵇ; ὄρθρος (cf. -ύς· σκοτεινός BA, Ph., Sᵈ) Ion b. Ph., κεραῖαι (σελήνης) Arat. 785, Geop., φλόξ Luc. am. 40, τὸ θερμόν nb. μικρόν Plut. 686ᶠ, πῦρ 933ᵈ, πυρετοί Hipp. ν 3_{15}; τὸ ἀ. γεύσει, ἐν χυμοῖς opp. ὀ. A. τ 106^{a}_{33}, αἷμα Plut. 651ᵈ; χαλινός 802ᵈ; βίος ἐν καμάτοισιν Man. 1_{214}, τὠμβλὺ τῆς ζόης τρίβων Hds 3_{52}, τὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ -ύτερα ποιεῖν Th. 2_{65}, -ύτερα κακά nb. ἐλάττονα Art. 3_{38}, opp. χαλεπώτερα Vett. 77_{22}, ἀπαγωγή Plut. 22ᵇ. **3.** langsam (nb. βραδύς Poll. 3_{122}, -ύ· βραδύ H.), zögernd (ἀμολύτερον [so]· ὀκνηρότερον H.), -ύν nb. προστετριμμένον οἴκοις καὶ πορεύμασιν Ae. Eu. 238, -ὺς καὶ κατηρτυκὼς κακῶν opp. σφαδᾴζειν ὡς νεόζυγα πῶλον Eu. f. 821, -ύτερος (ἀσθενέστερος sch.) ὁ ἀντοφείλων opp. βεβαιότερος ὁ δράσας τὴν χάριν Th. 2_{40}, cf. 3_{38} (ὀργή), τὴν φύσιν opp. εὐφυής X. m. 3·9_{3}, cf. Philo I 656, nb. ἀπρόθυμος Plut. 576ᵉ, gen. -ύτεροι ὄντες ὧν ἕκαστος ἤλγει opp. ὧν ἡ πόλις προσεδεῖτο πλείστου ἄξιον νομίζοντες Th. 2_{65}, οὔτε ἡ διαφορὰ -υτέρους ἐποίησε τῆς πρὸς Κάτωνα τιμῆς Plut. Cmin. 71, σῶμα πρὸς πράξεις nb. ἀπαγορεῦον Plut. 136ᵃ, π. δρόμον opp. ταχύς Luc. AP 11_{431}, τρυφαῖς π. τι Dd. 25_{19}, π. τὸ κωλύειν 11_{43}, περὶ τὴν κρίσιν Plut. Alc. 19, εἰς τὰ πολιτικά syn. ἐκκαμεῖν Cmai. 24, ἐν τῷ μανθάνειν schPl. BKlT. II 9. inf. (cf. ὀξύς) -ύτερος πιστεύειν nb. ὑπώπτευσε App. Syr. 9. = Verbr. (u. -ύνω): Emp., Arat., AntThess., Man., DorSid., Opp. h., sp. Ep.; Hipp., Hds; Dialex., an. lyr.; Aeⁱ., So., Eu., Lyc.; Th. (nur -ύτερος), X., Pl., Eucl. (usw., γωνία), A., Sp. (bes. Plut., 0 Arr. diss., MarcA.), 1 × LXX, 0 NT, Inschr., Pap.; ?0 -έως (-υτέρως ἐπιπονεῖν Ios. 19_{206}, cf. 18_{173}). Dazu ὕπαμβλυς, ἀμβλ-όω (-ίσκω usw.) nb. κατ-**αμβλυόω** [ἀμβλυώσῃ ?vl. Geop. 18_{18} nb. -ώσσῃ], [ἀπ- ἐν- ἐξ- κατ- ὑπ-αμβλύνω.

ἀμβλύσκω: s. ἀμβλίσκω.

ἀμβλύτης, ἡ: Abstumpfung, Schwäche, ὀδόντων dist. λεαίνεσθαι A. Ζμ 657^{b}_{36}, γωνίας Hero IV 116, τάχους nb. νωθεία Plut. 929ᵃ, πνεύματος πρὸς πέψιν 995ᵃ, σπόγγου nb. ἀργία 980ᶜ, pl. nb. ἴλιγγοι Aret. 1; nb. βραδυτής μελλησμός Poll. 3_{122}, nb. νωθρότης 9_{137}, ἐμποιεῖν τῷ νεωτερισμῷ nb. μέλλησιν Plut. Galb. 18, -ητος γέμουσα διάνοια nb. ἀχλύς 42ᶜ, pl. φιλοσοφούντων nb. ἀνωμαλίαι 76ᵈ.

ἀμβλυ-φαεῖ (-φαές Wil.) δ' ὄμμ' ὑπὸ γήρως So. b. Ph.; **-χειλεῖς** σικύαι syn. σεσιμωμέναι τὰ χείλη opp. ὀξύστομοι Antyll. b. Orib. II 61; ***-χρους**: s. ἀμβλυόχρους.

ἀμβλυ-ωγμός: s. -ώσσω; **-ωπεῖ**· τυφλώττει H., κοινῶς (-ωποῦντες ἄνδρες Me. 908) st. att. -ώττειν Harp., cf. Hipp. προγν 7 (vl. st. -ώσσω), τὸ -ωπεῖν des Hasen X. cyn. 5_{27}, opp. ὀξυωπεῖν Thphr. sens. 8, Sext. 742_{29}, ὀφθαλμοὶ ἠ-ουν LXX 3 Rg. 12_{24}.., cf. Plut. 53ᶠ, Ath. 301ᵉ, Luc.., Zaub. Lond. I 92, KS (übtr. ἐν πίστει ClR. 1·3_{4}); **-ωπής**: s. -ωπός; ?**-ωπητικόν** v. Tier schNic. 374 (vl. -ῶττον); **-ωπία**· caligo oculorum Gl., = obtunsio visus CassFel. 29, = ἀμαυρότης τοῦ ὁρᾶν ὑπό τινος ἀδήλου αἰτίας PaulAeg. 3_{22}, eine πονηρία ὀφθαλμῶν Pl. Hmin. 374ᵈ, pl. nb. γλαυκώσιες Hipp. ἀφ 3_{31} (vl. πρ 2_{27}), dist. τυφλότης Plut. 732ᶜ, cf. A. θ 847^{a}_{2}, Str. 763, Philo II 452, Gal. usw.; **-ωπίας**· ὁ ἀμυδρῶς ὁρῶν Sᵈ; -ωπία, ἀφ' ἧς **-ωπός** Εὐρ. [1096] Poll. 2_{52} (irrig, s. ἀμβλωπός), νότος ἄστρα -ότερα (ἀμβλύτερον ὁρώμενα Gal.) καθίστησι Hipp. ἰν 13, nb. κωφός KE 459 [Kz.], -ότερος τὰς ὄψεις A. f. 588, κριταί Luc. halc. 3 (act. φακὸς βιβρωσκόμενος συνεχῶς -ός, κοιλίας σταλτικός Dsc. 2_{107}, cf. ὤκιμον βι-ον πολὺ **-ωπές** ἐστιν 141), = πρὸς ὄμμα ἀχλὺς **ἀμβλ-ωπὸς** προσίζει Critias 11 (el.), -ὸς ὄψις [aber ἀμβλώπη (so)· τυφλή H.] u. νυκτὸς -ὸν σέλας Eu. b. Ph.; = ὀφθαλμοῖς **ἀμβλυ-ωπέσι** parOrph. l. S. 407 Herm., -ωπέστερον (ohne Erkl.) Sᵈ, = **ἀμβλ-ωπεῖς** ἄμπελοι (s. Sp. 345_{41}) Thphr. cp. 3·15_{2}, = **ἀμβλῶπας** Εὐρ. 'ἀ. αὐγὰς ὀμμάτων ἔχεις σέθεν' (cf. κατ' εὐφρόνην -πες αὐγαί Rhes. 737)· καὶ Ἴων καὶ Σοφ. καὶ Πλάτων Ph.

ἀμβλυ-ώσσω (aus -ώκjω; Hdn. I 146 nb. ὀνειρώσσω) Hipp. Geop. = **-ώττειν**· τὸ μὴ ὀξυδερκεῖν Ἀττ [u. Hipp. τκά 10.. vl.] EGen., erkl. τυφλώττειν (Ph., cf. BA, Sᵈ, H., Harp.) καὶ βαρύνεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς EM: ἄνθρωποι ὑπὸ νουσήματος Hipp. πρ 2_{42}, cf. προγν 7 (vl. -ωπέω).., Pl. rp. 516ᵉ.., Plut., Luc. (πρὸς τὸ φῶς Char. 1, τὰ τηλικαῦτα [πρὸς τ. τ. Cob.] Tim. 27, ὑπὸ γήρως Icar. 6), Art.., ἡ αἴξ τοὺς ὀφθαλμούς Geop. 18_{18}, -μοῖς -ειν (cf. Nic. Sp. 345_{53}) nb. παρορᾶν Pl. Hmin. 374ᵈ, -μοὶ -ουσί (Hipp. γ 2_{116} nb. γλαμυροί) τε καὶ ἐγγὺς φαίνονται τυφλῶν rp 508ᶜ (τὸ τῆς ψυχῆς -ει nb. δοξάζει ᵈ), cf. Plut. 936ᵇ.., τὸ τοῦ γήρως -ον nb. δύσκωφον 13ᵉ; = **ἀμβλώσσω**, s. ἀμβλίσκω; οἷσι **ἀμβλυ-ωγμὸς** (**-ωσμός**· ?ἔκτρωσις [s. ἀμβλωσμός] παρὰ τὸ ἀμβλύσκω· καὶ ἀμβλυωπία Gal.) γίνηται Hipp. προγν 24, ἤχων προσγενομένων καὶ -οῦ (vl. -ωσμοῦ) πρ 1_{18} = Κω 128, cf. πρ 2_{27} u. 42 (vl. -ωσμ-).

†**ἀμβλύ-ωχρος** †vl. st. ἀμβλυόχρους, s. d.

ἀμβλ-ωθρίδιον (**-ώθριον**), **-ωμα**: s. ἀμβλίσκω.

ἀμβλῶνες· χαλβάνη Διονύσιος H.

ἀμβλ-ωπής, **-ωπός**, **-ώψ**: s. ἀμβλυωπός.

ἀμβλ-ώσιμος, **-ωσις**, **ἀμβλωσμός**, **ἀμβλωτικός**: s. ἀμβλίσκω.

ἀμβο-: s. ἀναβο-; **ἀμβοειδές**: s. ἄμβων.

†**ἄμβος**: s. ἀναβολάς.

ἀμβρακοῦ (st. ἀνδρακοῦ nach ἀμβλίσκω?) καὶ **ἀπαμβρακοῦ**. Πλάτων Λαΐῳ· 'ἀπ-οῦ καὶ μὴ προδῷς σαυτήν', ἀντὶ τοῦ καρτέρει, ἀνδρίζου· τικτούσῃ δὲ παρακελεύεται Ph., ἀπ-ακοῦ (-άκου BA, H.)· πρὸς ὠδίνουσαν γυναῖκα, καρτ.· οἱ δὲ ἀνδρ. (cf. H.)· ἄλλοι φυλάττου Ph., BA, **ἐξαμβρακοῦται**· ἐκλύεται· ἀπὸ τοῦ **ἀμβρακεύειν** ὅ ἐστι καρτερεῖν H.

ἀμβρίζειν: s. ἀμβροτίξαι.

ἀμβροσία, ἡ, subst. zu -όσιος: das göttliche Erhaltungsmittel (θεία τροφή, ἧς βροτοὶ οὐ μετέχουσι· ἢ ἧς οὐχ οἷόν τε βροτὸν ἅψασθαι EM), Ambrosia **1.** duftendes Schönheitsmittel (cf. -ον ἔλαιον), Hera -ῃ (σμῆγμά τι Eust.; ἐκ τούτου τοῦ τόπου πλανηθέντες τινὲς διέλαβον τὴν -αν εἶναι ὑγρὰν τροφήν A) ἀπὸ χρόος λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ Ξ 170, χρῖσεν -ῃ Π 680, χρίεσκ' -ῃ ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα HyCer. 237, cf. Thcr. 15_{108} (ἐς στῆθης ἀποστάξασα), ApRh. 4_{871}, Thetis Πατρόκλῳ -ην καὶ νέκταρ (συλληπτικῶς ἐπὶ τῆς -ας· ἢ ὡς μιξάσης αὐτά T, cf. -α· ἡ ἀθανασία EM) στάζε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη T 38, cf. Bio f. 13, Verg. g. 4_{415} (-ae odor), Ae. 12_{419} (suci), Stat., Eidothea -ην (νῦν τὸ θεῖον καὶ εὐῶδες ἔλαιον sch.) ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν δ 445, -αν κατασπένδειν ἀρυβάλλῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς opp. σκοροδάλμην Ar. Eq. 1095, cf. Luc. Nigr. 3, χρὼς στάζει -ην Phld. AP 5_{13}, -ην σώματος ὑβριστὴς οὐκ ἐπάτησε χρόνος KE 338 [I—IIᵖ], ἀ. v. Arabiens Spezereischätzen opp. θνητὰ εὐτυχήματα Agatharch. 97 (-um Augensalbe Espérandieu, cachets d'ocul. 30, 36, cf. -a· unguenta Gl.). **2.** Futter der Götterrosse (cf. -ον εἶδαρ), τοῖσιν -ην (θεῶν τροφήν· ἢ πόαν τινά D, ξηρὰ τροφή, εἰ μὴ ἄρα δροσερόν τι κρᾶμα Eust.) Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι E 777, παρέβαλεν -αν τε καὶ ἐπ' αὐτῇ νέκταρ ἐπότισεν Pl. Ph. 247ᵉ, quadrupedes (Solis) -ae suco saturi Ov. m. 2_{120}, cf. 4_{215} u. ἀ. = αἱ ἀτμίδες αἷς ὁ ἥλιος τρέφεται Democr. 25; Pflanzenname (-a vagi nominis et circa alias herbas fluctuati Plin. 27_{28}), (κρίνον) Κορίνθιοι -αν καλοῦσι Nic. f. 126, cf. 127, 74_{28}, PausAtt. 43, Heilpflanze Gal. 11_{824}, syn. botrys parthenis artemisia Plin. 1·25_{36}, 27_{28}, Dsc. 3_{114}, syn. ἀείζωον βούφθαλμον 4_{88} (Nbf. -um Plin. 1·25_{102}), = apium rusticum u. millefolium Gl.; Rezept (s. auch 1) Cels. 5·23_{2} (Zopyri), -α Φιλίππου Μακεδόνος Gal. 14_{149}, ἱερὰ Ἀρχιβίου 159 usw., Trank 13_{64}. **3.** Götterspeise (τὸ τῶν θεῶν βρῶμα ApS., ξηρὰ τροφή Sᵈ; dist. νέκταρ), πέλειαι -ην Διὶ φέρουσιν μ 63, τράπεζαν -ης πλήσασα ε 93, dist. σῖτος HyVen. 232, nb. Nektar: τῇ παρ' -ην καὶ ν. ἔθηκαν ε 199, cf. T 347 = 353, Hy. Ap.

124, Merc. 248, Cer. 49, Hes. th. 796.., Nonn., Triph., Pi. O. 1_{64}.., Ar. Ach. 196, Hermipp. 82, A. M 1000^{a}_{12}, Plut. 156^{f}.., Them., Varro, Ov.., Cic..; ἐρατεινή Τ 347.., Hy., Hes.. λείχειν παρὰ θεοῖσιν Ar. Pax 854, 9 >< ſüßer als μέλι Ibyc. 33 (μ. = -ας ἀπόμοιρά τις Papp. 304), suaviolum dulci dulcius -a Catull. 99 vgl. ἀλλὰ τόδ' -ης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ v. Wein ι 359, pl. Lucr. 6_{971}; umgek. v. Göttertrank (cf. Ath. 39^{a}, Wernicke PW I 1811), -ας κρατὴρ ἐκέκρατο Sapph. 51, νέκταρ ἐσθίω διαπίνω τ' -αν An'dr. 57, cf. HermTrism. b. Stob. I 49_{44}, Apul. met. 6_{28}; kom. κάνθαρος Γανυμήδους -αν σιτήσεται (sch. κόπρον) Ar. Pax 724; ſatr. -α (-α λίπους BA 282) wie makaria Name f. νεήλατα ἄλφιτα, ἃ μέλιτι ἀναδεύοντες, ἀσταφίδας καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους παραβάλλοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον Harp., ά. = ὕδωρ ἀκραιφνές, ἔλαιον, παγκαρπία Anticlid. ἐν τῷ Ἐξηγητικῷ b. Ath. 473^{c}. cf. PausAtt. 43, ſ. auch ἀμβροτίζας. = -α· μάννα [Philo I 296] H, ſ. Sp. 349_{42}; Feſt in Epheſ.

ἀμβροσί-οδμα χρίματα Philox. f. 2_{39}. [schHes. o. 504.

***ἀμβρόσιον** (ambrosium): ſ. ἀμβροσία 1.

ἀμβρόσιος (ὁ Hdn. I 119), 3 (u. Eu. Hipp., 2 M.), v. ἄμβροτος (EM), vgl. θεῖος: göttlich, ambroſiſch, -ον θεῖον· ἢ ἀθάνατον· ἢ θαυμαστόν (Ph., BA)· ἢ ἀκήρατον· ἢ ἄφθαρτον S^{d}, cf. H. 1. den Gott zierend, Hera πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς καλοὺς -ους ἓκ κράατος ἀθανάτοιο Ξ 177, χαῖται (Δίος) A 529, comae Verg. Aen. 1_{403} uſw., πέπλον Ε 338, ἑανός Φ 507.., καλὰ πέδιλα -α χρύσεια Ω 341, ἔλαιον Ξ 172 (ſ. ἄμβροτος), cf. σ 193, κάλυκες νάρκισσου (b. der Aphrod.) Cypria 3. 2. dem Gott geheiligt, εἶδαρ (der Götterroſſe, ſ. ἀμβροσία) Ε 369.., κάπαι Θ 434, δάλαμος Thcr. 17_{33}, τράπεζαι KE 312 [I—II^{p}], μυχοί der Muſen Sim. 45, ὕδωρ Hom. ep. 1, Titanomach. 4, Pi. f. 198, κρῆναι Eu. Hipp. 748^{l}, liquor (Ambroſia) Stat. Th. 9_{731}; αἷμα (Κρόνου) Orph. l. 652, παράδεισος OrSib. 1_{25}, χεῖρες πόδες φωνή ζωή heilig Nonn. ev., cf. -α avis· divina Gl. 3. von Gott ausgehend, gottgeſchaffen, -ην ὅπ' ἰεῖσαι Hy. 27_{18}, μολπή Hes. th. 69, ἔπη (vgl. θεσπέσιος) Pi. P. 4_{299}, So. An. 1134^{l}, μέλεα Ba. 18_{2}, Ar. Av. 749^{l}, cf. αὐδή (Ὀρφέως) ApRh. 1_{513}; ὀδμή Hy. 7_{37}, Thgn. 9, ApRh., φάη (Ἠοῦς) ApRh. 4_{1170}, cf. πρόσωπον ἀμέρας an. lyr. 97, φιλότατες Pi. N. 8_{1}; μοίρης -ης ἐκτελέσασα μίτον KE 470 [II—III^{p}]; τροφή (Manna) LXX Sap. 19_{21}, cf. oben Sp. 349_{17} u. ἀμβλίσιον. 4. gottesſchön, göttergleich, νύμφη HyMerc. 230, Χάριτες Ar. Av. 1320^{l}; αὐγὰ πέπλων Eu. M. 983^{l}, στόμα Hipp. 136^{lv} (ſ. ἀβρωσία), στήθη ApRh. 3_{868}, cf. 834, ποτόν (= ψυχρόν, ſ. ὕδωρ oben 1) Thcr. 11_{48}, πέδον (cf. -ον· εὐῶδες, ἡδύ H.) KE 1068 [V—VI^{p}] uſw., labiarum ros Apul. 10_{22}, cf. 11_{4}.., -iae· divinae, pulchrae u. -ia· rosea Gl., adv. -ως πηχθέντα σώματα OrSib. 2_{225}. = Strittig περὶ (sc. Ἀγαμέμνονα) -ος κέχυθ' ὕπνος (ἥδιστος BT, θεῖος, θαυμαστός, ὃν οὐχ ὁλόντε βροτοῖς ἄψασθαι· ἢ ὑγρός Orio b. EM) B 19. Über -η νύξ K 41 uſw. ſ. ἄμβροτος. = Verbr.: ep., lyr., So.^{l}, Eu.^{l}, Ar.^{l}, lat. ſeit Verg., Sil.; in Proſa LXX, Bötg 4 b. Apul. [ſp. npr. (signum), -α IG IV 951 (Ath. IV^{a})]

ἀμβροσιώδης τροφή, πηγή Acta Thom.

†**ἀμβρότιγνον**· ἄκοιρον (ſo) H.

ἀμβροτ-ίζας· ἁπαρξάμενος Λάκ. H., cf. ἀμβρίζειν (-βροτίζειν Herw.)· θεραπεύειν ἐν τοῖς ἱεροῖς H.

ἄ-μβροτος (ſ. βροτός) 2 (3Tim., vl. 2 Pi. f. 75), Ntbf. **ἀμβρότης** [Maas], gen. -ότᾰ (wie ἵππότα schEu.), Eu. T. 536^{l} (-α πώλου), ſp. Hy. b. Porph. vPlot. 22 (ἀοιδῆς): 1. unſterblich, göttlich (-α· θεῖα, ἄφθαρτα H., Ph., BA, S^{d}) 1. Gottheit, διώκεις θνητὸς ἐὼν θεὸν -ον X 9, Ἄρης, ὃς περ θ. -ος Υ 358, cf. Ω 460.., Hes. f. 134, Emp. 112, Pi., θεᾶς -ου Ae. Eu. 259^{l}, -ε Μοῦσα Emp. 131, -ε Φάμα So. OR 158^{l}, cf. 160^{l}, Orph. f. 117A., -ε δαῖμον Orph. h. 30, Ἀώς Ba. 16_{42}, -ον ἀγνὸν Ἄδωνιν Orph. h. 55; v. Menſchen ἡγεμόνες AP 9_{788} [ſp.] uſw. 2. Dinge der G., αἷμα Ε 339 (θεοῖο).., ἵπποι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν (οὐ μετέχοντες θανάτου Τ) Π 867, θεῶν βόες HyMerc. 71, εἵματα Π 670.. (cf. η 260), HyAp. 184, κρήδεμνον ε 347, τεύχεα Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ πατρὶ ἔπορον Ρ 194, cf. 202, Διὸς ἔγχος Ar. Av. 1751^{l}, ἱστὸν μέγαν ἄ. κ 222, λέχη Pi. pae. 6_{140} (= λέχος ἀμβρόσιον 9_{28}), χρῖσαν ἐλαίῳ -ῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας (ἀμβροσίῳ ἑδανῷ (Hy. παῖ Ξ 172)) δ 365, HyVen. 62, εἶδαρ HyAp. 127, Ven. 260, ὄφις θεοῖν Ar. Th. 1154^{l}, εἵδος Nonn. φ 1 uſw., δῖα θεάων -α δῶρα δίδου (= ἄ. κάλλος HyVen. 175) σ 191, cf. HyAp. 190, Orph. l. 12, ἔστιναι 55 uſw., δόμῳ Mosch. 2_{21}, δόσαν ἰεῖσαι Hes. th. 43, θεῶν πραπίδες Pi. I. 8_{20}, φάος opp. ὀρφναίη ApRh. 2_{669}, -α δόσα ἴδει Himmelsſtörper Emp. 21, χθών Pi. f. 75, αἶα Maxim. 461, χῶρος ἀγίων AP 7_{673} [ſp.], Κασταλίης ὕδωρ Panyass. 15, λίμακες an. lyr. b. Ar'x. Oxy. 19, σταγών Wein Timoth. f. 7. II. menſchenleer, νὺξ φθίτ' -ος λ 330, = νὺξ **ἀβρότη** (οἱ μὲν ἐρήμην, οἱ δὲ ἀθανάτην· βέλτιον δὲ τὸ πρότερον ApS.) Ξ 78, -ον (ſo H. u. schHom. ſt. ἄβατον) εἰς ἐρημίαν Ae. Pr. 2, = νύκτα δι' **ἀμβροσίην** (θείαν ApS.) K 41.. (cf. B 57), Alcm. 23, ἐπὶ τ' ἦλυθεν -η νύξ δ 429.., νὺξ ἀπέπαυσε -η Σ 268. = Verbr.: ep., lyr., Ae.^{l}, So.^{l}, Eu.^{l}, Ar.^{l}; ἀμβροτέρα, χθονίη, θηροκτόνος v. Artemis Orph. h. 36, l. ἀγροτέρα. [npr. IG III 1124..]

ἄμβρυττοι, ἀμβρύττιοι: ſ. βρυσσός.

ἀμβρυχαί· αἱ τῶν χειρῶν ἐμβολαί H.; **ἄμβυξ**: ſ ἄμβιξ.

ἄμβων (Hdn. I 22 nb. στίλβων), ωνος, ὁ, nach Gal. 18^{a}_{240} att. f. ion. **ἄμβη**, ἡ: -νες· ἰτὺς πᾶσα (ſ. 5) καὶ οἷον ὀφρὺς καὶ ὑπεροχή AelDion. 44, = πάντα τὰ ὑπερέχοντα καὶ ἀνεστηκότα· εἴρηται δὲ κατὰ συγκοπήν· ἔστι γὰρ ἀνάβη (ſo, cf. -η λέγεται οἷον ἀνάβη τις Erot.), ἐφ' οὗ ἀναβῆναι χρή PhrynS. 18_{3} (nicht hieher ὀμφαλὸς umbo?) 1. -νες ſoiſ = κλιμάκων ἀναβαθμοί ApCit. 1_{7}. 2. rhod. = ὀρῶν λόφοι (cf. AelDion. 44) καὶ καθόλου αἱ προσαναβάσεις (dafür ὀφρυώδεις ὀρῶν ἀναβάσεις Erot.) ArByz. b. ApCit. 1_{7}, cf. -νες· αἱ προ-εις τῶν ὀ. (anſteigende Bergzacken) Alcx. Κερκύονι [103] καὶ Σισύφῳ [231] H., = οἱ ὀρεινοὶ καὶ ὑψηλοὶ τόποι· οἷον ἐπ' οὔρεος -νεσσι (an. alex.)· EM, cf. **Ἄμβών**· χωρίον τῆς Ζελείας H. 3. die beiderſeits ſtufenweis anſteigende Kanzel (erkl. βήματα ὑψηλά Thphyl Sim. hist. 1_{10}, ἀκροατήριον Bas. vitThecl., pulpitum Gl.), Ἔκφρασις τοῦ -νος τῆς ἁγίας Σοφίας Werk des Paul Sil. (darin = πύργος 52), ἐκαλλιέργησεν τὸν **ἄββωνα** (ſo) IG IV 784^{t}, ἄμβων IHSt 28_{198} [Aspend. IV^{p}], cf. Socr. hist., EM 597_{49} uſw. 4. Gefäßrand, τοῦ κώδωνος αἱ ἑκατέρωθεν πλευραὶ ὥσπερ ἐν τῇ χύτρᾳ -νες καλοῦνται Poll. 6_{97}, -νας ὁ κώθων ἔχων ὑπολείπει τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ (nach innen gebogene Seitenränder) Critias 34; -νες· χείλη λοπάδων AelDion. 44, περιπλεῖν ἐπὶ τοῖς -ωσιν (sc. λοπάδος) πέντε κέλητας Ephipp. 5, obſ. 3. πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς -νας περιλείξας (καὶ ἐπὶ μορίου γυναικείου AelDion. 44, als kom. W. nb. χοῖρος δέλτα.. Eust. 1539_{34}) Eup. 52; vgl. ποσὶ -ων· λοπάς· καὶ ἡ τῆς λοπάδος ἐνδοτάτω ὀφρύς· καὶ τὰ χείλη· καὶ ὀρῶν λ., προσ-εις, ὑπεροχαί· καὶ αἱ τοῖς κοιλώμασι περικείμεναι ὀφρύες Eust. 1636. 5. ἀναγέγραπται δὲ καὶ ὡς ὁ Δημόκριτος [29] εἶη καλῶν τῆς ἴτυος τὴν τῷ κοίλῳ περικειμένην ὀφρὺν -ην (l. κύλλῳ, cf. -η· ἡ τῆς τ. ὁ. τῶν κυλλῶν ἀσπίδων H., cf. Erot., wo irrig -ων ſt. -η) Bacchius b. ApCit. 1_{7}. 6. Einbauſchwellung a. ξύλον (zur Schultereinrenkung).. -ην δὲ ἐχέτω (ἐν τῷ ἄκρῳ) σμικρὸν ὑπερέχουσαν .. ὡς ὑφαρμόσειεν τῇ μασχάλῃ zur Achſelhöhle paſſender Wulſt (viele alte Erkl., 3B. = ὀφρυώδης ἐπανάστασις Bacchius, ὑπεροχὴ παρὰ τὸ λοιπὸν ξύλον ApMemphit. uſw. b. Erot., ſ. auch Gal. 18^{a}_{240}) Hipp. de 7. b. ἑκατέρωθεν δὲ τῆς χώρης, οὗ ἐκβέβηκεν (sc. ἄρθρον δακτύλου), ὥσπερ -η ἐστί 80, vgl. πέρασιν (ὀστῶν) ἐπιθεῖσα -νας Gal. 3_{850}, nb. ὀφρύες $_{180}$, opp. κοιλότης 4_{130}, κοτύλη $_{122}$ uſw. Dazu τὸ **ἀμβο-ειδὲς** μέρος τοῦ σφηνοειδοῦς opp. περίκυρτον HelMed. b. Orib. IV 362, πᾶν τὸ μὴ κατ' εὐθὺ φέρον ἐν τῷ βάθει, ἀλλὰ πρὸς τὸ κάτω εἶναι νενευκὸς τρῆμα (l. ἐκνευκὸς βῆμα?) καλοῦσιν οἱ ἐργάται **ὑπ-αμβές** (ab-geſchrägt?) ApCit. 1_{7}, ſ. auch ἀμβής.

ἀ-μέγαρτος 2 (μεγαίρω): nicht beneidenswert, elend (-ον ποτὲ μὲν τὸ εὐτελὲς καὶ μὴ ἄξιον φθόνου, κατὰ στέρησιν τοῦ α EM), -ε συβῶτα (ἀφθόνητε ApS.) ρ 219.., -ε Ag'ias AP 5_{280}, -ων φῦλ' ἀνδρώπων HyMerc. 542, ποίμνα (= ἱκέται) Ae. Su. 642. κρέα opp. ὀλβιόδωρον μέθυ Paul S. AP 11_{60}; πόνον -ον ὄφελλεν (δν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν διὰ χαλεπότητα

ApS., πολύν, πολλοῦ φθόνου ἄξιον, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α EM, cf. -ον· ἀζήλωτον· ἢ πολύν· ἢ μέγαν H.) B 420 (ἀλίαστον Ar'ch.), μάχην -ον ἔγειραν Hes. th. 666, ἀνέμων -ον ἀυτμήν λ 400.., ἐμὸν πάθος -ον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ Ar. Th. 1049ⁱ, ἄχος λάβεν ApRh. 3_{631}, ἀνάγκη OrphA. 12, δύη 1065, -α τάδε Ζεὺς κρατύνων syn. οὐλομένα τύχα Ae. Pr. 402ⁱ, οἴμοι πῶς φθέγγῃ -α κακῶν; Eu. Hec. 192ⁱ.

ἀ-μεγέθης, ες (cf. εὐ-μ.): ohne Größe, -ες nb. ἀσώματον opp. μέγεθος σῶμα A. Γ 320_{31}, οὐ κινεῖται Φ 267^{a}_{23}, τὰ ἀ. nb. στιγμαί Γ 316^{a}_{27} (-ές τι nb. ἀμερές = σημεῖον erkl. διανοίᾳ μόνῃ λοιπόν Hero def. 2), ὕλη opp. ἔχει μέγεθος 320^{b}_{32}; ψυχή Plot. $6{\cdot}2_{4}$.., cf. $4{\cdot}6_{3}$.., Porph., Procl.., CyrA.; unscheinbar, σύγκριμα μαστῶν nb. παιδικόν Sor. gyn. 1_{88}, ohne Erhabenheit, σύνθεσις nb. ἄσεμνος DH. comp. 18, τὰ ἀ. nb. ἀργά Longin. 34_{4}, ποιηταί opp. ὑψηλοί 40_{2}.

ἀ-μέθ-εκτος 2 (pass. zu ἀμέτοχος): βλάβη ungeteilt an. de astrol. 82, εἶδος opp. μετεχόμενον Simpl. ArK 219, τὰ ἀ. nb. χωριστά AlAphr. ArM 637, νοῦς der μακαρία ζωή Philo I 427, οὐσία erkl. οὐ μετέχεται ὑπό τινος opp. μεθεκτή Damasc. II 1_{7}, νόες 5_{21}, ψυχαί 15_{30} usw., Περὶ -ου Procl. inst. 23, cf. DAreop. (auch adv. wie Ascl., Olymp. in Phil.), ἡ λιβάδος (obi.) **-εξία** τῶν νεκρῶν (subi.) Corn. theol. 35, cf. DAreop.; καθαρῶς καὶ **-έλκτως** ἀσπάσεται nicht abgelenkt Philo I 559; **-έστατος**: s. ἀμετάστατος.

ἀ-μεθόδευτος κριτής nicht zu überlisten HermTrism. b. Stob. I 405 W., -όν ἐστι c. inf. = d. f. Sopat. VIII 361 W.; **ἀ-μέθοδος** μελέτη unmethodisch Phld. ρ I 40, λόγος Sext. 61_{10}, ἔνστασις 362_{25} usw., (τὸ) -ον Phld. ρ I 104, Sor. gyn. 1_{52}, Gal., nb. εἰκαῖον Longin. 2_{2}, οὐκ -ως παραδίδοται Phld. ρ I 124, cf. 127, AlAphr. ArM 50 (nb. μαλακῶς), ArA 346 (opp. συλλογιστικῶς), Sext. 353_{28}, Simpl.

ἀ-μέθυστος (Nbf. **-υσος** Dsc. 1_{123}, H, beim Stein Ios., NT vl. (= τὸ **ἀμέθυσον** Thphr. lap. 30, οἰνωπὸν τὴν χρόαν $_{31}$); **-υσσος** St. PlatoIun. AP 9_{748}, Triph. 70): ohne Rausch **I.** pass. sine ebrietate Gl., -ότεραι γυναῖκες ἀνδρῶν schwerer dem Rausch verfallend opp. εὐμέθυστοι Geop. 7_{34}, ἡμέραι nb. ἄοινοι Plut. 464ᶜ. **II.** act. rauschhindernd, ἀμύγδαλα Dsc. 1_{123}, τὰ ἀ. sc. φάρμακα Plut. 15ᵇ (ἃ ἐν τοῖς πότοις προλαμβάνουσι), Archig. b. Gal 12_{572}, = αἱ ἀ. (sc. δόσεις?) Ath. 34ᶜ. = -ος· βοτάνη (syn. cynocephalus Apul. herb. 86, ἡ ἀ. πρὸς τὰς οἰνώσεις βοηθεῖ Plut. 647ᵇ)· καὶ λίθος H., Amethyst, ἡ ἀ. (sc. λίθος, Arten Plin. 37_{121}, Herkunft des Namens ib. u. Plut. 647ᵇ, ἐν -ῳ γέγλυμμαι (Μέθη) Asclep. AP 9_{752}, διαυγής an. alex. 5_{205}, γλυκερή DPer. 1122, αἱμαλέη Triph. 70, purpureae Ov. ars 3_{181}, δάκτυλος -ον ἔχων BCH 27_{88} [Del. 250ᵃ], nb. ἀχάτης LXX Ex. 36_{19} (vl. ἀχάτης -ος, cf. Ios. 3_{168}, b. 5_{234}), nb. χρυσόλιθος Ez. 28_{13}, cf. NT Apc. 21_{20}; adi. **-στινοι** βωμοί Luc. vh. 2_{11}, vestes Mart. 1_{96} usw. (-stinatus 2_{57}), carbunculi **-stizontes** (quorum extremum igniculum in -sti violam exeat) Plin. 37_{93}.

ἀ-μειαγώγητος (Syn. 170ᶜ): s. μειαγωγέω.

ἀμείβω; -ψω usw., aor. b. Hom. selten, ἤμειπται Gal. 1_{210}, ἄμειπτο (wie ἔδεκτο) Nonn., ἀπάμειπτο AP $14_{3,4}$, διαμειπτός Sappho; vgl. ἀμεύω: wechseln, tauschen, verwandeln, verändern (permuto Gl.) **I.** act., sp. auch pass.; vgl. med. **a.** intr. ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν (im Ringkampf), ὡς ὅτ' -οντες, τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων δώματος Ψ 712 (cf. Nonn. 37_{588}), erkl. δοκοὶ μεγάλαι ἀλλήλως προσπίπτουσαι ὥστε βαστάζειν τὴν ὀροφήν, οἵτινες καὶ συστάται καλοῦνται sch. (cf. ἐπημοιβός), ἵνα οἱ βίοι -ωσιν ἀντιπαραχωροῦντες ἀλλήλοις alternent Philo II 282, dazu? -οντες κανόνες (überl. -όνας) Werk des Gramm. Heras EM 436_{36}; ἐν -οντι sc. ἔτει (ein Jahr übers andre) opp. πάσαις ἐτέων περόδοις Pi. N. 11_{42}; τόδε -ει καινὸν ἐκ καινῶν Eu. O. 1503; hieher? δι' αἱμάτων -ει εἰς ἀγῶνα Ph. 1051 (cf. sch.); -ουσα (sc. τὰς μορφάς?) Beiw. der Hekate, Wünsch, Antike Zaub. 11 [Perg. IIIᵖ]; ὥσπερ τροπαίας τινὸς -ούσης (cf. Galba 26) Plut. Mar. 45. **b.** tr. (-ειν· τιμᾶν, -ον· ἤλλασσον [-ων· ἀλλάσσων Sᵈ] EM) **1.** vertauschen (Kleider, Gestalt, Farbe, Natur, Namen), ἔντεα -εν P 192, τεύχεα wechseln lassen Ξ 381, ἐσθῆτα Poll. 7_{44}, χροιᾶς ἄνθος Ae. Pr. 23, χρόνος οὔνομα καὶ μορφὴν [Babr. 32] καὶ φύσιν [Nonn. δ 209] ἠδὲ τύχην Pl. AP 9_{51}, Procl. T., μετάτροπον ἦθος Nonn. γ 83.., χώρην Hipp. δ 1_{8}, Pl. Parm. 138ᵈ, Luc., τόπους Philo I 35, τάξεις Ios. b. 2_{27}, ὄνομα (Alc'o $3{\cdot}25_{4}$) -ψει, ἔργον δ' οὐδὲν μετακοσμήσει Epic. φ, cf. Asclep. M 217. **2.** austauschen, πρὸς Διομήδεα τεύχε' -εν, χάλκεα χρυσείων Z 235, θήραν Babr. 61, δαίμονα ἀλλήλων -ψαμεν A'phil. AP 9_{222} (pass. Crinag. 7_{638}, cf. Parmenio 9_{304}). **3.** eintauschen gegen, (wechselnd) annehmen, θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος -ψε γῆρας ἀπωσαμένη HyCer. 275, ἀντὶ δελφίνων ἵππους Pi. P. 4_{17}, ἐκ ζῴων νεκρὰ εἴδεα Emp. 125, πέπλους μέλανας λευκῶν Eu. Hel. 1186, πέπλον ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς 1398, μορφὴν ἐκ θεοῦ βροτησίαν B. 4, πόσιν ἀντὶ σᾶς ψυχᾶς ἐξ Ἀίδα Al. 463ⁱ, cf. 46; νήσους ἐξ ἠπείρων (= med.) Phlstr. vs. 1_{10}, cf. Ascl. M 310 (τόπον ἐκ τόπου), Ael. ha. 6_{19}, Arr. Ind. 12_{8}, Babr. 57; τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων Ibyc. 24; σελήνη χρόας παντοδαπὰς -ψασα ἠφανίσθη Plut. Aem. 17, cf. Galb. 24. **4.** tauschend geben (= med.), χάριν -ειν τοκεῦσι Ae. A. 729ⁱ, δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα Ch. 793ⁱ, Ζεῦ, Ἀρκαδίᾳ -ε κλέος Olymp. 174 [Ep. IVᵃ], δωρεαῖς (l. δωρεάς?) πολίταις IG XII 8·28 [Lemn. IIIᵖ], cf. -οι ὑμῖν ὁ θεός Ign. Sm. 9_{2}, -ψει (Ζεύς), οἷά γ' ἔρεξας v. Strafe Or. b. Phlego mir. 3. **5.** verkaufen, μαθήματα νομίσματος Pl. soph. 224ᵇ. cf. Poll. 7_{8}. **6.** ablösen, τίς -ει τὰν ἐμὰν (φυλακάν); Rhes. 527, ἄγεις θέρος εἶαρ -ων Nonn. 40_{380}. **7.** aufeinander folgen lassen, (τρέσσε) ὀλίγον γόνυ γουνὸς -ων mit kurzen Schritten (ὑποποδίζων T) Λ 547, ποδὸς πόδα τυτθόν Nonn. 37_{526}, Ζεὺς τῶνδε -ει θανάτους θανάτων Eu. O. 1007; κλίμακος βάθρα hinaufschreiten Ph. 1179, τέκνα διαδοχαῖς χερῶν weitergeben Hec. 1159. **8.** umtauschen, verlassen, στέγας So. Ph. 1262, νασιῶτιν ἑστίαν T. 657ⁱ, Τμῶλον syn. λιπεῖν Eu. B. 65ⁱ, cf. E. 750, Chaer. 17; γυνὴ θεῷ μειχθεῖσα παρθένου σέβας -ψα Ae. f. 99. **9.** wohin gelangen, Κρισαῖον λόφον -ψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος Pi. P. 5_{38}, συμβολὰς τριῶν κελεύθων Ae. f. 173, Ἰταλίην Ant(Sid). AP 9_{567}, cf. 7_{28} [sp.], Nonn., ὄρος μετὰ πόντον 6_{277}. cf. 48_{550}, ἄλλοτε ἄλλην γῆν Luc. Anach. 18; ἐς ἀγῶνα Eu. Ph. 1052ⁱ, ἐς χώρην Hipp. δ 1_{8}, ἐκ τοῦ μέζονος ἐς τὸ μεῖον ib., παρὰ τύμβον KE 618 [94ᵖ]; Zeit, ἀριθμὸν ἐτῶν ἓξ KE 239 [94ᵖ], Zustand πάτρας ἀμφὶς κερασφόρον ἄταν Eu. Hy. $1{\cdot}3_{30}$ⁱ. **10.** durchlaufen, κέλευθον Ba. 17_{16}, Eu. O. 1295ⁱ, cf. IA 144, φῦλα Κελτῶν (ἄστυ πρὸς Αὐσόνιον Ziel, s. 9) KE 831 [IIᵖ]; βίοτον Ae. Ch. 1019ᵃⁿ?; durch-, überschreiten, πορθμόν Ae. Pe. 69ⁱ, βαλὸν πυλῶν Ch. 571, οὐδόν ApRh. 3_{280}.., θύρας Hdt. 5_{72}, cf. Eu. f. 773_{16}; ἀγκῶνας (ἰατροῦ) ἐς τὸ πρόσθεν γόνατα (κάμνοντος) μὴ -ειν (erkl. προσωτέρω ἴσχειν τῶν γ. Gal. $18{\cdot}2_{696}$), ἐς τὸ ὄπισθεν πλευράς Hipp. κί 3. **11.** vorüberkommen, Βαίου τάφον Lyc. Al. 694, νῆσον ApRh. 2_{1231}, cf. 1_{125}.. (syn. παρ-αμ. 4_{964}), Ar'd. I 182, Luc., νύσσαν Nonn. ζ_{147}, κόλπον 37_{523} usw. **12.** verwandeln, σπλάγχνα ἐς κακοχυμίην Aret. 124, cf. 309, γυναῖκας ἐς παρδαλίων γένος Opp. c. 3_{82}, cf. Ag'ias AP 7_{589}, Nonn. (εἶδος ἐς Ἄρτεμιν 2_{123}), Palaeph. 48, pass. schArat. 254, ἱστὸς ἄμειπτο καὶ πέλεν ὄρπηξ Nonn. 44_{241}; πᾶσαν ἤ-ε μορφήν schArat. S. 233; gramm. γραφήν sch. β 70, τὸ ε̄ εἰς ᾱ ApDy. scr. 191_{5}, cf. synt. 76_{25}.., pass. 54_{13}, (τόνος) εἰς βαρεῖαν τάσιν 305_{2}; pass. τὸ ποσόν Simpl. K 430, opp. μένει 431, καθὸ Κορίσκος (ἐστί), οὐκ -φθη Ascl. K 367 usw. **13.** verändern, χρῶτα πορφυρᾷ βαφῇ Ae. Pe. 317, φόβῳ παρειάς Nonn. 39_{260}, pass. χολᾷ πρόσωπον -ετο Thcr. 2_{13}; ἄστρα ἀνατολὰς ἐξ ἄλλων τόπων εἰς ἄλλους (Erkl. v. πλανώμενα) schArat. S. 218; pass. sich verändern, ἄλλα ἄλλοθεν -εται (sch. ἀναλλάσσεται, οἷον πολλὴ μεταβολὴ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων) Eu. Hipp. 1109ⁱ, μηδ' ὡς πετροφυὴς πολύπους κατὰ χῶρον -ου opp. ἁπλόος ἴσθι [Phoc.] 49, allmählich (zuod.) abnehmen, πόλους -ομένους τῷ μήκει καὶ τῷ πάχει τὸ ἴσον ἀπὸ τοῦ μεγίστου εἰς τὸ ἐλάχιστον IG II 5·1054ᶠ$_{14}$, cf. $_{8}$ [IVᵃ], εἰς τὸ κάτω στενότητι X. cyn. 9_{14}, δικαιοσύνης λόγος κατ' ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν συζύγως -όμενος Iambl. Nic. 16_{15}. **II.** med. (aor. pass. bes. in Bdtg II Pi., Thcr., Ion, Opp., Babr.), -εσθαι· ἀποκρίνασθαι, ἐναλλάσσειν, διέρχεσθαι· καὶ τὸ ἐν μέρει τι ποιεῖν EM, μεταβάλλεσθαι Ph. **A.** abwechselnd (od. der Reihe nach)

etw. tun, θρῴσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον (ἵππον) -εται O 684; gew. ptc., -όμενοι φυλακὰς ἔχον I 471, ἔδοντες α 375.., ὠρχείσθην ταρφέ' -ομένω θ 379 (ἀράσσεσκον χθόνα Pi. P. 4_{226}), ἄειδον A 604, cf. HyAp. 189, Pi. P. 4_{93}, θρήνεον ω 60, προσηύδα P 33.., ἔλεγεν ὁ χορὸς τῶν ἀκμαζόντων (vorher ὁ τῶν γερόντων ἀρχόμενος) Plut. Lyc. 21, cf. II B; ἄρουραι -όμεναι τόκα μὲν βίον ἔδοσαν, τόκα δ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν Pi. N. 6_{11}, cf. ApRh. 1_{616} (ἄλλοτε μέν.., ἄλλ. δέ); χωρεῖ τὰ θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἄνω καὶ κάτω -όμενα Hipp. δ 1_{5} nach Hclt., cf. ἄνω κάτω περιχωρέοντα καὶ -όμενα Luc. vit auct. 14. **B.** antworten, ὁ δ' -ετο N 823.., ApRh., Call., Hdt., Ae. Eu. 586 (ἔπος πρὸς ἔπος ἓν μέρει τιθείς), Su. 249 nb. λέγε, So., Eu., Ctes. 73, Plut. Cor. 33.., ClA. 3_{66}; wem? τόν Γ 171.., Hes., Thcr., Pi., Ba., μέ So. Ai. 844..; was? τὸν μῆτιν ἐάν Pi. P. 9_{38}, ἔν με So. OC 991, ταῦτα τοὺς φίλους Hdt. 2_{173}, τάδε Sappho BKlT. 5·2_{13}, μῦθον σφριγῶντα Eu. Su. 478, κτύπον (die Ἠχώ) Nonn. 22_{230}, cf. 47_{740}; wie? μύθῳ Ω 200.., ἐπέεσσιν Ψ 489.., τοισίδε Hdt. 1_{35}.., λόγοις Eu. Hec. 1196.., ὧδε φωνῇ Corinna B 90, τόνδε τὸν τ⟨ρ⟩όπον Ae. Su. 232, ὑψικόμπως So. Ai. 766; worauf? πρὸς ταῦτα Eu. T. 903.., Hdt. 8_{58}.., πρὸς τόδε -φθη Ion FHG II 46, τούτοις πᾶσι syn. πρὸς τάδε εἰπεῖν Ae. Eu. 442; -ομένων während sie plauderten ApRh. 2_{449} (ἐφαάνθη), 4_{1461}; dazu -εται· ἀντικελεύεται Δίδυμος [?] Ph. **C.** vergelten (rependo sodali, repraesento Gl., -ου· ἀνταποδίδου H.) **1.** danken, belohnen (nb. γεραίρειν τιμᾶν Poll. 6_{187}) **a.** τί(νά) τινι (-ομαί σε· rependo tibi Gl.. λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ -ψασθαι αὐτὸν βούλομαι, τουτέστιν εὐεργετῆσαι ὡς εὐεργετήσαντα Ascl. M 199), σὲ δώροισιν ω 285, cf. Eu. O. 1047, Hdt. 2_{41}.., X. m. 3·11_{12} (τὸν αὐτὸν τρόπον).., Pol., Dd.., KS, ἀγαθόν τι ποιοῦντας τοῖς ὁμοίοις syn. τιμᾶν De. 20_{6}, χάριτι προθυμίαν IG V 1·1144 [Gyth. II^{a}], ἀκηδίᾳ φιλοφροσύνην Plut. 709^{b}; Κρόνου υἱόν Pi. I. 1_{58}, θεούς nb. εὐεργετεῖν τὴν Ἑλλάδα IG VII 2713 [kais. Ed. 67^{p}], cf. DittS. 607 [Chalk. III^{p}].., Paus. 6·6_{6}, κατὰ τὸ ἁρμόζον XIV 956 [Rom IV^{p}], πικρῶς Plut. Dem. 8, ἀντί τινος Alc'o 4·6_{2}..; εὐεργεσίας χάρισιν X. m. 4·3_{15}, χάριτας Plut. Alex. 30, cf. A. H 1165$^{a}_{5}$ (παντοίας φιλότητος χάριν jegliche Liebe erweisen So. E. 134^{l}), προσαγόρευσιν Plut. Oth. 12, cf. Luc. as. 4, iron. φθόνος τὰ καλὰ ἔργα Pi. P. 7_{19}. **b.** τινά τινος, Ἑλλάδα προθυμίας Plut. Caes. 4, Ἑ. εὐσεβείας IG VII 2713 [kais. Ed. 67^{p}], cf. Ael. vh. 10_{2}, Luc. somn. 15, Alc'o, DC, an. [sp.] b. S^{d}. **c.** τινά τι VT 2 Reg. 2_{6} Σ, prov. 11_{17} AΘ. **d.** abs., Plut. Alex. 23. **2.** rächen, strafen, τὸν ἄδικον So. f. 11^{l}, βροτῶν ἀσυνεσίας Eu. Ph. 1727^{l}, φόνος φόνον E. 1093. ὕβριν ClA. paed. 2_{23}; Ἅρπαξ ἐν βατράχοισιν -εται zahlt heim, räumt auf? Batr. 274. **3.** wiedergeben, λόγῳ τὸν Ἀράτου πόνον Call. b. schArat. S. 89. **4.** bezahlen, λύχνον Lib. 45_{10}. **D.** den Ort wechseln (vgl. act.) **1.** durch-, überschreiten, ἕρκος ὀδόντων I 409 (ψυχή, cf. ἐκ ῥεθέων πταμένη X 362), κ 328 (φάρμακον, beim πιεῖν); οὐδόν Hes. th. 749, πρόθυρα Ae. Ch. 965^{l}, cf. Eu. Al. 755, θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ποδὶ κούφῳ Thcr. 2_{104}; ποταμόν Ep. [V^{a}] b. Hdt. 7_{228}, πόρον Or. b. Paus. 20·15_{3}, δρόμον Nonn. 2_{46}, Μοιρῶν οἶμον KE 688, χθονίων οἶ. (OINON sched.: verb. Maas) 958 [Kz]; ποὺς δι' ἐχθρᾶς χθονός Eu. Ph. 271. **2.** vorbeikommen, ἠέλιος ἀστέρας (folgt ἄλλοτε δ' ἄλλῳ ἐμπελάει) Arat. 748, πεδίον ApRh. 4_{326}; überholen, ἄλλαι νεφέλαι ταὶ μὲν -όμεναι (sc. τὰς νεφέλας), ταὶ δ' ἐξόπιθεν Arat. 1020, φρὴν μελισσᾶν πόνον (sch. νικᾷ) Pi. P. 6_{54}; entkommen?, Μοιρῶν σθένος IG XIV 1562 [Rom III^{p}]. **3.** wohin gelangen, γᾶς πέδον Ae. Se. 304^{l}. cf. OrSib. 8_{456}, ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως -ομένῳ καὶ ἐξελαυνομένῳ Pl. ap. 37^{d}, (ἀστὴρ) ἐννέα μοίρας DorSid. 252, ἕτερος ἕτερα πήματα Eu. O. 979^{l}; πίτυλον, ὃς δι' Ἀχέροντ' -εται τὰν ναυστόλον θεωρίδα εἰς ἀφανῆ τε χέρσον Ae. Se. 857$^{l?}$. **E.** tauschen **1.** eintauschen, νὶν Βαβυλῶνος Pi. pae. 4_{16}, θητικοῦ ἀντὶ τέλους ἱππάδα Ep. [V^{a}] b. A. Ἀθ 7, λῴους φρένας τῶν παρουσῶν So. T. 737, cf. Thetist. 6, οὐρανοῦ καὶ σελήνης γῆν Plut. 607^{e}, dazu -εται· παραιτεῖται Εὐ. [f. 156] H., EM; (dafür) erhalten, πότμον Nonn. 30_{208}, cf. 6_{261}; ἀνάλωμα wiedererhalten? DittS. 303_{46} [Teos II^{a}]. **2.** (er)handeln, σίτῳ -ονται, ποτὲ μὲν διδόντες ποτὲ δὲ λαμβάνοντες Pol. 4_{38}, cf. VT Ez. 27_{9} Σ$^{?}$, Art. 5_{33}, σιδηροφόρον γῆν γατομέοντες ὦνον -ονται βιοτήσιον ApRh. 2_{1006}, τί τινος um etw. Dd. 5_{26}; πολλοῖσι κέρδη πονηρὰ ζημίαν -ψατο haben eingebracht Eu. Cy. 312. **3.** vertauschen, πατρίδα Solo 2, -ψασθαι τὸ κακὸν κακῷ Böses mit Bösem Aret. 183. **4.** ablösen, ἕως ἂν νὺξ -ψηται φάος Rhes. 615. **5.** verändern (vgl. act.), οὔνομα ἐξ ἔθεν ApRh. 4_{1763}; ἐγὼ δ' ὄκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς -ομαι lasse die Augen herumwandern? Phoenix 180. **6.** weitergeben, reichen, δέπας Nonn. 9_{96}, τέχνην syn. μεταδοῦναι Vett. 173_{3}. = Verbr.: ep., lyr., Hdt., Hipp., Aret., Trag. (oft auch ⁱ), monost. 311, X., Pl.; De. u. A. 1× (0 Thphr.), att. Inschr. IV^{a}; Pol., DH., Plut.., Inschr., Gl., 0 LXX (doch AΘΣ), NT (doch Ign.), ält. Pap. (ἀμοιβόμενος [so] τὰς ἀμοιβάς Wessely, Progr. Wien-Hernals 1887_{48}, byz.); dav. ἀμειπτικός, ἄμειψις, ἀμειψι-, Ἀμειψίας (s. ἀμεύω); ἀμοιβή; ἀμφ-, ἀντ-, ἐξ-αμείβω usw.; gleichwertig (kret. böot. thess.; Pi., alex.): [Maas]

=**ἀμεύ-ω** τὸ πορεύομαι EM 82_{12}, 88_{23}, -σασθαι· ἀμείβεσθαι, διελθεῖν, περαιώσασθαι H., -σασθ' ἀντίους im Speerwurf (παρελθεῖν καὶ νικῆσαι sch.) Pi. P. 1_{45}, -σεσθαι Νάξιον Τείσανδρον f. 23, cf. thess. Ἀμεύσσας IG IX 2·234, böot. Ἀμευσίας VII 3175; -σάμενος ὕδατα Ἀθύραο Euphor. 70; μὴ πρίασθαι, μὴ **ἀμεύσασθαι** (handeln, s. ἀμείβομαι E 2) DialI. 4964 [Gort. V^{a}], ἀμεύσονται (ohne Zshang) 5090 [Lytt. V^{a}]; **ἀμευ-σιεπῆ** φροντίδα Pi. f. 24 (erkl. ταχέως εὑρετική, cf. -ής· διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις H., EM); ὁλκὸς ἐτύχθη (beim Flußübergang), ὅπῃ καὶ **-σιμον** (so EM [erkl. πορεύσιμον] st. μόρσιμον) ἦεν ApRh. 4_{297}; κατ' **-σίπορον** τρίοδον (ἣν ἀμειβόμεθα καὶ ἀνύομεν sch.) ἐδινήθην Pi. P. 11_{38}; **-σιππος** npr. IG VII 585..; **διαμεύταν** (-μέσταν cod.)· ἀλαζόνα, ἐξαλλάκτην H., cf. διαμεύ[σ]τας· ἀλαζόνας, †διαμέττης· ψεύστης, ἀπατεών, †διαπ[ν]εύστας παραλογιστικός H.; **ἐξημεῦσαι** (so)· ἀποκινῆσαι H.; **παραμεῦσαι**· παραλλάξαι, ἐκτραπῆναι H. (†πραμεῦσαι· παρελθεῖν, παραλλ. Ph.), μορφᾷ -σεται ἄλλων (προαμ- Bergk, ἄλλους Hart.; παρέρχεται τοὺς ἄλλους sch.) Pi. N. 11_{33}; προαμείψασθαι· προαλλάξασθαι, παρελθεῖν. **προαμεῦσαι** ὁμοίως. **προαμευτής**· ἐργάτης προηγούμενος H. [Maas]

θηλυκὸν ἡ **ἀμειβώ** (= ἡ ἀμοιβή) Eust. 1471.

ἀ-μειδήεντα ζόφον Eudoc. 2_{89}; = **ἀ-μειδεῖς** [τε καὶ]· στυγνοί· ἐν βάθει βουλευομένοις ὅμοιοι· σκυθρωποί· καὶ ἀγέλαστοι· ἢ ἀχάριστοι EM (-ές· στυγνόν, ἀγ-ον H.), ψυχὴν -έες, ἀμείλιχοι Aret. 149 (χεῖλος -ές 91), Ἀιδωνεύς BKlT. V 1·87 [an. epic. VI^{p}], nb. σκυθρωπός S^{d} s. Εὐριπίδης, πρεσβύτης nb. αὐστηρός Alc'o 3_{28}, τὸ ἀ. nb. βαρύ 1_{13}, πρόσωπον opp. εὐμειδές Adam. ph. 2_{28}, ὀργή Or. b. S^{d} s. Διογένης, βίος nb. κατηφής Plut. 477^{e}, θύσθλα Orph. A. 1075, cf. Opp. c. 2_{459} (γῆρυς).., Apollin. (θύελλα 10_{14}), GrNaz. carm.; = **ἀ-μείδητον**· ἀγέλαστον, -οις· σκυθρωποῖς H., Ἀίδης Thdorid. AP 7_{439}, cf. KE 575 [I—II^{p}], νέκυες IulAeg. AP 7_{58} (=prägn. -οι $_{59}$), πρόσωπον LXX Sap. 17_{4}, No. 12_{122}. βέρεθρον Orph. A. 967, νύκτες (φρικταί EM) ApRh. 2_{908}, ἐδητύς Opp. c. 3_{236}, πένθος IG XII 5·302 [ep. I—II^{p}]; = ἀγέλαστος καὶ **ἀ-μειδίατος** (vl. **-δίαστος**) Dio 4_{92}.

ἄ-μεικτος (^{p}Par.; sonst [codd.] **ἄμῑκτος**, s. μείγνυμι) 2, u. **ἀ-μῑγής**, ές [Nbf. **ἀ-μισγέος** οἴνης Nic. a. 195 (=οἴνης ἀμιγῆ πόσιν 198), s. ἀμίσαλλος; πυρὸς ἄδολος **ἄμιξος** Lond. II 99 [15^{p}]; ?adv. **ἀμιγί** Hdn. epim. 254], Bdtg 1 u. 2 syn., dist. **-ῆ** γὰρ [unvermischbar] καὶ -α [unvermischt] ἀναγκαῖον εἶναι τὰ μὴ διῃρημένα AlAphr. scr. 221_{30}, cf. id. M 69, aber ἄκρατος οἶνος, **-ὴς** πρὸς ὕδωρ, -ος Poll. 6_{23}: **1.** ungemischt (-ος· ὁ μὴ μιγνύμενος S^{d}), πολλὰ ἄμεικτ' ἕστηκε opp. μισγόμενα Emp. 35, τὰ **-ῆ** nb. εἰλικρινῆ opp. μεικτά A. ψ 426$^{b}_{6}$, τὸ μεμειγμένον τοῦ -ου ἥδιον π 922$^{a}_{4}$, τὸ ἄ. ἄοδμον Thphr. od. 1, θερμότης nb. καθαρά ign. 4, ἐδόκει Ἡρακλείτῳ [A 1] τὸν ἥλιον ἐν διαυγεῖ καὶ **-εῖ** κεῖσθαι DL 9_{10}, αἰθήρ opp. τὸ αἰθεροειδές Plut. 430^{e}, **-ὲς** ἀργύριον nb. καθ. Poll. 3_{86}, αἷμα **-ὲς** ἑτέρης οὐσίης Aret. 30, cf. 157 (nb. καθ. 139), οἶνος Poll. 6_{23}, ῥεῖθρον **-ὲς** θαλάττῃ Str. 271, νοῦς **-ής** nb. καθ. Anaxag. A 55, **-εῖς** ἡδοναί opp. μεικταί A. H 1173$^{a}_{23}$, ἕξις **-ὴς** αἰσχροῖς ClA. pd. 3_{55}, **-ὴς** χαρά Plut.

1091ᵉ, βίος nb. ἡδύς Pl. Phil. 27ᵉ, παράδοσις **-ης** ψεύδους Pol. 38₄, ποίημα (ʒB. Ὁμήρου ῥαψῳδία) opp. μεικτόν Heph. poem. 3, Ἕλληνες **-εῖς** βαρβάρων Pl. Menex. 245ᵈ, **ge|ſchlechtl. -ής** nb. παρθένιος H. s. ἄκυπρον, übtr. λάγυνος nb. ἀνύμφευτος MarcArg. AP 9₂₂₉; **-ως** nb. εἰλικρινῶς ClA. 1₁₇₇, **-ῶς** Iambl. myst. 9 (πάρεστι φῶς).., Procl., τὸ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ **-ότατα** ἔχον Pl. Phil. 59ᵉ. **2. nicht vermiſchbar**, στάσις καὶ κίνησις **-ω** πρὸς ἀλλήλω Pl. soph. 254ᵈ, **-α** nb. ἀδύνατα μεταλαμβάνειν ἀλλήλων 251ᵈ, ἔλαιον Plut. 696ᵇ, χρώματα ἐξ **-εστέρων** σχημάτων (Democr. b.) Thphr. sens. 76, cf. id. 73.., τὰ ἄλλοις **-έστερα** (ʒB. λευκότερον μέλανι **-έστερον**) A. τ 119ᵉ₂₇, φθόγγοι **-ότεροι** τῇ φωνῇ π 922ᵃ₁₆; τὸ ἀγαθὸν **-ὲς** τοῖς φαύλοις ημ 1204ᵉ₃₈, ἡδονὴ λύπαις AlAphr. scr. 145₂₂₉ (πρὸς λύπην id. τ 251). **3. unnahbar, unzugänglich** (= ὃς οὐδενὶ ἂν μειγνύοιτο u. ᾧ οὐδεὶς ἂν μ.), τὸ ἄ. (Plut. 167ᵈ, ἄλλοις nb. ἀνεπίπλεκτον Str. 137) ἐν τῇ φύσει nb. ἄγριον u. θυμοειδές Hipp. ἀὐτ 23, ἀνήρ Eu. Cy. 429, cf. Herc. 393ᶠ, συμπότης nb. ἀγροικος Poll. 6₂₉, **-ος** nb. κατηφὴς Aret. 73, nb. στυγνός Eu. f. 500, στρατὸς θηρῶν (sch. ἀπροσπέλαστος) So. T. 1095, δράκαινα Anaxil. 22, θηρίον nb. μιαρόν [De.] 25₅₈, nb. ἀσπειστος, ἀνίδρυτος, πορεύεται ὥσπερ ἔχις 52 (nb. ἀσπονδος Poll. 1₁₅₀), ὥστε τοῦτον **-ον** ἑαυτοῖς καταστῆσαι 63, φίλοις **-ός** ἐστι καὶ πάσῃ πόλει Eu. f. 425, φῦλα ἀλλήλοις Dio 3₆, ἀλκὴν **-οι** Lyc. Al. 518; βοή Ae. A. 321, Lyc. Al. 263 (nb. ῥιγίστη), συνουσία nb. ἀπροσήγορος Plut. 679ᵃ, νόμιμα ἄλλοις Th. 1₇₇, αἷα Eu. IT 402ᶠ, cf. ἡ ἄ. sc. γῆ Philstr. AT 8₇, πόλις nb. χαλεπή Is. 15₃₀₀, cf. 9₈₇, ὁδός Poll. 3₉₆, καιροί (ſ. ἀμειξία) Par. 22 [163ᵃ], adv. (nb. ἀνεπι-, ἀπροσ-, δυσ-μίκτως Poll. 5₁₂₈) οἰκεῖν ὑπ' ἀγριότητος nb. σποράδην Str. 498; **geſchlechtl.** γυνὴ θυραίῳ ἀνδρί nb. ἀδιάφθορος Phintys b. Stob. 4·23₆₁, ᾧ κέχρημαι καθαρῶς καὶ **-ως** πρὸς ἑτέρους Alc'o 4₁₆; **-ον** ἀνθρώποις ἐρᾶν λεόντων (wie ἀδύνατον) Babr. 98. = **Verbr. -ος** Hipp., Trag., Lyc. Al., Babr., Th., Is., [De.], Sp., **-ής** Nic., Pol., Ar'eas; **beides gleich** Dio, Paus., Hero, AlAphr., Alc'o, **-ος überwiegt** Pl., Thphr., Str., Poll., **-ής** Aret., A., Dsc.; **dazu** Ἀμίγιος CIG 9279ᵗ, **ἀμικτίσας**· ᵗαἰτήσας (διαστήσας Mittelhaus), χωρισάμενος H., ἄγνος· οἱ δὲ λύγον, οἱ δὲ **ἀμικτομίαινον** Dsc. 1₁₀₃.

=**ἀμειξία** (Ɜηſchr., Pap.), ſonſt **ἀμιξία**, ἡ: **Unvermiſchbarkeit**, opp. μεῖξις A. πν 485ᵇ₁₈, nb. καθαρότης Thphr. cp. 4·16₂, ὁσμῶν 6·17₁, τοῦ κενοῦ AlAphr. M 35; **geſchlechtl.** ἐξ **-ας** γεννηθεὶς schHes. th. 211; **Mangel an Verkehr**, χρημάτων Hdt. 2₁₃₆, cf. τὰ χρήματα δι' ἀπιστίαν καὶ ἀ. ἀποθησαυρίζουσιν anIambl. 7₂, ἀλλήλων nb. ἀσθένεια Th. 1₈; **Unzugänglichkeit, Feindſeligkeit**, opp. ὁμόνοια Is. 6₈₇, ἐνεστακυῖα πορτ' ἀλλάλοις nb. διαφορά BCH 29₃₀₄ [Κνοſ. Πᵃ], πρὸς ἅπαντας nb. ὑπεροψία Luc. Tim. 42, Δολόπων nb. χαλεπότης Plut. Thes. 36, διαίτης nb. δυσκολία τρόπων Plut. 780ᵃ; **Aufruhr, -ας** πλῆρες τὸ στρατόπεδον nb. δορύβου Pol. 1₈₇, ἐν τοῖς τῆς ἀ. καιροῖς Lond. Π 14 [116ᵃ], cf. Tebt. 161ᵇ [118ᵃ], **-ας** χρόνοι 72 [114ᵃ], LXX 2 Mc. 14₃, 38, ἵνα μὴ **-α** γίνηται μεταξὺ αὐτῶν BU 836 [VIᵖ], cf. Ma-

ᵗ**ἀμειλέοις**· ἀβλίοις H. (cf. ἀμείλιχοι πόνοι). [lalas.461₁..

ἀ-μείλικτος 2: **unerweichlich, hart** (-ον· ἄμικτον, ἀπάνθρωπον, σκληρόν H.), προσαυδήτην βασιλῆα μειλιχίοισι ἔπεσσιν· **-ον** δ' ὅπ' ἄκουσαν (πικρὰν καὶ οὐ προσηνῆ ApS.) Λ 137, cf. Φ 98, **-οιο** Διὸς θυμαλγέα μῆνιν ApRh. 3₃₃₇, cf. No. 8₃₅₃, **-ος** πᾶσι κἀποδυμίη Sem. 7₃₅, nb. ἀκαμπὴς Philo 1·528, ψοφοδεὴς Plut. 610ᵉ, χαλεπὸς εἰς ὀργὴν καὶ **-ος** DH 9₄₄ (cf. Dio 2₇₆), χόλος 8₅₂, μῆνις nb. ἀργία Adam. ph. 1₉, **-α** ὀργίζεσθαι Luc. pisc. 4, **-ως** κατεγίνωσκεν App. bc. 4₃₃₅; Στυγὸς ὕδωρ HyCer. 259, Ἄιδας Bio f. 8, μοῖρα KE 340 [Κ₃.].., δεσμοί Hes. th. 659, βίη Solo 32, φόβος Triph. 289, πέλωρον Mosch. 4₂₆, ἰός Anyte b. Poll. 5₄₈, Nic., c. inf. κύνες ἐντυχεῖν **-οι** Ael. vh. 14₄₆; κραδίης ὀδύναι KE 562 [Π—IIIᵖ]. = **Verbr.**: ſ. ὀ. ſ.

ἀ-μείλιχος [Nbſ. **ἀμήλι(χον)**· ἀκολάκευτον Κρῆτες H.] 2: = ὀ. υ. (ἀπροσηνής, ἀπειθής, σκληρός H., ἀσυμπαθής, ἀπηνής EM), Ἄϊδης **-ος** ἠδ' ἀδάμαστος Ι 158 (cf. Plut. 761ᶠ, μοῖρα nb. λευγαλέη PaulS. AP 7₅₆₀), ἄνακτος **-ου** Ω 734, **-οι** nb. ἀμειδέες Aret. 149, στρατός Pi. P. 6₁₂, ἦτορ Ι 572, Hy. 28₂ (v. Athena), κότος Pi. P. 6₁₂, ὄψις Geſicht Hy. 19₃₀, αἰνὸς ὄφις καὶ **-ος** Hes. f. 14, πόντος Hy. 33₈, πόρος DPer. 721; πόνοι Ae. Ch. 623ᶠ, ταῦτα ἐν ζωοῖσιν **-α** (= κακά) KE 650 [IIIᵖ]. = **Verbr.**: **-κτος** u. **-χος** allg. ep. bis Nonn., **-κτος** Sem., Solotetr, Proſa (ποιητικώτερον Poll. 5₁₂₈) ſeit DH zerſtreut, KS, **-χος** ion.? (Aret.), dor. (fret., HyIsid. 50, Pi., Ae.), O Proſa. **Dazu** δαίμων ἐς Ἄϊδην πένψεν **ἀμειλιχίως**? (ſo Kaib. ſt. -ΧΙΗΣ) KE 313 [Π—IIIᵖ].

?**ἀμεῖναι** (ἄμεναι Steph.)· πληρωθῆναι H.

ἀμείνασις (ἀμίν- H.)· ἡδύοσμον ὑπὸ Περγαίων EM, cf. H.

ἀμείνων, ἄμεινον, gen. -ονος, nom. -ω ſt. -ων Zenod. H 114.. (cf. Philolog. 61₁₆₃), acc. **-ω** Ἄττ., **-ονα** Ἕλλ. Moer. irrig, adv. **-ον**, aber **-όνως** (· βελτιόνως EM) Ar. f. 340, [AlAphr.] τι 121; κείνου ἔτ' **-ότερος** φώς Mimn. 14, χέρειον ἐλέσθαι **-οτέρων** παρεόντων an. epic. b. Phld. ρ Π 61, umgek. τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' **-ονα** φῶτα Hes. sc. 51, cf. λωΐτερος, μειζότερος uſw.; Herk. zwhſt (wohl nicht comp., cf. amoenus, dann Urbötg in οὐ γὰρ **-ον**; reines ει, vgl. altait. AMEINO-, bōot. Ἀμινο-): **beſſer** (ων· potior, **-ον** satis, satius Gl.); **zu** ἀγαθός **A. Perſ., tapferer, tüchtiger, vornehmer**, ἓο μέγ' **-ονα** φῶτα B 239, cf. Λ 543.., δ περ σέο πολλὸν **-ων** Η 114.., Ῥωμαῖοι Λακεδαιμονίων Pol. 9₉, cf. Dd. 11₁₁, opp. δειλός Thgn. 393, πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' **-ων** Χ 158, **-ους** ποιεῖν τοὺς στρατιώτας X. Cyr. 3·3₄₉, καὶ πρότερον ἄνδρες ἀγαθοί .. νῦν ἔτι **-ους** He. 5·1₁₈; εἰο χέρηα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' **-ω** Δ 400, **-ονας** ἠπεροπεύειν Ψ 605, **-όνων** φρένες Eu. f. 644 uſw., οἱ ἀ. Su. 423, Optimaten dist. πλῆθος Pl. lg. 627ᵉ; **förderlicher, beſſer -όνων** τυχεῖν Eu. Held. 351, ἐὰν ὦσι ἐπιτήδειοι Ἀθηναίοις ὥσπερ τε νῦν καὶ ἔτι **-ους** IG I 40 [428ᵃ]. **B. ſachlich, Dinge, nützlicher, brauchbarer**, ἄλλον μῦθον **-ονα** τοῦδε Η 358, cf. Ξ 107, ἔπη τούτων Ar. V. 1047, σοφίη ῥόμης Xphan. 2, αὐθαδία εὐβουλίας Ae. Pr. 1035, κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' **-ων** χ 374; φιλοφροσύνη γὰρ **-ων** Ι 256, πλεόνων τοι ἔργον **-ον** Μ 412, cf. So. E. 1016; ἄλλην μῆτιν **-ω** Ι 423, γνώμη Eu. Ph. 1209, Hdt. 7₁₀.₂, Th. 3₈₂, τύχη Pl. lg. 924ᵃ (δαίμων Paus. 10·29₇), ἐλπὶς Paus. 7·15₂, Plut., ζωὴ Dio 4₈₉, cf. χῶρος nb. μακάρων νῆσοι KE 649 [IIIᵖ]; δυωδεκάτη (ἡμέρα) τῆς ἐνδεκάτης μέγ' **-ων** Hes. o. 776, ταῦτα τοῖσι βορείοισι opp. πονηρά Hipp. ἀὐτ 7, cf. Pl. rp. 369ᵉ, σίδηρος A. μ 383ᵇ₄, πουλύποδες **-ους** τοῦ χειμῶνος Ζι 544ᵃ₃₃, dist. δεύτερος Dsc. 1₂₆. **C.** neutr. (adi. u. subst.) **1.** sing. **a.** adi., Subj. α] τόδε, τοῦτο uſw., εἴ τό γε **-ον** Α 116, οὐ γὰρ **-ον** Hes. o. 750, Hdt. 1₁₈₇.., ὡς γὰρ **-ον** Α 217, Hes. o. 570, ὥδ' εἴη κεν **-ον** Thgn. 765, εἰρήσεται γάρ, εἴτ' ἄ. εἴτε μή De. 21₁₉₈; οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι **-ον** ε 364, οὐ γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λῆΐζετ' **-ον** Hes. o. 702, cf. Sem. 6, Thgn. 131.., οὐδέν ἐστ' **-ον** ἢ φῦσαι πτερά Ar. Av. 785; οἰόμενος αὐτῷ **-ον** εἶναι Pl. rp. 369ᵉ, cf. ap. 19ᵃ. β] inf., τὸ ἐργάζεσθαι **-ον** Hes. o. 314, πείθεσθαι **-ον** Α 274, cf. Λ 469.., Thgn., So. E. 1239 (σιγᾶν **-ον**, = Eu. O. 789), X. He. 6·5₂₄, **-ον** οἶνον διδόναι Hipp. ἀὐτ 9, cf. δὸ 5.., Ae. Su. 188.., So. (inf. ἢ c. inf. f. 738), Ar., Hdt. 1₃₁, Th., Aen., Pol. γ] εἰ ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ **-ον** ἔμμεναι, ἀνδρὸς βίοτον ὀλέσθαι α 376. **b.** subst. τὸ ἄ. ἢ χεῖρον προεώρα Hdt. 1₁₃₈, ſpr. ἐξ ἀμείνων κακόν, εὕρον **-ον** De. 18₂₅₉, cf. Xphan. 18 (ſ. Sp. 356₇₂), ῥοπὴ **ἐπὶ τὸ ἄ.** (ἑκρότει ἐπ' **-ον** IG XII 7·414 [Amorg. Vᵃ] zwhſt) Hipp. ἐ 1₂₆ (opp. ἐπὶ τὸ κάκιον 6·4₂₂), εὖ ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὸ ἄ. κατέστη Hdt. 7₁₅₈, συμφέρεται ἡμῖν ἐ. τ. ἄ. ₈, cf. ψήφ. b. Andoc. 1₇₇, ſ. Sp. 357₁₂. **2.** pl. **-ω** δ' αἴσιμα πάντα η 310, cf. Hes. o. 294, ὅκως μοι **-ω** ἐστὶ ταῦτα οὕτω ποιεόμενα Hdt. 1₈₇, παύοντα τὴν ὀδύνην πάντ' **-ω** Hipp. προγν 14, cf. τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον **-ον** Thgn. 423; κερδανεῖς **-ονα** Eu. M. 615, ἦν **-ω** εἰσενέγκω τῶν παρόντων Ar. L. 650; ſpr. δευτέρου **-όνων** (cf. Pl. lg. 723ᵉ; ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου) Znb. 3₁₅; τὰ ἄ. opp. κακά Sem. 7, τὰ τούτων **-ω** De. 18₁₃₉, τὰ ἄ. φρονεῖν Hdt. 7₁₇₃.. (cf. 9₁₉), λέγειν Th. 3₄₃. **D.** adv. ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος **-ον** ἐρεῖ Mimn. 7 (ἀκούειν Hdt. 2₁₇₃.., Th.), πολλῶν γνοὺς **-ον** ἔτι Thgn. 670, cf. Ly. 6₃₅, ἆρ' οὐκ **-ον** ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ; So. OC 791, cf. Eu. Su. 504, βουλεύεσθαι Redn. oft (Ly. 2₈..), μαθεῖν Eu. IT 673, Alpho 6₃₃, τρὶς ἀπομαξαμένοισι θεοὶ διδόασιν **-ον** Erat. carm. 37 (ſ. Sp. 356₅₅), μάχεσθαι Ar. Eq. 494, cf. Hdt. 7₂₁₂, Dd. 11₆, πλεῖν Hdt. 8₁₀, Th., X., ἐξείργασται Th.

1_{82}, ἀσκεῖν Pol. 6_{52} usw., πρήσσειν Hdt. 5_{119}.., Hds 7_{76}, cf. Ae. Eu. 632[?], ἔχει τὰ ἐν τῇ πόλει opp. φαύλως De. 3_{29}; κατηγορούντων ἐμοῦ, ἔτι -ον (fast = ἔτι μᾶλλον) ἐχειροτόνησαν ἐμέ De. 18_{285}. = Beim Orakel, Eid u. ähnl., ἐρωτεῖ Ἀντίοχος τίνα θεῶν τιμᾶντι λώιον καὶ -ον εἴη DialI. 15[?]7 [Dod. IV[a]], τίνι θύων λ. κ. ἄ. πράσσοι 1561 [Dod. IV[a]], εἴ σφι -ον τιμωρέουσι γίνεται Hdt. 7_{169}, cf. Th. 1_{118}, εἰ λ. καὶ ἄ. ἐστι τῷ δήμῳ μισθοῦν IG II 5·104[a] [IV[a]] usw., διαλυσαμένῳ -ον εἴη ἐμοί DittS. 461 [Chers. IV[a]], μοὶ -ον πρὸς θεῶν ἔσσεται Thgn. 1279, γίνεται ὑπὸ θεῶν DittS. 641 [Halik. II[a]], ὅτι ἂν δρῶσιν παρὰ θ. καὶ ἀνθρώπων Ly. 13_{3}, Ἀθηναίοις εἴη ἐπὶ τὸ ἄ. ἀπὸ τοῦ σημείου De. 43_{66}.

= Vbdgn: **1.** als wer? α] c. gen. allg. β] -ονας ἠέ περ οἴδε K 556, -ονας ἢ Σκύθας Hdt. 7_{10}, -ον ἢ χθὲς πράττομεν Ar. Pl. 344 usw. γ] beides, ἡμῖν οὔ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις -ων ἢ αὐτοσχεδίῃ μεῖξαι χεῖρας O 509. **2.** worin? α] dat. βίῃ οὗ πατρὸς -ων A 404 usw., γυῖα χροιῇ. Thcr. 22_{114}. β] acc. τοῦ βίην καὶ χεῖρας -ων (vgl. Ἀμεινοκράτης) O 139, cf. A 404 vl., ω 374, ἔργον ἕκαστον Thgn. 901, τὰ πολέμια Hdt. 5_{78}, Hipp. ἀὐτ 24, τὰ ἐς πόλεμον Paus. 3·3_{10}. γ] θαρσαλέος ἐν πᾶσιν -ων η 51. δ] inf. σέο πολλὸν -ων μαντεύεσθαι β 180, -ων παντοίας ἀρετάς, ἠμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι O 641, -ων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς Ae. Pr. 335, cf. Pe. 690, So. Ai. 120, Hipp. γ 1_{11}, De. pr. 16. ε] ptc., ὁπότερος λέγων -ων φανήσεται Ar. N. 954. **3.** wem? α] dat. ὁμίχλην ποιμέσιν οὔ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς -ω Γ 11, ἔρις ἀνδράσιν Hes. o. 19, cf. Hipp. ἀὐτ 7, Pl. usw. β] praep. πόμα πρὸς τὰς ὑστέρας Hipp. δὐ 6 (πρ. τοὺς πολεμίους gegen X. cyn. 13_{15}), (ἀνὴρ) εἰς ἐμέ Eu. Al. 433, cf. De. 18_{197}, περὶ σέ Ar. Eq. 1208, cf. Is. 16_{36}. **4.** Verstrkg: μέγ' -ων Ψ 315.., Hes. o. 776, πολλὸν -ων H 114.., Hes. o. 320, Thgn., πολλῷ γ' -ων Ae. Pr. 335, Ar. V. 781, Alexis 124, πολλῷ Pol. 11_{4} (πόσῳ 3_{15}), μακρῷ Hdt. 8_{86}, πολύ Ar. Pax 1259, Th. 6_{33}, X., πολύ γε Ar. Eq 1035, ἔτι Hdt. 5_{118} (cf. Sp. 356_{12}), πολλὸν ἔτι 7_{10}, cf. βόες αἰὲν -ους ἐξ ἔτεος γείνονται μάλ' εἰς ἔτος Thcr. 25_{123}. **5.** syn. usw., οὐ μὴν τό γε κάλλιον οὐδέ τ' -ον Ω 52, cf. De. 18_{316}, -ω καὶ λῴω Pl. Phil. 11[b] (s. 357_{4}), -ονας καὶ κρείττους X. an. 1·7_{3}, τὰ κρείττω καὶ -ω Pl lg. 726[a], ἄνδρα πιστότερον καὶ -ονα X. Cyr. 6·4_{8}, nb. σοφώτεροι Pl. rp. 352[b], μακρῷ βέλτιόν τε καὶ -ον Pl Phil. 66[e] (dist. βελτίων Ly. 14_{19}), nb. ἥδιον Ar. Av. 785; opp. χείρων X. Cyr. 8·1_{33}, Pl. ap. 30[b] (εἰ ἔστι τὸ χεῖρον κρεῖττον τοῦ -ονος Pl. lg. 627[b]), Pol., κακίων X. oe. 13_{12}, -ον opp. ῥίγιον Sem. 6. = Verbr. (allmählich abnehmend): Hom., Hes., Mimn., Thgn. (0 Sim., Pi., Ba., Trag.[!]), Hdt. (oft), Hipp., Hds, Trag., Kom. (0 Me. [531 parod.]), Th., X., Aen., Pl., Redn. (zerstreut, 0 Din., Hyp.), selten A., sp. nur höhere Prosa u. zerstreut (Pol., Hero usw. u. Alex. [0 Arat., Nic., DPer.] selten), 0 LXX (Esth. E 3 †vl.), Ar'eas, NT, Pap. Dazu (ältere Bldgn, bes. böot. att. lak.) Ἀμεινοκράτης, -μένης usw., Ἀμειναρίστη IG II 2710, Ἐπαμείνων.

ἀμειπτικὴ τράπεζα IG V 1·18 [Spart. I[p]], ἡ τῆς -ῆς ἐργασία Geldwechselgeschäft DittO. 484 [Perg. c. 100[p]]; χάρις opp. προκαταρκτική schPi. P. 2_{33}.

ἀμείρων· ἀφαιρῶν καὶ λαμβάνων Gal. lexHipp., -ον⟨τ⟩ες· στερίσκοντες, ἀφαιρούμενοι H., -εσθαι· στερεῖσθαι H., γονέων βίον -ειν τιμᾶς (sch. στερίσκειν) Pi. P. 6_{27}; = μηδ' ἀλκῇ **ἀπ-αμείρωμεν** τόνδε κτέρας (τινά τι) ApRh. 3_{186}, pass. εἰνάετες θεῶν -εται (ἀποχωρίζεται sch.) Hes. th. 801, οὐδὲ Αἰήτου -εται (aber sch. = med.: ἀπολαμβάνει τι) Arat. 522, κεῖνος ζωῆς (στερηθήσεται sch.) ApRh. 3_{785}, med. ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς -εται (ἀποστερεῖ S[d]) Ζεὺς ἀνέρος ρ 322 vl. st. ἀποαίνυται, ἠὼς ἔργοιο τρίτην -εται αἶσαν sibi sumit (ἀφαιρεῖται H.) Hes. o. 578: zu μέρος?, Tempora wie d. f. = **ἀμέρδω**; ἀμέρσω Orph. l. 169, meist aor., ἦ-σα ep., Archil., Pi., Ba., Eu., Lyc., med. λύχνον αἰῶνος ἔσβεσεν, λαμπάδος φέγγος -σάμενος Arethas AP 15_{32}, gen. φωτὸς -σαμένη BCH 21_{92} [Ep. Kz.]; pass. ἠ-θην ep (ἀμερθῇς Hom.), Aret.; zu ἀμείρω wie κυλίνδω zu κυλίω Hdn. II 286, v. Neueren getrennt (s. Brugmann-Thumb 150, Urbdtg verdunkeln, cf. ἀμαυρόω); zwhft **ἀμέργει** (s. d.)· ἀποστερεῖ, cf. **ἀμεργόν** (vl. **-γές**)· ἡ εἱμαρμένη Κρῆτες H.; **μέρδει**· κωλύει, βλάπτει H.: berauben (κυρίως τὸ μέρους στερῶ [δαιτός φ 290], καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στερῶ μόνον EM), τινά τινος, τὸν μοῦσα ὀφθαλμῶν -σεν (ἐστέρησεν, ἄμοιρον ἐποίησεν ApS.) θ 64, στάσις σ' -σε πάτρας Pi. O. 12_{16}, cf. Archil. RhM. 55_{346}, Man. 3_{56}, Orph. l. 169, pass. ὄφρα μὴ αἰῶνος -θῇς syn. θάνῃς X 58 (act. Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος Hes. sc. 331, cf. Sim. ep. 117), = Emp. 158[?], cf. Orph. l. 73 (κρατός), abs. ὅτε κηρὸς τηκόμενος πυρὶ -θῇ Apollin. 67_{4}, cf. **ἀμέλδειν**· τήκειν (Voss. st. τίκτειν), στερίσκειν H., s. μέλδω; οὐδέ τι δαιτὸς -δεαι (στερίσκῃ ApS.) nb. ἔκηλος δαίνυσαι φ 290, ἧπαρ ἐκροῆς -θέν Aret. 274; τινά τι, τιμὴν ἤ-σεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας HyCer. 312; τινά, ὁππότε τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν -σαι καὶ γέρας ἄψ ἀφέλεσθαι Π 53; rauben, ἔφριξεν δὲ μάχη, ὄσσε δ' -δεν (ἠμαύρου ApS.) αὐγὴ χαλκείη κορύθων N 340, cf. Hes. th. 698 (αὐγὴ κεραυνοῦ), ἔντεα καπνός (σκοτίζει Eust.) τ 18, εἶδος Apollin. 72_{39}; γέρας Ba. 10_{36}, βίοτον Eu. Hec. 1027[f], στορνήν (ἀποσυλήσας sch.) nb. νοσφίσας Lyc. Al. 1330, χελιδὼν ὕπνον No. 3_{13}, κράτος Eudoc. 2_{467}; τί τινος, (αἰετοῦ) λαγωὸν μάρψαντος ἤ-σε Nic. th. 454; abs. ἐθέλοντες -σαι ληισταί ApRh. 1_{749}. Dazu **Ἀμέρτου** Ἠλείου Paus. 6·8_{1}, **ἄμερσις** ὀφθαλμῶν = ἀμαυρότης Eust. 1585; **ἀμερσί-γαμος** ἅρπη No. 7_{226}, cf. 8_{372}..; **-νόῳ** πηκτίδι 1_{388}, cf. π 9 u. ἀμερεινοῦ, **-φρων**· βλαβερά H.; πῦρ μιν **ἀπάμερσε** χείλεος Agamestor b. Tz. Lyc. 181, cf. Man. 3_{45} (βροτοὺς κτεάνων).., QS. 1_{263}.., GrNaz. carm., φολίδων **περὶ** (vl. ἀπό) γῆρας **ἀμέρσας** Nic. th. 137. = s. ἀμέργω.

ἀμειψι-κοσμ⟨ί⟩η (Democr. 135)· μετακόσμησις (Weltenwechsel Diels) H., EM. **-ρυσμεῖν** (id. 139)· ἀλλάσσειν τὴν σύγκρισιν ἢ μεταμορφοῦσθαι H., cf. EM, Περὶ **-ρυσμιῶν** Titel id. 8[a], cf. C 5, s. auch ἀμευσι-επής, -πορος Sp. 354_{27}, 30.

ἄμειψις, ἡ (ἀμείβω): Wechsel, nb. μεταβολή AlAphr. b. Simpl. Φ 1125, τόπων nb. μ. (Erkl. v. κίνησις) Phlp. Φ 567, χρόας Plut. 978[e], τάξεων Arist. 16, cf Sull. 7; Ablösung, τῶν ἀποσταλέντων (ἐργατῶν) Flor. 3 [301[p]]; Handelsaustausch, -εις καὶ οἰκονομίας ποιεῖσθαι πρός τινας Pol. 10_{1}, nb. συμβόλαια Plut. 293[f], cf. Nicom. ar. 1·3_{7}, DH 1_{27}, ὠνίων 7_{58}, ἀργυρική Dd. 3_{47}; Umwechslung, ἀσσαρίων DittO. 484 [Perg. c. 100[p]]; Bezahlung, Lond. II 248 [IV[p]], VT Ez. 27_{18} Σ (= μισθός LXX); Antwort, pl. nb ἀπαντήσεις Plut. 803[e]; Dank, ποιεῖσθαί τινος AM 33_{21} [Perg. II[a]], cf. Prien. 105 [9[a]], LXX Ps. 118_{112} (vl. ἀντάμειψις), ἀρετῆς Phlp. ψ 111 (vl. ἀμοιβή, s. d.), χάριτος Dd. 21_{17}. [Maas]

ἀμειψί-χρο⟨ο⟩ν· μεταβάλλοντα H.

ἀ-μείωτος 2: unvermindert, ClA. 7_{47} (ἐνέργεια), Bas., DAreop. (auch adv.)..; βροτοὺς ἀβίους, **ἀμελάδρους** Man. [4_{118}.

?**ἀμέλατον** (ἀμ-έλατον Αἰη)· τὸ ἴσον H.

ἀμέλγω; ἤμελξα ep., ggr., πρόβατα -χθησόμενα Arr. diss. 2·20_{11}, ἠμελγμένον Hipp.; ἀμελκτός, -έον; α proteth., cf. βου-μολγός usw.: melken (-ει· mulget Gl.), ἤ-εν δὶς καὶ αἶγας ι 244, μῆλα 308.., cf. Thcr. 5_{34}.., Eu. C. 389, μαζόν Nic. a. 90, nb. βλίττειν Plut. 98[f].., spr. τὸν τράγον Pol. 33_{21}, Luc. Demon. 28; γάλα Hdt. 4_{2}, Thcr. 11_{65}, Nic. (ποτὸν μοσχηδόν a. 357), Babr. usw., LXX, ClA., abs. Thcr. 5_{85}..; pass. δὶες -όμεναι γάλα Δ 434, cf. A. Zi 523^{a}_{7}.., πολὺ -όμεναι αἶγες Dio 77_{5}, γάλακτος ἠμελγμένου Hipp. γφ 15; v. Waben, κηρῶν μέλι πολλὸν -ξας Apollonid. AP 6_{239}, cf. τέμνοντα· -γοντα, ἔτεμνεν· ἤ-γεν H.; (βότρυες) νέκταρ -γονται Ion el. 1, aber οἰνὰς βοτρύων -ξε γάνος = ἀναβλύζει Maced. AP 9_{645}; von Küssen, τό σευ γλυκὺ φίλτρον Bio 1_{48}, cf. Leont. AP 6_{295} u. ἀναμέλγω, ἣν ὅλον (τὸ φάρμακον) λαβὼν ποτὶ χεῖλος -ξω, οὐδ' οὕτως σβέσσω χόλον Thcr. 23_{52}, ἐκ στόματος σοφὸν γάλα (= σοφίαν) Nonn. τ 195; ὕπνον -ων (zu νυκτὸς ἀμολγῷ) Apollin. 4_{16}, cf. ὄμμασι Ληθαῖον ἀμεργομένη πτερὸν Ὕπνου Nonn. 7_{141}; med. = act., τὸ κράτιστον -όμενος γάλα πίνω Thcr. 11_{35} (gen. γάλακτος ClA. paed. 3_{25}), cf. Nic. a. 486 (βδέλλαι αἷμα 506), Nonn., ὄφις ἰκμάδα (überl. ἀμερ-) 26_{196}, ἐκ Σαπφῶς τόδ' -όμενος μέλι τοι φέρω an. lyr. (alex.?) 62, Μήνη Ἠελίου πῦρ Nonn. 6_{166}, cf. IGaz. 1_{338} (üb. ἀμεργ-), κάλλος ClA. paed. 3_{26}; aufziehen, μήποτ' -εσθαι σκύλακας μαζῷ αἰγῶν μηδ' οἰκιδίῃσι κύνεσσι Opp. c. 1_{437}. = Verbr.: allg. seit Hom., att. Eu. Cy. [u. A.]. cf. βδάλλειν Ἀττ., ἀ. Ἑλλ. Moer., 0 NT, Pap. [ngr. ἀλμέγω] Dazu

ἀμελκτήρ H. s. ἀρακτῆρα, **-κτός** Hdn. II 223, **ἄμελξις** γλάγους Pi. f. 106, νομάδων LXX Iob 20_{17}; ἀν-, ἀπ-αμέλγω usw., ἀν-, νε-ήμελκτος, βου-, ἱππη-μολγός. Dasselbe Wort: =**ἀμέργω**; -ξω Eu., med. -ξάμεναι Thcr.; öfter m. ἀμέλγω, aor. m. ἀμέρδω (Thphr., Nic., Leon.) vertauscht, umgek. ἀμέργει· ἀποστερεῖ H.: auspressen, abpflücken, ernten, v. Ölbereitung (-ργω· τὸ ἐκπιέζω Hdn. II 377) τρίβειν τὰς ἐλαίας, -ργειν, καταμέργειν Poll. 1_{225}, s. ἀμόργη; ἄνθε' ἀμέργουσαν Sapph. 121 (παῖδα), ChoerS. 5 (überl. ἀμέλ-), cf. Nic. f. 74_{69}, ἄνθος -ρσας (-ρξας Scal.) Leon. AP 7_{657}, πάνακες ποταμοῦ παρὰ χεῖλος -ρσεν (ἔλαβεν sch., -ρξεν Valck.) Nic. th. 686; -ργειν· καρπολογεῖν. Ἀριστοφ. Νήσοις· ὁ μέν τις ἀμπέλους τρυγῶν ἄν, ὁ δ' -ργων ἐλάας Ph., cf. PausAtt. 46, πετάλων ἄπο χερὶ καρπὸν -ξων Eu. Herc. 396[l], pass. ἡ ῥιζοτομία γίνεται, ὅταν -ρθῶσι τὸν καρπόν (αἱ φαρμακώδεις ῥίζαι, cf. ὄιες ἀμελγόμεναι γάλα) vl. -ρσωσι Thphr. 9·8_{2}. med. = act. (-ργομένη· δρασσομένη, ὑφαιροῦσα H.), ἄνθεα -ργόμεναι ApRh. 4_{1144}, ποίην κυπάρισσον -ργεο Nic. th. 910, cf. 864, Nonn. 31_{206} (ἀμελ-), 33_{5}, Triph. 343 (λ), -ρξάμεναι δρυὸς φύλλα Thcr. 26_{3}, ἀπ' ἄκρων δένδρων τὴν τροφήν v. Giraffen Agatharch. 72 (λ), πτὼξ βότρυν Ag'ias AP 9_{72}, δάκρυα ἠλέκτροιο (δρέπονται Eust.) DPer. 293, übtr. σὺ -ργει (überl. -λγει, vl. -λγεις) τῶν ξένων τοὺς καρπίμους (sch. -λγεις· ἀποδρέπῃ, ἀπανθίζεις, τρυγᾷς καὶ καρπίζει· ἰδίως δὲ -λγειν λέγεται τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν ἀώρους τοὺς καρποὺς ἀποσπᾶν, ὅπερ οἱ κλέπται ποιοῦσι) Ar. Eq. 326[l], v. Schlaf s. ἀμέλγω; ῥυτῆς **ἀπαμέργεο** (vl. **ἀναμ-**) βλάστας Nic. a. 306, cf. th. 861 (vl. ἀπαμείρεο). = Verbr.: pros. nur Thphr. (u. Poll.); dazu ἀμόργη, -οργός (-ουργός) usw., μόργω, (ἀπ)ομόργνυμι, (ἀπ)όμοργμα usw.

ἀμέλδειν: s. ἀμέρδω; **?ἀμελδῆσαι**: s. Sp. 359_{43}.

ἀμέλει: s. ἀμελέω; **ἀμέλεια**: s. -λία.

ἀ-μελέτητος 2: ungeübt, v. Reiter opp. δεδιδαγμένος X. h'rch. 8_{3}, cf. 1_{19}, 3_{8}, nb. ἀσυγκρότητος Poll. 1_{158}, opp. γεγυμνασμένος Pl. lg. 635[c] (ἐν ἡδοναῖς), A. τ 175^{a}_{26}, μεμελετηκώς Arr. diss. 1·30_{5}, περὶ ὧν πυνθάνεσθε οὐκ -ος unvorbereitet Pl. cv. 172[a], πρός τι Dio 40_{2}, Luc., τῶν Ὁμήρου Charo 7 usw., KS (inf. οὐκ -ος ὢν καρτερεῖν ClA. paed. 3_{41}), προπέτεια nb. ἄοπλος DC 62_{9}, οὐκ **-ως** ἔχω Pl. cv. 173[a], cf. Arr. diss. 2·16_{4}, KS; **ἀμελετησία** μνήμης Pl. Phdr. 275[a], nb. ἀμαθία Tht. 153[b], nb. ἀνασκησία Poll. 1_{159}, opp. φιλοπονία Philo I 548, cf. Arr. diss., Iunc., KS.

ἀ-μελέω (vgl. οὐδέν μοι μέλει), pf. seit X., ?Nbf. **ἀμελδῆσαι** (ἀμελῆ- EM)· ἀφροντιστῆσαι H., EM: vernachlässigen, nicht achten, -οῦσαν· ἄκουσαν, ἠ-ημένω· ῥᾳθύμω H., neglego, supersedeo, -εῖ· minime curat, ἠ-ημένον· neglectum Gl. **1.** intr. **a.** c. gen. (cf. ἀκηδεῖν), οὐκ -ησε κασιγνήτοιο πεσόντος Θ 330, cf. P 9, οὐδ' ἐοῦ -ησεν ἑταίρου N 419, μὴ -εῖν θεῶν Ae. Su. 725.., cf. 1035[l], X. Cyr. 1·6_{4}.., Μουσῶν Eu. f. 1028, cf. Ar. N. 989, οὐ γὰρ ἠ-ησέ μου Ζεύς Eu. Hel. 45, cf. Ion 1610, No. 16_{19}, θεοὶ οὔτι ἀσεβούντων X. He. 5·4_{1}, ὧν ἄρχειν ἐχρῆν -οῦσιν Alexis 146, Γαδάτα opp. βοηθεῖν X. Cyr. 5·3_{33}, γονέων m. 2·2_{14}, De., πολεμίων Th. 3_{40} (aber δυνάμεως nicht fürchten X. He. 5·2_{16}), ἑαυτοῦ X. eq. 4_{1}, Plut. 31[f].., Tebt. II 415 [II[a]]; οὐδ' ἐφημοσύνης -ησεν P 697, ὅρκων καὶ δικαίων De. 19_{134}, ὀφειλῆς BU 624 [II[p]], λόγων opp. μελετᾶν X. m. 1·2_{21}, πραγμάτων nb. καταφρονεῖν Pl. lg. 900[b], θυσιῶν LXX 2 Mc. 4_{14} usw., τούτων Hdt. 2_{121}, Ar. Pl. 516, πάντων Me. E. 200, τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ Gorg. H. 16, -οῦντες τῶν οἰκείων τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται Ly. 25_{1}, cf. Is. 15_{24}, A., τοῦ ξύμπαντος Th. 6_{33}, ὧν δεῖ ἐπιμελεῖσθαι Pl. Gorg. 485[e] usw., τοῦ καλῶς ἢ μή cv. 181[b], τοῦ σπουδάζειν Ar. Pl. 557, Is., τοῦ ὀργίζεσθαι X. m. 2·3_{9}.. usw. (auch BU 934, III[p]); ὑγιεινοῦ στρατοπέδου μὴ -ῆσαι X. Cyr. 1·6_{16}, τοῦ δήμου ἠδικημένου De. 24_{110}. **b.** andere Vbdgn, ἐπὶ τοῖς φθιμένοις So. E. 237[l], περὶ ὧν ἐληλύθαμεν Is. 14_{51}, cf. BU 1218 [III[p]], περί τι opp. σπουδάζειν Arr. diss. 4·6_{26}, dat. (cf. Lyc. Leocr. 15 †Überl.; Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀργυρίου μὴ -ήσῃς Pl. ep. 363[d]) υἱῶ μου Par. 18_{4} [II[p]], ἀλλά οἱ οὐκ -ησε QS. 3_{217}, imp. (cf. καλῶς ποιεῖν) μὴ -ήσῃς ἀπόγραψον ἡμᾶς Oxy. 1157 [III[p]]; -εῖς, οἷόν τινα δείξεις σεαυτόν Arr. diss. 2·8_{19}; inf. -ήσαντες σβεννύναι τὸ καιόμενον Hdt. 2_{66}, ἐρωτᾶν τὸν θεόν X. Cyr. 7·2_{17}, cf. Pl. Phaedo 98[e].., Is. 3_{5}.., Plut. 147[e], Paus., Leipz. 111 [IV[p]], epex. τῆς εἰρημένης ὁ δικάζων -είτω σκοπεῖν Pl. lg. 944[c], ἢν -ηθῇ (τὸ ἄρθρον) ἐμπεσεῖν Hipp. ἀἐ 61, **c.** abs., μὴ ζητεύης βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' -ῶσιν Hes. o. 400, ὡς τεθυκὼς ἠ-ησεν ClA. 7_{23}, τὸ μὴ -εῖν μάθε Ae. Eu. 86, κᾆτ' οὐκ ἔσχων -ήσας Ar. N. 409, -ήσαντες ἀπῆλθον NT Mt. 22_{5}, opp. ἐπιμελεῖσθαι X. Cyr. 1·6_{23}, ἐπιπλήττειν oe. 13_{12}, προσέχειν τὸν νοῦν A. Π 1316[b]$_{13}$, nb. περιορᾶν Is. 12_{164}, πείθεσθαι X. oe. 18_{8} (nb. ἀκοσμεῖν v. Soldaten Aen. 38_{5}), opp. ἀσκεῖν X. rL. 10_{4}.. usw., cf. Ly. 7_{15}, Is. 9_{78}, De., A., Pol.., Oxy. 112 [III[p]].. **2.** tr. παῖδας λάθρᾳ θνῄσκοντας -εῖ Eu. Ion 439, τὸν ἀλοητόν BU 1031 [II[p]], cf. 15 [197[p]].., ταύτην τὴν ὁδὸν ἠ-ησε gab auf Hdt. 7_{163}; pass. τὸ ἄσεπτον ἔχει δύνασιν, ἃ δ' ἀρετὰ θνατοῖς -εῖται Eu. IA 1094[l], cf. X. oe. 12_{2}, οὔτε ἠ-ηται περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ Aesch. 3_{38}, ἠ-ήθην ἐκ θεῶν Eu. f. 208, ὑπὸ θ. Pl. rp. 613[a].., ὑπὸ ὑμῶν Th. 1_{68}, φυλακὴ ὑπὸ Ναυκλέους X. He. 7·1_{41} usw., οὐδεὶς ἀγαπῶν -εῖθ' ἡδέως Me. 757, ἀνὴρ οὐκ -ητέος Luc. Tim. 9, ἄνθρωποι ἠ-ημένοι v. Kranken Th. 2_{49}, = -ηθέντες Hipp. ἀἐ 50, cf. 55, ἠ-ημένοι syn. ἄδοξοι Lyd. mens. 4_{7}; νοῦσος Hipp. ἐ 2_{4}, καλοκἀγαθία X. rL. 10_{1}, τέχνη Cyr. 7·5_{75}, ἐσθὴς ἠ-ημένη vilis cyn. 6_{11}, ὕδωρ -ηθέν De. 55_{11}, Χερρόνησος Is. 15_{112}, χώρα Str. 154, ἱερόν Paus. 9·33_{6}, παράδεισος Flor. 50_{98} [268[p]] usw., τἀ-ούμενον opp. ζητούμενον So. OR 111, cf. Is. 8_{127}, De. 10_{7}, τὰ ἠ-ημένα ὑπὸ τῶν ἄλλων Is. 10_{9}, ἠ-ημένον τι τῆς πόλεως A. ρ 1425[b]$_{20}$, οὐδὲν ἀνεξέταστον οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠ-ηται De. 4_{36}, adv. οὐκ **ἠμελημένως** ἔχουσαι syn. ἐν θεραπείᾳ οὐ τῇ τυχούσῃ X. m. 3·11_{4}, οὐκ ἠ. διάξουσιν ἐν Ἕλλησι Is. ep. 8, cf. Olymp. μ 93_{7}, IChrys., Bas., s. παρη-ς. = Verbr. Hom. (neg. wie Ae.), Hes., Ae., Eu. (u. So.[l], Eu.[l]), Hdt., Hipp., Th., X. (hfg), Aen., Pl., Redn., bes. Is., 1 × Aesch., 0 A[l]pho, Andoc., Hyp.; Sp. (Pol., Str..), LXX (selten), NT (hfgr), Pap., ngr. Im Briefstil μὴ -ήσῃς seit Pl. ep. 363[d], bes. I—III[p], sp. auch ὅρα μὴ ἀ. Dazu ἀπ-, ἐξ-, κατ-, παρ-. [Ἀμέλιος sp. npr.] cf. τημελέω.

=**ἀμέλει**· ἀντὶ τοῦ μή σοι μελέτω S[d], διὰ τοῦτο, πάνυ· ἔστι καὶ περιττόν, κόσμου χάριν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς παραλαμβανόμενον BA, -ει· τοιγαροῦν, δηλαδή, πάντως· ἐπίρρημα συγκατάθεσιν δηλοῦν Ph., EM, διό, ἁπλῶς, οὕτως οὖν, τοιγαροῦν H., denique Gl., aus dem imp. 'sei unbesorgt' (ἀλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς ἀ. θαρρῶν Ar. N. 422[an], cf. ἀμέλησον ὦ Πλούτων· μετελεύσομαι γάρ Luc. dmort. 5_{2}) erstarrtes adv. **1.** als Antwort, beschwichtigt den Zweifel, allerdings, gewiß, doch, (πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;) ἀ., καλῶς (sch. παρέλκει, andere ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει) Ar. N. 488, (οὐκ ἀνόητον;) ἀ., κ. (iron.) R. 532, (ἢν δὲ μὴ κομίσωσι;) ἀ., κομιοῦσιν Ec. 800, cf. N. 1111, ἀ., δίδασκε 877, ἀ., ποιήσω τοῦτο L. 842, cf. 935, ἀ. μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι Ach. 368, ἡμεῖς ἀ. σοι πείσομεν 172, χἀμυνίας ἐκεῖνος ἀ. κλαύσεται Eup. 209, cf. Hds 5_{85}, Me. S. 156 (iron.), (σὺ δ' ἴσως οὐδέποτε τὰ αὐτὰ λέγεις;) ἀ., ἔφη, πειρῶμαι καινόν τι λέγειν ἀεί X. m. 4·4_{6}, cf. Cyr. 8·3_{4}.., Pl. Phdo 82[a].. (καὶ ἐγὼ ἀ. rp. 500[a]), De. 52_{11}, als einzige Antwort (κρεῖττόν φασι;) ἀ. Teles 3_{4}; ergänzt oder verbessert, nun, (ἦν ἰδεῖν.) ἀ., τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι Philippid. 9, cf. Dromo 2, Nicostr. 10, (ἓξ ἢ τέτταρας λέγεις;) ἀ., πέντε θές Pl. rp. 539[e], cf. Plut. 1066[d]. **2.** sonst, und so, τὴν κίστην ξύλλαβε καὶ βασάνισον ἄττ' ἔνι· **κἀμέλει** κρινεῖς καλῶς Ar. Eq. 1213, ὀδυνᾶν χρή· κἀ. ταχέως ἀπεροῦσι L. 164; nun, ἐγίγνετ' ἀ. πάνθ' ἑτοίμως Me. S. 8, ἐὰν μὲν νῦν εὕρωμεν, ἀ. οὐκ ὀχληρὸς ἔσομαι (nun, dann) Pl. Hmai. 295[b], ἔστιν ἀ. ἡ ἀπιστία ὑπόληψις ἀδικίας Thphr. ch. 18_{1}, ἀ. ἡ δεισιδαιμονία δόξειεν ἄν usw. 16_{1}; ἀ. δυνατὸς καὶ ὀρχεῖσθαι nun übrigens, und auch 6_{3}, **ἀ. δὲ καί** 2_{9}.., ἀ. δέ.. καί anLond. 25_{15}, Str. 41, Hclt. qHom. 23, **ἀ. καί** Sext. 434_{20}, Nicom. ar. 1·17_{5}, Luc. Nigr. 26, ClA., **ἀ. δέ** Scymn. 777, Phld., **δ' ἀ. καί** Plut. Arat. 3, **ἀ. γέ τοι καί** DH rh. 5_{1} (ἀ. γέ τοι οὐδέ 2_{2}[p]), Sext. 751_{16}.., ApDy., **ἀ. τοι καί** Ascl. M 112.., **ἀ. γοῦν** Sext. 610_{19}, ClA., cf. ἀ. οὔτε.. οὔτε Nicom. ar. 2·6_{3} usw.; **ἀ.** βαρβάρων ἀπολεμώτατοι γεγόνασιν und in der Tat Polyaen. 7·6_{4}, cf. 2·22_{3}, ClA. 1_{161}; **ὥσπερ ἀ.** wie auch [Ar.] κ 396^{b}_{9}.., DH., Plut. 45[b].. (ὥ. γὰρ ἀ. 128[f]), Dio 12_{18}.., Nicom. ar. 2·17_{7} (καθάπερ ἀ. 2·24_{10}, κ. ἀ. καί 13_{3}), ClA., ὥ. ἀ. καί DH rh.

11₄, Plut. 127ᵇ.., Cleomed. 1₃..(ὅπερ ἀ. καί₃₇), ClA.; ὥσπερ.., **οὕτως ἀ. καί** ſo auch DHrh. 11₁, Arr. diss. 2·17₈, ClA.; ὁ δὲ Μένανδρος ἐπῆρε **μὲν ἀ.** τὴν φιληδονίαν, πάλιν δ' ἐπέστρεψεν nun zwar Plut. 21ᶜ, cf. 82ᶜ.., μὲν γὰρ ἀ. 1030ᵇ, **ἀ. γάρ** denn auch, nämlich, an. Lond. 23₃₈, γὰρ ἀ. Plut. 720ᵃ, Luc. dmort. 5₂; ſo, zum Beiſpiel, denn, τοῦτο ἐξ ἁπάντων τῶν ἐπιδέτων γνώριμον. **ἀ.** Φοῖβον αὐτὸν εἴωθε ὀνομάζειν Hclit. qHom. 7, cf. Plut. 957ᵈ.., Arr. diss. 4·13₈, AlAphr. αι 123, Luc.., ClA., **ἀ. γοῦν** Sext. 71₈.., ApDy. scr. 13₂₂, **ἀ. τοι** Ascl. M 24, 100..; wenigſtens, τοῦτον τὸν καιρὸν πάντες ὡς ἐπιτήδειον ἐπελέξαντο, **ἀ.** οἱ Κυντίλιοι οὕτω φασί Geop. 10·2₃, cf. 5·11₃.. = Derbr.: Kom. (Ar. oft), Hds, Scymn., Pl., Thphr. (A. kaum), Teles, DH, Phld., Str., Plut. u. Sext. oft, Dio, Luc. uſw.; Geop. nur = quidem. Jn der Volksſpr. ὅαρσῶν ἀ. καὶ σὺ δὴ σπούδασον BU 1080 [III^{p}].

delictum· πλημμέλημα, **ἀμέλημα**, πταῖσμα Gl. II 41.

ἀ-μελής, ές (μέλω): nachläſſig, träg, ohne Teilnahme (neglegens Gl.) **-ὴς** αὐτῷ πατήρ ἐστι Ar. L. 822, nb. φιλοπότης Eup. 208, συνεχῶς ἐμπιμπλάμενος **-ὴς** γίνεται Alphan. 271, opp. ἐπιμελής X. oe. 12₁₇, nb. ἀχάριστος m. 2·6₁₉, ἀργός Pl. rp. 421ᵈ, ἀπαίδευτος Plut. 34ᵈ, ῥήτωρ opp. πονεῖν ἐθέλων Is. 15₂₀₀, v. Beamten De. 50₁₈, **-έστερος** τῶν προσταττομένων X. Cyr. 7·5₆₃, **-ὴς** τῶν σμικρῶν Pl. lg. 901ᵈ, cf. cv. 197ᵈ, τοῦ χαρίζεσθαι X. Cyr. 8·3₅, **-ὴς** καὶ κακὴ περὶ αὐτὸν γέγονεν Is. 19₃₂, οὐκ **-ὴς** ἐκκαθῆραι λογισμόν Plut. 64ᶠ, adv. **φυλάσσειν** Th. 6₁₀₀ (**-έστερον** παρεσκευασμένοι 2₁₁), πορεύεσθαι X. He. 4·8₃₆, ζητεῖν Pl. lg. 874ᵃ, τὰς πράξεις οὐκ **-ῶς** διήλθομεν Is: 12₁₃₀, βιοῦν nb. συκοφαντικῶς 15₃₀₈, cf. Hyp. 6₂₁, Plut (ἀκούειν nb. ἀργῶς 30ᵉ uſw.), LXX Ier. 31₁₀, Giess. 71 [II^{p}]; **-ῶς** ἔχειν περὶ θεούς X. Cyr. 1·2₇, πρός τι oe. 2₇.., Dio, περί τινος Dd. 12₄₉, gen. γονέων Pl. lg. 932ᵃ, cf. Dio 2₈, διατεθεὶς ClA. qu. 33, **-έστερως** διακείμενοι Aen. 26₈. **II.** pass. vernachläſſigt, διαιτα Hipp. ἐ 3₁₇ γ, κατάκλισις ἀέ 86, **-εστέρα** γνώμη nb. παιδική Sor. gyn. 1₈₈, ἐὰν **-ὴς** τι ποιήσῃς Flor. II 62 [III^{p}], ὁρῶντες τὰ τῆς πόλεως **-ῆ** per socordiam tractata De. 50₁₅; οὐδεν(ὶ) τούτων **-ὴς** (= οὐδεὶς τ. ἀμελεῖ) X. He. 6·5₄₁, **-ὴς** ἦν αὐτῷ περὶ τοῦ σώματος Dio 6₈, **-ὴς** μοι οὐδέν DC 41₂₈, inf. εἰδέναι 10₁, cf. Paus. 9·2₂, Luc. dips. 9. = Derbr. Hipp., Kom., Th., X., Pl., Is., De., Hyp. (0 A., Thphr.), Sp. zerſtreut, LXX (1 ><; 0 NT), ſp. Pap., ngr.; **-οῦς** γωνία· χωρίον Λιβύης H., cf. Plut. 300ᵃ; Unterweltsfluß Ἀμέλης **-ητος** Pl. rp. 621ᵃ.

²ἀ-μελής, ές (μέλος): φωνή nb. ἐκμελής opp. ἐμμελής Poll. 2₁₁₇, ὀρῆνος schrecAe. Pe. 935.

πολλοῖς γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται καί σφιν πόλλ' **ἀμέλητα** (vl. ἀλάλητα) μέλει non curanda Thgn. 422; **-ητὴς** (neglector Gl.) ὁ μὴ λέγων (τάδε) Gal. 3₈₂₇, Ertl. v. μεθήμων Eust. 660 (†vl. ſt. μελλητής ȝB. schAr. Av. 639); **-ητὶ** δεκταλάντους δωρεὰς προϊέμενοι Luc. Tim. 12 (= ἀμελίᾳ, cf. ἀμελές 15), ſ. ἀμελλητί; ἦτα **-ητικὸν** (= ἀμελῶς γεγραμμένον) καθειλκυσμένον Gaud. 23, Alyp. 1, 2.. b. Beſchreibung muſ. Noten.

ἀμελία (ſo Eu., älter Jnſchr. u. Pap., noch BCH 6₅₁₇, Oxy. 140 [550^{p}]; Hipp. u. Th. vl.), ſp. (Lond. II 97 [11—15^{p}]..) u. faſt allg. in Hſſ. **-έλεια**, beides Hdn. I 292 (cf. Ph., S^{d}), -εια II 474 (Choerob., παρὰ τὸ ἀμελής), ἡ: Nachläſſigkeit, Vernachläſſigung (neglegentia Gl., καταφρόνησις H.), ἀκολουθεῖ τῇ ἀκολασίᾳ A. ap 1251ᵃ₃₃, ὀλιγωρία ἐστί P 1379ᵇ₃₇, nb. ἀγυμνασία H 1114ᵃ₂₄, μαλακία Th. 1₁₂₂, pl. nb. μέθαι Democr. 159, ῥᾳθυμίαι (cf. De. 9₈, Plut. 95ᵈ) ἀπονίαι A. P 1370ᵃ₁₈, opp. ἐπιμέλεια X. m. 2·7₇, σπουδή De. pr. 30₂; subi. θεῶν Pl. lg. 905ᵇ, Is. 12₁₈₆, cf. Dio 49₃ uſw., ἑαυτοῦ Th. 1₁₄₁, ἡμετέρα De. 1₁₀.., obi. σχήματος Hipp. ἀ 11, τῶν οἰκείων (Pl. Phdr. 231ᵇ) opp. ἀλλοτρίων ἐπιθυμία Is. 8₈₄, ἡγεμόνος nb. κάκωσις X. an. 4·6₃, pl. σώματος Plut. 610ᵃ, γονέων nb. θεῶν ἀθεραπευσίαι Pl. rp. 443ᵃ, περὶ θεῶν lg. 908ᵃ; πολλὴ c. inf. X. m. 2·1₈, ἡ ἄγαν De. 4₁₇, ἀκυβέρνητος Onos. 33₂; ἐγγίνεται opp. παραχρῆμα μελετᾶται Hipp. ἐντ 26, **-α** τις ἐνῆν nb. διατριβή Th. 5₃₈, **-ᾳ** ἀπεῖναι nb. ἀδικίᾳ ἀκρατείᾳ X. Cyr. 8·1₁₆, ἀπολέσθαι Oxy. 1220 [III^{p}], cf. BCH 11₁₁₁ [Straton. 127^{p}], ἀλλ' **-ᾳ** δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε Eu. IA 850 (παραδοῦναί τι DH 3₇₂..), τὰ μὲν κατ' οἴκους **-ᾳ** παρεὶς ἐᾷ f. 187, **-αν** ἔχειν τινός Aen. 23₄, ἐν **-ᾳ** κατατίθενται X. m. 1·4₁₈, κτῆμα δν ἐν **-ᾳ** Flor. 50 [268^{p}], δι' **-αν** nb. ἀκράτειαν X. He. 1·5₁₈ (δ. τὴν **-αν** γηρᾶσαι m. 3·12₈), nb. δι' ὄβριν oe. 4₈, cf. Pl. Phil. 63ᵉ, Dd. 24₁₃, Tebt. I 61ᵃ₁₇₈ [118^{a}]..; Sorgloſigkeit, ἐν **-ᾳ** ζήσας βίον (als Lob) BCH 6₅₁₇†. **II.** pass. καμόντες ἄξιοι **-ης** dist. κολάσιος Hipp. παρ 5; ἔθνησκον οἱ μὲν **-ᾳ**, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι Th. 2₅₁ eher act., cf. **-η** τῶν τετρωμένων nb. οἱ τετρ. καταμελέουσι opp. σπουδάζουσι Hipp. ἀέ 14. = Derbr.: Hipp., Democr., Eu., Th., X., Aen., Pl., Is., De., A., Sp., Pap., 0 LXX, NT (doch HermPast.).

ἀμελίου δίκη· †ζημίου H., zu ἀμελία γονέων?.

τόπος **ἀ-μέλιστος** φωνῆς Ertl. v. τόνος (διότι κενός ἐστι μέλους τινός) GrCor. inHermog. VII 1127 W., adv. **-στί** b. S^{d} s. ἀμελεῖστί (ſo, falſch erklärt)?

ἀμελκτήρ, -κτος, ἀμελξις: ſ. ἀμέλγω.

ἀ-μέλλητος ὁρμὴ πρὸς τὸ καλόν Luc. Nigr. 27, **-ως** ὥρμων Pol. 16₃₄, ἐπιβαίνειν 4₇₁, καταβ. nb. ἀθρόως Ag'in. b. Orib. II 400, = **-ητί** (ἀμελητί †H. [†vl. Ios.])· ἀνυπερθέτως, ταχέως Ph., S^{d}, BA, cf. H., παραγίνεται Ios. 19₂₀₁, cf. Them. 208ᵇ, EM 88₂₇, CyrA., Bas.., Lond. IV 65 (ἔκπεμψον, 710ᵇ).. [πτιχος?

Ἀμέλπτιχος IG VII 3607, 3608 [Theb. V^{a}] = Ἀμμελφθοντον διάστημα nicht mehr ſingbar syn. ἔλαττον τοῦ ἐλαχίστου τῶν μελῳδουμένων Ar'x 25, cf. 21, 28, rh. 295.

ἀ-μεμπτος 2: untadelig (sine crimine Gl.), nb. ἀναίτιος ἄψογος Poll. 3₁₂₈, opp. μεμπτός Phld. οι 25₂₁, ὡς **-ος** ὢ Eu. Cy. 342, γυνή nb. σωφρονοῦσα IA 1158, cf. KE 684 [K$_3$.], φίλος X. Cyr. 5·5₃₂.., **-ους** ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε De. 18₂₁₆, cf. Pl. lg. 924ᵃ, Dd., Plut.., γίνου **-ος** LXX Gen. 17₁ (NT), nb. ἄκακος ἀληθινός Iob 2₈, nb. ἀκέραιος NT Phil. 2, πορευόμενοι **-οι** Lc. 1₆ uſw., **-ον** ἑμαυτὸν ἐτήρησα BU 1141 [14ᵃ], **-ος** ὑπὸ τῶν φίλων X. Ag. 6₈, ὑφ' ἑαυτοῦ nb. μεστὸς εἰρήνης Plut. 777ᶜ, τῷ βασιλεῖ Dd. 17₄, cf. Plut. Sull. 35; τὰ ἀποχρεμπτόμενα **-ότερα** Hipp. ἐ 7₂₉, (πόσθιον) **-ότατον** Scythin. AP 12₂₂, **-ον** εὐχὰν κλύε Ba. 16₈₇, τέρμων Ae. Su. 629ᵃⁿ, μελέτη X. eq. 8₁₀, δεῖπνον cv. 2₂, βίος IG XII 7·401 [Amorg. II—III^{p}], **-α** πάντα ἔχειν X. m. 3·10₂, ita puto **-α** fore Cic. Att. 7₁, cf. Plut. 610ᵈ; c. gen. τάχυνε, ὡς **-ος** ὢ χρόνου Ae. Pe. 692, ἔργοις LXX Iob 22₈ (ἀπὸ τῶν ἐ. 4₁₇), νεογενὲς παιδίον πάσῃ τῇ παρασκευῇ Gal. 6₂₂, **-ος** τἄλλα Me. 521, τὰ πρὸς θεούς Plut. Ages Pomp. 1, ἰχθὺς πρὸς ἐκκρίσεις Xcrat. al. 45, καρδία ἐν ἁγιωσύνῃ NT 1 Th. 3₁₃; πράξας **-ως** Ae. Su. 269, πέμψον So. Ph. 1465ᵃⁿ, δῶρα διδόναι X. He. 3·1₁₃, τελευτᾶν Cyr. 7·3₁₀, ἐὰν βελτίους ὦσιν ἐν δίκῃ **-φ** τε καὶ **-ως** Pl. lg. 945ᵈ, λειτουργεῖν De. 50₂₈, cf. Dio, Plut. (συμβιοῦν 789ᵇ).., LXX, NT, χρείας παρέχεσθαι Magd. 14₁₃ [III^{a}], ἀναστρέφεσθαι Prien. 111₂₀₅ [I^{a}], ClR. 1·63₃, ζῆν CIG 2032 [Thrak. K$_3$.] uſw., μόριον **-ως** ὑγιές syn. ἀληθινῶς Gal. 7₇₁₇, ἔχει τις ἰſt geſund 11₂₃₀. **II. -ους** οὐκ ἐκείνους τοὺς μὴ ἀξίους μέμψεως, ἀλλὰ τοὺς μὴ μεμφομένους (sc. Ἀττ.) Moer., πάντας **-ους** ποιεῖτε X. Cyr. 4·5₃₂, ἀποῦσι δωρησάμενος πολλὰ καὶ **-ους** ποιησάμενος 8·4₂₃, **-ος** εὐαρέστησις πάντων Dd. 26₁, **-ως** βιοῦν Hdn. 6·9₃?. = Derbr. Hipp., Ba., Trag., Me., Scythin., ſp. Ep., X., Pl., De., Sp., LXX, NT (bei Paul.), Jnſchr., Pap. [npr. IG I 183 uſw., Schiffsn. II 793..]

ἀμεμφής, ές, ²Nbf. **ἀμομφῆ** τόνδ' ἐτεινάτην λόγον Ae. Ch. 510 (ἀμεμφῆ Herm.): = ὁ. υ. (cf. μομφῆς ἄτερ Ae. Se. 1060), ἵνα παισὶν **-έα** (Ar'ch. nb. ἀεικέα, andere ἀνεικέα) μισθὸν ἄρηται M 435, πλοῦτος Ae. Pe. 168, Isyll. B 15, ὃς μελισσᾶν Pi. O. 6₁₀, τροφὴ Lyc. Al. 573, πλόκος Ba. 16₁₁₄, παῖς Ae. Su. 581', ἄγαλμα KE 740 [Melos V^{a}], δῆρις ApRh. 4₁₇₆₇, ἀγὼν μῦθος ἀνήρ uſw. Nonn.., θεός ClA. 7₂₀, βίος nb. καθαρὸς Plut. Cim. 2, ἔργον εἰς ἀρετὴν nb. ἀκέραιον 439ᵇ; adv. οὐ γὰρ **-έως** πᾶν ἐξέστηκεν Emp. 35₈, cf. 12, Orph. h. 43, συνζῆν Leb. III 1610 u. πράττειν λειτουργίας REGr. 19₂₃₂ [Aphrodis. K$_3$], cf. ClA. 7₂₅; πρᾶξις ungetadelt 1₁₇. **II.** act. τὸ πρὸς τὴν τύχην **-ές** nb. εὐφημία Plut. 610ᵉ, c. gen. τὸ θεῖον **-ὲς** τῶν ἀμελειῶν Aem. 3. — cf. ἐπ-, πολυ-uſw.; dav. διαλλακτῆρι δ' οὐκ **-φία** (-φεια Herm.) φίλοις (sch. μέμφονται οἱ φίλοι τὸν διαλλακτῆρα σίδηρον ὡς μηδε-

τέρῳ χαρισάμενον) Ae. Se. 909[l] (cf. λυτὴρ νεικέων σίδαρος 941), -ίας [ῑ od. ῐ] χάριν So. f. 261.
=ὅμως δ' **ἄμομφον** ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει Ae. Eu. 475, πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' -φος ὦ (cf. ἄμεμπτος) 678; cf. (Ae.) ἐπί-, κατά-. [ſpart. npr. **Ἀμομφ-άρετος**]

ἀ-μεμψί-μοιρος nb. ἀπερίεργος Teles 56₂, τὸ ἀ. MarcA. 5₅, pass. (= ἄμεμπτος) **-μοίρητος** ἐν πᾶσι γενόμενος Perg. 224 [II[a]], ἐμαυτὸν -ον παρέσχημαι Par. 63·8₁₄ [165[a]], συμ-

ἄμεναι: ſ. ἄω. [βιοῦν -ως BU 251, CPR I 28 [c. 100[p]].

ἀμενηνός [ό Hdn. I 181] 3 (2 Philo vl.), dor. **Ἀμενᾱνός**? (überl. -ελιανός) Fluß b. Katana (= Ἀμένας Pi. P. 1₆₇); παρὰ τὸ μένος (cf. veter-ānus Schulze q. 392) EM: kraftlos, ſchwach, μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν πήματ' ἔπασχον ἐν νεκάδεσσιν ἤ κεν ζὼς -ὸς (ἀσθενής ApS.) ἔα χαλκοῖο τυπῇσιν E 887, -ὸς κάππεσε ApRh. 4₁₆₈₈, ἐν ἀνθρώποισιν ναίειν opp. βιοθάλμιος HyVen. 188, γυνὴ λεπτὴ καὶ -ὴ ἐκ τῶν ἐπιμηνίων Hipp. γ 1₅, -οί nb. ἰσχνοί πρ 2₃₀ (-όν· ἀσθενές Gal.), ἀνήρ So. Ai. 890[l], γέρων Mosch. 4₁₁₃, -ὸς πρὸς ἔργα Ἀφροδίτης Orph. l. 470, φῦλα ἀνθρώπων HyCer. 352 (σκιοειδέα φ. -ά Ar. Av. 686[an]); σφῆκες -ότεροι nb. ἐλάττους A. Zι 628[b]₄, -ὴ δέμας nb. μαλακή Opp. h. 2₅₈, φύλλον -ότερον nb. λεπτότερον Thphr. 3·9₁, κλῆμα cp. 3·14₅, σπέρμα 1·5₄... ὕδωρ (erkl. οὐδὲν ὅτῳ ἀντέχει) Arr. Ind. 6₃; νεκύων -ὰ κάρηνα (μένος οὐκ ἔχοντα sch., ἀδιανόητα Hel.) κ 521.. (Ar. f. 222), v. -ὸν ἄγαλμα Eu. T. 193[l], πύλαι -ῶν ὀνείρων (sch. ἀνυποστάτων, ApS. ἀψύχων; vl. ψευστάων) τ 562, σκιαί Philo II 215, εἴδωλα nb. ἀσθενῆ Plot. 3·6₇, cf. 6·6₁₈ (ζωή opp. ἐναργεστάτη).., Syn., Procl.., φόως Arat. 786, adv. ἀστὴρ -ὰ φαείνοι 905, cf. 1016 (φέρεται), 883, -ὸν ὁρᾶν Phlstr. im. 2₁₇, φωνή A. π 899[a]₃₀, adv. -ὸν φθέγγεσθαι nb. μικρόν₃₁, κίνασις TimLocr. 100[c], -ῶς πρόσεισι ὁ σφυγμός nb. ἐκλύτως Ag'in. b. Gal. 8₉₃₈; λώβη Orph. l. 348, -ὰ (adv.) πονήσας Maxim. KE 618₂₈, κατηγορία Simpl. Φ 832; **-ήνωσεν** δέ οἱ αἰχμὴν Ποσειδάων (ἀσθενῆ ἐποίησεν ⟨· ἀντὶ τοῦ ἀνέκαμψεν EM⟩ ApS., EM) N 562. = Verbr.: Hom., Hy., Mosch., ApRh., Arat., Opp.., So.[l], Eu.[l], Hipp., Arr., TimLocr., A., Thphr., Philo, Phlstr., Plot..; -ά unter Gewächſen Orph. A. 916? (ἀνεμώνη Herm.). Ebenſo

ἀ-μενοῦς γραίας (-εῖς· ἀσθενεῖς H.) nb. οὐκ ἔνεστι ῥώμη Eu. Su. 1116[l] (anders εὐ-μενής), aber ἀμένης ἀμένητος (σημαίνει τὸ παιδίον διὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος) Hdn. II 684; †**ἀμενητά** (ſo)· ὑμένα Αἰολεῖς H., cf. σπέρμα ἀμενηνόν nb. ὑμενῶδες Thphr. 1·19₁; **-νητί**· χωρὶς τοῦ ἐπιμεῖναι S[d].

ἀ-μενθήριστος (Timo) ſ. μενθήρη; **ἀμέρα**: ſ. ἡμ-. [ἀμέλγω.

Ἀμενναμενός: ſ. ἀμύνω; **ἄμεργος**: ſ. 384₄₇; **ἀμέργω**: ſ.

ἀμεργές, ἀμέρδω: ſ. ἀμείρω. [**ρής**· τυφλός H., cf. μέρα.

†**ἀμερεινοῦ** (ἀμερσίνου Dind.)· ἀποτυχόντος τοῦ νοῦ, **ἀμε-**

ἀ-μερής, ές: unteilbar, -ές (cf. ZenoEl. A 22, Leucipp. A 13; περὶ τὰ -ῆ [= individua Cic. Ac. 2₅₅, cf. Plut. Cic. 40] ἵστασθαι καὶ μὴ εἰς ἄπειρον εἶναι τὴν τομήν Democr. A 48) nb. ἕν Pl. Tht. 205[e].., opp. μεριστόν Tim. 35[a], A., Thphr. met. 16, def. τὸ κατὰ ποσὸν ἀδιαίρετον A. Φ 240[b]₁₂ (οὐσία nb. ἀδ. M 1073[a]₆), nb. μηδὲν ἔχον μέγεθος 266[a]₁₀, -ὲς τὸ πρώτως κινοῦν Eudem. f. 81, οὐσία -ής τε καὶ ἀμέριστος [ſ. d.] διάστημά τε οὐδὲν δεχομένη Plot. 4·2₁ uſw., oft ſp. Philoſ., KS, log. τὰ ἀ. nb. τὰ καθόλου A. A 100[b]₂.., Plut. 1026[d], math. σημεῖον Hero IV 78, nb. γραμμὴ ἀπλατής Luc. Hermot. 74, -ῶς νοεῖν AlAphr. M 714, ὑποδέχεσθαι Simpl. K 240 uſw., δύναμις θεοῦ -ῶς μεριστή ClA. 3₆₉, cf. **ἀμερεί** Symeo 266 nb. ἀμαχεί; -ῆ χρόνον eine Sekunde Chrys. III 210 (**ἀμεριαία** φρόνησις erkl. ὀλιγοχρόνιος ib.), ἐν -εῖ (-εῖ· ἀμερίστῳ, ταχυτάτῳ H.) χρόνῳ in einer S. Timo f. 76 (proſ.), LXX 3 Mc. 6₂₉, cf. 5₂₅; ungeteilt, unparteiiſch, κρίσις nb. δικαία Luc. cal. 8; **ἀμέρεια** εἰδητική opp. γενικὴ διάστασις Simpl. K 140, αἰῶνος 357, cf. Syr. M 120, Procl.., DAreop., dazu φύσις διόμορφος -ρείη v. Aphrodite Zaub. L 3231?.
=**ἀ-μέριστος** 2: unteilbar, οὐσία (erkl. νοείσθω φεύγουσα τὸν μερισμόν Plut. 1022[e], cf. 1025[b]..) nb. ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχουσα opp. μεριστὴ περὶ τὰ σώματα Pl. Tim. 35[a], opp. σκεδαστή 37[a], ἰδέα Tht. 205[c], τὸ ἀ. nb. μονοειδές u. ἀσύνθετον[d], φύσις nb. ἀδιάστατος Simpl. Φ 625 uſw., math. opp. μεριστός Poll. 4₁₇₆, -ως μερίζεται Syn. h. 1₈₀, Simpl. Φ 136, πάρεστι φῶς Iambl. myst. 1₉, cf. Syr. M 109, ClA., KS; ungeteilt (indivisus Gl.), ἐν ἀ. καρδίᾳ IgnTrall. 13₂ (ἀγαπᾶν).., ἀγάπη ἐν πᾶσιν ClA. 2₈₇, adv. σέβων nb. ἀδιαιρέτως Orig. Cels. 8₄; τὸ ἀ. ein σχῆμα Ἀττικόν (τὸ ἔχον τοὺς μὲν πολλοὺς λεγομένους συνδέσμους, μηδαμῶς δὲ τὸν 'δέ') schPl.Gorg. 465[d]. II. act. c. gen. ἀστέρες -οι τῶν ἰδίων ἀγαθῶν nb. ἀσθενεῖς Vett. 64₃.

ἀ-μέριμν-ος 2: ſorglos, unbehelligt (immetuens, otiosus, securus, sine cogitatione Gl.), νέμεται -ος Phlmo 114, κατερχέσθωσαν -οι BU 372 [154[p]], ἔχεις γάμον; οὐκ -ος ἔσσεαι Posidipp. AP 9₃₅₉, cf. Pallad. ₁₆₅, ἵνα -ος ᾖς Fay. 117 [118[p]], cf. 933 [περί τινος, II[p]].., LXX Sap. 6₁₅, NT, ὑμᾶς -ους ποιήσομεν Mt. 28₁₄, nb. ἀλύπητος Vett. 355₃₄, syn. χωρὶς ταραχῆς Sext. 569₇, opp. φροντιστής Adam. ph. 2₂₆, βίος Phlmo 72, Me. 1083, Hdn. (nb. σώφρων 2·4₂), τὸ ἀ. nb. ἄλυπον Plut. 101[b], nb ἀνόχλητον Hdn. 5·7₂, ἔχοντες τὸ ἀ. τροφῆς freie Lieferung Flor. II 157 [III[p]], ἐν τῷ -ῳ ποιεῖσθαί τι ClA. 5₆₈, adv. βιοῦν Hdn. 4·5₇, cf. Vett. 355₆, ἔλιπε ψυχήν KE 727 [IV[p]], ἵνα -ότερον ἔχῃς Leipz. 105 [I[p]]. II. pass. vernachläſſigt, κεῖμαι -ος οὕτως nb. δρόσοις τεγγόμενος κόμας So. Ai. 1207[l], οἰνοχοεῖ κρήνης ἐξ -οτέρης weniger gefeiert opp. fons Heliconius Ant- (Thess). AP 11₂₄; Kraut -on syn. aizoum maius Plin. 1·25₁₀₂. [-ος ſp. npr.]. — **ἀμεριμν-έω** (**-άω** EphraemSyr.): ἀφροντιστεῖν Ἀττ., -εῖν Ἑλλ. Moer., opp. φροντίζειν schAr. N. 5, cf. Iambl. vP. 21, KS (Bas.), περί τινος Amh. II 136 [III[p]].., πρὸς τὸν καιρόν BU 1031 [II[p]], -εῖτε ἐν αὐτῷ vertrauet VT Ps. 61₉ Aq. Symm. (ἐλπίσατε ἐπ' αὐτόν LXX), cf. 35₈.. Symm.; **-νία**· ἡ ἄνεσις S[d], nb. ἀλογιστία Erkl. v. ἀσαλέα EM, cf. Art. 2₅₅ (pl. nb. ἀλυπίαι), ClA., φιλόσοφος κτᾶται 2₁₂₀, πολλὴν ἔχειν τινός non curare Lat. IV 81 [Cherſ. II[p]], πενίας opp. πλούτου ἀμηχανία Plut. 830[a], δεσποτείας Hdn. 2·4₆, χώρας nb. ἀσφάλεια BU 372 [154[p]], ἱερεὺς θεῶν σεβαστῶν -ας Securitatis CIG 2778 [Aphrodiſ. II—III[p]]; Vertrauen, VT Ps. 107₁₀ Symm. (ἐλπίς LXX), ἐν ἀ. θεοῦ Ign. Pol. 7₁; Geſchäftsſicherheit? Oxy. 34 verso [127[p]], Entlaſtung, -ας ἕνεκεν καὶ ἀπραγμοσύνης IG XIV 956 B₄, -ας ὑπόμνημα ₁₈ [Rom IV[p]], obi. παλλίων Leipz. 59 [371[p]], cf. BU 1082 [IV[p]], Quittung (= ἀποχή Iustinian. nov. 128), StudPal. III 390 [VI[p]], πληρωτική BU 371 [VII[p]]; **-μνικὸς** ἐμοῦ (obi.) ὡς ἐμοῦ προνοοῦντος τοῦ χαλκοῦ = -μνος Fay. 130 [III[p]].

ἀμέριος: ſ. ἡμ-; **ἀμέριστος**: ſ. ἀμερής.

ἀ-μέρμερα· πολλά Λάκ. H., cf. ἀβέρβηλον. [cf. S[d].

ἀμερμηρεί (εἰ Symeo 266)· δίχα μερίμνης Eust. 1881,

ἀμερνός· ἄπειρος H.; **ἄμερος**: ſ. ἥμερος.

ἀμερο-δρόμος (Timoth.), **-κοίτης** (H.), **-κοιτος**: ſ. ἡμ-.

ἀμερσί-γαμος uſw., **ἄμερσις**, **Ἄμερτος**: ſ. ἀμέρδω.

ἀμέρυτος: ſ. ἀμή-; **ἀμερφές, ἀμές**: ſ. ἄμορφος, ἡμεῖς.

ἀ-μεσίτευτον τὸ γινόμενον nicht vermittelt Syn. 116[d], cf. ConstApost., KS (auch adv.).

ἄπτωτος **ἀ-μεσολάβητος** v. Ringer BCH 16₄₄₅ [Phaſel. Kz.], cf. Leb. III 363 [Mylaſa Kz.]; ſp. KS.

ἄ-μεσος 2: ohne Zwiſchenſtufe, διαίρεσις Simpl. O 227, αἴσθησις nb. θειοτέρα opp. ζῳωδεστάτη ἡ διὰ ὀργάνων Syn. 136[b], adv. ἀφ' ἑαυτοῦ ἀ. ποιεῖν opp. διὰ μέσου τινός AlAphr. probl. 1₅₃, ἀ. ὑπὸ θεοῦ γενόμενα Simpl. O 137, μετέχειν 483, μεταβαίνειν K 98 uſw. (ngr. = ſofort); log. -ου ἀρχῆς συλλογιστικῆς θέσιν λέγω, ἣν μὴ ἔστι δεῖξαι (sc. τῇ τοῦ μέσου χρήσει), μηδ' ἀνάγκη ἔχειν τὸν μαθησόμενόν τι· ἣν δ' ἀνάγκη ἔχειν τὸν ὁτιοῦν μαθησόμενον, ἀξίωμα A. A 72[a]₁₄, οὐκ ἐνδέχεται ἐπίστασθαι δι' ἀποδείξεως μὴ γινώσκοντι τὰς πρώτας ἀρχὰς τὰς -ους 99[b]₂₁, πρότασις (= ἧς οὐκ ἔστι ἄλλη προτέρα) 72[a]₇, τὸ ἄ. opp. διὰ μέσων δεικνύναι 86[a]₁₅, τὰ ἄ. 48[a]₃₃, (syn. ἀναπόδεικτα opp. ἀπόδεικτα).., Luc. hist. 32, Plot. 6·3₂₀, AlAphr. τ 100 (τῶν ἐναντίων τὰ μὲν ἄ., τὰ δ' ἔμμεσα).., Simpl. K 282 (οἷον ὑγεία καὶ νόσος) uſw., -ως ἀντίκειται

?**ἀμέσω** (ſ. Solmſen KZ 29₆₃)· ὠμοπλάται H. [AlAphr. τ 175.

ἀ-μετάβατος ἥλιος nb. ἀκίνητος Cleom. 2₁, οὐρανός erkl. τὸν αὐτὸν κατέχων τόπον Simpl. ArΦ 611, ζωή opp. μεταβατική 613, νοῦς κατὰ τὰς ἐνεργείας 421, cf. Procl. Eucl. 241, Tim. II 243, νόησις 84, nb. ὑπὲρ λόγον οὖσα I 248.. (adv. γινώσκειν ib.), τὸ ἀ. τῶν ποιοτήτων Porph. ArK 100 uſw.;

πρόσωπον ἀντωνυμίας reflexiv syn. αὐτοπαθές opp. μεταβατικόν ApDysc. scr. 44_{12}.., schDThr. 88, ῥημα intransitiv 89, adv. schrecArPl. 142.., ThMag. [Mittelhaus (u. ff.)]

ἀ-μετά-βλητος (hyperdor. **-βλατος** [Philol.] 21) 2: unveränderlich, nb. ἀσφαλές, βέβαιον Poll. 6_{116}, -α nb. ἀπαθῆ Ar. M 1019^{a}_{27}, nb. ἄτομα Epic. b. DL 10_{41}, -α νοητά nb. ἀκίνητα Thphr. f. 12_{1}, ἔκ τινος Ar. M 1014^{b}_{28}, ἔς τι TimLocr. 98°, Doxogr. 315, AlAphr., γῆ κατ' οὐσίαν -ος, κατὰ χώραν ἀκίνητος Plut. 954ᶠ, ἁλμυρόν opp. μεταβλητικόν Thphr. cp. 6·10_{2}, στοιχεῖον Gal. I 587, AlAphr. M 359, φύσις 311, Plut. 1116ᵈ, τὸ πᾶν (Anaximandr.) A 1, (Democr.) A 39, κόσμος syn. ἀμετάβολος [Philol.] 21, θεοὶ οὐσίαις Procl. rp. I 65 τὸ ἀ. nb. ἀίδιον AlAphr. ArM 361, Iambl. myst. 7_{4} (θεῶν), nb. μόνιμον Plut. 953° usw., διορισμός s. ἀμετάθετος, διάγραμμα Plut. Demosth. 13, δόσις Iambl. myst. 7_{3}, λόγος Ammon. Are 135, σκοπός Par. 21^{c}_{12} [599ᵖ] usw., βίος nb. ἄλυπος Plut. 99ᵘ; sich gleichbleibend, σφυγμός Philum. ven. 16_{3}, τὸ ἀ. τῆς φράσεως Gleichförmigkeit Plut. 1011ᵃ, v. Menschen -οι nb. δίκαιοι Vett. 9_{17}, cf. 354_{29}, adv. ἐμμένειν nb. ἐπιμόνως Iambl. protr. 21_{26}, starrsinnig Vett. 10_{30}, nb. μισάνθρωποι 12_{4}; τὸ τῆς προθέσεως Untrennbarkeit (3B. καταγράφω) ApDysc. synt. 322_{26}; σιτίον schwerverdaulich Hipp. τρ 41; dav. **-βλητί** Erkl. v. ἀσπερχές schB Π 61, **-βλησία** (erkl. ἀπουσία μεταβολῆς Simpl.) opp. μονή Ar. Φ 230^{a}_{10}, τοῦ ἐλαίου Thphr. cp. 6·19_{3}, ἐν θεοῖς nb. ἀλήθεια Procl. rp. I 28; Nbf. **ἀ-μετάβολα** διαγράμματα Plut. Mar. 42, οὐσία Eudor. b. Achill. is. 30, ἕξις ClA. 6_{60}.., bes. mus., σύστημα Eucl. sectcan. 19, διαστήματα (= μίαν ἔχοντα μέσην) Ar'dQ. 1_{8}, ἁρμονία Plut. 437ᵈ, gramm. φθόγγος ἐξ ἀρχῆς ἄχρι τέλους nb. μονοειδής (3B. ει) opp. σύνθετος nb. κατὰ παράτασιν ἀλλοιοῦται (ρα) Sext. m. 1_{118}, στοιχεῖα (διότι ἐν ταῖς κλίσεσι -α μένει), v. Vok. (ηωιυ) schDThr. 40, Thdos. can. 45, gew. v. Kons. (= ὑγρά) DThr. 6.., Thdos. can. 350.., schT Δ 11 usw., = liquidae MarVictorin. gramm. VI 37_{6}, carmen (= κατὰ στίχον) opp. μεταβολικόν 56_{23}. [Ἀμε]τάβολος IG IX 2·517_{82} (Lar. 214ᵃ)]

ἀ-μετά-γνωστος· immutabilis Gl., cf. Poll. 6_{116}, ἡδονή nb. λύπης ἀμιγής, ἀσφαλής MaxT. 30_{4}, μῖσος Ios. a. 16_{308}; **-δόξαστος** γνῶσις nb. -πειστος Epic. b. Phld. Herm. 36_{572}.., adv. nb. -πείστως $_{574}$..; **-δοτος** ὁ φθονερός Epict. D 6, cf. KS, gen. πελάνων schEu. Hipp. 145, βίος opp. κοινωνικός NicD. FHG III 356, adv. ζῆν nb. ἀπηνῶς Plut. 525° (**-δοσία** sch. ρ 407), ὑφήγησις nb. ἀπόρρητος Vett. 331_{6}.

ἀ-μετάθετος· ἄτρεπτος, ἀκίνητος H., ἀναθήματα φυλάττειν nb. ἀμετεπίγραφα IG IX 2·32 [Hypata Iᵖ], σκηνή VT Is. 33_{20} Symm. Thdt., ἄστρα nb. στάσιμα ἀκίνητα Poll. 4_{156}, μέρη λόγου nicht umstellbar ApDysc. synt. 322_{1}; ὀργή Pol. 23_{15}, Dd. 16_{94}, ἔχθρα 26_{17}, cf. 13_{21}.., ὁρμή 18_{46}, Pol. 15_{32}, ἐπιβολή 2_{32}, διάληψις 30_{19}, -ος ὑπὸ λόγου κατάληψις nb. βεβαία Sext. m. 7_{151} (sto.), λογισμός LXX 3 Mc. 5_{12}, τὸ ἀ. τῆς βουλῆς NT Hb. 6_{17}, διορισμός nb. ἀμετάβλητος Chrys. II 913, διάταξις nb. ἀσάλευτος Magn. 116 [IIᵖ], διαθήκη Oxy. III 482 [109ᵖ].., δόγμα Zaub. L 528, τὰ κριθέντα nb. κύρια Perg. 245, cf. 248 [IIᵃ], πράγματα NT Hb. 6_{18}, εἱμαρμένη nb. ἀμετάστατος Plut. 675ᵇ, ἀποτελεσμάτων ἐνέργεια Vett. 219_{26}; χόλῳ κατὰ πᾶν -ος LXX 3 Mc. 5_{1}, -οι ταῖς γνώμαις Dd. 32_{6}, adv. τοῖς πάθεσιν διακεῖσθαι πρός τι 1_{83}, Erkl. v. βεβαίως schDe. 18_{26}; **-θεσία** Starrköpfigkeit? Phld. παρρ f. 91.

ἀ-μετακίνητον nb. βέβαιον, ἑστηκός Poll. 5_{169}, τὸ ἀ. Pl. ep. 343ᵃ, τόπος Ar. Φ 212^{a}_{15}, εὐθεῖα Hero ster. 1_{10}.., οἶνοι nb. ἀθόλωτοι Geop. 7·7_{1}, δύναμις nb. ἀστεμφής Plot. 6·8_{21}, μῦθος nb. πάγιος sch. ρ 57, προαίρεσις Ios. a. 1_{8}, φρένες schrecAe. Pr. 34, -ος ὢν ἐν τοῖς κριθεῖσι DH 8_{74}, γίνεσθε nb. ἑδραῖοι NT 1 Cor. 15_{58}, adv. ἔχων nb. βεβαίως Ar. H 1105^{a}_{33}, μένειν AlAphr. ArM 652.

ἀ-μετά-κλαστος 2: unbeugsam, τὸ ἀ. τῆς γνώμης X. b. Stob. I 1_{29}; **-κλητος** (überl. -βλητος) ἡλικίη irrevocabilis AlcaeMess. AP 12_{30}, cf. H. s. ἀναφαιρέτων, ὁρμή unaufhaltsam Pol. 36_{15}, ὀργή Hel. 2_{10}; **-κλιτοι** φύλακες schrecAe. Se. 312; **-ληπτος** αἰθήρ opp. φθαρτός Achill. is. 34, ἄρθρα εἴς τι nicht vertauschbar mit .. ApDysc. scr. 8_{19}, cf. 46_{28}, λέξις erkl. ἀνερμήνευτος Eust. 1793_{16} (Beisp. ἄττα).., s. ἀμετάφραστος, Erkl. v. ἀμέτοχος H.

ἀ-μετάλλακτος Ios. a. 18_{23} (τὸ ἀ. Starrheit), Eus.

ἀ-μετα-μέλητος (**-μελητί** u. **-μέλως** KS) ἡδονή ohne Reue Antisth. b. Ath. 513ᵃ (cf. Stob. IV 39_{18}), Pl. Tim. 59ᵈ, Plut. 137ᵇ (nb. ἄλυπος, cf. 1093ᵉ), Porph. vP. 39 (εἰς τὸ ἐπιόν), πίστις Pol. 23_{16}, προαίρεσις 21_{11}, cf. DH 2_{35} (nb. ἀκίνδυνος), μετάνοια NT 2 Cor. 7_{10}; τὸ πεπραγμένον ἀ. γίγνεται Pl. lg. 866ᵉ, χάρις Dd. 10_{16}, DH 11_{13} (nb. ἀναφαίρετος), cf. NT Rom. 11_{29}, δόσις nb. βεβαία Ceb. 32_{2}, ἀσφάλεια Lond. I 232 [VIIᵖ], celeritas Cic. Att. 7·3_{2}, hospes mihi -ος (erkl. fuit periucunde) 13·52_{1}. II. act. ὁ σπουδαῖος -ος ohne Reue Ar. H 1166^{a}_{29}, opp. μεταμελητικός 1150^{a}_{22}, ἐπί τινι ClR. 1·2_{7}, adv. ποιεῖν τι 58_{2}, cf. Prien. 114 [Iᵃ], Them. 231ᵃ; **-μίσθωτα** καὶ ἀναυτούργητα nicht weiterverpachtet Tebt. II 372 [141ᵖ], 378 [265ᵖ]; **ἀ-μετ-ανάτρεπτος** ὁμολογία nb. ἀσάλευτος ᵖLond. ined. [VIᵖ]; **-νάστευτος** κατασκήνωσις ConstApost.; **-νόητος** ἀνάληψις unwiderruflich nb. βεβαία Luc. abd. 11, cf. ClA 5_{67}, χάρις Grenf. II 68 [IIIᵖ].., cf. Par. 21 [616ᵖ].., -όν τι Plot. 6·7_{26}, ἄνοδος nicht zu bereuen, lohnend nb. ἀκοπίατος Vett. 263_{16}, cf. 259_{7}, καταρχή nb. εὐσυντέλεστος opp. ἐπιζήμιος 212_{30}, cf. 358_{3}.

II. act. ὁ οὐδὲν ἄγριον δράσας -ος καὶ ἀνεύθυνος Arr. diss. f. 27, γνώμη ἀ. πρός τι unwandelbar ClA. 5_{7}, καρδία unbußfertig NT Rom. 2_{5}, adv. διαιρεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους nb. αὐθαιρέτως Strassb. 29 [IIIᵖ], χρῆσθαι γνώμῃ ClA. 1_{165}, **-νοησία** sp. KS; **-πειστος** ὁ ἐπιστάμενος Ar. A 72^{b}_{3}, cf. τ 133^{b}_{30} (ὑπὸ λόγου), nb. ἀμετάτρεπτος Plut. Thes. 17, nb. δυσεκβίαστος Cmin. 19, πρός τι Asp. ArH 136, adv. πεπεῖσθαι Epic. f. 222 (s. ἀμεταδόξαστος), -όν τι ἡ ἀνάγκη Ar. M 1015^{a}_{32}, ὑπόληψις ὑπὸ λόγου τ 130^{b}_{16}.., nb. ἀεὶ ὡσαύτως ἔχουσα Philop. ArA 321, γνώμη ConstApost., συμμαχία Dd 37_{20}; **-ποίητον**· ἀμετάθετον (s. d.) Sᵈ, BA, γνώμη CyrA., χυλός unverdaulich (s. ἀμετάβλ.) Xcr. al. 50; **-πταιστος** πρόρρησις Gal. 17^{a}_{863}.

ἀ-μετάπτωτος· immutabilis Gl., κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται τῶν δι' ἰσχὺν μὴ τρεπομένων ἢ διὰ ἰδιότητα μὴ μεταβαλλόντων Sᵈ, εὐθεῖα Hero III 4, τὰ ἀ. v. Land opp. μεταπίπτοντα Str. 97, μῆκος 108, ζῶναι 95, adv. καθαρός nb. εἰλικρινῶς Phld. ρ I 158; λόγοι Pl. Tim. 29ᵇ, ἐπιστήμη Ar. τ 139^{b}_{33}, ClA. 2_{47} (λόγῳ), dieselbe = ἕξις -ος (erkl. ἄπταιστος schDThr. 112) ὑπὸ λόγου (ἀπὸ ἀληθοῦς εἰς ψεῦδος AlAphr. ArA 263) ZenoCit. 68 (s. ἀμετάθετος), = πρᾶγμα ἀ. nb. βέβαιον Sext. h. 2_{214}; κατάληψις Luc. paras. 28 (sto.), δόξα nb. μόνιμος Plut. Tim. 6, πίστεις -όταται Phld. ρ I 378, πρόγνωσις nb. βεβαιοτάτη Gal. 17^{a}_{850}, γνώμη εἱστήκει Plut. Fab. 5, τὸ ἀ. ἐν ταῖς κρίσεσι nb. βέβαιον 1061ᶠ, ἠθῶν Iambl. protr. 20, φιλία Ar. ημ 1209^{b}_{13}, ἦθος nb. στάσιμον Plut. 97ᵇ, ὁρμή Dd. 34—35_{7}, ὁ ἀ. MarcA. 5_{10} (**-πτωσία** Arr. diss. 3·2_{8}.., als ἀρετή Hierocl. eth. exc.), φίλος Plut. 659ᶠ, -ως θαρρεῖν nb. βεβαίως Polystr. 21^{a}_{9}, βιοῦν ClA. 7_{46}, τίθεσθαί τι sicher Plut. Dio 14.

ἀ-μετα-σάλευτοι τοῖς ἀγκῶσιν ἐρηρεισμένοι ClA. paed. 2_{54}; ἴτω **-στατος** (nb. μόνιμος, βέβαιος Poll. 5_{169}, ἄτρεπτος 6_{116}) μέχρι θανάτου Pl. rp. 361ᵈ, -ον τὴν τάξιν φυλάττειν Procl. Eucl. 90_{23}, ἰδέα γῆς nb. ἀκλινής Tim. II 45, adv. κεῖσθαι Papp. 1066, c. gen. ἄρθρον -ον τῆς συντάξεως ApDy. synt. 34_{8}, -α ἐν ταῖς δόξαις nb. δυσέκνιπτα Pl. rp. 378ᵉ, διαφορά Ptol. κριτ 13, ἀρετή Asp. ArH 38, -ος ἐνίδρυται μετουσία Iambl. myst. 1_{5}, εἱμαρμένη Plut. 675ᵇ, τὸ ἀ. nb. κατηναγκασμένον 135ᵇ, -ως βαδίζειν ClA. 7_{54}, νοεῖν Procl. Tim. III 22, nb. ἀθρόως 21.

ἀ-μετά-στρεπτον ἡ εἱμαρμένη MaxT. 5_{5}, χάρις Oxy. 705 [200ᵖ], adv. VT Hos. 7_{5} vl. (ἄρτος πέσσεται, = οὐ μεταστρεφόμενος LXX), DAreop., **-στρεπτὶ** (= ἀ⟨μετα Cyr.⟩μελλητί, μὴ ἐπιστρεφόμενον BA, Sᵈ, cf. H.) φεύγειν X. conv. 4_{50}, Pl. lg. 854ᵉ (Luc., DC, AchT.), ἰέναι rp. 620ᵉ, cf. DH 6_{17}, Iambl.., πράττειν τι MarcA. 8_{5}; **-στροφα** τὰ ἐπικλωσθέντα ποιεῖν Pl. rp. 620ᵉ, δύναμις Μοιρῶν lg. 960ᵉ, cf. epin. 982ᵉ (comp.), τὸ ἀ. Ἄρεως nb. σκληρόν Crat. 407ᵈ, cf. Them. 356ᵇ, adv. KS.

ἀ-μετα-σχηματίστως παρεῖναι nb. ἀνειδέως v. Gott DidAl.; **-τρεπτος** nb. -πειστος Plut. Thes. 17, λογισμός Par. 21 [616ᵖ], νόμοι schEu. Ph. 538, cf. schAr. Av. 1078.. (adv. sch. δ 543 Erkl. v. ἀσκελές), ἕξις ClA. str. 4_{151}, διαμονή Iambl. myst. 6_{8} (**-τρεψία** Ptol. tetr.), = **-τροποι** Μοῖραι (cf. Ἄτροπος u. τὸ -τρεπτον τῆς ἀνάγκης schPi. O. 7_{118}) Orph. h. 59, δόγμα Μοιρῶν nb. ἀνέκλυτον IG XII 7·393 [Amorg. IIIᵖ], cf. Or. b. Eus. pr. 6_{8}, ἁρμονίη IGaz. ecphr. 2_{168}, χάρμα Nonn. ev. 16_{82} (**-τροπία** sch[Par]ApRh. 4_{1082}).

ἀ-μετα-φόρητον ἀγγεῖον (= τόπος) opp. περιφορητός Phlp. ArK 32; τὸ **-φορον** nb. ἄτρεπτον CyrA.; **-φραστος** προσφώνησις (ἄττα) schA I 607, ἐπίφθεγμα Phot. s. πύππαξ, s. ἀμετάληπτος; **-φρονήτως** μισθοῦν BU 310 [VI^{p}]; **-χείριστα** τὰ κοινά (= ἃ ἂν οὐδεὶς μεταχειρίσαιτο PhrynS., δύσληπτα H.) Ar. f. 710, -ος· intractabilis Gl.; **-χώρητος** DAreop.

ἀμέτερος: s. ἡμέτερος. [[Mittelhaus]

ἀ-μετεώριστον βλέμμα nicht (aufwärts) abgelenkt, nicht zerstreut u. τὸ κατὰ διάνοιαν ἀ. Bas., σεμνὸν καὶ -ον βλέπειν Aster., cf. GrNyss.. [mgr.]; s. μετέωρος.

ἀ-μέτοιστοι πρόσοδοι Perg. 246 [II^{a}], cf. ἀκίνητος 2c.

ἀ-μετουσίαστον (KS?)· ἀμέτοχον H.

ἀ-μέτοχος 2: = οὐ μετέχων, σώματα -α κενοῦ Epic. f. 267, ψυχροῦ an. Lond. 18$_{10}$, cf. DittS. 757 [Eleus. I^{a}], Dsc. 1$_{97}$ (-ον ἄμμου).., Hierocl. eth. 7$_{7}$, Simpl.., KS (-οι ζωῆς ClA. pr. 5); ἐγκλημάτων -ως κοινωνεῖν Th. 1$_{39}$ vl.

ἀ-μέτρητος 2 (3 Pi.): unermeßlich (immensus Gl.), ἐξ -ας ἁλός Pi. I. 1$_{37}$, cf. Nic. f. 26, DPer. 1171, Opp. h. 1$_{179}$ (πελάγη), Hanno 13, Sen. contr. 3$_{16}$, ὕδωρ LXX 3 Mc. 2$_{4}$, ποτόν Nic. th. 341, -ε Ἀήρ Ar. N. 264, χώρα nb. μεγάλη LXX Is. 22$_{18}$, cf. Dd. 2$_{54}$, γῆ nb. ἀπέραντος LXX 3 Mc. 2$_{9}$, ὁδὸς εἰς Ἀίδαν IG XII 1·149 [Ep. II^{a}], ἐρετμοί Eu. E. 433^{i}, ὑπεροχή Luc. halc. 6, πληθύς LXX 3 Mc. 4$_{17}$, λαός No. ζ $_{129}$ usw., ngr. (κερδέων **-ησίη** PhilippPerg. [II^{p}] IG IV 1153); übtr. ἔτ' ὄπισθεν -ος πόνος ἔσται, πολλὸς καὶ χαλεπός ψ 249, cf. KE 840 [Kz.], πένθος τ 512, κακά Eu. f. 781, ταραχαί Phld. VolHerc. XI^{2}37, κακοήθεια IG III 48 [305^{p}] usw.; στόμα Μούσης unerschöpflich Ant(Sid). AP 7$_{75}$, λογισμός nb. ἄπλατος Zaub. L 1753, adv. IChrys.

2. nicht gemessen, μέρος opp. μεμετρημένος Str. 79, cf. 82.

ἀμετρ-ί (**-εί** Hdn. II 464?): spr. μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, -ὶ δὲ μᾶζαν ἔδοντες Znb. 5$_{19}$.

ἀμετρ-ία, ἡ: unangemessenes Verhältnis, ψυχῆς πρὸς τὸ σῶμα opp. ξυμμετρία Pl. Tim. 87^{d}, cf. soph. 228^{c}, τοῦ τῶν γάμων χρόνου opp. ξ. lg. 925^{a}, rhythm. ἡ ἐν τῷ ποδὶ πρὸς τὴν λύραν Clit. 407^{c}, κώλων syn. ἄμετρος σύνθεσις Demetr. 4; Maßlosigkeit, Übermaß (ὑπερβολή BA, H.), nb. ἀπειρία Plut. 1014^{f}, im Aderlaß Aret. 196, πλείστη der Tageslänge Hclt. qHom. 8, θερμότητος AlAphr. probl. 1$_{112}$ usw., κακῶν Pl. Ax. 367^{a}, im Reden nb. πολυλογία Plut. 6^{c} (παρρησίας 66^{d}), bes. mor., ἀκολουθεῖ τῇ ἀνελευθεριότητι A. αρ 1251^{b}$_{15}$, γίνεται ἐν τοῖς πάθεσιν κατὰ τὸ ὑπερβάλλειν τὸ προσῆκον ἢ ἐλλείπειν Alcin. 30, cf. Hero IV 148 (κακίας), ἀσχήμων φύσις εἰς -αν ἕλκει Pl. rp. 486^{d}, -αν ἡδοναῖς προστιθέναι Phil. 52^{c}, γαστρός nb. πότοι Plut. 12^{b}, περί τι Luc. luct. 19, ClA. paed. 2$_{12}$. [**τριον** Prien. 113$_{32}$ [I^{a}].

τὸν δῆμον εὗρεν εἰς τὴν τῶν ὁμοίων ἀμοιβὴν οὐκ **ἀ-[μ]έ-**

ἀπειρεσίη **ἀμετρο-βαθής** τε θάλασσα Opp. h. 1$_{85}$; **-βίων** ἐλεφάντων Man. 1$_{53}$, Nonn. 17$_{382}$.., cf. 45$_{75}$, GrNaz. carm.; ?**-βόαις** (vl. -βίοις) κοράκεσσι Ep. b. Phlstr. her. 17, διχοστασίαις **-δίκαις** Ba. 10$_{67}$; Θερσίτης **-επὴς** (φλύαρος, ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν H.) ἐκολῴα, ὃς ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ᾔδει B 212, cf. Man. 4$_{563}$, τὸ ἀ. nb. λάλον Philo I 616, cf. Poll. 6$_{146}$; **-κακος** πλεονεξία an. [sp.] b. S^{d} s. Ῥουφῖνος; **-παθής** (in der λύπη) nb. ὑπερπαθής dist. μετριοπ. Alcin. 30; **-πότην** λαιμόν Ag'ias AP 9$_{644}$, Συβαρῖται nb. ὑβρισταί Znb. 5$_{19}$.

ἄ-μετρος 2: unmeßbar, τὰ ἄ. πρὸς ἄλληλα opp. μετρητά (zB. μῆκος πρὸς μῆκος) Pl. lg. 820^{c}, -ον nb. ἀίδιον Meliss. A 5 974^{a}$_{14}$, nb. ἄπειρον Plut. 429^{a}; unermeßlich (-ον· ἀμέτρητον, ἄπειρον H., immensus Gl.), μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ -οι Thcr. 15$_{45}$, πλῆθος X. an. 3·2$_{16}$, δαρεικοί (= πολλοί Poll. 4$_{167}$) Cyr. 5·2$_{7}$, χρυσός Art. 2$_{5}$, κακόν Sim. 37; nicht metrisch, -α λέγειν opp. ἔμμετρα A. πο 1451^{b}$_{1}$, cf. Str. 419, Dio 12$_{5}$, -ως ἀνεφθέγξατο opp. ἐν ἑξαμέτρῳ Poll. 1$_{19}$, λέξις opp. ἔ. DH. comp. 3, σύνθεσις nb. δυσπαρακολούθητος Demetr. el. 4, στίχος (= κακόμετρος) Plut. 80^{d}, schA B 520.., κεῖται οὐκ -ως Critias 26 (El.), -ως γράφει schA E 683 usw.; ohne rechtes Verhältnis, unharmonisch, -ον ἑαυτῷ σῶμα (zB. τὸ ὑπερσκελές) syn. ἀσύμμετρον Pl. Tim. 87^{e}, ψυχή nb. αἰσχρά soph. 228^{d}, ἕξις nb. χαρίτων ἐπιδεής Tim. 47^{d}, adv. προσφέρεσθαί τινι nb. ἀναρμόστως Clit. 407^{c}, ἔχει nb. ἀλόγως Tim. 53^{a}; maßlos, unmäßig (immoderatus Gl.), τὸ ἄ. opp. μέτριον Pl. lg. 690^{e}, ἄνεμοι nb. ἐξαίσιοι epin. 979^{a}, πνεῦμα nb. λάβρον Poll. 1$_{111}$, πύρωσις AlAphr. probl. 1$_{16}$ usw., adv. χαλᾶται τὸ σῶμα Pl. Phdo 86^{d}, cf. Plut. 136^{a}, AlAphr. probl.; -ος nb. ἄπληστος Poll. 9$_{32}$, ποτοί Critias 6 (El.), γαστήρ X. ep. 1$_{8}$, ἀδοναί TimLocr. 108^{a}, cf. Pl. Phil. 65^{d}, -ος ὀργήν Poll. 6$_{124}$, nb. ἀμετροεπής $_{146}$, ζῆλοι Philipp. Plan. 137, φιλοτιμία Dio 32$_{5}$, adv. χρῆσθαι Hipp. πρ 2$_{3}$ (ποτῷ), X. Cyr. 1·6$_{34}$, συνεῖναι γυναιξί rL. 1$_{5}$, πονεῖν VT Prov. 16$_{26}$ Thdt., ἐπιθυμεῖν Democr. 70, θορυβεῖσθαι Dd. 10$_{29}$, -α λακτίζειν Babr. 129, εἰς τὰ ἄ. καυχᾶσθαι NT 2 Cor. 10$_{13}$. = Verbr.: Sim., Critias, Thcr., Babr., sp. Ep.; Meliss.?, Democr., Hipp., X., Pl., A., Dd., DH., Str., Plut.., VT Thdt., NT, ngr.; -ος syn. βάτος Dsc. 4$_{37}$, unklar -α· ἄκερα, ἀκεράμια, †μαχόεσα, cf. **ἐπαμέτραιον** (= τὸ πρὸς τὸ ἄμετρον ἐπιμετρούμενον, Zugabe für Maßverlust?)· μέτρον τι παρὰ Κνιδίοις H.

ἀμετρό-φωνοι προφῆται Eus. hist. 5·16$_{12}$.

ἀμευσι-, ἀμεύω: s. ἀμείβω; ?**ἀμέω**: s. ἀμίς.

ἄμη (ἄ- Lex·spir. 210 [τινές], cf. hama Cato, Plin..), ἡ: hohler Gegenstand zum Aufhäufen od. Schöpfen (zu ἀμάω, nach Solmsen Beitr. 181 richtiger ἄμη und zu ἀμίς) **1.** Schaufel (ἄμη u. **ἄμμη**· marra, rutrum Gl.), σιδηροῦν σκεῦος H., ἐργαλεῖον, ἐν ᾧ ὀρύττουσι (cf. Ael. ha. 4$_{27}$) τὴν γῆν BA 206, ταῖς ἀ. εἰσιόντες τοὺς λίθους ἀφέλκετε Ar. Pax 426, οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἀ. ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον Av. 1145, -αις κινοῦν κόπρον Geop. 2$_{22}$, nb. σμινύη X. Cyr. 6·2$_{34}$, πέλεκυς $_{38}$, pl. nb. μοχλοί Ar. Pax 299, nb. δίκελλαι Aesch. 3$_{122}$, ClA. pd. 2$_{37}$, Geop., BU 1028 [II^{p}], cf. Lond. II 246 [II^{p}] — dazu ligo· ἀμοδικεδητοιλίσχον (**ἀμοδικέλη** ἤτοι λίσχον Büch.) Gl. II 550 —, Erkl. v. σκαφεῖον PhrynS. 107$_{10}$, φιλόδουπος Phanias AP 6$_{297}$, spr. -ας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας (ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτουμένων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων) Znb. 1$_{83}$. **2.** ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν EM, cf. S^{d}, -η nb. κόφινος unter Baugerät IG I suppl. 225^{e} [409^{a}]. **3.** Eimer, -αις καὶ σκάφαις ἀρύσασθαι Plut. 963^{c}, cf. Eudoc. 2$_{135}$, -ae nb. urcae oleariae Cato rust. 135, bes. -η· τεκτονικὸν ἐργαλεῖον (dies zu 2), ὃ ἡμεῖς **πυρ-άμην** λέγομεν οὐκ ὀρθῶς S^{d}, cf. -ας· τὰς πυράμας schAr. Pax 299, hama nb. sipho (beim Löschen) Plin. ep. 10$_{33}$, cf. Iuv. 14$_{305}$, Dig. (habilis lymphis hamula Colum. 10$_{387}$). **4.** σκάφη, εἰς ἣν ἐβάλλοντο ἐρίφων πόδες πρὸς τὸ μή βαίνειν H. = Verbr.: att. Inschr., Ar., X., Aesch., Phanias, Plut., Ael.., Pap., lat.; Bdtg δρεπάνη (EM, Lex·spir. 210) ohne Beleg, aus ἀμάω gewonnen?, s. d. u. διαμάομαι.

=**ἀμᾶ** adv. = ἅμα, cf. Δωριεῖς περισπῶσι τὸ παντᾶ· τοιοῦτον καὶ τὸ -ᾶ· ζητεῖται δὲ εἰ [τῷ (Mhs)] περισπωμένῳ τῷ -ᾶ προστεθήσεται τὸ ι Hdn. b. schPi. P. 3$_{65}$: δαίμων ἐδαμάσσατό νιν, καὶ γειτόνων πολλοὶ ἐπαῦρον, -ᾷ δ' ἔφθαρεν Pi. P. 3$_{36}$, πίτναν χεῖρας -ᾶ N. 5$_{11}$, cf. 7$_{78}$, O. 3$_{21}$, Ar. L. 1317 [lak.], Thcr. 9$_{4}$ (-ᾶ βόσκοιντο), 11$_{39}$; Ἐνυμακρατίδας .. καὶ ὁ κέληξ hαμᾶ (od. hάμα, cf. ἅμα dor. Thcr. 10$_{3}$?) ἐνίκων IG V 1·213$_{43}$, ἐνίκων πάντες -ᾶ $_{89}$, καὶ ὁ υἱὸς στάδιον -ᾶ ἐνίκη $_{72}$ usw. [Sparta V^{a}], καὶ τὸς πέντε δολίχος καὶ τὸν ὁπλίταν νικεῖ -ᾶ 1120 [lak. V^{a}]; praep. Τειρεσίας ἀμᾶ κυσὶν ἀνεστρέφετο Call. 5$_{75}$; dazu συμπρηΐσκειν **ἀμεῖ** τοὺς Λαβυάδας DialI. 2561 D$_{47}$ [Delphi IV^{a}], ἀλεξέμεναι (subi. Λακεδαιμονίους καὶ Ἀργείους) **ἀμόθι** (ἀ- E, ἀμοθεί cett. u. Hdn. II 464 nb. ἀμοχθεί, = sine dissensione [ἀστασιάστως] Ahr.) βουλευσαμένως lak. Urk. b. Th. 5$_{77}$, cf. κοινῇ, καθ' ἑαυτούς usw. βουλεύεσθαι. Ferner

ἀμῆ (ebenso **ἀμῶς**)· κατά τινα τρόπον, ἔκ τινος μέρους, μετρίως Gal., **ἀμῆ γε**· †ἀμηγέτω H., **ἀμηγέπῃ** (ἀ-ῃ Hdn. I 489, ἀμῆ γέ πῃ Platohss.)· ὁπωσδήποτε, καθοτιοῦν BA, Ph., S^{d}, cf. Eust. 1383, H., ὑμᾶς μὲν ἀεὶ μισθοφορεῖν ἀ. (ἀπανταχοῦ, ὅπως ἂν τύχῃ, καθ' οἱονδήποτε τρόπον sch.), τωνδὶ δὲ μηδένα Ar. Ach. 608, ὁτιοῦν ὁτῳοῦν ἀ. προσέοικε Pl. Prot. 331^{d}, ἐὰν ἀ. ἱκανῶς ἐξηγησώμεθα rp. 474^{c}, cf. pol. 278^{d} (ἀ. ὀρθῶς), ἀ. ἀποφαίνειν soph. 259^{d}, cf. rp. 474^{d}.., Plut. 71^{f}, Dio 12$_{26}$.., Plot., Ael., Luc.., ClA.; τῶν **ἀμόθεν γε** θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν (ἀπό τινος μέρους ApS., ὁπόθεν θέλεις sch., ἀμηγέπῃ DemThrax b. Eust.) α 10, τὰ δὲ μυρία φῦλα πέλονται, τῶν ἀ. μορφαί τε καὶ εἴδεα τοῖα

πελέσθω (folgt Aufzählung) Opp. c. 1_{401}, ἀμόθεν· ποθέν S^d (ἤ ποθεν· ἀμόθεν [so] Ἀριστοφ. [785] Ph., λέξις Ἀττ. -εν· ἀπὸ μέρους sch. α 10), cf. μηχανὴν ἐννοεῖν, **ἀ.** (so att. ἀ.) **γέ ποθεν** (ἀπό τινος μέρους Timae.) τοῦτ' ἔσται Pl. lg. 798^b, cf. Gorg. 492^d, τῇ μὲν ἀπὸ .. χορτ]ηγίᾳ, τῇ δ' -εν [γέ ποθεν? IG IX 2·522 [Lar. c. 200^a]; **ἀμοιγέποι**· ὁπηδή BA 204, εἴς τινα τόπον· ἢ καθ' ἕνα ⟨τινὰ⟩ τρόπον Ph., H., cf. schPl. soph. 259^d; **ἀμουγέπου**· ἐν ἑνί γέ τινι τόπῳ ἢ τρόπῳ Ph., ἅπαντες εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν -ου Ly. 24_{20}; **ἀμωσγέπως** (ἀ-, einige ἀ- Lex·spir. 211, ἀμῶς γέ πως ApDy. scr. 156, Platohss.)· ὁπωσδήποτε ἐν γέ τινι, καθ' ὁντιναοῦν τρόπον Ph., BA, S^d, schPl. Phdr. 228^c, cf. H., EM (ἔνιοι τὸ μετρίως), ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀ. ἢ φαρμάκοισιν ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ Ar. Th. 429, οὐδ' ὄντιν' οὐχὶ ἀ. μετέχειν Pl. Prot. 323^c, ἀδύνατον, ἅ τις μὴ οἶδε μηδαμῶς, ταῦτ' εἰδέναι ἀ. Charm. 175^c, ξυντεῖναι τὸν λόγον lg. 64_1^{a}, cf. Phdr. 228^c, Ly. 1_{37} (ἀ. ἐκποδὼν ποιεῖσθαι), f. 29 S., A. Γ 333^b_{26} (ἀποδεῖξαι ἢ ἀκριβῶς ἢ μαλακῶς ἢ ἀ.).., Epic. f. 607 (erkl. κατά τινα τρόπον ApDy. scr. 156), Str. 276, Plut. 73^e.., Simpl. K 389. = Verbr.: ep. (ἀμόθεν), thess.?, Hipp.?, Ar., Pl., Ly., A., Epic., Sp. zerstreut u. nur höhere Prosa; ἀμηγέπῃ attizist., cf. -ῃ Ἀττ., ἀμωσγέπως Ἕλλ. Moer. u. ἀμωσγ., οἱ δὲ Ἀττ. ἀμηγ. EM 95_{29}; αλλ- oft Hss. st. αμ-, zB. ἄλλου Ly. 24_{20}, ἄλλοθεν Pl. Gorg. 492^d; zwhfte Vermischungen **ἀμηγέπως** Olymp. Alc. 208, **ἀμηγέποι** Ph., S^d (ἀμοιγέποι dafür schPl. soph. 259^d), **ἀμηγέπου** Ph., **ἀμοιγέπῃ** Ph., **ἀμωσγέποι** S^d, schPl., Ph.; unsicher (Rückbldg der Gramm.?) παρὰ Δωριεῦσιν ὄνομα **ἀμός** ἰσοδυναμοῦν τῷ τίς schE α 10, τὸ ἀμόν παρὰ Ἴωσιν τὸν ἕνα δηλοῖ καὶ οὐδαμὸν τὸν οὐδαμινόν schM α 10, vgl. οὐδ-αμοί, -αμά, -αμῇ -αμῶς, -αμόθεν usw., μηδ-αμῶς usw., οὐθαμῶς usw., altatt. μηδὲ ἀμοῦ = μηδαμοῦ.

?**ἀμήκωα**· δεινά Ταρ. H.; **ἀμήλιχον**: s. ἀμείλ-.

ἀμήν (sem.)· πεπιστευμένως, ἀληθῶς S^d, ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· ἀ. LXX 1 Par. 16_{36}, εἰς τοὺς ἀεὶ χρόνους· ἀ. 3 Mc. 7_{23}, τὸ ἀ. λέγειν NT 1 Cor. 14_{16}, ἀ. λέγω Mt. 5_{18}.., ἀ. ἀ. λέγω Ioh. 1_{52} usw., ἀ. (⏑–) ἐπιμάρτυρον ἔστω Nonn. ε 71, μάρτυρον ἐμπεδόμυθον ἀ., ἀ. πάλιν ἔστω γ 52.., cf. ῠ u. ῡ in ὑμήν (lat. [––; ⏑– PaulNol.).

?**ἀμήνας**· ἐκπιάξας, ἀμύξας Gal.

ἀ-μήνιτος 2: ohne Zorn, ἔφη τούτων ἐπήβολος γενόμενος τοῦ λοιποῦ -ος εἶναι Hdt. 9_{94}, θεός nb. εὐμενής Plut. 413^d, nb. εὔθυμος 90^d, ἵλεως 464^c, περὶ τὰς δυσημερίας 741^a (cf. **ἄ-μηνις** ἀχαριστίας nb. ἵλεως Ios. 19_{272}), -τως· ἀμέμπτως Ἀχαιός [15] H., Ζεὺς ἔθηκε Ae. A. 1036, χρᾶσθαί τινι nb. φιλανθρώπως Plut. 809^e, cf. 95^d; βάξις λαῶν Ae. Su. 975^{an}. 2. χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ -ον θεοῖς non sine ira ortum A. 649. [npr. IG 447, = **Ἀμάνιτος** CIG 1554 (Patr. III^p)] [adv. **-υτί** ApD. scr. 161_8 (ἀμυνιτί cod.), sp. KS.

ἀ-μήνυτος opp. εὐμήν. Thgn. can. 83_5, τὰ ἀ. Hel. 8_{13},

ἄμηρον· νέον EM, **ἄμηροι**· ὅμηροι EM, H.

ἀ-μήρυτον· ἀτέλεστον (Ph.)· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίων μηρυμάτων EM, πολύ (H.), ἐκτεταμένον, τουτέστι διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον Ph., BA, ἄφθαρτον, ἀτελεύτητον H. (cf. †ἀμέρυτος· ἀναπόσχετος, ἀτελ. H.), ἥλιοι (= Tage) an. ion. b. Stob. III 28_{21}, γῆρας -ον ἐς τέλος ἕλκω ApRh. 2_{221}, cf. an. epic. [VI^p] Cairo 67055, λόγοι (erkl. ἀνήνυτοι, ἄπαυστοι, μηδὲν πέρας ἔχοντες) an. com.? b. PhrynS. 34_1, μάθησις nb. ἀμέθοδος Phld. VolHerc. V^{2}180, δόξα nb. ἀτελεύτητος ζωή CyrA.; dazu **ἄμᾱρυς**· ἄπλετος, πολύς H.

ἄμης, ητος, ὁ (Ἴωνες **ἄμην** καλοῦσι Silen. b. Ath. 644^f, cf. ἀμήν· πλακοῦντος εἶδος H.): Kuchenart (-ς Ἀττ., ἔγχυτος πλακοῦς Ἕλλ. Moer.), -τα προσανέπεμψεν ἡμῖν τουτονί (sch. εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους u. ἰδιωτικῶς φλεψίαν u. τὰ κοινῶς ταρχανά) Ar. Pl. 999, πέττειν Me. 491, sing. nb. πυραμοῦς Ephipp. 8, nb. σησαμοῦς Alc'o 3_{12}, pl. nb. ὀρνίθεια A'phan. 89, cf. 305, Alexis 163, Amphis 9, An'dr. 41, Clearch. FHG II 322, LyncSam. b. Ath. 647^b, Plut. 1112^e, dazu dem. ὀπταὶ κίχλαι μετ' **ἀμητίσκων** Telecl. 1, cf. Pherecr. 130 vl. 2. Kuchenpfanne, ὄπτησις (ἄρτου) ἐν τῷ -τι dist. ἐν κριβάνῳ u. ἐπὶ ἰπνίου Dieuch. b. Orib. [I 280.

ἄμησις: H. s. ἀμάσεται, s. ἀμάω; **ἀμήτηρ**: s. -τωρ.

ἀμητήρ, ῆρος, ὁ (fem. **ἀμήτειρα** EM; pros. Nbf. **ἀμητής** Porph. zu T 222, cf. dor. voc. Μίλων **ὀψ-αμᾶτα** sch. μέχρις ὀψίας θερίζων, καρτερικός Thcr. 10_7), zu ἀμάω; Mäher (cf. ἀμῶντες Thcr. 10_{16}, Poll. 1_{221}), ὥς τ' -ῆρες (θερισταί EM) ὄγμον ἐλαύνωσιν κατ' ἄρουραν Λ 67, ἔν τε νομεῦσι ἔν τ' -ήρεσσι Thcr. 7_{29}, μισθὸν -ῆρσι πέμπειν Babr. 88, cf. Opp. h. 2_{447}, Apollin. 126_{10}, Nonn., übtr. (Ἄρη) Ἑλλάδος -ῆρα Christ. AP 2_{376}, adi. -ῆρι τύπῳ ἄρπης Nonn. 26_{301}; τὰ **-ήρια** nb. ἄροτρα MaxT. 24_7, **-ικὸν** δρέπανον Ael. ha. 17_{37}.

ἄμητος (ἄ. ὁ καιρός, -ός τὰ ἀμώμενα Hdn. I 220, cf. schB T 222, S^d, EM, H., Ph., BA, umgek. ἄ. ὁ καρπός, -ός ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ Ammon., cf. τρυγητός ἀλοητός usw., in Hss. Schwanken, b. Sp. scheint -ός vorzuherrschen, dies auch LXX), ὁ, v. ἀμάω: Ernte (messis Gl.) 1. Ernte-arbeit, -zeit, αἶψα φυλόπιδος πέλεται κόρος, ἧς πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν, ἄ. (καιρὸς τοῦ ἀμᾶν B, καρπός Porph.) δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα Ζεύς T 223, ἄρχεσθ' -ου opp. ἀρότου Hes. o. 384, ὥρῃ ἐν -ου 575, cf. ApRh. 3_{418}.., DPer. 194, Babr. 11, μένεσκον τὸν ἄ. Hdt. 4_{42}, cf. 2_{14}, ἀμφὶ -όν Hipp. ἐ $6·8_{19}$?, περὶ πυροῦ ἄ. ἢ μικρῷ ὀψιαίτερον Thphr. $3·4_4$ (= ὑπὸ **πυρ-αμητόν** $7·6_2$, περὶ π. $9·9_2$, A. Zι 571^a_{26}, cf. ServDam. 120_{88}, dazu Gal. 14_{104}), ἀ-ός (u. so fortan) nb. τρυγητός PhiloByz. 96_{30}, Str. 17, Dio 2_9, Paus., Sext.., LXX Gen. 45_6 (opp. ἀροτρίασις). 2. Erntefrucht, περιδείδιε -ῷ, μή οἱ κενεὸς καὶ ἀχύρμιος ἔλθῃ Arat. 1097, cf. 1061, Opp. c. 1_{527}, πολύς IulAnticess. AP 11_{368}, -ὸν ἀμᾶν LXX Deut. 24_{19}, συνάγειν -ὸν ἑστηκότα Isai. 17_5, εἰσφέρεται 23_3 (pl. 4 Mc. 2_9), übtr. ἰχθύων Ael. ha. 10_{43}, ἄ. βίου καλὸν ἐκκαρποῦσθαι MaxT. 5_8. — ***ἄμητ-ρα** (richtige Lesung ἀλόητρα [Bell.]) Mähelohn nb. θέριστρα Oxy. 277 [19^a], **-ρίδες** (s. ἀμήτειρα) Poll. 1_{222} vl., **-ὺν** δρεπ[άνοισι τεμεῖν? HyIsid. 85.

ἀ-μήτωρ, ορος, dor. **ἀμάτωρ** Eu.^{i}: mutterlos (-τωρ [u. -τηρ]· sine matre Gl.), v. Pallas Eu. Ph. 666^i, Poll. 3_{26} (nb. ἀπάτωρ = Hephäst), Philol. 20, Γαῖα (οἷον αὐτόχθων) Eu. b. Ph., Ἀφροδίτη Pl. cv. 180^d, nb. ἀγενεαλόγητος NT Hb. 7_3, Christus PaulS. S. 4_{35}, No., φῦλα nb. αὐτόρρεκτα Opp. c. 2_{567}, ἑβδομάς Philo I 497.., ClA.; mutterlos geworden, θυγάτηρ Hdt. 4_{154}, κόρα DialI. 4969 [Gort. V^a], -ωρ ἀπάτωρ τε γεγώς Eu. Ion 109^{an}, cf. 837, ἐχιῆες διὰ μητρὸς γαστέρ' ἀναβρώσαντες -ρες ἐξεγένοντο Nic. th. 134; μήτηρ -ωρ schlechte Mutter (= κακομήτωρ H., EM) So. E. 1154, Opp. c. 1_{261}.. (cf. μῆτερ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα ψ 97), = unglückliche M. KE 365 [III^p]. [kret. npr. Ath. 638^b]

ἀμηχαν-έω (sp. Nbf. **-άω** nach μηχανάω: -όωσιν Opp. h. 3_{328}, -όων AP 9_{591} [sp.], cf. †vl. Mosch. 4_{119}), impf. ἠ-ουν Plato 45 (v. PhrynS. notiert), ἀ-έεσκον Apollin. 106_{78}, Nonn., fut. Hdt., Att.: hilf-, ratlos, verlegen sein (s. -ος I), meist = ἀπορεῖν, aber τὰ μὲν ἀπορεῖν (sc. ναυτικὸν πολὺ ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας), τὰ δ' ἔτι -ήσειν (völlig hilflos werden) Th. 7_{48}; abs. -ῶ nb. φόβος μ' ἔχει Ae. Su. 379, cf. f. 199, Eu. An. 983 (ξυμφορὰν ἐσπεσοῦσα), Thcr. 22_{108}, ApRh. 2_{887} (-έων προσέειπεν).., Mosch., Nonn.., X. Cyr. $6·4_{18}$ (-εῖν ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι ποιεῖν), NicDam. FHG III 390, Plut. Dio 48 (παντάπασιν), ἔρως (s. ἀμήχανος) Thcr. 14_{52}, τὸ -οῦν nb. ὀκνοῦν MarcA. 1_{15}; c. acc. τέρμα -ῶ Ae. A. 1176^i, ταῦτα -οῦμεν Eu. Hcld. 492, cf. Ion 548; dat. ἐπαργέμοισι θεσφάτοις -ῶ (worüber) Ae. A. 1113, κακότητι (infolge) ApRh. 2_{410}.., cf. Apollin. 106_{78}, τῷ πράγματι Luc. Philops. 36, gen. ποῖ λόγων -ῶν ἔλθω; So. E. 1174, -έουσα κιόντων über ihr Kommen ApRh. 4_{690}; τίνος -εῖς πέρι; Eu. IT 734, πρὸς συγκατάθεσιν ἢ ἄρνησιν Sext. 4_8, π. τὴν περίστασιν DC 71_8, ἀμφὶ μύθῳ Nonn. κ 21; c. inf. (wie ἀδυνατῶ), συμβαλεῖν Neophro 1, λανθάνειν A'phan. 254, cf. Opp. h. 3_{328}, Plut. TGr. 11.., Ael., c. rel. ὅποι τράποιντο Ae. Pe. 458, cf. A. 1530^i, Eu. O. 635 (ποῦ ποτ' ὢν -ῶ; Herc. 1105 = -ῶ ποῦ εἰμι), ApRh. 4_{1701}, DH. 1_{80} (ὅτι δράσειαν)... Phlstr., Hel., πότερον (-ρα).. ἢ So. Ph. 337, Eu. Herc. 1378, -ῶ κοὐκ ἔχω μαθεῖν εἴτε .. εἴτε f. 571; Mangel leiden, -ήσεις χρήματος οὐδενός Hdt. 1_{35}, βίου nb. σπανίζειν ClA. qu. 11, abs. διὰ παντὸς αἰῶνος -οῦντες βιοτεύειν in Armut X. Cyr. $2·1_{19}$. [Mittelhaus]

ἀμηχανής, -ές: τίς τέχνη -έων μελεδώνων; syn. θαυματὰ ἔργα HyMerc. 447; **-άνητοι**· πολλοί Ξενοφῶν (alte vl. zu ἄνθρωποι -ανοι τὸ πλῆθος Cyr. $7·5_{38}$?) S^d; ?vl. Ios. 1_{305}.

ἀμηχαν-ία, ἄοl. dor. **ἀμαχ-**, ἡ: Rat-, Hilfloſigkeit, Verlegenheit (nb. ἀδυναμία -νασία ἀσθένεια Poll. 6$_{145}$), -η (ἀπορία ApS.) ἔχε θυμόν ι 295, ἐν στήθεσιν ἰδύνει πλακτὸν νόον nb. εἰδότες οὐδέν Parm. 6, φωνὰν ἔσχεν Call. 5$_{84}$, δῆσεν φρένας ApRh. 4$_{880}$, ὀλοσχερὴς περιέστη αὐτούς Pol. 3$_{63}$, -ας αἰών Eu. M. 645^{1}, βιόδωρον ἄκος Pi. pae. 4$_{26}$, πόρον ἰδεῖν (εὑρεῖν) an. lyr. 139 (KE 1073 [IV^{p}]), -ᾶν ἀλκά Pi. N. 7$_{97}$, -η βεβόληται ApRh. 1$_{893}$.., -η ἀφθόγγοις 1$_{638}$, -ησιν ἀτυχθείς 1$_{286}$, ἀνθρωπίνη βιοτὴ πολλῆσιν κηρσὶν συμπεφυρμένη καὶ -ησιν Democr. 285, -αις συνέχονται X. oe. 1$_{21}$, ἔταις -αν ἀλέξων Pi. pae. 6$_{10}$, ἀπ᾽ -ας ἄγων ἐς φάος δᾶμον O. 5$_{14}$, εἰς -αν ἐμπίπτειν Pol. 5$_{78}$.., Onos. 42$_{4}$, Dd. 4$_{11}$.., συγκλείειν 19$_{19}$, εἶδον ἐν -ᾳ Ἀρχίλοχον Pi. P. 2$_{54}$, cf. Andoc. 2$_{8}$, κείμενος ἐν μεγάλῃ δυμὸν -ῃ Thgn. 646, ἐν -ησι κυλίνδομαι 619, ἐν -αις ἦν Pol. 33$_{12}$, ὑπ᾽ -ας Ar. Av. 475 (ἀπορεῖν), Call. 1$_{38}$.., X. Cyr. 6·1$_{15}$.., Plut.; inf -η παράκειται ἔρδειν Thgn. 685, πολλὴ βασιλέα κατεῖχε τί ἐξενέγκοι DH. 3$_{22}$, quanta -a! Cic. Att. 15$_{29}$; χαλεπὴ Thgn 140.., λυγρή Call. 4$_{210}$, κακὰ δύστανος Eu. Hipp. 162^{1}, σιγαλός Pi. P. 9$_{92}$, δύσβατοι N. 7$_{97}$, obi. κακοῦ χειμῶνος Hes. o. 496, cf. ApRh. 4$_{1250}$, τῶν ἀπαντωμένων nb. δυσχρηστία Pol. 16$_{10}$, subi. δυσμενέων Ep. [V^{a}] b. Aesch. 3$_{184}$, εἰδὼς τὴν ἑαυτοῦ ἐν τοιοῖσδε πράγμασιν -ην Protag. 9; des Ärztes Hipp. Iv 1, nb. βλάβη εὐσχ 8, Liebesnot NicDam. FHG III 372, cf. Adam. phys. 1$_{8}$, nb. ἔρως Luc. vh. 2$_{25}$, αἱ ἐκ τοῦ δανείζεσθαι Plut. 830^{a}, Mittelloſigkeit (μή σε -η καταμάρψῃ σὺν πενίῃ Hes. o. 496, πενία -ᾳ σὺν ἀδελφέᾳ Alcae. 92, πενίην μητέρ᾽ -ης Thgn. 385, cf. Hdt. 8$_{111}$), ἐξ -ας εὐπορίαν τινὰ εὑρεῖν X. oe. 9$_{1}$, cf. 1$_{21}$, ὑπ᾽ -ας δουλεύειν He. 1·4$_{15}$, παροῦσα Plut. Cam. 31. [Mittelhaus]

ἀμηχανο-εργών Σατύρων γένος nb. οὐτιδανῶν Hes. f. 198; **-ποιεῖσθαι** (αἰσχρὸν μηχανοποιέοντα ἀ.) ᵖvl. ſt. ⟨ἀμήχανα⟩ μηχανᾶσθαι (cf. B) Hipp. ἀ 30.

ἀ-μήχανος, dor. **ἀμάχ-**, 2; v. μηχανή: = μὴ δυνάμενος μηχανὴν εὑρεῖν [I] ἡ πρὸς ὃν οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι [II] (Ar'ch. b.) schA O 14 **I.** act. nb. ἀδύνατος ἀσθενὴς Poll. 6$_{145}$, hilf-, ratlos, verlegen, ζώουσ᾽ ἀφραδέες καὶ -οι Hy. Ap. 192, cf. Eu. Held. 329, nb. φόβου πλέως 472, γυνή opp. σοφή Hipp. 643, nb. ἄπορος u. ἐν ἀνάγκῃ ἐχόμενος X. an. 2·5$_{31}$, nb. ἄτεχνος Pl. pol. 274^{c}, opp. εὐμήχανος Prot. 344^{c}, στρατηγός nb. ἄβουλος Poll. 1$_{179}$, παῖς Plut. DioBrut. 4, νοῦς PhlstrIun. im. 11, in Liebesverzweiflung nb. δύσερως Thcr. 1$_{85}$, mittellos X. Cyr. 7·5$_{89}$, ἰσχὺν ἔδηκας ἀνδράσιν unwirkſam Pi. pae. 9$_{3}$, πολίτης πόλει unnütz opp. πόριμος αὐτῷ Eu. f. 886 = Ar. R. 1429; c. gen. ὥ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, -ος ὕber dich τ 363, γυναῖκες ἐς ἑσθλά Eu. M. 407, ὄρνεις εὐμήχανοι πρὸς τὸν βίον opp. -ώτεροι Ar. Zμ 614^{b}$_{34}$, cf. Plut. Crass. 25, c. inf. δρᾶν ἔφυν -ος So. An. 79, cf. De. 60$_{13}$, Plut. Arist. 14 (ἀμύνειν), τὸ ἀ. nb. ἀπάνουργον (τῶν ἰχθύων) 966^{b}, ἐν -φ (= -ίᾳ) ἦν Polyaen. 4·6$_{4}$, -ως ἔχειν Ae. Ch. 407, πρός τι Dio 12$_{19}$, -ον βλέπειν Phlstr. im. 1$_{16}$. **II.** pass. **1.** unmöglich, unerreichbar, μ᾽ ἄνωγας -ον ἄλλο τελέσσαι Ξ 262, -όν ἐστι Eu. E. 529.., Plut., nb. ἀδύνατον opp. οἷόν τε Arr. diss. 3·22$_{18}$, οὐδὲν Hipp. Iv 18 (nb. ἄπορον), Plut., οὐδὲ τοῦτο -ον X. Cyr. 4·3$_{14}$, ὅπερ -ον sc. ἐστὶν logiſch unm. (ſ. ἀδύνατον) TimLocr. 101^{d}, Iambl. inNic. 37$_{26}$; c. inf. Emp. 12 (-όν ἐστι γενέσθαι syn. ἀνήνυστον), Thgn. 583, Pi. pae. 6$_{88}$ (εὑρεῖν, opp. δυνατόν).., So. An. 175, Hdt. 1$_{68}$.., Hipp. πρ 2$_{24}$, X., Pl., Str. 271 (παντάπασιν syn. παντελῶς μυθώδες), Plut.., LXX 2 Mc. 3$_{12}$ (παντελῶς), ἐν -φ τὸ ὀφθῆναι ἦν Hipp. τ 13; γενναῖα μὲν τάδ᾽ εἶπας, ἀλλ᾽ -α Eu. Held. 464, τὰ ἀ. ἔᾶν 707^{an}, ζητεῖν Al. 202, θηρᾶν So. An. 92, = δυσχερῆ opp. εἰκότα Plut. 160^{e}, -ων ἐρᾶν So. An. 90, cf. Eu. f. 1076, τῶν -ων τι μηχανᾶσθαι Plut. Cor. 38, ἀτελέστατα καὶ -α τοὺς θανόντας κλαίειν Stesich. 51, τῶν -ων ἐστί c. inf. Phld. στ 59; ὄνειροι -οι ἀκριτόμυθοι (= ἔπε᾽ ἀκράαντα φέροντες) τ 560, σωτηρία Plut. 159^{e}, διόδος Polyaen. 4·2$_{8}$, ἐλπὶς ClA. qu. 3, inf. ἐχῖνος θιγεῖν τε καὶ δακεῖν -ος Ion trag. 38, ὁδὸς -ος εἰσελθεῖν στρατεύματι X. an. 1·2$_{21}$, ὅπερ -α συμβῆναι Hclt. qH. 10, τοῦτ᾽ ἄπορόν σφι καὶ -ον μή κοτε ἐγγένηται Hdt. 5$_{3}$; abgeſchw. ſchwierig (-ον᾽ δυσχερές H.), -ως ἔχει c. inf. Ae. Eu. 481$^{?}$ (δυσχερές sch.), Eu. f. 572, τὸ ἀ. Not, Verlegenheit (= ἀμηχανία), δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος μεθέστηκ᾽ ἐς τὰ. Eu. Held 487, cf. f. 282, Phlstr. AT 1$_{23}$ (ἐμπεσεῖν) uſw., μή.. ἔχων ἐν -φ ἦν Polyaen. 4·6$_{4}$, εὑρεῖν ἐξ -ων πόρους Ae. Pr. 59, cf. Ar. eq. 759 (opp. πόροι εὐμήχανοι), an. trag. 566, ἐς πολλὰ καὶ ἀ. πεσεῖν X. an. 2·3$_{18}$, erſl. πόλεμοι, νόσοι, καρπῶν φθοραί, λοιμοί Iambl. vP. 32; kunſtlos, unzulänglich (-ον᾽ ἐνδεές H.) opp. εὐμήχανος, μὴ -ως ποιεῖν τὴν κατασκευήν PhiloByz. 77$_{11}$.

2. übermächtig, unerbittlich, κακότεχνος, -ε (ἀπροσμήχανε ApS.), σὸς δόλος, Ἥρη, Ἕκτορ᾽ ἔπαυσε μάχης O 14, κούρην ἤγεν ἐμεῦ ἀέκοντος -ος Τ 273, -ος ἔπλευ Π 29, ἐσσὶ Κ 167, v. Zaubergott ᵖZaub. L 267, c. inf. -ος ἐσσὶ παραρρητοῖσι πιθέσθαι (ἀνίκητος ἢ ἀπαραμύθητος schB) Ν 726; δεσμά HyMerc. 157, ζόφος nb. αἰνόμορος 257, ἔργα (Cercop. 1) γένοντο nb. λοιγὸς ἦεν Θ 130, δόλος Hes. o. 83, ἔρος HyMerc. 434 (-ον ὄρπετον = ἔρος λυσιμελής Sapph. 40), κῆδεα Archil. 66, κάματοι Pi. P. 2$_{19}$, πενία Ba. 1$_{171}$ (ἀπορία nb. λιμός Plut. 993^{a}), δύαι Ae. Eu. 561^{1}, cf. 769.., ἄλγος So. E. 140, νόσοι An. 363^{1}, συμφορά Sim. 5, Eu. M. 391.., Dio 17$_{12}$, κακόν (v. Zorn) Eu. M. 447, τόλμα Hec. 1123, πρᾶγμα De. 23$_{114}$, παθεῖν -ον (-α) Eu. A. 770^{1} (Hipp. 598); abgeſchw. gewaltig, ſehr groß (ὑπὲρ λόγον Ph., BA, S^{a}), μέγεθος Pl. rp. 608^{e}.., πλῆθος Tim. 39^{d}, Plut. Num. 18, Polyaen., ἦκον -οι (ᵖvl. -ητοι, ſ. Sp. 370$_{72}$) τὸ πλῆθος X. Cyr. 7·5$_{38}$, -ος τὸ μέγεθος Pl. rp. 584^{b} (ἡδονή), Ar. O 290^{b}$_{20}$ (ψόφος), ἄστρον -ον τὸν ὄγκον Pl. epin. 983^{a}, ἔργον μήκει -ον rp. 548^{d}, λόγος πλήθει Tht. 184^{a}, cf. Phil. 47^{a}, Plut. Pomp. 58 (δάνειον), βίος μακαριότητι Pl. ep. 327^{c}. πηλός Phdo 110^{a}, νομή (= ἄφθονος) Criti. 111^{c}, ἄνεμοι nb. δεινοί Phdo 112^{b}, κίνδυνοι Dio 7$_{28}$, τιμωρία Dd. 17$_{44}$, ἰσχύς Ar. O 291^{a}$_{4}$, τάχος Plut. Caes. 53, κάλλος Pl. cv. 218^{a} (cf. rp. 615^{a}), Plot.., λογισμός Pl. rp. 587^{e}, φύσις Ὁμήρου nb. θεία Dio 11$_{24}$, εὐγένεια Phlstr. vs. 2·27$_{5}$, ἡδονή Pl. Phil. 46^{a}, A., Plut., τέρψις Dio 12$_{80}$, ἐλπίς Pl. rp. 494^{c}, θάρσος Plut. 1103^{c}, προθυμία 163^{e}, φόβος Dio 2$_{57}$, Plut., -ον εὐδαιμονίας (ἐστί) c. inf. unſäglich Glück Pl. ap. 41^{c}; σοφία -ος δσῃ Euthd. 275^{e}, cf. Phdo 80^{e} (χρόνος).., Ar'd., Iambl., διαφέρει -ον ὅσον Ar. M 1071^{b}$_{27}$.. (δ. -ον Pl. Phil. 57^{d}), ἐνέβλεψε -όν τι οἷον Pl. Charm. 155^{d}; -ως χλιδᾶν Callistr. 3, -ως ὡς εὖ λέγειν Pl. rp. 527^{e}, -ως ὡς σφόδρα Phdr. 263^{d}. = Verbr.: alte Kom. u. Redn. ſelt., O Me., Thphr., Hds, NT (LXX nur 2 Mc.), Urk., Inſchr.; Gl. -ον κάλλος· pulchritudo; ɜwɧft **ἐξαμάχανα**· ἐξαίφνης H.

ἀμηχών: ſ. ἄμα II A 2. [[Mittelhaus]

ἄμι (Pap., Dsc., Gal.), Nbf. **ἄμμι** Eudem. [ἦεϱ.] b. Gal. 14$_{185}$, an. epic. ib. $_{100}$, Dsc. vl., Gal.; -ιος Tebt., Eudem., -εως Dsc. (dat. -ει 3$_{66}$), Gal., τό; lat. ami indecl. (Plin. 20$_{264}$, ScribLarg.) οὐ. -εος, ſeltner ammi, -εος (Apic.), Nbf. **ameos** (-eus), i (OribLat., Gl.) u. **amium** (DscLat.): ἔνιοι Αἰθιοπικόν (sc. κύμινον), οἱ δὲ βασιλικὸν κύμινον καλοῦσι Dsc. 3$_{62}$, πόα ἣν ἄμιν καλοῦσι Gal. 11$_{824}$, = pes milvinus, berola, semen nucleum uſw. Gl., -ιος ἀρτάβη Tebt. I 55 [II^{a}], cf. 190, an. med. Oxy. 1088 [I^{p}].., Plin. 20$_{183}$, ScribLarg. 121 uſw.

ἀμία (pl. ἄμιαι [cf. H., ἀμίαι EM] ἄμειαι ἄμυιαι A. Z$_{1}$ vl.), ἡ (Nbf. κυανόχρως **ἀμίας** Matro cv. 61), παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι A. f. 308 (Plut. 980^{a}), cf. hamia Isid. 12·6$_{33}$, aber a- Lucil., Plin., κάμιαι Epich. 124: Tunfiſchart, ἥσθες -ας παχείας Archipp. 20, nb. βάτοι Epich. 59, cf. 124, Archestr. 35, Opp. h. 2$_{554}$, A. Z$_{1}$ 488^{a}$_{6}$ (nb. πηλαμύδες).., Plut. 966^{b} (nb. δύννοι), Ael. ha. 16$_{12}$, Geop., ᵖἀμία· φυλακή H. [Lucil. 1304, Plin. 9$_{49}$.

ἀ-μίαντος 2: unbefleckt, rein (immaculatus, incoinquinatus Gl., cf. ἀμόλυντος), μελαίνας ἐκ νυκτὸς -ον ὄρσαι φάος Pi. f. 142, cf. Orph. h. 8 (ἥλιος).., αἰθὴρ Ba. 3$_{88}$, ἅλς Ae. Pe. 578^{1}, ὕδωρ nb. λευκόν Thgn. 447, ἔλαιον nb. καθαρόν Plut. 395^{e}; übtr. -ος περὶ δούλων ἦθη τοῦ τε ἀνοσίου πέρι καὶ ἀδίκου Pl. lg. 777^{d}, c. gen. ἐδωδῆς ἐμψύχοιο Orph. l. 368, βίος Plut. Per. 39, τὸ ἀ. nb. ἀβλαβὲς πάντῃ 383^{b}, γάμοι KE 204 [I^{a}], σῶμα LXX Sap. 8$_{20}$ (ἢ ἀ. 3$_{13}$), cf. NT Hb. 13$_{4}$, ClA., v. Chriſtus nb. ὅσιος ἄκακος 7$_{26}$, κληρονομία nb. ἀμάραντος 1 Pt. 1$_{4}$, ὀνόματα nb. ἅγια Zaub. L 874 uſw., adv. HS, τόπος nicht entheiligt LXX

2 Mc. 15_{34}, unantastbar, πρᾶγμα nb. σεβαστόν (= πίστις) DH. 2_{75}. — ὁ ἀ. (sc. λίθος πυρί) Asbestart Dsc., DietAbr. 191_{5}, Plin. 36_{139}.., = τὸ ἀ. Geop. 15·1_{33}; τὸ ἀ. (od. ἡ ἀ.) Kraut, (volkstüml.) Nbf. v. ἀδίαντον, Gal. 19_{724}, Geop. 15·1_{19}, syn. callitrichon Apul. herb. 48, cf. ἀδίαντον ὅπερ καλλίτριχον καλοῦσί τινες Ael. ha. 1_{35} usw. [sp. npr., dazu fem. -tis]

ἀμιγής: s. ἄμεικτος; **ἀμίδιον**: s. ἀμίς.

ʾἀμιδάναι (vor ἄμυδις)· κρύψαι H.

ʾἀμιερεῖ· δείξει, **ʾἀμίερα** (zu μιερός?)· ἀμμώδη, ἔρημα H.

†**ἄμιθα**· ἔδεσμα ποιόν, καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρ. [139], l. **ʾἀμαμι⟨ν⟩θάδες**(· ἥδυσμά τι σκευαστὸν διὰ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων Ph., cf. †ἀμμαμηθάδης· ἥδ. — κεκ. δι' ἀρτυμάτων H.). vgl. ἅμα a. E. u. μίνθη; anders σαμίθη.

ʾἀμίθιος· μυλῶν H.; **ἀμιθρός** usw: s. ἀριθμός.

ἀμικόνιστος: s. ἀναμίξ; **ἀμικτ-**: s. ἄμεικτος.

ἅμιλλα (ά Hdn. I253; ἁ allg. u. Lex·spir. 210, ἀνταμιλλᾶσθαι H.), ἡ, zu ἅμα, cf. ὅμαδος, ὅμῑλος, simultas: Wettstreit (ἀνταγώνισμα, φιλονικία, ἐξίσωσις Ph., BA, S^{d}, πόλεμος, ἀγών H., competitio Gl.) **1.** im Wettkampf (-ης ἀγών: s. ἀγών), ἵππος ἀεθλοφόρος ἐς -αν ἔβα Ibyc. 2, πεμπάμεροι ἀέθλων Pi. O. 5_{5}, ὠκυδίνατοι I. 5_{7}, cf. 7_{50}, ῥιμφάρματοι So. OC 1063^{l}, χαλαργοί E. 861^{l}, σωματική Prien. 112_{80} [84^{a}], ἰσχύος ἀνδρῶν Pi. N. 9_{12}, χορῶν Pl. lg. 834^{e} (Βακχία So. T. 220, sch. χορεία), = χαρίτων Eu. IT 1147^{l}, μειρακίων Ar. Eq. 556^{l}, νεῶν Plato 183, Σειληνοῦ (gg. Apoll) Paus. 2·22_{9}, übtr. θοαὶ πτερύγων Ae. Pr. 129^{l}, κυλίκων οἰνοπλάνητοι Rhes. 364^{l}, -α κλέψυδραι (-ύδρας Froben) Schrift des Democr. (14^{b}); -ης νικητήριον BCH 29_{254} [Del. c. 175^{a}], ἆθλα Paus. 2·35_{1}, βραβευτής Philo f. S. 96 Harr., -αν ποιεῖσθαι Hdt. 7_{196} (ἵππων), IG II 467 (νεῶν ἐν τῷ λιμένι; 100^{a}), ἀγωνοθετεῖν Lucill. AP 11_{81}, δυοῖν -αν ξυντιθέναι zwischen zwei Dingen entscheiden lassen Eu. E. 95, πονεῖν ποδοῖν πρὸς ἅρμα IA 212^{l}, ἔχειν Plut. 151^{b}, τεθρίππους -ας ἐξαμιλληθείς Eu. Hel. 387, ἐς -αν συμβάλλειν Paus. 5·7_{7}, κακῷ κακὸν εἰς -αν ἔρχεται Eu. T. 621. **2.** Kampf, φονίους ἀνδρῶν -ας ἔθετ' ἀστεφάνους Eu. An. 1020^{l}, ξιφηφόρων ἀγώνων Herc. 813^{l}, χειρῶν Hec. 226 (ἐξελθεῖν ἐς), Plut. 644^{a}, Philo II 16, ἀλκῆς Plut. Caes. 44, πόνων ClA. 4_{62}, αἵματος Eu. Hel. 1155^{l}, τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἀ. Th. 7_{71}; αὐτοσίδαρον πελάσαι διὰ σαρκὸς -αν v. Selbstmord Eu. Hel. 356^{l}, ἐν -αισιν ἀνάγκας nb. ἐν εἱρκταῖς v. Bedrängten B. 552^{l}. **3.** allg., nb. φιλονικία Pl. lg. 834^{c}, Plut., Alc'o, φιλοτιμία Plut. 784^{f}, θόρυβος Pl. Phdr. 248^{b}, ἀγών Is. 2_{48}, Plut., τάχος Is. 4_{87}, νίκη A. P 1371$^{a}_{6}$, ζῆλος Pol. 6_{39} (ἐν κινδύνοις) usw., -α (φθονοῦντος) dist. μίμησις (θαυμάζοντος) Plut. 487^{b}, aber dist. φθόνος 501^{b}; ἀγαθῶν ἀνδρῶν De. 20_{108}, ῥητόρων Lond. II 165 [c. 10^{a}], φιλοσόφων Hclt. qHom. 46, κυνῶν πρὸς τὰ θηρία Plut. 681^{e}; -α ἐγένετο (folgt ὅπως) Th. 8_{6}, τέταται Pl. Phdr. 271^{a} (πρός τι), ἀγὼν ἔχει ἐντονωτάτην -αν Plut. 628^{d}, -αν ἔχειν φρονήματος wetteifern in Eu. An. 214, inf. ἄ. ἔ. πόλιν κτίσαι Geop. 9_{1}, τοῦ ἀκινητὶ μένειν Poll. 9_{115}, = -αν ποιεῖσθαι Hdt. 8_{10} (folgt ὅκως ἕκαστος δῶρα λάμψεται), Th. 6_{32}, Is. 4_{85} (περί τινος), $_{188}$ (πρός τι), De. 20_{108} (πρὸς ἑαυτοὺς ἐπὶ ταῖς τοῦ δήμου δωρεαῖς), Pol. 3_{98} (εὐεργεσίας ἀ. π.), εἰς -αν προελθεῖν ThpHist. 111, καταστὰς ὑπέρ τινος Plut. 206^{a}, παραχωρεῖν -ης die Palme lassen Dd. 4_{81}, ποιεῖν Wettstreit veranstalten Is. 10_{35} (περὶ ἀρετῆς τινι), Pl. rp. 413^{b} (τινός τινι, worin die Prüfung bestehen lassen, nb. βασανίζειν), Plut. 93^{b}, βραβεύειν 960^{a}... Ios. b. 5_{503}, προὔθηκας λόγων Eu. Su. 428, M. 546, cf. f. 334, Gorg. H. 13 (syn. διὰ λόγων ἀγῶνες), Philo I 447 (ἡ διὰ τῶν λόγων Dd. 5_{28}, ἴση λόγοις Babr. 15), dazu πρὸς -ας μείζους ἦλθον ἢ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν nb. διὰ λεπτοτέρων μύθων ἔμολον Eu. M. 1083^{an}; σοφίας Plut. 151^{b}, ἀρετῆς Pl. lg. 731^{b}, Dd. 1_{58}, πρωτείων Pol. 6_{47}, ἐγείρειν εἰς -αν μάχης Onos. 1_{13}, φιλοτιμίας πολιτικῆς -α Plut. 795^{a}; ἐριστική Philo I 133, πολιτικαί Plut. 131^{a}, ἀντίπαλος Hclt. qHom. 55; ἐξ -ης καλλιερεῖν certatim Alc'o 2_{33}. **4.** Begierde, Verlangen, ἰδοῦσ' -ῃ τῶμματ' ἐξεκύμηνα Hds 6_{68}, Ἑλένης ὄμμα -αν ἔρωτος ψυχῇ παρέδωκε Gorg. H. 19; wie poet. ἐλπίς, φιλόπλουτον -αν αὔξοντες μελάθροισι (als ἔμποροι) Eu. IT 411^{l}, νυμφιδία ἀπόλωλε φυγᾷ σᾷ λέκτρων -α κούραις Hipp. 1141^{l}.

5. Schnellschreiben, -α· dictatum (u. tabula) Gl., s. ἀμιλλάω. — Dazu εἰ κύκλου περιγραφέντος ἀφιέντες ἀστράγαλον ἐστοχάζοντο τοῦ μεῖναι τὸν βληθέντα ἐν τῷ κ., ταύτην (τὴν παιδιάν) **εἰς ὤμιλλαν** (l. εἰσῶμιλλαν = εἴσω ἅμ.) ὠνόμαζον u. Εὔπ. [250] (οὐκοῦν περιγράψεις ὅσον ἐναριστᾶν κύκλον;) τί δ' ἐστίν; εἰς ὤ. ἀριστήσομεν; Poll. 9_{102}, ἡ ὤ. = ὅταν περιγράψαντες κ. ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἤ τι ἄλλο (βάλωσιν κάρυα H., cf. S^{d}), ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικώντων (λαμβάνει ἔπαθλον H.), τῇ δ' ἐκτὸς ἡττωμένων. Εὔπ. [288] μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐν κ. κατάκλισιν· ἔπειτ' εἴσειμ', ἐνθάδε μείνας εἰς ὤ., κἂν μὴ μετίῃ schPl. Lys 206^{e}, cf. S^{d} (ἀπὸ συναιρέσεως· ἡ ἅμιλλα, ὤμ.), H. = Verbr. Hdt., Hds, Ibyc., Pi., Tr. (bes.^{l}, oft Eu.), Ar.^{l}, Plato, Th., Pl., Is., De. u. A. 1 ×, Pol., DH, Dd., Plut. (oft, 0 Arr. diss., MarcA.), Paus.., im Epigr. nur Lucill., 0 LXX, NT, Pap. der Volksspr. [npr. CIG 3270 (Kz.); Schiffsn. IG II 791] — s. ἅμιλλος.

ʾἀμίλλακαν· οἶνον Θηβαῖοι H.; zu ἀμινναῖος? ἀμίλλυ α?

ἀμιλλᾶν· τὸ ἐρίζειν· καὶ εἰς τάχος γράφειν H., sp. Nbf. (cf. Hdn. II 805$^{?}$ u. ἀγωνίζω) zu **-άομαι** dep. med. (ἠ-ήθην Eu. Su. 195.., Th., Pl., Sp. [pass. Eu. f. 812]), ἠ-ησάμην Plut. Arat. 3, Ar'd., Luc.; -ήσομαι Ar., Pl. lg. 833^{a}, ἠ-ημαι Eu. Hel. 546, Sp., -ητέον Is. ep. 7: wetteifern (φιλονικῆσαι, ἀγωνίζεσθαι H., -ῶμαί σοι· ἀνταγωνίζομαί σοι S^{d}; competo Gl.) **1.** in Kampfspielen, -ῶνται οἱ στεφανηφόροι DialI. 5495 [Mil. V^{a}], περὶ ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς Pi. N. 10_{13}, περὶ νίκης Is. 9_{79}, Plut. 239^{d} (πρὸς ἀλλήλους), τὸ στάδιον Pl. lg. 833^{a}, cf. DH. 7_{73}, τόξοις Pl. lg. 834^{a}, ἵπποις rp. 328^{a}, Andoc. 4_{27}, τριήρει ἐν Σουνίῳ Ly. 21_{5}, πυγμῇ Plut. 724^{b}; ζεῦγος -ᾶται Pl. lg. 905^{e}, ἅρμα Lys. 208^{a}, A. ξ 980$^{a}_{12}$. **2.** übtr. **a.** v. Bewegung, γέροντι ποδὶ δεῦρο Eu. O. 456, ὄρεγμα δεινὸν ἐπὶ κρηπῖδα nb. φεύγειν Hel. 546, ὁδόν Pl. lg. 833^{b}, τὰ κατάντη syn. ὄρθιον opp. τὸ πρανὲς δραμεῖν beim Ritt X. eq. 8_{6}, ἐπὶ τὰ θηρία nb. φιλονικεῖν Cyr. 1·4_{15}, cf. an. 3·4_{44} (πρὸς παῖδας $_{46}$), ἐπὶ κατάληψιν χωρίων Pl. lg. 830^{e}, διὰ τοῦ τέλματος Pol. 10_{14}, Κορίνθιοι εἰς Ἄργος πρὸς Κλεομένη Plut. Cleom. 19, ἀπὸ γῆς Pomp. 73, μόλις βαδίζουσιν kaum mitkommen 200^{l}, folgt ὅπως φθάσειαν (cf. Pol. 5_{86}) βοηθήσαντες X. He. 7·2_{14}, abs. οὔκουν -ήσεσθον; syn. ἐπείγετε νῦν Ar. Pax 950^{l}. **b.** v. der Rede, ποῖον -αθῶ γόον; Eu. Hel. 165^{l}, ἄλλοις (= πρὸς ἄλλους) ταῦτα IA 309, cf. Hipp. 971, τῷ δικαίῳ τόνδ' -ῶμαι λόγον Hec. 271, δόξῃ Sext. 61_{9}, pass. (cf. ἀγωνίζομαι) πόλλ' -ηθέντα μαρτύρων ὕπο τἀναντί' ἔγνων (als κριτής) Eu. f. 812 [**ἀν-αμίλλητον**· ἀφιλονίκητον (ἀφιλόνικον Ph., BA, S^{d}), καὶ ἀναμφίλεκτον H.; ἀνεξικακία CyrA.]; λόγοις πρός τι Herc. 1255, διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ὀνομάτων Plut. Arat. 3, κολακείαις πρός τινα Din. 1_{103}, ὁ σοφὸς ἀξιώματι Philo II 407, ῥήτωρ Phld. ρ I 356 (διαφορὰ πρός τι beweist für etw. 62). **c.** es mit etw. aufnehmen, πρὸς θεούς Eu. IT 1479, δεσπόταις An. 127^{l}, τοῦτό φασ' -ᾶσθαι βίῳ Hipp. 426; σελήνη πρὸς ἥλιον (b. Sonnenfinsternis) Plut. 933^{a}; οὐδὲν θέατρον αὐτῷ -ᾶται kommt gleich Phlstr. vs. 2·1_{5}. **d.** allg. (oft = hinstreben), c. inf. nb. προθυμεῖσθαι Hdt. 4_{71}, ὁ κόλαξ -ᾶται ἄοκνος φαίνεσθαι Plut. 51^{b}, cf. Agis 2, folgt ὡς πλεῖστον λάβῃ nb. ἀξιοῦν πλεονεκτεῖν Pl. rp. 349^{c}, οἵτινες ἂν δόξωσιν φιλέλληνες εἶναι μάλιστα Is. 9_{50}, πρὸς ἀρετήν 7_{73}, cf. Pl. lg. 731^{a} (nb. συντείνειν), DittO. 339 [Sest. II^{a}], πρὸς τὸ ὂν ὁ φιλομαθής Pl. rp. 490^{a}, πρὸς τὸ τοιοῦτον -ηθῶμεν πάντες lg. 968^{b}, πά. πρ. τὸ καλόν nb. διατείνεσθαι A. H 1169$^{a}_{8}$, cf. 1162$^{b}_{8}$, ἐπὶ τὰς πράξεις Onos. 1_{24}, ἐς ἀρετήν Philo, περὶ -τῆς Dio 2_{71}, schGen. Φ 390, π. πρωτείων DH. Dem. 33 (τινί), Philo I 673, Luc., ὑπὲρ τοῦ c. inf. Pol. 5_{86}, τεχνῖται ὑπὲρ τῆς ὁμοιότητος Plut. Num. 13, ἐν τῷ περιουσιάζειν Philo II 30; τὸ πεζὸν ὅπλων σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους -ηθέν Th. 6_{31}, εὐψυχίαις πρὸς ἑαυτούς Pol. 2_{69}, ἐπινοίαις πρὸς τὸ προσπεσόν 6_{18}, θυμοῖς 22_{16}, κολύμβοις Plut. 163^{a}; τοῖς καλῶς διοικοῦσι nb. πειρᾶσθαι διενεγκεῖν Is. ep. 7_{7}, cf. 2_{9}, VT Ier. 12_{5} Σ, γυναῖκες ἀνδράσιν Philo I 183, πρὸς ἀλλήλους Th. 6_{31}, Pol. 5_{71}.., Dd., Ar'd.., αὐτὴ πρὸς ἑαυτήν I 242, πρός τινα περὶ τρυφῆς Ath. 520^{c} usw. (auch VT 22_{15} Σ), ἐν γυναιξίν Alc'o 2_{8}; τὸ -ώμενον (= ἅμιλλα, s. d. 3) dist. μιμούμενον Plut. 487^{b}. = Verbr. (cf. ἅμιλλα):

Milet V[a], Hdt., Eu., Ar., Th., X., Pl., Andoc., Ly., Is., Din., A., Pol., Phld., Dd., DH, Plut. (oft), Dio.., Babr., sp. Inschr., O LXX (doch Σ), NT, ClA., Pap. Dazu ἀνθ-, δι-, ἐξ-, συν-; ἄλεκτρα ἄνυμφα μιαιφόνων γάμων **ἀμιλλήματα** So. E. 494[l], καθ' **-άματα** πρᾶτος Ἀντωνῖνος Wandinschr. CIG 5149[b] [Kyr. Kz.][?]; μὴ πολλοὺς ἔτι τρόχους **-ητῆρας** ἡλίου τελῶν (sch. ἀλλήλους διαδεχομένους δρόμους, ὅ ἐστιν ἡμέρας) So. An. 1065, φονῆες ξυνοὶ -ρες δάσσαντο Nonn. τ 130, βοείης τυπτομένης -ρι σιδήρῳ 3[65], γαμίης φιλότητος -ρες 6[80], μῦθον -ρα σιωπῆς ev. π 56; τῇ δεκάτῃ **-ητήριά** ἐστι Wettspiele DialI. 5495 [Mil. V[a]], -ος ἵππος Poll. 1[181] nb. νικηφόρος, Phlstr. gymn. 26 dist. ἁρματηλάτης, -ος· ὁ ἐρίζων πολύ H., -ους λόγους· τοὺς ἐναγωνίους Ph., cf. H., -ον· τόπος ἐν ᾧ ἀμιλλῶνται S[d]; **-ητής**· aemulator Gl.; **-ητικὸν** μέρος (ἀγωνιστικῆς) nb. μαχητικόν Pl. soph. 225[a], -ὸς πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας nb. προσκρουστικός Damasc. vIs. 285; **ἄμιλλ-ον**· τὴν -αν Δωρόθεος ἀρσενικῶς [Ἄ-ος npr. IG XIV 1924]· καὶ -ότερος (-οφόρος cod.) Ἀριστοφάν. (PhrynS. b.) Ph., cf. -ότεροι· ἐπὶ πλέον ἐρίζοντες H.; dazu ἀνθ-, ἐν-, ἐφ-άμιλλος.

ἀμίλλυκα· δρέπανον Ἠλεῖον H., s. ἀμάω, ἀμίλλακαν.

ἀ-μίλτωτος μύξος Zaub. Lond. I 103, λύχνος 101, DietPM.

ἀ-μίμητος· inimitabilis Gl., opp. μιμητός A. π 951[a]6, nb. ἀνίκητος Plut. 335[b], ἀνεπιτήδευτος Alc. 23; στρατηγός Pol. 3[47], Ἀντώνιον μέγαν κἀ-ον DittO. 195 (Äg. 33[a], als angehörig dem σύνοδος **ἀμιμητο-βίων** [Plut. Ant. 28] in Alex.), σύμβιος IG XIV 1347 [Kz.] usw., -ος τρόποισι XII 5·65 [Ep. III[p]], -ως ἐκφέρειν διήγησιν Plut. Nic. 1; χάριτες Crin. AP 5[108], 9[239], ἔργα Nonn. ι 114.., Plut. Per. 23 (μορφῇ καὶ χάριτι), -α τέχναις nb. διαπρεπῆ καλλονῇ Ar'eas 72, cf. 60, θεωρία 67, cf. 98, καλοκἀγαθία Genf. 55 [IV[p]], πολιτεία Plut. Lyc. 31. **2.** nicht nachgeahmt, παρρησία 51[c].., nb. ἄθικτος 59[b]. **3.** -ως (= κακῇ μιμήσει) ἔγραψεν (οὐκ ᾔδει ὅτι ἔλαφος θήλεια κέρατα οὐκ ἔχει) A. πο 1460[b]32. [sp. npr., hfgr Ἀσύγκριτος]

ἀμιναῖον δι' ἑνὸς ν τὸν οἶνον λέγει [an. poet.?]· ἡ γὰρ Πευκετία Ἀμιναία λέγεται H., cf. Dsc., Geop. (**-νναῖος** u. **-ννιος** [οἶνος od. ἄμπελος], **ἀμμινίζοντες** οἶνοι 8[22]), Cato agr. 7[2] (uvae aminniae), Varro, Plin.., s. PW I 1836, ThLL (italische Rebenart). — **ἀμίνασις**: s. ἀμείνασις.

ἀμῖξαι· οὐρῆσαι (EM)· ἢ ἠχῆσαι· ἢ ὀμῖξαι H., s. ὀμιχέω; zwhft **ἀμεῖς**· εὑρήσεις (οὐρ- Schm.) H., s. ἀμίς.

ἀμιξία: s. ἀμειξία.

?ἄμιος· ὁ κοῦφος (σκύφος?), **?ἄμιον**· σκύφος ἀργυροῦν EM.

ἄμ-ιππος: τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις Βορεὰς -ος (sch. ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν) So. An. 985[l]; -οι (so Gramm., sonst [Hdt. Th. X. A.] ἄνιπποι überl.) **1.** Reiterei, die auch zu Fuß ficht, Μασσαγέται ἱππόται εἰσὶ καὶ -οι (ἀμφοτέρων γὰρ μετέχουσι) καὶ τοξόται usw. Hdt. 1[215], dazu ἄνιπποι οὐχί, ἀλλὰ -οι· ἵπποι δύο εὐάγωγοι ἱμᾶσι δεδεμένοι καὶ ἐπ' αὐτῶν τινες ὀχούμενοι. οἱ ἥρωες τοῖς ἅρμασι προσήλαυνον καὶ οὕτως ἀπέβαινον, οἱ δὲ πρὸς ἐλάσσοσιν ὁ μὲν ἀπέβαινεν, ὁ δὲ μένων παρείχετο τὴν τοῦ ἡνιόχου χρείαν Ar'ch. [p]Amh. II 12, **-ον**· ἵπποι ἐζευγμένοι τοῖς τραχήλοις χωρὶς δίφρου, ὃ πάλαι καὶ ξυνωρὶς ἐκαλεῖτο καὶ συνωρίς. ἦν δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑτέρου καθεζόμενος ἡνίοχος, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὁπλίτης. ἀπὸ οὖν τοῦ ἅμα ἀμφοτέρους καθέζεσθαι ἐκλήθη -ον Ph., -οι· ἵπποι ἐζ-οι χωρὶς δ., κληθέντες οὕτως, ἐπεὶ ἐπὶ δύο κέλητας ἀνέβαινον, ὁ μὲν ἡνιοχῶν, ὁ δ' ὁπλίτης PausAtt. 45, cf. S[d] (dazu καὶ νῦν δὲ χρῶνται.. Λίβυες οἱ προσαγορευόμενοι Ζευγνῖται· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ -ον ἐκαλεῖτο), BA 205, H.; vgl. **διμάχαι**· οἱ λεγόμενοι ἄμιπποι, οἵτινες ὁτὲ μὲν πεζῇ, ὁτὲ δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται H., -χαι· Ἀλεξάνδρου εὕρημα (Curt. 5·13[8]), ἐξησκημένοι πρὸς ἄμφω, καὶ τὴν ἐκ γῆς καὶ τὴν ἀφ' ἵππου μάχην usw. Poll. 1[132], Κελτοὶ -χαι ὄντες, ἐπειδὰν ἀπὸ τῶν ἵππων ἀγωνισάμενοι νικήσωσι, καταπηδῶντες ποιοῦνται μάχας Dd. 5[33]. **2.** leichtes Fußvolk zwischen Reitern, -οι· Ἰσαῖος [f. 125 S.]· οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι· πεζοὶ δ' εἰσίν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν Θουκ. [ἱππῆς πεντακόσιοι καὶ -οι ἴσοι 5[57]] καὶ Ξενοφ. [πεζοὶ -οι He. 7·5[23], [24] (συνέταξεν ἱππεῦσι), [25] (nb. πελτασταί), h'rch. 5[13]]· καὶ μήποτε **πρόδρομοί** (s. d.) τινές εἰσιν οἱ ἅμα τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένοι· Φιλόχ. [FHG I 410] γοῦν φησι καὶ προδρόμους Harp., -οι· οἱ συντρέχοντες EM, ἡ βουλὴ δοκιμάζει τοὺς -ους (nb. ἵππους) A. Ἀθ 49[1]. **3.** Koppelreiter, -οι δύο εἶχον ἵππους, καὶ ὁ ἕτερος προσήρτητο θατέρῳ, καὶ μεμελετήκεσαν μεταπηδᾶν εἰς ἑκάτερον usw. (Zweck: ἀκραιφνεστέροις χρῆσθαι τοῖς ἵπποις) Poll. 1[131], ζευγνύονταί τινες πρὸς ἀλλήλους ἵπποι κέλητες, ὁ δ' ἐλαύνων αὐτοὺς τὸν ἕτερον μὲν παρέλκεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὀχεῖται· τοῦτ' ἔστι τὸ παρ' Ὁμ. ἀθρῴσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον' [O 684] ἔνιοι b. Harp.; dazu τοῦ ἱππικοῦ οἱ μὲν ἱππεῖς, οἱ δὲ **ἄμφιπποι** (erkl. ἐπὶ δυεῖν ἀστρώτοιν ξυνδεδεμένοιν, ὡς μεταπηδᾶν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον) Arr. tact. 2[3], οἱ περὶ τὸν Ἴστρον βάρβαροι, οὓς καὶ ἀ-ους ἔλεγον ὡς εἰθισμένους μεταβαίνειν ἀπὸ ἄλλων εἰς ἄλλους ἵππους AelTact. 38[3] S. 530 K., Ἀντίγονος ἔστησε τοὺς ἀ-ους (überl. ἀνθίππους, ἀσθί-) Dd. 19[29].

ἀμίρ (arab.) Emir BU 681 [VII[p]]..; σώζω **ἀμίραφι** (= ἀμάραις Meist.) ῥόϝω μικῶ βωσὶ νᾶμα AbhLeipz. 1909[39] [kypr. Or. V[a]].

ἀμίσαντον Zaubermittel 'RhM. 55[85] [Kret. IV[a]], zu [μῖσος?].

ἀμίς (ἀ Me., Did. b. Ph. u. BA s. ἀλύειν, Lex·spir. 210, Eust. 1387, ἀ Ae.?, meist Hss.), ίδος, ἡ; zu ἄμη, s. Solmsen Beitr. 180: -ας· τὰ ὑπηρέσια (= S[d]; Sitzleder der Ruderer, zu σοῦσθ' †ὀλύμεναι †ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα Ae. Su. 842[l?], cf. 847[l?] u. σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν 836[l])· ἰδίως δὲ Δημ. [54[4]] τὰ σταμνίσκια, οἷς ἐνεούρουν Ph., doch sonst nur in letzterer Bdtg, Nachttopf (στάμνιον H., οὐρητρίς, οὐρηρὸν ἀγγεῖον S[d]; ama, amula Gl.), Hipp. τκά 47, att. f. στάμνιον Sext. 562[5], cf. Eup. u. [ἐκκαίδεκα κεῖνθ' -ες] Me. b. Ph., Phld. Στ 40, κρεμήσεται ἐπὶ παττάλου Ar. V. 807, irden Axionic. 7, χρώζονται A. π 895[b]7, ὑαλαῖ nb. οὐροδόχαι ἀργυραῖ ClA. pd. 2[39], χρυσαῖ Chrys. III 153, nb. λέβητες Alc'o 3[4]; -α παῖ! Eup. 351, -α μοι δότω! Ar. V. 935, αἰτεῖν Th. 633.., φέρειν Epicr. 5, cf. Plut. 234[c] (v. entehrendem Dienst; spr. εἰς τὴν ἀ. ἐνουρεῖν Luc. merc. 4), παρακρατεῖν Arr. diss. 1·2[8], κατασκεδάσαι τινός Ar. b. Ph., De. 54[4], Dio 37[41], συντρίβειν περὶ κεφαλῆς Phld. VolHerc. IV[2] 192, cf. Ath. 17[c], pyth. σιτίον εἰς -α μὴ ἐμβάλλειν Plut. 12[f], ἀνδριάντας εἰς -ας καταχωνεύειν zum Schimpf Plut. 820[a], cf. DL 5[77]; dem. **ἀμίδιον** AeschSocr. 43 (pl.), Sext. 652[1]; cf. ἀμῖξαι.

ἀμισγής: s. ἀμιγής, dazu **ἀμίσ-αλλος**· οἷον '-οί τε γέροντες [an. alex.]'· κατ' ἔνδειαν τοῦ γ· ἀμίσγαλλος· ὁ δυσάρεστος, ὁ μὴ ἄλλῳ μισγόμενος EGen., vgl. †ἀμίσαρος· ἀκόρεστος H.

ἀ-μισ-ής, ές: nicht verhaßt, βίος nb. ἀνεπαχθής Philo I 390, cf. II 70 (-ῶς ποιεῖν εὐτρεπές τι nb. ἀνεπάφως II 57), c. dat. παῖδες συνοῦσι opp. ἦθος ἀξιομίσητον Plut. 10[a], -έστερα ταῦτα (= ἱππασίαι) ἵππῳ τοῦ usw. X. eq. 8[9]; **-ία** nb. ἀζηλία ClA. pd. 2[87], **ἀ-μισοπόνηροι** syn. ἀγαπητικοί str. 7[69].

ἀμισθί (-θῐ Archil., schlecht **-θεί** Oxy., LXX vl., zwhft -σθε[ί DialI. 4957, kret. V[a]) adv.: ohne Lohn, διάγειν Archil. 41, ἐκπέμπειν (= ungestraft) Eu. T. 409, λαβεῖν τι vl. ἀμοχθεί f. 978[?], ποιεῖν De. 24[99], διδόναι οἰκίαν DittS. 177 [Teos 303[a]], cf. Ar'eas 258, LXX Iob 24[6] (ἐργάζεσθαι nb. ἀσιτί), Oxy. 729 (παρέχειν ὄνους, 137[p]), Iambl. protr. 9, ClA. protr. 24.., Luc.., c. gen. χρημάτων προῖκα καὶ -ὶ πολιτεύεσθαι Plut. Ar'd. 3; **-θίαν** εἰσάγειν τινί Brotloswerden nb. ἀργίαν epSocr. 13[2], sc. μισθοφόρων Soldrückstand App. Hann. 17, πρῶτος Πλάτων ἐπετήδευσε -αν v. unentgeltlicher Lehre = μὴ εἰσπράττεσθαι μισθούς Olymp. Alc. 140; **-θος** (kret. **-τος**) 2: ohne Sold, unentgeltlich, ξυνέμπορος (v. der Trauer) Ae. Ch. 733, -ος ὁ ξένος πορεύεται So. f. 745, δοῦλοι A. οι 1344[b]3, δικαστήριον De. 24[99], ἀρχαί A. Ἀθ 29[5], -ος ἄρχει Π 1273[a]17, cf. 1320[a]18, ἡγεμών IG XII 3·7 [Syme I[a]].., cf. Perg. 13[56] [III[a]], Grenf. I 38 [II—I[a]], opp. ἐντελόμισθος Syn. ep. 5, πέντ' ἀμέρας ϝεργακσάμενος τᾷ πόλι ἀμίστως DialI. 5125 [kret. V[a]]; -ον τὸ στράτευμα καταλέλυται ungelöhnt De. 49[13], στρατιώτας -ους ποιεῖν Dd. 13[94], ἱππέας ἀσίτους καὶ -ους παρέχειν stellen Luc. Tox. 48, μισθοφόροι -οι γενόμενοι ὑπὸ τῶν σατραπῶν exauctorati Dd. 18[9], cf. Plut. Timol. 1; ἐνοικεῖν -ῳ ἐν οἴκῳ BU 895 [II[p]], εἰρεσίη Philipp. AP 9[88], ἀκέλευστος -ος ἀοιδά Ae. A. 979[l], adv. -α σωφρονεῖν Bas.; act. -ον (= μισθὸν οὐ παρέχοντα) εἰσδέχεσθαι nb. ἀξύμβολον Luc. dmer. 12[1]; unklar Call. Oxy. 309; **-θωτον** ἐποίουν τὸν

οἶκον unvermietet De. 30$_{6}$, αὐλεία BCH 35$_{14}$ [Del. III^{a}], -οι γενόμενοι (v. Soldaten) soldlos, ohne Fahne Dd. 18$_{21}$ (s. ἀπόμισθος), ῥήτωρ nb. ἀνάργυρος Poll. 6$_{191}$, **-θωτὶ** καὶ ἀφθόνως κοινωνὸς γίνεται Iust. Tryph. 280^{b}.

ἀμισία, ἀμισοπόνηρος: s. ἀμισής.

ἀ-μιστύλλευτος νοῦς nb. πασῶν συνοχεὺς πηγῶν OrChald., κραδίη Procl. h. 7$_{11}$, = **-υλλον** ταῦρον (erkl. μὴ κεκομμένον, ἀδιάκοπον) an. alex. b. EGen.

ἄ-μισχα φύλλα stiellos opp. ἔχοντα μίσχον Thphr. 1·10$_{7}$,

ἄμιτρα· μικρά Κρῆτες H. [σφαιρίον (Gallapfel) 3·7$_{5}$.

παῖδας **ἀ-μίτρους** im Gefolge der Artemis (sch. ἀζώστους, μὴ διαπεπαρθενευμένας) Call. 3$_{14}$ = $_{43}$, s. Sp. 377$_{23}$.

ἀ-μιτροχίτωνας ἑταίρους des Sarpedon (ἀζώστους[=ApS.]· ἢ μίτρᾳ καὶ θώρακι μὴ χρωμένους D, χιτῶνας μὲν ἔχοντας, τὰς δὲ μίτρας μὴ ἐζωσμένους ('trugen Ch. ohne M.' Reichel hom. Waff. 93) A, οὐχ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς θώραξιν· ἢ ἀνακώλους ἔχοντας χιτῶνας πρὸς τὸ μὴ δεῖσθαι μίτρας· οἱ δὲ τοὺς ἅμα θώρακι συνηρτημένην ἔχοντας μίτραν· οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀνῃρημένων διὰ τὸ ἐσκυλεῦσθαι T, cf. B) Π 419, vgl. (παρὰ τοῖς τὴν Σίριν κατοικοῦσιν) ἐπεχωρίασεν φορεῖν ἀνθινοὺς χιτῶνας, οὓς ἐζώννυντο μίτραις πολυτελέσιν καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο **μιτροχίτωνες**, ἐπεὶ Ὅμ. τοὺς ἀζώστους ἀ-νας καλεῖ (Timae.? b.) Ath. 523^{d} u. ἀ-νι δὲ κούρῃ No. 42$_{439}$, 48$_{507}$ (alex. Vorlage, s. ἄμιτρος).

ἀ-μιτρώτοιο ἐθείρης non cinctae Nonn. 35$_{220}$.

Λῆμνον **ἀμιχθαλόεσσαν** (ἀπροσόρμιστον ἐκ θαλάσσης, ᾗ οὐ δυνατὸν ἐκ τῆς ἁλὸς ἐπιμίσγεσθαι· δυσόρμιστος γάρ· ἔνιοι δὲ τὴν ὁμιχλώδη ApS., κατὰ Κυπρίους εὐδαίμονα [= B]. οἱ δὲ πετρώδη καὶ τὰ [l. κατὰ τὰ?] κύκλῳ ἀπόκρημνα [cf. B], διὸ οὐκ ἐπιμίγνυσθαι τῇ γῇ θάλασσαν· οἱ δὲ ἄμικτον διὰ τὸ ἐκ θαλάσσης δυσπρόσιτον καὶ τὴν τραχύτητα [= AB]· ἢ ἄμικτον Τρωσὶ διὰ τὸ Εὔνεω εἶναι· οἱ δὲ ὁμιχλώδη καὶ ἀπροόρατον τοῖς πλέουσι [= AB] διὰ τὰ ἐργαστήρια Ἡφαίστου· 'εἴ κεν -εσσαν [l. -εντος, cf. -εντος ἀπ' ἠέρος Coll. 208] ἀπ' ἠέρος ἠὲ θαλάσσης [an. alex.]' T, ἢ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀγρίους καὶ θηριώδεις καὶ λῃστρικὸν βίον ἐπανῃρημένους A) Ω 753 (vl. [Antim.] **μιχθαλόεσσαν**), HyAp. 36.

ἄμμα, τό (ἅπτω): Knoten, Schlinge (δεσμός H., cf. Ph.; artus, nodus Gl.), πολύβροχ' -άτων ἐρείσματα nb. δεσμά Eu. Herc. 1035^{l}, -άτων σύνδεσμ' ἐλέλυτο (der κόμαι) B. 696, -α λύειν Hipp. 781 (δέρης, = ἀγχόνη; cf. -ατα θυγατέρων Gaet. AP 7$_{71}$), Hdt. 4$_{98}$, ἀπάψας -ατα ἑξήκοντα ib., ἐξάπτειν Hds f. 62, χαλᾶν Plut. 383^{f}, ποιεῖσθαι X. eq. 5$_{1}$ (φορβειᾶς), συνάγειν Pl. Tim. 76^{a}, λυγοῦν AntThess. AP 9$_{150}$, δῆσαι Luc., βάλλειν DPer. 840, DietAbr. 188$_{19}$ (τοῦ παλλίου), Zaub. Lond. I 98, δήσας -ατι φοινικίνῳ 77, -ατι ὡς λεπτοτάτῳ καταδήσας Hipp. γ 3$_{244}$, cf. συρ 4, διαδῆσαι διπλοῖς -ασι HelMed. b. Or. 4$_{303}$, ἁπλοῦν Hclas ib. $_{259}$, ἐπίσπαστον $_{267}$, Ἡρακλεωτικόν $_{261}$, δύσλυτον Corn. th. 16, ἔχει τόνον Plut. Fab. 23, syn. πλέγμα (des Lasso) Phlpp. AP 9$_{543}$ usw., b. der Entbindung A. Zι 587^{a}$_{16}$; βρόχων Plut. 976^{e}, τιάρας Polyaen. 7·11$_{2}$, φαρέτρης (= δεσμός Eust.) DPer. 446, cf. 157, -α λόγχης (od. ἀκοντίων)· amentum Gl., subi. ἥλων Fessel PaulS. Soph. 883 (cf. ἀεργέος -ασιν ὄκνου 216); -α ἐπὶ πάλης· nexus Gl., τὰ -ατα des Ringers Plut. Alc. 2, -α σφίγγε Luc. as. 10, -α κατ' ἰξύος (= DPer. 840) δήσας σύνεχε 9, cf. εἰς -α τοὺς δακτύλους ἐπιπλέξας Hel. 10$_{30}$, δράκων -ατα κυκλώσας No. 9$_{130}$; übtr. εἶαρ ἄνθεσιν -ατα λύει Opp. c. 1$_{123}$, bes. -ατα παρθενίης AntSid. AP 7$_{164}$ (πρὶν ἄθικτα λύσας), Meleag. $_{182}$, KE 248 [Κ3], κορείης No. 13$_{225}$ (λυσαμένη).., PaulS. **2.** (äg.) Längenmaß (vgl. Knoten), ἔχει πήχεις μ' Hero IV 402, cf. Oxy. 669 [III^{p}], ἀρούρης -άτων ὀκτώ BU 319 [VII^{p}], cf. 871 [VI^{p}].. **3.** ἐν -ατι· ἐν φλογί H. (vgl. ἄν-, ἔξ-αμμα). Dav. dem. **ἀμμάτ-ιον** Gal. 17$_{794}$; **-ίζει**· περιπλέκει, δεσμεύει H., τὰς ἀρχάς Gal. 18^{a}$_{782}$, τ. ἀ. πρὸς ἀλλήλας Hclas b. Or. 4$_{254}$.., HelMed. ib. $_{299}$.., -ίσαι ἄμματι ἁπλῷ $_{302}$.. usw., ἡ-ίσθω ἁρμὸς ἐφ' ἑκάτερα σχοινίοις Ap'od. pol. 180$_{13}$, **-ισμός** Verknotung HelMed. b. Or. 4$_{292}$, $_{307}$; **ἀν-άμματοι** (· ἄμματα μὴ ἔχοντες H.) περίδρομοι X. cyn. 2$_{4}$, ἄρκυς **δεχάμματοι** 10$_{2}$, δίκτυα **τριακονθάμματα** 2$_{5}$, cf. βρόχος (ἀρκύος) συνεστηκὼς ἐκ δ' ἀμμάτων Poll. 5$_{28}$.

ἀμμά· ἡ τροφὸς καὶ ἡ μήτηρ κατὰ ὑποκόρισμα· καὶ ἡ Ῥέα δέ· λέγεται καὶ **ἀμμάς**· λέγεται καὶ **ἀμμία** EM, -άς· ἡ τροφός [τρ. Ἀρτέμιδος H.]· καὶ ἡ μήτηρ [H.]· καὶ ἡ Ῥέα [H.]· καὶ ἡ Δημήτηρ [H.]· καὶ Ἀρτέμιδος τροφός· καὶ τὰς ἀντλίας δὲ Λέσβιοι οὕτως ἔλεγον (zu ἀνα-μάσσω?) Ph., ἄμμια (so)· μήτηρ, τροφός H.; Amme, Μηνόδοτος ἠλευθέρωσεν τὴν ἰδίαν **-ὰν** Ζωσίμην DittS. 868 [Kalymn. II^{p}], cf. BU 938 [V^{p}], Σωτηρὶς καὶ **-ὰς** αὐτῆς 449 [III^{p}]; Mütterchen (cf. μαμμία, παππίας), **-ίη** Γυλλίς Hds 1$_{7}$, **-ιον** AM 29$_{302}$ [Ep. I^{p}]; christl. **-άς**· μονάστρια Cyr., cf. Pallad. Laus. 34, ἠρώτησεν ἡ -ὰς Θεοδώρα τὸν παπὰν Θεόφιλον ApophthPatr. usw., = ἡ ἁγία **-ά** (-ὰ -ῆς κλίνεται Cyr.) CIG 8979, cf. Greg. vBasIun. 29 usw., πέμψαι εἰς τὰ (so) -ὰ Ἰωαννίας Genf. 14 [c. 400^{p}], indecl. = Γεώργιος μητρὸς **ἀμὰ** Ἡραΐδος BU 317 [580^{p}], cf. 551 [VII^{p}], Pallad. Laus. 59 usw., vgl. ἀπά u. überh. Kretschmer, Einleit. 147, 339 (Lallnamen).

ἀμμαθεῖν: s. ἀναμανθάνω; **ἀμμακρύ**: s. ἀμαρύκαρ.

†**ἀμμαλλῆς**· ἀνοστία H. (ἀμμόλῃς· νοστήσῃς Herw.).

ἀμμαλίτης Lond. IV 322 [714^{p}] = **ἀμαλ.** 52 [711^{p}].., sem. ham(m)al, syn. ὑπουργός.

ἀμμάς: s. ἀμμά; **ἄμμαυις** (ἰν ἄ-ιν): s. μαυίην.

ἀμματ-ίζω usw.: s. ἄμμα; **ἀμμεδαπή**: s. ἠμεδ-.

ἄμμε(ς), -έων usw., **-έτερος, ἄμμι(ν)**: s. ἡμεῖς.

ἀμμένω: s. ἀναμ-; **ἄμμη**: s. ἄμη; **ἀμμηγία**: s. ἄμαθος.

ἄμμι: s. ἄμι; **ἀμμία**: s. ἀμμά; **ἀμμιάξαι**: s. ἀμαμάξαι.

ἀμμείγνυμι, ἄμμιγα, ἀμμίγδην, ἀμμισκόμιστος: s. ἀναμείγνυμι.

ἄμμιον = κιννάβαρι Dsc. 5$_{110}$. — s. auch ἀμμά.

?**ἄμμιον, ἀμμίτης**: s. ἄμαθος; ?**ἀμμιρός**: πεπληρωμένος H.

ἄμμορος (aus *ἄ-σμορος Schulze KZ 29$_{262}$, cf. κάσμορος) 2: unteilhaftig, c. gen. -ος (ἄμοιρος, ἀμέτοχος ApS.) λοετρῶν Ὠκεανοῖο v. großen Bären Σ 489, ε 275, ὅς τ' ἀτελὴς ἱερῶν ὅς τ' -ος opp. ὃς τάδ' ὄπωπεν HyCer. 481, καλῶν Pi. O. 1$_{84}$, πάντων ἐν βίῳ So. Ph. 182^{l}, τέκνων Eu. Hec. 421, δώρων Isyll. E 10, cf. KE 551 [II—III^{p}], QS., No.., δέμας κεράων Nic. th. 322, δέμας ἀλκῆς Opp. h. 2$_{144}$, σῖτος ἄρπης No. μ 97, εὐεπίη λήθης (= ἀείμνηστος) KE 618 [94^{p}]; unglücklich, ἔμ' -ον (κακόμορον ApS.) Z 408, Κίκων δ' ὁ πανδήλητος, -ος καύηξ Hippon. 2, πέφαντ' οὐκ -ος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας Pi. N. 6$_{14}$; dazu μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε **δυσ-άμμορος** (δεδιπλασίακε πρὸς τὴν ἐπίτασιν B) X 428, ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε -οι 485.., -ε T 315.., ἀνήρ ApRh. 2$_{218}$, cf. ?**δυσάμοιρος**· κακόμοιρος, δύστηνος, δυστυχής H.; (Ζεὺς) οἶδεν μοῖράν τ' **ἀμμορίην** τε ἀνθρώπων (κακὴν μοῖραν ApS., κακομοιρίαν T) υ 76 [aber -ης ἐστὶ μέσος Κρονίδης sc. Ζεὺς Ὅριος Ep. b. De. 7$_{40}$ = ἀμ-ορία (sch.), cf. ὅμορος], μεγάλη Ἑλλάδος -ίη Crin. AP 9$_{284}$; **ἀμμόριον**· ἄτιμον· ἢ ἀθάνατον (cf. ἄμοιρον· .. ἀθάνατον H.) EM. Ferner =**ἄ-μοιρος** 2: **1.** unteilhaftig (-ος· ἐκτός, ἄνευ H.; expers Gl.) **a.** poet., συμποσίων τε καὶ λυρᾶν an. lyr. 96, παλλεύκων πέπλων ἄκληρος -ος ἐτύχθην Ae. Eu. 353^{l}, -οι (· ἄχωροι, ἄκληροι H.) πεδίων Se. 733^{l}, νεκρὸς ταφῆς So. Ai. 1327, cf. An. 1071 (nb. ἀκτέριστος), σίτων Carcin. 5, τροφῶν Eriph. 6 (parod.?), ἡδονῶν Ascl'd. AP 13$_{23}$, γονῆς Man. 6$_{271}$, οὔ σε θέλω τὠμῷ φαντάσματος ἦμεν -ον Thcr. 21$_{30}$, abs. μ' -ον ἐξελαύνεις Eu. Ph. 610, οὐκ -ος ἦν [an. trag. 248]· οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν H. **b.** pros., εὐθυμίης Hipp. νομ 4, ἑστίας X. Cyr. 7·5$_{56}$, καλῶν Pl. cv. 202^{d}, γήρως Is. 9$_{71}$, ἀρετῆς A. H 1102^{b}$_{12}$, ἀγερωχίας LXX Sap. 2$_{9}$, ἀγαθῶν nb. ἐνδεής Plut. 989^{e} usw., γίνεσθαί τινος Pl. Phdr. 258^{b}.., Is. ep. 1$_{9}$, Alcid. s. 15, De. 61$_{39}$ usw., καθέστηκεν παρὰ σοῦ $_{20}$, καθεστῶτες Pol. 2$_{17}$ (κατασκευῆς), ἔστω syn. μὴ μετεχέτω Pl. lg. 755^{a}; σῶμα μεταβάσεως A. O 306^{a}$_{3}$, πέλμα ὑγρότητος anLond. 11$_{31}$, νόμος προοιμίων Pl. lg. 723^{b}, λόγος πράξεων De. 11$_{23}$, παιδιὰ τῶν χρησίμων Str. 480, νοῦς ἀρετῆς Philo I 98 usw., τόπος θανασίμων θηρίων frei Pol. 1$_{56}$, βασιλεία μιάσματος 36$_{16}$, βίος κακοπαθίας Dd. 5$_{15}$, abs. nb. ἄπαις opp. κληρονόμος Pl. lg. 878^{b}, ἔρως ζηλωτὸς -οις, κτητὸς εὐμοίροις cv. 197^{d}. **2.** ἀνόνητα καὶ -α καὶ ἀφανῆ αὐτῷ ἅπαντα γένοιτο IG III 3·97 [IV—III^{a}]. **3.** -οι· ἀμέτοχοι· ἢ κακόμοιροι Ph. Dav. **ἀμοιρεῖν**· μὴ ἔχειν μέρος u. ἀστοχεῖν, -εῖ· ἐστέρηται H., -ῆσαι· ἀποτυχεῖν Ph., BA, S^{d}, H., ἠμοιρηκώς· μὴ μετέχων Ph., cf. H., ὅσοι φυσιογνωμίης -έουσι Hipp. b. Gal. 19$_{530}$, τούτων Phld. ρ I 45,

cf. II 127, ὠκεανοῦ (Erkl. v ἄμμορος λοετρῶν Σ 489) Str. 4, ἐλπίδος Philo II 9.., οὐδενὸς τῶν ἐφικτῶν 218 usw. (oft), ἐοικότος syn. διαμαρτάνειν δόξης Plut. 1013ᵇ, βίος φιλοσοφίας 8ᵃ, cf. 242ᶠ.., ApDy. 114₂₇ (ὄνομα δείξεως), 204₇.. (oft), Hel, Syn. Dazu **ἀμοίρημα** (ἀμύρ- cod.)· ἀτύχημα H., = **ἀμοιρία** Ael. ha. 6₆₅, κοῦρος **ἀμοιρό-γαμος** = ἄγαμος IG XII 5·1104 [Ep. IIᵖ]

=**ἄ-μορος** 2: = ἀμέτοχος H., στείχω δισσῶν γ' -ος (vl. γ' ἄμοιρος usw.) τέκνων Eu. M. 1395ᵃⁿ, ὠδίνων οὐκ -ος γενόμαν Hclt. AP 7₄₆₅, τὸν δεδρακότα κακὸν κακῶς νιν -ον (Porſ. ſt. ἄμοιρον) ἐκτρῖψαι βίον (κακόμοιρον sch.) So. OR 248; = **ἤμορος**· ἄμοιρος Ph., H., **ἠμορίς**· κενή, ἐστερημένη Αἰσχ. [165] H.; dor. **ἠμόριξεν**· ἄμοιρον ἐποίησεν Ph., cf. H.

ἄμμος, ἀμμό-τροφος usw., **ἀμμώδης**: ſ. ἄμαθος.

ἄμμος pron.: ſ. ἡμέτερος; **ἀμμωδέω**: ſ. αἱμωδέω.

ἀμμωνιακόν (ὀπὸς ἐκ νάρθηκος ἐν τῇ κατὰ Κυρήνην Λιβύῃ γεννωμένου Dsc., stillat in harenis Africae iuxta Hammonis oraculum Plin. 12₁₀₇) Hipp. γ 2₂₀₁, -ή Tebt. II 273 [Rez. II—IIIᵖ], -ὸν θυμίαμα Phlm. ven. 10₈, Aret. 344, Gal., Geop., ἄλας Dino FHG II 92, Phlm., Gal., Geop., ᵖZaub. Lond. I 90 usw.; cf. PW I 1861.

?**ἀμμωχεῖν**· ἀργεῖν H.

ἀμνά(γός), amnacum, **ἀμναῖος, ἀμνάς**: ſ. ἀμνός.

ἄ-μναμος ('von einem Weibe'? cf. Schulze q. 368): κυρίως kyren. -οι = ἀμνῶν ἀμνοί· πρὸ γὰρ τοῦ κερατοφυῆσαι -οι λέγονται EGen., cf. Sᵈ, Tzetz. Lyc. 144, -ος· υἱοῦ υἱός, -ους· ἐγγόνους H., Κρηθέως -ος (Enkel, = Jason) Lyc. Al. 372, Ἀλός (= Μοῖραι) 144, Ἐρεχθέως (= Ἀθηναῖοι) 1338, abſ. opp. πάπποι 1227; cf. †**ἀμνάμονες** (ποιητικόν) Poll. [3₁₉.

ἀμναμ-ονεύω, -οσύνη, -ων. ἄμναστος: ſ. ἄμνη-.

ἀμνειός (wie ἀρνειός Hdn. II 230) dist. χόριον Sor. gyn. 1₅₈, Gal. 4₅₄₇ (Abfolge ἀ., ἀλλαντοειδὴς ὑμήν, χ.), 2₉₀₃, ?Nbf. τὸ βρέφος περιέχεται χιτῶσι, τῷ μὲν λεπτῷ· **ἀμνίον** [· τὸν ὑμένα τοῦ σώματος (H.)· ἔστι δὲ ἐνδοτέρω τοῦ χορίου Ph.] αὐτὸν Ἐμπ. [70] καλεῖ· ἐντεῦθέν μοι δοκεῖ καὶ ἡ Εἰλείθυια Ἀμνησιὰς (vielmehr zu Amniſos; ſ. ἀμνηστία u. PW I 1871) ἐπωνομάσθαι RufEph. 166₁₂, cf. Poll. 2₂₂₃; ſ. [Solmſ. Beitr. 184.

ἀμνή: ſ. ἀμνός.

ἀ-μνημόνευτος 2: nicht erwähnt, φόνος Eu. IT 1419, μὴ παραλιπεῖν -ον A. θ 839ᵃ₁₀, ähnl. Pol. 2₃₅, DH. 3₆₇, Str. 623, Ios., τὸ μετὰ τὴν ζωὴν -ον Vergeſſenſein Phld. θ 36₉, χρόνοι schAr. 1266. II. act. ἀλλοτρίων κακῶν (= ἀμνήμων) DL 1₈₆.

ἀμνημον-εύω, dor. **ἀμναμονεύω**: = -έω, τᾶς χελώνας -ευε Cerc. 3ᵖ (μναμόνευε Mein.), τᾶν [εὐεργεσιᾶν] DialI. 4543 [EpidLim. II—Iᵃ], cf. Lyco b. DL 5₇₂, Ios. 2₇₅ u. 8₂₇₀ vl. ſt. -έω, Luc. vl., Eus.

ἀμνημον-έω: uneingedenk ſein (ἀ-ει· ἐπελάθετο H.), meiſt m. Neg., οὐδ' -ῶ Ae. Eu. 24, cf. Aen. 27₉, Pl. soph. 217ᶜ.., Is. 5₇₂, Plut. 705ᵇ, Luc., -ῶ γάρ Eu. O. 216, v. Zeugen Lyc'g. 20; κακῶν Eu. IT 361, τιμῆς Rhes. 647, ταῦρος ζυγοῦ Me. 698, cf. Th. 3₄₀ (τοῦ δεινοῦ).., X. cv. 8₁, Pl., Redn., Dd., Ios.., LXX, BU 248 [IIᵖ].., περί τινος Isae. 3₇₉, Ios. 3₂₉₇, τὶ περί τινος Th. 5₁₈, τοῦτο De. 7₁₉, λόγους 6₁₂, τὰ ἠσεβημένα Aesch. 3₂₂₁, dazu ptc., Ἡρακλέους ὄντα Ἀντίοχον De. 60₃₁, cf. Pl. Tht. 207ᵈ, σὲ ἀκηκοότα ApPerg. I 2₉, τίς δ' εἶ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν -ῶ; Eu. Hcld. 638, folgt ὅτι Pl. rp. 474ᵈ, οὐκ -ῶν οὐδ' ἐκείνων ὅτι .. Is. 4₁₄₄; τὸ -ούμενον Hclt. qHom. 55.

ἀ-μνημοσύνη, dor. **ἀμναμοσύνη**, ἡ: παρακολουθεῖ τῇ ἀφροσύνῃ A. αρ 1251ᵃ₃, opp. μνήμη anLond. 2₃₃, σκιῶν nb. ἀσωματία Porph. b. Stob. 1·49₅₄, obi. παίδων (δείκνυσι) = ἀμνημονεῖ π. Eu. Ion 1100ᶠ, τῶν παρόντων epSocr. 14₆.

?**ἀμνημύοντες** (-ύονες H., -υοῦντες Ph.)· ἀθυμοῦντες Ph., H., ſ. μνημύω.

ἀ-μνήμων, dor. **ἀμνάμων**, ον, gen. ονος: uneingedenk (immemor Gl.), -ονες βροτοί, ὅτι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον ἐξίκηται Pi. I. 7₁₇, meiſt c. gen., θεῶν nb. ἐχθρόξενοι Ae. Se. 606, γενοίμην πέτρα -ων κακῶν Eu. Herc. 1397, cf. Musae. H. 322, Apollin., Aᶦpho 2α₇, Ios. (φιλίας 19₂₀₃..), Philo II 103, -όνως ἔχειν τινός Paus 6·12₅, cf. Eus. Marc. 16₆, abſ. nb. δυσμαθής Pl. ep. 344ᵃ, Tim. 88ᵇ (τὸ ἄ. ψυχῆς), A. μν 450ᵇ₆ (γέροντες)..; beſ. undankbar (-ων εὐεργεσίης ApRh. 2₄₆₉, χάριτος NicD. FHG III 406, KeilPrem. II 96 [IIᵖ]), -ονος ἀνδρὸς ὄλλυται χάρις So. f. 834, cf. Philo I 55, epPhal. 99.., nb. ἀχάριστος Arr. diss. 2·23₅. II. pass. κλῄθροις ἔκρυψαν πατέρ', ἵν' -ων τύχη γένοιτο (sch. λήθῃ παραδοθείη) Eu. Ph. 64, -ων κεῖσαι νέρθεν Archimel. AP 7₅₀; -ων· praeteritus (ſ. ἀμνημόνευτος, ἀμνηστέω) Gl., -ονος ἡμέρα· insollicitus dies Gl. III 452, 483.

²**ἀμνήμων** Beamter in Knidos: ſ. ἀναμιμνήσκω.

ἀμνησία: ſ. ἀμνηστία.

ἀ-μνησι-κακέω (älter οὐ μνησ.): pass. κατελθόντας -ουμένους πολιτεύεσθαι mak. Erlaß [319ᵃ] b. Dd. 19₅₆, act. τινός NicD. FHG 3₄₅₂ (ὧν εἴργασται), schAesch. 1₃₉, abſ. ClA. 7₈₈; **-κάκητον** ἐποίησαν τὴν ἁμαρτίαν Pol. 39₇; **-κακίαν** (= τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι κακῶν H.) ἅπασι γνωρίζοντες LXX 3 Mc. 3₂₁, nb. ἀμισία ClA. 2₈₇; **-κακος** ἦν πρὸς τοὺς κρατηθέντας NicD. FHG III 439, cf. 349, nb. ἀκέραιος εἰλικρινής ClR. 1·2₅, cf. HermPast. m. 8₁₀.., τὸ ἀ. Philo II 75. -ως αὐτοῖς προσηνέχθη Dd. 31₈, cf. ClR. 1·62₂ (ὁμονοεῖν), ClA. 4₁₃₇.

ἀ-μνήστευτος γυνή (erkl. παλλακή) Eu. f. 818, παρθένον ἀπατᾶν LXX Ex. 22₁₆, adv. -α κούρῃσι μιγῆναι [Phoc.] 198.

ἀμνηστ-έω, dor. **ἀμναστέω**: = ἀμνημονέω, οὔ ποτ' -εῖ So. E. 483ᶠ. gen. μηδ' -εῖν ὑετοῖο Arat. 847, pass. χρόνῳ -ούμενα opp. ἔτι νῦν ὄντα Th. 1₂₀; ſ. ἄμνηστος.

ἀμνηστ-ία, ἡ (Nbf. [cf. ἀγυμνασ(τ)ία] **ἀμνησία** LXX Sir. 11₂₅, cf. Sap. 14₂₄ [-α χάριτος] vl. ſt. -στία, CyrA.; -σία· ἡ Εἰλιθυῖα Ph., H., ſ. ἀμνειός): Vergeſſenheit (λήθη Sᵈ, τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι H.), ἅ ἐστιν ἐν -ᾳ Pl. M'x. 239ᶜ, ὑπ' -ας syn. λήθη Hclt. qH. 55, ἔχειν τινός 62, Par. 63·3₇₉ [165ᵃ], [Hclt.] b. DL 9₁₄ (= ἀγνοεῖν), cf. ClA. pd. 2₂₇.., ἐμβαλεῖν τινος LXX Sap. 19₄, παράγειν τινί Plut. 612ᵈ, cf. 714ᵈ, beſ. Amneſtie (abolitio Gl., überſ. oblivio sempiterna Cic. Phil. 1₁; att. ἄδεια), ἐπ' -ᾳ· ἐπ' ἀμνησικακίᾳ H., ψήφισμα -ας ἐπὶ τοῖς τριάκοντα Plut. 814ᵇ, τῶν ὑπηργμένων Str. 293, φόνου App. bc. 3₁₃₀, ἡ πρὸς τοὺς φονεῖς NicD. FHG III 450, παρέχειν τινί Ios. 14₄₀₃ (ἁμαρτημάτων), Philo II 75, αἰτεῖσθαι 40 (ClA. qu. 40), διδόναι τινί I 429, Hdn. 3·4₇ (στρατιώταις, ὅσοι διαδεδράκασι), nb. ἄδεια 5·4₁₀, συγγνώμη 8·3₂ usw., -stia Vopisc. Aur. 39₄; cf. PW I 1870.

ἄ-μνηστος, dor. **ἄμναστος**, 2: = ἀμνημόνευτος, att. cf. ἀμνηστῶν καὶ -ος· ἀμφοτέροις χρῶ PhrynS. 20₅, οὐδ' -ον κῦδος Lyc. 1230, ὕμνος Nic. f. 104, ἐν νεκύεσσι ἔκειντο Thcr. 16₄₂, cf. Or. b. Paus. 6·11₈. II. act. c. gen. ἀμπλακίης (= ἀμνήμων) No. υ 100.

Περσεὺς δ' **ἀμνίον** [ἱ Arc. 119₂₉, ά ζB. ApS.] εἶχε γ 444 beim Stieropfer, erkl. ἀγγεῖόν τι εἰς ὃ δέχονται τοῦ ἱερείου τὸ αἷμα ApS. (zu sanguen Schulze KZ 29₂₅₇, zu ἄμη Solmſ. Beitr. 183), cf. Ph. (Zuſatz: τινὲς τὸ πεπληρωμένον ἀγγεῖον θαλάσσης). beſ. sch. u. Eust.: = αἱματοδόχον ἀγγεῖον, att. σφάγιον, hierapytn. **αἱμνίον** PorsilusHierapytn., was Ap'od. b. Hom. vorziehe, vl. (Znd., Nic., Thdrdas) **δαμνίον** εἶχε; dazu δάμνια (ſo)· θύματα, σφάγια H. — ſ. auch ἀμνειός.

ἀμνός [ό Hdn. I 174, ᾰ II 17, att. ἀμνός (?) Did. b. BA 380 u. Sᵈ], ὁ, ἡ (τὰν -όν Thcr. 5₁₄₄, ₁₄₉, πορφυρέη an. alex. AP 5₂₀₅; dafür gew. -ή, -άς), zu agnus (Gl.): Lamm (πρόβατον μέσον τὴν ἡλικίαν [schAr. Pax 935]· τρεῖς γὰρ αἱ ἡλικίαι, ἀρήν, -ός, ἀρνειός Ph., cf. Ister ib. [Sᵈ, Eust. 1627] u. Poll. 7₁₈₄, -όν· ?μᾶλλον· ἢ τὸ ἄρτι τεχθὲν πρόβατον H.); πρόβατα καὶ ἀ. καὶ ἐρίφους LXX 2 Par. 35₇.., λευκὸς ἐνόρχης DittS. 615 [Mykon. III—IIᵃ], μέλας Achae. 14ᵖ, εὔβοτος Thcr. 5₂₄, ἰσομάτωρ 8₁₄, νεογνός Philo I 602, ἐτήρ So. f. 685 = ἐνιαύσιος LXX Ex. 29₃₈.. (-όν· τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα Ph., cf. οἱ δέ b. schAr. Pax 935), κεράστης Nic. a. 150 (-οὶ ἐρειδόμενοι κεράεσσι Arat. 1106), σφάγια ἔχων (Πείσανδρος) κάμηλον -όν τινα (sch. ἔπαιξεν εἰς τὸ Ὀνοκίνδιον εἰπὼν -ὸν καμήλου· ἔστι γὰρ παμμεγέθης) Ar. Av. 1559ᶠ, κουρὰ -ῶν LXX Iob 31₂₀, cf. Is. 53₇ (Bild der Geduld), -οὶ τοὺς τρόπους lammfromm nb. ἤπιοι Ar. Pax 935 [— σκοπεῖς τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν **ἀμνο-κῶν** (ῶ Hdn. I 38; sch. προβατώδης, τουτέστι μωρὸς καὶ εὐήθης) nb. τρέμων τὰ πράγματα Eq. 265, kom. nach Ἱπποκῶν —], ὁ -ὸς τοῦ θεοῦ agnus dei NT Ioh. 1₂₉.., cf. No. α 106..; fem. **ἀμμνά** (ſo) DialI. 4990₅, οἴας τε τρίινς **κἀμνάν** ₁₁ [Gort. Vᵃ], ἀμνάν καὶ ἀμνόν 3639 [Kos III—IIᵃ], -ή syn. ὄις Ant(Thess).

AP 9$_{150}$, γλάγος -ῆς Orph. A. 317, = **ἀμνάς**, άδος: βόσκειν τὰς -δας Thcr. 8$_{35}$, ἑπτὰ -δες προβάτων LXX Gen. 21$_{29}$, ἐνιαυσίαν Num. 6$_{14}$.., usw., cf. Babr. 171, Philo II 307.., Ios. 3$_{262}$, Bardes. b. Eus. pr. 6$_{10}$, ClA., dazu -δας· παρθένους· ἢ πρόβατα H.; **ἀμνίδες** (τὰ μικρὰ προβάτια sch.) Thcr. 5$_{3}$, τὰν -δα $_{139}$; **ἀμνίον**: -ία· (ἀμνήν Ph., H., Eust. 1627) θερίζειν (ἐπὶ τῶν χρόνῳ ὕστερον τιμωρουμένων· ὅταν γὰρ -ία ᾖ, οὐκ ἀποκείρεται) Dgnian. 1$_{69}$, **ἄμνιος** (irrig st. ἄμνιον)· σημαίνει τὸν ἀμνὸν καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται καὶ προπαροξύνεται· ὡς παρ' Ἑρμίππῳ [3]· τὴν μὲν διάλεκτον καὶ τὸ πρόσωπον -ίου ἔχειν δοκεῖς, τὰ δ' ἔνδον οὐδὲν διαφέρεις δράκοντος EGen.; zwhft **ἀμνόα**· πρόβατον· οἱ δὲ ἀμνός H.; **ἀμνεία** χλαῖνα Thcr. 24$_{62}$; **amnacum** (Schafkraut) = parthenium Plin. 21$_{176}$; **ἀμνο-κόπος** (-κόλος Mein.)· ποιμήν H., **-φόρος** †vl. Thcr. 11$_{41}$. = 0 Pap. [npr. Ἀμνός bes. in Delos (Ap'odAth.b.Ath.173^{a}), **Ἀμν-αγός** CIG 2084 (Olbiop.).., Ἀμνίων Alc'o 2$_{3}$]

ἀ-μόγητος 2: 1. unermüdlich, καρτερόχειρ, -ε v. Ares Hy. 8$_{3}$ (wie **ἀμόγῳ**· ἀκοπιάστῳ H., cf. Cyr.), -οι ohne Erkl. S^{d}. 2. ohne Mühe zu haben, adv. **-γητὶ** (ἀκόπως Ph., BA, S^{d}, ἄνευ κακοπαθίας, χωρὶς μόχθου H.) ἄειρεν opp. ἄλλος μογέων ἀποκινήσασκε Λ 637, ἀπεθήκατο syn. οὐκ ἀλγοῦσα Call. 3$_{25}$, cf. Rhian. AP 12$_{146}$, DH. Dem. 8, Luc. nav. 21, Gal., Plot.; = **ἀ-μόχθητοι** ὀπωπαί Opp. c. 1$_{456}$, **-ως** ὄψον ἕλκειν Babr. 9, λαμβάνειν 103, cf. 111; = οὐδ' **ἀ-μόχθῳ** καρδίᾳ (οὐ χωρὶς μόχθων sch.) προσφέρων τόλμαν Pi. N. 10$_{31}$, -ος οὐδείς So. f. 376, cf. Eu. f. 240, Nichtstuer opp. ἀγαθὸς ἐργάτης X. m. 2·1$_{33}$, στρατηγός nb. ῥᾴθυμος Poll. 1$_{179}$, βίος opp. φροντίδες, πάθη So. T. 147, πρῆξιν τελεῖν **-ως** Man. 2$_{173}$, cf. $_{341}$, GrNaz. carm.; = ᾤοντ' **ἀμοχθεὶ** (so Hdn. II 464 u. gew. die Hss., **-θί** cod. M, Philo I 101, erkl. ἄνευ κόπου Ph., cf. S^{d}) πρὸς βίαν τε δεσπόσειν Ae. Pr. 208, ἐκ βαθείας αἰθέρος -θεὶ λαμβάνειν Eu. f. 978, cf. DH. 2$_{41}$, Luc. am. 7. 3. ohne Mühe zu verursachen, **-γητὶ** πέπεισται Alc'o 3$_{33}$; τοιόνδε Ζεὺς κλέμμα **-χθον** ἤνυσεν λαβεῖν Ae. f. 99, κερδήσω πένθος -ότερον Menecr. AP 9$_{390}$, θεὸς **-χθεὶ** νῷν ἡγήσεται Eu. B. 194.

ἀμοδικέλη: s. ἄμη; **ἀμοθεί, ἀμόθεν, -όθι**: s. Sp. 368.

ἀμοιβ-αδὴς στοργή sp. KS, ἀλλήλοις παρέχουσιν **-αδίην** ἀπόλαυσιν Strato AP 12$_{238}$, cf. Opp. c. 4$_{349}$ (κύπελλοι beim Zutrinken), αἰζηοὶ φέροντες χερσὶν -ῃς QS. 5$_{65}$; v. **-αδίς**· ἐναλλάξ, παρὰ μέρος H., ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀ. Thcr. 22$_{96}$, ἀ. ἄλλοθεν ἄλλος νεικείουσι 1$_{34}$, ἀ. ἄ. ἄλλη πέμπε ApRh. 4$_{953}$, ἀ. ἀλλήλοισιν μυθεῦντο 1$_{447}$, cf. $_{980}$ (No.), ἐρέσσετε (ἐκ διαδοχῆς sch.) 2$_{1061}$, οἱ μὲν διὰ νηὸς ἀ. ἀνέρος ἀνὴρ ἑζόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε (cf. ἀλλάγδην ἐναλλάξ c. gen.) 4$_{199}$, ἔγραψε Γέμελλος ἀ. ἐνθάδ' ἀνελθὼν σὺν ἀλόχῳ καὶ τεκέεσσι (folgen die Namen v. Frau u. Kind; nicht = iterum) KE 998 [150^{p}], kaum in Prosa (Steph. AP 280); vgl. ἐν-, ἐπ-αμοιβαδίς; = **-αδόν**· ἐξ ἀμοιβῆς· ἐφεξῆς (H.) S^{d}, ἐξαίφνης?· ἢ ἐφ. Ph., BA (alternis, invicem Gl., nb. ἀνὰ μέρος), κοινόν f. poet. -αδίς Eust. 1547, ἄξονες ἐν σύριγξιν ἀ. εἰλίξασαι Parm. 1, ἅπαντα τρίβεται ἀ., ἀδιάλειπτον δὲ ἀλλοίωσιν ἀποδίδωτι TimLocr. 98^{e}, ἀλλήλοισιν ἀ. ἠγορόωντο ApRh. 2$_{1226}$, cf. DOrnith. 2$_{3}$, QS 10$_{191}$, No., an. [sp.] Plan. 351, Hel. 5$_{20}$, Them., Phlp. Φ 691 usw., KS; vgl. ἐπ-. [sc. φυλακαῖς?).

?**ἀμοιβ-αίη**, ἡ: = ἀμοιβή, νῆας -ῃσι φυλασσέμεν QS 6$_{177}$ (od.

ἀμοιβ-αῖος (3)· mutuus, vicarius Gl., abgewechselt, wechselweis, χρόνοιο, ὃς σφιν (Νεῖκος u. Φιλίη) -ος πλατέος παρ' ἐλήλαται ὅρκου Emp. 30, -ῃ τέκεν εὐνῇ Χείρωνα (sc. ἣν ἤμειψε Κρόνος Ῥείην ἐξαπαφών) ApRh. 2$_{1241}$, pes (⏑⏑⏑⏑) opp. **ant-amobaeus** (⏑⏑⏑⏑) Diom. gramm. I 481, ποσσὶν -οισιν ὤθεεν No. 7$_{189}$, ἀστὸς -ων πολίων (= ἃς ἀμείβεται, cf. Sp. 353$_{64}$) 3$_{297}$, φόνοι gegenseitig Opp. c. 2$_{485}$; v. Antwort, τὰ -α (βυβλία) τὰ παρὰ τῶν Περσέων ἀντιπεμπόμενα Ἰστιαίῳ Hdt. 6$_{4}$, τὰ ἀ. Ar'd. II 258, 358, γῆρυς Triph. 477, v. Wechselrede, τὰ ἀ. b. Homer opp. τὰ μεταξὺ τῶν ῥήσεων Pl. rp. 394^{b}, δι' -ων ἄεισαν Thcr. 8$_{61}$ (= alternis versibus Verg. ecl. 7$_{18}$), -αν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν $_{31}$, carmen Serv. ecl. 3$_{28}$, εἴσθεσις διπλῆς -ας schAr. Pl. 253, 487, χορὸς εἰς -α συγκεκροτημένος Plut. Pomp. 48, -α φθέγγεται Ἀχιλλεὺς πρὸς Ἑρμῆν Biogr. 119$_{38}$ (vitAe.), cf. Plut. Crass. 33, πρόσωπα -α diverbium schAr. Pl. 253, Heph. poem. 5, λόγοι (altercatio Gl., ἐν οἷς τὰ πρόσωπα συντόμως πρὸς ἄλληλα ἀνταποκρίνεται Eust. 55) Luc. am. 30, συναινετικόν, ἐπερώτησις -α· compromiss(i)o Gl., ἀγὼν συμφωνίας -ος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ Erkl. v. συναυλία Semus FHG 4$_{494}$; v. Gegengabe, -α θεοῖσιν δεῖπνα παρέχων Pi. O. 1$_{40}$, -η χάρις ApRh. 3$_{82}$, Leon. AP 7$_{657}$, Νέμεσις AP 10$_{123}$ [sp.]; τὰ ἀ. Dank Ar'd. I 701, cf. -α ἔκτισις· ἀνταπόδοσις ἡ (ἢ?) ἐκ διαδοχῆς ὁμοία Ph., S^{d}, BA; σῆμα (v. Geld) Man. 6$_{388}$. II. act. abwechselnd, -ός ἐστι (Θουκυδίδης) führt Gegenreden ein Marcellin. vTh. 53, -ως διαλέγονται hypThcr. 4, ᾄδουσι 6; ἀνθεστιᾶν Luc. am. 9.

ἀμοιβάς, άδος, ἡ: χλαῖναν, ἣ οἱ παρεκέσκετ' -άς (ἐκ διαδοχῆς ἐναλλασσομένη ἐσθής ApS., ἥν τις ἔχει πρὸς -ήν Eust., s. ἐξημοιβός, ἀλλάξιμος; τινὲς ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ ἀμοιβήδην ἔννυσθαι sch.; vl. παρεχέσκετ' -άς, sch. ἐναλλαγάς) ξ 521; χεῖρα δισσὴν ἐλέλιζεν -άδα (= -αίαν) No. 46$_{119}$, βίβλον ἑλίσσων No. η 191, -άδι φωνῇ α 66 (εἶπε)., ποινήν τ 191 usw.

ἀμοιβεύς, ὁ: τοῦ γαπέδων -έως (sch. ἐν Δελφοῖς οὕτω τιμᾶται [Ποσειδῶν], ἐπεὶ ἠμείψαντο πρὸς ἀλλήλους ὁ μὲν Ἀπόλλων Δελφούς, ὁ δὲ Π. Καλαύρειαν) Lyc. 617. [npr.]

ἀμοιβή (ἡ Hdn. I 308, v. ἀμείβω wie λοιβή v. λείβω II 428), ἡ, kor. **ἀμοιϝά** (cf. ἀμεύω nb ἀμείβω, vgl. **δι-άμοιος** [u. †διάλλυος]· ὁ ἀντ' ἄλλου διακονῶν H., Grundf. ἀμοϝjά?): 1. das Eingetauschte, Gegenwert, τοῦ κάτω σκότους φίλας -ὰς (sc. ἥλιον) δεδορκότες Eu. Herc. 564, πυρὸς **ἀνταμοιβὴ** (sonst nur IChrys., Byz.; vl. ἀμοιβή, cf. Doxogr. 475) τὰ πάντα καὶ πῦρ ἁπάντων ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός Hclt. 90, δέκα μνῶν -ή Plut. Lyc. 9, cf. 226^{d}, Str. 415 (-ὴν ἔχει, Ausgleich), ἀντὶ νομίσματος φορτίων -ῇ χρῶνται 155, cf. 378; Bezahlung (s. ἄμειψις), (σκυτοτόμῳ) ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων -ὴ γίνεται κατ' ἀξίαν A. H 1163$^{b}_{35}$, βουπόροις ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἀ. Poll. 9$_{77}$, Tauschhandel, φορτίοις τὰς ἀ. ποιοῦνται Str. 502, Umwechslung, ἀργύρου Man. 2$_{256}$, νομίσματος Plut. 406^{b}, Umsatz, νόμισμα λαμβάνον ἀ. ταχεῖαν Lucull. 2; allg. Wechsel (μεταλλαγή EM, vix vicis Gl.), χλαῖνα παρεχέσκετ' -άς vl. ξ 521, s. ἀμοιβάς, heraklitisch (s. Sp. 382$_{25}$) τοῦ ὅλου εἴτε ἐκπυρουμένου εἴτε ἀιδίοις -αις ἀνανεουμένου MarcA. 10$_{7}$, γίνεται καὶ ἀπόλλυται κατ' -ὴν ἐξ ἀλλήλων εἰς ἄλληλα Cels. b. Orig. 4$_{69}$, παλίντροπος ἀ. id. $_{60}$, φύσιος -ᾷ γενέσιος καὶ [ἀνταποδόσει] φθορᾶς κύκλον αὐταύτας ἀναποδιζοίσας Hippod. b. Stob. 4·34$_{71}$, μεταστήσεται εἰς ἄλληλα ὡς ἐν -ῇ Iambl. Nic. 25$_{23}$. κατ' -ὴν μερῶν Nic. is. 1·8$_{10}$, cf. 9$_{6}$, ἀτόμων κατὰ κύκλον Procl. Tim. III 87, ποδῶν beim Schreiten schAB N 793, ὀχημάτων Wagenwechsel (cf. ἀλλαγή) Plut. Galb. 8, τόνου ApD. synt. 130$_{26}$, φωνῆς, οὐ τοῦ σημαινομένου 335$_{23}$, ἀντωνυμία κατ' -ὴν (ClA. 2$_{101}$) ὀνόματος συνέχει λόγον in Ablösung des Nomens 13$_{14}$, (θεοὶ) ἀναπαύλας τῶν πόνων ἐτάξαντο τὰς τῶν ἑορτῶν -άς Pl. lg. 653^{d}; Übergang, ἡ τῶν ἡμισφαιρίων εἰς φῶς schArat. S. 90, cf. -ή· πόρευσις EM. 2. Antwort, ἀσχήμων ἐν τῇ ἀ. Hdt. 7$_{160}$; -ή = τῶν εἰσαγομένων προσώπων διάλογος schDThr. 452, s. -αῖος. 3. Lohn, Vergeltung (-αί· χάριτες· καὶ τιμωρίαι· ἀνταποδόσεις καὶ ἐκτίσεις [cf. Ph., BA, S^{d}]· χρέα H.), κακῶν βουλευμάτων κακὰς ἀ. καρποῦσθαι an. trag. 352, μετὰ θάνατον κακῶν τε καὶ καλῶν -ή Vett. 173$_{15}$, syn. μισθός Alc'o 3$_{12}$, cf. 2$_{20}$, insbes. a. Strafe, Sühne, τείσουσι βοῶν ἐπιεικέ' -ήν (ἔκτισιν ApS.) μ 382, ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν -ήν Hes. o. 334, cf. Archil. 159, σφάγιον ἔθετο ματέρα πατρῴων παθέων -άν Eu. O. 843^{l}, κακῶν E. 1147^{l}, an. trag. 499, cf. ApRh. 2$_{475}$ (ἀμπλακίης).., Orph. A. 1304, No., ClA., κρίματα ὀργῆς καὶ -ῆς v. Strafgericht OrSib. 8$_{298}$. b. Gegengabe, Dank (opp. τιμωρία Plut. Ant. 24, ClA. pr. 90, Hel. AH 27$_{7}$), δίδου χαρίεσσαν ἀ. ἑκατόμβης γ 58, τὺ δὲ δὸς χ. ἀμοιϝάν IG IV 212 [Kor. VI—V^{a}], δῶρον δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι· σοὶ (dem Geschenkgeber) δ' ἄξιον ἔσται -ῆς (παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις, καὶ γὰρ οἱ ξενισθέντες ἐδίδοσαν δῶρα sch.) α 318, τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς -αῖς τίνεσθαι Pi. P. 2$_{24}$, γλυκεῖα μόχθων N. 5$_{48}$, καθαρμάτων Eu. Herc. 226, τίνων -ὰς ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς σώσας με νέρθεν 1169, cf. Hel. 159.., ApRh. 4$_{1327}$.., Orph. l. 169, No., Babr. 74, Democr. 96 (χαριστικὸς οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀ., ἀλλ' ὁ εὖ δρᾶν προῃρημένος), Pl. cv. 202^{e}, A. H 1164$^{b}_{1}$, DH.,

Dd., Plut.., VT Prov. 12$_{14}$.. ΑΣ ſt. ἀνταπόδομα (-δοσις) LXX, NT 1 Tim. 5$_{4}$, οἴσει πολλῶν ἀγαθῶν -ήν = χαριεῖται πολλὰ ἀγαθά App. Pun. 116, τῶν ὁμοίων Prien. 113 [I^{a}], cf. Oxy. 750$_{61}$ [200^{p}], χάριτας δέχεσθαι χρεὼν προσκοπευόμενον κρέσσονας αὐτῶν τὰς ἀ. ἀποδοῦναι Democr. 92, cf. Call. 4$_{152}$, -ὴ τῆς πρὸς τοὺς εὐεργέτας χάριτος (χ. = Dankesſchuld) Dd. 1$_{90}$, cf. Ios. 1$_{249}$, Plut. Pyrrh. 8 (χ. syn. χρέα), DOrnith. 1$_{31}$ (πρόθυμος εἰς χ. -ήν), aber -αὶ ἐξ ἴσων γίγνονται dist. χάριτες u. τιμαί Dio 38$_{20}$; -ῆς χάριν IG XIV 744, 748 [Neap. II^{p}] = εἵνεκ' -ῆς KE 919 [IV^{p}], cf. -ὴν ἐδωρεῖτο προῖκα τοὺς αἰχμαλώτους Plut. Pyrrh. 21; v. Undank, οἷς ἀπέδωκ' -ὰς οὐ καλάς Eu. O. 467, cf. DH. 6$_{73}$, εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀ. Thgn. 1263, cf. ApRh. 2$_{475}$, πικρὰς τῆς δικαιοσύνης ἀ. ἀπολαβεῖν DH. 4$_{11}$. = Wdgn: -ὴν διδόναι γ 58, ἀποδ. Thgn., Eu., Democr., Pol. 31$_{28}$, Plut., Luc.., NT, ἀντιδ. Babr. 74, παρασχεῖν Dio 31$_{27}$.., ἀντιδωρεῖσθαι Eu. Hel. 159, ἀντιχαρίζεσθαι Philo I 212, ἀντιπαρέχειν Gal. 3$_{444}$, τίνειν μ 382 (v. Sühne wie an. trag. 499, ApRh., Orph. A., No.), Eu., Plut. 935^{c}, ἀποτ. ApRh. 3$_{393}$.., syn. χάριτας εἰδέναι DH. 4$_{9}$, ἐκτ. Onos. 38$_{8}$, v. Strafe ἐπιτιθέναι Hes. o. 334, ἐπιφέρειν Pol. 1$_{84}$; ἔχει Ἀνδρομέδα καλὰν ἀ. Sa. 58, cf. No. ο 100, καρποῦσθαι an. trag. 352, λαβεῖν Dd. 18$_{28}$, ἀπολ. 37$_{6}$, DH., Ios., Giess. 22 [II—III^{p}], κομίσασθαι Ios. 14$_{370}$, Vett., εὑρεῖν DittS. 365 [Κηζ. I^{p}], ἀπαιτεῖν MarcA. 9$_{42}$, Procl.; -ῆς κυρεῖν Eu. M. 23, τυχεῖν Nymphis FHG 3$_{15}$, Corn. th. 15, Plut., MarcA., Ios., ἀξιοῦν 14$_{154}$, ἀμέρδειν Orph. l. 169; ἔσσεται Call. 4$_{152}$, No., γίνεται Plut. Pyrrh. 8, Dio 38$_{20}$; τίνεσθαί τινα -αῖς Pi. P. 2$_{24}$, ἀμείψασθαι Luc. as. 27; χαρίεσσα γ 58, IG IV 212, καλή (-αί) Sa., Pol. 31$_{28}$, Dd. (οὐ καλαί Eu., DH.), γλυκεῖα u. ἀγαναί Pi., μεγαλόψυχοι syn. τιμαί Onos. 34$_{2}$, μενοεικής ApRh. 4$_{1353}$, θοή 3$_{393}$, αἰώνιος No. υ 144, ἐπιεικής μ 382 (v. Sühne), ἀντάξιος DPer. 1187, ἀξία Vett. 294$_{1}$, δικαία Plut. 205^{a}, Luc., εὐχάριστος Plut. 1146^{c}, κακή Thgn., an. trag. 352, ApRh., πικραί DH., ποινήτορες No. ο 100, φονίη κ 114; wofür? τινός allg., ἀντί τινος Hes., No., Pol. 31$_{28}$, Dio 38$_{20}$, ὑπέρ τ. Ios. 6$_{232}$, ἐπί τινι ClA. 4$_{144}$; ἐκ μακάρων DPer. 1187, cf. Prien. 113$_{120}$ [I^{a}, εἴς τινα], παρὰ θεῶν Dd. 18$_{28}$, cf. Ios. 13$_{48}$, ClA.; wem? τινί allg., εἰς θεούς Plut. 1146^{c}, γίνεται πρός τινα Pyrrh. 8, Dio 38$_{20}$. = Vbr. ep. (ſeit Od.), Archil., Hclt., Hdt., Democr. (O Hipp., Aret.), Sa., kor., Pi., Eu. (auch ¹), Pl., A., Pol., DH, Dd., Str., Dio, Plut.. (O LXX), ſp. überwiegt Bdtg 3 b, ſo nur VT ΑΣ, NT, ſp. Inſchr. u. Pap.; dafür att. χάρις (Moer.), ſ. auch Poll. 6$_{187}$; vgl. noch ἄμειψις, ἀλλαγή; npr. att. Ἀμοίβ-ιχος, -εύς, theſſ. -ας. [Migolski]

ἀμοιβ-ήδην: ἀ. ἐλάασκον (ἐνηλλαγμένως EM) ApRh. 2$_{1071}$, τρὶς ἀνήυσεν, τρὶς Φρόντις ἀ. ἀντίαχεν 4$_{76}$, μὲ ἀ. ἀρέσασθαι ἱέμενος Orph. l. 691 (dazu [cf. -αδής, -άδιος] **-ηδής**· ὁ ἀντικαταλλάσσων S^{d}); = **-ηδίς** (ί Hdn. I 512): ἀ. δὲ δίκαζον (ἐν μέρει ἀκούοντες EM, ἢ κατὰ λαχμόν τινα ἢ κλῆρον Eust.; vl. -ηδόν [Ar'ch., erkl. κατὰ μέρος τῆς ἡλικίας] u. -αδίς [erkl. ἐναλλάξ, ἀνὰ μέρος] ApS.) Σ 506, ἀ. δ' ἀνέφαινον δμῳαί (sch. ἀνὰ μέρος ἄλλοτε ἄλλη ὑπηρετοῦσα; vl. -αδίς) σ 310, ἀ. δὲ κιόντες κίκλησκον HyCer. 326, ἀ. δ' ἀνιούσαις (Πληιάδεσσιν) opp. δυομένῃσιν ApRh. 3$_{227}$; = **-ηδόν** (ό Hdn. I 512)· vicissim Gl., vl. Σ 506 ſt. -ηδίς, ἀνθ' ὧν κἀμὲ διδάξεις ἀ. Hipp. ep. 17.

ἀμοιβός, ὁ: οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἦλθον -οί (ἀλλεπάλληλοι EM, διάδοχοι τῶν προκαμόντων· ἢ πεζοί· ἢ ἀμειβόμενοι Πρίαμον ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἐπεκούρησε ABT, οἱ ἐκ διαδοχῆς ἥκοντες σύμμαχοι· ἄδηλον δὲ εἰ μετὰ τὸ τοὺς προτέρους ἀνῃρῆσθαι ἦλθον ἄλλοι ApS.; ſ. auch ἀμοιμός) N 793, Πρόκλος ὃν Συριανὸς -ὸν ἑῆς θρέψε διδασκαλίης Procl. AP 7$_{341}$, ἕνα νέκυν νεκρῶν -ὸν ἀντιδούς So. An. 1067; Δίκη πολύποινος ἔχει κληῖδας -ούς Parm. 1, -όν· ἀνταποδοτικήν· 'πρὶν κακῶν ἔργων -ὸν τιμωρίαν ἐκτῖσαι' S^{d}, att. -ὸς χάρις ἡ ἀντίχαρις Eust. 960, adv. ἔρως ἐσμύχετ' -ά (-ᾷ Ahr.) Mosch. f. 2, = -αδίς; cf. ἀντ-, ἐξ-, ἐπ-ημοιβός, ἀλφιτ-, ἀργυρ-, ἐπ-, ἱερ-, χρυσ-αμοιβός.

ἀμοιγέποι: ſ. ἀμῆ; **ἀμοιϝά**: ſ. ἀμοιβή.

ἀμοιμός: (nb. κυδοιμός) κατὰ ἐναλλαγὴν στοιχείων ἀπὸ τοῦ ἀμοιβός (ſ. d., alex. vl. zu N 793, = ἄμ-οιμος?) Thgnost. can. 65$_{2}$; ſ. ἀμορβός.

ἄμοιος(· κακός Σικελοί H.): ſ. σμοῖος.

ἀμοιρέω, -ρημα, -ρία, -ρος: ſ. ἄμμορος.

ἀμόλγη: ſ. Sp. 384$_{47}$; **ἀμολγαῖος, -γάς** uſw.: ſ. d. f.

ἀμολγός [ό Hdn. I 14], ὁ: ſtritt. W. 1. beim Melken, σκεῦος, ἐν ᾧ ἀμέλγουσι· καὶ ξύλινον οἰνοφόρον EM; ὁ ἐκπιάζων τὰ πρόβατα EM 129$_{8}$, cf. -οί = ἀμοργοί, Sp. 384$_{70}$ u. ἱππημολγός; zwhft οὐκ -ὸν (αἵματος) ἐξομόρξετε; Eu. f. 781$_{6}$ (überl. ὁμολ-, Herm. σταλαγμόν); βοῦς **-γάδας** So. Ichn. 1$_{5}$, wie τοκάς; μᾶζα **-γαίη** γάλα τ' αἰγῶν v. Sommerkoſt der Hirten Hes. o. 590 (κρατίστη, ἀκμαία· **τὸ** γὰρ **-γὸν** ἐπὶ τοῦ ἀκμαίου τίθεται· Ἐρατοσθ. ποιμενικήν [-γαία· ἀμολγεῖ καὶ ποιμένι ἁρμόδιος Tzetz.]· Καλλίστρ. τυρόν, ἢ ὄλυραν βεβρεγμένην γάλακτι u. πυκνή· ἢ μεμιγμένη ἐν τῷ ἀμολγεῖ Procl., ποιμενικὴ καὶ ἀκμαία· **-γὸς** γὰρ τὸ ἀκμαιότατον Ath. 115^{a}), **-γαῖον** μαστὸν ἀνασχόμενος v. Euter Leon. AP 7$_{657}$; τὸν **-γέα** πληροῖ (κισσύβιον, εἰς ὃ ἀμέλγουσι sch.) Thcr. 8$_{87}$, ἐκένωσεν -γεὺς οὔθατα Crin. AP 9$_{224}$; **-γή** ohne Bdtg Hdn. I 310, das Melken Eumath. Ism.; ἄλλος **-γιον** εἶχ', ἄλλος τρέφε τυρόν Thcr. 25$_{106}$, Erkl v. γαυλός sch. ι 223, = **-γεῖον** Erkl. v. βδαλεύς schLuc. Hes. 4. 2. v. der Zeit a. zur Nacht (-γός· σημαίνει μέλαν, ἀωρίαν, σκότος EM), οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι **νυκτὸς -ῷ** ἕσπερος, ὃς κάλλιστος uſw. (τὴν ἑσπέραν· τότε γὰρ ἀμέλγονται τὰ θρέμματα B, ἤτοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ ἀμέλγουσιν· ἢ ἐν ᾗ τις οὐ μολίσκει [cf. Orio b. EGen.], οἷον τὸ μεσονύκτιον ApS., τῷ μεσονυκτίῳ, καθ' ὃ οὐκ ἀμέλγουσιν· ἑσπέρας γὰρ καὶ ἡμέρας εἰώθασι τοῦτο ποιεῖν Orio b. EGen.) X 317, ἀστήρ .. ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι ν. -ῷ (τὸν πρὸς τῷ τέλει τῆς νυκτὸς καιρόν Eust.) 28, βόες ἄς τε λέων ἐφόβησε μολὼν ἐν νυκτὸς -ῷ Λ 173, ὥς τε βοῶν ἀγέλην θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης ν. -ῷ (ἐν ᾧ οὐ μογοῦμεν ὕπνῳ βαθεῖ κατεχόμενοι· οἱ δὲ ἀκμῇ κατ' Ἀχαιούς· δεινὸς δὲ ὁ ἐν σκότῳ κίνδυνος T, τὴν ἀκμήν Apio u. Hel.) O 324, νύμφῃ μισγέσκετο ν. -ῷ HyMerc. 7 = Hy. 18$_{7}$, προφυγὼν ἱερᾶς ν. -όν Ae. f. 69^{an}, -ὸν νύκτα· Εὐρ. [104]· ζοφερὰν καὶ σκοτεινήν· οἱ δὲ μέρος τῆς νυκτός, καθ' ὃ ἀμέλγουσιν Ph., λεύσσεις ὕπερθε (= ἡμέρας) τε καὶ δι' -οῦ νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν Orph. h. 34; ἡμερίην σκοτόεσσαν **-γαίην** v. Sonnenfinſternis OrSib. 14$_{221}$. b. am Tage, -γός· φλογμός EM, **-γάζει**· μεσημβρίζει H. (cf. ἡμέρα ἀκμάζει Hdn. 2·5$_{2}$; wohl alex.). — cf. **ὁμολ[ο]γῷ**· ζόφῳ H.

=**ἀμόργη** (ό Hdn. I 310], ἡ, v. ἀμέργω, lat. **amurca**; Nbf. ὁ **-γης** Hipp. Κω 442 u. ἑλκ 12 vl., Erot., A. χ., **ἄμοργις** (ſ. auch Sp. 385) ἡ ὑποστάθμη βαρύνεται Hdn. I 87, -γίς (ſo)· ἡ τοῦ ἐλαίου ὑπ. καὶ ἡ τρὺξ τοῦ οἴνου· ἔστι δὲ σμηκτή· λέγεται δὲ ἀρσενικῶς [= ὁ -γης?] καὶ θηλυκῶς Ph., -γῖδα (ſo)· ἐξεσβηκυῖαν τὸ γάλα Ph., H., ὁ **ἄμοργος** (ſ. d.) A. vl., PhiloByz. (vl. **ἄμεργος**), **ἀμόλγη**· τρὺξ ἐλαίου H., Gl. II 16: Ölhefe (τρυγία ἐλαίου, ἰλύς H., ὑποστάθμη ἐλαίας θλιβομένης Dsc. 1$_{102}$ uſw., aber olei sordes, quae praecedunt, nam quae sequuntur oleum, faeces Serv. Verg. g. 1$_{194}$), ἣν δ' οἷον -η ῥυῇ (τὸ πῦον) Hipp. ἀφ 7$_{45}$, cf. Κω 442, δεύσας τῇ ἀ. ἑλκ 12, αἷμα παχὺ καὶ χολῶδες καὶ πεπηγὸς καὶ μέλαν ὅκως -η Aret. 316, τῆς ἐλαίας ὁ -ης (vl. -ής, -ός) nb. μήκωνος ὁπός A. χ 796$^{a}_{27}$, cf. Thphr. cp. 1·19$_{3}$.., PhiloByz. (περιαλείφειν -ῳ 86$_{45}$, cf. $_{34}$, 87$_{3}$), Plut. 702^{a}, Dsc., Gal. 11$_{824}$, Geop.., Cato agr. 106 (amurcā axem unguito), 139.. (dolia -caria 10$_{4}$), Varro rust. 10$_{4}$, nigrā perfundere -ā Verg. g. 1$_{194}$; dazu **ἀμοργεῖς** Ölarbeiter nb. ἐλαιοκόμοι Poll. 1$_{222}$. 2. Weinhefe, ſ. 384$_{44}$. 3. εἴρηται δὲ οὕτω καὶ ὁ ὀρ⟨ρ⟩ός Erot., cf. Ph., H., ſ. 384$_{45}$. — vgl. noch ἀμοργίς. [ψῆγμα H.; ſ. ὄμοργμα.

=**ἄμοργμα**· σύλλεγμα, ἄρτυμα H., cf. Ph., dazu **μύργμα**.

=**ἀμοργός**, ὁ (ſ. auch 384$_{46}$): ὡπλίσσατο λύχνον, παντοίων ἀνέμων λαμπτῆρας -ούς (ſo A, **ἀμουργούς** AlAphr., cf. amurca), οἳ ἀνέμων πνεῦμα διασκιδνᾶσιν uſw. (erkl. ἀπειρκτικοὺς ἀπὸ τοῦ ἐρύκειν τὰ πνεύματα· ἢ πυκνοὺς καὶ διὰ πυκνότητα ἀπερύκοντας AlAphr.; detergentes ventos Diels) Emp. 84; -οὶ πόλεως· ὄλεθροι· Κρατ. [214]· καλοῦσι δὲ αὐτοὺς καὶ **μοργούς** u. -οί· τὰ κοινὰ **διαμοργοῦντες** καὶ λυμαινόμενοι Ph., vgl. **ἀμολγοί**· οἱ ἀμέλγοντες τὰ κοινὰ ῥήτορες καὶ διαφοροῦντες, οἱ δ' αὐτοὶ μοργοὶ καὶ ἄμοργοι PausAtt. 46 uſw. (H.), ſ. μολγός.

=**ἀμόρξαι** (H.): ſ. ὁμόργνυμι.

ἀ-μόλυντος 2: unbefleckt (s. ἀμίαντος), nb. ἀπαθής ClA. 6_{119}, τὸ ἀ. beim Essen Muson. 105_{9}, παρθένος IG XIV 264 [Akrag. Kz.], cf XEph. 2_{9}, ἐν ἔργοις nb. ἀσύγχυτος Arr. diss. 4·11_{8}, πνεῦμα LXX Sap. 7_{22}, gen. κακίης -ος λογισμός HelAth. b. Gal. 14_{145}, -ως γεννηθείς nb. ἀχράντως Epiph. 109^{7c}. II. act. (s. μόλυνσις), τὸ πηγνύμενον -όν ἐστι Olymp. μ 307, κατάπλασμα syn. τὸ μὴ μολῦναι Antyll. b. Or. 2_{338}, φάρμακον (106_{41} nb. πεπηγός) μάλαγμα ἔμπλαστρος ServDam., ἕψε ἔλαιον ἕως -ον γένηται Phlm. ven. 10_{9}, ἕψειν ἄχρις (ἕως) -ου Crito b. Gal. 12_{487}, Aët. usw.

ἀμολύτερον: s. 347_{22}; **ἀμόμηλις**: s. ἀμάμ-.

ἀμομφής, ἄμομφος: s. ἀμεμφής.

ἀ-μονάδιστον τὸ ἕν nb. ἀτρίαστον opp. μοναδικόν Damasc. dub. 304.

Ἀμοπάων: s. 328_{54}.

ἀμόραι (Dor. W., Bldg unerklärt) = μελιτώματα πεπεμμένα Philit. b. Ath. 646^{d}, -α· σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι H., dazu **ἀμοργίτας**· πλακοῦντας H., **ἀμορβίτης**· πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς· οἱ δὲ ⟨Lücke⟩ Ath. 646^{f}, ἄρτον ἕνα ἀρτοκοπικὸν καὶ **ἀμορίτην** LXX 1 Par. 16_{3}, cf. **ἀμυρίτην** 2 Reg. 6_{19} ΑΣ (ἐσχαρίτην LXX); **ἄμωρος**· πλακοῦντος εἶδος H., (ἄρτον) κριβανίτην, **ὄμωρον** (A, **ὄμορον** epit.), σταιτίτην Epich. 52, κριβανίτας καὶ ὁμώρους καὶ ἡμιάρτιον Sophro 27, **ὁμοῦρα** (so)· σεμίδαλις ἑφθή, μέλι ἔχουσα καὶ σησάμην, **ὁμορίτας**· ἄρτος ἐκ πυροῦ διηττημένου γεγονώς H.

ἀμορβός· ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν ⟨ἀμορμὸς καὶ -ός S^{d}⟩ H., S^{d}, θυγατέρας Λητωΐδι πέμπον -ούς (ἀκολούθους sch.) Call. 3_{45}, βουσόον, ὅν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν -οί Hirten f. 46, Θρήικες -οὶ μήλοισιν ἕπονται (vl. ἀμολγοί) syn. νομέες Nic. th. 49, cf. Opp. c. 1_{132}; τῇ δ' ἄρα νύμφαι ἕπονται **-βάδες** (αἱ ἀκόλουθαι sch.) ApRh. 3_{881}; **-βὴς**? καὶ **-βεύς**· μεσονύκτιος (-βὸν τὸ σκοτεινόν schNic. th. 28 vl.; zu ἀμολγός, s. d.), παρὰ τὸ ὄρφνος ἀμορφνής· καὶ ὁ ἀκόλουθος EGen., φῶτες -βῆες Hirten Opp. c. 3_{295}; **-βαίους** τε χαράδρας (βουκολικὰς ἢ ποιμενικάς, ὅπου οἱ βουκόλοι περιπατοῦσι sch.) Nic. th. 28 = 489; **-βεύων**· ἀκολουθῶν, ἀπαλλαττόμενος? H., σὺν δ' ἡμῖν ὁ πελαργὸς -βεύεσκεν (überl. **-μεύεσκεν**, erkl. συνωδοιπόρει) an alex. b. EGen., -βεύσασθαι· ὁδοιπορῆσαι, ὁρμῆσαι H., pass. -βεύοντο (vl. -μεύοντο) λεπάργῳ δῶρα Nic. th. 349 (sch. διηκονοῦντο, ἐθεραπεύοντο, ἐφέροντο ἐπὶ ὄνῳ[, διεκομίζον⟨το⟩ EGen.]· -εύειν τὸ ἀκολουθεῖν καὶ ὑπηρετεῖν. Νίκ [f. 90]· βουκαῖοι ζεύγεσσιν -εύουσιν ὁρήων); ἐν δέ νυ τοῖσι μάλα πρόφρων ἐπίκουρος **-βῶν** (-βέων Mein.) ὡμίλησε A'm. 23, cf. **ὁμορβεῖν**· ἀκολουθεῖν, ὁδοιπορεῖν H.

ἀμόργη, ἡ: εἶδος βοτάνης πορφυρᾶς EM 129_{16}, = χρώματος εἶδος schAr. L. 150; εἶδος ξύλου ποιοῦν ἔρια ὥσπερ ἐστὶ τὸ ἐριόξυλον· τινὲς δὲ λέγουσι τὸ ἐν τοῖς καλάμοις ὥσπερ ἔριον εὑρισκόμενον usw. schAesch. 1_{97}, cf. EM 85_{15}; = **-γίς** (so meist [Hdn. I 87?], ἄ- schAr.)· καλάμη τις, ἐξ ἧς ἔνδυμα γίνεται, ἢ ὕφασμα, ἢ χιτών H., τοῦ καλάμου τῆς ἀνθήλης τὸ λεπτότατον, ὅμοιον βύσσῳ EM 129_{20}, τάλαιν' ἐγὼ τῆς -γίδος, ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιπα Ar. L. 735 (sch. τῆς λινοκαλάμης [PausAtt. 47, schAesch. 1_{97}]· ἔστι δὲ ὅμοιον ἀλεπίστῳ λίνῳ, περιλεπίζουσι δὲ καὶ ἐργάζονται· ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν· ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου αἰδοίου παίζει, ὅτι καὶ βάμμα γίνεται ἐξ αὐτῆς ἐρυθρόν); -γίς = -γινος χιτών Poll. 7_{74}; = **-γός**· ὅμοιον βύσσῳ PausAtt. 47, cf. Harp. vl., kom. -ὸν βρυτίνην νήθειν (ἔπαιξε πρὸς τὸ πόμα τὸ βρύτινον H.) Crat. 96; -γίς· καλάμη τις· ἐξ ἧς ἐνδύματα **-γινα**· οἱ δὲ λινᾶ (cf. Poll. 7_{74}) ὑφάσματα· οἱ δὲ ἀπὸ Ἀμόργου (cf. Poll.)· οἱ δὲ -ους τοὺς ἐρυθροὺς τὸ χρῶμα u. -ος χιτών· δηλοῖ δὲ καὶ χρώματος ὁμοιότητα παρὰ τὴν -γην, ὁμοίαν βύσσῳ· καὶ πολυτελῆ ἐσθῆτα EM, τὸ δὲ -ος χιτὼν χρώματος ἴδιον Steph. s. Ἀμοργός, -α [= λεπτοϋφῆ ὑφάσματα H., τὰ πορφυροβαφῆ νήματα καὶ λεπτά BA 204]· παραπλήσιά ἐστι βύσσῳ· Αἰσχ. [γυνὴ -α ἐπισταμένη ἐργάζεσθαι 1_{97}]· μνημονεύουσι δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ πολλάκις τῶν -ων, ὡς καὶ Ἀρ. [ἐν τοῖσι χιτωνίοισι τοῖς -οις γυμναὶ παρίοιμεν L. 150] καὶ Εὔπ. [241] Harp., χιτώνια (τῶν πολυτελῶν) dist. λινᾶ Pl. ep. 363^{a}, χιτὼν A'phan. 153, IG II 754 [c. 340^{a}], 758 [περιποίκιλον B 2_{20}; c. 330^{a}].., ClA. pd. 2_{115}, κάλυμμα (ἀμφιτάπου) Clearch. FHG 2_{311}, cf. -ον Ἀττ., λεπτὸν ὕφασμα Ἕλλ. Moer. (ἔνιοι -α πάντα τὰ λ. ὑφ. schAesch. 1_{97}); zwhft -γίς .. ἐξ ἧς ἐνδύματα **-γίδια** λεγόμενα PausAtt. 47 (schPl. ep. 363^{a}). — cf. PW I 1874 f.

²**ἀμόργη, -γης, -γεύς, -γμα, -γός**: s. ἀμολγός.

ἀμόργνυμι: s. ὁμό-; **ἀμορία**: s. ἄμμορος.

ἀμορίτης: s. ἀμόραι; **ἀμορμεύω**: s. ἀμορβός.

ἀμορόεις: s. μορόεις; **ἄμορος**: s. ἄμμο-.

ἀμόρρωτον· ἀθάνατον H.

ἀμορφ-ία, ἡ: Gestaltlosigkeit, ὕλης opp. ἰδέας ἔσχε HermTrism. b. Stob. 1·11_{2}, opp. εἶδος Plot. 6·7_{20}, cf. 1·1_{8}, Iambl. myst. 4_{9} (ὑλική), ClA., Them..; deformatio, deformitas (Gl.), nb. ἀσχημοσύνη ἀταξία A. Φ 190^{b}_{15}, πᾶσα nb. τὸ ἄτακτον opp. τὸ τεταγμένον Thphr. met. 33, ὦ παρὰ λόγον μοι σὴ φανεῖσ' -α Eu. O. 391, Ὀδυσσέως nb. ῥυσότης Plut. 1058^{a}, cf. Hclt. qH. 37, Luc., Alc'o, φυτῶν opp. ὡραιότης A. φτ 819^{b}_{36}, χώρα ἔχει πολλὴν ἀ. Luc. vh. 2_{30}, cf. Vett. 344_{7}; v. **ἄ-μορφος** 2 (-ότερος X., -ότατος Plut., Luc., -εστάτη [cf. Eust. 1441] παρθένος Hdt. 1_{196}; Nbf. **ἀμερφές**· αἰσχρόν H.): 1. gestaltlos (= -φωτος), εἶδος nb. ἀόρατον Pl. Tim. 51^{a} (c. gen. -ον ὂν ἁπασῶν τῶν ἰδεῶν 50^{d}), τὸ ἄ. nb. ἡ ὕλη opp. τὸ ἔχον τὴν μορφήν A. Φ 191^{a}_{10}, nb. ἀειδές O 306^{b}_{17}, ἀρχαί opp. μεμορφωμέναι u. ἔμμορφοι Thphr. met. 14, cf. [Archyt.] b. Stob. 1·41_{3}, Ag'rch. 7 (σκιά), Plut. (nb. ἀτύπωτος 636^{c}, ἀσχημάτιστος 719^{d}.., ἀόριστος 1003^{b} usw.), Plot., Them.., LXX Sap. 11_{17} (ὕλη, = Philo II 261, Hclt. qH. 43 usw.). 2. mißgestaltet, häßlich (γυνή = δύσ-, κακό-μορφος schDThr. 502_{8}, 42_{22}; deformis, informis Gl.), αἱ ἄ. nb. ἔμπηροι opp. εὔμορφοι Hdt. 1_{196}, opp. εἴδεος ἐπαμμέναι καὶ μεγάθεος $_{199}$, πόσις opp. εὔμορφος Eu. f. 909 (γάμος 405), δυσχλαινίᾳ -ος Hec. 240 (πολλὰ λίμναισιν -α [Emp. 154 b.] Plut. 993^{c}, cf. -ος γῆ nb. ἀκάθαρτος 158^{d}), -ος τὸ σῶμα B. 453, τὴν ὄψιν an. com. 154 (Φόβος), A. f. 101, Plut. 205^{c}, καμὼν -ότερος γίνεται X. cv. 8_{17}, cf. Pl. lg. 752^{a}, Luc. (μονόφθαλμος, τὸ πάντων -ότατον dmar. 1_{1}), Art.., KS (Ἰησοῦς Orig. Cels. 6_{76}); εἰκών nb. ἀκαλλής Plut. 754^{a}, ὦτα opp. εὔμ. Art. 1_{24}, γῆρας nb. ἀργαλέον Mimn. 5 = Thgn. 1021, στολή Eu. Hel. 554, λύγξ f. 863, (κύνες) -οι καὶ αἰσχραὶ ὁρᾶσθαι X. cyn. 3_{3}, ἄνθη Luc. dmort. 18_{2}, ἕδραι ἢ στάσεις Strafen nb. πληγαί Pl. lg. 855^{c}, καθίσεις der Trauernden Plut. 609^{b}, κορωνὶς πολιτείας Plut. Mar. 2, μῦθος (näml. ὁ ἀκέφαλος) Pl. lg. 752^{a}; inf. est -ον ἀντιπολιτευομένου χρεωφειλέτην esse Cic. Att. 7_{8}, cf. Pl. lg. 960^{a}. = Verbr. (u. -ία): Mimn., Emp.?, Hdt., Eu. (u. an. com. [νέα]), X., Pl., A., Thphr.; Plut., Philo, Plot. usw., Ag'rch., Luc., Alc'o, Art. usw., LXX (1 ×), KS, Gl., 0 Pol., DH., Dd., Str., Dio, Ios., Paus., Arr. diss., MarcA. Dazu **-φύνειν** ἐθέλωσιν (erkl. **-φοποιεῖν**) A'm. 72, cf. -φύνω (-φυγεῖν cod.)· οὐ δεόντως πράττω H.; **-φώσας** τὸ πρόσωπον δάκρυσι schB B 269; **-φωτον** (s. -φος 1)· ἀδιατύπωτον Σο. [228] H., nb. ἀσχημάτιστος Them. Φ 25_{13}, -όν με Ps. 138_{16} Σ (ἀκατέργαστος LXX), ὕλα Tim. Locr. 94^{a}, Plot. 6·7_{3}, Them.., θεία ἐπιφάνεια -ος Procl. rp. I 114, δόξα -ως ἀντιλαμβάνεται nb. λογικῶς inParm. 780 St., ἰδεῖν τὸ -ον opp. μορφωτικῶς rp. I 40, cf. II 243. [Mittelhaus]

***ἀμός**: s. ἀμῆ; ep. **ἀμός**: s. hinter ἡμεῖς; **ἄμος**: s. ἦμος.

ἄμοτον· ἀπλήρωτον ApS., -ον· ἀμότως [schApRh. 1_{513}; zu μότον, cf. EM], ἀκορέστως S^{d}, παρὰ τὸ μαιμῶ, ἵν' ᾖ τὸ ἄ ἐπιτατικόν EM; ὦρσε Ἔρις ἄ. (ἄπληστον, πολύ B) μεμαυῖα Δ 440, cf E 518, Τρῶες Ἕκτορι ἄ. μεμαῶτες ἕποντο ἄβρομοι αὐίαχοι N 40, ἄ. μεμαὼς μάχεσθαι X 36, cf. N 80, μάχης ἄ. μενεαίνων Hes. sc. 361, στῆ ῥ' ἄ. καὶ χερσὶν χεῖρας ἔμειξεν ApRh. 2_{78}; (ἡμίονοι) ἄ. τανύοντο (sch. ἀπλήρωτον ἔτρεχον) ζ 83, σπερχομένων ἄ. ApRh. 4_{211}, δίψαν ἄ. λωφήσομεν $_{1418}$; ἄ. κεχολωμένος Ψ 567, ApRh. 4_{9}, cf. 3_{1252}, κλαίω T 300, IG V 1 960 [Ep. Kz.], ἀυτμὴ ἄ. βρέμει ApRh. 2_{666}, cf. 4_{923}, τοῦ δ' ἄ. μεμάασιν ἀκουέμεν ρ 520, σχέθεν αὐδῇ· τοὶ δ' ἄ. λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα ἠρεμέοντες ApRh. 1_{513}; adi. πάντας λῖς **-ος** (vl. -ον) κεράιζε Thcr. 25_{202}, ὁ δέ μ' εἶδε θὴρ -ος $_{242}$, ἐξαπίνης ἀνέλαμψεν πῦρ -ον Mosch. 4_{104}.

ἀμουγέπου: s. ἀμῆ; amurca, **ἀμουργός**: s. ἀμολγός.

ἀμουσ-ία, ἡ: opp. μουσική A. Γ 319^{b}_{27}, Philo I 502, Plot. 5·8_{1}, μὴ ζῴην μετ' -ας Eu. Herc. 676^{f}, ἐνοχλεῖ opp. εὐμουσία sto. Doxogr. 410_{13}, allg. (πικρά der διαφωνία nb·

πλημμέλεια Pl. lg. 691ᵃ), τὸ σκαιὸν εἶναι πρῶτ' -ας ἔχει Eu. f. 1033, -α ἐστί c. inf. f. 704, Pl. Lys. 206ᵇ (πολλή), -α τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσι scol. b. DL 1₉₁, nb. ἀπειροκαλία Pl. rp. 403ᶜ, Plut 711ᶜ, ὑπ' -ας Pl. A. I 120ᵇ, χρήσεως (syn. ἀγροικία) nb. θαυματουργία lg. 670ᵃ, ἤθους Philo I 484, cf. Plut. 716ᵉ (nb. ἀμαθία).., ClA. qu. 14, Varro Men. [350.

Ἡρακλῆς ὅλως **ἀμουσ-ιάζων** Phld. παρρ f. 92.

ἀμουσο-λογίαι syn. μέλη πάραυλα Ath. 164ᶠ.

ἄ-μουσος 2: ohne Musen (τὸ ἄ. nb. ἄθεον Plut. 744ᵉ), unmusikalisch, ungebildet, roh (-ον· ἀπαίδευτον H.), opp. μουσικός X. oe. 12₁₈, Pl. soph. 253ᵇ.. (γυνὴ -ος φύσει opp. μ. rp. 455ᵉ), Vitr. 1·1₁₃, cf. Dsc. AP 11₁₉₅, v. 13jähr. Knaben KE 247 [I—IIᵖ], -ότεροι γενήσονται οἱ νέοι Pl. rp. 546ᵈ, nb. ἀγράμματος Tim 23ᵇ, dist. ἀγ. Arr diss. 3·19₆, ἄνθρωπος nb. ἀπαίδευτος Aesch. 1₁₆₆, ἐν χορείαις ClA. 5₁₉, ποιητὴν ἔρως διδάξει, κἂν -ος ᾖ τὸ πρίν Eu. f. 663 [Ar. V. 1074, Nicias b. schThcr. 11₁], cf. Me. 263, ξένοι nb. μεμηνότες Eu. Ion 526, nb. μισολόγος Pl. rp. 411ᵈ, nb. ἀφιλόσοφος soph. 259ᵉ.., cf. an. alex. AP 7₁₂₈, Archyt. b. Stob. 3·1₁₁₄, -ος πρός τι Phlstr. AT 6₁₁, spr. -ότερος Λειβηθρίων (ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων) Znb. 1₇₉; φύσις nb. ἀσχήμων opp. ἔμμετρος Pl. rp. 486ᵈ, ὄνος -ότατος Plut. 150ᶠ, γὺψ τὴν φύσιν 670ᵃ, φῦλον der stummen Fische Emp. 74, ποταμὸς οὐκ -ος Phlstr. im. 1₁₉, -όταται ᾠδαὶ Σφιγγός Eu. Ph. 807ᶠ, μέλος Dio 4₁₁₀, cf. 2₅₆, συμφωνία Philo I 407, βοαὶ πλήθους Pl. lg. 700ᶜ, σύνθεσις -οτέρα nb. κωφή Demetr. el. 68, στοιχεῖον DCalliph. 6, σκῶμμα nb. ἀνάγωγον Longin. 34₂, -um nb. infacetum Don. TerEun. 537, βιβλίον nb. ἀπροσδιόνυσον Plut. 612ᵉ, λαβή nb. ἄτεχνος 802ᵈ, σπουδή Pl. ep. 323ᵈ, ἡδονή Phdr. 240ᵇ (Philo II 305), παρανομία lg. 700ᵈ, ἁμάρτημα nb. μέγα opp. κοῦφον 863ᶜ, ῥᾳθυμία [A.] ρ 1421ᵃ₃₃, γεῦσις Philo II 239.., βίος nb. πλημμελής Plut. 8ᵃ, ὁμιλία 66ᵈ usw., δῆρις Orph. h. 65, -όν ἐστι c. inf. illepidum Ar. Th. 159; -α (ἀτερπῆ, ἀηδῆ, ἀπαίδευτα Ph., BA, Sᵈ) ᾄδειν Eu. C. 426, ὑλακτεῖν Al. 760, f. 907, -ως ἀπᾴδειν ἀπὸ τοῦ ἐρωτήματος Pl. Hmai. 292ᶜ, οὐκ -ως παίζειν Philo I 354, cf. Plut. 67ᶠ, ἀποφήνασθαι 107ᵉ, ἔχειν Phlstr. im. 2₁₅.

ἀ-μούσωτος γὰρ οὐδαμῶς ἄπει So. b. Ph.

ἄμουχα: s. ἀμυσχρός; **ἀμοχθ-εί, -ητος, -ος**: s. ἀμόγητος.

?**ἀμόω** (ἀμώσας H.): s. ἀμάμαξυς.

†**ἀμόωλον**· ἀγγεῖον εἰλικρινές; †**ἀμόωμφος**· ἄπιστος H.

ἀμπαδίην: s. ἀμφαδίην; **ἀμπάζομαι**, -πάξαι: s. ἀναπαύω.

ἀμπαιανίσαι: s. ἀναπ-; **ἄμπαιδες**: s. ἀμφίπαις.

ἀμπαιστήρ, ἄμπαιστον, ἀμπαλίνωρος: s. ἀναπ-.

ἀμπαίνεθθαι, ἄμπανσις, ἀμπαντός, -τύς: s. ἀναφαίνω.

ἄμπαλος, ἄμπαυλις, ἄμπαυ-μα, -σις, -ω: s. ἀναπ-.

ἀμπαφάω: s. ἀμφαφάω; **ἀμπειλήδιον**: s. ἀμφειλήδιον.

ἄμπειρα, ἀμπείρας: s. ἀναπ-; **ἄμπειρος**· ἔμπειρος H.

ἀμπελ-άνθη Rebenblüte (= οἰνάνθη) Luc. vh. 2₅; ὁρίσαντι τὰν ἐπὶ τοῦ πεδίου **-είαν** (= -ών, wie φυτεία) Lat. I 195 [Chers. c. 1ᵖ]; **-εών**: s. -ών; **-ειος** (ει Hdn. II 443, Sᵈ) βότρυς an. b. Sᵈ, = **-ιος**: τὸ -ιον μέθυσμα Philo I 680, ποτόν (vl. -ινον) AchT. 2₂, τὸ -ιον (erg. φυτόν?, od. dem.?, s. -ιον u. -ος 2) τρίβων χλωρὸν ἐν μέλιτι Hipp. γφ 109, γ 1₇₈ (vl. -ινον), cf. -ιοι· -ίδα (-ια Reitz.)· φυτόν τι· οὕτω κατὰ (καὶ τὰ Heins.) στελέχη τῆς -ου H. u. ⟨-ιοι·⟩ -ια· ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγουσιν Ph.; **-ίδιον** npr. = -ίς Luc. dmer. 8₂; **-ικός** 3: οἰνάνθη Hipp. δόν 53 ?vl. st. οἰ. -ου, τὰ ἀ. Steuer Petr. II 42 [IIIᵃ], χωρίον IG VII 2808 [Hyett. IIIᵖ], CPR I 19 [330ᵖ], κτῆμα Oxy. 56 [211ᵖ].., kurz τὰ ἀ. nb. σιτικά Vett. 76₁₀, -ικῶς κινεῖται -ος (cf. MarcA. 8₄₆) dist. ἐλαϊκῶς Arr. diss. 2·20₁₈; **-ινος** 3: καρπός Hdt. 1₂₁₂ (Ios. 2₆₆, cf. Plut. 692ᵉ), οἶνος 2₃₇.., Polyaen. 4·3₃₂ (dist. ἐκ φοινίκων), πῶμα dist. κρίθινον Plut. 648ᵉ, übtr. -ίνοις τόξοις δαμέντες Pi. f. 124ᵇ, γρῆυς weinselig (cf. οἰνάς) MarcArg. AP 7₃₈₄; φύλλα A. Zμ 668ᵃ₂₃, Geop., κλῆμα AP 9₃₇₅ [sp.], Plut. Caes. 9, Paus., cf. A'm. 68, στέφανος Callix. FHG 3₆₀, als Farbe carbasina molochina -ina (vestimenta?) Caecil. com. 139. — [ταρπόνας? **ὠμ-αμπελίνοις** παραπλησίας PeriplMEr. 65; χλαμύδες τὸ χρῶμα **ξηρ-αμπέλινοι** Lyd. mag. 1₁₇, cf. Sᵈ s. Ἀτραβατικάς (= Codin. sign. 28₁), -nas ('subaud. vestes, ampelini coloris, qui inter coccinum et muriceum medius est' Valla) Iuv. 6₅₁₉] —; ξύλα ἀ. Philoch. FHG 1₃₈₉, Phlm. ven. 7₄ nb. σύκινα, Zaub. L 907.., ἄνθρακες 918. τέφρα Geop. 4·15₁₁, βακτηρία Pol. 29₂₇ [Dd. 31₂], ξόανον Euphorio 146? [att. npr.]; **-ιον** dem. (schDThr. 196): -ια κεκομμένα Ar. Ach. 512, cf. Pax 596ᶠ (nb. συκίδια), Eunap.; Pflanze s. -ος 2, Maß s. -ος 5; **-ιος**: s. -ειος; **-ίς**, ίδος, ἡ: = -ος (cf. ἐλᾴς nb. ἐλαία), -ίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν Ar. Ach. 995 [Ael. ep. 4]; Weinvogel, κολυμβίς, -ίς, φήνη, δρύοψ Av. 304, cf. Call. f. 100ᶜ₁₃, ὀπταί nb. συκαλίδες Poll. 6₇₇ (-ίδες, ἃς νῦν **-ιῶνας** [so] καλοῦσι 52, οἱ -ίωνες οἱ κουφότατοι nb. κορύδαλος DOrnith. 3₂, -[ε]ιών· vinestris sc. avis Gl.); Meergewächs s. -ος 3 [npr. IG VII 765]; **-ῖτις** γῆ Rebland DittO. 90₁₅.. [Äg. 196ᵃ], Tebt. I 5₉₃ [118ᵃ].. (= **-ιτική** γῆ 17), bes. Erdart, bituminis simillima Plin. 35₁₉₄, ἀσφαλτώδης Posid. b. Str. 316, γῆ μέλαινα -ῖτις ServDam. 131₁₂₃, cf. Gal. 12₁₈₆ (περιχριομένη ταῖς -οις φθείρει τοὺς σκώληκας, syn. φαρμακῖτις).., Dsc., Marcell. med. 7₁₈. [Mittelhaus (u. ff.)]

ἀμπελο-γενῆ ἐλαιόπρωρα nach βουγενῆ ἀνδρόπρωρα gebildet A. Φ 199ᵇ₁₂; vitem adligant herba, Siculi quam vocant **desmon** Plin. 17₂₀₉; **-εις**, εσσα, εν: Φρυγίην -εσσαν (ἀμπέλους ἔχουσαν ApS.) Γ 184, -εντ' Ἐπίδαυρον B 561, Πήδασος I 152.., Κρίση HyAp. 438, Κλάρος Hy. 9₅, cf. QS, KE 412 [IIᵖ], πεδίον Thgn. 784, Pi. I. 8₄₉, γαῖα pae. 2₂₅ nb. εὔκαρπος, QS, cf. -εσσα· γῆ -φυτος Sᵈ, s. auch Ampelusia Sp 389₃₅; καύλεα Nic. a. 142, -εις (= -έσσας, cf. sch.) ἕλικας 266, φυτόν No. ο 11, βάκτρον 14₁₀₂ usw., ὄρχατος QS 8₂₇₉; θεός No. 48₉₇₄; **-εργός** s. ἀμπελουργός; **-καρπον** (acc.) syn. ἀπαρίνη Dsc. 3₉₀; ?**-κλημα** (u. ἀμπέλου κλῆμα)· vitis, **-κλημία**· vitis vineae Gl.; **-μειξία** ἑταίρων (ἐπλησίασαν ἀμπέλοις, αἳ τὰ ἄνω γυναῖκες ἦσαν) Luc. vh. 1₉; τόπος δεξιὸς εἰς **-ποιΐαν** dist. κατασπορά Eust. 1619₅₉; **-πρασον**· πόα τις· ἔστι δὲ καὶ βοτάνη H., hell. f. att. γηθυλλίς Moer., = γήθυον Did. b. Ath. 371ᶠ, Hdn. I 376, aretillum, porrum agreste, vesicaria Gl., in vinetis nascitur Plin. 24₁₃₆ (Nbf. **-prasa**, ae OrLatin.), cf. Dsc. 2₁₅₀, Gal. 6₆₅₉.., AlTrall.

ἄμπελος (ά Hdn. I 160), ἡ: Rebe 1. eigtl. (vitis Gl., Vitis vinifera L.), -οι, αἵ τε φέρουσιν οἶνον ἐριστάφυλον ι 110, cf. Thgn. 880 (ἤνεγκαν οἶ.), X. oe. 20₄, Str. 73, nb. συκέη u. ἐλαίη Hauptgewächs (φυτόν) des Obstgartens ω 246, Hdt. 1₁₉₃, X. oe. 19₁₂, cf. So. OC 17, De. 55₁₃; ἄφθιτοι dist. λήιον ι 133, ἐξετανύσθη ἔνθα καὶ ἔνθα Hy. 7₃₉, βλαστάνει Ar. N. 1124, τραγᾷ A. Zι 546ᵃ₂.., Thphr. cp. 2·7₆, μαίνεται 1·11₃.., κυπρίζει LXX Cant. 2₁₃, ἀναβαίνει ἐπὶ τὰ δένδρα [cf. ἀναδενδράς] X. oe. 19₁₈, περιπλέκεται Art. 1₆₇, ἄσκαφος μένει Str. 502 usw.; φιλορρώξ Simias AP 7₂₂, γλυκύκαρπος Thcr. 11₄₆, βοτρυόπαις ep. 4, ἀκεσφόρος λύπης, οἰνομήτωρ Astyd. 6, πολύβοτρυς Eu. B. 651, παυσίλυπος 772, Βακχία So. T. 704, μάχλος Ae. f. 325, χρυσείη Il. parv. 6, Hdt. 7₂₇; Arten (allg. ἀγριάς Phlpp. AP 9₅₆₁, ἡμερίς Philo I 603, ἥμερος Gal. 11₈₂₆) Νάξιαι Eup. 253, Λήμνιαι Ar. Pax 1162, Ἀνθηδονιάς Ὑπερειάς Ἀλθηφιάς A. f. 596, Ἀλεξανδρεία Ἀφυταῖος κανθάρεως κάπνειος Thphr., δενδρῖτις Str. 231 (εὐοινοτάτη), Geop. (nb. ἀναδενδρῖτις), Ἀμίννιος βωληνή δρόσαλλις θηριακή καθαρτική Κερκυραία μερσῖτις Συρεντῖνος χαμῖτις χλωρίς ψιθία Geop. usw. (s. οἶνος, σταφυλή), ἐφήμερος (διὰ μιᾶς ἡμέρας φασὶν ἀνθεῖν καὶ πεπαίνεσθαι Steph. s. Νῦσαι) schABD N 21; στιβαρὸν στύπος -ου ApRh. 1₁₁₁₇, ἔρνος Orph. A. 608, ξύλον Eu. C. 572, στέλεχος Art. 5₃₉, πυθμήν Petr. I 78 [IIIᵃ], Str. 73, φυτόν Thphr. cp. 2·15₁.., ἀπῶρυξ· propago Gl., ὀφθαλμοί Alcae. 43, Thphr. 1·8₅, Gal., = gemma Gl., κλῆμα Pl. rp. 353ᵃ, Thphr. 1·8₅ (Ios., Gl.), ἕλιξ 1·2₁, Phlm. ven. 2₃, Gal., βλάστη u. φυλλάς Babr., βλαστός· pampinus Gl., χλόη Eu. B. 11, δάκρυον Hipp. γ 1₁₀₆ (-οι ὑγρὸν χέουσιν τεμνόμεναι Thphr. f. 121), ἄνθος (syn. οἰνάνθη). pampineum Gl., cf. οἰνάνθη -ου Hipp. γ 1₇₅, γάνος Wein Ae. Pe. 615, Eu. f. 146, Ar. R. 1320ᶠ, ῥοή Eu. B. 281.., σπονδή So. f. 366, δῶρον Sim. 75, δρόσος Pi. O. 7₂, παῖς N. 9₅₂, γίγαρτον ClA. pd. 1₄₅, κασιγνήτη (συκῆ) Hippon. 34; γῦρος· scrobis, στίχος -ων· antes Gl., συστάδες A. Π 1330ᵇ₂₉, φυτεία X. oe. 19₁₂, Dd. 4₁, ἔνθεσις· insertio Gl., κλάσις Thphr. cp. 2·14₄, τομή 3·5₅.., ἐγκεντρισμός Geop. 4₁₂ usw., -ον φυ-

τεύειν Alcae. 44. Thgn. 880, X. oe. 20₃, Petr. I 78 [III²], LXX, τεμεῖν [cf. Ar. Ach. 183] γυρῶσαι ταφρεῦσαι ἀμῆσαι κλάσαι κλαδεῦσαι [= sarpo Gl.] τρυγῆσαι Poll. 1₂₂₄ f., σκάπτειν IG XII 7·62 [Amorg. III²], προμοσχεύω -ον· propago Gl., ἐκκόπτειν Polyaen. 2·1₂₆ uſw.; Weinlaub, στέφανος χρυσοῦς -ου IG II 818 [354²], cf. Ar'eas 79, Art. 1₇₇, στ. ἐξ -ου Callix. FHG 3₆₀; Rebholz, τεῖχος τῇ -φ καὶ τοῖς ξύλοις φκοδόμητο Th. 4₁₀₀, -ον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερόν ₉₀; Reblaud (vinea Gl.), ἐν -φ εἰργάζετο Ael. ha. 11₂₂, cf. Petr. I 78 [III²], Oxy. 909 [225²].., pl. ἐν ταῖς ἀ. σκάπτων Me. G. 47, -ων πέλεθρα δέκα IG IX 1·693 [Kreta III²], nb. παράδεισοι CIG 2693 [Mnl. II—I²], cf. Them. 245ᵈ, LXX Num. 22₂₄. **2.** Pflanze (Zaunrübe, Bryonia L.), ἀγρίης -ου (ἣν ἔνιοι ψιλάθριον καλέουσι) ῥίζα Hipp. συρ 9, cf. Thphr. 9·14₁.., Str. 711, Paus., Plut. Crass. 9, Gal. 11₈₂₆, Ruf., Geop., Gl. (= vitis agrestis); λευκή Thphr. cp. 1·20₅, ServDam. 130₇₉, Gal. 11₈₂₆ (syn. βρυωνία [= Gl.] u. ψιλωθρον), Phlm. ven. 2₂, Geop., Plin. 23₂₁ (= vitis alba); μέλαινα DioclCar. 165, Thphr. cp. 3·11₁, Geop., Gl. (μελανή οὐ. μελανάγριος), ἄ. μέλ. ἡ Χειρώνειος· οἱ δὲ ἀμπέλιν (I. **-έλιον**?, aber **-ελίς** nb. λινόζωστις DioclCar. 140; ſ. auch -έλειος) καλοῦσιν Zopyr. b. Orib. 2₅₈₈, ἄ. Χειρ. syn. βρυωνία Ruf. ib. 2₁₀₈, cf. Plin. 25₃₄. **3.** Meergewächs, wie ἑλάτη συκῆ δρῦς Thphr. 4·6₂, Arten ποντία u. ἡ πρὸς τῇ γῇ ₇, pl. nb. βρύα Ael. ha. 13₃, = **-ίδες** nb. βρύον u. βόστρυχοι DOrnith. 2₇. **4.** = πάρδαλις τις Ael. ha. 10₃₀. **5.** Maß, ἔχει πόδας ē Hero IV 88, cf. 86, geop. 103. **6.** μηχανή H. (= vinea), χελῶναι ἑλαφραί, αἳ καλοῦνται· οἱ Ap'd. pol. 141, cf. 143, = **ἀμπελοχελώνη** an. byz. pol. 208₃, 214₅. = Derbr.: allg. ſeit Hom. Od., poet (syn. ἡμερίς, οἰνάς) u. proſ., LXX, NT (hier beſ. im Bild., ʒB. ἐγώ εἰμι ἡ ἄ., ὑμεῖς τὰ κλήματα Ioh. 15₅), Pap., ngr.; ⅾaʒu ἀγρι-, εὐ-, κατ-, κισσ-, πολυ-, χερσ-ἀμπελος; καὶ ἄκρα Μυκάλης καὶ πόλις Θράκης H. uſw., ſ. Steph.; Ampelusia (ἄκρα) Mela 1₂₅, Plin. [npr. -ινος, -ίδας, -ίων uſw.]

ἀμπελο-στατεῖν nb. ἀμπελουργεῖν Poll. 7₁₄₁, ὠνὰ τῶν -στατεύντων Winzerſteuer DialI. 3632 [Kos II²]; **-τέμνοντι** Πειμοῦτι Lond. I 182₄₂₉, cf. 181₃₇₅.. [78²], **-τόμον** δρέπανον H. s. βίσβη; **-τρόφον** Κέον Ba. 6₅.

ἀμπελουργός (**-λοεργὸς** ἀνήρ Maced. AP 6₃₅), ὁ: Winzer (vinicultor Gl.), Τρυγαῖος -ὸς δεξιός Ar. Pax 190, cf. Thphr. cp. 2·4₈, Plut. 1049ᵉ, Philo, Gal., Geop.., IG II 773 A 2₇ [IV²], 1055 [c. 200²].., Petr. III 59 [III²], BU 508 [II²].., LXX, NT, Drama des Alexis u. Amphis; σκάπτοντες ἐν τῷ Φιλίππου **-γείῳ** (vl. [Φιοſſε] ἀμπελῶνι; cf. **-γεῖον** S⁴) Aesch. 2₁₅₅, I. **-γίῳ**?, cf. φυτούργιον uſw.; **-γός** καὶ **-γεῖν** Ἀριστοφ. Ph., -γεῖ· δόκιμον PhrynS. 52₄, ἀμπέλους -γεῖν Thphr. cp. 3·15₁ (pass. κλάσις καλῶς -γουμένη 14₁), abſ. -γοῦσιν 7₅, cf. Plut. Philop. 4, Phlstr., Luc., übtr. -γοῦσι τὴν πόλιν nb. τὰ κλήματα τοῦ δήμου ὑποτέτμηται De.[?], cf. DH. Dem. 57] b. Aesch. 3₁₆₆; **-γήματα** nb. κηπεύματα Poll. 7₁₄₀; **-γία** nb. κηπουρία ib., ὥρα -γίας syn. τομαί Thphr. cp. 3·15₁, nb. κλάσις 14₂, Ἰκαρίου nb. Τριπτολέμου γεωργία Luc. salt. 40, cf. Afric., DC, aber -γίαι nb. πρασιαί u. ἄλση Poll. 1₂₂₈, ſ. φυτουργία; **-γική** (sc. τέχνη) Pl. rp. 333ᵈ, Philo I 329, Orig. Cels. 4₇₆, **-γικοί** u. -γικῶς Poll. 7₁₄₀, πράτα μερίς, ἐν ᾗ ἀ **ἀμπελωργικά** (γᾶ οὐ. σκανά) TabHeracl. 2₂₈.

ἀμπελο-φάγων ἰπῶν Str. 613; **-φόρος** γῆ nb. ἐλαιοφόρος Thphr cp. 2·4₄, cf. Tebt. I 82 [115²], δρη Poll. 1₂₂₈; **-φύλαξ** custos vineae, vinitor Gl.; **-φύλλον** pampinus (-α aptra) Gl., κλήματα -α H. s. κλάρια; **-φυτα** δρη Poll. 1₂₂₈, νῆσος EM 712₄₉, κώμη nb. εὔυδρος Str. 440, γῆ 228, χώρα Dd. 5₁₆, ἡ ἀ. 1₂₈, Philo II 371, ſ. ἀλωή u. κλάριον; **-φύτορι** Βάκχῳ Leon. AP 6₄₄; **-χελώνη**: ſ. -s 6.

ἀμπελώδεις τόποι H. s. οἰνάδες, δρη Poll. 1₂₂₈.

ἀμπελών, ῶνος (Hdn. II 734), ὁ, Nbf. [att. Eust. 1573, cf. Wackern. IF 25₃₃₅] τρίβος δι' **-εῶνος** Thcr. 25₁₅₇, λιτὸς -εών Leon. AP 6₃₂₆: Weinberg (οἰνόφυτος γῆ S⁴, vinea Gl.), ἐν τοῖς -ῶσι Thphr. 9·10₃, nb. παράδεισοι Tebt. I 5₉₉ [118²].., φόρος -ώνων Petr. II 140 [III²], cf. Ostr. 397 [47²].., φραγμός ClA. 1₁₀₀, -ῶνα (κατα)φυτεύειν LXX, Philo, NT, σκάπτειν Dd. 4₃₁, ταφρεύειν Babr. 2, τρυγᾶν Hib. I 151 [III²], LXX, cf. Ex. 23₁₁.., Ios., Plut., Geop.., KS; ὀπωροφύλαξ τῶν ἀ. Dd. 4₈, συκῆ πεφυτευμένη ἐν ἀ. NT Lc. 13₆; dem. τὰ ἔργα τῶν **-ωνιδίων** (ſo Brinkm.) BU 248 [c. 90²]. [Mittelhaus]

ἀμπ-έχω (αἰολικόν Hdn. I 547, ſt. ἀμφ-έχω διὰ τὸ κακόφωνον Eust. 1856, aber ſ. Sp. 390₁₈) DPer. Ae. So. Eu. Hippod., ἄμπεχεν ζ 225, ApRh., Opp., ἀμφέξει Eu. C. 344, ἀμπισχεῖν Su. 165 [H.], ἀμπίσχες als att. PhrynS. 25₂₈, ἀμπισχών uſw. (ἡſſ. meiſt ἀμπίσχων) Eu. Ar. Pl. epSocr.; med. -ομαι Ar. Eubul. 3ɲſchr. X. Pl. Sp., ἠμπείχετο Pl. Phdo 87ᵇ, Ath. 590ᶠ, Luc., ἀμπείχετο NicD. FHG 3₃₂₉, Ios. 6₂₈₄, Dio 21₇, ἀμπέχετο Paus. 6·6₁₁, ἀμφέξομαι Pherecr. b. Ph. (ertl. ἀμφιέσομαι) u. Philetaer. 19, ἠμπέσχετο Eu. M. 1159 (cf. ἠμπειχόμην καὶ ἠμπεσχόμην BA 1285), ἀμπίσχῃ IA 1338, ἀμπίσχοιο Pl. A. I 113ᵉ, ἀμφεκτέον· περιβλητέον H.; Nbf. Γλῆνιν **ἀμφέχω** v. Grab Apollonid. AP 7₆₉₉ [Chol.], cf. IG XII 3·220 [Ep. II²], Aret. 211, **-ει** Orph. A. 1042, QS 3₈.. (oft), med. **-ετο** ApRh. 1₂₂₄, cf. ſp. Or. b. Phlego chr.: einhüllen, ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας -ει (περικέχυτο, κατεῖχε H.) ὤμους ζ 225, οὐρανὸν ἀχλὺς -ει ApRh. 2₁₁₀₄, cf. Orph. A. 1042, χυμοὶ κεφαλὴν Aret. 211, δράκων -ων δέρας umringelnd Eu. M. 480, Καρχηδὼν -ει δρμον DPer. 195, λέβης σὴν σάρκα ἀμφέξει καλῶς Eu. C. 344, Δούρειος ἵππος κρυπτὸν ἀμπισχὼν (Dind. ſt. -έ-) δόρυ Eu. T. 14, σπλάγχν' -οντες ἰκτίνου δίκην Sem. 12⁹, ν. Κλειδ, ἀτιμία ἐσθημάτων νιν -ει Ae. Se. 848, κυνῆ πρόσωπά νιν -ει So. OC 314, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε Ar. V. 1153, τοὺς βασιλεύοντας ῥακί' ἀμπισχών (Dind. ſt. -έ-) R. 1063, λούσαντες καὶ τριβωνίοις ἀμπίσχοντες (I. -όντες) καὶ ὑάψαντες ἀπῆμεν epSocr. 14₁₀, cf. Eu. Hipp. 192ᵃⁿ² (Sp. 390₅₉), übtr. μὶν -ε πένθος Opp. h. 5₅₁₂, cf. QS 3₈, φόβος λαούς ₂₅ uſw.; umſchließen, γόνυ σὸν ἀμπισχεῖν (Dind. ſt. -έ-, cf. -εῖν· περιβαλεῖν H.) χερί Eu. Su. 165, τέχνη (ὕφασμα) ἀποτελέσασα τούς τε δούλους καὶ ἐλευθέρους ἀμπισχοῦσα (ἀμπί- οὐ. ἀμφί- ἧſſ.) συνέχει τῷ πλέγματι Pl. pol. 311ᶜ, εὐνομία τὰν ἀρετὰν καὶ τὰν φορὰν -ει Hippod. b. Stob. 4·39₂₆. med. ſich umlegen (-όμενος· περιβαλλόμενος Ph., BA, S⁴, H.), λαβοῦσα πέπλους ἠμπέσχετο Eu. M. 1159, -εται τριβώνιον (sch. ἐνδύεται, περιβέβληται) Ar. Pl. 897, cf. Ec. 374, τὸ ἔδος -εται ἱμάτιον IG II 754 [c. 340²], cf. X. cyn. 6₁₇, λευκὸν Ar. Ach. 1023, πλεῖστα καὶ κάλλιστα Pl. Gorg. 490ᵈ, cf. Phdo 87ᵇ, Clearch. FHG 2₃₀₄, Str. 688 (δοράς).., NicD. FHG 3₃₀₅.., DH 6₁₈, Plut., Philo, Ios.., ſom. ἐγχέλεις τεῦτλ' -όμεναι Eubul. 37, ἐπ' ἀριστέρ' οὖτως -ει; Ar. Av. 1567, καλῶς Th. 165, Pl. Hmai. 291ᵃ (ῥᾶρος ἀγροίκως ἄνω γόνατος Philetaer. 19), -όμενοι κρίνονται Pl. Gorg. 523ᵉ, opp. γυμνοί A. π 867ᵃ₁₀, οἱ μὴ -όμενοι Gymnoſophiſten Thphr. 4·4₅; μήτε πλόκαμον ἐκτέμῃς μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους Eu. IA 1438, Ἄργος δέρμα ἀμφέχετ' ὤμους ApRh. 1₃₂₄; ſich bekleiden, χλανίδιοις -εσθαι DH 7₉, cf. NicD. FHG 3₃₀₅, Ios. 17₁₀₇, περιττῶς ἀλουργίσιν Plut. Demetr. 41, δόξῃ μνῆμα -εται an. alex. AP 7₄₈, νοῦς ἀρετῇ Philo I 76. ⅾaʒu ἐπ-, περι-, συν-, ὑπ-αμπέχω; **ἀμφ-εκτήρ** [u. ²**ἀμφι-ακτ(ήρ)**]· χιτὼν διπλοῦς H., ſ. ἀμπεχές u. ἀμπεχόνη, ἄμπυξ; ſ. ποφ ἀμφὶς ἔχω 412₁₉.

=**ἀμπ-ίσχω** A. Aret. (b. Eu. Ar. Pl. [inf. οὐ. pte.] eher ʒu ἀμπ-έσχον), cf. -ω· ἐνδύω S⁴, impf. ἠμπισχεν ſicher Pl. Prot. 320ᵉ, ʒwhſt Eu. Ion 1159, an. trag. 394, Ar. L. 1156 (ἠμπι-σχεν Buttm ʒu ἀμπι-σχεῖν, wie ἠμφισβήτησε), med. ἀμπ-ίσχομαι Eu.; -όμενος Ar., an. com., ἠμπισχόμην Eu. M. 1159 u. Ar. Ec. 540 vl., Phlstr., Them., ClA., ἀμπίσχετο Orph. A. 201, Philo II 333; Nbf. **ἀμφίσκω**· ἐνδύω S⁴, -σκοντες· ἐνδυόμενοι H., ἐσθῆτα -σκόμενος Orig. Cels. 6₁₈, cf 3₄₁ vl. ſt. ἀμπι-; ἀναισθήσιος **ἀμφισχούσης** τὸν ἄνδρωπον Aret. 210, cf. Pl. pol. 311ᵉ B (ἀμφίσχουσα, ſ. Sp. 390₂₃), Eu. T. 14 P, ἀμφίσχετο· περιεβάλετο EM; **ἀμπίσκομαι** Gl. III 272; **ἀμπισχοῦνται** Ar.?: umkleiden, λειχὴν -ει γένειον ἐν κύκλῳ Aret. 181; bekleiden, τινά τι, ὃς με ῥάκη ἢ -ε (nb. ἐξηνάγκασεν) an. trag. 394, τὸν δῆμον χλαῖναν ἢ -ον (nb. ἠλευθέρωσαν) Ar. L. 1156, σκέπασμα -ειν τὰ γεννώμενα (nb. ἀποβάπτειν) A. Π 1336ᵃ₁₂; τινά τινι, σκότος -ων (περιέχων sch.) κρύπτει νεφέλαις (sc. τὸν θάνατον) Eu. Hipp. 192ᵃⁿ, γένη σμικρότητι ἢ -εν (nb. ἔνειμε) Pl. Prot. 320ᵉ; herumlegen, τοίχοισιν δ' ἔπι ἢ -εν ὑφάσματα (nb. κατεσκίαζε, ἔστησε) syn. περιβάλλειν Eu. Ion 1159. med. ſich umlegen, ταδὶ

πρῶτον -ου λαβών (cf. τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών Ar. Th. 253) an. com. 611, ἐξελήλυθα τὸ κροκωτίδιον -όμενος Ar. Ec. 332, cf. vl. 540 u. Eu. M. 1159, ἀ-ετο δέρμα Orph. A. 201, ἠ-ετο λεπτά Phlstr. vs. 1_{20}, cf. Them. 245ᵇ, ClA. pd. 2_{112}.., Orig. Cels. 3_{41}.., Procop. b. 6·15_{19}.., (οἰωνοὶ) χειμῶνος χλαίνας οὐκ ἀμπισχοῦνται Ar. Av. 1090ⁱ (-σχνοῦνται [Ald.] Dind. nach ὑπισχν.); sich bekleiden (-ομαι· vestior Gl.), ναὸς ἐκβόλοις -ομαι Eu. Hel. 422, ἐσθῆσιν Philo II 333; abs. στῆθί γ' -όμενος Ar. V. 1150 (cf. στ. λαβοῦσα 1361).

ἀμπέ⟨μ⟩ψαι: s. ἀναπέμπω.

ἀμπεπαλών: s. ἀναπάλλω; **ἀμπερέως**: s. διαμπερές.

ἀμπέσαι: s. ἀμφιέννυμι; **ἀμπέτιξ**: s. ἀμφί 410_{60}.

ἀμπεφλασμένως, ἀμπέτασον: s. ἀναφλάω, ἀναπ-.

ἀμπεχές· ἔνδυμα, ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν H.

ἀμπεχόνη [ὁ Hdn. I 335], ἡ, Nbf. (cf. φαινόλη) **ἀμφελόνη**· amictus Gl. III 323..: Umwurf, Kleid (ἄμφιον, ἱμάτιον [Sᵈ], πάλλιον Ph., λεπτὸν ἱμ. EM, H.), allg. nb. ὑπόδεσις X. m. 1·2_{5}, Pl. rp. 425ᵇ (pl.).., ClA. (pleon. -η ἐσθῆτος act Thom. 35), nb. στρωμνή lg. 679ᵃ, καθάρειοι περὶ -ην A. P 1381ᵇ$_{1}$, cf. Str. 828, Plut. 59ᵉ.., Philo, Luc.., Thcr. 27_{60}, Leon. (Plan. 306).., τρίχαπτοι Pherecr. 108, περονητίδες Ant(Sid). AP 7_{413}, cf. DH 4_{74}, ἀραιή dist. ἀμφίβλημα εὐτελές Aret. 148, γυναικεία Parth. 15_{74}, οἷς ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν -ην durch meinen Tod KE 698 [IIᵖ]; = **ἀμπεχόνιον**· λεπτὸν ἱμάτιον (H.)· πάλλιον BA, Sᵈ, μικρὸν περίβλημα Poll. 7_{49}, ἀ. Ἀττ., λεπτὸν ἱμ. Ἑλλ. Moer., ἦν αὐτῇ ἱμάτια καὶ περίζωμα καὶ -α δύο καὶ χιτών an. att. b. EM; = **ἀμπέχονον**· σύμμετρον καὶ λεπτὸν περίβλημα Ph., cf. H., meist der Frauen, ζῶμ', -ον (-ιον †ClA.), τρύφημα Ar. f. 320, -ον περὶ τῷ ἔδει IG II 754$_{34}$, cf. 751 Ba 2_{17} [c. 340ᵃ].., Diall. 2501 [Delphi 380ᵃ, des Heros], τώ-ον λάζευ Thcr. 15_{21}, cf. $_{39}$, $_{71}$, 27_{59}. Dazu (ἡ) **ἀν-αμπέχονος** καὶ μονοχίτων ἦν Pythaenet. FHG 4_{487}, -οι ἠύτε δοῦλαι an. alex. b. Plut. 557ᵈ. — s. PW I 1880.

ἀμπήδησε, ἄμπηρον, ἀμπίμπλημι, ἀμπίπτω: s. ἀναπ-.

ἀμπίθυρον, -ιστάτηρ (†**ἀμπίτιαρ**) usw.: s. ἀμφι- u. 404_{70}. = **ἀμβλακ-ίσκω** (zu βλάξ βλακός, cf. (ἀ)βληχρός) Phintys Theages. = **ἀμπλακίσκω** Theages Diotog., aor. ἤμβλακον Archil. Ib., vl. Pi., = ἤμπλακον Pi. Ae. So. Eu. (richtiger **ἤπλακον**, s. unten), pass. ἠμπλάκηται Ae., dazu ἀνα(μ)πλάκητος: töricht handeln, sich vergehen, Schuld auf sich laden (ἀμβλακεῖν· ἁμαρτεῖν, ἤ-εν· ἠγνόησεν H.), ἤ-ον καί πού τιν' ἄλλον ἥδ' ἄτη κιχήσατο Archil. 73, δέδοικα μή τι πὰρ θεοῖς -ὼν τιμὰν ἀμείψω Ibyc. 24, ἀπεύχου ταῦτα πάλιν· γνώσῃ γὰρ αὖθις -ών Eu. Hipp. 892, cf. An. 948, f. 806, ὁ νόος -ίσκει ἐπὶ τὸ μῆον Theages b. Stob. 3·1_{117}, οἱ ἐπὶ ποσὸν -ίσκοντες Diotog. ib. 4·7_{62}, ἐπὶ τούτοις syn. εἰς τοῦτο παρανομεῖν Phintys ib. 23_{61}; τάδ' ἤ-ον Ae. A. 1212, pass. (cf ἡμάρτηται) τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ; Su. 916; verfehlen, nicht erreichen (-ών· ἀποτυχών, ἁμαρτάνων H.), gen. πατρός (beim Wurfe) So. An. 1234, ἀνορέας οὐκ -ών (sch. διαμαρτών) Pi. O. 8_{67}, νόστου Sim. ep. 119, -ω τοῦ σοῦ μόρου; So. An. 554 [vgl. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν **ἀπήμπλαχ'** (ἥμαρτε sch., cf. ἀπήμπλακον· ἀπέτυχον H.), ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους So. T. 1139, **καταπλακών**· διαμαρτών H., Ἀχιλεὺς κατὰ λέκτρ' ἀμπλακών Eu. IA 124ᵃⁿ]; verlustig gehen, τοῦδε (παιδός) So. An. 910, γυναικὸς ἐσθλῆς Eu. Al. 418, cf. 824.., τοῦ παρόντος neutr. f. 1076, -ίσκοντι τῶ ὑγιὲς ἦμεν τὸ ὄμμα τᾶς ψυχᾶς Theages b. Stob. 3·1_{118}. Dazu θεοῖς **ἀν-αμπλάκητος** εἰ μόλοι στρατός Ae. A. 345, ἀλλά τις θεῶν αἰὲν **ἀναπλάκητον** (so sch., erkl. ἀναμάρτητον [H. s. ἀπλάκητον] καὶ δίκαιον, ἢ ἐπιτυχῆ; codd. ἀμπλάκητον) Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει So. T. 121ⁱ, aber ἄμ' ἕπονται Κῆρες ἀναπλάκητοι (sch. μηδὲν ἁμαρτάνουσαι ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι [richtig]· ἢ ἄφυκτοι, ἀπλάνητοι, ἀπροσπέλαστοι) OR 472ⁱ; **ἀμβλάκημα** H.(· ἁμάρτημα), VT ΑΘ nach Hieron., sonst **ἀμπλάκημα** (Ae. **ἀπλά-**, s. unten), τό: Verblendung, Vergehen, Schuld, ἔρχεται βροτοῖς nb. τὸ κακόν Ae. f. 22, Ζεὺς δικάζει τά-ατα Su. 230, ποινὰς -άτων τίνειν Pr. 112, cf. Luc. Tragop. 9, ἔρχεται θεοὺς ἔπι an. trag. 481, ἐμόν Ae. Pr. 386, τὰ ἐκ προτέρων Eu. 934ᵃⁿ, τῶν πρεσβυτέρων Alc'o 4·19_{11}, αὐτόφωρα des Öd. So. An. 51, γνοὺς τά-α Eu. Ph. 23, ἔστιν ἔν τισιν masc. Plut 226ᵉ (dictum Lycurgi), nb. παράπτωμα VT Dan. 6_{4} ΑΘ, **ἀμβλακία** Aret. LXX (vl. **-κεία**), gew. **ἀμπλακία**, ἡ: dass., ἀμηχανίη παράγει θυμὸν ἐς -ην Thgn. 386, cf. 404, 630, ὄφρα μὴ -ης αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχω 546, οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν -ην προφύγοις 810, μάκαρες τίνονται -ας 204, cf. Triph. 605, Ae. Pr. 563ᵃⁿ, Rhian. b. Stob. 3·4_{33}, -ας ἄκος Phintys ib. 4 23_{61}ᵃ, ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν -αι ἀναρίθμητοι κρέμανται Pi. O. 7_{24}, Λαομεδόντιαι I. 6_{29}, φερέπονοι P. 2_{30}, κοῦφαι ApRh. 4_{1017}.., κακή Procl. h. 7_{37}, ἀλεγεινή Apollin. 7_{32}, σφέτεραι 5_{21} usw., subi. -αι τῶν πάροιθεν τινός Eu. Hipp. 833ⁱ, πατρός 1363ᵃⁿ, M. 116ᵃⁿ, ApRh. 2_{476}, ἀνδρῶν No. ι 188 usw. (oft), -αισι φρενῶν ἀποφλαυρίξασά νιν Pi. P. 3_{13}, εὖτέ τις -ῃσι (ἁμαρτήμασι H.) φόνῳ φίλα γυῖα μιήνῃ Emp. 115, πολλὰ ῥέζομεν -ῃσιν ApRh. 4_{1082}, cf. Call. 4_{245}, -αις ἀνίερος Eu. Hipp. 146ⁱ, παγίδες -ης KE 201†, διασκέδασον τὰς -ας ἡμῶν nb. ἁμαρτίας LXX 3 Mc. 2_{19}; Irrtum, χωρὶς -ης Hipp. ep. 22, ὀλοή ApRh. 1_{1054}, -ίῃ φορεύμεθα Orph. A. 1040; Zögern Aret. (s. gleich), τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις ἔχθιστον **ἀμπλάκιον** (vl. **ἀμβλ-**) sch. τὸ τῆς μοιχείας ἁμάρτημα Pi. P. 11_{26}. = Verbr. Archil., Hipp. ep., Aret.; Emp., Thgn., Call., ApRh., Rhian., Orph. A., Apollin., No., Triph..; Ib., dor. Pythag., Ausspr. des Lykurg, Pi., Ae. So. Eu. Luc. Tragop., Alc'o, LXX (u. ΑΘ); ganz an ἁμαρτάνω angeglichen, auch in Ableit. (cf. ἁμάρτημα ἁμαρτία ἁμάρτιον ἀναμάρτητος ἀφαμαρτεῖν); **ἀμβλακεύω** Hipp. ἀ. 17 †vl. st. βλακ-, danach **καταμβλακεύω** Aret. 298 u. ὑπ' **ἀμβλακίης** ὀκέλλει (ἡ ἰητρείη) εἰς ἀνήκεστα πάθεα Zögern syn. ἀμβολή 292, s. βλακεύω; καλέουσιν ἱερὴν νόσον **ἀμπλακιῶτιν**, οἱ δὲ σεληνιακήν an. de herb. 174. [ἀμπλακών ⏑⏑⏑ Eu. IA 124ᵃⁿ, Al. 242ᵃⁿ, ἀμπλάκημα ⏑⏑⏑⏑ Ae. Eu. 934ᵃⁿ, ἤπλακεν(· ἥμαρτεν) u. καταπλακών H., ἀναπλάκητος So. OR 472 u. sch. T. 121 cod. L v. 1. Hand; so nach Pors. überall herzustellen]

ἀμπλέκω, ἀμπνείω, -πνευμα, -πνοή usw.: s. ἀναπ-.

ἀμποιέω, ἀμπολέω: s. ἀναπ-; **ἄμποικοι**: s. ἀμφίοικος.

ἄμπρον (-όν EGen., H.) κυρίως τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας· ἢ τὸ ξύλον τὸ ἐπικείμενον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων schLyc. 635 [EGen.], ᾧ ἐχρῶντο ἀντὶ τοῦ ῥυμοῦ σχοινίῳ (cf. H.) μέσον τεταμένῳ τῶν ἑλκόντων ζυγῶν Ph., σχ., ὅπερ διὰ τῶν ζ. διατείνουσι, καὶ (l. ὅτε) φορτία ἐφ' ἁμάξης κομίζουσιν, ὥστε ὁμοτόνως ἀπὸ τῶν ζ. ἕλκεσθαι u. σχοῖνος, μεθ' οὗ εἰώθασιν ἕλκειν μεγάλα φ. Sᵈ; -ον nb. τετράκυκλοι, ἄξονες u. σιδηρίω **ὑπ-άμπρω** (wie ὑπαξόνιος) Ἐφάρχ. 1895_{59} [att. 409ᵃ], τετράκυκλοι καὶ ἄμπ[ρα 1899_{179} [ib. IVᵃ, Bauvertrag], -α Δ nb. σώρακοι, λέβητες im Kupferschatz IG II 678 B_{75} [c. 370ᵃ]; **ἀμπρ-εύειν**· ὡς ἡμεῖς τὸ πολλοῖς ζεύγεσιν ἓν μέρος ἕλκειν Ph., προτονίζειν, ἕ., ἁμαξηλατεῖν H., τῷ ἕλκοντι ζεύγει βοηθεῖν schAr., κυρίως τὸ μετὰ ἁμάξης πορεύεσθαι, καταχρ. καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων ζῴων Sᵈ, ἄνδρε Δεκελειόθεν -οντες (erkl. ἕλκ.) Call. f. 234, ἤ-σαν πόριν (übers Meer) εἰς ἀνάκτορον (par. διήγαγον) Lyc. 1298, übtr. ἕπου -οντί μοι (erkl. προηγουμένῳ, ὁδηγοῦντι, οἷον ἕλκοντι) Eu. b. Ph., λυπρὸν -σει βίον (par. μετὰ κακοπαθείας διάξει) Lyc. 975, cf. 635; ὥσπερ **-ευτὴς** ὄνος ἀεὶ μαστιγούμενος So. b. Ph., -tae eine gens Colchorum nb. Heniochi Plin. 6_{12}; ὅπως **ἐξαμπρεύσομεν** τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου (ἕλξομεν τὸ ξύλον ἄνευ ὄνου Sᵈ) Ar. L. 289; ἡμίονος **συναμπρεύων** καὶ παραπορευόμενος παρώξυνε τὰ ζεύγη πρὸς τὸ ἔργον (cf. Plut. Cmai. 5) A. Zι 577ᵇ$_{32}$; dazu **ἀμπρακόν** (etwa ἕλκειν)· μακρόθεν H.?

ἀμπτάμενος: s. ἀναπέτομαι; **ἀμπτύσσω**: s. ἀναπτ-.

ἀμπύλλη BU 40, **ἀμπούλλιον** Lond. II 191 [IIᵖ]: ampulla.

ἄμπυξ, ὔκος (Hdn. II 743), ἡ So. Eu. ApS. 169_{5} H. s. χρυσάμπυκος schAr. L. 1316, ὁ schAB Eust. X 469; παρὰ τὸ ἀμπέχειν ib. u. EGen., richtiger παρὰ τὸ ἀναπυκάζειν καὶ ἀνέχειν τὰς τρίχας EGen. **A.** eigtl., Stirnband (ἀναδεσμὸς τριχῶν ApS., χαλινός, συγκάθαμμα, ἐπίκρανον, κάλυπτρα, στεφάνη H.) **1.** der Frauen (τῶν τριχῶν εἰς τὸ ἄνω σύλληψις ApS. 169_{5}, δεσμὸς τριχῶν· ἢ κόσμος κεφαλῆς Ph., BA, τριχόδεσμος H., στρόφιον EGen., κυρίως ἀνάδημα τῆς κεφαλῆς τι, καὶ λῶρος χρυσῷ καὶ λίθοις πεποικιλμένος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσι schPi. O. 5_{15}), ἀπὸ κρατὸς βάλε (Andromache) δέσματα σιγα-

λόεντα -κα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην κρήδεμνόν τε (κόσμος τις περὶ τὴν κεφαλήν, οὐ μὴν ἀπέχων τῆς περὶ τὰς τρίχας συλλήψεως ApS., διάδημα πρὸς ἀνάδησιν τριχῶν, ἃς περιστέλλοντες ὑπὸ τοῦτον περιήγοντο ABEust.) X 469, -κων πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβάς Ae. Su. 431', Ἀρτεμίδος χρυσέα sch. κεφαλόδεσμος Eu. Hec. 464' [Μοῦσαι **χρυσ-άμπυκες** (χρυσόδεσμοι H, cf. sch.) Hes. th 916, Pi. I. 2_{1}.., Ὧραι Hy. 6_{5} (syn. στεφάνη χρυσείη), $_{12}$, Pi. f. 30, Λάχεσις (χρυσῆν περικεφαλαίαν φοροῦσα sch.) O. 7_{64}, Οὐρανία Ba. 5_{31}; Ἀθῆναι u. ἵπποι: s. 2 u. B 2; **ἱμερ-άμπυκος** Κύπριδος Ba. 16_{9}; Μναμοσύνας **λιπαρ-άμπυκος** (s. B 1) Pi. N. 7_{15}], Βύνης -ξ (= κρήδεμνον ε 346) σαώσει sch. περιβόλαιον Lyc. 757, γυνὴ ἀσκητὰ -κι (τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας sch.) Thcr. 1_{33}; **ἀμπυκ-άζειν**· τὸ τὰς ἔμπροσθεν ἀπὸ προσώπου τρίχας σπαράζειν (l. συναρπάζειν) EM, -άσαι· ἀναδῆσαι· χαλινῶσαι (zu 2)· στεφανῶσαι Eust. 1280, εἰκόνισμα κισσῷ καὶ στεφάνοισιν -ασθέν Phalaec. AP 13_{6}; καὶ νῦν **-ίζειν** τὸ τὰς ἐμπροσθίους τρίχας ἀναδεῖσθαι schABEust. X 469, cf. PausAtt. 49 (u. **-ῖται** [sc. στέφανοι?]· ἀναδήματα); **-οῖς** καὶ **παρ-αμπυκοῖς**· Σοφ. στεφάνοισι κρᾶτα παρ-οῖς. ὁ αὐτὸς καὶ **ἀμπυκώμασιν** Ph.; ἀπεδίλωτοι καὶ **ἀν-άμπυκες** Call. 6_{124}, -κα Νύμφην No. 12_{372}; θεᾶς **ἑλικ-άμπυκ[ος** Pi. Oxy. 841·3_{15}, Σεμέλαν -κα f. 75; **κυαν-άμπυκι** (s. B 2) μίτρῃ No. 6_{114}; lat. ἀλλ' ἄγε κόμαν **παρ-αμπύκιδδε** (παραπλέκετε, ποικίλλετε u. σκέπασον τῇ ἄμπυκι sch.) Ar. L. 1316', **-κίζεται**· παραπλέκεται τὰς τρίχας Eust. 1280 (u. **παρ-αμπύκια** ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐπὶ τριχῶν λέγει), Ph., S^{d}. **2.** beim Pferde, thess. = χαλινός schPi. O. 5_{7} (dazu -κες = οἱ διάχρυσοι χαλινοί), cf. Ph., BA, H., -ξ· σειρὰ κατάχρυσος τὰς περὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων τρίχας συνδέουσα Eust. 556; (ἵπποι) -κας ἀφρῷ ἔδευσαν QS. 4_{511}, **ἀμπυκάζειν**: s. 1; ἵππους ἐν **ἀμπυκτῆρσιν** (sch. οἱ κορυφιστῆρες, τὰ προμετωπίδια κυρίως· νῦν δὲ τοῖς χαλινοῖς) ἐμβριμωμένας δινεῖ Ae. Se. 461; πᾶς ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατὰ **ἀμπυκτήρια** [φάλαρα] πώλων ἄμβασις So. OC 1068', cf. -α· φάλαρα Σο. Οἰδ. H.; τέθριππα ζεύγνυσθε καὶ **μον-άμπυκας** πώλους (einzeln gezäumt, cf. μόνιππος, μονοκέλης) Eu. Al. 428, Φόρβας ὃς -κων ἄναξ syn. ἵπποι Su. 680, -κων φάλαρα 586, = **-κον** Μενέλεως ψήχων δέρην μέτωπά τε (des Opferstiers, Ggstz ζεῦγος) Hel. 1567, ἵπποις ἡμιόνοις τε **-κίᾳ** τε Arten der ἅμιλλαι (sch. μονοχαλίνῳ, νοητέον δὲ ἐνὶ ἵππῳ τῷ λεγομένῳ κέλητι) Pi. O. 5_{7}; **χρυσ-άμπυκας** (s. 1, B 2) ἵππους (χρυσέους δεσμοὺς ἔχοντας ApS., χρυσο-χαλίνους [Apio], -μίτρους H., cf. -κος· χρυσο-δέσμου, -χαλίνου· οἱ δὲ χρυσοῦς δεσμοὺς ἔχοντος περὶ τὴν ἄ. H.) E 358.., cf. Or. b. Phlego mir. 3, -κα χαλινόν (Πηγάσου, sch. χρυσόδετον) Pi. O. 13_{65}. **B.** übtr. **1.** ἄ-κες· τροχοὶ διὰ τὸ κυκλοτερές H., cf. Ph., Ἰξίονα κατ' -κα δὴ δρομάδ' ἔβαλ' ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς So. Ph. 679'; dazu αἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι **λιπαρ-άμπυκα** (s. A 1; φιάλην Θασίου οἴνου· ἄμπυξ νῦν τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου u. λιπαρὸν διὰ τὸ ἡδύ, ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ σκεπάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον sch.; wohl Umbiegung aus Θάσος λ-υξ, s. gleich) Ar. Ach. 671'. **2.** v. Orten, τὰν **κυαν-άμπυκα** (s. A 1) Θήβαν Pi. f. 29, Δᾶλον Thcr. 17_{67}; **χρυσ-άμπυκες** (s. A 1, 2) Ἀθῆναι Plato b. Ph. s. Ἀθῆναι (νηός Apollin. 143_{30}). **3.** v. Feuer, χερσαίοιο πυρὸς **λευκ-άμπυκος** (wohl nom., vl. **-υγος**) αὐγή Opp. h. 4_{238}. = Verbr. ep., Pi. Ba. Ae.' So.' (beim Pferde Ae. So.' Eu.) Lyc. Ar.'; thess., bes. dor. (lat. b. Ar.; auch Thcr., Phalaec.); sp. nahe an ἄντυξ, vgl. ὑψάντυξ μίτρη der ἀσάμινθος No. ε 5 (ὑψάμπυξ Wernicke) m. χρυσάμπυξ νηός u. B 3 vl. [Ἄμπυξ u. **Ἄμπυκος** myth. npr., bes. in Thess.]

ἀμυγδαλέα (nb. συκέα Hdn. I 284), ἡ: Mandelbaum, Dsc. 1_{123}, ἐγκεντρίζειν Geop. 3_{1} (nb. κερασέας), cf. $_{13}$, meist **-αλῆ** (nb. συκῆ Hdn. II 425, nb. μηλέα Thphr. 1·13_{1}): -ῆς πικρῆς φύλλα Hipp. γ 1_{51}, ἀγρία ClA. 7_{99}, φυτεύειν A. Zι 627$^{b}_{18}$, cf. φτ 821$^{a}_{34}$, Thphr. 2·7_{6} (κολάζειν), cp. 1·9_{1} (ἐνοφθαλμίζειν).., Philo, Paus., Geop., lat.-ala Plin. 12_{25}.., Colum..; nb. **-άλη**, ἡ: Mandelkern (παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὡσπερεὶ ἀμυχὰς ἔχειν Hdn. I 321; Akz. cf. Ath. 52': -η [καρπός] dist. -ῆ [δένδρον] Pamph. u. Trypho [cf. Ph.], -η für beides Ar'ch., umgek. -ῆ Phlx.; Hss. schwanken), nb. κάρυα Epich. 150, λεῖαι Hipp. δόν 63, σκληραί Plut. 233^{a}, πικραί 624', γλυκεῖα καὶ ἐδώδιμος Dsc. 1_{123}, χλωραί (-ας τὰ χλωρὰ κάρυα Ἀττ., κάρυα Ἑλλ. Moer.) IG II 476 [I^{a}], κεναί ClA. 7_{99}, Νάξιαι Eup. 253, PhrynCom. 68, κατᾶξαι ib., Ar. f. 590, συντρίβειν Macho b. Ath. 349', ναὶ μὰ τὴν -ῆν (so) Eup. 70, -ῆ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον PhrynCom. 60, -αις ἀρτιάζειν nb. ἀστραγάλοις Poll. 9_{101}, spr. -ῆ μὲν παιζέτω παρ' -ῆν Xenarch. 3, cf. Eup. b. Ph., Philyll. 25 (nb. κάρυα), Pherecr. 148, A'phan., Alexis, Me., Crin. AP 6_{232}, Thphr., Geop., lat. -a, zB. -a nux Plin. 12_{36}, sp. Nbf. amygdola, amandula; ἀκρεμόνεσσιν **-αλέοισιν** Nic. b. Ath. 649^{d} [-alei rami Pallad. 14_{157}] nb. πιστάκια **-αλόεντα** th. 891; χρῖμα **-άλινον** ἐκ τῶν πικρῶν nb. σησάμινον X. an. 4·4_{13}, ἔλαιον Thphr. od. 4_{14}, Dsc. 1_{33} (syn. μετώπιον), Plin. 15_{26}, = τὸ ἀ. Antyll. b. Or. 2_{415}.., Ruf. (**ἀμυγδέλαιον** SimeoSeth), nux SerSamm. 459, cf. Giess. 30 [II^{p}], ῥάβδος VT Gen. 30_{37} Σ (καρυΐνη LXX), pruna Plin. 15_{42}; ὠτάρια **-άλια** (der πινάκια) BU 781·3_{16} [I^{p}]; zwhft **-αλιά** (ἀπομαγδαλιά Dind.) nb. φυταλιά Hdn. I 300; dem. **-άλια** τρίβων Hipp. ν 2_{64}, ᾠά τ' **-αλίδες** τε τᾶν μαλακοφλοΐδων Phlx. 3, αἱ ἀ. syn. -άλαι Plut. 624^{d}; **-alites** tithymallus Plin. 26_{70} = **-αλοειδής** Dsc. 4_{164}, Apul. herb. 108, καρπὸς **-αλώδης** Thphr. 4·2_{5}; **-αλο-κατάκτης** Erkl. v. lat. μουκηροβαγός Ath. 53^{b}; **-αλον**, τό: = -άλη (-λας Ἀττ., -λα Ἑλλ. Moer., cf. Ath. 53^{b}, beides att. Gal. 6_{612}; -λον· -la, -lum, nux Graeca u. -λον Θάσιον· -lum u. Nbf. amyndala Gl.), σήσαμα καὶ -λα καθήρας Hipp. ν 3_{15}, cf. γ 2_{117}, Aret. 235, Hermipp. 63 (-λα σιγαλόεντα), Diph. [u. f. 79] u. Phlmo b. Ph., A. Zι 614$^{b}_{15}$.., Thphr. od. 16 (πικρά).., PhiloByz., Ios., Dsc. (χλωρά 1_{123} nb. sing. -λη), Geop, (γλυκέα, πικρά) usw., Ov. ars 3_{183}, ScribLarg. 5, als Baum LXX Eccl. 12_{5}; **-αλος**, ἡ: Frucht, nb. ἰσχάδες Luc. apol. 5, cf. H. s. καρύας, Baum Arnob. nat. 5_{7}, Pallad. = s. PW I 1990.

πολιᾶς **ἄμυγμα** χαίτας nb. χερόπλακτοι ἐν στέρνοισι δοῦποι So. Ai. 634', ὀνύχων δάι' -ατα nb. σπάραγμα κόμας Eu. An. 826', cf. -ασιν· σχίσμασιν H., **μύγματα**· καταξέσματα H., Ph.; πρέπει παρηὶς φοίνισσ' (φοινίοις Stanl.) **ἀμυγμοῖς** Ae. Ch. 24', dazu ξιφέων ἀνέχεσθαι **ἀμυχμόν** Thcr. 24_{126};

ἀμυγνός: s. ἀμυσχρός. [s. ἀμύσσω.

ἄμυδις (ά nb. ἄλλυδις Hdn. I 512, ἀ [Ar'ch., PtolAsc.] M 385, N 336, μ 413, ἀ [Nicias, Pamph.] vl. μ 413: πάνθ' ἄμ.): = ἅμα **I.** adv. **a.** allein **1.** gemeinsam, (ἄνεμοι), οἵ τ' ἄ. κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὁμίχλην (= συνιστᾶσιν) N 336, cf. Ψ 217, ἄ. δ' ὠρχήσαντο ApRh. 1_{1134}, Τρώων ὦρτο κυδοιμὸς θυνόντων ἄ. K 524, ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν ὀρνυμένων ἄ. Y 158, cf. N 343, ApRh. 1_{310}. **2.** zusammen, ἡ δ' ἄ. καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν Y 114, ἄ. συνιόντων μηνῶν v. Mondwechsel Arat. 1150, Ἀργῴῃ ἄ. παρὰ νηῒ μένοντες ApRh. 1_{319}, ὄφρ' ἄ. κλονέοντος (= αὐτοῦ ἅμα Σειρῆσιν κλ.) ἐπιβρομέωνται ἀκουαί 4_{998}. **3.** zugleich, τοὶ δ' ἄ. προγένοντ' ἴκελοι πυρί, Κύκνος καὶ Ἄρης Hes. sc. 345, οἱ δ' ἄ. πυρσοῖο σέλας ἰδόντες παρὰ νῆα βάλοντο (= ἅμα τῷ ὁρᾶν) ApRh. 4_{482}. = Ausdruck der Menge, ἄ. κικλήσκετο πάντας ἀρίστους K 300, cf. vl. Y 114 u. 158, θλάσσε κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξεν πάντ' ἄ. κεφαλῆς (aber ἅμα τῇ κυνῇ T) M 385, κὰδ δ' ἄ. τά γε πάντα καλύψαντες ApRh. 1_{434}, cf. 4_{25}.., Arat. 1153, Opp. h. 2_{547}, ἄ. πᾶς δῆμος δέδμητο ApRh. 1_{609}, πληθὺς ἄ. θέεν $_{239}$, τέτρασι μοίραις ἄ. κατιόντα Βοώτην ὠκεανὸς δέχεται Arat. 581, εἰ ἀμφοτέρων ἄ. (ἅμα καὶ κατὰ τὸ αὐτό sch.) κεχρωσμένος εἴη 838. **b.** verbindend, τῶν δ' ἄ. μείχθη μένος, ὦρτο δ' ἀυτή Y 374, ἄ. δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου ἀστράπτων Hes. th. 689, ἄ. δ' ἕλε πήληκα καὶ ξίφος ApRh. 3_{1280}, ἄ. .. ἠδὲ καί 1_{961}, μή μ' ἄ. στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση δαμάσῃ ε 467, cf. ApRh. 2_{47}, ἄ. δὲ κέλευθος ὑγρή τε τραφερή τε ἰνδάλλεται $_{544}$, cf. $_{741}$.., σὺν δ' ἄ. φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἄειρεν Call. f. 216; ἄνεμοι Θρῄκηθεν ἄητον .. ἄ. (ἅμα, ὁμοῦ ApS.) δὲ κῦμα κορθύεται I 6, ἤχλυσε δὲ πόντος .. Ζεὺς δ' ἄ. βρόντησε ξ 305, cf. μ 415, δ 659, ApRh. 3_{725}, θῆκε πέδονδε .. καί ῥ' ἄ. προσέειπε HyCer. 255. **II.** praep. ἄ. φοιτᾷ χοροήθεσι νύμφαις Hy. 19_{3}. = Verbr.: nur ep., sp. bes. ApRh., Arat.. O Thcr., Nic., DPer., Opp. c., Orph., Man., QS, No. usw., Epigr.; vgl. ἀμαδίς, ἀμάκις.

ἀμυδρός 3 (παρὰ τὸ μύδρος EM): undeutlich, dunkel, schwach (-ά· ἀφανῆ, σκοτεινά Ph , BA, S^d, cf. H., -ότερα· ἀμαυρότερα, ἀσθενέστερα H., -ῶς· λεπτῶς, ἀσαφῶς, σκοτεινῶς Ph., S^d) 1. v. sinnl. Wahrnehm., ὄψις Pl. epin. 985^b (κατ' -ὰν δ.), Plut. 920^d (nb. ἀσθενής), Philo II 35, -οἱ τὰς δ. I 442, ἀμφίσβαινα γλήνῃσι -ή (ἀμβλυωποῦσα sch.) Nic. th. 373, δι' -ὼν ὀργάνων θεᾶσθαι Pl. Phdr. 250^b, -ῶς ὁρᾶν A. ϑ 847^b^{3} (cf. Zt 537^b^{11}..), Philo I 538, Paus. 8·37^7; φέγγος syn. ἀμαυρόν A. μ 343^b^{13}, φῶς Philo I 638, Luc., ClA., πῦρ OrChald. 21, ἄστρον nb. μέλαν Hipp. δ 4^{89}, χράματα -ότερα A. μ 372^a^{2}, εἴδωλα Crin. AP 9^{234}, -ὴν χοιράδ' ἐξαλεύμενος verſtedte Klippe Archil. 128, -ότερα τὰ ἐργαζόμενα opp. φανερώτερα Hipp. παϑ 47, cf. Pl. soph. 250^e, γράμματα (der Inſchrift) Th. 6^{54}, [De.] 59^{76}, Paus. 6·15^8, Luc., Plut., γραμμή nb. σκιώδης 564^d, τύπος κεφαλῆς DioclCar. 175, ἐκμαγεῖα syn. ἀσαφῆ Pl. Tht 194^e, -ὸν πρὸς ἀλήϑειαν v. Nachahmung rp. 597^a, ἄγαλμα Paus. 9·11^3, cf. 10·28^1, μορφὴ οἷον -ῆς ἰκτίδος (μικρᾶς· ἡ δεινῆς καὶ ὀργίλης sch.) Nic. th. 195, βροτῶν γένος Man. 4^{338}, -ῶς μιμεῖσθαι nb. κακῶς A. Zt 502^b^{9}, ἔχει ἕνια τὴν ἀορτήν nb. ἀφανῶς 668^a^{3}; -ότατον δάκος Nic. th. 158 (cf. Phlm. ven. 27^2), τυπαί 358, σφυγμοὶ σμικροί, -οἱ Aret. 105, cf. Gal. 8^{559} (νοῦσος Maxim. 209), πνεῦμα Hclt. qH. 16, ἀπορροαί nb. λεπταί Plut. 762^a, συμφωνία 657^b, ἠχώ 745^e, -ῶς ὀιγγάνειν A. M 988^a^{23}, ἐφήψαντο nb. οὐδὲν σαφῶς 985^a^{13}, αἰσθάνεσθαι Gal. 3^{310} (αἴσθησις -ά 311, Phld.ρ II 6), -ὸν βοᾶν opp. ἀνδρικῶς Ael. vh. 1^{13}. 2. ſonſt, -ότερον ὄνομα ἢ ἐπιστήμη Pl. rp. 533^d, -ὸν δ. (par. σκοτεινόν) Lyc. 349, μαντεῖα -ότερα τοῦ τι σαφὲς σημαίνειν opp. σημεῖα ἐναργέστερα Pl. Tim. 72^b, σημεῖον Dio 37^{11}, cf. 3^{50}, -ῶς σημαίνειν A. Zt 588^b^{18}, αἰνίττεσθαί τι Syn. 109^c, cf. ClA. 1^{80}; εἶδος der Rede nb. χαλεπόν Pl. Tim. 49^a, τεκμήρια hyp De. 35, τὰ -ότερα nb. δυσπερίληπτα τῇ γραφῇ opp. κυριώτατα DH. comp. 20, μάϑησις ἄνευ μαϑημάτων -ά Plut. 1027^a, φαντασία Sext. 228^a^{14} (nb. ἔκλυτος).., -ῶς ζητεῖν A. M 993^a^{13}; ἐλπίς Plut. Alc. 38, ἀρχή nb. σκοτεινή 1014^e, δύναμις nb. δυσφάνταστος 432^e, ζωή nb. ἀλαμπής 415^c, -ῶς ἔστιν nb. μόλις A. Φ 217^b^{33}. == Derbr. Archil., Hipp. (ἡſgr ἀμαυρός), Aret., Lyc., Nic., Man., Maxim., OrChald., Crin.; Th., Pl., [De.], DioclCar., A. (nb. ἀμαυρός, nur bies Thphr.), Phld., DH, Dio, Plut. (oft, 0 MarcA., Arr. diss.), Sext., Paus., Ael., Luc., Iust., ClA., vgl. συνηϑέστερον Ἕλλησιν (als ἀμυλρός) Gal. 8^{559}; 0 LXX, NT, Ios., Gl., Inſchr., Pap. Nbf. **μυδρός** (cf. μαυρός) kaum belegt (δῆγμα μυδρόν Phlm. ven. 27^2), aber **μυδρίασις** = ἀμαύρωσις (ſ. δ.) τοῦ ὁρατικοῦ ταραχϑέντων τῶν ὑγρῶν Gal. 19^{435}, = πάϑος τι περὶ τὴν κόρην πλατυνομένην H., umgekſ. syn. φϑίσις erkl. ξυνάγεται ἐς μικρόν opp. πλατυκορίη Aret. 88. Dazu φλύκταιναι **ἀμυδρήεσσαι** ἐς ὠπήν (sch. ἀδιάγνωστοι) Nic. th. 274, **-ότης** (cf. ἀμαυρότης) φωτός Procl. rp. II 196, ἡ κατὰ φωνὴν Nicom. ench. 2, opp. τρανότης Procl. Crat. 30^{33}, αἰσϑήσεων Philo II 432, pl. κινήσεων opp. σφοδρότητες Gal. 3^{370}; **-όω** (cf. ἀμαυρόω): φῶς -ωϑέν Philo I 273. ὄψις μαρμαρυγαῖς 284.., ἐκ τῶν ἀναδυμιάσεων schArat. 391, cf. Procl., DAreop. (**συν-αμυδροῦται** τῇ φαντασίᾳ ἡ αἴσθησις Simpl. ψ 294). ῡbtr. -οῦνται· ἐλαττοῦνται Ph., -οῦται τὰ πράγματα (erkl. εἰς κατόπιν ἥκει, μειόνως ἔχει) an. att. b. Ph., **-ωσις** an. paraphr. inAK 26^9; ʒwhſt **ἀμιδάναι** (ἀμυδρᾶναι Hemſt.)· κρύψαι H.; altatt. npr. **Ἀμύδρ-ιππος** IG I 433.

ἀ-μύελος (Nbf. **-ύαλος** SethVerfl.) 2: χόνδροι A. Zμ 655^a^{35}, ὁστᾶ nb. πυκνά Gal. 3^{44}; ποιεῖν τινα kraftlos

ἀμύζω: ſ. μύζω. [SethVerfl. 30^{31}, cf. 23^{19} [IV^p].

ἀμυησία Erkl. v. ἀνοργία Ph., BA, S^d, H., ʒu **ἀ-μήτος** 2: = ὃς οὐ μύει, -οι durchläſſig (Wortſp. m. ἀνόητοι), weil ihr πίδος (ἐπιδυμιῶν; cf. ἄπληστος π. Znb. 1^8) τετρημένος, οὐ στεγανός (Philol. 14 b.) Pl. Gorg. 493^a, gew. uneingeweiht opp. μύστης (βέβηλος H., profanus Gl.; cf. PW I 1990), Andoc. 1^{11}, ^{12}, Ly. 6^{51}, A. P 1405^a^{21}, IG V1·1390^{38} [Anb. 92^a], Dd. 3^{62}, Dio, Luc., nb. βέβηλος Plut. 418^d, opp. μεμυημένος Art. 2^{39}, -ος μύησις PhiloI 156, ClA. pr. 22; ῡbtr. (= ἄπειρος, ἀτέλεστος Ph., BA, S^d) v. Nichtphiloſophen Pl. Phdo 69^e (nb. ἀτέλ.), Tht. 155^e, gen. κώμων Phld. AP 5^{113}, ὠδίνων (Artemis) Orph. h. 36, cf. Opp. c. 1^{34} (γάμων), Magn. 228 [Ep. II^a], Ar'aen., ϑεωρίας Vett. 238^{24}, φυσιολογίας Philo I 155, cf. 216.., Hclt. qH. 34, ClA., Iunc. (b. Stob. 4·53^{35}).., adv. παῖς οὐκ -α γελᾷ Strato AP 12^{205}, ſpr. Ἑρμῆς -ος (ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἔν τισιν ἐμπείρων· χλευαστικὴ ἡ παροιμία) Dgnian. 1^{63}. — ſ. ἀμυστηρίαστος, ἀμύωτος.

ἀ-μύδητοι· ἀναρίθμητοι, πολλοί, -ου· ἀνεκδιηγήτου H., πλῆϑος Mnesim. 4^{2a}, A. Zt 580^b^{16} (μυῶν), Pol. 2^{26} (σωμάτων), Ag'rch. 58 (νῆσοι -οι τὸ πλῆϑος 47), Dd. 1^{74}, Cairo 67002 [522^p], μυριάδες Dio 13^{24}, -οι ἀντιϑέγξονται Sext. 365^{15}, cf. Phld. ρ II 145, χρήματα De. 4^{34}, Dio 40^{14}, στρουθοί Dd. 3^{30}, ἰδέαι Philo I 9.., ἐρημία -ου χϑονός Phlego mir. 3, ϑυϑός Dd. 11^{89}, κακά De. 21^{27}, Phld. ρ II 139, Philo II 50, σφαγαί LXX 2 Mc. 12^{16} usw., μαργίτεια Phld. ρ I 139, διαφωνία Sext. 61^9 (φωναί 241^{22}), ἀκαταστασία Cairo 67004 [VI^p], -α ὅσα (τεκμήρια) Phld. ρ 191, cf. ϑ 29^{12}.., -ον ὅσον διαφέρει A. Π 1263^a^{40}, -ον δ. μ 375^a^{28}, τὰ -ως ἔχοντα τῷ ἀριϑμῷ Epiph. 1092^c; -ος sine fabulis Gl., = ἄμυδος. [cf. 25^d, Luc. El. 6 (διήγημα, nb. ἁπλοϊκόν).

ἄ-μυδος ποίησις nb. ἀφευδὴς Plut. 16^b, nb. ἄπλαστος °,

ἀμυκαλαί: ſ. ἀμύσσω.

ἀμύκαρις· πλῆϑος, ἄϑροισμα, πλούσιον, πολύ H.

ἀ-μύκητος καλύβη ohne Dieh Ant(Thess.) AP 9^{150}.

ἀμύκλαι καιναί (sch. Ἀμύκλαι πόλις Λακ., ὅϑεν -αι εἶδος ὑποδήματος) Thcr. 10^{35}, χαλκαῖ an. [ſp.] b. S^d, = **-κλᾶδες**· ὑ-ων εἶδος· προσγράφεται τὸ ῑ, οὐ μὴν συνεκφωνεῖται· οὕτως Ἀριστοφ. [Byz.?] καὶ Φρύν. [S.] Ph., cf. Poll. 7^{88}, -καλίδες (ſo)· εἶδος ὑ-ος πολυτελοῦς Λακ. H., cf. PW I 1997; φαίη χ' **ὠμυκλαΐζων** (sch. Ἀμυκλαίων χρώμενος διαλέκτῳ) Thcr. 12^{13}.

ʔἀμυκλίς· γλυκύς, ἡδύς, **ʔἀμύκταν**· γλυκύν, οἱ δὲ ἄμικτον H.

ἀ-μύκτηρες (ἄνδρωποι), ἀναπνοὰς ἔχοντες μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ στόματος Str. 711, ind. Volk nb. ἄστομοι.

ἀμυκτικός: ſ. ἀμύσσω; **ʔἄμυλα**· μήτρα H.

οἷ' ἀμυλη-βόρου (μυός) Nic. th. 446 Schn. ſt. οἷα μυχηβ.; Λειχο-μύλη Batr. 29: Leix-am. möglich.

ἀμυλιδωτόν (**ἀμυλλίδ-** H.)· χιτωνίσκου τι γένος (cf. H.)· Ἑρμιππος Θεοῖς Ph., wie ξυστιδωτός usw.

ἀμύλιον = ἄμυλον Hipp. γ 2^{197} (vl. **-λεον**; nb. ἄλευρα), Dieuch. b. Or. 1^{230}, ^{294}, Ruf. 16^9 (pl.), γίνεται ἐκ τοῦ σταιτός A. π 879^a^{10}, als Kuchen nb. φά Euang. 1, Plut. 466^d (pl.), ὡς -ον ἐν μέλιτι VT Ex. 16^{31} A (ἄμυλος Σ, ἐγκρὶς LXX), ʒu **ἀ-μυλος** 2: ungemahlen, -ον· στερρόν, ἄκλαστον EM, πυρὸς νέος καϑαρὸς -ος Par. 7^9 [II^a], beſ. v. Stärkemehl, τὸ ἄ. sc. ἄλευρον = τὸ κοινῶς κατασκευάζεσθαι· ἄριστον τὸ ἐκ πυροῦ σητανίου, Κρητικὸν δὲ ἡ Αἰγύπτιον Dsc. 2^{101}, cf. 1^{128} (λεῖον).., Aret. 230 (aber -ος sc. σῖτος 227), ServDam. 128^{309}, DittS. 805 [Leben I^p], Oxy. 1038 [Reg. I^p], -ον amolum (erkl. polenta), flos farinae, molisimila Gl., amulum sic facito Cato agr. 86, cf. Cels. 2^{30}, Plin. (oft) usw., dazu amolo, ʒB. -ati cibi TheodPrisc. 3·2^7, -um infusum adicies et facies -atum Apic. 2^{31}, cf. πλακοῦντές τινες [Erkl. v. -οι]· οἱ δὲ ζωμοὶ πλακουντώδεις, ὃν νῦν **ἀμύλατόν** φασι schAr. Pax 1195; daraus bereitetes Gebäck, ἄμυλος ἄρτος Poll. 1^{248}, PaulAe., gew. subst., **-ος**· βρῶμα τὸ ἐκ πυροῦ u. -ους· πλακοῦντας H., -ος u. -ος πλαϑανίτας Philox. 3, ὃς τὸν ἄ. Stratt. u. -ος nb. τάριχος Ar. b. Ph., -οι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια Ar. Ach. 1092, τοὺς (ʔvl. τὰς) -ους Pax 1195, cf. Aʻphan. 305 (nb. ἄμητες), An'dr. 41^{an} (nb. ἄρτοι). Metag. 6.., Eubul. 36, Matro cv. 5, Ther. 9^{21} (sch. εἶδος ἄρτου ἐκ τῶν σητανίων πυρῶν· ἤτοι πλακοῦς), VT Σ (ſ. ἀμύλιον), πλευρὰ δελφάκεια ἐπ' -οις καϑήμενα Pherecr. 108, cf. Telecl. 32, ſom. πλακοῦς ἐνόρχης, -ος ἐγκύμων Plato 174.

ἀμύμων, ον, gen. ονος, παρὰ τὸ μᾶμος, ὡς χελώνη χελύνη EGen., cf. μῦμαρ [H.] nb. μῶμαρ, Nbf. **ἄμυμος** (Cyr., -υγος †H.)· ἀγαϑός, ἀμώμητος, ἄμεμπτος H.: untadelig (ἀμώμητος ApS., ἄψογος S^d), cf. ὃς ἂν -ων αὐτὸς ἕῃ καὶ -ονα εἰδῇ, τοῦ κλέος ξεῖνοι φορέουσιν, πολλοί τέ μιν ἐσϑλὸν ἔειπον opp. ὃς ἀπηνὴς ἕῃ τ 332 1. Menſchen α] masc.,

Ἀσκληπιοῦ υἱὸς -ονος ἰητῆρος (τοῦ ἰητῆρός ἐστιν ἐπίθετον· θνητοῖς γὰρ εἴωθεν Ὅμ. τάσσειν τὸ ἐπ. T) Λ 518... cf. Man. 1_{181}, QS. βασιλεύς τ 109 (nb. θεουδὴς ἀνάσσων), Orph. A. 281, QS. μάντις A 92.., ἡνίοχοι Λ 161, πύγμαχοι θ 246, ἑταῖρος P 698, Χριστὸς σὺν ἀ. ἀγγελτῆρσιν OrSib. 2_{242}; πατήρ η 29, ἀνήρ φ 325, QS, Λαέρκεος υἱὸς ἀ. Π 197, cf. QS 13_{528}, No., παῖδες K 170.., KE 451 [Kz], ὄρπηκες Orph. A. 215, γαμβρός QS 5_{399}; -ονα Πηλεΐωνα (κατά τε κάλλος καὶ ἀνδρίαν καὶ τὴν φανερὰν εὐγένειαν καὶ ἄλλας δὲ ἀρετάς Eust.) B 674.., -ονι Πουλυδάμαντι M 88 (Π-ος ἀμώμητοιο 109), Γλαῦκος B 876, Τεῦκρος Θ 273.., Ὀδυσῆος ἀ. β 225.. usw., Νηρῆος ἀ. Hes. th. 263, Κόττος 654, Βορβοροκοίτης Batr. 226, Κτέατος Pi. O. 10_{27}, cf. ApRh. 3_{190}, Orph. A., QS, Coll., ἀ. Αἰγίσθοιο (sch. ἢ τοῦ καλοῦ πρὸ τοῦ μοιχεῦσαι [cf. ApS.]· ἢ κατὰ γένος ἀγαθοῦ) α 29, Τυρὼ Σαλμωνῆος -ονος (vl. ἀτασθάλου, cf. sch.) ἔκγονος nb. εὐπατέρεια λ 236; Αἰθιοπῆας A 423, Φαίηκες θ 428, cf. Rhian. 187 M., Μακροβίων υἱῆες -ονες DPer. 560. β] fem., νύμφη νηῖς -ων Ξ 444, ἡρωΐνη DPer. 1022, ἡμιθέαιναι Opp. c. 3_{245}; μήτηρ ο 15, ἄκοιτις Z 374.., θυγάτηρ δ 4, κούρη η 303; Πηνελόπεια ω 194, Εὐρώπεια Mosch. 2_{93}. **2.** sonst, -ονα Πήδασον ἴει, ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν Π 152, τόξον O 463, Χῖος Hermipp. 82 [Hex.], parod. θύννος An'dr. 30 (Dobr. st. ἀκύμων), ἀντιαχάτης Orph. l. 637, -ονος ἕρκεος αὐλῆς χ 442, νῆσος μ 261, πλοῦτος Or. b. Paus. 9·18_5; γυναῖκας -ονα ἔργα ἰδυίας (Znd. -ονας [aber cf. -ονα εἰδῇ τ 332], Ar'ch. schwankend, cf. sch. u. T 245 B, Ψ 263 A) I 128.., cf. Hes. th. 264.., ὀρχηθμός N 637.., πάλη Man. 1_{61}, νίκη QS. 12_{262}, θεῶν -ονι πομπῇ Z 171, θυμός Π 119.., μῆτις K 19.., αἶνος -ων, ὃν κατέλεξας ξ 508, βίος nb. μακάριος (ἀκ. Wytt.) Plut. Num. 20. = Vbdgn: υἱὸν ἀ. τε κρατερόν τε Δ 89, cf. Σ 55.. (φερέσβιος υἱὸς ἀ. No. θ $_{92}$), κρατερὸς καὶ ἀ. γ 111, QS., Δάρης ἀφνειὸς ἀ. E 9, μέλλεν οἶκος ἀφ. καὶ ἀ. ἔμμεναι α 232, Ὀδυσῆος ἀ. ἀντιθέοιο τ 456, nb. ἐσθλός QS 12_{75}, πινυτός 5_{138}, μέγαν καὶ ἀ. τύμβον ω 80. = Verbr.: Hom., Hes., Batr., sp. Ep. meist vereinzelt oder fehlend (fast 0 Epigr.); Pi.; parod. An'dr.; Plut.? Dazu Ἀ-ων Meg. [IG VII 42] Teos Erythr., -όξενος Styra, Ἀμουμόδωρος Tan. [764]; myth Ἀμυμώνη.

ἄμῡνα [ά nb. εὔθυνα Hdn. I 257], ἡ: ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, οὐδέπω παρὰ τοῖς ἀρχαίοις (cf. Phryn. ecl. 23, Moer.), τὸ δὲ **χειμ-άμυνα** παρὰ πολλοῖς [χλαῖνα παχεῖα, ἣν χ-αν Αἴ. [449], Ὅμ. δὲ ἀλεξάνεμον [cf. H., Eust. 1767.] κέκληκε Poll. 7_{61}, χ-α παρὰ Σο. [1008] ἡ παρ' Ὁ. ἀλ. AnBachm. 415] Ph., ἄ-αν (οὐ λέγουσιν Ἀττ.), εἰ μὴ Θεόπομπος ἅπαξ 'καὶ ἔχειν -αν (Schutz?)' καὶ Σο. Hdn. RhM. 43_{414} **1.** Abwehr, ξίφος ἀμφιβαλοῦ ἐπ' -αν [Phoc.] 32, cf. Eudoc. 2_{138}, ὅπλον ἐς -αν App. Pun. 73, cf. PhlstrIun. 5, Hierocl. eth. 2_4, Plot., γίνεται πρός τινα Sext. 621_2 (ἄλκιμος ἐν ταῖς ἀ. 17_2), ποιεῖσθαι τὰς ἀ. Plut. 987ᶜ, cf. 622ᵃ, πρὸς οδ. εἰς -αν ὁρμᾶν 597ᵉ, Philo II 31.., ἵεσθαι 321, εὐτρέπισται I 57, cf. 608, ἑτοιμάζεσθαι App. bc. 2_{495}, ὑποστρέφειν Onos. 6_3, εἰς ἄ. ἐχθρῶν LXX Sap. 5_{17}, Philo I 322, ἡ τῆς σφενδόνης χαλεπωτάτη Onos. 19_2, πολιορκίας Ios. b. 1_{346}, ὑπὲρ Ἑβραίων a. 6_{54}, -ης τόλμα b. 1_{35}, ClA. 5_{27}. **2.** βοήθεια BA (adminiculum Gl.). **3.** ἐκδίκησις EM 88_{25}, καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκης Ph., Sᵈ, Timae., -ῃ· ἀνταποδόσει H. (ultio Gl.), δίκῃ ἀπόλειψον -αν [Phoc.] 77, ὧν (sc. ὀργῆς, θυμοῦ) χωρὶς οὔτε κόλασις οὔτε ἄ. an. peripat. b. Phld. ὀρ 31_{32}, θυμὸς εἰς ἄ. παρακαλεῖ Plot. 4·4_{17}, καιρὸν ἔχων -ης (Ios. 6_{284}) οὐκ ἐμνησικάκησεν Philo II 65. — s. auch μύνη (μύνῃσι φ 111) 398_{48}.

ἀμυν-άθω (indic. unbelegt) τὸ βοηθῶ nb. διωκάθω τὸ διώκω Hdn. I 440, -αθεῖν (so)· ἀμύνειν, βοηθεῖν H., ἠ-θον· ἤμυνα Ph. (danach Elmsl. irrig überall aor. st. praes., s. KB II 178): -ετέ μοι τυπτομένῳ (sch. βοηθήσατε) Ar. N. 1323, ᾧ σ' -ειν χρεών Eu. IA 910. abs. ξυμφοραὶ πανώλεις, ἄξιαι δ' -ειν So. OC 1015; φίλοις -ειν (sch. εἰς ἐκδίκησίν τι πρᾶξαι) Eu. An. 1079. med. τόνδ' -ου ψόγον repelle Ae. Eu. 438, μὴ ξίφος λαβοῦσ' -οιτό σ' ἔδεισας; (sch. τιμωρήσαιτό σε) Eu. An. 721. [b. Ph. [att. thess. epir npr.], -δρως Ae. ib.

ἀμύν-ανδρος (erkl. δυνάμενος ἄνδρας ἀμύνασθαι H.) So. ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν **ἀμυνίας** (ἕτοιμος πρὸς τὸ ἀμῦναι ὡς ἐπὶ τῶν ἐν πάλῃ ἀγωνιζομένων sch., ἀμυντικός H.) Ar. Eq. [570 (cf. Schulze latEig. 283).

†**ἀμυνητί**: s. ἀμηνυτί.

τοὺς **ἀμυντ-ῆρας** (d. i. τὰ προνενευκότα τῶν φυομένων κεράτων εἰς τὸ πρόσθεν, οἷς ἀμύνεται) οὐ φύουσιν sc. οἱ ἔλαφοι A. Zι 611^b_4; **-ειρα** (nb. νέμεσις)· ultrix Gl.; **-ήριος** 2: zur Abwehr geschickt, τέχναι Pl. lg. 920ᵉ, λόγοι Philo I 92, ὀδόντες Plut. 988ᵉ, ὅπλον Pl. lg. 944ᵈ, Dd. 3_{54} (dist. σκεπαστήριον).., DH 5_{46}, Gal. 3_3.., Philo... nb. ἀλεξητήρια Poll. 1_{133}, gen. φάρμακον γήρως -ον Ael. ha. 6_{51}, πόαι δηγμάτων 12_{32}, cf. 3_{41}; kurz **τὸ -ον**: Schutzmittel, Unterarten ἀλεξιφάρμακα u. προβλήματα Pl. pol. 279ᵉ, πρὸς ἡλίου βολάς Luc. Anach. 16, Windschutz b. Schiffsgeschützen AthMech. 23, Trutzfeste, -ον εὐκαιρότατον κατὰ τῆς Εὐρώπης (Ephesos) Pol. 18_{41}ᵃ, bes. Schutzwaffe, -ον· ξίφος δίστομον· ἢ βάκλον· ἤ τι τῶν πληττόντων (Geißelart bei Marterung Eus. hist. 8_{10}) H., -α· arma, tela Gl., εἶχον -α πελέκεις Str. 820, cf. 306, DH 8_{67}, Onos. 20_2, Plut. 714ᶠ, Philo usw.

ἀμύντης καὶ ἀλκήστης· τραγικὰ καὶ αἰσχυληρὰ τὰ ὀνόματα PhrynS. 155_{18}, -ής (= βοηθός) nb. καθαρτής Hdn. I 78; τοῦ **Κηραμύντου** (sch. K. ὁ Ἡρακλῆς ὁ τὰς κῆρας διώκων) Lyc. 663.

ἀμυντικός 3: = ἀμυντήριος, -ἡ χειμώνων (obi., cf. Orig. Cels. 8_{41}) sc. τέχνη = ὑφαντική Pl. pol. 280ᵉ, δύναμις nb. σοφία φυλακτικὴ περὶ τοὺς ἀδίκους ep. 322ᵈ, ὁρμή Plut. 457ᵉ, ὄργανον (cf. -τήριος) A. Zμ 683^a_{21}, ζῷον opp. φυλακτικόν Zι 488^b_8, τὸ ἄρρεν -ώτερον ο 1344^a_1, s. auch ἀμυνίας; -ὸς ὁ ὀργιζόμενος opp. συγγνωμονικός H 1126^a_7, -ῶς τιμωρεῖσθαι dist. διορθωτικῶς κολάζειν Orig. Cels. 8_{42}. — †vl. st. ἀμυκτ- Dsc. 2_{174}. [(cf. πλῆκτρον, ῥόπτρον).

ἀμυντρόν (so, cf. †ἄμυτρον H.) Ae. b. Ph.; ohne Erkl.

ἀμύντωρ· βοηθός (ApS.), ἐπίκουρος H., τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν -ωρ N 384, cf. Ξ 449.., οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀ. Ζεύς O 610, ἐκ Πύλου ἄξει -ορας β 326, εἰ δύνασαί τιν' -ορα μερμηρίξαι, φράζευ, ὅ κέν τις νῶιν ἀμύνοι π 256, cf. 261 (syn. ἀρκεῖν), Call. f. 493, πατρίδος αἴης KE 1080 [Kz.]; κηδεμονεὺς -ωρ Apollin. 7_4, βωμὸς ἀ. Orph. l. 152, οἶνον -ορα δυσφροσυνάων (obi.) Sim. 86; ὁ πατρὸς -ωρ ultor Eu. O. 1588. [myth. npr., Epikl. des Ares] — s. ἐπ-.

ἀμύνω [ῡ]; ἀμῠνῶ Hdt. 9_{60} (-νέοντες) Eu. Ar., ἤμῡνα ep. att., med. ἀμῠνοῦμαι Ar. Eq. 222 usw., ἠμῡνάμην ep. att., pass. nur praes. (Pi. Pl.); dazu ἤν τι δεινὸν γίγνηται, ἡμῖν ἔσται ἀμυντέον X. Cyr. 8·6_6, -τέον τὸ πρᾶγμα Ar. L. 661, -τέ' ἐστὶν τοῖς κοσμουμένοις (neutr.) So. An. 677; παρὰ τὸ **μύνη** ἡ πρόφασις EM [μ. ἡ ⟨ἀπο⟩τροπή Hdn. I 335, cf. II 753: μὴ μύνῃσι (προφάσεσι ApS., s. ἄμυνα; vl. μ' ὥρῃσι) παρέλκετε μηδ' ἔτι τόξου δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος φ 111, οὐδέ τι **μῡνάμενος** ἄλλυι τὸ νόημα (erkl. προφασιζόμενος, ἀλλαχοῦ ἀποτρέπων) Alcae. 89]: cf. ἀλέξω

I. act. (u. pass.) **A.** abwehren **1.** tr. **a.** τί, λοιγὸν -αι τοῖς ἄλλοις A 341, cf. I 495 (μοὶ λ.).., Crat. 171ᵖ (-αιν = -αιεν Bekk.), νηλεὲς ἦμαρ Αἴαντι Λ 588, cf. θ 525.., ἑτάροισιν ὄλεθρον T 125, cf. Batr. 279, ἀρὴν ἑτ. M 334.., Τρωσὶν πόλεμον καὶ δηιότητα Y 124, τοὶ βέλος Δ 129, τῷδε φόνον Eu. O. 624; νηυσὶν φύλοπιν Λ 277, πῦρ I 435, γαστρὶ λιμόν Pi. I. 1_{49}, σώματι θάνατον Eu. Herc. 194; αὐτοῦ κῆρας nb. ἐξεσάωσεν Δ 11, cf. M 402, Τρῶας νεῶν O 731, πατρίδος δουληΐην Anacr. 114 [Ep.], θεῶν βέλη ψυχᾶς (erkl. ἀποσοβεῖν) So. OR 894ᶠ; λοιγὸν ὑπὲρ πόλιος σφετέρων τε τοκήων Hes. sc. 240; Δαναῶν ἄπο λοιγὸν -αι (aber Tm. = ἀπαμύνειν Hdn.) Π 75, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου -αι β 59.., ἀπὸ μητρὸς λώβην ApRh. 1_{816}; -ειν δούλιον ἦμαρ Z 463, φόνον ἤ-ε Κρονίων N 783, λοιγόν E 603.., Pi. N. 9_{37}, ἀρὴν καὶ λ. Ω 489, ἐπιοῦσαν δουλείαν Pl. lg. 693ᵃ, τειχέων προσαμβάσεις Eu. Ph. 744, τεχνάσματα Aen. 37_8. **b.** τινά, -ε (ἀντὶ τοῦ -ου schAB) δήιον ἄνδρα τείχεος ἐντὸς ἐών X 84, μνηστῆρας ω 380, πολεμίους (ἀντὶ τοῦ -εται BA 79) Pl. Phdr. 260ᵇ, cf. lg. 692ᵉ, τοὺς ἐπιόντας A. Π 1267^a_{25}, θῆρας Rhes. 787, cf. Pi. N. 1_{50}; ἐλπὶς φροντίδα ἄπληστον Ae. A. $102^{an?}$. **2.** intr. **a.** dat. Τρωσὶν -εις vl. ἀρήγεις Φ 414, Τρ. παρεστάμεναι καὶ -ειν 231, οἷσι τέκεσσι Π 265, νῶιν π 257, ἀλλήλοισι Ξ 369, Democr. 255, DH.., γαμβρῷ N 464, μνήστηρεσσιν ἢ Ὀδυσῆι φ 197 usw., cf. ApRh. 3_{694}.., Call. 4_{226},

QS.., Eu. Herc. 170, Su. 377¹.., Ar. V. 383.., δεσμὸς τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι ſchützt Democr. 266, ᾽Αθηναίοισι Hdt. 9₆, cf. 8₈₇, Th. 1₄₀.., Pl. (μητρὶ τυπτομένῃ rp. 378ᵈ), A'pho 4δ₁, Is., DH, Paus., Art.., Cairo 67089 [VI²], τέκνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς opp. φεύγειν X. Cyr. 3·3₆₇, ἑαυτῷ Pl. Phdr. 276ᵃ, ἑαυτοῖς Dio 31₇₃, DH; ἧσι βόεσσι Λ 674, -οῦντες τῇ νομῇ = Hirten nb. γεωμόροι Pl. lg. 737ᵉ, νηῒσί (I 602) τε καὶ κλισίῃσι O 688, cf. Opp. c. 2₁₅₄, QS, ἱεροῖς καὶ τάφοις Pl. lg. 699ᵉ, τύμβῳ Eu. E. 331, χώρᾳ Su. 897, X. Cyr. 5·3₅ (syn. ὑπὲρ τῆς χ. μάχεσθαι), τῷ δήμῳ βοηθήσω καὶ -ῶ Εἰδ IG I suppl. 27ᵃ [446ᵃ], cf. Ar. Eq. 577. De. 20₁₅₉, νόμῳ Eu. O. 523, Th. 3₈₇, ἀνομίᾳ A'pho 4δ₁, Λοξίας σοῖς κακοῖς Eu. O. 419, δυσπραξίᾳ IA 903, παρὰ πότον ἡ-ομεν μουσικῇ Plut. 674ᶠ. **b.** gen. ὁ δ᾽ οὐδ᾽ οὐ παιδὸς -ει (ſo Ar'ch., ἐλλείπει ἡ ᾽περί᾽ AT; vl. ᾧ παιδί) Π 522, -έμεν οὐκ ἐθέλουσι νηῶν N 109. **c.** σχήσω -έμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος P 182, cf. Batr. 234 (τἄφεη), Pl. rp. 414ᵉ; δεῖ μ᾽ ὑπὲρ τῶνδε θνήσκειν -οντα Eu. Herc. 578, -ῶ καὶ ὐ. ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν Εἰδ b. Lyc. L. 77, cf. 48, Pl. lg. 692ᵈ (ὐ. ᾽Ελλάδος); πρὸ πάντων ἐν τοῖς δεινοῖς nb. ὑφίστασθαι Pol. 6₈. **d.** abſ., ἐξελθεῖν καὶ -αι I 576, παρεστάμεναι καὶ -ειν O 255, οὐκ ἐθέλησιν -ειν 492, -ειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι N 312, cf. β 60, ApRh. 3₈₁₁., QS, Opp.., So. OC 429, Eu. O. 1473ᶠ (ποῦ δ᾽ ἦτ᾽ -ειν;).., Hdt. 9₆₀.., Th. 1₅₀.. (νῆες ὀλίγαι -ειν).., A. Z. 621ᵃ₁₈, Dio 3₃₆, Paus.., -ετε! Eu. Held. 70, -ατε! Ar. V. 197, οὔτε γάρ τι πορφύρας τόσσος κόρος ὥστ᾽ -αι (sc. ταύταν τὰν π.) Alcm. parth. 2₈₁, cf. οὐδὲ φάλαγγα τόσην λάχες ὅς κεν -αι Eudoc. 2₄₁₇; χεῖρες -έμεν εἰσὶ καὶ ἡμῖν N 814, τὰ -εῦντα Schutzwaffen (ЗВ. ἐγχειρίδια) Hdt. 3₁₅₅. = Art u. Weiſe: ἔγχεϊ Τρῶας O 731, ποσσὶν ὕβριν κωδάλων Pi. N. 1₅₀, σθένει N 678; πρόφρων Δαναοῖσιν -εν Ξ 71, βασιλεῖ κατὰ τὸ δυνατόν Th. 8₈₇, cf. 2₇₁, ἐν πόνοισι Rhes. 610, πᾶσιν ἐν ἔργμασι Opp. h. 5₆₈, τοιαῦτ᾽ -εδ᾽ ῾Ηρακλεῖ Eu. Herc. 219, πολλά Pl. Tht. 164ᵉ; τοῖς μὲν οὐκ ἡμύνατε σωθῆναι Th. 6₈₀. **B.** fernhalten, lindern (-αι· ἀπαλεξῆσαι H., ἀποστρέψαι EM; cf. med.), δέρματα ἱκανὰ -αι χειμῶνα Pl. Prot. 321ᵃ, βρῶμα ἀπορίαν Ios. 3₈₁, λεπιδωτὸς πάθη Orph. l. 291, τοξικῷ ἄχθος -αις (sch. τὸ ἐπὶ τῷ τ. ἄ. ἀποδιώξοις) Nic. a. 207, abſ. -ει βότρυς 371, cf. 388 (sch. ἀφελεῖ), 389. **C.** helfen, zu Hülfe eilen, ᾽Αργείοις πρὸς Καδμείους Pl. Menex. 239ᵇ, Πριηνεῦσιν ἐπὶ Κᾶρας Paus. 7·2₉, πομπίλος ναύτῃσιν ἀδημονέουσιν Nic. f. 16, cf. 32, nb. νοσοῦσιν ἀρκεῖ Anacreont. 55₂₅; παντοίοις ἀκέεσσιν QS 10₂₆₀; οὐκ ἔστιν -αι πρὸς τὴν μοῖραν IG XII 7·401 [Amorg. II—I²], ἐπὶ τὰς προσβολάς Onos. 42₅. **D.** vergelten, ſtrafen (-αι· ἐκδικῆσαι H., -ω καὶ ἐπαμύνω· ἐκδικῶ· δοτικῇ BA 125), -ω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε ſage dies zu Dank So. OC 1128, οἱ -οντες nb. εὐεργέται Art. 4₄₅; (θεοὶ) ἔργα κακά So. Ph. 602, cf. Batr. 234, pass. φθονεροὶ δ᾽ -ονται ἄτᾳ (sch. τῇ ἑαυτῶν βασκανίᾳ βλάπτονται [coercentur damno Böckh]· ἢ διαφθείρονται τηκόμενοι· ἢ [med.] βασκαίνοντες βλάπτουσι) Pi. P. 11₅₄, ὁ ληφθεὶς τυπτέσθω καὶ -έσθω ἄνευ τραυμάτων Pl. lg. 845ᵉ.

II. med. (dist. act. ἀμφ᾽ αὐτῷ βεβάμεν καὶ -εσθαι στίχας ἀνδρῶν· νῶιν δὲ ζωοῖσιν -ετε νηλεὲς ἦμαρ P 510, cf. β 60–62, Pl. lg. 692ᵈ) **A.** wofür eintreten, kämpfen (cf. act.; ἡ-οντο· ὑπερεμάχουν H.), -εσθαι περὶ νηῶν M 142, π. τεθνηῶτος Σ 173, μένοντες ἄνδρας θηρητῆρας -ονται π. τέκνων (τὸ ἄ. ὃ. ἑκατέρωσε δύναται προσνέμεσθαι A) M 170, π. πάτρης 243, cf. O 496.., QS (fom. π. δείπνου Metag. 18), π. τῶν οἰκείων Th. 2₃₉; ἐμοῦ περὶ τοῦ σώματος -ομένου Ly. 3₁₈, cf. Ios. b. 1₁₄₆ (ὑπὲρ τ. σ.); νηῶν ὕπερ QS 7₅₁₀, ὐ. τῆς ἰδίας ἑστίας Lyc. L. 131, ὐ. τῆς ἐλευθερίας De. 23₁₂₉, Plut. 869ᵇ, ὐ. τῶν ἀγαθῶν Is. 4₁₈₄, ὐ. τοῦ μὴ παθεῖν De. 23₁₈₆, cf. 11₂₂.., ὅπου τις ἐκεῖνον -εται, ἐνταῦθ᾽ ὐ. ὑμῶν -εται 8₄₃, ἔλαφοι κύνας ὐ. τῶν νεβρῶν X. cyn. 9₉, -όμενος ὑπὲρ αὐτοῦ (cf. 154ᵇ) τὸν Ξενοκλέα Plut. 635ᵉ; χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πατρίδος Pi. I. 7₂₇ (aber πρὸ αἰκίας ἢ θανάτου πολέμιον Plut. 988ᵉ); gen. Αἰτωλοὶ -όμενοι Καλυδῶνος (λείπει ἡ ᾽περί᾽ A) I 531, σφῶν τ᾽ αὐτῶν καὶ κλισιάων νηῶν τε (λείπει ᾽ὑπέρ᾽ A) M 155, νηῶν 179, cf. N 700, ἑταίρων αὐτοῦ -ομένων Π 561, τῶν παρ᾽ ἡμῶν Pl. lg. 637ᵉ; dat. οἱ λοιγόν Crat. 171ᶠ, ἡλιξιν ἥλικας -εσθαι καλόν Pl. rp. 464ᵉ; abſ. ἰδών τινα ἀδικούμενον ἡ-ατο καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον NT Act. 7₂₄. **B.** von ſich abwehren (refuto Gl.) **1.** ſich verteidigen **a.** wogegen, μόρον (cf. Λ 484) opp. φεύγειν Ae. A. 1381, θάνατον Pl. lg. 869ᵇ, τύχην rp. 399ᵇ (καρτερούντως), an. com. 118 (φιλοσόφως), τὸ δυστυχὲς ἡνίκ᾽ ἐνεια Eu. Held. 302, ἐπιβουλάς Is. 12₁₁₄; στίχας ἀνδρῶν P 510, στρατιὴν προσβάλλουσαν Hdt. 3₁₅₈, πολεμίους Eu. Su. 529 (καλῶς).., Th. 2₄₃, X., Aen., Pl., Lyc. L. 77, Plut.., ἐχθρούς monost. 152, Pol. 12₂₄, τοὺς ἐπιόντας Hdt. 8₅₁, Th. 1₈₉.., Redn., Str.., ἐπιπλέοντας Th. 3₁₈, μαχομένους LXX 2 Mc. 10₁₇ uſw., τήνδε (Σκύλλαν), ὅτε μοι σίνοιτο ἑταίρους μ 114, ἀδικοῦντα Me. 642, X. an. 2·3₂₃, ἄρξαντα A'pho 4δ₈, ὑπάρξαντας Ly. 24₁₈, κατήγορον nb. φιλοσοφίᾳ βοηθῆσαι Is. 15₁₇₆, τοῦτον nb. ἀπώσασθαι Gorg. H. 19, ᾽Αντίγονον Paus. 1·6₄ uſw., δέρματα Opp. h. 5₁₉₃; zurückſchlagen, ἐχθρούς syn. συνέτριψεν LXX Ios. 10₁₃, nb. ἀνελεῖν 2 Mc. 10₁₇, cf. Ps. 117₁₀.. **b.** abſ. σφῶιν -εσθαι φίλον ἔστω Π 556, cf. 622, -εσθαι πάρ᾽ δισταί χ 106, cf. 116, β 62, Opp. h. 3₅₅₅, Eu. An. 910, f. 552, -ου καὶ δίωκε! Ar. Eq. 246, μὴ -εσθε, ἅπαντα πρόεσθε! De. 8₄₉, -όμενον κτείνουσι Hdt. 9₂₃ (De. 23₅₀), -εσθαι ἐπιστέαται 4₁₇₄, ἀνάγκη -εσθαι Ly. 4₈ uſw., οἱ -όμενοι Verteidiger (der Stadt) Th. 3₁₀₂, πόλις ἔρημος -ομένων X. He. 7·5₁₀; opp. προσφέρεσθαι Hdt. 5₁₀₁, μάχης ἄρχειν 9₃₆, ἄρχειν A'pho 4δ₇.., Perg. 249 [II²], ὑπάρχειν Pl. Gorg. 456ᵉ.., Is. 8₇₉.., ἐπίεναι Th. 1₁₂₃, διώκειν Ditt. O. 552 [Amiſ. 5ᵉ] uſw., opp. φεύγειν X. Cyr. 7·5₈₀ uſw., nb. διαμάχεσθαι Pol. 3₄₃. **c.** Art u. Weiſe, ἀίσσων ᾧ ἔγχεϊ -ετο νηλεὲς ἦμαρ Λ 484, αἰχμῇ Hdt. 3₇₈, δόρασιν ἐκ χειρὸς X. an. 5·4₂₅, ὅπλοις Philo Π 337, Ios., λίθῳ A'pho 4β₂, Ly., πεύκησιν Orph. A. 520, πεζῷ Th. 2₁₀₀, ναυσὶ 1₁₄₄, ψιλαῖς χερσὶν Pl. lg. 880ᵉ, ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασιν σ᾽ -ομαι (ertl. ἐπαλεξῆσαι Ph., S⁴) So. OC 873 = f. 908, λόγῳ Pl rp. 474ᵃ; μετὰ δικαιοσύνης ῥᾳδίως Din. 3₁₉; ἐν χερσὶν comminus Th. 4₉₆, κατὰ γῆν 1₇₈, ἐκ γῆς 4₁₂, ἀπ᾽ οἰκιῶν 115, cf. 7₄₃, χαμόθεν X. He. 7·2₇, ἐκ τοῦ ἴσου Th. 4₁₁₇; ἀνὰ χρόνον Hdt. 5₂₇, ταχέως Pol. 15₃₃; ἀνάγκῃ M 179, ἐμφανῶς So. T. 278, ἀνουστέρως f. 530, πανδημεί Th. 6₆₈, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης De. 10₅₉, κάλλιστα Th. 6₃₃, προθύμως 7₄₃, μάλ᾽ ἐρρωμένως Pl. cv. 221ᵇ, γενναίως Pol. 4₁₉.., Str. 546, δυνατῶς Pol. 10₁₄ uſw.; δοκῶν ᾽Ερινῦς θεὰς (obi.) -εσθαι τάδε Eu. IT 299, οὐδέν Opp. h. 2₈₀.., A'pho 4δ₆, σημεῖον ὧν ἡ-ατο γ₃, τὸ μέγιστον καὶ χαλεπώτατον Pl. Menex. 241ᵉ. **2.** fernhalten, σὰρξ τῷ πυρὶ τὸν προσφερόμενον πάγον Pl. Tim. 74ᵉ, διὰ προσκεφαλαίων τὸ καῦμα Clearch. FHG 3₃₁₁; durchhalten, γῆρας ἅμα καὶ πενίαν vl. ὑπενεγκεῖν Aesch. 1₈₈; abhelfen, δι᾽ αὐτῶν τὴν ἔνδειαν Plut. 237ᵉ; begegnen, φιλόσοφοι παράδοξοις 923ᶠ, ἀπορίας 1079ᵇ, ἄνδρα 1108ᵃ. **C.** vergelten (-ου· ἀνταποδίδου H., cf. BA 217), nicht ſcharf v. Bötg B zu trennen, allg. τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς (ertl. ἀμείβεσθαι Ph., S⁴) Th. 1₄₃, τοῖς ἴσοις A. π 950ᵃ₃₄ (v. Darleihen), Arr. diss. 4·1₁₀₇, τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ -ούμεθα Th. 4₆₃, ὕβρις τὸ μὴ δύνασθαι -ασθαι εὖ παδόντα ὥσπερ καὶ κακῶς A. P 1398ᵃ₂₅, ἔλεγεν -όμενος mit Gleichem zurückgebend Dio 8₃, beſ. **1.** rächen, heimzahlen (ulciscor Gl., -όμενος· τιμωρούμενος H.), τὸν κτανόντα (ἐτιμώρησε Tz.) Lyc. 492, ἀδικοῦντα -ασθαι opp. εὖ ποιοῦντα εὖ ποιεῖν X. an. 2·3₂₃, cf. Ag. 11₂, Pl. Crito 49ᵈ.., ᾽Αθηναίους Th. 1₁₂₁, ᾽Απολλωνίδην Ctes. 54, cf. Dio 43₂.., Dd. 4₅₃, Ios. 3₃₈₈; φρονήσεως ἔργον μέλλουσαν ἀδικεῖν φυλάξασθαι, ἀναλγησίης (ἀνανδρίας A. P 1384ᵃ₂₂) δὲ γενομένην μὴ -εσθαι Democr. 193, cf. A., τὰς γενομένας αὐτῇ πρότερον ὕβρεις Clearch. FHG 2₃₀₅, κακὸν κακῷ Polyaen. 5₁₁; gen. -εσθαι ὧν ἔπαδον Th. 1₉₈, cf. A'pho 4δ₆, Luc. dmort. 13₆..; ἐχθροὺς ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων Th. 5₆₉, αὐτοὺς ὐ. ὧν κακῶς ἐπάδομεν Is. 5₁₂₅, περὶ ὧν Dd. 4₂₈, οὐ μόνον ἐφ᾽ οἷς ἡ ᾽Ελλὰς ὑβρίζεται οὐδεὶς -εται, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἀδικεῖται De. 9₃₄; τῇ αὐτῇ ζημίᾳ Th. 3₄₁, πολὺ ὑποδεεστέρως A'pho 4δ₆, ᾽Ομηρος Εὐβοιέας διὰ τῆς ποιήσεως Dio 2₁₂, αὐτὰς ἐν σκώμμασιν Alc'o 4·6₃; abſ. -εσθαι nb. τιμωρία opp. παθεῖν Th. 3₃₃, cf. 1₆₉, Dio 11₆₇, Arr.

diss. 4·13₇. **2.** strafen (κολάζειν S[d]), ἐκεῖνον ὁ θεὸς Plut. 409[f], Ζεὺς δεσμῷ τὴν κολαζομένην Hclt. qH. 40, cf. 75, gen. ὕβρεως Paus. 2·26₆, ἡ-άμην ὑπὲρ σοῦ τὸν κάκιστον ἄνδρωπον Plut. 768[d]. **3.** danken, -εσθαι Σιμ. [229] ἐπὶ τοῦ χάριτας ἀποδιδόναι Ph. S[d], εὖ δρᾶν A. H 1162[b]₁₀.

D. sich wehren, δορκάδες πρὸς ἕνια ἀνθιστάμενα κέρασιν -ονται A. Zμ 663[a]₁₂. = Derbr.: ep. (O Thcr., No. ev.), Ion., Hdt., Democr., Trag. (ȝwḥft τὸν χρόνον -εσθαι θέλων Eu. Ion 828), Kom., Th., X., Aen., Pl., Redn., A., nur med. Pol. (außer 6₆, philos. Quelle?), Str., D., Arr. diss., Philo, ClA.., LXX, NT (Wechsel: Str. u. Dd. med. = abwehren, Dio = vergelten, dazu act.) [u. ClA.], O Pap.; npr. Ἀμύνων, -ιχος, -ίας, -τωρ, -τας, äol. Ἀμυναμενός PAS 176 nb. Ἀμενναμενός 74 [Aiſos IV—III[a]], Ἀμύνανδρος (ſ. d.), Schiffsn. -ομένη IG II 791; dazu ἀντ-, ἀπ-, ἐξ-, ἐπι-, περι-, προ(σ)-, συν-αμύνω; ἄμυνα, ἀμύντ-ης uſw.

ἀμύξ ἐμφῦσα (ἡ δουράς, sch. ἀμυκτικῶς, καταξεστικῶς; vl. ὀδάξ) Nic. th. 131; ἀντὶ τοῦ μόλις (ſ. ἀμυχηδόν) Εὐφο- **?ἀμύξανος**· ἀνόσιος H. [ρίων Ph.; **ἀμυχ**· ἀμυχή H.

ἀμυξις· σπάραξις (Ph., BA), ἀμυχή (ſ. d.), ξέσις S[d], subi. Ἡρακλέος (cf. βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν E 397) Orph. A. 24, obi. ὀφθαλμῶν AchT. 8₄, nb. φοινιγμός der Haut Cass. probl. 62, σικύα ἡ χωρὶς -εως opp. μετὰ ἀμυχῶν Antyll. b. Or. 2₈₈.

ἀ-μυον σκέλος (= περιγραφὰς οὐκ ἔχον αἰσθητὰς μυῶν Gal.) nb. ἄσαρκον Hipp. ἀέ 52, ἄνδρωποι nb. ἄφλεβοι opp. μυώδεις Gal. 1₆₃₁.

ἀ-μύριστα στέμματα KE 418 [Kz.], Σίβυλλα ἀκαλλώ- **ἀμυρίτης**: ſ. ἀμορ-. [πιστα καὶ -α φθεγγομένη Hclt. 92.

ἀμύρους τόπους (-οι τ.· κάθυγροι, ἄγαν ῥέοντες, παρὰ τὸ μυρεῖν H., cf. EM) So. b. Ph. [?A-os Ortsn. u. Fluß.]

ἀμυρτόν· ἱμάτιον Κρῆτες H.; **ἀμύς**: ſ. ἀμῆ.

ἀ-μύσακτος Athan., BA 321; **ἄμυσσος**· κῆτος H.

ἀμύσσω, att. (H., Ph., Phld., Plut.) **-ύττω**; ȝu mucro?: ritzen, verwunden **1.** eigtl. (-ττέτωσαν· κνιζέτωσαν σπαραττέτωσαν H.), χερσὶν -σσεν (ἔξεσεν H.) στήθεά τ' ἠδ' ἄπαλὴν δειρὴν ἰδὲ πρόσωπα in Trauer T 284, ἀμφοτέρῃσιν -υξεν ἀμοιβαδὶς Thcr. 22₉₆, χερσὶ πραγματευομένη, -σσουσα ἑωυτήν Hipp. ἐ 7₂, πρόσωπον ἐξ ἐπιβολῆς Luc. luct. 16, χεῖλος Thcr. 27₁₉, ὄνυξιν A. Zι 619[a]₂₂, Dd. 3₃₉, cf. Hdt. 3₁₀₃, nb. τίλλειν καταστίζειν Plut. 982[b], μυῖα -ει Luc. musc. 6, ſpr. μηδ' ἄκανθα -ξῃ τοὺς ἀγαθούς S[d], pass. σπαρασσόμενος -χθήσεται LXX Zach. 12₃ uſw.; medȝ. ὑστέρην nb. δάκνειν (Plut. 913[f]) u. ἑλκοῦν Hipp. γ 211[7] (pass. 1₇₈, ἄσιτος ἐὼν τὰ σπλάγχνα '-σσεται ν 3₁₁), cf. Aret. 118, nb. θερμασίην ἐγείρει 338, ἀμυγδαλὶς πόρους πικρότητι Plut. 624[d] [ȝwḥft **-χούσης** (sc. τροφῆς?)· στυφούσης ἐπὶ πλέον H., I. -σσούσης?], φλέβες -χθεῖσαι Geop. 18·17₄, κολλύρια -σσοντα ὀφθαλμούς Phlm. ven. 28₂, cf. Sor. gyn. 2₁₃ uſw. [κολλ. **-κτικόν** nb. δριμύ₁₂, σμῆγμα₁₅, πεσσοί₂₈.., ἄκοποι dist. θερμαντικαί μαλακτικαί Antyll. b. Or. 2₄₅₁. cf. TheodPrisc. log. 72.., CaelAur.., alſg. τραχύτης -ή Plut. 642[e]; -ῶς ſ. ἀμύξ], = κατασχάζειν Poll. 4₁₈₂, cf. Menem. b. Or. 2₇₃ u. ἄμυξις. **2.** übtr. = λυπεῖν H., S[d] (cf. pungo), ἔνδοθι θυμὸν -ξεις χώμενος A 243, cf. Call. Oxy. 10, Triph. 471, ὀ. ἀνίαις No. π 79, καρδίαν -ξεν ἄλγος Ba. 16₁₉, cf. 17₁₁, μὲ καρδίαν -σσει φροντίς Ae. Pe. 161 (pass. φρὴν φόβῳ 115[f]), θεὸς ἦπαρ Thcr. 13₇₁, ὑπόμνημα γνώμην Aesch. ep. 12₁₀, cf. Iul. 96[a], ἐπιθυμίαι τῷ πράττειν Phld. parp 18. med. -ττεται· τοῖς ὄνυξι ξέει Ph., cf. H., μάτην σὸν ἦτορ -σσου PaulS. AP 5₂₈₂. Dazu κατ-, περι-αμύσσω; **ἀνήμυκτος** (alex.?)· ἀχάρακτος, **ἀμυκαλαί**· αἱ ἀκίδες τῶν βελῶν παρὰ τὸ -σσειν H.; ſ. noch ἄμυγμα, -γμός, ἀμύξ, -ξις, ?-χεί, ?-χέω, -χή, ἀγραμύξειν.

ἀ-μυσταγώγητος CyrA.; = **ἀ-μυστηρίαστος** schThcr. 3₅₁ (syn. ἀμήτος), -ον οὐ παραδέξεται (θεός) DietAbr. 17₅₁₈, cf. 17₃₁₃; = **ἄ-μυστος** DAreop.

ἀ-μυστί· ἀθρόως, ἄνευ τοῦ μῦσαι τοῖς χείλεσι Gal., ἀπνευστὶ καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι Ph., S[d], -ὶ πιεῖν Hipp. ἐντ 12 (Littr. m. Gal. ſt. ἀπνευστί), Pherecr. 202, Anacr't. 9₂.., Luc., Poll. 6₂₈, ἕλκειν ClA. paed. 2₃₁; **-στία**· μέτρον τι H., **-στίζειν** nb. χανδὸν πίνειν Poll. 6₂₅, erfl. ἄδρουν καὶ ἀπνευστὶ π. Plut. 650[e], ἡδέως ἢ-ισα Eu. C. 565, = **ἐξαμυστίσαι** Ph., S[d]; **ἄμυστις**, -ιδος Alc., -ιδι Hor., -ιδας Rhes., an. com., nb. -ιν alſg. (?-**στήν**· τὴν συνεχῆ πόσιν H.), τὰς -εις (überl. τοὺς -εῖς) Philo I 390, ἡ: erg. πόσις (-ις· ἡ ἀπνευστὶ καὶ ἀθρόα π. Timarch. b H., cf. Ph., S[d]) οὐ. κύλιξ (-ιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον Epich. 34, ὑgl ἔστι καὶ φιάλης εἶδος μεγάλης, ᾧ ἐν πότοις ἐχρῶντο EM, cf. S[d], Poll. 6₀₇, sch(Ar., Rhes., Hor.); ἀμύστιδος ἔργον εἴη Alcae. BKIT. V 2·8, ὅκως -ιν προπίω Anacr. 63, ἔσπασεν -ιν ἑλκύσας Eu. C. 417, πίνειν Epich. 34, Crat. 291, Ath. 665[e], πυκνὰς ἕλκουσι τὰς ἀ. an. com. b. schRhes. 419, beſ. nach Thrakerart, Θρηϊκίην ἀπέστυγε χανδὸν -ιν ζωροποτεῖν Call I. 109, Threïcia Hor. 1·36₁₄, ἐμαί Rhes. 438, πυκνὴ 419, καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγχέας -ιν ἐξέλαψα Ar. Ach. 1229.

?ἀμύσχαια· οἰνάνθη· ἢ ἀναδενδράς H, ſ. ἀμάμαξυς.

ἀμυσχρόν· καθαρόν, ἀγνόν, ?ἀλλόχροον (ὁμό-Mittelh.) H., -ός· καθ., μὴ μύσει χρανθείς, ἀμίαντος EM, -όν οὔνομ' ἔσσετ' Ἀρχελαΐδος Parth. f 2, **?ἀμυχρόν** (vl. -υχνόν u. -υγνόν S[d])· τὸ μὴ μυσαρόν, ἀλλ' ἀγνὸν καὶ καθ. Σο. [909] Ph., S[d], **?ἀμυσκαρόν** τὸ ἀγνόν S[d], **?ἄμουχα** (ἀμουσχρά Ahr.)· καθαρεύουσα Λάκ. H.; **ἀμυσχῆναι**· καθᾶραι, ἀγνίσαι Ph., H.; ſ. μύσος, **?ἀμυχεί** Hdn. epim. 257; **?-χέω**: ſ. ἀμύσσω. [μύσκος.

ἀμυχή (ἀμύσσω)· ἐπιπόλαιον ἕλκος H., Ph, cf. EM, -αί· τὰ καλούμενα ὑπὸ πολλῶν κνίσματα PhrynS. 34₁₈; λίθῳ πληγεὶς ὅσον -ὴν διεκόπη Hipp. ἐ 7₃₂, -ὰς ἐν κνήμῃσι λαμβάνει ἐντ 32, εἶχεν ἐν τραχήλῳ ἀγχομένη De. 47₅₈, cf. Oxy. 52 [325[a]], μεγάλας ἀ. καταμύξαντες PhrynCom. 3, **-αί** opp. μεγάλα τραύματα Dd. 17₁₀₈, Dsc., ἀμβλεῖα Plut. Demetr. 21, λεπταί Pyrrh. 3. cf. ServDam. 111₉₈. Antyll. b. Or. 2₈₃ (beim Schröpfen), Gal., Luc.., -αὶ ξεσμάτων ν. Rasur schDThr. 139, am Spiegel nb. τραχύτητες opp. λεῖοι τόποι Plut. 473[e], cf. 936[f], übtr. ἐν φιλίαις nb. ἑλκώσεις Iambl. vP. 101; -ὰς κοπτομένων ἀφεῖλεν b. der Trauerklage Plut. Solo 21. [μικρόν· ἢ ἐπὶ τοῦ ταχέως EM.

ἀμυχ-ηδόν (alex.?, cf. ἀμύξ)· ἄκροις δακτύλοις· οἱ δὲ **ἀμυχ-ιαῖα** (?vl. μυχιαῖα) καὶ πτηνὰ τὰ ἤδοντα opp. τὰ ἀλγεινὰ ἀκραιφνῆ καὶ πολυχρόνια Pl. Ax. 366[a].

ἀμυχμός: ſ. ἀμυγμός; **-υχρός**: ſ. ἀμυσχρός.

ἀμυχ-ώδεα ἐξανθίσματα Hipp. Kω 435; Thphr. 1·13₈?.

ἀ-μόχωτοι πλευραί nb. πλήρεις EM 674₅₃, cf. Melet. 93₂₇.

ἀμύω: ſ. ἡμύω;]η **ἀμύωτον** π[- Bötg? (Verwaltungsgeſ.) DialI. 4979 [Gort. V[a]]. [Heid) Plut. 295[a], ſ. ἄβρωμα. τὸ καλούμενον ὑπὸ Μεγαρέων ἀ(μ)φ-άβρωμα (Frauen-

ἀμφ-αγάζομαι: δμφαὶ δέ μιν -άσαντο QS 7₇₂₂.

ἀμφ-αγαπάζω: mit Liebe umgeben, pflegen, (τὸν ξεῖνον) -ον ξ 381, μητέρα -ον ἰδόντες ApRh. 3₂₂₀, cf. 1₁₈₇, Apollin. 171.., καὶ πρότερον οὐσα παρθένος αὐτὸν ἀμφη-ες Canthar. b. Ph., βούβαλος ἐὸν δόμον Opp. c. 2₃₀₀. med. τὸν δ' ὁ γέρων ἀτίταλλεν -όμενος ὥσει υἱόν (πάνυ φιλοφρονούμενος H., περισσῶς ἀγαπώμενος [ſo] ApS.) Π 192, (παῖδα) ἑλούεον -όμεναι HyCer. 290, ἀλλήλων κραδίην ἰαίνων -όμεναι 436, cf. Apollin. 30₈₃ (ἄνακτα).., ψυχὴ περὶ θεόν nb. περιθέουσα θεόν Plot. 2·2₂.

ἀμφ-αγαπάω: δασ[., πολλὰ -ησε κόρην HyCer. 439, τράγος ὕδωρ -ᾷ τέγγων ἄκρον γενείου Or. b. Dd. 8₂₁, cf. Apollin. 118₂₂₂; ἐὸν κακὸν -ὤντες (ἀσπαζόμενοι H.) Hes. o. 58, Triph. 138.

ἀμφ-αγέρομαι (ſo Thcr., Opp. h., ſonſt aor.; ſ. ἀγείρω) med.: θεαὶ δέ μιν -οντο (περιηθροίζοντο H.) Σ 37, cf. ApRh. 4₁₀₂₇, Thcr. 17₉₄, ἀολλέες -ονται Opp. h. 3₂₂₁.., cf. 4₁₃₀.. (über ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι ἠγερέθοντο ſ. 405₂₇, ſ. auch 408₂₉).

?ἀμφ-αγνοέω: ſ. ἀμφιγ.; **ἀμφ-άγνυμαι** (cf. amfractus?): πέλαγος ἔρκεσι -μενον nb. προσαρασσόμενος Ios. b. 4₈₁₄, κύματα εἴκεσι Eust. inDPer. 254 (εἰλεῖται περί τ' ἀμφί τ' ἐαγὼς Arat. 46). [ſ. ἀναφ.

ἀμφαδ-: ſ. ἀναφανδόν; **ἀμφαής**: ſ. ἀμφιφαής; **ἀμφαίνω**: **ἀμφ-αιρέω** (ſ. 410₆): ἀμφερέσεται (ſo)· περισχισθήσεται H.

ἀμφαῖσσομαι: Tmeſ. ſ. 405₁₈, 406₈; dazu **ἀμφάικος** (Kor. ſt. ἀμφιεικής)· τῆς κύκλῳ σειομένης H. (vor ἀμφαής).

ἀμφ-αιωρέουσι πρὸ ὀφθαλμῶν ἰνδάλματα circumvolant Aret. 186, dazu **ἀμφ-εωρία** (ſo)· περισειομένη H.

?ἀμφ-άκανδον (Salm. ſt. ἀμφ' ἄ-αν) δέμας ἐχίνου Ion 38.

ἀμφάκης: ſ. ἀμφήκης; Βάκχοι δ' **ἀμφ-αλάλαζον** No. ἀμήχανος **ἀμφ-αλάληται** Opp. c. 3₄₂₈. [40₂₈.

?**ἀμφ-άλκης**: s. ἀμφήκης. [npr., auch Ἄμφαλκος]

ἀμφ-αλλάξ: wechselweis (s. ἐναλλάξ), ἀ. δείπνοισιν ἐνὶ πρώτοισιν ὀπηδεῖ v. Speisen an. epic. [IIa] b. Ath. 116c, κύνες νωτοβατεῦνται Strato AP 12238, cf. AthMech. 21 [Beiname wie Κόθορνος Pallad. vChrys.]; **-ήλλαξε** Διὸς ῥυτῆρας καὶ θῆρας ποίησεν ἀμειψάμενος Κούρητας mutavit Opp. c. 313, -αλλάξαι (sc. ὁδόν)· διαμφοδῆσαι· οἱ δὲ ὁμοῦ βαδίζοντας ἐφ' ἑτέρας ὁδοῦ χωρισθῆναι H., ἑκατέρωθεν ἔδησαν -αλλάσσοντες τὸν ἐν μέσῳ ὀμφαλόν, ἵνα μὴ ἑτεροκλινήσῃ kreuzweis umbinden schB Ω 273; ähnl. δυσόρφναια δ' **ἀμφὶ** τρύχη τάδ' **ἀμείβομαι** (sch. περιβάλλομαι) Eu. Ph. 325l.

ἀμφαμιῶται: s. ἀφαμιῶται.

γόνον **ἀμφ-αναδείξεις** εἰς βασίλει' ἀνιόντα OrSib. 12204.

ἀμφ-αξονεῖν· περινεύειν εἰς θάτερον μέρος, ὅπερ ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τῶν κλινομένων εἰς θάτερον μέρος PhrynS. 4017, spr. = τὸ μὴ πορεύεσθαι κατ' ὀρθόν (cf. Ph.)· τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν τὰ γόνατα ἀσθενούντων καὶ ἐκκλωμένων (cf. H.) PausAtt. 50.

τεράμνων ἀπὸ νυμφιδίων **ἅψεται ἀμφὶ** (sch. περιάψεται) βρόχον καθαρμόζουσα δείρᾳ Eu. Hipp. 770l. cf. λ 278 u. ὑφάπτεσθαι.

ἀμφ-αραβέω, -βίζω: s. ἀραβέω. [φανής (s. ἀμφήρης) H.

?**ἀμφαρής**· περιορωμένη, κατολιγωρουμένη· καὶ γυμνός, ἐπι-

ἀμφ-αρίστερος (erkl. ἄνθρωπος ἀριστερός, cf. -ος· ἀμφοτέρωθεν ἀρ-ός· οὐκ αἴσιος, οὐ δεξιός, ἐναντίος τῷ περιδεξίῳ H., s. PhrynS 217) kom. nach περιδ. Ar. f. 512.

ἀ⟨μ⟩φ-αρμένη· δίκελλα Λάκ H., cf. ἄρμενον.

ἀμφασίη: s. ἀφασίη; **ἄμφασμα**: s. ἀμφίμαστον.

ἀμφ-αυγεῖ· ἀντιλάμπει (l. ἀμφιλ.?, s. 41152) H.

κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀύτευν (= ξηρὸν ἦχον ἀπετέλουν EM; δύο μέρη λόγου, ἵν' ᾖ· ἀμφ' αὐτοὺς αὖ. ἀύ. [AB]· τινὲς δὲ περίξηρον, ἓν μέρος λόγου [= **ἀμφαῦον**] T) M 160.

ὅταν κοπῇ ἢ κολουσθῇ ἡ ἐλάτη περὶ τὸ λεῖον τοῦ στελέχους, περιφύεται μικρόν, ὑποδεέστερον εἰς ὕψος, καὶ καλοῦσιν οἱ μὲν **ἄμφ-αυξιν**, οἱ δὲ **ἀμφι-φύαν** Thphr. 3·71, cf. 98.

ἀμφ-αφάω. Nbf. (cf. ἀμπέχω) **ἀμπαφῶν** ἄορ χειρί u. τόξον Or. [Jamb.] b. KeilPrem. I 16 [IIp]: rings betasten (-όωντα· διὰ χειρὸς ἔχοντα καὶ περιψηλαφῶντα H., cf. ApS.; meist ptc., doch -ᾷς u. -οῷεν H., ἐν χερσὶν λίθον -άεις Orph. l. 528, μὶν -άασκε Mosch. 295), καί κ' ἀλαὸς διακρίνειε τὸ σῆμα -όων θ 196, cf. ApRh 2199, κόιλον λόχον -όωσα δ 277, τόξον -όωντας (vl. med.) νευρὴν ἐντανύσαι τ 586, ὁλκὸν ὑπήνης No. σ 93, πόδε dist. πιέζειν Aret. 267, cf. 186 (abs. 141), μίτον Christ. ecphr. 109, übtr. (cf. ἀμφέπω) σθένος Apollin. 11330, cf. 7213, ψεύδη Timo 27. med. μαλακώτερος -άασθαι Ἕκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν X 373, cf. Orph. l. 189, ἄνακτα τ 475, τόξον (sch. μεταχειρίζεσθαι) θ 215, χερσίν τ' -όωντο καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο (ὅρμον) ο 462. — s. ἀφάω.

ἀμφ-εικάς· ἡ περὶ εἰκάδα (u. †ἀμφικάς· ὑστέρα) H., Folge ἐννεακαιδεκάτᾳ εἰκάδι -άδι IG XII 3·330 [Thera c. 200a], cf. DialI. 3720 [Kos c. 200a]; s. ἀμφιδεκάτη, ἀμφέρχομαι.

ἀμφεκτήρ: s. ἀμπέχω; **ἀμφελόνη**: s. ἀμπεχόνη.

ἀμφὶ δ' ἀραιὴ ἰξὺς **εἰλεῖται** κόμμα μελαγκράνινον (wie ἀμφίκειται) Philit. b. Str. 168; **ἀμπ-ειλήδιον** (so)· †πηλίον (l. πηνίον) H.; **ἀμφ-ελικτός, -ελίσσω**: s. ἀμφιελίσσω.

ἀμφ-ελ[λ]αΐς· μάζα ἐλαίου πλήρης H. [H 449, M 5).

ἀμφ-ελάσασα· περιεγείρασα, κινήσασα H. (ἀμφὶ .. ἤλασαν πανέρημα θεὸς **ἀμφ-ελελίζοι** (συνσείσει τὴν ἔρημον LXX) Apollin. 2817, γαῖαν Γαιήοχος Orph. f. 26, med. (Tm. 40617), ἀμφίσβαινα -ζομένη μελέων ἑτερόζυγι παλμῷ No. 5148, οὐρή 6185, -ξάμενος (beim Sturze) QS 11465; ähnl. ἥ τε (λίμνη) μέση Λιβύης **ἀμφ-έλκεται** κόλπον DPer. 268.

ἀσκῷ **ἀμφ-ελυτρώσας** (par. περικαλύψας, περισκεπάσας) δέμας Lyc. 75, ἄνδρας ἀγαλματώσας -σει πέτρῳ (par. ἀπολιθώσει) 845.

ἀμφέμενος: s. ἀφίημι; **ἀμφέννυμι**: s. ἀμφιέννυμι.

ἀμφ-ενέπουσι Nic. th. 627 vl. st. ἀμφὶς ἔπ., s. 41215.

ἀμφ-έπω: s. ἀμφιέπω. [Lyc. 504.

ᾗ ζυγὸν δούλειον **ἀμφ-ήρεισαν** (par. περιέθηκαν) λύκοι

ἀμφερέφω: s. ἀμφηρεφής. [Achae. 36.

ἀμφ-ερκῆ πίθον (erkl. πάντοθεν κύκλῳ περιειργόμενον) αἰδὼς **ἀμφ-ερύθηνε** παρήϊα QS 160, cf. 1441.

ἀμφ-έρχομαι: μὲ κουράων ἀμφήλυθε (περιῆλθεν, περιήχησεν, περιέλαβεν ἀμφοτέρωθεν H.) ἀυτή ζ 122, μὲ (vl. μοὶ) κνίσης ἀ. ἀυτμή μ 369; αἱ φωνίοι πεντακαίδεκ' ἀμέρανς ἀμφεληλεύθεν ὁ ἄρχων τᾶς δίκας DialI. 4999 [Gort. Va], cf. ἀμφεικάς.

ἀμφέρω: s. ἀναφ.; **-έχω**: s. ἀμπ.; **-εωρία**: s. -αιωρέω.

?**ἀμφ-ε[ν]ώτας** (nach ἀμφεωρία)· ὁ Κρητικὸς χιτών H., Ἀνφεωτίδης Λακκιάδης IG III 78 [IIp], s. ἐώα, ἑωμοῦ, **ἀμφινώτους**· χιτῶνας ἢ φελόνας Κρῆτες (s. ἀμφώμοις). **ἄμφωτος**· χιτῶνος εἶδος H., **ἀμφώτας**· χιτών τις· καὶ **ἀμφίνωτις** EM.

ἀμφ-ήκης, ες, dor. **-άκης**, Nbf. **ἀμφι-ηκές** (so)· ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον H.: zweischneidig, ξίφος Φ 118.., Maxim. 385, Ba., Eu. E. 688. φάσγανον K 256, Ba., ἄορ Orph. l. 709, = -ης γένυς So. E. 485l; δόρυ Ae. A. 1149, ἔγχος So. Ai. 286, στόμα an. ep. [IIa] b. Ath. 116a, vgl. noch VT Is. 5916 Θ, Porph. K 694, -ες· ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠκονημένον βέλος· ἢ κεραυνός (Cleanth. h. 6, πυρὸς βόστρυχος Ae. Pr. 1044an), ἀμφά[λ]κης· ἀξίνη H.; übtr. κέντρον der πήματα Ae. Pr. 692l, δύα Ba. 179, φιλοσοφία πρὸς τὸ πρακτικὸν καὶ πρὸς ἡσυχίαν Chio ep. 5, παῖς -ει γλώττᾳ λάμπων Ar. N. 1160l, χρησμός nb. διπρόσωπος Luc. ITrag. 43 (vl. ἀμφήρης), ἔλεγχοι GrNyss.

ἀμφ-ήμερος πυρετός (κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ -ου So. f. 466; cf. ἐφήμερος)· ὃν **-ημερινὸν** οἱ ἰατροί PhrynS. 433, -ός· ὁ καθημερινός (cf. CassFel. 59, -ὸν Ἀττ. λέγουσι τὸ καθ-όν Moer.)· καὶ ἀμφήμερον ὁμοίως EM, -ός· cottidianus (νόθος -ός· non vere cott.) Gl.; -οὶ πυρετοί dist. τριταῖοι τεταρταῖοι Hipp. φά 15 (dist. νυκτερινός ἐ 16), Pl. Tim. 86a, τοῖς πυρεταίνουσι -ὸν παρ' ἡμέρην erkl. ἀπὸ δύσιος ἐς μεσημβρίην ἢ ἀπὸ μ. ἐς ἑσπέρην ἢ ἐπίπροσθεν ἐς νύκτα Aret. 69, cf. Gal. 7336 (zu den διαλείποντες πυρετοί opp. συνεχεῖς) usw., Oxy. 1151 [Vp], Plin. 28228, -αὶ περίοδοι Philo I 427; schlecht **ἀφημερινός** TheolArithm 52, öfter vl.

ἀμφηρεφής· ἀμφίστεγος, πλήρης H., -ές· ἀμφοτέρωθεν ἐστεγασμένον· ἢ κατάσκιον Ph., BA, Sd, τόξ' ὤμοισιν ἔχων -έα τε φαρέτρην (ἀμφοτέρωθεν ἐσκεπασμένην [H.]· ἢ πάντη ἰσχυράν EM) A 45, s. ἀμφήρης; χειμερινὴν **ἀμφ-ερέφει** καλύβην Ant(Sid). AP 1137.

ἀμφήρεις νῆες· ἀμφοτέρωθεν ὁρώμεναι (s. ἀμφαρής) ἢ ἐρεσσόμεναι H., cf. Poll. 182, δόρυ Steuerruder Eu. C. 15 [**-ηρικὸν** ἀκάτιον (ἐν ᾧ ἕκαστος τῶν ἐλαυνόντων δικωπίᾳ ἐρέττει sch., cf. H., Ph.; Poll. 182) der λῃσταί Th. 467, σκαφίδιον an. b. Sd]; -ης αὐλός· ὁ ἑκατέραις χερσὶ κατεχόμενος καὶ σύμφωνος· καὶ στόμα -ες· ἀμφοτέραις γνάθοις ὁμοίως ἐσθίον EM, s. auch ἀμφήκης; -εις (= ἀμφηρεφεῖς) σκηνὰς ἀνίστη τεκτόνων μοχθήμασιν Eu. Ion 1128, βωμὸν πέριξ νήσαντες -η ξύλα Herc. 243. [Ἀ. att. ion. = -άρης lak. böot., cf. Ἀμφάλκης, Δρομάρης usw.]

ἀμφήριστος 2 (ἐρίζω): umstritten, unentschieden (anceps Gl.), ἢ παρέλασσ' ἢ -ον (sc. ἔλασμα Eust.) ἔθηκεν v. Wagenrennen (ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον [cf ApS.], ἀμφίλογον, ἀμφιβαλλόμενον H., ἀμφισβητήσιμον B) Ψ 382, cf. 527, ἀγών Philo II 116, νεῖκος ApRh. 3627, κλόνος No. ι 85, νίκη Plan. 56 [sp.], App. bc. 4566, ὑπερβολή Ios. 1676, τὸ γὰρ πέλεν -ον ApRh. 4345, -α πέλοιτο ἢ .. ἢ Arat. 712, cf. Ant(Thess). AP 7369; γένος Call. 15, λόγος nb. ἀδιάκριτος Luc. ITrag. 25, τὰ τῆς πτώσεως ApD. scr. 10416, κούρη (= περιμάχητος) Orph. A. 1317 [**ἀν-αμφήριστος**· ἀναμφισβήτητος Sd, -ον· ἀναμφίλογον Sd, H., μάρτυς No. υ 125, ἔπος κ 122; -ως δεικνύναι ClA. 1101]; wetteifernd, gleich(kommend), φάλαγγες ἔμενον ἀκέραιοι -ους ἔχουσαι τὰς ἐλπίδας Pol. 585, πόλεις διὰ τὴν εὐκαιρίαν Str. 361, σθένος Opp. c. 277, γενέθλη dist. ἑτέρη προβέβηκε h. 190, Κράσσος τῇ Πομπηίου δόξῃ App. bc. 1560, cf. Phlp. μ 1836, πολίτης Εὐρυβάτῃ u. -ος ἰσχύν dist. φρονήσει λίαν ὑπερφέρων an. b. Sd, δύο μάλιστα -οι Luc. eun. 4; zwhft -ον· ἄνισον Ph., BA, Sd, EM. [sp. npr.]

ἀμφής: s. ἀμφίας.

ἀμφί praep. [lat. amb-urere, ahd. umbi], elid. ἀμφ', wie b. ἀντί keine Anastrophe (Hdn. I 480; ἄμφι ?vl. ApRh. cod. L); Nbf. **ἀμπι-** (ἐσθότε καὶ ἀμπί ἐν συνθέσει Hdn. II 950) zuw. vor Asp., ep. ggr. ἀμπέχω (ἀμπεχόνη), ther. Ἀμπιχάρης, tar. ἀμπίθυρον, sonst ἀμπίστασθαι usw., ἀμπειλήδιον, lak. ἀμπέσαι, zwhft kret. περιαμπέτιξ usw. (41059) u. ἀμπ' ἀπάλᾳ

δέρᾳ (überl. ἄντια πα-) Sa. 46: Grundbdtg auf beiden Seiten, vgl. ἄμφω, ἀμφότερος, ἀμφορεύς, ἄμφωτος usw., dann ringsherum, um, beide Bdtgn zB. in ἀμφίαλος, vgl. auch -ί· περί, ἐξ ἑκατέρου μέρους S^d, Ph., BA; oft auch Tmesis möglich, vgl. ἀ. δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσατο Ξ 178 nb. ἀμφιέσασθε χιτῶνας ψ 131 usw. u. bes. ἀμφιέπω, doch vornehml. b. Sp., zB. περισαίνουσιν ὅμιλον ἀ. τε λιχμάζουσι καὶ ἀθρόαι ἀμφιχέονται Opp. h. 4_{321}, in ält. Epos noch hfg als adv. (od. praep.) nb. dem verb. in lebendigem Gebrauch (über metr. Bdtg der Cäsur s. zB. ἀμφιπεριστρέφω)

I. adv. (meist in späterem Satzglied, durch δέ od. τέ angeschlossen) **a.** am Körper, βλέφαρ' ἀ. καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀυτμή ι 389, ἀ. δὲ ὄσσε νὺξ ἐκάλυψε (s. ἀμφικαλ.) Ε 310.., φύλλοις ἀ. κνήμας ἐκάλυψεν Batr. 161, ἀ. δὲ τήν γε στέφον ἄνθεσι (s. ἀμφιστεφής) Hes. o. 74, cf. ApRh. 1_{1123}, δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀ. τένοντας (s. ἀμφιδέω) Ρ 290, ἀ. δέ τ' ἀίσσονται (sc. γένυες ἀ. ὀδόντα) Λ 417. ἀ. δὲ χαῖται πίτνανται Χ 401, ἱδρόα ἀπενίζοντο θαλάσσῃ ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀ. τε μηρούς Κ 573 (παρειὰς ἀ. τε δειράς β 153), σπόγγῳ ἀ. πρόσωπα ἀπομόργνυ Σ 414, λοῦσαι ἀ. τ' ἀλεῖψαι Ω 582, ἀ. δ' ἐλαίῳ χρίσομαι ζ 219, ἀ. δὲ λευκὸς ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο Hes. th. 190; ἵππους ζεύγνυον, ἀ. δὲ καλὰ λέπαδν' ἕσαν, ἐν δὲ χαλινοὺς ἔβαλον Τ 393, ἀ. δὲ εἵμαθ' ἕσσατο ζ 228, cf. Ξ 178.., ApRh. 3_{1204}.. (s. ἀμφιέννυμι), ἀ. δ' ἄρα χλαίνας βάλον ἠδὲ χιτῶνας δ 50.., cf. ω 367, ἀ. δὲ χεῖρας βάλλομεν δ 454 (s. ἀμφιβ.), ἀ. δὲ χλαῖναν περονήσατο Κ 133, cf. Φ 507, ἀ. δ' ἄρα ζώσαντο περὶ μήδεα χερσὶ φάρεα QS 4_{188}, ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀ. δὲ φύλλα ἠφυσάμην η 285, ἀ. δὲ δεσμοὶ ἔχυντο θ 296, cf. ἕνδεκα δίφροι· ἀ. δὲ πέπλοι πέπτανται Ε 194, (ὀμφαλὸν) στέμμασί γ' ἔνδυτον, ἀ. δὲ Γοργόνες Eu. Ion 224'; syn. περί s. Sp. 410_{40}. **b.** Menschen (s. ἀμφίστημι usw.), εὗρε Μενεσθῆα ἑσταότ', ἀ. δ' Ἀθηναῖοι Δ 328, πολλὰ πατὴρ καὶ μήτηρ λίσσοντ', ἀ. δ' ἑταῖροι Χ 240, ἀ. δὲ λαοὶ κωκυτῷ εἴχοντο κατὰ ἄστυ Χ 408, cf. λ 136, ἀ. δ' ἑταῖροι εὗδον Κ 151, cf. Ο 9.., ApRh. 3_{1347}.., ἀ. δ' ἑτ. ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος ι 492, εἴαθ' ὁμηγερέες Ω 83, cf. ι 544.., ἠγερέθοντο ρ 33, ὅμιλος ἐστεφάνωτο Hy. Ven. 120, cf. ApRh. 4_{603}, Opp. c. 4_{136}, QS. **c.** sonstige Dinge, πελέκεας στῆσεν, ἀ. δὲ γαῖαν ἔναξε φ 122, πῆξε δόνακας, ἀ. δὲ δέρμα τάνυσσε βοός HyMerc. 49, οὐδὸν ἔθηκε, ἀ. δὲ νηὸν ἔνασσαν HyAp. 298, τεῖχος ἐτειχίσσαντο, ἀ. δὲ τάφρον ἤλασαν Η 449, κρῆναι, ἀ. δὲ λειμῶνες θήλεον ε 72, cf. Hes. th. 194, ApRh. 1_{280}, ἄλσος αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀ. δὲ λειμών (sch. λείπει ἐστίν ἢ θάλλει) ζ 292, ἀ. δ' ἔεν ἄλσος ρ 208, ἀ. δὲ νῆσοι πολλαὶ ναιετάουσι ι 22, καπνὸς γίγνεται Χ 149, τάμνοντ' ἀ. βοῶν ἀγέλας, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας Σ 528, ἔκειτο μέγας λῖς, ἀ. δὲ κάπροι δοιοί Hes. sc. 172, δαῖτα πένεσθαι, ἕδρας τε ξύλα τ' ἀ. καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ γ 429. **d.** Licht u. Ton, ἀ. δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο Χ 134, ἀ. δὲ πόρκης χρύσεον ἀστράπτει Ilparv. 5; πέσε λίθος, μέγα δ' ἀ. πύλαι μύκον Μ 460, cf. Υ 260, Ἀργέιοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀ. δὲ νῆες κονάβησαν Β 333, cf. κ 398, Hes. th. 839.., ἀ. δ' ἐκτύπουν πέτραι So. T. 787, ἀ. δὲ κῦμα βέβρυχεν ε 411, ἀ. δὲ ὕδωρ κελάδει Sa. 4, ἀ. δὲ γέλως γλυκὺς ὦρσε χάριν Pi. P. 8_{85}. **e.** übtr., ἀ. μάλα φράζεσθε, φίλοι! κέλομαι γὰρ ἄστυδε ἰέναι, μὴ μιμνέμεν ἠόα ἐν πεδίῳ in utramque partem (s. 412_{18}) Σ 254; μὶν φρένας ἀ. κακαὶ τείρουσι μέριμναι Mimn. 1, ἀ. δ' ἐμὸν κῆρ ἄχνυτ' ὀιζυρῶς QS 3_{480}.

= scheinbar praep. **a.** c. dat. α] commodi, ἀ. δὲ Σελλοὶ σοὶ ναίουσι Π 234, ἀ. δέ μοι χεὶρ ὀδύνῃσιν ἐλήλαται 517, ἀ. δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι Ω 452; über ἀ. δέ οἱ κροτάφοισι σείετο πήληξ Ν 805, ἀ. δέ οἱ Χάριτες ὅρμους ἔθεσαν χροΐ Hes. o. 73 usw. s. IIA. β] instr. μίστυλλον τἆλλα καὶ ἀ. ὀβελοῖσιν ἔπειραν Α 465.. (nb. μίστυλλον ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν Η 317..), cf. Ι 210.., QS, Eu. C. 302, γναμπτοῖς πεπαρμένη ἀ. ὀνύχεσσιν Hes. o. 205, cf. QS 1_{348}.., Orph. l. 496, ἦτορ ὀξείῃς εἰλεῖτο πεπαρμένον ἀ. ὀδύνῃσιν ApRh. 4_{1067}, cf. οἰδαλέους δ' ἀ. ὀδύνῃς ἔχομεν πνεύμονας Archil. 9; ἀ. δὲ παρδαλέᾳ στέγετο ὄμβρους Pi. P. 4_{81}. **b.** c. acc., ἀ. δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα Ζ 117, ἵππων μ' ἀ. κτύπος οὔατα βάλλει Κ 535, ἀ. μ' ἵκετ' ἀυτή Λ 466, ὅτε κάπριον ἀ. κύνες σεύωνται 414; ἀ. δὲ χαίτας φόνῳ πεπάλακτο στήθεά τε Thcr. 25_{224}.

II. praep. **A. c. dat.** **1.** um (..herum) **a.** örtl. α] beim Menschen αα] Haar, Träne, Kleid, Schmuck, Waffe; Furcht, Tod, Grab; ἀ. ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα Γ 328, cf. Β 45 (βάλετο ξίφος), Ε 738 (β. αἰγίδα), ρ 197 (βάλλετο πήρην).., Hes. sc. 200.., ApRh., Call., QS.., So. f. 415, ἀ. δὲ χαῖται ὤμοις ἀίσσονται Ζ 509.., θῆκ' ἀ. στήθεσσι π 174, cf. Β 388.., στέρνοις ἀ. nb. κρατὸς πέρι Ba. 17_{51}, δοραὶ ἀ. πλευρῇσι Thgn. 55, cf. Hipp. ἀἐ 50, στεῖλαι ἀ. χρωτὶ πέπλους Eu. B. 821, ὅρμοι ἀ. δειρῇ HyVen. 88, cf. Sa. 46, ἀ. βραχίοσι Asius 13, cf. Eu. Ph. 121', ἀ. ἄρθροισιν ἐπιπωρώματα Hipp. πρ 2_{8}, φθινύθει ἀ. ὀστεόφιν χρώς π 145, ἀ. κόρσᾳ Alcae. 34, ἀ. κρατὶ κείμενος πλόκος Eu. M. 1186, cf. An. 147, ἀ. κόμαισι βάλῃ κόσμον Pi. O. 3_{13}, cf. Ba. 16_{105} (ἀ. χαίταις δίνηντο ταινίαι), δάκρυ' ἀ. βλεφάροις Eu. Su. 49' (ἀ. κεράεσσιν ἱδρώς Ν 704); ἀ. ποσσὶ πέδας ἔβαλε Ν 36, cf. ξ 23 (ἀ. πόδεσσιν ἀράρισκε πέδιλα). Hes. o. 541, Thcr. 25_{102}, ApRh.., Pi. P. 4_{96}, ἀ. πέπλος ἐλελίζετο ποσσίν HyCer. 182 usw.; ῥῆξεν δέ οἱ ἀ. χιτῶνα Ν 439. ἀ. Μενοιτιάδῃ σάκος καλύψας Ρ 132, cf. ἀ. εὐνῇ ἐφαπλώσαντες ἄωτον Orph. A. 1336; ἀ. ὀφθαλμοῖς φόβος Ae. Pe. 168, ἀ. δέ οἱ θάνατος χύτο Ν 544, cf. QS 2_{635}.., ἀ. αὐτοῖσι τύμβον χεύαμεν ω 80, cf. Eu. Ph. 1664, ApRh. 1_{1306}. ββ] Umgebung, ἀ. παιδὶ βάλε πήχεε ω 347, cf. φ 223, ApRh. 4_{136}.., QS, Sim. 37, ἀ. γούνασι βάλε χεῖρας η 142, μέσσον κάρη ἀ. μετώπῳ πλῆξε ApRh. 1_{427}, ἀ. αὐτῷ βαῖνε zum Schutze Ε 299.., cf. Ρ 359, ἀ. αὐτῷ πελεμίξαι Π 108, ἤριπε ἀ. αὐτῷ über ihn Δ 493, κτεῖνε ἀ. ἐμοί (ἐπάνω ἐμοῦ Eust.) λ 423, cf. QS 3_{302}, ἀ. σώμασιν πεπτωκότες ἀποιμώζουσι Ae. A. 326, cf. So. An. 1223, Eu. Ph. 1578', ἀ. Γαίῃ ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καί ῥ' ἐτανύσθη πάντη Hes. th. 176, ἕστασαν ἀ. Μενοιτιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες Ρ 267, cf. QS 12_{358}.., ἀ. Ἀλκαθόῳ ὡρμήθησαν Ν 496, cf. 526, ἀ. αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον Ι 470. β] sonst αα] Hülle, Einschließung, Umfassung, ἀ. ὀχέεσσι βάλε κύκλα Ε 722, ἀ. ἑρμῖσιν χέε δέσματα θ 278, ἀ. δὲ χεῖρα βάλλ' ἔγχεϊ φ 433. ἀ. ἐνὶ δούρατι βαῖνε ε 371, εἵλετο ἀξίνην ἐλαΐνῳ ἀ. πελέκκῳ Ν 612, ἀ. βάκτροις ἔρεισμα θέμενος Eu. Herc. 108', κρεμᾶσθαι ἀ. τῷ ξύλῳ Hipp. ἀἐ 5, ἀ. δουρὶ ὀστέον ἐρραίσθη ApRh. 1_{1033}; ἀ. νεῶν ἐδωλίοις (πῦρ φλέγει) So. Ai. 1276, ἀ. δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει ζ 9, ἀ. δὲ νύκτα ἐκάλυψε μάχῃ Ε 506, εἰ ἀκτῖνες συνίωσι καὶ ἀ. ἐνὶ πεπλήθωσι (sch. εἰς ἕνα τόπον συστρέφωνται) Arat. 841, ἀ. πυρὶ στῆσαι τρίποδα Σ 344.., βόθρον ὀρύξαι, ἀ. αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι κ 518. ββ] Umgebung, meist = bei, τὸν ἀ. βουσὶ βουκόλον τραφέντα Eu. IA 1291', cf. Ο 587, ὄλοντο ἀ. σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσι Σ 231, cf. So. Euryp. $5{\cdot}3_{14}$, ἀ. σκηναῖς ἑπόμενοι Ae. Pe. 1000', ἀ. κρουνοῖς ζεῦξαι Πάγασον Pi. O. 13_{63}, Πέργαμον ἀ. τεαῖς χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται (sch. κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος) 8_{42}, ἀ. Ἀχέροντι ναιετάων Ν. 4_{85}, cf. 9_{40}.., Lyc. 1343, QS 6_{465}, ἔμελλον ἀ. αὐτῇ (τῇ Σαλαμῖνι) τελευτήσειν Hdt. 7_{143}, μέλαθρον ἀ. ἀνδριάντι σχεδόν Pi. P. 5_{40}, ἀ. τύμβῳ ὀνειδίζεις πατρί Eu. Hel. 1009, cf. Lyc. 335, ταῦρον ἀ. πυρῇ σφάξαν IG XII 5·305 [Ep. I^a], cf. KE 949 [Κ3], dazu cf. ἀ. δείπνοις ὀξίδ' ἀργυρᾶν ἔχει Sopat. 19, αἰῶνι δὲ παυρῷ πόνος ἀ. πόνῳ Leid bei (= über) Leid Sim. 39; εἶδον αὐτὰς ἀ. δρυμοῖς (-ούς Bruhn) ἀθλίας in Eu. B. 1229. γ] Licht, Laut, λάμπε ἀ. γυίοις Ba. 16_{124}, κρέα δ' ἀ. ὀβελοῖσι μεμύκει μ 395, ἀ. δέ οἱ βράχε τεύχεα Μ 396.., Hes. sc. 423, ἀ. δὲ κῦμα στείρῃ ἴαχε β 427. = m. dopp. Dativ (s. auch Sp. 405_{61}), ἀ. δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε Σ 205, cf. Ν 805, Call. f. 124, ἀ. δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε Κ 257.., cf. Hes. th. 578, ἀ. δέ οἱ στήθεσσιν ἐσφίγγετο πέπλος Thcr. 7_{17}, ἀ. δ' ἄρα σφιν κορύθεσσι ἠέρα χεῦε Ρ 268, ἀ. δὲ χεῖρας δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι ψ 207, cf. χ 471, ἀ. δὲ δάκρυα χεύατό οἱ ἀπαλῇσι παρηίσιν QS 13_{324}. **b.** übtr. α] zur Angabe des Grundes, um .. willen, um, über αα] b. Streit, Mühe(waltung), ἀ. Ἑλένῃ καὶ κτήμασι μάχεσθαι Γ 70, ἀ. εἰδώλῳ δῄουν ἀλλήλων βοείας Ε 451, ἀ. δ' ἄρ' αὐτῷ Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον ὑσμίνην Ξ 447, πᾶσαι ἀ. ἐνὶ φωτὶ μάχην ἔθεντο Hes. sc. 261 usw., cf. Μ 421.., Hes. sc. 411.., ApRh., QS, Pi. I. 8_{27} (ἔρισαν).., an. trag. 458, Hdt. 6_{129} (ἔρις ἀ. μουσικῇ), Luc. dd. 20_{14}, ἀ. αὐτῷ θῆκε κέλαδον Ι 547; νεῖκος ἐτύχθη ἀ. βοηλασίῃ Λ 672, cf.

Ω 108, δικαζόμενος τεύχεσιν ἀ. Ἀχιλῆος λ 546, ἀ. δώλῳ μωλεῖν IusGort. 1 17, ἀ. ἀστραγάλοισιν ἐψιόωντο ApRh. 3 117, κρίσις ἀ. ἀέθλοις Pi. O. 7 80; ὅσα ἐμόγησεν ἀ. ἐμοὶ δ 153, cf. ApRh. 4 733, QS, ἀ. ἀρετῇ τρίβου καί σοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω Thgn. 465, cf. Pi. P. 11 54, βουσὶν ἀ. ἀγελαίαις ἔργον ἔχων Thcr. 16 55. cf. Maxim. 479.., ἀ. κηδείῃ νέκυος μένον ApRh. 2 836, vgl. αὐδὴ τροφὴν ἀ. σοὶ πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον So. E. 1144, cf. OC 1614, φύλακα ἀ. σοὶ λείψω τροφῆς Ai. 562. ββ] b. Verb. des Affekts, ἀ. ἀστραγάλοισι χολωθείς Ψ 88, cf. B 782. Call. 3 232.., QS. Sem. 7 34 (μαίνεται ἀ. τέκνοισιν κύων), Pi. N. 10 80, So. T. 727 (ἀ. τοῖς σφαλεῖσιν ὀργή); ἀ. Ὀδυσῆι δαίεται ἦτορ α 48, cf. ApRh. 3 459 (τάρβει).., Opp. h. 1 728, QS, Ae. Pr. 182[1] (δέδια ἀ. σαῖς τύχαις).., So. OC 492... Hdt. 6 62, Ios. b. 5 92, Luc. Gall. 21, ἀ. ἐμοὶ στένεις So. E. 1180, cf. T. 937; φθόνος ἀ. σοῖς λόγοις Rhes. 457[1], ἀ. οἱ κεχάροντο QS 6 124. γγ] b. Verb. sentiendi et declar., πολλὰ μάλ' ἀ. φόνῳ μερμηρίζων Π 647, cf. Eu. Held. 40, ἀ. γάμῳ συνόμεθα N 381, cf. Hes. f. 96 42, ἤνδανε βουλὴ ἀ. ἐμοί ξ 338, cf. ε 287, ApRh. 4 577.., QS, Or b. Plut. Arat. 53, δόλον ἀ. ἐμοὶ πλέκεις Ae. Ch. 220; ἀ. Ὀδυσῆι μυθεόμην δ 151, cf. ξ 364, DPer. 26, λόγος Hdt. 3 82, cf. 4 127, μάρτυς ἀ. προξενίαισι Pi. Oxy. IV 659, ἀ. ἀρετᾷ κελαδέων P. 2 62, cf. O. 9 12.., μεταλλῆσαι ἀ. πόσει ρ 555, cf. τ 95.., ἀρνεύμενον ἀ. βόεσσι HyMerc. 390, οὐ ψεύσομαι ἀ. Κορίνθῳ Pi. O. 13 52, cf. ἀ. πόδοις ἀκὴν ἔχε Opp. c. 1 22, ἀμηχανέεσκε ἀ. μύθῳ No. κ 20, ἀ. τῇ ἀπόδῳ πείσομαι Hdt. 5 19. β] in Betreff, μῦθον Ἀχαιῶν ἀκούεις, ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει· ἀ. δὲ νεκροῖσιν, κατακαίεμεν οὔ τι μεγαίρω Η 408, ὅσσα δ' ἀ. ἀέθλοις, Τιμοδαμίδαι ἐξοχώτατοι Pi. N. 2 17, cf. 6 14, ὁμοῖα διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀ. τε βουλαῖς ἔχειν P. 5 119, cf. Ba. 9 44, ὅσσα πέπρωτο γενέσθαι ἀ. Κρόνῳ Hes. th. 476, ἀ. κρίσι (vl. -σιος) τοσαῦτα ἐγένετο Hdt. 6 131, ἔχει ἀ. τῇ ὁδῷ ὧδε 5 52, cf. 1 140, ἀ. τούτοισιν εὖ σχήσει So. Ai. 684, φθόνον Ζεὺς θέλοι ἀ. σοῖς λόγοισιν εἴργειν Rhes. 457[1]. γ] um, bei (cf. ἀ. ἀνθρώπων φρασίν ἀμπλακίαι κρέμανται Pi. O. 7 24), ἀ. σοι πάθη δρῶσα Ae. A. 893, τὰ πάντ' ἰδόντες ἀ. ἐμοί (sch. περὶ ἐμὲ πάθη) So. Ph. 1354, ἃ ἀ. τοῖν παίδοιν κακὰ ἔστι, σημανοῦσ' ἐλήλυθα OC 366, cf. Eu. O. 1051[1]. 2. gegen, βαλὼν ἀ. ἐμοὶ βέλος Ae. f. 180, λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα, τοὺς δ' ἀ. Ὀδυσσεῖ So. Ai. 303; erga, ὕπατος ἀ. τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν Pi. P. 6 42. 3. auf, ταῦρος φέρει ἀ. νώτοις Σιδωνίαν γυναῖκα Anacr't. 54. 4. durch, per, κῆλα (φόρμιγγος) θέλγει φρένας ἀ. τε Λατοΐδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν Pi. P. 1 12, αἰεὶ δ' ἀ. ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον O. 5 15, cf. P. 1 80, 8 34, ἀ. παρειαῖς ψυχὰς ἔφλεγες ἡιθέων Philipp. AP 11 26; infolge, prae, ἀ. θυμῷ ἔρριψεν iratus So. f. 140, ἀ. τάρβει τῷδ' ἐπώμωξεν πάθει Ae. Ch. 547 (cf. περὶ φόβῳ 35[1]), θανάτου ἀ. φόβῳ (διὰ τὸν φ. τοῦ θ. sch.) Τυνδαρὶς ἰάχησε Eu. O. 825[1], ὃ δ' ἀ. ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπε ApRh. 2 96; gemäß, σέο δ' ἀ. τρόπῳ (σοῦ περὶ τὸν τρόπον εἰσίν sch.) τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες Pi. N. 1 29. 5. v. der Zeit, Πυθοῖ δ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου δ' ἀλίῳ ἀ. ἑνί (sch. ἓν μιᾷ ἡμέρᾳ) Pi. O. 13 37.

B. c. acc. 1. örtl. a. allg. v. Stätte, Umgebung, Gegend; dabei α] Menschen, οἵ τ' ἀ. Ἄρμ' ἐνέμοντο B 499, cf. 574.., ApRh. 2 514, QS, Pi. P. 4 180 (ἀ. Παγγαίου δέμεθλα), Eu. IA 713, οἱ ἀ. τὴν οἴκησιν opp. οἱ πρόσω οἰκοῦντες X. oe. 4 8 (ἀ. τὰ ὄρια syn. πρὸς τοῖς ὁ. Cyr. 2·4 16, opp. ἀ. τὰ μέσα Ἑλλάδος vect. 1 6), ναιετάοντες Τάρταρον ἀ. μέγαν HyAp. 336; ἐνέμοντο Βοαγρίου ἀ. ῥέεθρα B 533, κατεκοιμήθημεν ἀ. ῥοὰς ποταμοῖο Λ 732, ἀ. Ἀχελώιον ἐρρώσαντο Ω 616, cf. H 329.., Archil. 21, Pi. P. 10 56, Lyc., X. an. 6·2 11, τοὺς ἀ. Νείλον δαίμονας Ae. Su. 922, ἀ. Μαιῶτιν λίμναν Pr. 418[1], cf. ἀ. ψάμαθον ἐκβεβλημένος So. Ai. 1064, ἀ. ἀλωὰν φοιτᾶν Thcr. 1 42, cf. 4 19; κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀ. ἄλα ἔλσαι Ἀχαιούς Α 409, ἀ. πύλας ὅμαδος ὁρώρειν Ι 573, cf. Eu. Su. 11.., πόλιν ἀ. δύο στρατοὶ εἷατο Σ 509, ἐμάχοντο ἀ. Καλυδῶνα Ι 530, cf. Χ 381.., Ae. Se. 151[1] (ἀ. πόλιν [λ 510] κεύθεται αἴῃ ApRh. 4 535), πολὺν κατείχετ' ἀ. Τροίαν χρόνον So. Ai. 415[1], ἀ. Σαλαμῖνα ἐσσωθῆναι Hdt. 7 142, cf. 8 76, X an. 1·2 8, Pl. Menex. 242[e]; ἀ. κρητῆρα τραπέζας τε κείμεδα λ 419, παίζομεν ἀ. τράπεζαν Pi. O. 1 17, cf. f. 187, ApRh. 2 811, ἀ. βοὸς ἐπέτην κρέα Λ 776, ἀ. ἅλητα κυπτάζει Sophro 39 (cf. μέση τράπεζα ἀ. σῖτα καὶ τράπεζαν So. f. 599), ἀ. δεῖπνον ὄντες Eu. Ph. 728 usw. (fr. Sp. 409 27), χόρευσε ἀ. κιθάραν Al. 583[1], βουθυτοῦντ' ἀ. βωμόν So. OC 888, cf. Υ 404, Lyc. 202, Sa. 54 (ὠρχεῦντο), ἀ. βωμίαν κρηπῖδ' ἕπτηξε Eu. Herc. 984, ἀ. πυρὴν ἔγρετο λαός Η 434, cf. ApRh. 1 1184, τύμβον ἀ. πυρὴν χεύομεν Η 336, cf. Ψ 256, ἀ. μνῆμα τέθνηκε Eu. T. 39; ἀ. ἄστυ (= κατά) ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς Λ 706, cf. QS 11 429 (πόλις ἀ. Φρυγίαν in Phr. Eus. hist. 764 19, ἀ. Ἀσίαν ἐπαρχίαι 802 2 usw.); ἔμολον ἀ. παρακτίαν ψάμαθον Eu. IA 164[1], deutlicher ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα τήν τ' αἰπύνωτον ἀ. Δωδώνην Ae. Pr. 830, ἦλθεν σταθμοὺς ἐπὶ βούτα βοτῆρα τ' ἀ. νεανίαν Eu. An. 281[1], σὺ μὲν βάδιζε τὰς ἐπ' Ἰνάχου ῥοάς, σὺ δ' ἀ. Θήβας στεῖχε an. trag. 177 (meist an 2. Stelle zur Abwechslung). β] Dinge, ὅτε πλείστη κόνις ἀ. κελεύθους Ν 335, ὕλη σπέος ἀ. πεφύκει ε 63, ἀ. δὲ γαῖαν σήματα πέφαται ApRh. 4 552, (κῦμα) ἀ. ἄκρας κορυφοῦται Δ 425, (Γάργαρον) ἀ. δέ μιν νέφος ἐστεφάνωτο Ο 153, cf. Archil. 54, ἄστρα ἀ. σελήνην φαίνεται Θ 555, cf. Arat. 855.., Sa. 3; ἀ. δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανός Hes. sc. 314, ἀ. ἰστὸν εἰλίσσετο κισσός Hy. 7 40, ἀ. δὲ καυλὸν φάσγανον ἔρραισδη Π 338, ὃς (ἐθείρας) Ἥφαιστος ἔτει λόφον ἀ. δαμείας Τ 383, τροποῦτο κώπην ἀ. σκαλμόν Ae. Pe. 376, πολὺς ἀ. τὰς γένυας ἀφρὸς ἦνσει Ar. L. 1257[1] [Iak.]; στρέφοιμι (ἵππον) ἀ. τέρματα Anacr. 75. γ] Schall, ἀ. μάχη ἐνοπή τε δεδήεις τείχος Μ 35, ὄτοβον ἀ. πόλιν κλύω Ae. Se. 151[1], κωκύματα ἀ. παστάδα So. An. 1207, cf. Φ 592[7], QS 7 221..; τίς ἀ. δώματα κυπεῖ; Ar. Ach. 1072 (parod.). b. v. Menschen α] Genossen usw., ἀ. δέ μιν ἠγερέθοντο Γ 231, cf. T 303.., Hes. sc. 185, ἀ. ἄρα μιν θέον Ζ 238 στὰν ἀ. αὐτὸν Π 601, cf. ω 58 (feindl. ἀ. Ὀδυσῆα ἔπον [ἰ. ἀμφιέπω] Λ 482, ἐσσεύοντο 419), ὄρνυντο τέσσαρες ω 497, πολέες δ' ἀ. αὐτὸν ἑταῖροι Β 417 usw., ἕταροι ἀ. ἔμ' ὀδυρόμενοι κ 486, cf. Τ 5, πολλὰ δέ σ' ἀ. (vl. ἀμφὶς) δάκρυα χέον ω 45, cf. 65, ἕτ. δέ μιν ἀ. φόβηθεν (ἰ. ἀμφιφοβ.) Π 290, πολέες δ' ἀ. αὐτὸν ἑταῖροι ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν Β 417, ὕπτιος ἀ. Ἀχιλῆα κάππεσεν QS 3 379, οἱ ἀ. τόνδε παῖδες Eu. Su. 106, δουλεῦσαι Πόλυβον ἀ. δεσπότην Ph. 1607, οἱ ἀ. τὸν πάππον θεραπευταί X. Cyr. 1·3 7, ἀνὴρ τῶν ἀ. Κῦρον πιστῶν an. 1·8 1, τοὺς ἀ. σὲ προδρόμους h'ch. 1 25, τῷ Κύρῳ καὶ τοῖς ἀ. αὐτόν Cyr. 7·1 1 (= περὶ αὐτόν 2), cf. Ag. 2 8, [A.] κ 398[a] 20, Plut. 230[a] (τοῖς ἀ. αὐτὸν ἐκέλευσε).., Polyaen. 1·31.., δαίμων τῶν ἀ. Διόνυσον Ἄκρατος Paus. 1·2 5, ἀ. τὸν Δ. τεχνῖται Phlstr. vs. 2 16; = Π. und seine Leute (vgl. aber ἐσσεύοντο ἀ. τε Θρασυμήδεα ἠδ' ἀ. Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, ἀ. τε Μηριόνην ἠδ' ἀ. Κρείοντος υἱόν, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ κοῦροι ἅμα στεῖχον Ι 81, οἱ δ' ἀ. Ἰδομενῆα θωρήσσοντο, Ἰδομενεὺς δ' ἐνὶ προμάχοις Δ 252), οἱ δ' ἀ. Ἀτρεΐωνα βασιλῆες δῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ Ἀθήνη Β 445, οἱ μὲν ἀ. Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ὑσμίνην ἤρτυνον Ο 301, cf. Hes. sc. 179, εἰσαγωγεῖς οἱ ἀ. Εὐρύδικον IG XII 7·3 [Am. IV[a]], cf. 5·3 [Ios III[a]], IV 554 [Arg. V[a]], οἱ ἀ. Ξέρξην X. mit seinem Heer Hdt. 8 25, cf. 1 157.. (ἰο 21 ><, περί c. acc. 2 ><, σύν 5 ><, μετά 12 ><), Th. 8 85, X. Cyr. 3·2 8, 10.. (οὐκ ἐδέξαντο τοὺς ἀ. Ἀγησίλαον Ag. 2 11 ~ οὐκ ἔ. τ. περὶ Ἄ. He. 4·3 17, cf. 5·4 5 ~ 7.., πατρὶ ξένοι ἦσαν οἱ περὶ Ποδάνεμον, αὐτῷ δὲ οἱ ἀ. Προκλέα 3 13), Pl. ap. 18[b].. (τίς τῶν ἀ. Πρωταγόραν Tht. 170[e], cf. soph. 216[a], Πιττακοῦ καὶ Βίαντος καὶ τῶν ἀ. Θαλῆν Hmai. 281[e]), Ios. 18 165.., Phlstr., Ael., Phlp. Φ 50 28.., KS; zur Umschrieb (vgl. οἱ ἀ. Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην Λάμπον τε Κλυτίον δ' Ἱκετάονα τ' Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ εἷατο δημογέροντες Γ 146), οἱ ἀ. Μεγαρέας τε καὶ Φλειασίους Hdt. 9·69 1 = οἱ Μ. καὶ Φλ. 2, δόμος ἀ. τοὺς Ἀτρείδας (sch. ὁ τῶν Ἀ. δ.) Eu. O. 1538[1], οἱ ἀ. τὸν Ἴωνα καὶ τὸν Κλείδημον usw. Luc. Philps. 23, cf. cv. 29; οἱ ἀ. τὸν Εὐδύφρονα Leute wie Eu. Pl. Crat. 399[e] = Εὐδύφρων [a]. β] am Leibe (Inneres, Haare, Träne, Kleid, Fessel; Umarmung, Schläge, Tod; ſ. c. dat.), ἔβαλ' ἔνθα φρένες ἔρχαται ἀ. ἀδινὸν κῆρ Π 481, cf. τ 516, χώσατο φρένας ἀ. Hes. th. 554, τεῖρ' ὀδύνῃ ἀ. Ἴνας ApRh. 3 762, δυνάμιες ἀ. τὸ σῶμα Hipp. ἀί 14, πυρετοὶ γίνονται ἀ. κροτάφους φυσ 8, cf. γ 1 17.., anLond. 26 24; κυάνεαι γενειάδες ἀ. γένειον π 176 (cf. Hes. sc. 391 v. Eber), ἀ. παρειὰς δάκρυον ῥέε ApRh. 3 461; ἀ. δέ με ῥάκος βάλον ξ 342. cf. ν 436 (ἀ. μιν

δέρμ' ἔσσε).., Hes. sc. 224, ApRh. 4₄₄.., Eu. Hel. 421 (ἀ. χρῶτ' ἐαθῆτες), Lyc. 277; βρόχος ἀ. δείρην Eu. Ion 1065¹, ἀ. Ἀλεξίδαμον στέφανοι ἔπεσον Ba. 18₁₈; ἀ. νἱὸν ἐχεύατο πήχεε Ε 314, cf. ApRh. 1₂₆₂, ἱκέτις ἀ. σὸν πίνυ γόνυ Eu. Hel. 894; σ' ἀ. κάρη κεκοπώς σ 335, πολλά οἱ ἀ. κάρη σφέλα πλευραὶ ἀποτρίψουσιν (sch. πεμπόμενα ἐπὶ τὸ κάρη καὶ κατερχόμενα εἰς τὰς πλ., ſ. αμφί ἀποτρίβω; vl. ἀ. καρῆς u. [PtolAsc.] **ἀμφικαρῆ**, ȝu σφέλα, ertſ. τὰ μικρὰ ὑποπόδια διὰ τὰς βάσεις. cf. ἀ-ῆ· ἀμφικέφαλα [ſ. ὁ.], ἀμφοτέρωθεν τὰς κεφαλὰς ἔχοντα ApS.) ρ 231, cf. ἀ. νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος So. An. 124¹; ἀ. δέ μιν θάνατος χύτο Π 414.. γ] ἀ. ἔ παπτήνας Δ 497.., cf. QS 14₃₉₅, ἀ. ἔ νωμήσας heimſiſch für ſich HyCer. 373; ἀ. αὐτόν ſ. Sp. 4₀₈₄₂, 4₀₉₃₃. δ] hin . . ȝu (ſ. c. dat.), ἔβη ἀ. Ἀχιλῆα nb. ποτὶ Μέμνονος ἦτορ QS 2₅₁₁, cf. 171, ὅτ' ἀ. ἔ φῆμις ἵκηται 3₄₈₄, contra, πονέεσθαι ἀ. Αἴαντα 4₂₈₄. **2.** übtr. **a.** b. Kampf (hſgr ἀ. c. dat., ſ. 406₈₈), Pflege, Beſchäftigung, Verwendung, um, bei, μαρναμένοισιν ἀ. θεράποντα Αἰακίδαο P 388, cf. Π 795, ἀ. αὐτὴν (Μεσσήνην) ἐμάχοντο Tyrt. 5; ἡ ἀ. κάμνοντας δίαιτα Hipp. ἀί 7, ἐφάνη μελέτωρ ἀ. τὸν ἐν πένδει So. E. 846¹, ἀ. παῖδας μένοντες ἐμπέδοις φρονήμασιν An. 168, σχολή σοι ἀ. ἐμὲ ἔχειν X. Cyr. 7·5₅₀, ἀ. φίλους 8·3₅₀, μήτε ἀ. αὐτὸν σχολὴν ἔχειν μήτε μετὰ τῶν φίλων εὐφραδῆναι 7·5₄₂, cf. 5·1₃₀; ἀ. κονισάλεον πεπονήτο δίφρον A'm. 52, ἀ. σιδήρια ἔργα μέλονται ApRh. 2₂₇₈, οἱ ἀ. παλαίστρην εἰθισμένοι Hipp. ἀέ 47, πότ' ἀ. λιτάν' ἔξομεν; Ae. Se. 101¹, ἀ. δεῖπνον εἶχε X. Cyr. 5·5₄₄ (ſ. ὀrtl. ἀ. τράπεζαν Sp. 407₇₃), ἀ. τὰ κτήματα ἀεὶ ἔχειν 8·1₁₃, ἀ. θεωρίας ἔ. Hiero 1₁₂, cf. Cyr. 4·2₃₅.., Luc. Prom. 5, nec. 7..; οἷσι ἀ. τὰ ἱερά X. Cyr. 7·1₁, διατριβὴ ἀ. ταῦτα 6·1₂₃, cf. eq. 2₁, ἑκαδέζετο 5·3₂₅; ἀ. τὰ στρατεύματα δαπανᾶν an. 1·1₈, cf. vect. 4₈, ἔπιπλα, οἷς ἀ. ὑσίας χρώμεθα oe. 9₈. **b.** b. Geſang, Rede uſw., über, von, ἀείδειν ἀ. Δία Κρονίδην HyMerc. 57, cf. Hy. 7₁ (ἀ. Διώνυσον μνήσομαι).., Terp. 2 (ſ. ἀμφιανακτίζειν), Pi. I. 7₉, So. Ichn. 9₁₂, Eu. T. 511¹, Ar. R. 215¹ (ἀοιδὰν ἀ. Διώνυσον ἰαχήσαμεν), κελάδοντι ἀ. Κινύραν φᾶμαι Pi. P. 2₁₅, ἀ. λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν Ae. Pr. 556¹; ἀ. τὸν χρόνον κρίνειν DiaII. 4998 [Gort. V^a]. αἴ κα μὴ ὁμολογίωντι ἀ. τὰν πληθύν IusGort. 6₅₂, cf. ₂₇.., εἴρηκας ἀ. κόσμον ἀψευδῆ λόγον Ae. Su. 246. **c.** b. Affekten, um, τόφρα παρὰ νηυσὶ κείσεαι, ἀ. δὲ σὲ Τρῳαὶ κλαύσονται Σ 339, ἀ. νιν γοώμενος So. T. 937; ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀ. ἀλλότριον opp. τὸ οἰκεῖον πιέζει Pi. N. 1₅₄, μέριμνα ἀ. πτόλιν Ae. Se 843¹, ἐκόντι νόῳ βλέπειν ἀ. ἕκαστον (sch. ἐφορᾶν ἑκ.) Pi. P. 8₈₉, σὺ ἀ. σῦκα καὶ ἀ. τάριχ' ἀγάλλει Axionic. 4¹ [par.], cf. Hds 8₂₄⁹. **d.** in Betreff, ἀ. δὲ τιμήν, ἔλλαχεν ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη HyCer. 85 (ſ. ἀ. δὲ τιμῆς Hy. Merc. 172, Sp. 410₃₀), (δῆιν) ἐσεῖδον ἀ. σέ Eu. Hec. 706¹, ἀ. μάχην ἐνδέξιος παρασπιστὴς γεγώς C. 5, δεινὸς ἀ. γάμους Man. 3₅₀, cf. Opp. c. 1₂₉₀, οὔτε τὰ ἀ. νούσους οὔτε τὰ κατὰ θανάτους (ἑτεροιωθῆναι) Hdt. 2₁₄₂, τὰ ἀ. τὸ ἄριστον διεπράττοντο Th. 7₄₀, τὰ ἀ. σπόρον ἐπιστάμενος X. oe. 18₁₀, τὰ ἀ. λουτρόν nb. ταλασιουργικὰ ὄργανα 9₇, ἡ ἀ. τὸ σῶμα φαυλότης Ag. 11₁₁ uſw., cf. rL. 7₂.., Ios. 17₃₃₅.., Arr. tact. 9₅, Phlstr. **e.** Mittel u. Art, durch (ſ. c. dat. 407₄₃), ἅλυρον ἀ. μοῦσαν ὁλομέναν τ' ἐρινὺν ἔφερες ἄχεα πατρίδι (aber sch. als Τmeſ. = περιέφερες) Eu. Ph. 1028¹, ἀ. δὲ νάρθηκας ὄβριστὰς ὁσιοῦσθε nb. καταβακχιοῦσθε κλάδοισι B. 113¹; in, ἀείδετο πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀ. τρόπον (= κατά) Pi. O. 10₇₆. **f.** v. der Zeit, um, ἀ. ἑβδόμην Hipp. ἐ 2·3₄, ἀ ταῦτα τοῦ ἔτεος ἐ 4₂₇, τὰ ἀ. κρίσιν γενόμενα 6·4₁, ἀ. Πλειάδος δύσιν Ae. A. 826, ἀ. τὸ λυκόφως· περὶ τὴν αὐγὴν Ph., BA, S^a, ἀφικνοῦνται ἀ. δορπηστόν X. an. 1·10₁₇, ἀ. δείλην 2·2₁₆.., cf. 1·8₁.. (Alc'o 3·7₁..), σχεδὸν ἀ. τοῦτον τὸν χρόνον 6·3₂₅; während, νικῶν λοιπὸν ἀ. βίοτον ἔχει εὐδίαν Pi. O. 1₉₇, cf. 2₃₃, ὁ ἀ. τὸν χειμῶνα χρόνος syn. ἑπτὰ μῆνες X. Cyr. 8·6₂₂; ſ. αμφί δ. ſ. **g.** v. d. Zahl, gegen, ἔτη ἐγεγόνει ἀ. τὰ ὀγδοήκοντα X. Ag. 2₂₈, cf. an. 2·6₃₀.. (DH 1₇₉, Luc. dmort. 9₁ [σχεδὸν ἀ. τὰ εἴκοσι 4] Eus. hist. 114₁₉..); ὕπνους ἔχων ἀ. τοὺς χιλίους Cyr. 6·1₄₈, cf. 8·3₁₉.., πεζοὺς σχεδὸν ἀ. τοὺς ἡμίσεις 2·1₉.

C. c. gen. **1.** ὀrtl. **a.** um, bei, ἀμφικτύοσι τοῖσι ἀ. ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος Hdt. 8₁₀₄, τὸν ἀ. Λίμνας τρόχον (sch. περὶ τὸ πεδίον τῆς Λ.) κατέχων Eu. Hipp. 1132¹, νέμονται ἐπ' ὄχθαις ἀ. Ἐλισσοῦντος (δ. Ἐλίσσοντος Mein.) Thcr. 25₉, δαῖτ' ἀ. θεᾶς θέσαν ApRh. 1₁₁₉₆; unklar ἀ. μοῦ στεῖλαι So. f. 410. **b.** (rundum) von .. weg, ἀ. πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου ξίφη σπάσαντες ἄλλος ἄλλοσε ἐν χεροῖν δίνασεν ὄμμα Eu. O. 1457¹, ὄφρα μολόντες ἀ. Ἱερῆς φηγοῖο δέρας χρύσειον ἕλωμεν Orph. A. 890, ἀ. δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο QS 1₆₅₇. **2.** übtr. a. v. Kampf, Mühe, um, μάχεσθον πίδακος ἀ. ὀλίγης Π 825, cf. ApRh. 1₁₂₄₈ (δηρίσασθαι).., Call. Oxy. 264, Orph. l. 676, QS, No., Ae. A. 62^{an}, Eu. An. 123¹, X. an. 4·4₁₇ (ἀ. ὧν εἶχον διαφερόμενοι); τῆς δ' ἀ. δύην ἐμόγησε βαρεῖαν ApRh. 1₁₂₀, ἀ. Κυράνας δέμεν σπουδάν Pi. P. 4₂₇₀, ἀ. αὐτοῖο μέλοντο ApRh. 4₄₉, cf. ₁₄₇₁, QS 3₃₂₉.., Ἀρισταίου λήιτος ἀ. ἱερῶν (= ἱερεύς) Call. Oxy. 33, βιότου πρῆξις ἀ. πυρός Man. 2₈₅₅, θεραπηίη ἀ. τῶνδε Hipp. γ 1₁₂, τὸν ἀ. ἑαυτῆς ἄδλον ἐξηγουμένη Ae. Pr. 702. **b.** über **a]** v. Affekten, ἀ. ἐλάφοιο ἀλλήλοις κοτέοντες Hes. sc. 402, ἀνωτότυξας ἀ. Λοξίου Ae. A. 1074, οἰκτίσαι ἀ. τέκνων Eu. Su. 280¹, πένθος QS 1₈₇₅, περιτρομέοντο 2₄₉₉, δέος Aret. 183, ἐλπίδα ἔχων Ios. 17₁₇₂. **β]** b. verb. sent. et decl., ἀείδειν ἀ. Ἄρεος φιλότητος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης δ 267, φάμεν ἀ. δαιμόνων καλά Pi. O. 1₂₈, λέγειν ἀ. τοῦδε Ae. Se. 1012, cf. A. 1140¹.., Eu. Hec. 580. Opp. h. 1₈₈₄, Man. 6₈, QS, Hipp. ἀί 1 (ἀ. τέχνης).., Luc. astr. 1, Eus hist. 336₁₁.., ἀ. Θησέως βάξις Eu. Su. 642, φήμη E. 818, μάρτυς No. α ₄₆, ὅρκος Lyc. 933, δίκη X. Cyr. 3·1₈, ἀ. δυγατρὸς πύθηται Call. Hec. 4₇, cf. Orph. A. 935, QS, ἀ. κλοπείου εἰσαῖοις Maxim. 600, cf. No. δ ₂, ἃ ἀ. σοῦ νέα βουλεύματ' ἐστί So. Ph. 554. **d.** in Betreff, ἀ. δὲ τιμῆς, κἀγὼ τῆς δοίης ἐπιβήσομαι ἵσπερ Ἀπόλλων HyMerc. 172 (ſ. 409₄₇), cf. HyAp. 171², σύμβολον πιστὸν ἀ. πράξιος εὑρεν Pi. O. 12₈, μακρὰ τὰ Περσέος ἀ. Γοργόνος N. 10₄, ἀ. κρίσι (vl. -σιος) τοσαῦτα ἐγένετο Hdt. 6₁₂₁, τὰ. σοῦ ὅδ' ἔχοντ' ἐπίστασο Eu. An. 430, οὐκ ἔχουσι κῦρος ἀ. σοῦ Ae. Su. 391. **e.** wegen, für, ἀ. παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω στέφανον Pi. I. 8₆₈ (δῆκεν ἀ. δρόμοιο βόας δέκα QS 4₁₈₁), Λιβύσσας ἀ. γυναικὸς ἔβαν P. 9₁₀₅, ἄποινα ἐγγυάλιξεν ἀ. κασιγνήτης ApRh. 2₀₈₉, cf. QS 4₃₂₉..; um .. willen (beim Flehen) ſ. 410₇₂, cf. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν μούνων δέχομαι χάριν, ἀ. δὲ πάντων No. ρ ₆₃.

= Verſtärkt durch **1.** περί **a.** ἀ. περί (ſ. αμφί ἀμφιπερι-στέφω, -στρωφάω uſw.), adv. (vgl. ἀ. δὲ κάπετον [sc. ἐτίθει], περὶ δ' ἔρκος ἔλασσεν Σ 564, cf. μ 45, π. μὲν ξίφος ὦμοιιν βαλόμην, ἀ. δὲ τόξα κ 262, cf. QS 10₁₈₁), ὄχθαι δ' ἀ. περὶ μεγάλ' ἴαχον Φ 10, ἀ. δὲ γαῖα κινήθη π. πᾶσα QS 2₆₄₀. cf. 7₄₄₆; dat. (vgl. ἀ. αὐτῷ βαῖν' ὡς τις π. πόρτακι μήτηρ P 4), σμερδαλέος δέ οἱ ἀ. π. στήθεσσιν ἀορτὴρ ἦν λ 609, cf. Ψ 191, Orph. l. 682, ἀ. π. ξυνοῖς πράγμασι μόχθον ἔχειν Ep. [V^a] b. Plut. Cim. 7, ἀ. δὲ πήληξ κονάβησε π. κροτάφοισι O 647; acc. (τὸν π. .. ἀ. δέ μιν .. περὶ δείρην Hes. th. 726, cf. Opp. c. 1₁₆₄, ἑλισσόμενον περὶ γούνασιν ἀ. τε δειρὴν 2₂₄₈), ἀ. π. κρήνην κατὰ βωμοὺς ἕρδομεν ἑκατόμβας B 305, πωτῶντο π. πίδακας ἀ. μέλισσαι Ther. 7₁₄₂; gen. vgl. π. παιδὸς ἀ. Πολυξείνης τε (δῆιν ἔδᾱην) Eu. Hec. 75¹. **b.** περί τ' ἀ. τε κάλλος ἄητο HyCer. 276, cf. ApRh. 2₁₂₀₈, Arat. 46, Orph. l. 364; dat. π. τ' ἀ. τε Θησέι βάλλον Call. Hec. 1₁₂; acc. τεύχεα πέσον π. τ' ἀ. τε τάφρον P 760, Ἀστερίη, σὲ μὲν π. τ' ἀ. τε νῆσοι κύκλον ἐποιήσαντο Call. 4₃₀₀; dazu **περιαμφί**· κύκλῳ S^a. Ph.. LexBachm. [aber ὅροι τοί[δε· ὡς ..].. ἀ στεφάνα **περιαμπάξ** ἐς ὀρδόν DiaII. 5060₈₀, καὶ πέραν ἐς τὰν στεφάναν καὶ **περιαμπέτιξ** (**-τις** ₆₅) ὡς ἀ στεφάνα ₆₃, ₆₅ [fret. II^a] ȝu περιαναπήγνυμι u. -αναπίπτω Brauſe fret. Dial. 211, beſſer ȝu περιαναπετάννυμι²], ſ. ποφ περιαμφίς Sp. 413₁. **c.** δυῖε δ' ἄρ' ἀ. ἀκτὰς π. τ' ἀ. τε κύματα μακρὰ Hes. th. 848, cf. Orph. l. 364, acc. Πέργαμον ἀ. ἐρατὴν π. Ἱερὸν ἀ. τε βωμόν QS 13₄₂₄. **2.** πέριξ (cf. ἀ. δὲ πόντος ἴαχε, πέριξ ἐλελίζετο γαῖα QS 2₄₉₅, οἱδέει πᾶς ὁ ἀμφιπέριξ χῶρος Hipp. γ 2₁₇₅). ἀ. τήνδε χθόνα πύργους π. ἔδεμεν Eu. T. 4, cf. Triph. 95, ἀ. δὲ βινὸς π. πέφρικεν ἐδείρais Opp. c. 3₈₀₄, cf. h. 3₁₈₁. **3.** πάρ δὲ Κεφαλλῆνων ἀ. στίχες ἔστασαν Δ330 (ſ. ἀμφιπαρίστημι). **4.** μέλαθρον ἀ. ἀνδριάντα σχεδόν Pi. P. 5₄₀, ſ ποφ Sp. 409₈₀. **5.** ἕνεκα (cf. πρὸς Ζηνὸς Φοίβου τ' ἀ. καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης λίσσομαι ApRh. 2₂₁₆, εἵνεκα δυσσεβίης, ἀλλὰ καὶ ἀ. δικαιο-

σύνης No. π 30; s. noch 410$_{39}$), Ἀργείοισιν ἀ. σοῦνεκα βουλεύματ' ἐστί So. Ph. 554, ὑμέων, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι, ἀ. τ' ἀέθλοις οὕνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι ApRh. 4$_{1031}$. **6.** πάντη, πάντοσε usw., πάντη δ' ἀ. φάλαγγας ἐπειρᾶτο N 806, ἀ. δὲ πάντη κίοσιν ἐστήρικται Hes. th. 778, cf. Ψ 34, DPer. 596, Opp. c. 1$_{335}$, QS, π. δ' ἀ. πόληα 13$_{100}$, ἀ. δ' ἔεν ἄλσος πάντοσε κυκλοτερές ρ 208, ἀ. δὲ πάντοθεν ἐσσύμενοι QS 1$_{53}$; dazu (so oft) ἀ. δὲ πάσας ἔπρεσε κεφαλάς Hes. th. 855 usw.; vgl. noch ἀ. δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον Ae. Pe. 457, ἀ. μιν κύκλῳ περί τ' ἀ. τε πάντοθεν Orph. l. 364, ἀ. ἑρμῖσι χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντη θ 278; ἀ. νώτοις κατωμαδόν ApRh. 2$_{678}$. **7.** περι- od. ἀμφι-, περιτέταται ἀ. αὐτὴν Hipp. φπ 12, cf. QS 7$_{333}$, ἀ. δέ οἱ στεφάνους περίθηκε καρήατι Παλλάς Hes. th. 576, ἀ. δέ οἱ περικάππεσε QS 13$_{450}$, cf. Timoth. P. 157, παντᾷ ἀ. δέπας περιπέπταται ἄκανθος Thcr. 1$_{55}$; ἀ. σῶμα μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους Eu. IA 1439, ἀ. κάρα ἀμφιθεῖναι 1530', cf. QS 3$_{739}$.., Man. 1$_{54}$ (vgl. οἳ .. Αἴγιον ἀμφενέμοντο [od. ἀμφ' ἐν.] Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀ. Ἑλίκην εὐρεῖαν B 574; ἀμφιπλακεῖσα περιπτύξασά τε μορφάς Orph. A. 881). = Wiederholt: ἡ δ' ἀ. αὐτῷ θῆκε κέλαδον, ἀ. συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι (epexeg.) I 547, ἀ. γαῖα ἐσμαράγιζε, λάκε δ' ἀ. πυρὶ ὕλη Hes. th. 693, πυθέσθαι τ' ἀ. σοῦ τά τ' ἀ. Ὀρέστου Eu. O. 867, cf. Axionic. 4 (Sp. 409$_{45}$), X. Cyr. 7·5$_{52}$, ἀλωμένη ἀ. τε νεκροὺς ἀ. τε ῥίζας ApRh. 4$_{51}$, cf. Opp. h. 3$_{544}$. = Verschiedener Brauch beieinander: θυμὸν εὔφρανας ἀ. πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς; ἢ ἀ. Ἰόλαον ἱππόμητιν; ἢ (sc. ἀ.) Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν; Pi. I. 7$_{8}$, κυανοειδὲς ἀ. ὕδωρ ἔτυχον ἕλικά τ' ἀνὰ χλόαν πέπλους ἀ. δόνακος ἔρνεσιν θάλπουσα Eu. Hel. 179', ἔριδι συνέκλῃσαν ἀ. λέκτρων .. ἀ. παῖδ' Ἀχιλλέως An. 123'?. = Stellung: poet. oft nachgest., alex. oft weit getrennt, zB. ἀ. δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου Thcr. 25$_{195}$; über λοῦσαι ἀ. τ' ἀλεῖψαι s. 405$_{8, 21}$. = Verbr.: ep., äol., ion. (Archil., Sem., Hdt., Hipp., Inschr.; zwhft Hds 2$_{52}$), kret., Sim., Pi., Ba., Trag., Kom. (nur ' od. parod.), Th. (2 × acc.), X. (außer δίκη ἀ. πατρός Cyr. 3·1$_{8}$ nur u. sehr oft acc.), Pl. (acc.), Plut., Ios., Polyaen., Arr., Ael., Phlstr., Luc., Alc'o, ClA..; adv. nur poet. (Trag. nur So.', Eu.'), nur οἱ ἀ. τινα Pl. (auß. ἀ. Σικελίαν 407$_{72}$), [A.] κ, Plut., Polyaen., drei Casus wieder Arr., Luc.; meist = περί, das im Att. (Kom., Redn., A., Thphr., Inschr.) u. bis 100^{p} allein herrscht, doch selten vl. (περὶ κρατί Ar. R. 329', †vl. ἀ.); Kompos. 'zu beiden Seiten' (ἀμφήκης, ἀμφιδέξιος, ἄμφωτος.., s. ἄμφω) od. 'ringsum' (zB. ἀμφικαλύπτω), seit IV^{a} (Redn. selten ἀμφι-γνοέω, -βολος u. a., 0 De.) in Prosa wenige Neubldgn u. kaum vor Ios. (s. jedoch ἀμφι-θέατρος, -σκιος), ἄμφειμι fehlt (ἀ. sc. ἐστίν selten, s. Sp. 405$_{43}$..), vgl. noch Ἄμφισσα (Ἄντισσα), ἄμφιον, ἀμφιάζω, in alten npr. hfg, bes. v. Ruhm u. Tüchtigkeit (Ἀμφι-κλῆς, -κράτης, -μαχος, -άναξ, -μήδης usw.), auch -θεος (ὁ ἀ. τὸν θεὸν ὤν, od. wie ἀμφιθαλής?), -δημος, Ἀμφήνωρ, -λοχος usw.; in Hss. oft m. ἀντί (ἀνφί), auch m. ἄγχι vertauscht, s. auch ἀμφισβασίη.

=**ἀμφίς** [ἰ Hdn. II 101], adv. u. praep., schon vorgr. nb. ἀμφί (Solms. Beitr. 179): zu beiden Seiten (=ἀμφί), γυνὴ σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀ. ἀνέλκει ἰσάζουσα M 434, λαοὶ ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀ. ἀρωγοί (κεχωρισμένως βοηθοῦντες, οἱ μὲν τῷδε, οἱ δὲ τῷδε H.) Σ 502, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἀ. (vl. ἆσσον) ἰοῦσαι ἀλλήλας προσέειπον Hes. th. 748, ὁ δ' ἁμαρτῇ δούρασιν ἀ. (cf. sch.), ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν (vgl. ἀμφιδέξιος) Φ 162. (ἵππῳ) χαλινὰ ἀ. ὁδακτάζοντι ApRh. 4$_{1608}$, ᾧ (ὄνῳ) πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀ. ἐάγη entzwei Λ 559, cf. ChoerSam 9, über ἀ. ἀποδάσσασθαι s. 412$_{2}$, ἀ. ἔχω 390$_{53}$; c acc., οὔατα (des Bechers) τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀ. (vl. ἀμφί) ἕκαστον νεμέθοντο Λ 634, πεντήκοντα ἕλον δίφρους, δύο δ' ἀ. ἕκαστον φῶτες ὁδὰξ ἕλον οὖδας 748; c. dat. ἄξονι ἀ. E 723, s. 412$_{60}$. Bezeichnet dann

I. Auseinanderhalten, Trennung (=χωρίς [dies noch kaum b. Hom.] ApS.; cf. δίχα), κίονες γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀ. ἔχουσιν α 54, cf. Arat. 26, (πύλας) ὑπέρθυρον ἀ. ἔχει καὶ οὐδός Parm. 1$_{12}$, (βόε) ζυγὸν ἀ. ἐέργει (ἀπ' ἀλλήλων χωρίζει B) N 706; οὐδὲ ἀικὰς ἀ. (χωρὶς ἀλλήλων B) μένον, ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι μάχοντο O 709, τιμὴν ἀ. ἄγοντες (sch. χωρὶς ἕκαστοι διδόντες) ἐεικοσάβοιον ἕκαστος χ 57, εἰρήσεται ἀ. ἕκαστα τ 46, πάντα δώσειν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀ. Ἀχαιοῖς ἄλλ' ἀποδάσσασθαι (ἀμφιδάσασθαι, δίχα μερίσασθαι [nach ἄνδιχα πάντα δάσασθαι Σ 511] A, χωρὶς ὧν Ἀλέξανδρος ἥρπακεν BT, 'Mann für Mann' Buttm.) X 117, ἀ., μὴ κοινᾷ, τοῖς δυσὶ παρτιθέτω Leon. AP 9$_{316}$; fern, ἀργαλέον τόσον χρόνον ἀ. ἐόντα (ἀ. ἐόντες· ἀποδημοῦντες H.) εἰπέμεν τ 221, cf. ω 218, ApRh. 3$_{1070}$, τὸ δέ σοι πολὺ λώιον ἀ. ἔμμεναι si abest Or. b. Hdt. 1$_{85}$; c. gen., μάλα δ' ὦκα θύρηθ' ἔα ἀ. ἐκείνων ξ 352, αἱ δ' οἷαι Διὸς ἀ., Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, ἥσθην (χωρίς, οὐκ εἰς τὴν συνήθη ἕδραν B; dagegen: ἑκατέρωθεν τοῦ Διός A, cf. schA Ω 100) Θ 444, ἀ. ἔσεσθον φυλόπιδος π 267, ἀ. ὁδοῦ δραμέτην (τῆς προκειμένης ὁ. χωρίς H.) Ψ 393; ἐσθᾶτος ἀ. s. 412$_{52}$; abweichend, κονίλην, ἥν τε καὶ Ἡράκλειον ὀρίγανον ἀ. ἔπουσιν (vl. ἀμφενέπουσι) Nic. th. 627; entgegengesetzt, τὼ δ' ἀ. φρονέοντε ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα (κεχωρισμένως καὶ μετ' ἀμφισβητήσεως B) N 345, οὐ γὰρ ἔτ' ἀ. ἀθάνατοι φράζονται B 13.. (s. ἀμφὶ φρ. 405$_{55}$ u. ἀμφιλέγω), ἀ. θυμὸν ἔχοντες HyMerc. 315; gegen, anstatt, c. gen. πάτ]ρας ἀ. ἀμεῖψαι [κερ]ασφόρον ἄταν v. Jo Eu. Hyps. 1·3$_{30}$'.

II. Umgebung (= ἀμφί), δεσμοὶ ἀ. ἔχοιεν (περιέχοιεν ApS.) θ 340, οὐρανὸν ἀ. ἔχοντα Parm. 10, Ἀνάγκη πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τό μιν ἀ. ἐέργει 8$_{31}$, θαλερὴ δ' ἦν ἀ. ἀλοιφή θ 476; Ἄρης καὶ Ἀθήνη, ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην, ἀ. ἀριζήλω (ἄγαν περιφανεῖς H., wie Ἀμφίτιμος usw.) Σ 519; τάφρος ἀ. ἐοῦσα H 342, ἄρουραι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀ. Ξ 123, (τεύχεα) κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀ. ἄρουρα Γ 115, cf. DPer. 525, Opp. c. 3$_{478}$.., λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀ. Ψ 330; ἀνεψιοὶ ἀ. (vl. ἐγγὺς) ἐόντες κατερήτυον I 464, cf. Ω 488, ἀ. ἔπονται Opp. c. 2$_{392}$; πάντα μάλ' ἀ. ἰδών (= φανερῶς H.; ἀμφιιδών Heyne), μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς Hes. o. 701, ἀ. ὀπιπεύει δεδοκημένος ApRh. 2$_{406}$. α] c. acc., Κρόνον ἀ. ἐόντες Ξ 274.., Hes. th. 851, μὶν ἀ. ἵσταντο (ᾤκεον) η 4 (ι 399), cf. HyCer. 289, QS 5$_{94}$, πολλὰ δέ σ' ἀ. (vl. ἀμφὶ) δάκρυα χέον ω 45, cf. 65, ἀγορὴ Ποσιδήιον ἀ. (περὶ τὸ ἱερόν sch.) ζ 266, πάθομεν Ἴλιον ἀ. vl. ἀμφί Φ 442, (νήσους) δίνῃς Ἀχελώιος ἀ. ἑλίσσει DPer. 497, cf. Opp. c. 1$_{486}$ (s. ἀμφιελίσσω), (οὐρανὸν) ἀ. ἠερέθονται Sterne Orph. f. 123, cf. l. 240; ἀ. ἔχω = ἀμπέχω, ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης στυγερὰν ἀ. ἔχωσιν ὕβριν Ep. b. De. 18$_{289}$ (aber σεῖον ζυγὸν ἀ. ἔχοντες utrimque γ 486.., ὅσσοι βράγχη ἀ. ἔχουσιν = Fische Opp. h. 1$_{160}$), πάτραν ὕδωρ carmpop. 29, v. Grab Pepl. 4 (παῖδα), KE 546 [Kz], GrNaz., ἄστυ δήιοι ἀ. ἔχουσιν QS 1$_{473}$, cf. Maxim. 169, Man. 6$_{658}$, Opp. c. 4$_{129}$, μολπὴ ἀ. ἔχει δώματα καὶ θαλίη Xphan. 1$_{12}$; in Betreff (s. ἀμφί 409$_{45}$). ὅσσα τ' ἔρεξε Τήλεφον ἀ. ἄνακτα QS 14$_{130}$. β] c. dat., σκαλμοῖς δ' ἀ. ἐρετμὰ κατήρτυον ApRh. 1$_{392}$, πλευρῇσιν ἀ. ἔχουσιν κτένα Opp. c. 1$_{295}$, Σεληναίη Ἰχθύσιν ἀ. ἐοῦσα DorSid. 208, cf. 249; πονεύμενον ἀ. ἄνακτι (s. ἀμφί 407$_{3}$ u. ἀμφιπον.) QS 2$_{655}$. γ] c. gen., εὖ δέ τις ἅρματος ἀ. ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω B 384; um, γυίων ἀέθλοις ἐπέδείξαν κρίσιν? ἐσθᾶτος ἀ. (sch. ἀμφίβολον πότερον τῆς ἐσθῆτος χωρὶς ἠγωνίσαντο ἢ περὶ ἐσθῆτος) Pi. P. 4$_{253}$; παύω λόγον ἀ. ἀληθείης Parm. 8$_{51}$, βαιῶν ἀ. ἀείδειν Opp. c. 2$_{570}$, cf. Man. 6$_{683}$; ἀσχολίην ὤπασσ' ἀφένους βασιληΐου ἀ. 3$_{188}$. = Verbr.: ep. (im Epigr. Pepl., Leon.), Pi., Eu.', 0 Thgn., Thcr., Call., No., Triph., Coll., Mus. H., Procl., Eudoc.; steht meist nach, hfg am Versende, wechselt in Bdtg II oft m. ἀμφί, schon Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀ. | E 723, vgl. βόεσσιν ἀμφὶ κέρα βαλέειν ἢ καρτερὸν ἀ. | ὦμον Orph. l. 240; in Kompos. ἀμφίσ-γονος, -κωμος, -ωπος, bes. -βητέω, -λέγω = ἀμφι(λ)λέγω. Dazu (χθὼν) οὐ διαπρὸ περίδρομος, ἀλλά **διαμφὶς** ὀξυτέρη βεβαυῖα πρὸς ἠελίοιο κελεύθους (sch. οὐ κυκλοτερής, ἀλλὰ ὀξυτέρα πρὸς ἑκατέραν ὁδὸν ἡλίου) DPer. 5, οὐχ ἅμα ναιετάοντες, ἀλλὰ δ., οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρῳ, οἱ δ' ἁλὸς ἐγγύθεν 903; τὸ **διαμφίδιον** δέ μοι μέλος προσέπτα, τόδ' ἐκεῖνό θ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν [sch. ⟨ἀλλοῖον, (H.)⟩ διαπαντὸς κεχωρισμένον, ἐναντίον τῷ νῦν· τότε γὰρ γαμοῦντί σοι τὸν ὑμέναιον ᾔδομεν, νῦν δὲ δυστυχοῦντί σοι θρῆνον] Ae. Pr. 555'; τὸ μείουρον καὶ **διαμφὲς** ἑκάστου ῥωγὸς στρογγυλώσεως beiderseits länglich Epiph. 388^{d} (nicht hieher διαμπάξ, διαμπερές?);

τὰς τοῦ δοίδυκος ἐν τῇ θυΐᾳ περιαγωγὰς **περιαμφίδας** Εὔπ. [436] κέκληκεν Poll. 6₉₀ (περιαμπέτιξ ῠſτω. ſ. 4₁₀₆₀).

ἀμφιάζω (Plut., H., NT, Isid.; ȝu ἀμφί, cf. ἀντι-άζω u. σκεπάζω, vgl. ἄμφιον u. 4₁₁₄₉); -άσω, -ασα, -ακα (Clearch.), med. -άσομαι, -ασάμην -ασμαι, pass. -άσθην (Ctes.), dafür oft vl. ἡμφίεσα [ȝB. LXX] ἡμφιεσάμην od. umgek. (ſ. ἀμφιέννυμι), daher Nbſ. **ἀμφιέζω** (Plut., vl. NT; umgek. -άζω Neubldg nach Koi. πιάζω nb. πιέζω Wackern. IF 25₃₃₆) u. **ἐμφιάζω** (-έζω) in ἀγάλματα ἐμπεφιεσμένα DittS. 583₂₂, κλεῖν κεχρυσωμένην καὶ ἐμπεφιασμένην imXutteral²₂₅ [Smyrn. I²]: bekleiden, στρατιώτας (vl. -έζειν) Plut. CGr. 2, cf. Geop. 3·13₆, DittO. 200 [Nub. IV²], LXX Iob 31₁₉, NT Lc. 12₂₈ (vl -έζει, -έννυσιν), γυναῖκα τρέφειν καὶ -ζειν Rechtsformel IsidPel. 3₁₇₆, ἑαυτόν Vett. 64₉, übtr. Κύζικος ὀστέα ἡ-σε Eryc. AP 7₃₈₈, δόξαν καὶ τιμήν LXX Iob 40₅; τινά τι X. Cyr. 1·3₁₇ ²vl. (ſt. ἀμφίεσε; ἄhnl. Polyaen. 1·27₂), pass. βουλεύει τὴν ἐκείνου στολὴν -αθῆναι τὸν μάγον, ὥστε καὶ τῷ **ἀμφιάσματι** νομίζεσθαι Τανυοξάρκην Ctes. 48; -σει με ἱματίοις Alc'o 3₆, cf. Gal. 3₃₃₈, Them. 235ᵃ, Geop. 3₁₃, actThom. 7. med. ſich umlegen, ἱμάτιον -σάμενος Sext. 158₁₃ (ἀμφιέσαιτο 169₉), cf. Ap'd. 2₄ u. ₆₈ vl., Ios. 10₁₁, ἡμφιάσθαι (Dald. ſt. ἢ διαφᾶσθαι) Perict. b. Stob. 4·85₁₉, abſ. -σάμενος (sc. ἱμ.) DH 10₁₇, übtr. λόγους LXX 4 Rg. 17₉ (cf. Ps. 72₆ [ὑπερηφανίαν].. Σ), κρῖμα Iob 29₁₄. Dazu ξυστίδας **ἀπημφίαζεν** ἡ χρεία nb. ἀφῄρει Plut. 406ᵈ, **ἐπαμφιάζοντες**· ἐπενδύοντες H., cf. Me. 404 ²vl., med. φῶς Bas., αἰδῶ Ar'd. I 120 (cf. ἀναιδείην ἐπειμένε A 149); χεῖρα εἰς προπόσεις **μετημφίασεν** (vl. -εσεν) Phalaec. AP 6₁₆₅, αἱ τύχαι **-έζουσι**, μεταγράφουσι Plut. 340ᵉ, med. ἀποδὺς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ -άσατο Erat. b. Ath. 281ᵈ, cf. Phylarch. ib. 593ᵉ vl., Dd. 15₁₁ vl., Luc. Herm. 86.., Ar'aen. 1₁₉, abſ. Phlstr. Her. 132₃₁ K., μειρακίου πόδας ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ γόνασι ληδίῳ **συνημφιακώς** Clearch. FHG 2₃₁₂; **ἀμφίασις**· vestitio Gl., -ιν (σκέπην H.) γυμνῶν ἀφείλου LXX Iob 22₆, cf. 38₉, ψυχῆς 24₇; **ἀμφίασμα**· ἔνδυμα H. (vestiarium Gl.), cf. Ctes. Sp. 413₁₈, Luc. cyn. 17 (nb. ὑποδήματα), Eus., μέλασιν **ἀμφιασμοῖς** (A, -εσμοῖς B) χρώμεναι DH 8₆₂, vgl. αὐχὴ ἀμφίεσμα (Hipp. Pl. υſw.) ἀμφίεσις. = Wohl neuion. Urſpr. (Ctes., Perict., X.², Clearch.), irrig ἀμφιέζω κοινῶς, -άζω Δωρ. AnOx II 339 (bῃȝ.).

ἀμφί-αλος (ἀμφίαλος, aber [als παράγωγον] Ἀμφίαλος Hdn. II 97) 2, ȝu ἅλς: ἐν -οισιν Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν (= Ἰσθμια) Pi. O. 13₄₀; ἐν -ῳ Ἰθάκη (πανταχόθεν περιεχομένη θαλάσσῃ· ἐπίθετον πάσης νήσου ApS., ſ. αὐχὴ ἀμφίρρυτος) α 386.., cf. KE 187 [III²], Δίῃ ἐν -ῳ ApRh. 4₁₂₅, cf. QS 10₃₃.., Λήμνου πέδον -ον So. Ph. 1464ᵃⁿ, πέτραι Opp. h. 1₁₂₂ (= ἁλίκλυστοι ₁₅₅), ζῷον (Menſch) nb. τοσαύταις ἐντεδραμμένος θαλάτταις Plut. 667ᵉ, ἄνδρες (der Halbinſel v. Milet) KE 859 [I²]; unklar Λακεδαιμόνιοι ἐξῆσαν τὴν -ον sc. ὁδόν² X. He. 4·2₁₃. [mŋth. npr.] Dazu πόλις ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλατταν **-θάλαττα** ὡς Κόρινθος (bimaris Hor. 1·7₂) Poll. 9₁₇, πλόος ἐς **-θάλασσον** νομόν (sch. Ῥόδον, καθὸ περιείργεται θαλάσσῃ) Pi. O. 7₃₃. Attika ὥσπερ νῆσος πᾶσιν ἀνέμοις προσάγεται καὶ ἀποπέμπεται· -ος γάρ ἐστιν· καὶ κατὰ γῆν πολλὰ δέχεται ἐμπορία· ἤπειρος γάρ ἐστιν X. vect. 1₇, Βοιωτία Str. 391. [φιέννυμαι) Eu. Ph 325¹.

δυσόρφναια δ' **ἀμφὶ** τρύχη τάδε **ἀμείβομαι** (wie μεταμ-

ἀμφιανακτίζειν· ᾄδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν ὀρθιον (= Ph.), οὗ τὸ προοίμιον [2]· Ἀμφί μοι αὐτὸν (αὐτις schAr. N., αὖτε Herm.) ἀναχθ' ἑκατηβόλον ἀειδέτω φρήν'. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐναίῳ [Crat. 67] καὶ ἐν Ἀναγύρῳ [Ar 59] Sᵈ, ἀμφὶ ἄνακτας (-τα H.)· ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδικοῦ (= H.) Βοιωτίου (cf. schAr. b. ᵖFlor. 112 E) ἢ Αἰολίου ἢ τοῦ ὀρθίου· οὕτω Krat. καὶ Ἀριστοφ. καὶ Ἴων Ph.. ἀμφί μοι αὖτε, Φοῖβ' ἄναξ Δήλιε υſw. (sch. τὸ προοιμιάζεσθαι -ζειν ἔλεγον u. μιμεῖται διθυραμβοποιῶν προοίμια· συνεχῶς γὰρ χρῶνται τῇ λέξει· διὸ καὶ **ἀμφιάνακτας** αὐτοὺς ἐκάλουν sc. οἱ κωμικοί) Ar. N. 595¹.

ἀμφίας· μέτριος οἶνος (γένος οἴνου H.) Νικόστρ. [14] καὶ Σωσικράτ. [7, erſt. οἶνος ὁ φαῦλος Ath 31ᵉ] Sᵈ, cf. **ἀμφής**· οἴνου ἄνδος· οἱ δὲ μέλανα οἶνον H. — vgl. ἀμφίβολος 000₀₀.

ἀμφίασις, -σμα, -σμός: ſ. ἀμφιάζω.

μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο· τὴν δὲ (δράκων) πτέρυγος λάβεν **ἀμφι-αχυῖαν** (vl. -χουσαν) B 316 (erſt. περιβοῶσα EM, cf. H.; unredupl. pf. v. ϝι-σάχω Schulze q. 491); als praes. μέγα δ' -άχων (Herm. ſt. ἀντιάχ.) ἐγεγώνει Orph. A. 819, cf. QS 4₁₄₇, μέλαθρον 7₂₆₀, tr. βοὴ -χεν ἄστυ 13₄₆₀, ſ. περιάχω.

ἀμφι-βαίνω (Eu. Babr. Hel., -έβην Q8 Ae. Eu. X., -βέβηκα m. Präſensbdtg ep. Pi. Hipp., -βεβῶσα Orph. l. 485, Opp. c. h.): herumtreten (Tmeſ. ſ. 406₂₈), νέκυν ἀμφέβαν QS 3₂₁₃, cf. Opp. c. 3₂₁₈, καπνὸν (= περικαθέζεσθαι) Orph. l. 485, ἵππον (= ὀχεῖσθαι) Call. 4₁₁₈, θηλείαις (= ὀχεύειν) Babr. 5, ποσί nb. νώτοις περιεχεῖτο Hel. 10₃₂ (gymnaſt.), abſ. -βὰς πατεῖ (ὁ ὄς) X. cyn. 10₁₈; umgeben, Τρώων νέφος -βέβηκε νηυσίν Π 66. νεφέλη δέ μιν -βέβηκε μ 74, ταινίη ῥάχιν Opp. c. 3₁₈₇.., λάχνη μιν h. 2₃₆₀, ἐχέτω ἐντομὴν ὁ ἰμάς, ὡς -βεβήκῃ ἀμφὶ τὸ ὀξὺ τοῦ γενείου Hipp. ἀδ 33, cf. ἐ 2·4₁, σώματα κοιλίῃσι καρδ 8, -βέβᾶκε κόνις nb. Τμῶλος κρύπτει KE 234 [III²]; umetw. ſein, einnehmen, ἡέλιος μέσον οὐρανὸν -βεβήκει Π 777 (par. κατὰ τὸ μέσον τοῦ οὐ. ἦλθε; opp. μετενίσσετο βουλυτόνδε), Θ 68 (opp. ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἦμαρ), cf. δ 400, Μήνη ἐὸν δόμον Man. 2₃₉₁, cf. 1₂₇₇, δρος μέσσα Ἀσίης DPer. 638; ſich überall umgeben, ſchirmen (Tmeſ. ſ. 406₂₈), Χρύσην -βέβηκας ν. Apoll (περιβέβηκας, καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ὑπερμαχεῖς ApS.) A 37, Ἴσμαρον ι 198, δαίμονες -βάντες πόλιν Ae. Se. 175¹, cf. Pi. pae. f. 33, Call. 4₂₇, KE 473 [K₃].. ; erfaſſen, σὲ πόνος ἀμφέβη νέας Z 355, μίν ἄχος φρ. δ 541, ὦ μοῖρα, οἷα με τὸν δύστηνον -βᾶσ' ἔχεις! Eu. An. 1082, πολὺν ταραγμὸν -βάντ' εἶχον μάχης Ph. 1406, τόδε μοι δράσος -βαίνει Su. 609¹. — ſ. -βασις,

ἀμφίβαλλος: ſ. ἀμφίμαλλος. [-βατήρ u. περιβαίνω.

ἀμφι-βάλλω (pf. unbelegt) I. act. (u. pass.)

1. umlegen, herumwerfen a. act. (meiſt τί τινι, Tmeſ. ſ. 406₆₃), σκέπας μελέεσσι Opp. h. 1₃₂₃, στολὴν κάρᾳ Eu. Herc. 465, cf. E. 1231¹, ταινίην Hipp. ἀ 8, ἐπὶ νώτῳ ὑετοῦ ἀλέην Hes. o. 545, γέρας κόμαις Pi. P. 5₄₀, χεῖρας Timoth. P. 137 (Tmeſ. ſ. 405₂₈), σάκος τινί Solo 5, ἅρπην λευκανίῃσι Orph. l. 554, ζυγὸν Ἑλλάδι Ae. Pe. 50ᵃⁿ, cf. 72¹, ApRh. 3₁₃₁₆, κάλωας περόνῃσιν 1₈₀₇, πῶμα Nic. f. 68, δίκτυον Geop. 20₁₃ (abſ. v. Netzfiſchen NT Mc. 1₁₈), τῷ (θάμνῳ) -λὼν θάλαμον δέμον ψ 192, ὀροφὴν KE 412 [II²], σηκὸν ποιμνίοιν Hes. o. 787, γῆν Ταρτάρῳ OrSib. 1₁₀, βέλεσιν Ἰόν Eu. Herc. 422¹; übtr. Χάριτες βάλωσιν ἀμφὶ τιμὰν ὕμνοισιν Ba 18₇, κρατὴρ ὕπνον ἀνδράσι Eu. B. 385¹, βασιλεῖς στάσιν OrSib. 11₂₁₂, ὄνειρον ψυχαπάτην στέρνοις Meleag. AP 5₁₆₀, Κρόνος μαρτυρίην τούτῳ (= ἐπιμαρτυρεῖ) Man. 1₁₂₄. b. pass., λεπτὸς σινδὼν -έσθω χροΐ Ae. f. 153, κισσὸς καὶ ἠμερὶς ἀλλήλοις amplecti syn. συνέχεσθαι QS 14₁₇₅, ſtrittig ὄθεν ὁ πολύφατος ὕμνος -εται σοφὸν μητίεσσι, κελαδεῖν (= ὥστε κ.) Κρόνου παῖδα (sch. περιβάλλεται· ἔνιοι δὲ κοσμεῖται) Pi. O. 1₂. 2. umkleiden, τινά τι (Tmeſ. 408₂₃), ἅ νιν (ſ. med.) ἀμφέβαλεν ἀιόνα πορφυρέαν Ba. 16₁₁₂; ſich umlegen, übtr., ὡς δ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος -όντες ἔλκωσι δοκόν (wie ἐπειμένοι ἀλκὴν Η 164; anders sch.) P 742, δουλοσύναν κάρᾳ Eu. An. 110 [El.]. 3. umgeben, umfangen (Tmeſ. 406₂₃), -όντε ἀλλήλους (ἀμφιχυθέντες, περιλαβόντες B) Ψ 97, cf. ApRh. 4₁₂₉₀ (χεροῖν σφεας), 1₁₃₃₁, QS 13₅₅₃, Eu. B. 1364, μέλη παιδὸς Su. 70¹, μαστὸν ὠλέναισι Ph. 306¹, δφις μιν ὁλκῷ Opp. h. 2₃₇₅, μὶν βρόχοισιν ₂₇₁, ἄρτον ἐλὼν καὶ κρέας, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον -όντι ρ 344, φῦλον ὀρνίθων -λὼν ἄγει (sch. περιβαλὼν τοῖς δικτύοις) So. An. 343¹, τί ἔρκεσι HyIsid. 159, δυσμενὴς ὅρια Ba. 17₈ (ȝu 4⁰), cf. Opp. c. 4₁₉₀, πόλιν φόνῳ Eu. An. 799¹, Ἔρως φρένα πτερῷ Hipp. 1270¹, κνέφας ApRh. 4₁₄₃₇, Ἴλιον νύξ Triph. 453, Ἄιδης an. trag. 127¹ (ȝu 4⁰), δέμας ὀρπήκεσσι (= κρύπτειν) Opp. c. 4₃₈₆, αὐτοὺς φήμῃσι κακαῖς Man. 3₆₈, cf. 6₅₉₂. 4. = παραβάλλειν, εἰς αὐλὰν πότ' -λεῖς ποιηροὺς λείπουσα νομούς; Eu. C. 60¹, ſ. 414₆₀, ₆₂. 5. ȝweifeln (ἐνὶ θυμῷ ἀθάνατοι βάλλουσι α 201; dubito, -βληδέντες· ancipiti [io] Gl.), nb. διστάζων Poll. 9₁₅₄, οὐκ -ουσιν, εἰ .. ἢ anIambl. 2₄, εἴτε .. εἴτε Procl. T. 143₄₁₀, folgt ὡς Ael. ha 9₃₃, Hel. 5₁₉, ὅτι Dex. K 55₂₈ (10 = ἐπέχειν opp. ἀποφαίνεσθαι), εἰ ClA pr. 41.., Phlp. aet. 176 (nb. ἀπορεῖν), μή Iust. dial. 123, περί τινος Ael. vh. 2₃₁, Olymp. μ 14₂₀, Orig., ἐνετείλαντο, περὶ ὧν οἱ ἄνθρωποι -ουσι, διευκρινῆσαι Pol. 39₆, μηδὲν Hel. 7₂₃; vermuten, τὴν Ζακυνθίων ἄκραν προσκοπεῖν 5₁₇,

μήποτε schAr. R. 73; einwenden, Lond. IV 71 [709ᵖ], πρός τινα, ὡς Cairo 67096 [573ᵖ], πρός τι Ammon. ε 5₂₅, Phlp. Aα 6₉; bezweifeln, σύμφωνα nb. παραβῆναι Cairo 67032₅₂ [551ᵖ], cf Procl. T. I 434₂₁, c. inf. Ael. ha. 6₁₁, pass. -εται τι ἰσῖ ſtrittig AlAphr. τ 576₇, Simpl. Φ 21₁₁, γένος ApD.scr.24₁₄, cf. EM 483₆.., τινὲς λέξεων -ονται, πότερον ἀντωνυμίαι ἢ ὀνόματα ApD. scr. 26₂₂, cf. 105₉, τὸ -όμενον τῆς μεταλήψεως (= ἀμφίβολον) synt. 155₂₅. **6.** zweifelhaft ſein, ἔστι τὰ ἐγκλήματα -λλοντα αὐτοῖς ἀμφότερα, πῶς ἕκαστος ἐγκαλεῖ nb. ἔχει ἀπορίαν A. ηε 1243ᵃ₁₂, cf. ₂₈, -ειν εἴωθε τὰ φίλτρα Alc'o 4·10₅, λέξις (folgt ἀρα .. ἤ) syn. ἀσάφεια γίνεται Theo prog. 13. **II.** med. **1.** ſich umlegen, δὸς δὲ ῥάκος -εσθαι (περιδέσθαι H.) ζ 178, στολμόν Eu. Al. 217ᵗ, cf. Lyc. 863, OrSib. 5₁₈₇, Opp. h. 1₂₂₄, στέφη Dr. b. Eus. pr. 5₃₃, λευκὴν τρίχα ἐκ μελαίνης So. An. 1093, ξίφος [Phoc.] 32; τινί τι (Tmes. 406₄), ἄγραν πλοκάμοις Eu. B. 104ᵗ, cf. Opp. h. 1₆₃₁, ὄγκους ἀμφὶ δέμας Man. 1₅₄; abſ. αὐτός τ' -εῦμαι (καθοπλισθήσομαι H.) ἰδών, δώσω δὲ συβώτῃ ἄλλο χ 103; übtr. ν. Toten θανάτου νέφος Sim. ep. 99, κόνιν Mnasalc. AP 7₂₄₂, Ag'ias.. (ſ. ἔννυμαι); βασιλεὺς αὐτῷ εὐπρέπηαν Diotog. b. Stob. 4·7₆₂, κάρτος ἀέθλιον assequi Opp. h. 4₁₀₆, νίκην QS 5₆₇₉, χάρμα Apollin. 64₃₀. **2.** umlegen, πέπλους Orph. f. 152, ἄρκυας nb. δίκτυας ἀμπετάσοντο Opp. h. 4₃₈₁, σειρὴν ὑπὲρ QS 12₄₂₃, σῆμα 3₇₄₀, κύκλους λάεσιν PaulS. a. 132, φάος τινί Apollin. 131₃₂; χορὸν περὶ σέ Call. 4₃₀₁, Αἶδαν ἐπὶ σοί (sch. ἀποκτεῖναί σε) Eu. An. 1191ᵗ. **3.** verhüllen, umgeben, δῖον γένος νεβρίσι Opp. c. 4₂₄₅, Σιῶνα περισταδόν (κυκλοῦν LXX) Apollin. 47₂₃. **4.** ablegen (Doppelbdtg wie b. ἀμείβεσθαι), ἐπεὶ μεροπηΐδα μορφὴν ἀμφεβάλοντο καὶ ἀμφιέσαντο λέοντας Opp. c. 3₁₀. = Verbr.: ep, lyr., trag. (beſ. '), in Proſa außer Bdtg I 5 vereinzelt Hipp. (ſ. auch ἀμφισφάλλω), Diotog., Geop. Dazu ἀμφί-βλημα, -βληστρον u͡ſw., -βολος, -βολία u͡ſw.

ἀμφι-βαρής: ſ. ἀμφικέλεμνον.

δεῖσε **ἀμφί-βασιν** κρατερὴν Τρώων (κύκλωσις, ὁρμή H., περὶ νεκρῶν μάχη· περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν ἀγωνίζονται, μὴ σκυλευθῇ ApS.) Ε 623, ſ. -βαίνω.

ἀμφι-βασίη, -βατεῖν: ſ. ἀμφισβ. [h. 3₂₈₅, ſ. -βαίνω.

κόσμου μοίρας ἐφέπουσι σοφοὶ **-βατῆρες** Beſchützer Syn.

ἀμφί-βιον· ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον H., cf. Ph., BA, Sᵈ; γαίης τε καὶ ὕδατος -ος θήρ Man. 4₂₃, -α ζῷα (OrSib. 8₁₅₁, Varro ling. 5₇₈, Plut. 636ᵉ, Art. 2₁₄, KS, [bestiae ancipites Cic. nat. 1₁₀₃], = τὰ ἀ. Opp. h. 1₃₀₈.., Str. 695, Philo I 220)· τὰ ἔνυδρα καὶ χερσαῖα H., cf. EM, Sᵈ, ἰχθῦς Democr. b. Thphr. f. 171₁₂, v. Dögeln A. f. 320, DOrnith. (aves Varro rust. 3·10₁, Colum.), cf. Opp. c. 2₃₈₆.., Str. 691 (κῆτος), KS, φυτά Thphr. 1·4₂, ἄνδρωπος (= πλωτικός u. ἐπίγειος) Pl. Ax. 368ᵇ, cf. Sᵈ, Ναΐδες DH Thuc. 6, -ον ἔδωκε νομὴν βατράχοισιν Κρονίων Batr. 59, cf. Pl. AP 6₄₂, adv. DAreop ; Περικλύμενος = πολύμορφος schA B 336, Τειρεσίης nb. διφυὴς Luc. astr. 11, δίαυλος (erſt. παρὰ μέρος δμιλεῖ τοῖς χείροσι καὶ τοῖς κρείττοσιν) Syn. 138ᵃ.

ἀμφί-βλημα· ἀναβόλαιον H. (cf. περίβλ.), λαμπρά nb. πέπλοι Eu. Hel. 423, αὐτελές Aret. 148, cf. No. φ 40, τεύχη πάνοπλά τ' -ατα (sch. θώρακα περικεφαλαίαν κνημῖδας) Eu. Ph. 779; = περίβολος, βασίλεια -ατ' εὐθρῑγκοί δ' ἔδραι der Dächer Hel. 70, ſ. ἄμπυξ B.

ἀμφίβληστρον, τό (-βάλλω): Netz (δίκτυον H.., iaculum, retiaculum Gl.), εἶχε δὲ χερσὶν ἰχθύσιν -ον ἀπορρίψοντι ἐοικώς Hes. sc. 215, dist. σαγῆναι (cf. Art. 2₁₄) γρῖφοι u͡ſw. Opp. h. 3₈₀, cf. 4₁₄₄, No. φ 20, Zosim. AP 6₁₈₅ u͡ſw., Hdt. 2₉₅ (-φ ἰχθῦς ἀγρεύειν).., Ae. A. 1382 (-ον ἰχθύων περιστιχίζω), Ch. 492, Lyc. 1101.., Epilyc.an u. Stratt. b. Ph., Aphan. 194 (-ον ἰχθύσιν περιβάλλειν), Me. 27 (-φ περιβάλλειν), PhiloByz. 95 (παχύ), Str. 600, Plut. (977ᵉ).., LXX Hb. 1₁₇ (-ον ἀμφιβάλλειν).., NT Mt. 4₁₈ (βάλλειν); ἐν **-στρικῷ** ὀργάνῳ περιλαμβάνειν Pl. soph. 235ᵇ, ὀρυχ **ἠ-στρευμένος** VT Is. 51₂₀ A (irretitus Hier.), **-στρευτική** (τέχνη) nb. ἀγκιστρευτικὴ Poll. 7₁₃₉; Netzhaut im Auge: ἀρχαῖον ὄνομα ἀραχνοειδής (sc. χιτών), ἐπειδὴ δὲ Ἡρόφιλος εἰκάζει αὐτὸν -στρῳ ἀνασπωμένῳ, ἔνιοι καὶ **-στροειδῆ** καλοῦσι Ruf. 154 (Poll. 2₇₁), cf. Gal. 3₆₃₉.., Aët. 15₁ u͡ſw. **2.** allg. = ἀμφίβλημα, καθῆψεν ὅμοις Ἐρινύων ὕφαντον -ον (sch. χιτῶνα) So. T. 1052, κάλοισιν ἔχει Feſſeln (sch. δεσμά) Ae. Pr. 81, -α τοίχων ὑψηλά Eu. IT 96; zwhft adi. τάδ' -α σώματος ῥάκη Hel. 1079, vgl. πτώχ' **-βλητα** σώματος λαβὼν ῥάκη f. 697 u. περίβλητος.

ἀμφι-βόητος 2: Ἀστερίη rings von Geſang erfüllt opp. ἄψοφος Call. 4₂₀₃, πύργος windumbrauſt Musae. H. 187; γένος (= περιβόητον) Antag. b. DL 4₁₆, cf. AntThess. AP 9₂₄₁, PaulS. Plan. 278, Apollin. 7₁₁.., Cairo 67055 [epic. VIᵖ], = ἀδελφοὺς εὐδόξους, **-βεβοημένους** 67120 F₃₉ [iamb. VIᵖ]; **-βώτης**· περιβόητος ἸωνΤεύκρῳ [35] H., cf. περίβωτος, Π-βώτας.

οἱ **-βολεῖς**(· ἁλιεῖς H.) nb. βάλλοντες σαγήνας LXX Is. 19₈, λίνοιο **-βολαί** das Netzfiſchen Opp. h. 4₁₄₉; ſ. -βληστρον.

ἀμφιβολία, ἡ (-βολος), zwhft **-βολογία** (ſt. -βολολογία?) Epiph. anc. 40ᵈ, öfter vl. im Lat. (Serv. Verg. 4₂₇₁, Fortun. rhet. 1₂₄ u͡ſw.); dav. ſp.- **βολεῖν** dubitare GrCor. inHerm. VII 1339 W., **-βολητικῇ** ἐχρήσατο φωνῇ (= -βόλῳ) syn. -βάλλει Olymp. K 86₃₉? **I.** pass. Ἀθηναῖοι -ῃ ἐχόμενοι (= -βολοι γεγονότες) Hdt. 5₇₄. **II.** act. **1.** Zweideutigkeit (ambiguitas [Aug. rhet. 11], dubietas Gl.), παραλογισμὸς παρὰ τὴν ἀ. (Beiſp. βούλεσθαι λαβεῖν με τοὺς πολεμίους) nb παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν, διαίρεσιν u͡ſw. Arten des π. παρὰ τὴν λέξιν A. τ 166ᵃ₂, cf. Gal. 14₅₀₅, ſto. = λέξις δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα (Beiſp. ΑΥΛΗΤΡΙΣ πεσοῦσα) DL 7₆₂, cf. Sext. 118₆, rhet. Theo prog. 4, Hermog. 41₁₄.., Trypho trop. 14 u͡ſw., Quint. 7·9₁₀; nb. αἴνιγμα Plut. 407ᵇ, acuta Cic. epist. 7₃₂, περὶ τὴν γραφὴν Str. 648, ἐν τινι Sext. 118₂₄, ApD. synt 338₁₀, πρὸς τὸ ὁριστικόν 253₂₂, ὀνομάτων DH rhet. 8₁₀, γένους ApD. synt. 24₁₀, ἔχει τι -αν AelTact. 40₁, Procl. T. I 272, ποιεῖν περί τινος verurſachen nb. ζήτησιν A. φ 815ᵃ₂₀, λέγειν Phld. ρ I 185, διαστέλλειν Str. 453, λύειν Plut. 1070ᵈ, ἀναιρεῖν 1050ᵃ, -α εἰρῆσθαι A. πο 1461ᵃ₂₅, τὰ ὑπ' -αν πίπτοντα ApD. synt. 311₁₀, δι' -αν Plut. Rom. 4 u͡ſw., cf. Phld. ρ II 68, Dd. 15₈, Dio 30₂ u͡ſw., KS (κατ' -αν ClA. 1₄₄), lat. ſeit Cic. (div. 2₁₁₆); beſ. Gramm. u. Philoſ. **2.** Ungewißheit, Zweifel, ἐν μεγάλῃ καθειστήκει -α Luc. nec. 3, cf. Plut. Sull. 31. **3.** Streit (altercatio Gl.), ἔχειν μετά τινος Didache 14₂; Frage?, ἐκινήθη StudPal. III 402 [VIᵖ].

amphibolicōs Serv. g. 4₂₃₈ (dictum est) = -bolice Porph. Hor. serm. 2·1₄₈ (posuit), Boëth.

ἀμφί-βολος 2 (ζω ἀμφιβάλλω): **I.** pass., σπάργανα -ά σοι τάδ' ἐνῆψα (ſ. ἀμφίβλημα) Eu. Ion 1490ᵗ, στεφάνη -ων ὀρέων Opp. c. 2₁₃₃, subst. κλωστοῦ -οις λίνοιο (sch. σχοινίοις) Eu. T. 537ᵗ, πλωτῶν εὐπλεκὲς -ον = ἀμφίβληστρον Leon. AP 6₂₀₈; κάμακες = ἀμφίγυοι 181, ἄγκυρα (Str. 303) nb. ἀμφί- u. ἑτερό-στομος Poll. 1₉₉; ἐπ' -οισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδα (sch. παντόθεν βαλλομένοις· ἢ ἀμφοτέρωθεν) Ae. Se. 298ᵗ, -οι (erſt. ἑκατέρωθεν βαλλόμενοι H., cf. Ph., BA, Sᵈ) ἤδη ὄντες οὐκέτι ἀντείχον Th. 4₃₆, ὅπως -οι γίγνωνται τῷ πλήθει ₃₂, -οι γεγονότες ὑπὸ τῶν πολεμίων Plut. Cam. 34, cf. Polyaen. 1₁₅, App. Mithr. 77 (ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης).., Arr. b. Sᵈ, Lib., DC, ἐν -φ γίγνεσθαι (sch. ἑκατέρωθεν βάλλεσθαι) Th. 2₇₆, τεῖχος PhiloByz. 86₁₈ **II.** act. ſchwankend (ambiguus, anceps, dubius Gl.), eigtl. χωλαίνειν ἐπὶ δυσὶν -ως VT 3 Reg. 18₂₁ Σ (ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις LXX), ſonſt übtr **1.** zweideutig, unklar **a.** Rede u͡ſw., ὄνομα Pl. Crat. 437ᵃ, ῥῆμα Phld. υ 22₂₉, λόγοι Is. 12₂₃₉ (nb. μηδὲν μᾶλλον μετὰ τῶν ἐπαινούντων ἢ τῶν ψεγόντων ὄντες), Pol. 15₂₅, λέξις Philo I 302.., ApD. scr. 71₂ (nb. ἄκλιτος), διάλεκτοι Chrys. II 180₁₅, φωνάεντα syn. δίχρονα (α ι υ) Sext. 621₁₉, ἀπόκρισις Dd. 13₇₉, χρησμός Plut. 409ᵇ (nb. ἀσαφής), Ios., γραφή Str. 328, DH 7₃₂, νόμος A. P 1407ᵃ₃₂ u͡ſw., τὸ 'πλέων' -ον πο 1461ᵃ₂₆, -ον πρὸς πίστιν ρ 1431ᵇ₂₂, -ον ποιεῖν τὸ κατηγορούμενον 1429ᵃ₄, cf. DittO. 664 [Ag. 53ᵖ], -όν ἐστιν folgt πότερον .. ἢ Theo prog. 4, εἴτε .. εἴτε EM 579₁₉, **τὸ ἀ.** τοῦ 'σάφρων' ApD. synt. 24₈, χρησμοῦ Dd. 9₃₁, σημείων Art. 1₁₂, ἀποκρίνασθαι πρὸς τὸ ἀ. A. P 1419ᵃ₂₀, διαφεύγειν 1435ᵃ₂₃, συνορᾶν τ 160ᵃ₂₉, λύεται ApD. synt. 140₁₆, τὰ ἀ. nb. ἄδηλα Luc. Hermot. 68 u͡ſw.; adv. (Poll. 5₁₅₃) μήποτ' -ως ἔχῃ, ἐξ οὗ τὸ μεθοδευθὲν χωρήσει Hipp. εὐσχ 17, cf. Dio 11₁₁₆, σύνθημα παραδιδόναι Aen. 24₁, λέγειν Ios. b. 3₃₅₂, Ath. 533ᵈ

(εἴτε .. εἴτε), DL 7$_{47}$, ClA. **b.** Menſchen, -ος τὴν ὄψιν Hermaphrodit Luc. dd. 23$_{1}$, = παῖς AP 9$_{788}$ [fp.], cf. -ον οἰνάριον eher Eſſig als Wein? Polioch. 2; nb. ὑποπτος Luc. merc. 12, BU 935 [III^{p}], opp. ἀγαθός Plut. Alc. 21, cf. αἰτία verdächtig Aesch. 3$_{162}$. **2.** ſchwankend, unſicher **a.** Rede uſw., φήμη nb. ἀδέσποτος Plut. Oth. 4, δόξαν ἔσχον -ον Flam. 4, ἐλπίς Paus. 4·9$_{9}$, τύχη Plut. 317^{e}; τἀγαθὰ ἐς -ον ἔθεντο Th. 4$_{18}$, cf. Plut. 756^{e}, ἐς -ον ταῖς γνώμαις καθιστάμενοι DC 41$_{7}$, cf. 53$_{33}$, ἐν -φ ὁ γέλως ἦν Luc. dmort. 1$_{1}$, cf. Alc'o 2$_{13}$ (ἐν -φ ζωῇ), DC 78$_{35}$.., **τὸ ἀ.** τῆς γνώμης Alc'o 1$_{8}$, τύχης Luc. **b.** Menſchen, -ος ὢν ἔτι φροντίδα παρεῖχε Plut. Galb. 10, εἰμί nb. οὐκ οἶδα πρὸς ὅ τι ἀποβλέψω Luc. dd. 20$_{11}$, πλέομεν Palladas AP 10$_{68}$, ταῖς γνώμαις γιγνόμενοι DC 43$_{37}$, τὴν γνώμην -οι Alc'o 1$_{8}$, καταστῆναι περί τινος Ios. 19$_{238}$, περὶ τὴν πίστιν Ekkl. v. δεισιδαίμων EM 263$_{19}$, οὐκ -ως οἶμαι Ae. Se. 863^{an}, -ως ἔχειν πρός τι nb. μέσως DH rhet. 10$_{8}$. — ſ. ἀναμφίβολος u. ἀμφίμαλλος.

Ἐχίδνης ὸς **-βόσκεται** (= περιβιβρώσκει) Luc. Trag. 303.

ἀμφί-βουλος 2: unſchlüſſig (ſ. ἀμφί 405$_{58}$), c. inf. -βο⟨υ⟩λος οἷσα θυμοῦσθαι πόλει Ae. Eu. 733.

νοσέει ὑπὸ τῶν **-βραγχίων** (Gal. τῶν περὶ τὰ παρίσθμια χωρίων) ἐμπύων γενομένων Hipp. ἐντ 53, = κρισιμ 5 (hier ἀντιβρ- Ηſſ.).

ἀμφί-βραχυς sc. ποῦς (= ⏑–⏑, ſ. -μακρος) DH comp. 17, Heph. ench. 3$_{2}$ (syn. ὑπερδετικός Choerob. 216), schPi. O. 1 uſw., lat.-ys (-is Gl., ſp. auch -us) Quint. 9·4$_{81}$.., Diom. (-chys, Ianius, amfibrevis gramm. I 479), Prisc..

ἀμφί-βροτος 3: ἀσπίδος -ης (περὶ ὅλον τὸν ἄνδρωπον ApS., 'den Mann rings bedeckend' Reichel Waff. 18; cf. ποδηνεκής?) B 389.., -ην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν Λ 32; -ην χθόνα (erkl. τὸ τῇ ψυχῇ περικείμενον σῶμα; zu βρότος Blut?) Emp. 148, -ην κώδειαν (sch. τὴν ὅλον τὸν ἄνδρα συνέχουσαν κεφαλήν) Nic. a. 216. [AntSid. AP 7$_{27}$.

Ἀνακρέων **-βροχος** (erkl. βεβρεγμένος S^{d}) εἴματα Βάκχῳ σφαγαί **-βώμιοι** Eu. T. 562^{l}; **-βωμος** Method.; **-βώτης**: λαοὶ δ' **ἀμφ-εγάνυντο** QS 1$_{62}$. [ſ. -βόητος.

πορθμός· **-γειος** θάλασσα Ph., LexB, S^{d}.

ἡ κατὰ τὴν **-γενῆ** λαγῴαν ἱστορίαν Eust. 668 (b. Ekkl. v. Ἀχαιΐδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί Η 96).

ἀμφί-γενυς· ἀξίνη H., ſ. ἀμφήκης. [GrNaz. carm. σὺ δὲ φρένας **-γεγηθὼς** δέξαι ἱερά HyAp. 273; **-θα** κακοῖς γυναῖκες **-γλωσσοι** = δίγλωσσοι Syn. 122^{d}; = -βολος Eust. 489 (τὸ τοῦ Ὁμήρου ἀ.)..

ἀμφι-γνοέω, dupp. Augm. (ſ. ἀμφισβητέω) ἠμφεγνόουν (X. an. 2·5$_{23}$ [vl. ἠμφιγν., u. ſo PhrynS. 19$_{12}$ nb. ἀλλογνόουν], Pl.), ἠμφεγνόησα (pol. 291^{b}), ſp. Nbf. (vl. X. an. 2·5$_{23}$ u. öfter b. Procop., Ag'ias hist.) **ἀμφαγνόεω**: **I.** intr. im Unklaren ſein, zweifeln, -εῖν· ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖν (ſ. ὁ.) ἢ ἐνδοιάζειν (cf. Poll. 5$_{153}$, 9$_{154}$) περὶ τῆς γνώσεως, ὡς καὶ Λυ. [f. 47 S.] Harp., = τὸ ἐν τισι διστάζειν dist. ἀγνοεῖν τὸ καθόλου μηδὲν εἰδέναι Ammon., = ἀμφιβάλλειν Ph., S^{d}; λέξαντός σου ἡ-ησα Pl. soph. 228^{e}, κατιδὼν τὸν χορόν pol. 291^{b}, ἐπί τινος folgt πότερον .. ἢ Gorg. 466^{e}, περί τινος Is. 2$_{28}$. **II.** tr. nicht erkennen (τὸ μὴ σαφῶς τι γνωρίζειν PhrynS. 19$_{12}$), τήν τε ἱππασίαν ἐθαύμαζον καὶ ὅ τι ἐποίουν ἡ-ουν X. an. 2·5$_{32}$, τί ἔν τινι Pl. pol. 278^{a}, τὸν λόγον ὅ τι ἐβούλετο amat. 135^{d}, ὃ folgt ἐν ποτέρᾳ τὸν σοφιστὴν θετέον soph. 236^{e}, opp. εἰδέναι Is. 15$_{52}$, cf. Plut. 601^{e} (τὴν γῆν).., abſ. -οῦντες παρέπλεον Polyaen. 3·11$_{12}$, pass. -ηθεὶς διέφυγε unerkannt X. He. 6·5$_{28}$, οἷς οὐδὲν ἀμφίβολον οὐδ' -ούμενον Plot. 4·4$_{12}$, ὑπέρ τινος -ούμενόν ἐστι = διστάζεται Arr. tact. 6$_{2}$; verkennen, οὐ δεῖ -ῆσαι ὅτι Dio 21$_{15}$, οὐ δή πού σε γεγονότα συστρατιώτην ἐμὸν -ῶ; Plut. Pomp. 79; ignorieren, φιλοσοφίαν δεῦρο φανεῖσαν Syn. 1^{b}; (zweifelnd) vermuten (nb. εἰκάζειν Poll. 9$_{151}$, ὑποπτεύειν $_{152}$), ἐγὼ πάλαι τοῦτον -ῶν ἠπίστουν ὅμως· ἐπεὶ δὲ σαφῶς ἔγνωσα .. Dio 7$_{54}$, τίς οὐκ ἂν -ήσειε τὸν τρόπον; Ar'd. I 789. Dazu τὸ ἄπιστον **εἰς -γνοιαν** ἄγει αὐτούς schSo. Ai. 23, -γνοεῖν· τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν (H., Ph.)· καὶ **-γνωμονεῖν** Δωριεῖς (cf. schPl. Gorg. 466^{e})

Κωκυτοῦ **-γόητον** ὕδωρ Diod. AP 7$_{700}$. [EM (ſp. KS).

ἀμφίγονος: ſ. ἀμφίσγονος.

κλυτὸς **-γυήεις** Ἡφαῖστ (ἀμφότερα τὰ γυῖα χωλὰ ἔχων, ἀμφοτερόχωλος ApS., Mulciber Gl.; 'der zu beiden Seiten ein Krummholz [γύης] hat' vgl. κυλλοποδίων Becht. KZ 45$_{237}$) Σ 614, Panyass. 16, = περικλυτὸς ἀ. A 607.., ἀγάκλ. Hes. th. 945, πάις Ξ 239, πόσις ApRh. 3$_{37}$, cf. QS 2$_{138}$; αἴγιδος (ein χωλὸν δρεῦον Antig. mir. 45) ἀ. Call. f. 321; νύσσοντες ζίφεσιν καὶ ἔγχεσιν **-γύοισιν** (ἐξ ἑκατέρου μέρους γυῶσαι δυναμένοις, οἷον βλάψαι [ἑκατέρωθεν ἡκουημένοις par., cf. ἀμφιστόμοις par. Ξ 26, ἀμφοτεροχρήστοις Π 637; ſ. ἀμφίβολος, ἀμφώβολος)· ἔνιοι δὲ διὰ χειρὸς δυναμένοις ApS., οἱ δὲ μακροῖς καὶ ὀξέσιν EM: 'handlich' [παλάμηφιν ἀρήρει Γ 338], zu ἐγ-γύη, ὑπό-γυος Prellw. KZ 46$_{172}$) N 147.., μάχοντο ἔ. -οισι O 386. δούρασι ἀ. ApRh. 3$_{1356}$, cf. an. epic. Hib. I 8; ſtrittig ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν τίνες -γυοι κατέβαν (Herakl. u. Acheloos) πρὸ γάμων; sch. ἀντίπαλοι· ἢ ἰσχυροὶ ἐν τοῖς γυίοις μαχεσάμενοι χερσὶ καὶ ποσίν uſw. (wie ἀμφιδέξιος Ellendt) So. T. 503^{l}. **-γυιῶσαι** (ſ. γυιόω)· ἀκρωτηριάσαι (EM)· ἢ ἑκατέρωθεν εἰς γῆν πῆξαι H. [**σασθαι**: ſ. 412$_{8}$.

ἀμφι-δαής· ἡ ἀμφοτέρωθεν κόπτουσα μάχαιρα S^{d}; **-δά-**

ἀμφι-δαίω: αὐτή τε πτόλεμός τε ἄστυ τόδ' -δέδηε (περὶ τὸ πόλισμα διεγήγερται par., cf. H., S^{d}, EM; ſ. δαίω Z 329, cf. M 35 (Tmeſ., ſ. 408$_{26}$), ApRh. 4$_{997}$, κόνις δέ σφ' -δεδήει Hes. sc. 62, γόος QS 13$_{542}$.

χεῖρες δόρυ νήιον **-δακοῦσαι** PaulS. Plan. 118.

πόδον **-δάκρυτον** ἀεὶ κατέχων Eu. Ph. 330^{l}, ſ. -κλαυτος.

ⁱamphidanes (gemma) = **chrysocolla** Plin. 37$_{147}$.

ⁱἀμφιδαρκανές: ſ. ἀμφιδρανές.

αἰγίδα **-δάσειαν** (ἐξ ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσαν· ἢ κυκλόθεν δασεῖαν [cf. ABT] H., ἀμφίμαλλον ABT) ringsum zottig (Reichel Waff. 56) O 309; κόρααι ν. ſtruppigen Wangen an. epic. b. Plut. 456^{e}, Ὁμήρου τὴν αἰγίδα **-δάσειαν** εἰπόντος, ἔστι καὶ τὴν **-μιτον** στρωμνὴν -δάσειαν καλεῖν

ἀμφίδαφος: ſ. ἀμφίταπος. [Poll. 10$_{38}$.

=**ἀμφι-δέω** (ſ. περιδέω): ἱμάντας ἀμφέδεον ApRh. 2$_{64}$ (ἱστία ἀμφ' ἱμᾶσιν ἔδησαν Orph. A. 635), med.-δήσασθαι· ὑποδήσασθαι. (ſ. 418$_{54}$ u. Tmeſ. [P 290] 405$_{18}$) H.; dav. **1.-δέα**, ἡ, att. (nb. **-δεία**) u. del., ſp. ȝȝgȝgn del. **-δῆ** ἀποκεκλασμένη BCH 14$_{404}$, **-δαῖ** $_{412}$ uſw. [279^{a}]: Ring (-αι· φέλια [Ph., S^{d}] κρίκοι, δακτύλιοι H.) **a.** allg. (ſ. auch 6), -αι (ἀλύσεις S^{d}. EM) περὶ τοὺς πόδας (Feſſelung der Krokodile) Hdt. 2$_{69}$: für die Türangeln (cf. Iuv. 3$_{204}$ u. sch.), -αις δεδέσθαι· δύρας Ly. f. 100 S., σιδηραῖ στρογγύλαι ἀπὸ κλειδρου IG II 807 b $_{130}$ [330^{a}], -δεῖαι ταῖς θυροκιγκλίσι 834^{b}2$_{28}$, nb. ἦλοι b. τοπεῖα Π 5·834^{b}2$_{99}$ [329^{a}]; χρύσειαι am Bogen PaulS. AP 6$_{75}$; dem. (ſ. 2) ξενικοῦ ἀργυρίου σὺν **-δειδίῳ** durchlochtes? Geld mit Ring BCH 10$_{468}$ [Del. 364^{a}]. **b.** Schmuckſtück (περισκελίδες τινές Harp., b. Frauen für Hand od. Fuß Poll. 5$_{99}$, κόσμος περιτραχήλιος Ph.), nb. ὄρμοι uſw. Ar. f. 320, cf. Ar'aen. 1$_{18}$, Lib. IV 835$_{2}$ R. Ἐφάρχ. 1887$_{26}$..[att. V^{a}], IG II 652 A $_{18, 27}$ [χρυσαῖ b. der Nikeſtatue, c. 400^{a}], 660$_{11}$ [390^{a}].., BCH 10$_{468}$ [Del. 364^{a}]..; dem. (ſ. 1) περόναι καὶ -[δεί]δια ib. **2.-δέτης** (ſicher, aber -δέτας †Uberl. ſt. -δέας EM 87$_{51}$, Ar'aen. 1$_{19}$; vl **ἀμφίδης**) am Pflug (ſ. 4 u. 6) nb. ζυγόδεσμος Art. 2$_{24}$; καμπύλα κᾶλα Hes. o. 425] ξύλα ἐπικαμπῆ ὄντα τὰ **-δια** Procl.

3. σφῦραν καὶ γυρὰς **-δέτους** ἀρίδας Philpp. AP 6$_{108}$.

4. εἰ δάκνοι τὸ ῥέον καὶ ἑλκοῖ τὸ **-δήιον** (ſo δ, = -λήιον C. vl. τὰ -λήιμα u. τὰ -δεα), χρόνιον τὸ ῥεῦμα Hipp. γ 1$_{57}$, δαχθὶ **-διον**· τὸ πέριξ τοῦ τῆς μήτρας τραχήλου Erot., **-δεον**· τοῦ στόματος τῆς μ. τὸ ἐν κύκλῳ ἄκρον, ὅπερ καὶ σικύας χείλεσιν ἔοικε, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν γυναικείων ψελίων, ἃ καὶ αὐτὰ -δεα (cf. -δεα· ψέλια, δεσμούς EM; ſ. 1 b) ἀπὸ τοῦ οἷον ἀμφιδεῖν Gal., cf. EM. Ἵππ. καὶ -διον ἀπὸ τῶν κυκλοτερῶν σιδηρίων τῶν πρὸς τοῖς ἀρότροις (ſ. 2) Ruf. 160$_{11}$.

5.-δήμη Schuhwerk (ſ. 418$_{35}$), τὰς ῥήμας καὶ τὰς -ας DiaII. 5000, ὅπλα ἀνδρὸς πλὰν ῥήμας κά-ας 4992 [Gort. V^{a}], ſ. ὑπόδημα. **6.-δήτιοι** (zu ⁿ-δήτης, ſ. -δέτης 2)· οἱ κρίκοι διάκενοι, παρὰ Δημοκρ. [130] H., ſ. 1a.

ἀμφι-δεές· περιδεές Ph., BA., H., S^{d}; **ⁱ-δείκελον** (εἶπα zu poet. ὄραν **-δείελον**, ſ. 409$_{63}$?)· **-δηλον** δέ S^{d}.

τοὺς περιβόλους **ἀμφ-εδείμαντο** Ios. b. 5$_{187}$.

ἀμφι-δεκάτη· ἡ μετὰ εἰκάδα (δεκάδα Dind.) ἡμέρα παρὰ Ἀρκάσι H., **-δεκατίᾳ** IG V 1·363 [Spart. I^{p}]; ſ. ἀμφεικάς

ἀμφι-δέξια (= ἀμφὶ τὴν δεξιάν)· ψέλια H., cf. IG III add. 238[b] [II[p]].

ἀμφί-δεξιος 2: beiderſeits rechts, ambidexter (opp. ἀμφαριστερός), -ός εἰμι κοὐχ ἁμαρτάνω κόπτων Hippon. 83, γυνὴ -ος οὐ γίνεται (Bacch. ἀμφοτεροδέξιος, περιδέξιος; Sext. 200[22] [= Glaucias b. Erot.] δήλεια ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι τῆς μήτρας οὐ συνίσταται, cf. -ον· τὴν ἑκατέροις μ. τῆς μ. ἄρρεν καὶ δῆλυ γεννᾶν δυναμένην ἵππον H.) Hipp. ἀφ 7[48], μόνον -ον τῶν ἄλλων ζῴων ἄνδρωπος A. Ζι 497[b31], ὅπως γίνωνται -οι κατὰ τὴν μελέτην Π 1274[b13], cf. π 958[b20].., Simpl. O 393[31], -οις χερσί (ταῖς τῶν τοξ⟨οτ⟩ῶν, διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν) Ae. f. 240, -ως παίζειν gewandt Polemo FHG 3[128] (**-δεξιότης** Eust. 957[30], alt[?]); gleich, (πρὸς δῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τἄρσενα;) ὅπου πρόσεστι κάλλος, -ος (erkl. ἰσόρροπος) an. trag. 355, εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἶτ' οὖν κακουργεῖν, -ως ἔχει Ae. f. 266; zweiſchneidig, -ον σίδηρον (ἑκατέρωθεν τέμνων Erot., δίστομον sch.) Eu. Hipp. 780, übtr. χρηστήριον Hdt. 5[92], ἔπος Luc. IupTr. 43, ſ. αμφὶ ἀμφίδοξος; rechts und links, ἐρείσατε, πλευρὸν -ον ἐμφύντε τῷ φύσαντι So. OC 1112, κόμην σπῶ· -οις ἀκμαῖς OR 1243. [npr.; ein θεὸς Ἄ-ος Hoffm. Dial. I 137 [tŋpr.]]

ἀμφι-δέρρεα (ſo, ſ. δέραιον)· ψέλια BA 388, cf. 202.

τρὶς μάκαρ, ὃν σὺ θυμῷ ἵλαος **-δερχθῇς** Simias sec. 10.

ἀμφι-δέτης, -δετος, -δέω, -δημα, -δήτιος: ſ. -δέα.

γυναικὸς εἵνεκ' **-δηριωμένους** (Ἀΐδης ἐδέξατο) Sem. 7[118], ἀρχαῖς Lyc. 1437; νίκη **-δήριτος** (-τον τὸν ἀγχώμαλον, ὡς Θουκ., Ἀττ., πάρισον Ἑλλ. Moer.) Th. 4[134], Pol. 4[33], μάχη (ἀμφίδοξος, ἰσοστάσιος S[d]) 3[52]; τροφὴ umſtritten Corn.

ἱδρῶτι **ἀμφ-εδίηνα** κόμην Ag'ias AP 9[668]. [th. 28.

ἀμφι-δινέω: herumwinden, pass. δώρηκα, ᾧ πέρι ("περί" κατὰ παρολκὴν PtolAsc., ſ. περιαμφι 410[58]) χεῦμα κασσιτέροιο -δεδίνηται Ψ 562, (ἄορ), κολεὸν δὲ ἐλέφαντος -δεδ. (κύκλῳ περίκειται ApS.) Φ 405; σκοτώδεις -δινεύμενοι titubantes Aret. 139, τρὶς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες ApRh. 4[1535], ἦλυθε .. ἀμφί τε δινεῖται Opp. c. 4[98].

ἀμφι-διόρθωσις = μικτὸν σχῆμα ἔκ τε προ-διορθώσεως καὶ ἐπι-δ., ὅταν καὶ πρὶν εἰπεῖν καὶ εἰπόντες ἀσφαλιζώμεθα τὸν λόγον AlRhet. schem. 5. [f. 9[a]; Orph. A. 925[a].

ἰξευτὰς Ἔρωτα τᾷ καὶ τᾷ μετάλμενον **ἀμφ-εδόκευεν** Bio λαῶν **-δόμοισιν** ἀγορῆσι ringsumbaut Opp. h. 2[551].

δένδρεα **-δονεῖ** Zέφυρος Marian. AP 9[668], τὸν καλόν umſchwärmen Diod. ib. 5[122].

ἀμφί-δοξος 2: I. pass. zweifelhaft (-ον· ἀμφίβολον S[d]), τὸν μάρτυρα εἶναι ἢ πιστὸν ἢ ἄπιστον ἢ -ον [A.] ρ 1431[b28], -οι (dafür ἀμφιδέξιοι Ph.) μῦθοι· οἱ διχογνωμονούμενοι H., Ph., νίκη Pol. 12[48] (-ον ἔσχε τὴν ν.).., Plut. Fab. 3 (nb. ἐπίδικος), κίνδυνος Pol. 9[4], κρίσις 17[33], τέλος μάχης 11[80], cf. 18[28], Plut. Pomp. 19, ἐλπίδας ἔχειν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος Pol. 15[1]; ταῦτα ἐν -φ syn. ἔχει ἀπορίαν Thphr. cp. 1·22[2], ὅσα -α AlAphr. π 134, -ον c. inf. Philo Π 202, -α χρᾶν Luc. IupRef. 14; metr. συλλαβὴ anceps syn. κοινή schHeph. 97[17], rhet. πράξεις teils gut, teils ſchlecht MenRhet. 464[28], ἐγκώμιον Mitte zwiſchen ἔνδοξον u. ἀδ. 364[10], figura Fortun. rhet. 2[18], cf. SulpVict. rhet. 8. II. act. ſchwankend, nb. διχογνώμων Plut. 11[d], πρός τι 434[d], πτοία Onos. 6[5]; dazu **-δοξέω**: unentſchieden (be)urteilen, ὅσα -οῦσιν A. τ 176[b15], δικασταί ν. Stimmengleichheit π 951[a31], opp. τὸ ἀκριβές P 1356[a9], nb. ἀγνοεῖν Plut. 75[d], cf. Artox. 13, περί τινος 27[d], Pol. 32[16], πυρσοῖς ἐναντίοις infolge Po'aen. 6·19[2]; pass. τἀληθὲς -εῖται A. τ 176[b20], cf. Thphr. b. AlAphr. Αα 263 (nb. δεῖται δείξεως), Pol. 18[7] (νίκη), Plut. Thes. 25, AlAphr. τ 69 (nb. ἐπίσης φαίνεται id. τι 134), Phlp. aet. 175[18], ἐλπίδας -ουμένας ἔχειν Pol. 16[88], Dd. 19[96], ἀποφάσεις Pol. 36[9], βιβλία (erkl. ἀμφιβαλλόμενα) S[d].

σκύλος **-δόρου** ἀχαίνεω Phalaec. AP 6[165].

νόθος, **-δουλος** (erkl. ἐξ ἑκατέρων τῶν γονέων δοῦλος), οὐδαμόθεν οὐδείς, κύων Eubul. b. Ph., cf. H., EM, Eust. 1445.

λίθων στρογγύλων **-δόχμων** (ſo H. [erkl. μέγεθος ἔχοντες; ſ. δοχμή, χειροπληθής] u. Poll. 1[200], -τόμων codd.) ὅσον μναίων ἁμάξας τέτταρας b. Anſchüttung eines ſteinig. Weg. X. eq. 4[4].

ἀμφι-δρανές· ἱμάτιον διπρόσωπον ἐν τῷ πεποικίλθαι ⟨καὶ (Ph.)⟩ τὴν αὐτὴν ἔχον ἐπιφάνειαν Ph., H. (u. †-δαρκανές [νοr ἀμφύσκη]· ὁμαλόν H.), cf. ἀδρανής.

***ἀμφι-τρέχω**: umlaufen, umgeben, αὐλὴν ἕρκος **-δέδρομεν** Archil. 40, abſ. ἀριπρεπὴς γίγνεται, θείη δ' -δέδρομεν χάρις Sem. 7[89], σέλας **-έδραμεν** Ἀφαίστου (sch. ἐξῆφθη ἡ πυρά) Pi. P. 3[39]; dazu τὴν μάχαιραν **-τροχάσας** ἑκάλυψεν ὁ φλοιός Apollod. 1[101] (vgl. περιτρ.); adi. **-δρομος** 2: I. act. κῦμα -δρομον κυκλεῖται herumlaufend (wie περίδρομος) So. Ai. 353[j], ἕλικες ἄστρων Ptol. AP 9[577]; dazu **-δρόμια**· ἡμέρα ἀγομένη τοῖς παιδίοις, ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν ἐφέρον τρέχοντες κύκλῳ, καὶ ἐπετίθεσαν αὐτῷ ὄνομα H., ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ **-δρομεῖν** BA 207, τὰ -ια (sc. τοῦ νεογενοῦς παιδίου = δρου) ἐν κύκλῳ περιδρεκτέον Pl. Tht. 160[e] (ſ. sch.), cf. Ar. L. 757, Eubul. 150 = Ephipp. 3, Ly. f. 22 uſw., PW I 1901; -δρομος· Αἰ. Σεμέλῃ [222] ἔπλασε δαίμονα και⟨νὸν⟩ παρὰ τὰ -ια, ὡσεὶ ἔλεγες καὶ γενέθλιον (cf. Ph., H.)· δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἑκατέρου μέρους δεώμενον ἢ προηγούμενον ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον· Αἰ. Ἡδωνοῖς [65] H. II. pass., ἀ. τεῖχος· τὸ ἑκατέρωθεν δρόμον ἔχον dist. περίδρομον· τὸ στρογγύλον Eust. 653, πορδμός· ὁ ἀμφοτέρωθεν ὄρμον ἔχων Πλάτων Ph., τοῖς κατὰ τὸν πορθμὸν τόποις -οις οὖσιν καὶ δυσέκπλοις διὰ τὰς παλιρροίας Str. 23; τὰς ἄρκυς ἱστάτω εἰς -ους (vl. ἐν δρόμοις) τραχείας Wechſel des Wildes, den es v. beiden Seiten durchläuft X. cyn. 6[8].

femella· **-δρυς** Gl. III 368 (= amfilis 204) Griff aus Eichenholz; unklar **-δρυτί**· δένδρον ἀκῆς H.

ἀμφι-δρυφής, ές (δρύπτω): τοῦ -ῆς ἄλοχος ἐλέλειπτο rings zerkratzt (περιωνυγμένη ApS., περιεσπαραγμένη τὸ πρόσωπον διὰ τὸ πένθος H.) Β 700, πολλὰς Ἀργείας -έας θήσει Or. b. Hdt. 6[77]; = **-δρυφοι** παρειαὶ γυναικός Λ 393, -οι· πένθος ἔχουσαι H., -ος γυνή Phlstr. Her. 2[8]; = σκῦλα **-δρυπτα** Ant(Sid). AP 9[323], σάκος PaulS. 6[84].

ἀμφι-δύω: -δύς· ὁ ἐνδύς EM, κροκωτὸν Erkl. v. ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν sch Ar. Th. 1044 (Tm. ſ. 406[a]), med. πέπλον χροΐ (sch. ἐνδυσάμενος) So. T. 605; dazu νῆσος οὐ μεγάλη, λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ **-δυμοι** (διπλοῖ, ἐξ ἑκατέρου μέρους ⟨εἰσ⟩δύσεις, τουτέστιν (sch.)) εἴσπλους ἔχοντες ApS., δύο εἰσόδους ἔχοντες ἢ ἀμφιστόμους uſw. nb. πάντοθεν κατάδυσιν ἔχοντες καὶ σκέπην EM), τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί δ 847, λιμὴν -ος Φαιηξ Call. f. 336, ἓν δέ οἱ (sc. ἰσθμῷ) ἀκταὶ -οι (sch. δύο εἰσόδους ἔχοντες· τοιοῦτος γὰρ ὁ Κυζικηνὸς λιμήν) ApRh. 1[940], Σκύλλαιον πέτρα χερρονησίζουσα ὑψηλή, τὸν ἰσθμὸν -ον καὶ ταπεινὸν ἔχουσα Str. 257, ῥάχις des Pferdes Opp. c. 1[186]; = δίδυμος, δύο: -οι ἐχίνοις μορφαί 2[599], παῖδες dist. τρεῖς πίσυρες 4[61], γλωχῖνες h. 3[287], cf. 2[64] uſw., μορφὴν -οι πανομοίων ἀμφιέσαντο ambo c. 4[89], -η θηλυκῶς ἡ διπλῆ, οἷον -ην τὴν κωλύμην ἔχω τῶν λόγων EM; **-δυσις**· ἐπίδετον φιάλης παρ' Ἀναξανδρίδῃ [74] H., ſ. -δετος. Hieher †ἀμφιδὲσφάγανον (etwa **-δυὲς** σφάγανον, ſ. φάσγανον)· ζῷόν τι πολύπουν, σκολόπενδρα καλούμενον (εἰς τοὐπίσω πολλάκις ἕρπει A. b. schNic. th. 812, ſ. -καρής) H., cf. τὸ κατὰ γᾶς ξίφος· θηρίδιον σκολοπένδρᾳ ὅμοιον H. [γ 2[114], cf. περικαθέζεσθαι; **-έζω**: ſ. ἀμφιάζω.

δίφρον ὀπήεντα **-έζεσθαι** (vl. -ίζεσθαι) τὴν γυναῖκα Hipp.

ἀμφιεκτήρ: ſ. ἀμπέχω.

ἀμφι-ελίσσω (**ἀμφ-ελ.** Pi. Eu. Aret.), nur praes. u. aor.: herumwinden, -ελίξασα εἷριον Hipp. γ 2[162], χέρας Eu. An. 425 [δράκοντα, ὃς ⟨σφ'⟩ ἄπλατον **ἀμφελικτὸς** ἕλικ' ἐφρούρει Eu. Herc. 399[j], cf. No. 35[216], (ἀστέρες) πολλοὶ πάντη, πάντες γε μὲν **ἀμφι-ελικτοί** (vl. -έλικτοι; sch. συμπεριφερόμενοι τῷ οὐρανῷ) Arat. 378, περίπλοον -ον DPer. 466, σχῆμα περίδρομον, -ον 718, τροχός GrNaz. carm.]; umwinden, -kreiſen, ἐρίοισι nb. χρίειν ἀλείμματι Aret. 270, Φάτνην Καρκίνος Arat. 996, cf. OrSib. 5[208] (Ταῦρος μέσον οὐρανόν), γαῖαν δίνῃσι Orph. f. 220, cf. IGaz. 1[22], Zaub. L 438 (τρίβαις πόλον, nb. τρ. π. ἀμφὶς ἑλίσσων 1959). Dazu **ἀμφι-έλιξ** λᾶας ἑέργει σπέος PaulS. a. 137, ἱſt ſpäter masc. (cf. ἄναξ ~ ἄνασσα) zu fem. νῆας ἄλαδ' ἑλκέμεν **-ελίσσας** beiderſeits (vorn u. hinten) geſchweift [aber ἐξ ἑκατέρου μέρους ἑλαυνομένας ApS.] Β 165.., γ 162.., νέες ἦγαγον -έλισσαι [é Hdn. I 267] η 9, τρόπιν νεὸς -ης 252, cf. κ 156.., Hes. f. 76[a], Orph. A. 1200, Triph.; ἱμάσθλη ſich herumwindend No. 48[338], -α περίτροχος μίτρη IGaz. 1[319], κρηπὶς PaulS. a. 148, ἅπερ ἵππον ἐλάσσω τέρματος -αν ἐπιψαύουσαν ἀοιδήν (cf. περὶ τέρμα ἑλισσέμεν Ψ 309) Triph. 667, μενοινή = ἀμφίδοξος Christ. 21.

†**ἀμφιελόν**· ἄφθονον H.

ἀμφι-έννυμι Hipp. Ctes. Eup. Anaxil. Crinag. [Jamb.] X. Pl. Sp. NT Gl., Nbf. **-εννύω** (cf. δεικνύω) Plut. Per. 9, 270ᵉ; -έσω ε 167 (προσαμφιῶ Ar. Eq. 891, ἀπ- Me. 339), ἤ-εσα ep. att. (**ἀμπέσαι**· ἀμφιέσαι Λάκ. H.); -έσομαι X. Pl., ἠ-εσάμην ep. Ar. Sp. LXX (vl. ἀμφιασ-; zwhft -έσσω· περιεβάλου Cyr.), ἤ-εσμαι Hipp. Kom. X. Pl. Ly. Sp. nb. ἀμφιειμένοι· ἐνδεδυμένοι u. äol. ἀμφιέμμενοι Hdn. II 475 (**ἀμφέμμενοι** KE 1035, IIᵖ); ἠ-έσθην Hdn., Zaub.: (um)kleiden, vestio (Gl.), pleon. st. ἔννυμι Znb. b. EM 90_{25} 1. act. (u. pass. = med.), Tm. s. 405_{24}, 409_{1} a. τινά τι, -έσασα ἐμὲ χλαῖναν, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοῦσα ο 369, cf. X. Cyr. $1{\cdot}3_{17}$, Pl. rp. 420ᵉ (γεωργοὺς ξυστίδας).., ClA. pd. 2_{113}, pass. ἀξίωμα -εσθείς Hdn. $1{\cdot}10_{5}$ (nb. χλαμύδιον -εσάμενος $4{\cdot}10_{2}$); τινά Ar. Pl. 936, nb. ἀμφόδια δούς IG II 314 [284ᵃ], cf. XII 5·653 [Syr. Iᵃ], Pol. 5_{10}, Plut. Per. 9, NT Mt. 6_{30}, übtr. κόνις λείψανον Ep. [IIᵃ] b. Ath. 242ᵃ?, πῦρ νηδὺν λέβητος Orph. l. 276; εἵματα -έσασα καὶ λοέσασα ε 264, cf. 167, σ 361, IG I 90ᵃ πέπλον [Vᵃ], epSocr. 9_{1}. b. τί(νά) τινι, ῥινοῖσι γένυν Opp. c. 3_{467}, cf. Pl. Prot. 321ᵃ, Plut. 270ᵉ, Po'aen. 8_{33}, schAr. Pl. 39, κλήμασι ἀλωήν Orph. l. 266, πονηρὰ βουλεύματα χρηστοῖς λόγοις DH 6_{16}, pass. -έσθητι ἱμᾶσιν ᵖZaub. L 213. 2. med. (= act. -εσαι αὐτὸν πολλά Hipp. ἐντ 12, cf. [τινά τινι] ὀκτ 12) sich bekleiden, anziehen (att. u. sp. meist ptc. pf. bekleidet, = *) a. τί, λοέσαντο καὶ -έσαντο χιτῶνας ψ 142, cf. 131, Opp. c. 3_{89} (μορφήν, cf. λέοντας = ἀμείψασθαι $_{16}$ usw., h. 2_{298}), *Hippon. 3 (ἠ-εσμένη λῶπος), Hipp. δὺ 3, Ctes. 81, Eup. 328 (γυνὴ δέρριν -έννυται), *Ar. Th. 92 (στολήν), *840 (λευκά).., *Alexis 208, X. m. $1{\cdot}6_{2}$.., *Pl. cv. 220ᵇ (nb. ὑποδεδεμένος), epSocr. 6_{2}, *Ly. 13_{40}, *Callix. FHG 3_{59}.., *AlPolyh. ib. $_{222}$, *Dio 47_{25}.., *Ios. 3_{211}.., *Luc., *Iustin., übtr. λευκὴν κόμην Rhian. AP 12_{93}, kom. ὄστρεια φῦκος *Alexis 110, τροφαλὶς σκῖρον *Eup. 277, cf. *Ar. Ec. 1057, V. 1172, ὕδωρ (erkl. δῦναι καθ' ὕδατος) Eust. 1871, σκοτίην ἀντὶ φάους GrNaz. carm., κακίην *Hipp. εὐσχ 4, ἀρετὴν ἀντὶ ἱματίων Pl. rp. 457ᵃ, σώματα γένη πλούτους *Gorg. 523ᶜ, σύνεσιν an. com. 345, λόγους LXX 4 Reg. 17_{8}; εἴδεα (obi.) δέμας -έσαντο Opp. c. 1_{287} (cf. 4_{154}, Eudoc. 2_{250}) nb. γυίοις -έσαντο κόνιν Ae. el. 3. b. τινί (bes. Sp., cf. ἀμπέχομαι), σαρκί (nb. τοιαῦτα) Hipp. ὀκτ 12, χλαμύδεσσι *KE 1035 [IIᵖ], λίθῳ νέκυς Crin. AP 7_{380}, cf. Parth. 15_{2}, *Pol. 13_{7}, Plut. 98ᵈ (φολίσι, nb. ὑποδέδεται χηλαῖς).., Ios. 16_{204}, ClA. c. ἄνθρωπος ἐν μαλακοῖς *NT Mt. 11_{8} = Lc. 7_{25}, σορὸς ἐξ ἀργυρίου *Euagr. 4_{28}. d. πρεπόντως· *X. oe. 10_{12}, κακῶς *ThpHist. 89, cf. *Po'aen. $3{\cdot}9_{52}$. e. abs., οὐ παρέχεις -έσασθαι τῷ πατρί Ar. b. Ph., -έσομαι X. Cyr. $4{\cdot}3_{20}$, cf. cv. 4_{37}, *Pl. rp. 372ᵃ (nb. ὑποδεδεμένοι).., Geop. 6_{11}, opp. γυμνός *Plot. $6{\cdot}3_{19}$, ἀποδύεσθαι ClA. 7_{80}. = Verbr.: ep. äol. lak. Hippon. Hipp. Ctes. Kom. X. Pl. epSocr. Ly. ThpHist.; Callix. Pol. AlPolyh. Dio Ios. Plut. Luc.., KS; LXX u. NT selten, 0 Pap. Dazu ἀμφίεσμα, ἀπ-, ἐπ-, μετ-, περι-, προσ-αμφιέννυμι; s. ἀμφιάζω u. (vielfach syn.) ἀμφιβάλλω, ἀμπέχω.

ἀμφι-έπω Hom. (-έποντες u. [Ω 804] -επον) Critias, ApRh. (-έπεσκε 1_{562}..), Man., Opp. c., h., QS, Ag'ias, nb. **ἀμφ-έπω** ep. (ἄμφεπε Σ 348.., Hes., ApRh. 4_{1145}, Apollin., -επον Ω 622.., -έπει sp. Ep.), lyr., So. (u. ¹), Eu.¹: 1. umfangen, (rings) bearbeiten, γάστρην τρίποδος πῦρ -ε Σ 348 (par. περιελάμβανεν).., πρύμνην πῦρ Π 124, τοὺς -ε θερμὸς ἀυτμή Hes. th. 696, αἴγλη ApRh. 4_{1145}, γλώσσῃ v. Belecken Opp. c. 2_{355}; -ον τάφον Ἕκτορος (περιεῖπον H., anders EM) Ω 804, ἔδερόν τε καὶ -ον εὖ κατὰ κόσμον ὄιν 622, cf. Ψ 167 (Tm. τὸν δέρον ἀμφί θ' ἔπον H 316, cf. θ 61 u. Sp. 408_{1}), βοῦν ἱερεύσαντες -ον Σ 559. 2. besorgen, curare, ἵππους -οντες ζεύγνυον T 392, cf. B 525 (στίχας ἵστασαν ἀ.), E 667 (ἔχον πόνον [ἀσχολούμενοι H.]), γ 118 (κακὰ ῥάπτομεν [περὶ τὸ ἔργον πονούμενοι ApS.]); σκῆπτρα (sch. διέπειν) So. E. 651, cf. Pi. O. 1_{12}, κλήρους καὶ κτήσιας Man. 3_{189}, ὅμαδον subire Pi. I. 8_{25}, ξένον κῆδος (sch. περιέπειν) Eu. Ph. 340¹; v. Göttern (s. ἀμφιβαίνω), πόλιν Pi. P. 9_{70}, scol. 3 (εὖ), μυχὸν μαντήϊον Pi. P. 5_{68}, cf. Eu. IT 1247¹, Ἰταλίαν So. An. 1119¹, cf. ApRh. 1_{571}, AP 6_{87} [sp.], Zaub. L 2829 (Hy.), abs. δαίμων -ων Pi. P. 3_{108}; verehren, (Ὀρτυγίαν) Ἱέρων σκάπτῳ διέπων -ει Δάματρα Pi. O. 6_{95}, cf. ApRh. 1_{1102}, Ὅμηρον τιμαῖς ἀθανάτων Ep. b. certHomHes. 302; pflegen (-ει· θεραπεύει, -ων· περιθάλπων H.), νυμφᾶν χορὸς Ἀρετάν Sim. 68ᵖ, cf. an. lyr. b. Ar'x. Oxy. 19, (νοσοῦντας) ἐπαοιδαῖς Pi. P. 3_{51}, μήτι παντοίῃ ApRh. 3_{547}, φιλέουσι καὶ -ουσι γενέθλην Opp. c. 2_{270}, nb. στέργειν $_{511}$. 3. umstürmen (Tmes. s. 408_{31}), βοῦς τεθνηῶτα Opp. h. 2_{165}, ὕδατα ἦτορ Apollin. 68_{1}, λωβὴ ἡγεμονῆας 106_{80}. 4. unterfassen, Ὠαρίων ὠρανόν Corinna B 79, δρῦς σὺν κιόνεσσιν ἐρειδομένα μόχθον (sch. βαστάζειν) Pi. P. 4_{268}; umringen, ὄχλος νιν (sch. ἐπακολουθεῖ, cf. H.) Eu. Ph. 149¹, σφέας -ον περιθαμβέες ApRh. 2_{1158}, cf. Opp. c. 2_{270}, h. 1_{199}, abs. -οντες θάμβησαν QS 1_{611}, cf. 6_{295}.. 5. enthalten (-ουσα· περιέχουσα H.), κιρναμένα ἔερσα (obi. πόμα) Pi. N. 3_{78}, λίθος (= Sonnenuhr) ἄντυγας Ἠριγενείας AP 9_{807} [sp.], βίβλος ὄργια Ag'ias 6_{80}, cf. 9_{482}, χιτὼν τύπον ξένον No. τ $_{124}$; halten, πηδάλια ἐνὶ χερσίν ApRh. 1_{562}, ὄλβον Pi. I. 4_{59}, besitzen, σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμόν (sch. ἔχειν) N. 7_{10}, cf. $_{91}$, χεύματα μύθων (= ἔχεις NT) No. ζ $_{217}$, cf. θ $_{145}$. med. (Tmes. ἀμφὶ δ' αὐτὸν Τρῶες ἔπονθ' ὡσεὶ θῶες ἀ. ἔλαφον Λ 473), τόσσαι -έποντο Πενθεσιλείῃ QS 1_{47}. = Nur poet., ἀμπέχω in Form u. Bdtg (cf. zB. vl. Eu. M. 480) oft nahetretend.

ἀμφί-εργος sc. γῆ zwiefach (v. der Witterung) bearbeitet syn. ἡμιβρεχὴς καὶ ἡμίειλος Thphr. cp. $3{\cdot}23_{1}$.

χροιαῖς ποικίλλειν τὴν **ἀμφί-εσιν** Kleidung (s. -έννυμι) sch. ι 51, cf. Simpl. K 401_{21}, ThomM. (nb. -εσμα), DAreop.., ἀμφικαλύπτεσθαι χρὴ **-έσμασιν** (nb. σκέπασμα Poll. 7_{208}, cf. $_{42}$) Hipp. γ 2_{133}, εὖ εἰργασμένα nb. σκεύη Pl. rp. 381ᵃ, τὰ αὐτῶν Gorg. 523ᵈ, cf. pol. 281ᵉ, Plot. $3{\cdot}6_{18}$, DH 3_{31}, Gal. 2_{341} (τὸ κοινὸν πάντων = δέρμα).., Bas., Muskelhülle syn. περίβλημα τενόντων Gal. 2_{249}, cf. $_{264}$..; **-εσμός**: s. -ασμός.

ἐφεστρίδες χλαῖναι, **-εστρίδες** Poll. 6_{10}, cf. 7_{61}.

ἀμφι-ετής, ές: alljährlich, -εῖς ἀπαρχαὶ πέμπονται Call. 4_{278}, ἑκατόμβας πέμψουσιν ἐν ὥραις -έσσιν Orph. f. 208, -ῆ καλέω Βάκχον h. 53_{1} = κικλήσκω σε, -έτηρε 52_{10}; adv. **-ετές** Ἀττ. (ὡς ἀμφημερινόν), κατ' ἔτος Ἑλλ. Moer., cf. att. npr. -ετίδης Me. b. Ph.; **-ετεί** (so Eust. 1385, cf. αὐτοετεί)· ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει Sᵈ, τὴν γῆ[ν ἀρόσε]ι ἐναλλὰξ καὶ οὐκ [ἀ]μφ[ιετε]ί IG XII 7·62 [Amorg. IVᵃ]; **-ετεῖν**· θύειν καθ' ἕκαστον ἔτος ἢ δι' ὅλου τοῦ ἔτους EM; **-έτηρος** (s. vorhin), dazu **-ετηρίς** (cf. τριετηρίς usw.)· ἡ κατ' ἔτος γινομένη ἑορτή τε καὶ θυσία (Sᵈ, Symeo 267_{25}), Κρατ. ἐῖτ' **-ετηριζομέναις** ὥραις τε καὶ χρόνῳ μακρῷ' Ph., cf. **-ετιζομένας**· τὰς κατ' ἔτος ⟨γινομένας· ἢ (EM)⟩ περιερχομένας H., Ph., EM, Eust. 1384.

ἀμφ-ιζάνω: κόνιν χεύατο κακ κεφαλῆς, .. χιτῶνι μέλαιν' -ε τέφρη (περιεκάθητο par.; vl. -ε τέφρην· ἐκαθέζετο περὶ τὴν τ. H.) Σ 25; **-ίζομαι**: s. -έζομαι.

τόν **-ζευκτον** ἅλιον πρῶνα (sch. ὑποζευχθέντα) Hellespont [Ae. Pe. 130¹.

πολὺς **ἀμφ-έζεεν** ἀφρός QS 6_{104}.

ἱστὸν λαίφεσιν **-ζωστον** No. 32_{159}, κούρη 35_{207} (-ζώννυμι: [Tmes. 405_{27}).

ἀμφι-ήκης: s. ἀμφήκης.

?**amphi-thalamus** (l. antith.?) Raum der προστάς gegenüber dem θάλαμος Vitr. $6{\cdot}7_{2}$; s. auch ἀμφίθυρος.

ἀμφι-θάλασσος: s. ἀμφίαλος.

ἀμφι-θαλής, ές: 1. beiderseits sprossend, übtr. vom Knaben, τὸν (den Halbwaisen) καὶ -ὴς (ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων [cf. Poll. 3_{25}, παῖδες γονήων ζωόντων, οἷς -ὴς ἔτι φύτλη Or. b. Zosim. 2_{6}; puer patrimus matrimus]· ἢ ἐφ' ᾧ ἀμφότεροι οἱ γ. θάλλουσιν [poet. γάμος ἀ. opp. ἄπαις ClA. 2_{140}] ApS., s. ἑτεροθαλής) ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν, .. δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι ἐς μητέρα χήρην X 496, dist. πατρὸς ἢ μητρὸς ἔρημος u. ὀρφανός Pl. lg. 927ᵈ; sakr. (zu Tanz, Gesang, Hülfereichung usw., bes. ion., s. PW I 1958) παῖς ἀ. Call. Oxy. 3 (Nax., cf. schT Ξ 296), Magn. 98 [u. παρθένοι ἀ., c. 200ᵃ], Hel. 1_{22} (Eph.), PausAtt. 157 (Ath., cf. -ὴς Φιλῖνος AM 23_{26}, Iᵃ), schPi. O. 3_{60} (Ol.), Procl. chrest. 321^{b}_{26} (Theb.), DH 2_{22}, $_{71}$ (nb. αὐθιγενής), Plut. Num. 7 (ὑπηρετῶν ἱερεῖ), 418ᵃ, Luc. Herm. 57, Zosim. 2_{5} [-θαλέα (zu **-θαλεύς**?) γενόμενον τῶν μεγάλων Ἀντωνίων BCH 10_{415} (Thyat. Kz); **-θαλεύειν** 11_{98} (Lyd. Kz)], dazu -ὴς Ἔρως als παράνυμφος Ar. Av. 1737¹; gleichgeboren, -εῖς· οἱ ἐξ ἀμφοῖν τεθηλότες καὶ ὄντες

ἀδελφοὶ ἐκ μητρός τε καὶ πατρός Ph. (ſo Bηz., zB. κληρονόμοι); erlaucht (γνήσιος), Βάκχος Orph. h. 46, θεοί (Apollo, Hermes, Ares) nb. μείζονες Philo II 559, nb. εὐπατρίδης 446, τὰ πρὸς πατρὸς καὶ τὰ πρὸς μητρός I 538, πόσις KE 550 [II—III^{p}]; ἀλήθεια (= εἰλικρινής) Pl. Ax. 370^{d}. **2.** ringsum blühend, χωρίον nb. εὐθαλές Poll. 1$_{239}$ [dazu ὀθνείῃ **-τέθηλα** κόμῃ floreo Ant(Thess.) AP 9$_{231}$, στέρνοις -τέθηλε χάρις cingit an. alex. 12$_{96}$], übtr. καὶ πότ' ἂν -ὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; vigens Ae. Ch. 394^{l}, -ῆ κακοῖς βίον (= βρύοντα) A. 1145^{l}. [ion. npr.]

σὲ πάντες **-θάλπομεν** colimus Luc. Trag. 28 (Tmeſ. 411$_{29}$).

ἀμφι-θέατρος ἱππόδρομος (= ὁ ἀμφὶ τὸ θέατρον ὤν) DH 4$_{44}$, στοά 3$_{68}$, gew. **τὸ ἀ.** Amphitheater (τόπος πανταχόθεν περισκοπούμενος S^{d}, cf. DC 43$_{22}$; nicht vorröm., PW I 1959), CIG 5361 [Berenike I^{a}], λευκόλιθον 3936 [Phryg. Kz], cf. Str. 236 (Rom), 649, 795, Hero ster. 1$_{45}$, Ios. 15$_{268}$.., Arr. diss. 1·25$_{27}$, MarcA., Hdn., Eus.., lat. (-ον· -um, circumspectaculum Gl.) venationes in -is MonAnc. 4$_{41}$, cf. Sen. benef. 2·19$_{1}$ uſw. (adi. -alis); **-theatritica** Papyrusſorte Plin. 13$_{75}$, (v. -θεατρίτης, etwa τόπος? [appellabatur a confecturae loco], ſ. Str. 795).

ἀμφί-θετος: ſ. ἀμφιτίθημι.

πόριες ἀδινὸν μυκώμεναι **-θέουσιν** μητέρας κ 413 (Tmeſ. 408$_{30}$), Ἠέλιος Σκορπίον Orph. f. 2$_{39}$, cf. Zaub. Berl. 2$_{91}$, abſ. πάντη -θέεσκεν QS 5$_{371}$, cf. $_{375}$, ἄνθεος αὐγὴ -θέει PaulS. a. 99, übtr. νόος δέ οἱ ἠύτε φωτὸς -θέει, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς Mosch. 2$_{107}$.

σάγαριν **-θηγέα** Phlpp. AP 6$_{94}$, = **-θήκτῳ** ξίφει (sch. διστόμῳ) So. An. 1309^{l}; ſ. ἀμφήκης.

ἀμφι-θλάω, Hipp. **-φλάω**: rings zerquetſchen, pass. φλέβες καὶ νεῦρα -ᾶται Hipp. ἀ 45, -ασθείσης τῆς σαρκὸς ἀμφὶ τὸ ὀστέον (†vl. ἀμφιθλ-) 11, ἀμφὶ τῇσι πλευρῇσι ἀἐ 50, cf. 36.., Aret. 336, act. ἡ σικύη ἐρείδουσα τὸ δέρμα 224, ὀδυνηρὸν τῶν χειλέων τῆς σικύης ἡ **-θλασις** 221, ἀμελεῖν τῶν **-φλασμάτων** Hipp. ἀἐ 50.

κυκλόθεν **-θνῄσκουσιν** (vl. περιθν.) αἱ σάρκες Hipp. ἀ 33, ἠὲ καὶ αὐτοὶ -θάνωμεν QS 6$_{449}$.

ἣν μέσον οὐρανὸν **-θοάζῃ** Man. 4$_{84}$, ſ. -βαίνω; τριάδος φάος **-θόωκον** GrNaz. carm.

ἀμφί-θρεπτον αἷμα (sch. πεπηγός) So. T. 572; ſ. τρέφω.

οὔτε θρύπτεται ἢ πόσι ἢ φαρμάκῳ **-θρύπτῳ** (ὁ λίθος ἐν τῇ κύστι) rings zerreibend Aret. 140. [ApRh. 3$_{1373}$.

ἀμφι-θρώσκω: ὥστε θοοὶ κύνες -θορόντες Eumel. 9 =

ἀμφί-θυρος οἰκία (Ly. 12$_{15}$, Plut. 835^{f}, LycNum. 4 [Janustempel; νεώς Luc. am. 13])· ἡ ἔχουσα θύρας ἑκατέρωθεν φερούσας εἰς τὴν ὁδόν· Σο. [Ph. 159^{an}] δὲ 'οἶκον -ον' τὸ Φιλοκτήτου ἄντρον. χρήσῃ καὶ ἐπὶ ἑτέρων, οἷον -ον τρίκλινον, -ον δωμάτιον PhrynS. 134$_{14}$ (cf. BA 204), παστὰς -ος Erkl. v. πρόθυρον schB Ω 323, aber αὔλειος θύρα, κηπαία θ., -ος, ἣν Ὅμ. ὀρσοθύρην καλεῖ Poll. 1$_{76}$, ſ. -θάλαμος; **ὁ ἀ.** (cf. **ἀμπίθυρον**· πυλῶνα Ταραντ. H.) Doppeltor, τό τε πρόθιουρον ἐνεσκεύαξε καὶ τὸν -θιουρον ἀνέθεικε IG VII 2876 [Koron. III^{a}], (ἔδραμε) ἰθὺ δι' -θύρω καὶ δικλίδος (sch. ἀ. καὶ δικλὶς ταὐτόν, σημαίνει δὲ τὸ δίθυρον) Thcr. 14$_{42}$, ſ. -πυλος; ſp. **τὰ ἀ.** Türvorhänge in der Kirche, IChrys. (nb. παραπέτασμα), Bηz. [[Sam. 346^{a}], ſ. -δάσεια.

πρόσλημμα τῆς θεοῦ παραλοργὲς **-θύσανον** DialI. 5702

ἀμφι-ίζεσθαι: ſ. -έζεσθαι; = **-καθεζομένη** καὶ διαπλίξασα Hipp. γ 2$_{195}$, περὶ τὴν βάλανον -έσθω 3$_{222}$; = πράσα ἑψεῖν καὶ **-καθίζεσθαι** (vl. -έζ-) 1$_{13}$, cf. 2$_{134}$; = ἠέρα τροχάσμασιν **-κάθημαι** Or. b. Eus. pr. 4$_{23}$.

πυρινὸς τρόχος **-κατέρξει** (vl. **-καθέξει**) αὐτούς OrSib. 2$_{295}$. [ἀ-ο $_{188}$.

τεύχεσι **ἀμφ-εκέκαστο** Ἡρακλῆος QS 10$_{179}$, οἱ γωρυτὸς

ἀμφι-καλύπτω: **1.** verhüllen (σκέπειν H.), Tm. 405$_{13}$, χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδόα -πτει B 262, χιὼν δέμας Apollin. 67$_{35}$ uſw., ἀνθρακιὴν σποδός HyMerc. 238, θήρην sc. δικτύῳ Opp. h. 4$_{146}$, abſ. v. der Woge sc. νῆα ApRh. 2$_{583}$; φύλλοις κνήμας ἑάς Batr. 161 (Tm.), cf. Man. 2$_{176}$, Opp. h. 1$_{746}$, Hipp. γ 2$_{203}$ (εἵμασιν), pass. (od. med.) -κεκαλύφθαι χρὴ ἀμφιέσμασιν $_{133}$, cf. ἀμφε-φθη χάσματι θηρός Eu. Herc. 363^{l}; σ' οὐρανόθεν νέφος Hes. o. 555, ἄστρα ἀχλύς QS 12$_{515}$, übtr. ὕπνος βλέφαρα υ 86, cf. ε 493, θανάτου νέφος -ψεν sc. αὐτόν Π 350, cf. δ 180, Thgn. 707, νεφέλη μιν Υ 417, θάνατός μιν Ε 68, cf. Hes. o. 166, ApRh., QS 1$_{763}$ (πότμος), μὶν μοῖρα ἔγχεϊ Μ 116, σὲ γῆρας HyVen. 244; ἔρος με φρένας Γ 442, cf. Ξ 294, ἄχος με φρ. HyVen. 243, κάρος μιν ApRh. 2$_{203}$, cf. QS 4$_{471}$; aufnehmen, δόμος με δ 618.., πόλις -ψῃ (ἔσω παραδέξηται H.) δουράτεον ἵππον θ 511, μὲ λιμήν Ant(Thess.) AP 7$_{639}$, ὀστέα σορός Ψ 91, cf. KE 211 [ἱερῆα χθών, II^{a}].., QS 5$_{517}$.., OrSib. 1$_{82}$.., Plan. 29, ἥρωας κόλποις Ἀσωπιάς Or. b. Plut. Sol. 9. **2.** umlegen, κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκος -ψας ξ 349, περίβη καί οἱ σάκος ἀμφε-ψεν Θ 331.. (Tmeſ. 406$_{18}$), νέφος Ξ 343, νύκτα μάχῃ Tmeſ. 406$_{40}$, φῆ ὄρος πόλει -ψειν θ 569, cf. ν 152.. med. ſ. 423$_{70}$ u. Tm. (χρόα πέπλοις) QS 3$_{586}$. — ſ. -κρύπτω.

ἀμφίσβαιναν **-κάρηνον** Nic. th. 373, = **-καρὴς** (sch. δικέφαλος) σκολόπενδρα 812, cf. (vl. ρ 231) 409$_{8}$; ſ. -κρηνος,

ἀμφί-καρπα (φυτά) Thphr. 1·6$_{12}$, ſ. ἄμφαυξις. [-κέφαλος.

καῦστις· ἡ ⟨πρώτη (Ph. s. †κάσιν)⟩ ἔκφυσις τῶν σταχύων· πυροὶ ἁδρυνόμενοι, καὶ χόρτος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ **-καυστις** (cf. Ph.)· καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος. Κρατ. [381] δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου· καλεῖται δὲ καὶ εὖστρα καὶ στρῶμα H., ἀ-ις (vl. **-καυτις**)· ἡ ὡρίμη κριθή, ἣν ἡμεῖς εὖστραν καλοῦμεν (cf. -καυστις AelDion. 184)· οὕτω οἱ τραγ. [an. trag. 586]· οἱ δὲ κωμ. ἐπὶ τῶν αἰδοίων ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι (κωμ. δὲ ἐπὶ γυναικείου μορίου· Κρατ. δὲ τὴν ὀσφύν AelDion.)· οἱ δὲ τὴν πρώτην ἔκφυσιν τῶν πυρῶν, ἣν †ἡλήιον (cf. **εἰλήιον**· ἐν ἡλίῳ θερμανθέν H.) προσαγορεύουσιν [ὡραῖον], διὰ τὸ τοὺς πρωΐμους καέντων τῶν ἀχύρων ἐπιτηδείους εἶναι εἰς τροφήν EGen.; εἴρηται καὶ ἡ μάχη EM (ſ. καυστειρός, ἀμφιδαίω u. Fränkel IF 32$_{121}$).

σταυροὺς ἐκτὸς ἔλασσε, τὸ μέλαν δρυὸς (Crates μελάνδρυον) **-κεάσσας** (περι-σχίσας, -κόψας H.) ξ 12, cf. -κεστον (l. -κέαστον?)· περι-τμητόν· ἢ -γραφόμενον H.

κείνῳ Αἴτνα δεσμὸς **-κειται** (= περίκειται) Pi. f. 92 (Tm. 406$_{12}$), ἐπ' ἀλλήλοισιν -κείμενοι ἔκλαον So. OC 1620 (στέφανος -ος Xenarch. 13), σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ -κεῖσθαι γυναικεῖον μόρον dabeiliegen (ſ. ἀμφί 406$_{44}$) An. 1292^{l}.

ἀμφι-κείρω: κρυμῷ αὐχένας ἀμφεκάρη Phlpp. AP 9$_{56}$, cf. Sozom. hist. 194$_{17}$; **-κουρον**· τὸν ἀμφοτέρωθεν κεκαρμένον (H.) κορμόν· Σο. Ph., -ος· ἣν ἑκατέρωθεν ἄνδρες περιλάβωσιν S^{d} (zum vorigen? [l. ἢ ὄν]; ſ. jedoch περίκουρος), vgl. κορμὸν ἀμφέξεσα ψ 196.

ἀμφικελεμνίς (ſo Thgnst. 163$_{15}$ nb. λικριφίς; -λαυνίς H.)· κατ' ὤμ[εν]ων περικρέμασις ἰσόρροπος H., **-κέλεμνον**· ἀμφιβαρές· οἱ δὲ τὸν βασταζόμενον ὑπὸ δύο ἀνθρώπων δίφρον· ἄλλοι δὲ ἀμφίξυλον H., ἀμφοτέρωθεν ὀκέλλον καὶ στηριζόμενον· οἱ δὲ -ους· ἀμφιβαρεῖς (Ph.)· ἢ τὰς σατυρικὰς ὀρχήσεις, ἀπὸ τοῦ κέλλειν EM; ſ. ἀκέλευμνον. [κ.) Ag'ias AP 7$_{220}$.

τάφον ἔδρακον ?**-κέλευθον** Λαΐδος (vl. ἀγχικ.; Toup ἀμφὶ Μήνη **-κέρως** bicornis Man. 4$_{77}$.., cf. $_{274}$. [-κρύπτω) H.

ἀμφί-κεστον: ſ. -κεάσσας; **-κεύθων**· περικρύπτων (ſ.

ἀμφι-κέφᾰλος (ᾱ Eubul., cf. Schulze q. 251) 2: = -κάρηνος, ζῷον (ἀμφίσβαινα) Gal. 14$_{243}$, cf. Eubul. 107, σκέλους τὸ μὲν -ον μηρός. τὸ δὲ πλανησίεδρον μύλη A. Zι 494^{a}$_{5}$, κλίνη (ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα ἀνάκλιντρον Ph., cf. H., EM) IG I suppl. 227^{d} [414^{a}; = Poll. 10$_{36}$, wo irrig -κνέφαλλος], Plato (34, wo -κολλος nach Poll. 10$_{34}$, erkl. κατακεκολλημένη) b. Ph., καθέδρα Syn. ep. 3, ὑποπόδιον ſ. Sp. 409$_{9}$. [οἰκία λέγουσι PhrynS. b. Ph., ſ. -πρόστυλος.

ἀμφι-κίων ναός [So. An. 285]· οἱ δὲ νῦν περίστυλος ν. ἢ λείψανον **-κλαστον** Ant(Sid.) AP 6$_{223}$.

τύμβον ἐς **-κλαυτον** Opp. h. 4$_{257}$, ſ. -δάκρυτος.

τρόμος **ἀμφ-έκλασε** γυῖα QS 12$_{399}$, cf. 8$_{345}$.

χαρὰ **-κλινής** anceps Philo II 548, διάνοια -ῶς ἔχει 171.

θῖνες **ἀμφ-έκλυσθεν** Orph. A. 273; ἀκτὴ **-κλυστος** umſpült So. T. 752, cf. 780 (πέτρα ἐκ πόντου), Lyc. 633, Dosiad. a. 15, ᾐὼν θαλάττῃ Str. 501, cf. 792.., τὸ ἀ. τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου 793, ſ. περίκλυστος.

ἀμφι-κνέφαλλος, -κολλος: ſ. -κέφαλος.

βυθὸς **-κνεφής** OrChald. 242, cf. -φαής.

ἀμφί-κοιλον ξύλον· ἀνάφορον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσιν S^{d}.

ἀμφί-κοιτος· ὁ τάπης S^{d}. [u. φυτοκομέω.

σᾶμα **-κομεῦσι** Νύμφαι Antiphil. AP 7$_{141}$, cf. Sp. 409$_{17}$

θάμνῳ ὑπ' **-κόμῳ** (par. πανταχόθεν δασεῖ, H. φυλλώδει)

κατακείμενος P 677, ἀκαλῆφαι Archestr. 9, nb. ἀμφιλαφής Poll. 1229 (ἄλσος), 236 (κλάδος). s. -χαιτος; ληισταὶ λασιαῖς -οι κεφαλαῖς Crin. AP 9516; Kraut erotylos sive -os Plin. 37160.

ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον ε 235] τὸ -στομον, ὃ καὶ **-κοπον** λέγεται Eust. 1531; Βηζ. (ξίφος).

ἀμφί-κορος· ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν H., S^d, Ph.

ἀμφί-κουρος: s. -κείρω. [(aus ArByz.?).

ἀμεθύστου μορφὴ διάφορος .. ὁ δὲ **-κόχλῳ** παραπλήσιος Epiph. lap. 229^c; s. περικόχλιον.

ἀμφί-κρᾱνον· ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφαλάς H., ῥάβδος ὡς κήρυκος Ἑρμαία διπλοῦ δράκοντος -ος So. b. Ph., τὴν -ον ὕδραν Eu. Herc. 1274; σπείρημα καὶ **-κρηνα** (Schneid. st. -κρημνα; vl. -κάρηνα) κομάων ἀπειπάμενοι (v. den der Wiege Entwachsenden) Nic. a. 417, πῖλον -ον Phlpp. AP 690, s. περίκρανον.

θνατῶν φρένας **-κρέμανται** ἐλπίδες Pi. I. 243; συλήσω δ' ὤμων **-κρεμῆ** φαρέτρην Alph. Plan. 212 (ἀ. χλαμύδα Procl. ep. 10), Εὐβοίης -ῆ σκόπελον id. AP 990, s. περικρ.

ἀμφί-κρημνος· περίκρημνος (ἄγκος Eu. B. 1051 [vl. ὑψίκρ.], ἀλωή in Delphi No. 13127)· ἢ βραχυτάτη Ph., BA, S^d, -ον· ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον H., BA (GrNaz. [ὁδός], IChrys., GrNyss. [τὸ ἀ. τῆς ἀποκρίσεως]..).

ἔντυνε μολπὰν ψαλμοῖς **-κρότοισι** KE 928 [II^p].

Ἰλιάς, Ἑλλάνων νέφος **ἀμφί** σε **κρύπτει** δορὶ πέρσαν (sch. περικαλύπτει) Eu. Hec. 907^l, cf. -καλύπτω, -κεύθω.

ἀμφι-κτίων [ὡ Hdn. II 724 nb. ἰθυκτιών, I 41], -ονος, alte Nbf. (cf. Kretschmer KZ 31429) **-κτύων** [ών Hdn. I 22; oft vl.], ὁ, zu κτίζω: Umwohner, τοῖσι -υόσι (-ύοσι R) τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος (Pedasos) Hdt. 8104, ἐν -όνων τριετηρίδι (= Ἴσθμια) Pi. N. 639, cf. P. 466, 108, I. 48 — [v. lockern Verbänden m. regelmäßigen Zusammenkünften (s. PW I 1904), bes. -ονες· συνέδριόν τι Ἑλληνικὸν συναγόμενον ἐν Θερμοπύλαις Harp., περίοικοι Δελφῶν H., cf. Hdt. 7200 usw., dazu **-υονεία** Did. inDe. 46, IG IV 589 [Arg. I^p], -ύονας τοὺς ἀεὶ **-υονεύοντας** ἐν Δήλῳ DittS. 88 [Del. 369^a], **-υονικὸν** συνέδριον Dd. 1660, Plut., νόμοι DH 425, τὸ -όν Str. 412 usw., **-υονὶς** πόλις Aesch. 2115] —; = **περι-κτίων** [ὡ Hdn. I 41], ονος: -ονας ἀνθρώπους, οἳ περιναιετάουσι β 65 (-ονες· περίοικοι, γείτονες, πέριξ οἰκοῦντες H.), ἤνασσε -όνων ἀ. Hes. f. 103 [Orph. A. 502, cf. 661], φῦλα -όνων ἐπικούρων P 220, λαοί QS 3777, πολίεσσιν -όνεσσιν Magn. 1751 [Or. II^a], OrSib. 8144, subst. αὐγὴ γίνεται -όνεσσιν ἰδέσθαι Σ 212 (ApRh. 1943), πάντεσσι π. ἀνάξει T 104, cf. 109, Or. b. Hdt. 7148, πᾶσι π. Orph. A. 384, No., KE 343 [sp.], -όνων πόλιες ApRh. 1982, cf. Musae. H. 49 usw., v. Festspielen -ονας ἐνίκασε ἄνδρας Pi. I. 864, ἐν ἀγῶνι -όνων Sim. 10, cf. Pi. N. 1119 (†vl. **-κτυόνων**), v. Verbänden σύνοδος ἐς Δῆλον τῶν Ἰώνων τε καὶ -όνων νησιωτῶν Th. 3104, οἱ π. ἀνδριάντα ἀνέθηκαν ἐν Δελφοῖς Ath. 591^b? [npr. Π-όνη]; = τὴν πάντες μνώοντο **περι-κτίται** (περιοικοῦντες sch.) λ 288, τὸν δ' ἀμφὶ -αι ἠγερέθοντο ἄνδρες ApRh. 2450; = οὐκ αἰδεῖσθ' **ἀμφιπερικτίονας**; Callin. 1, σοὶ καὶ ἐμοὶ κά-οσιν Thgn. 1058, ἀλεγεινῶν ἀ. QS 6224.

ἀμφι-κυβωτός: s. -κύπελλον; **-κυκλόω**: Tmes. 4119. στήσας καὶ **-κυκήσας** umrühren Nic. th. 602.

φθόνος Τελαμῶνος δάψεν υἱόν, φασγάνῳ **-κυλίσαις** (ξίφει περικυλίσας sch.) Pi. N. 823.

ἵκετο δ' **-κύμον**' ἀκτάν Ba. 1516, s. περικύμων.

ἀμφι-κυνέω: ὃς δέ μιν (τὴν μητέρα) -κύσας μάλα μυρία κάλλιπε QS 7328.

δέπας **-κύπελλον** A 584.., γ 63.., δέπα -α nb. κρητῆρες υ 153, subst. χρύσειον -ον Orph. A. 579: Doppelbecher (δικύπελλον Eust. 159; cf. ἀμφί-θετος, -δυμος), cf. αἱ θυρίδες καὶ αἱ τοῦ μέλιτος καὶ τῶν σχαδόνων ἀμφίστομοι· περὶ γὰρ μίαν βάσιν δύο θυρίδες εἰσίν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν -ων, ἡ μὲν ἐντός, ἡ δ' ἐκτός A. Zι 624^a9, aber Ar'ch. b. EM (cf. Ath. 482^f, ApS.) σημαίνει τὴν διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρειαν syn. ἄλεισον ἄμφωτον (χ 10), διὰ τὸ περικεκυρτῶσθαι τὰ ὠτάρια Parth. b. Ath. 783^b, = ἀμφίκυρτον AscMyrl. ib. (cf. schT A 584) usw., περίκυφον EM, πανταχόθεν ἐπὶ τὰ ἔσω κεκυφός Eust. 158, s. noch κύπελλον u. bildl. Darstellung b. Perrot-Chipiez VI 902; dazu πρόχοι· πρόχοοι· **-κύβωται** (so) πρόχοι (an. trag.)· ἢ ἀπὸ ⟨τῆς⟩ τοῦ ὅλου περιφερεί⟨α⟩ς, ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ὤτων H., κύβητος ἀπὸ τοῦ κύψαι· ὅθεν καὶ κύβος καὶ κύφος καὶ -κύπελλον καὶ **-κ[τ]υπον**? EM, κεραμίδας **-κύφους** BCH 28159 [Del. II^a].

ἀμφί-κυρτος 2: beiderseits gekrümmt, λεπίδες -οι συνερεισθεῖσαι mit ihren Hohlseiten aneinandergepaßt Philo-Byz. 7023, γραμμαὶ σμίλης beiderseits umgebogen Gal. 2673, μυρσίνη 686, Gefäß s. 42570, λόφος opp. τὸ μῆκος ἰθύτερος Ios. b. 5137; bes. σελήνη (ὅταν τῷ διχοτόμῳ κυρτώσεις προσγίνωνται τοῦ φωτός) schArat. 733.., am 10.—13. u. 18—22. des Monats Gem. 911, v. den νεώτεροι zwischen διχότ. u. Vollmond eingeschoben Cleom. 25, cf. A. O 291^b20.. (dist. διχ., μηνοειδής), Thphr. sign. 56, Plut. 381^d, Luc. Ic. 20, Vett.., KE add. 874^a [I^a], FirmMat., σελήνης **-κυρτούσης** (s. διχοτομέω) Olymp. μ 2266, ὁππότε δύνῃ Σ., **ἀμφί** τε **κυρτωθεῖσα** φανῇ Φαίνοντος ὅροισιν Man. 6575.

ἀμφι-λαγχάνω: ὅταν τοὺς τόπους ὦσι -λελαχότες Ptol. tetr. 17926? (Tmes. 40946?).

Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ χείλεσιν **-λάλοις** δεινὸν ἐπιβρέμεται χελιδών (sch. κωμῳδεῖ ὡς ἀμαθῆ καὶ φλύαρον) Ar. R. 679^f.

ἔνθεν καὶ ἔνθεν **-λαμβάνοντα** (τὴν ῥῖνα) τοῖσι δακτύλοισι Hipp. ἀέ 37, -λαβεῖν πάντη τὸ ὑποχόνδριον Aret. 275, cf. 176; dav.

ἀμφι-λαφής, ές (κυρίως τὸ δασύ, οὗ ἔστιν ἀμφοτέρωθεν λαβέσθαι Eust. DPer. 458, -ής· μεγάλη· οἷον **-λαβής** Ph., BA, S^d): weitreichend, ausgedehnt, stark (-ές· κατάσκιον, ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον [zu 2c?] Ph., S^d, BA, πολύ, πανταχόθεν πλῆρες H., cf. Timae. **1. eigtl. a.** Gewächse, (φοίνικες) πολλοὶ καὶ -έες Hdt. 4172, πλάτανος -ής [Ar'aen. 13, Thyill. AP 6170] καὶ ὑψηλή Pl. Phdr. 230^b, πλατάνιστος ApRh. 2733, Hipp. ep. 17, δένδρον (erkl. μέγα καὶ δαψιλές PhrynS.) nb. κατάσκιον Iul. 113^a, ἄλσος (Poll. 1229) Call. 626, χωρίον ὕλαις -έσι ἐπίσκιον DH 215; ἄμπελοι Luc. am. 12, βότρυς Phlstr. im. 117, κλάδοι (Poll. 1236) LXX Sap. 1718, βοτάνιον Dsc., σχῖνος -ὴς δένδροις περιπεφυκυῖα Ael. ha. 76, λειμῶνες Plut. 1088^d, -ῶς πεδία κομᾷ Plut. Eum. 6; beschattet, bewachsen, νῆσος ὕλῃ -ής DPer. 460, χωρίον nb. ἀμφιθαλές u. κατάδενδρον Poll. 1239, βουνός nb. εὔγεως Plut. Sull. 16, cf. -ὴς σκιά Ael. vh. 214. **b.** Tiere, Menschen, Αἰθιοπίη φέρει ἐλέφαντας -έας nb. ἄνδρας μεγίστους Hdt. 3114, δράκων Orph. f. 183192, δέμας Opp. c. 2105, cf. 327, (τὸ) γαστρὸς -ές Luc. am. 53, στέρνον -ὲς σαρκὶ λαγαρῷ Adam. 215, -ῶς δράξασθαι CyrA.; v. Behaarung, πελώριος ἵππος -ὴς χρυσέῃσι χαίταις (cf. sch.) ApRh. 41366, -ὴς φολίδεσσιν ὄφις No. 5153, cf. ζ 179, τετριχωμένοι θριξὶν -έσι Adam. 237, κόμη Phlstr. im. 123, χαίτη 29.., γενειάς PhlstrIun. 4; χορός Call. 38, ἐκ μελάθρου -εῖς ῥώοντο No. φ 14, ἑσμός ζ 31, cf. μ 81. **c.** sonst, χιών Hdt. 450, Κικέρων ὡς -ὴς ἐμπρησμὸς πάντη νέμεται Longin. 124 (s. unten 2c), σκιά s. 1a, πίειρα ἀ. νῆσος ApRh. 4983 (aber sch. ἀμφοτέρωθεν πρόσορμον ἔχουσα usw., syn. -δυμος), γῆ Plut. 246^d, παστάς Thcr. 2446. **2. übtr. a.** Vermögen usw., τόλμα καὶ -ὴς δύναμις (sch. δαψίλεια δυνάμεως) ἔποιτο Pi. O. 982, δόσις ἐκ Διὸς -ής Ae. A. 1015^l, μοῖρα an. ep. [VI^p] BKlT. V 1·121, περιουσία an. [sp.] b. S^d, γένος -ὲς χρήμασι ClA. qu. 26, κτήματα nb. θαυμαστά Hdn. 7·126, χώρα -εῖς ἔχει ὠφελίας Plut. Tit. 5, πόλις -ῶς ἔχει τρυφημάτων Alc'o 3·243; ἑστίασις Ael. ha. 97, εὐωχίας κατασκευή Polyaen. 415, -ῶς ὑποδέξασθαι Ael. vh. 1414. **b.** Donner, Klage, Leid, βρονταί v. starken, hfgn Gewittern Hdt. 428, γόος -ὴς ταραχθείς Ae. Ch. 331^l, -ῆ πήματ' ἔχων ἀθανάτων Ae.^l b. Ph. **c.** Rede (s. auch 42627, 43, 67), λόγος DH rh. 34, ὑπόθεσις Luc. ap. 8, ἀφορμαὶ μέμψεων rh. 22, -εῖς τῷ λόγῳ λαβὰς διδόναι Plut. 724^e, ἐννοίας -ῶς παραθέσθαι Ath. 673^f, -έστερον ἐλέγχειν Sext. 12723; ἔρις No. η 167. **d.** Menschen, τέχνῃ -ὴς οὔ τις τόσον, ὅσσον Ἀπόλλων Call. 242, τὴν διάνοιαν πρὸς ἐξηγήσεις nb. εὔρους Damasc. b. S^d. Dazu **-λάφεια** (**-λαφία** Cic. codd., cf. H.)· ἀμφοτέρωθεν βοήθεια (s. 42627), S^d, BA, -αν· συγκρότησιν, ὠφέλειαν H., ὄρους -αν ἔχειν ἐν τῷ ἀγρῷ Schatten (s. -ής 1a) Geop. 23, -αν illam, quam tu soles dicere (largitas, s. -ής 2a) Cic. Quint. 26, -αν tuam et exspectationem debitorum tuorum 15. — Verbr.: Pi., Ae.^l (πολὺ παρὰ τοῖς τραγικοῖς Ph.),

Thcr.,Call.,ApRh.,DPer.,Opp.c.,Orph.,No.;Hdt.[Hipp.], Pl., DH, Plut., Sext., Adam., Ael., Phlstr., Luc., LXX (1 ><), KS (zerſtreut; αυἀ -ῶς δράξασθαι = ἀμφοτέραις, cf. φυτὸν **ἀμφ-ελάχαινεν** ω 242, ſ. -σκάπτω. [CyrA.).

†**ἀμφιλάων**· περικυκλούντων H.

ἀμφι-λέγω, -λεκτος: ſ. ἀμφιλλέγω.

Ἰαμβέλεγος λείπων τῇ ἀρχῇ καὶ πάλιν ἰαμβικὸν πενθημιμερὲς λεῖπον τῷ τέλει, ὃ καλεῖται **-λειπές** schPi. N. 11, Choerilium -lipes dicitur, quod in initio et in fine imminutum est MarVictorin. gramm. VI 100; Ἀθηναίη μακάρων γένος ²**-λιποῦσα** ἦλυθε ἐς νῆας QS 12106.

²**ἀμφι-λίτην**· τὴν λιτανευτήν H., ſ. ἀμφί 40926.

ἀμφί τε **λιχμάζουσι** Opp. h. 4115, cf. 321.

ἀμφιλλέγω (= ἀμφισ-λέγω Solmſ. Beitr. 178, cf. ἀμφισβητέω) Inſchr., **ἀμφιλέγω** Hſſ.: Einſpruch erheben, αἴ κ' -γωντι τοὶ ταγοί syn. ἀντιφάναι DialI. 2561 B42, gen. αἴ κα-γῃ τᾶς δωϊάσεος D23 [Delph. c. 400a], beſtreiten, inf. βροντὰς -ξει τις μὴ μέγα οἰωνιστήριον εἶναι; X. ap. 12, ſtreiten, περὶ τᾶς χώρας ἃς ἀμφέλλεγον IG IV 926 [Epid. c. 240a], cf. BCH 25338 [Delph. IIa, Koi.; unklar IG IV 556]; umſtreiten, -ξάντων τι τῶν τε Μένωνός του στρατιωτῶν καὶ τῶν Κλεάρχου (erkl. ἀμφισβητησάντων [cf. H.], διενεχθέντων PhrynS. 4922) X. an. 1·511, pass. χώρα -γομένα Olymp. 46 [IIa], τὰ -γόμενα (= ἀμφίλογα) BCH 29204 [πόλι πορτὶ πόλιν; fret. IIa], DialI. 5149 [αὐτοῖς; Knoſ. IIa]. Dazu Ἀτρεὺς Θυέστην **ἀμφί-λεκτος** [ῐ] ὃν κράτει ἡνδρηλάτησεν beſtritten in etw. Ae. A. 1585, βίβλοι ἐν -φ Epiph. 19a, cf. 164b [**-λεκτεῖν** c. inf. beſtreiten Catena inActA. 42219 C.], ſ. αυἀ ἀναμφίλ.; -α πήματα ἐμοὶ προσφωνῶν ambigua (-ος· ἀμφίβολος H.) Ae. A. 881, οὐδ' -ως κατεσποδημένοι (ſ. ἀμφιλόγως) Se. 809; act. ἔρις (ſ. ἀμφίλογος; doch sch. ἀμφισβητήσιμος) Eu. Ph. 500; **ἀμφίλλογος** Inſchr. Th. 579 (Iaſ.), ſonſt (auch Ae., Eu., Epigr.) **ἀμφί-λογος** 2: 1. pass. ſtrittig (-ον Erkl. v. ἀμφήριστον EM), βασιλεία -ος γενομένη X. Cyr. 8·79, cf. DH 170 (πρός τινα; vl. -βολος wie ὄfter), νίκημα nb. ἀγχωμάλως ἀγωνιζόμενοι 332, ὀφείλημα opp. δῆλον A. H 1162b28, δίκαι KE 647 [IVa], χωρίον AM 34239 [arkt. IVa], χώρα BCH 30336 [Delphi IIa], DH 1152., γῆ Chaeremo AP 7720, App. Pun. 69, ἀγαθά opp. ἀναμφιλογώτατον (ſ. δ.) τὸ εὐδαιμονεῖν X. m. 4·234; -όν τι γίνεται πρὸς ἀλλήλους He. 5·210, cf. DH 179, 275 (ὑπέρ τινος ἐνὶ πρὸς ἕνα).., -ά ἐστί τινι περὶ ὅρων Th. 579 [Iaſ.], -α δίκη διαλύειν 4118, διαιρεῖν X. vect. 33, κρίνειν He. 5·310, λογίσασθαι Poll. 2119, cf. App. Pun. 59.., DC 4216, Euagr. 51, -όν ἐστι c. inf. ambiguum Dio 298, -α δίδυμα μέμονε φρήν, σὲ πάρος ἢ σὲ ἀναστενάξω Eu. IT 655l, ἐν -φ τὰ πράγματα ἦν DC 4217. 2. act. (ſ. -λεκτος), ἀρθεὶς νεικέων ἔξ -ων (sch. -βολίας ἐμποιούντων) So. An. 111an, -ους ὀργὰς ἀκόρεστά τε νείκη Eu. M. 637l; -ον· ἀμφιβαλλόμενον, ἐνδοιάζοντα. Ἀpp. [FHG 3589]· Ἀξιδάρην ὅτι ἄρχειν χρὴ Ἀρμενίας οὗ μοι δοκεῖ εἶναι σε -ον· Sd; **ἀμφιλλογία** Inſchr. u. [metr. gefordert] Hes., ſonſt **ἀμφιλογία**, ἡ: Wortſtreit (altercatio Gl.), Ἀ-αι nb. Λόγοι Kinder der Ἔρις Hes. th. 229, att. unbelegt (-α δόκιμον PhrynS. 498), ἐπ' -α Olymp. 52 [IIa], ἐγένετο περὶ τοῦ δόγματος DH 891, πρός τινα Vett. 19816, ἰδιωτικαί Dio 221, -αν ἔχει τι (= ἀπορίαν) Plut. Ar'dCat. 4, Agis 21, Vorwurf App. Hann. 46, πρός τινα Vett. 19816, Zweideutigkeit, pl. nb. ὑπόνοιαι Plut. 407f; **ἀμφι-λογῆσαι**· ἀντειπεῖν H., -γεῖν Erkl. v. ἀμφισβητεῖν EM, gen. σοφίας πρός τινα Ios. 1816, folgt Frageſatz Numen. b. Eus. pr. 1122, med. = act. περὶ γῆς ὅρων Plut. Lys. 22. [So. An. 351l.

ἀνὴρ ἵππον ὀχμάζεται² **-λοφον** ζυγόν (sch. περιτράχηλον) ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' **-λύκη** νύξ (τὸ καλούμενον λυκόφως, τὸ πρὸς ὄρθρον AT, cf. H., τὸ λυκαυγές Poll. 170, οἷον -λύγη· λύγαιον τὸ σκοτεινόν ApS.; aus ἀμφὶ λύκην [vgl. ἀμφὶ τὸ λυκόφως Sp. 40962] Becht. KZ 45228) H 433, cf. ApRh. 2271, Apollin. 621, IGaz. 1333, an. pros. [ſp.] b. Sd, ἀστέρες -ης opp. οἱ πρώτης νυκτός Arat. 747, πρώτη ὑπ' -ῃ Opp. c. 1135..; τρισσὴ (erkl. νύξ Sd) Ag'ias AP 7583, PaulS. 5281. [Ἀ-ος Χῖος IG XII 5·111]

ἀμφι-μαίομαι: σπόγγοισι τραπέζας **-μάσασθε** (sch. ἀπομάξατε, cf. ApS.), καθήρατε δὲ κρητῆρας υ 152, cf. QS 9438.

ἀμφί-μακρος sc. ποῦς (⏑–) syn. Κρητικός Heph. 32 (dazu Choerob. [syn. παιωνικός]), cf. schAr. N. 651 (Erkl. v. ἐνόπλιον), schDThr. 209.., EM.., Quint. 9·481, Diom. I 465 uſw. (= **-meces**² 479, ſ. 42837).

ἀμφί-μαλλοι χιτῶνες Ael. vh. 340, τάπητες (nb. δασύτατοι Geop. 13·1511) καὶ γαυσάπαι καὶ τὸ τοιοῦτον εἶδος πᾶν **-ον** καὶ ἑτερόμαλλον Str. 218, camasus Gl., lana schIuv. 3383 uſw., ſ. -δάσεια, -ποκοι, -ταπος, subst. **-um** nb. gaunacum Varro ling. 5167, cf. Plin. (8193).., = **-balum** SulpSev. (dial. 2·15).., Gl. III 509 (= byrrum), = **-bolum** GregTur.; τὸν -μαλλον χιτῶνα δασὺν καὶ **-μιτον** (κλητέον) Poll. 757, στρωμνή ſ. -δάσεια, in der Weberei [-μαλλον·] -μιτον· ἀπὸ τοῦ μιτώσασθαι· περὶ δ τὸν μίτον εἰλοῦσιν ἐν τῷ μιτοῦσθαι· Φερεκρ. Ph. (u. s. †-μιλλον), dazu †-βαλλος (verſprengt)· ἔνιοι τὸν ἐν τοῖς ἱστοῖς καῖρον ἀποδιδόασιν H., **-μιγές**· πολυμιγές· ἢ πολυσύγκρατον. (-μιτον)· σπαρτίον, πρὸς δ τὸν μίτον αἱ γυναῖκες προσάγουσιν H.

ἀμφι-μανής: ſp. KS, vgl. περιμ.

ἀμφι-μάρπτω (Tm. ἀμφὶ δέ μιν νὺξ μάρψεν QS 3334): nur pf., ἀμφοτέρησι χιτῶνος ἔνδα καὶ ἔνδα ἔχεν -μεμαρπώς ApRh. 3147, tr. χύσιν Opp. h. 5628, τὸν γῆρας -μέμαρφε (ſo) QS 3614, cf. 12276.

²**ἀμφί-μαστα**· ψαιστά, ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα Λάκ. H., cf. ²**-τορι**· ἃ. ἐλαίῳ δεδ. Λ. u. ²**-παστον**· ἀλφίτοις ἀναδεδευμένοις (ſo) ἐλαίῳ H., dazu ²**ἄμφασμα**· ψαιστά, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις Συρακ. H.

ἀμφι-μάσχαλος· χιτὼν χειριδωτὸς ἐλευθέρων, ὡς Πλάτων [229], δύο χειρῖδας ἔχων, ἃς μασχάλας ἔτι καὶ νῦν ἔλεγον H., ἀ. dist. **ἑτερο-μάσχαλος** οἰκετῶν Poll. 747 (cf. 2138), EM, Ph., Hdn. Phil. 435 [ἑ-ος· χιτὼν δουλικός, ἣν ἐξωμίδα λέγουσιν Ph., Sd, cf. EM 34944, schAr. V. 444, ὁ τῶν ἐργατῶν, οὗ τὴν μίαν μασχάλην ἔρραπτον sch. Eq. 882, cf. H.], ἀ-ος χιτὼν Ἀττ., χειριδωτὸς Ἑλλ. Moer., ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα, οὐπώποτ' -ου ἠξίωσας (sch. ἑκατέρωθεν ἔχοντος χειρῖδας οὐ μακράς, ἀλλ' ἕως τῶν μασχαλῶν [cf. EM 34948]· οἱ δὲ δουλικοῦ) Ar. Eq. 882, -ον ἔχων Luc. Lex. 10; ſ. αυἀ μασχαλιστήρ, ἀμφῶμος u. ἀμφ' ὦμοισι 4068.

ἀμφι-μάτωρ: ſ. -μήτωρ; **ἀμφιματῶσαι**: ſ. ἀφι-.

ἀμφι-μάχομαι: acc. (Tmeſ. 40919) Ἴλιον (par. περὶ τὴν Ἴ. ἐμάχοντο) Z 461.., cf. I 412, στρατὸν Π 73, νῆσον Σ 208, gen. νέκυος Σ 20, cf. Π 496 (vl. ἀμφὶ μ., ſ. Tm. 4108), τείχεος O 391, χώρας ἀμᾶς, τᾶς -όμεθα DialI. 4952 [Dreer. IIIa], dat. (Tm. 40637) ἀλλά οἱ -οντο QS 3330, Τρῶιοι περὶ ἄστυ 1264, cf. 1033; ὕδωρ **-μάχητον** = περιμάχ. Ant-(Thess.) AP 7705, ſ. -δήριτος, -νεικής. [mɨtɨ̄. npr. -μαχος]

ἀμφι-μείγνυμι: αὐγὴ ἄσπετος, ἀνὰ δὲ δρόσῳ -μιγεῖσα Orph. f. 152; **-μιγές**: ſ. -μαλλον.

μένεος φρένες **-μέλαιναι** πίμπλαντο A 103 (cf. A), δ 661 (sch. διὰ τὸ ἐν βάθει κεῖσθαι καὶ μὴ ὁρᾶσθαι· ἢ αἱ ἀμφοτέρωθεν μελανωθεῖσαι τῷ καπνῷ τοῦ θυμοῦ; ſ. φρήν), σθένεος πλῆντο φρένας -ας (συνετάς par.) P 499, ἄχος πύκασεν φρένας -ας 83, δάρσεις πλῆσεν φρένας -ας (ἡ ἀμφὶ πρὸς τὸ πλῆσεν T, cf. AB A 103) 573; κόνις des Toten Thdorid. AP 7738.

ἀλλά σοι **-μέμηλε** δόλος QS 5190, ſ. Sp. 40920, 41012. χῶρος τοίχοις **-μεριζόμενος** Ag'ias AP 9662.

ἀμφι-μήκης ἀριθμός syn. ἄρτιος dist. ἑτερομ. syn. περισσός Iambl. inNic. 1221; ſ. αυἀ -μακρος.

ἀμφί-μηλον Sondenart (ſ. μήλη) Antyll. b. Or. 256, ἄβηπ. (ſiɦer²) **-σμιλον** syn. διπύρηνον Gal. 2581, **-σμίλη** nb. σμίλη u. σπαδομίλη (ſo) 574.

ἀμφι-μήτριος 2 (μήτρα): -ον σημεῖον· τὸ δηλωτικὸν τῶν περὶ τὰς μήτρας διαθέσεων Gal., cf. H., alte †vl. zu Hipp. ἐ 719; -ον = νεὼς ἔδαφος syn. κύτος Poll. 187, -α· τὰ μετὰ τὴν τρόπιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα H., cf. AnOx. II 450, τὰ -α τῆς νεὼς διέπεσε Art. 430.

²**ἀμφι-μήτριος** 2 (μήτηρ): κάσις (par. ὁμοπάτριος, οὐχ ὁμομήτριος ἀδελφός) Lyc. 19; Βῃ3.; = **-μήτορες**· οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί Al. [76] H., cf. Sd (erkl. ἑτερομήτωρ), BA, EM, Ph., PhrynS. 81, Poll. 323 (danach **-πάτορες** v. Poll. gebildet, wie **-πάτριος** v. Eust. 928); = **-μάτορας** κόρους (cf. sch.) Eu. An. 466l; unklar ²**-μάντορα**· δύσμορον, κακοθάνατον (nicht hieher)· (-μάτωρ)· ἄμφω τοὺς γονεῖς ἢ ἔχων (cf. Sd, BA, Ph.) ἢ ἀποβαλλόμενος H.

ἀμφι-μιγής: ſ. -μείγνυμι; **-μιτος**: ſ. -μαλλος.

ἀμφι-μυκάομαι (Tm. ſ. 405[51]): καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν -μέμυκεν (περιηχεῖ ApS.) κ 227.

ὃς κ' ἐλευθέρῳ μέλλῃ **-μωλέν** IusGort. 1[2], τὸ χρῆος, ᾧ κ' -μωλίωντι 9[19]; μὴ ἀνῆβαι κατακείμενον μηδ' **-μωλον** ſtrittiges Gut 10[27] (ſ. -λογος).

ὕδατος **-ναέντος** (= ὃ περινεῖ) Emp. 84.

τὰν δοριγαμβρον **-νεικὴ** δ' Ἑλέναν Ae. A. 686[l], Δηιάνειρα (sch. περιμάχητος) So. T. 104[l], = τὸ δ' **-νείκητον** ὄμμα νύμφας 527[l], cf. †-νηκες· περιμάχητοι (ſo)· ἐναντίους ἔχων λόγους (act., ſ. -λεκτος) H.

ἀμφι-νέμομαι (Tm. 407[56]): um-, bewohnen, οἵ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν -ενέμοντο B 521, cf. 574, HyAp. 475, Opp. c. 2[101], QS.., Pi. f. 119, Σάμον B 634, cf. 649.., τ 132, QS, ἀδανάτων, οἵ Ὄλυμπον -νέμονται Σ 186 (QS 10[389]), cf. ApRh. 4[1150], Νύμφαι βόον 1[1224], cf. Orph. A. 1044; Ἰχθύες Ἵππον Arat. 282, ταύρῳ πεδίον ApRh. 3[409], cf. [495].., Opp. h. 3[420] (σάλπαι πόρον)..; abſ. νόσφιν ApRh. 2[999] (syn. ναιετάω), cf. QS 11[398] (σχεδόν), DPer. 635..; πῦρ οἰκοδομίας (ſ. νέμω) Euagr. 2[13], cf. 4[27]..; σὲ ὄλβος (sch. περιέχει) Pi. P. 5[14]. [**νευκεν** (Σοῦ δὲς ὑγρόν) Phlpp. AP 9[709].

Εὐρώτας (als ἄγαλμα) πᾶσι ἐν κώλοις ὑδατούμενος **-νέ**ῆς δαιμόνιον τέρας **-νοῶ** bin ratlos (= -γνοῶ) So. An. 375[an]; Δημόκριτον **-νοον** λεσχῆνα Timo 47 (cf. περινοέω).

ἀμφι-νωμάω: στικτὴ πτέρυξ ἔποπα umgibt Ae. f. 304.

ἀμφι-νωτίζοντα· προσ-πελάζοντα, -φερόμενον H., ſ. 409[10]; **-νωτος, -νωτις**: ſ. ἀμφεώτας.

κορμὸν **ἀμφ-έξεσα** χαλκῷ (ApS. περιέξεσα) ψ 196; **ἀμφί-ξουν** σκέπαρνον (ſ. -τομος) Leon. AP 6[205].

ἀμφί-οικοι nb. περίοικοι cod. Neap. II D 34 s. XV fol. 24[b] (alt[2]), = **ἄμποικοι**· τὶς[?] (Scal. ſt. ἀμποίχοιτις) ἐν Συρακούσαις ἀρχή H.

ἄμφιον (ἀschDThr. 196 [als dem.], S[d].., (Hermipp. astr. 40 uſw. vl., H.), τό, v. ἀμφί: Gewand (vestimentum Gl.; ſ. ἀμπεχόνη), -ον· ἔνδυμα(, ἱμάτιον BA, Ph., S[d])· Σο. [387; **δαζω** χρυσεοπήνητον ἄ. Eust. 1421] H., κλίνη μέλασιν ἀ. ἐστρωμένη DH 4[76], καὶ -α καὶ οἰκήσεις IG III 60 [I—II[p]]; schArat. 1073, KS ſeit CyrA., Βῆ3. (u. ἐπάμφιον).

ὁ ἐγκαλοῦντος ὅρκος διωμοσία, ὁ ἀπολογουμένου ἀντωμοσία· εἰ καὶ ὁ δικαστὴς ἐπώμνυτο (τὸν δικαστικὸν ὅρκον BA 184, ψηφιεῖσθαι κατὰ τοὺς νόμους uſw. Poll. 8[123]), **ἀμφι-ορκία** τὸ σύμπαν GrCor. VII 1121 W., cf. Poll., BA 184, 311 (ὁ διώκων προώμνυεν, ὁ φεύγων ἐπώμνυεν), H., S[d] (verwirrt); **ἀμφωμοσία**· ὅταν τῶν δικαζομένων ὁ μὲν προομόσῃ, ὁ δὲ ἐπομόσῃ· λέγεται δὲ καὶ **ἀμφορκία** H.

ἀμφι-παγής: ſ. -πήγνυμι; **-παλτος** αὐδά Simias ov. 17.

ἀμφί-παις: **ἄμπαιδες**· οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι παρὰ Λάκωσιν H., vgl. -πολος, πρόπαις.

ἀμφι-παίω: καταπετὰν ἀπὸ τοῦ δένδρεος περὶ σκόλοπάς τινας τοὺς ὀπτίλλους -έπαισε IG IV 951[92] [Epid. IV[a]], ὅτι κα αὖτις -παίσωντι Ῥιττήνιοι πορτὶ Γορτυνίους (ſ. -λέγω, -σβητέω) DialI. 4985 [Gort. V[a]].

φάρμακα μυδήνας σάκος **-επάλυνεν** ApRh. 3[1247].

ἀμφὶ δὲ **παπτήνας** ὁλοὸν ὀμόκλα QS 3[67] (Tm. 409[12]).

στόλος **-παρίστατο** Oxy. III 412[42] [ſp. Epik.], ſ. Sp. 410[60].

ἀμφί-παστον: ſ. -μαστον; **-πάτωρ**: ſ. -μήτωρ.

γαστέρα ῥαπίσμασιν **-πατάσσεις** Ag'ias AP 9[643].

θάλασσαν ῥηγμῖσι περίδρομον **-πεδήσας** Opp. h. 2[34].

λαὸν ἀγείρας ὄχθον ἐς **-πεδον** (sch. Κυρήνην, διὰ τὸ περὶ αὐτὴν πεδιάδα εἶναι) Pi. P. 9[55].

[?]**ἀμφι-πελέ(κ)η**· πελέκιον δίστομον Κυρην. H., ſ. 428[58].

ἀοιδήν, ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη **-πέληται** (περιγένηται καὶ συντελεσθείη ApS.) α 352.

ἀμφι-πένομαι med., nur praes. u. impf.: beſorgen (ſ. ἀμφιέπω), Μενέλαον ἀμφε-οντο (par. περὶ τὸν Μ. ἠσχολοῦντο) Δ 220, cf. N 656, τ 455, QS 10[57], δαιτυμόνες τινά ο 467, τοὺς ἰητροὶ -ονται ἔλκε' ἀκειόμενοι Π 28, τὸν ἰχθύες (par. διενέμοντο) Φ 203, κύνες (par. κατήσθιον) Ψ 184; λέοντα ἀνέρες ApRh. 2[937], δῶρα Μυρμιδόνες Τ 278, τάφον ApRh. 2[938], δόρπον 4[883], cf. 3[271], στόλον 2[1190], σηκούς als Hirt Maxim. 468. — ſ. ἀμφιπονέομαι.

ἀμφιπέριξ: ſ. über dies u. ff. 410[40]; **ἀμφιπερι-ίστημι**: μὶν Τρωιάδες -στήσονται ἀνὰ πτόλιν QS 3[201]; **-κραδάων** GrNaz. carm.; **-κτίων**: ſ. ἀμφικτίων; πέτρη ὀφιώδεα σύρματα **-πλάζουσα** Marmorart PaulS. a. 268; σφὶν νεφέλη πραπίδεσσιν **-πλεχθεῖσα** (vl. **-πλασθεῖσα**) Orph. l. 80, **-πλέγδην** πεπεδημένος No. 36[360], ἐπιμάζιον ἀ. κεδαννύμενον Ag'ias AP 5[276], cf. an. [ſp.] 9[591]; Ἀπόλλων **-πλήγδην** δολιχῷ σκιρτήματι μύδων ἐποτρύνων οὐ παύεται IGaz. 1[6], ſ. ἀμφιπλήξ: ἐνεστείνοντο ἀγυιαῖς **-πτώσσοντες** QS 12[472]; **-σκαίροντες** ἅρμα Opp. h. 1[190]; ὀππότ' ἂν ῥώσωνται νιφάδεσσιν ἐοικότες .. καὶ πεδία Κρισαῖα καὶ ἠπειροι **-στείνωνται** Call. 4[179]; οἳ χάρις ἀμφὶ περιστέφεται ἐπέεσσιν ὁ 175 (ſo Lehrs, Hſſ. ohne Cäſur **ἀμφιπεριστέφεται**, vl. **-στρέφεται**; ſ. στέφω), act. -στέψας γεράεσσιν (ἐστεφάνωσας LXX) Apollin. 8[12], κίονας ἠμισυ κύκλου -στέψαντες PaulS. a. 105; "Εκτωρ **-στρώφα** ἵππους (par. περιέστρεφε) Θ 348, med. -ᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν QS 13[11]; αἴσσει **-τρομέων** (sch. ἀγωνιῶν) Opp. h. 4[193] (Tm. Sp. 410[18]); ὄρνις **-τρύζει** GrNaz. carm., χελιδόνες Ag'ias AP 5[237]; φλοιὸς **-φδινύδει** Hy Ven. 271; (σχοῖνοι) πυλεῶνι **-φρίσσουσι** καὶ οὐτάζουσιν ὀπωπάς Opp. h. 4[54].

ἀμφι-πετάσσας νῶτον ἑόν Orph. l. 649.

ἀνιηραὶ στίχες (= μυῖαι) **-πέτονται** Opp. h. 2[448].

ἀμφι-πήγνυμι: ὄφρα περὶ μελέεσσι νέον σκέπας -παγείη Opp. h. 1[297], ὀδύνῃσι -παγεῖσα feſtgebannt [241]; λίθος **-παγὴς** ἐρείδετο χάσματι τύμβου No. λ[126], cf. τ [11], IGaz. 2[53] (-ῆ συνέδησεν), [231], ἄρκτοι ὀνύχεσσιν -εῖς ἐδαιτρεύσαντο ſich einkrallend No. 5[362].

ἀμφι-πήρους· τυφλούς· ἢ μηδὲν λέγοντας H.

ἀμφι-πιάζω: λύκος χίμαρον χᾶλαῖς Thcr. ep. 6.

ἀμφι-πίπτω: ὡς γυνὴ κλαίῃσι πόσιν -πεσοῦσα syn. ἀμφ' αὐτῷ χυμένη ὁ 523, cf. ApRh. 1[270], QS 13[192], NicD. FHG 3[366], (ἄντομαι **-πίτνουσα** τὸ σὸν γόνυ Eu. Su. 279[l]), dat. στόμασιν nb. ἀμφί νιν γοώμενος So. T. 938, cf. Opp. h. 2[272], QS 15[526], νούσῳ = περιπεσεῖν 9[349], cf. Parth. 7[3] (προβάτοις), abſ. ὕπνος QS 1[124], δόχμιοι -πεσόντες Opp. h. 4[599], cf. 2[599], Triph. 479, übtr. ἔθνος Λοκρῶν -έπεσον μέλιτι πόλιν κατα-βρέχων Pi. O. 10[98]. [λίξας προσθεῖναι Hipp. γ 3[221]. τρῖψαι κάστορος ὄρχιν καὶ μήλῃ **-πλάσας** καὶ εἰρίῳ κατει-

ἀμφι-πλέκω: herumweben, κείσθω δόρυ μοι μίτον -κειν ἀράχναις Eu. f. 369[l], στεφανίσκους κροτάφοισιν Anacr't. 42, πνεύματος αὔραν καλάμοις Telest. 2 (med. ῥόδον ἀμφε-κοντο ſich h. Matrocv. 108); **umfangen**, κούρη νυμφίον Opp. h. 4[158], cf. [304], Orph. A. 881 (ſ. Sp. 411[18]), δύρας στέμμασιν PaulS. AP 5[281]; ἐλάτῃ **-πλεκὲς** ἔρνος ἀμπέλου Orph. A. 607, **-πλεκτοι** κλίμακες (εἶδος παλαίσματος sch., cf. περιπλοκή) So. T. 520[l]; verderbt -πλη· ἐμπλεκόμια H.

δυρίδες **-πλευροι** nb. σεσιδηρωμέναι PhiloByz. 81[20].

ἀμφ-έπλεον· περιέπλεον H., ſ. -πλους 430[59].

ἀμφι-πλήττω (ſ. aud. -περιπλήγδην): **-πλήκτων** ῥοδίων (sch. ἑκατέρωθεν πληττόντων) So. Ph. 687[l], pass. -οις ἰσθμοῖ(ς)· -θαλάσσοις (ſ. ὁ.) H.; **-πλῆγι** φασγάνῳ πεπληγμένη So. T. 930 (cf. -τομος), -πλῆγες σφῦραι Leon. AP 6[205], übtr. σ' -πλὴξ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐλᾷ ἀρά (cf. sch.) So. OR 417, pass. ἰσθμός Poll. 9[18][?] (nb. -πλους u. ἀμφοτερόπλους), PaulS. a. 252.

ἀμφι-πλίσσειν poet. = διαβαίνειν Poll. 2[172]; δράκοντε δαιρὸν **-πλιξ** (erkl. περιβάδην, περιβεβηκότες) εἰληφότε So. f. [539.

ἀμφί-πλους: ſ. -πλήξ u. 430[46].

τὰς ῥίζας **-πλόνας** Hipp. γ 2[118], cf. [144].

τρόμοι, σπασμοί, λύγγες, **-πνευμα** (ἀμφὶ πν. Litt.), ἄφοδοι [ἐ 432.

ἀμφί-ποκος: ſ. -μαλλος.

ἀμφι-πολεῖον: ſ. 431[50]; **-πολεύω**: als -πολος umwandeln, pflegen, als Diener(in), τεῦ δμὼς ἔσσ' ἀνδρῶν; τεῦ δ' ὄρχατον -εις (περιέπεις ApS.) ω 257, cf. 244, OrSib. 3[388] (syn. δητεύειν), Eus. (intr. χείροσιν QS 13[370], κομμώτριαι περὶ γυναῖκας ClA. pd. 3[26]), als Gatte εἰ κείνος τὸν ἐμὸν βίον -οι (sch. διέποι, θεραπεύοι) σ 254, als Prieſter ſ. 431[50] (ὄφις πρέμνον = φυλάσσει Orph. A. 930, δῶκον Ὀσείριδος als Toter KE 414, cf. 1046[47] [P]), als Gott (cf. -ειν· ἀσπάζεσθαι EM) ἵππους nb. λέουσιν ἀνάσσειν HyMerc. 568, cf. Hy. 24[2], Orph. h. 55[17].., v. Geſtirnen μέγαν οὐρανόν Emp. 41, cf. Man. 3[26].. (Hy. [?]Zaub. L 2836), μέσσον ἀν' οὖρ. 6[199], ὥρην 4[30], δαζω βούλομαι πάντας ζωὴν αἰώνιον -ειν No. ρ [7]; (ſtrafend) umfangen (ἐργάζεσθαι H.), καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν ἐρινύσιν -ειν υ 78, ἐν πέμπτῃ φα-

σὶν -νύας -ειν (sch. περιέρχεσθαι) Hes. o. 803, ἀμπλακίη με Apollin. 48_{10}, βυθὸς κούρους OrSib. 3_{481}, σφέας δυσνομίη Apollin. 72_{11}; = **-πολέω**: umwandeln, abs. Ἀργὼ δηναιὸν ἐπὶ χρόνον (= περιπλεῖ) ApRh. 4_{1547}, ψυχὴ μακάρων θαλάμους Plan. 21 [sp.], als Dienerin QS 3_{571}, v. Eroten λέκτρον (s. 431_{39}) Pi. N. 8_{6}, τρώμαν ἕλκεος (sch. θεραπεύειν) P. 4_{271}, als Gott Ἱμέραν -ει, Τύχα (sch. περιπόλει, σῷζε) O. 12_{2}, cf. Thcr. 1_{124}, Leon. AP 6_{281} (Μήτηρ Δίνδυμα), μέσον οὐρανόν Man. 4_{451}, übtr. μυρία φρενί circumvolvit Ba. f. 11, μὲ γηραιὸν μέρος ἁλικίας (sch. περικυκλεῖ καὶ περιέχει) Pi. P. 4_{158}; ἵν' ὁ βακχιώτας Διόνυσος ἐμβατεύει θείαις -ῶν τιθήναις umschwärmend? So. OC 680'; s. noch 436_{61}; **-πολῇσι**· περιπορείαις EM; **-πολία**: s. 431_{46}.

Ἀμφί-πολις Ortsn. [erkl. Th. 4_{102}], IG II 793 Schiffsn.; = ἐμοὶ ἀνάγκαν **-πτολιν** θεοὶ προσήνεγκαν Ae. Ch. 76', sch. τὴν ἐκ διαφόρων πόλεων, ὅ ἐστι πόλεμον, ὡς -μάτορας κόρους, was Blomf. zu **-τειχὴς** λεώς (s. 407_{68}, 408_{26}) Se. 290' stellt.

ἀμφί-πολος (ἱ Hdn. I 232) 2: **I.** act. **1.** Dienerin (ἡ περὶ τὴν δέσποιναν πολουμένη θεράπαινα, ὅ ἐστιν ἀναστρεφομένη ApS., dist. πρόπολος [ἡ προπορευομένη] Seleuc. b. Ath. 267ᵉ, -ος ἡ θήλεια, πρόπολος ὁ ἄρρην Eust. 1400, cf. 394, aber κοινὸν ὄνομα ἄρρενος καὶ θηλείας Ammon.), σὺν -οισι γυναιξίν α 362.., cf. ApRh. 1_{293}.., -ον ταμίην π 152.., meist subst., ἅμα τῇ γε καὶ -οι δύ' ἕποντο Γ 143, cf. α 331, ζ 18.., λευκώλενοι σ 198, ἐυπλόκαμοι ζ 238, ἐύπεπλος Z 372, χρύσειαι νεήνισιν εἰοικυῖαι Σ 417, κεδνή α 335.., γρηῒ σὺν -ῳ 191, πυλαωρός No. σ $_{76}$, Σικελή ω 366, -ος Φυλώ δ 133, cf. ψ 227, -ος θυγατρός η 290 (ἀλλοτρίων ταλάρων KE 118, Iᵃ), dist. δμῶες ι 206, cf. Z 324, φέρον σῖτον μ 18, ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός η 232 usw., cf. HyMerc. 60, Xphan. 42, Thcr. 24_{93}, ApRh. 3_{669}.., Call. 3_{15}, Orph. A. 1023, h. 42.., Man., QS.., Anacr. 32 (ᾠνοχόει), Hdt. 5_{92} (opp. ἐλευθέρα).., Hipp. ἐ 5_{25}, Pi. O. 6_{32}, Eu. Al. 89'.. (Φρύγες v. Verschnittenen O. 1417'), ἁ δ' -ος Κύπρις τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ (sch. ὑπηρετησαμένη, s. 431_{7}) So. T. 861', γέρανοι χείματος -οι Triph. 353; Diener?, σὺν -ῳ τῇ γεωργίᾳ συνεσόμενος Plut. 789ᵉ. **2.** sakr. (cf. ἱερα-, να-πόλος usw.; σὺν -οισι Ἀφροδίτη Cypr. 4), Priesterin, Δήμητρος Hes. f. 107?, -ος κόρα θεᾶς Iphig. Eu. IT 1114', Πειθοῦς Hetären Pi. f. 122, (Ἀφροδίτης) in Ambrakia DH 1_{50}, Διός KE 556 [Iᵖ], cf. 97 [IIIᵖ].., Ἑστίας Vestalin DH 3_{67}, -ος τῶν ἱερῶν IG V 1·589 [Sparta Iᵖ]; Priester, Πύρκων -ος Ἐννοσιγαίου Musae. f. 11, des Apoll Pi. pae. 6_{116} (Delphi), Plut. 296' (Arg.), Ἄρεος Eu. f. 992, der Μήτηρ Dsc. AP 9_{340}, Διός (u. Würde: **-πολία** Διός) eponym. Pr. in Syrak. [IVᵃ] Dd. 16_{70}, cf. IG XIV 9 [Iᵃ], u. so überh. bes. in dor. Gebiet (zB. noch IX 683, Kork. IIIᵃ), v. Saliern Plut. Num. 13, εὐτραφίης = ἔπαρχος εὐθενίας KE 1036 [I—IIᵖ]; dazu **-πολεῖον** Sakristei IG IV 39 [Ägin. Vᵃ], **-πολεύειν** ἱερόν (Priesterin) Hdt. 2_{56}, Διί IG XIV 574 [Centur. Iᵃ], cf. 601 [Malta Iᵖ], abs. DittS. 607 [Chalk. IIIᵖ]. **II.** pass. τύμβον -ον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ (κύκλῳ περιπολούμενον Eust. 1400, cf. sch.) Pi. O. 1_{93}.

ἀμφι-πονέομαι dep. pass. (s. -πένομαι): τὸν Τυδεΐδης -εῖτο (par. περιενήργει) θαρσύνων ἔπεσι, ζῶμα δέ οἱ παρακάββαλεν Ψ 681. τάδε -ήσομεθα (Begräbnis) 159, τάφον υ 307, μέλεα Ἥφαιστος -ήθη (sc. ἐν τῇ πυρᾷ) Archil. 12; (ἀρήτειρα) Ἑκάτης νηόν (= -πολεῖν) ApRh. 3_{251}; circum dolere, παρηγορικῶς μαλθάσσειν τὸ στόμα καὶ τὰ -εύμενα Hipp. γ 2_{135}, ὡς ὄρος -εῖτο (vl. ἀμφεπολεῖτο) καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν Thcr. 7_{74}.

?**ἀμφί-πορος**: s. -πυρος.

ἀμφι-πορφυρέων πέπλων (sch. τῶν πορφυρῶν) Eu. O. 1457', s. -χρυσος.

μήτηρ **ἀμφ-εποτᾶτο** (par. περὶ αὐτοὺς ἐπέτετο) ὀδυρομένη τέκνα B 315, cf. QS 5_{12}.., (Κύπριδα) Ἵμερος $_{71}$, Πόθος -πόταται τὰν κάλαν Sappho Oxy. 1231·15_{4}; s. -πέτομαι.

ἄμφιπποι: s. ἄμιππος; **ἀμφιπποτοξότης**: s. ἀφι-.

amphi-prostylus (sc. νεώς) = prostylus praetereaque habet in postico ad eundem modum columnas et fastigium Vitr. 3·2_{4}, dist. peripteros $_{1}$; s. ἀμφικίων.

ἀμφι-πρόσωπα (-πος Ἰανός bifrons Plut. Num. 19, cf. διπρόσωπος) καὶ **-στερνα** (-νον· δεινήν H.) φύεσθαι Emp. 61, -πος ψυχή nb. -στομος (erkl. δυειδής) OrChald. b. Procl. T. II 246, nb. -φαής 136, μάχη gegen 2 Fronten Onos. 10_{2}; = anceps GrNaz. carm. (cf. διπρ.), subst. δολίοις -ποις εἰσορᾶν mit Falschheit OrSib. 2_{263}; -πα, ὑπ' ὄψιν ὁρώμενα Erkl. v. ἀντίπρῳρα schSo. T. 223.

ἀμφί-πρυμνον πλοῖον· ἑκατέρωθεν πρύμνας ἔχον. Σο. [127]· καὶ τὰ ἐπὶ σωτηρίᾳ †πελωπόμενα (ἐφελκόμενα?) πλοῖα H. (Kahnart Ag'ias hist. 5_{22}, MenHist.), übtr. -πρύμνω δύο μ' ἐλέγχετον λόγω Eu. b. Ph., τῶν πλοίων τὰ **-πρῳρα** Gal. 14_{243}; cf. **δί-πρῳρος** ἐγεγόνει (ἡ ναῦς) καὶ **δί-πρυμνος** Callix. FHG 3_{55}, αἱ δίπρῳροι τῶν νεῶν Promathid. b. Ath. 489ᵇ (naves adpositis utrimque gubernaculis Tac. ann. 2_{6}).

ἀμφί-πτολις: s. -πολις.

ἀμφὶ δὲ χαίτας **πτύσσεται** syn. περιβάλλετ' ἐλαίης ὄρπηκας Opp. h. 4_{289}, δὸς σώματος **-πτυχάς** amplexus Eu. Ion 519.

πτερύγων σκέπας **-πυκάζοις** (= -θείης) Apollin. 60_{8}.

ἐπ' **-πύλου** ἔσω μελάθρου βοὰν ἔκλυον (sch. ἐπὶ τοῦ πυλῶνος οὖσα u. [hier unzutreffend] -ον τὸ ἔχον δύο πύλας καὶ εἰσόδους; s. -θυρος) Eu. M. 135'.

ἀμφί-πυρος 2: **I.** pass. ὑψίβατον τρίποδ' -ον λουτρῶν θέσθ' ἐπίκαιρον (= θέσθ' ἀμφὶ πυρί, cf. 406_{42}) So. Ai. 1405ᵃⁿ. **II.** act. Ἄρτεμις (sch. παρόσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δᾳδουχεῖ, cf. πυρφορέω) T. 213', Βάκχιος -ους (Brod. st. -πόρους) ἀνέχων πεύκας πηδᾷ Eu. Ion 716'; βροντά (πάντοθεν πυροῦσα Eust. 158) Hipp. 559', κεραυνός Ion 212', φλογμός (sch. καυστικός) Hec. 473'.

?**ἀμφι-ριφές** (-ρεφές cod.)· ἑκατέρωθεν ῥιπτόμενον H.

θείην **ἀμφ-έρρεξα** θύος κλισίην Apollin. 26_{15} (ἔθυσα θυσίαν ἐν τῇ σκηνῇ LXX).

?**ἀμφιρόν**: s. ἀμφιφορεύς.

ἀμφι-ρεπής (-ρρε- Prosa), ές: βροτός hin und her schwankend opp. μὴ τρεπτός GrNaz. carm.; anceps (opp. ἑτερορρεπής), τὸ μέσον Eustr. H 119_{29}, cf. Sophon. ψ 13_{38}, Eust. 1394 (-ῶς ἔχουσιν αἱ λέξεις 200), = **ἀμφιρρόπους** ἐννοίας· ἐπ' ἀδήλῳ ἔτι κειμένου τοῦ τέλους ἀμφοτέρωθεν κλινούσας, ἢ καθελκομένας, ἢ καθελκούσας EGud., EM, -ος νίκη Polyaen. 2·1_{23}.

ἀμφιρρήγνυμι: αἰθέρος -ραγέντος ὑπὸ νεφέων ἐριδούπων QS 1_{39}; πέτρας **-ρρῶγας** ἀερτάζοντες ἔβαλλον ApRh. 1_{995}, κλωβοὺς -γας (Sᵈ πανταχόθεν διερρωγότας, ἠνεῳγμένους) Ant(Sid.) AP 6_{109}, s. περι-ρρήγνυμι, -ρώξ.

ἀμφιρρηδής (an. poet. b. Eust. 1920): s. περιρρηδής.

ἀμφί-ρυτος (**-ρρυτος** Hes., vl. Hdt.) 3 (2 Hes. Or. [Pi. ?vl.] So.): νήσῳ ἐν -ῃ (περιρεομένῃ ApS., cf. -κλυστος, περίρρυτος) α 50.., cf. λ 325 (Δίῃ ἐν -ῃ), HyAp. 27, ApRh. 1_{1305}, DPer., Sim. ep. 119, ἐν Κέῳ -ᾳ Pi. I..1_{8}, -ῳ εἰν Ἐρυθείῃ Hes. th. 983, Πάρον -ην HyCer. 491, cf. an. lyr. b. Ar'd. I 82 (Δᾶλος), So. Ai. 134ᵃⁿ, Eu. Hel. 1126', PaulS. AP 7_{588}, -ας νήσους HyAp. 251.., ἡ -ος Or. b. Hdt. 4_{163}.

ἀμφιρρώξ: s. ἀμφιρρήγνυμι; **ἀμφίς**: s. 411_{53}.

(Δωρίδος) **-σαλευομένης** in concubitu Dsc. AP 5_{55}.

ἀμφίσ-βαινα (ἱ Hdn. I 532)· εἶδος ὄφεως τὴν οὐρὰν κολοβὴν ἔχον καὶ ταύτῃ πολλάκις τὴν πορείαν ποιούμενον (ἑκατέρωθεν βαίνων Eust 1445)· λέγεται καὶ διὰ τοῦ μ **ἀμφίσμαινα** (ἡ αὐτὴ καὶ **ἀμφίσθμαινα**? EM) H., -α· ὄφις ὁ καὶ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς κεφαλὴν ἔχων· Ἀριστοφ. Ph., -αν ἢ Σκύλλαν τινά Ae. A. 1233, -α ἀμφικάρηνος Nic. th. 372, cf. 384, Andromach., No. 5_{146} (δίστομος), Phlm. ven. 27_{1}, Luc. dips. 3, Epiph. 708ᵈ..; Lucan. 9_{719}, Plin. 30_{85}..

ἀμφισ-βᾰσίη (ᾱ rhod.?), ἡ (s. -βητεῖν): = -βήτησις, ἐγίνετο λόγων -η (syn. ὠθισμὸς λόγων $_{78}$) Hdt. 8_{81}, ἐς -ας ἀπικνέεσθαί τινι 4_{14}, ἰδιωτικαί lites Prien. 37_{129}, cf. $_{116}$ [Rhod. IIᵃ]; s. ἀγχιβ.

ἀμφίσ-βᾰτα· τὰ -βητήσιμα Ἑλλάν. [FHG 1_{69}] Sᵈ, Ph., zu *-βαίνω (s. -βαινα; anders ἀμφι-βαίνω); dav.

ἀμφισ-βᾰτέω ion. (Inschr. Hdt.), m. Ablaut (cf. διαβάτης, -βήτης) **-βητέω** att. ggr., zwhft ob ᾰ od. ᾱ **-βατέω** äol. rhod.; Ἀττικῶς ἔσωθεν (cf. ἀμφέλλεγον) καὶ ἔξωθεν (cf. ἠμφίεσμαι) ἡ κλίσις EM (wie ἠντεδίκεις De.), cf. ἠμφεσβήτουν (-βάτ-) IG II 1649 [IVᵃ], Prien. 37_{99} [Rhod. IIᵃ], De. 39_{28}.. usw., -βήτησα Pl. Gorg. 479ᵈ [cf. EM].., De. 27_{15}.. usw., -βήτηκα (-βάτ-) Isae. 7_{21}, De. 27_{23}, Prien. 37_{129}, -βητήθην Pl. pol. 276ᵇ, Isae. 8_{44}.., nb. ἠμφισ-βήτουν Andoc. 1_{27} (cf. EM), Dd. 11_{65}, Plut. 11ᵇ usw., -βήτησα

Is. 12$_{103}$.. usw. (ἡμφισ- für ältere Zeit zwhft, sp. v. Gramm. gelehrt, cf. Choer. inThd. 56$_{18}$; oft vl., zB. Pl. M'x. 242^{d}, Ly. 17$_{5}$, Is. 13$_{4}$); fut. pass. -βητήσεται opp. ὁμολογήσεται Pl. Tht. 171^{b}: auseinander gehen, nur übtr. (-εἶν· μὴ συμφωνεῖν, ἀλλ' οἷον χωρὶς βαίνειν καὶ ἀμφιβάλλειν Ph., S^{a}, BA; cf. EM) I. v. beiden Parteien, (um)ſtreiten, od. v. einer, auf etw. Anſpruch machen 1. intr., dist. ἐρίζειν (-οὖσι καὶ δι' εὔνοιαν οἱ φίλοι τοῖς φ., ἐρίζουσι δὲ οἱ διάφοροί τε καὶ ἐχθροὶ ἀλλήλοις) Prodic. b. Pl. Prot. 337^{b}, nb. ἀντειπεῖν Isae. 8$_{19}$, De. 52$_{19}$, opp. ἡσυχίαν ἔχειν Isae. 11$_{16}$; cf. -ῶ καὶ σοί (aα) καὶ σοῦ (bα) S^{d} a. gegen wen? α] dat., ὁ ἕτερος τῶν λόγων τῷ ἑτέρῳ Hdt. 9$_{74}$, λόγος τοῖς φαινομένοις ἐναργῶς A. H 1145^{b}$_{28}$, τ. φανεροῖς syn. μάχεσθαι Φ 253^{b}$_{29}$, τ. εἰρημένοις H 1113^{b}$_{17}$, syn. διαμάχεσθαι Pl. lg. 638^{e}; -οὖμεν ἀλλήλοις τε καὶ ἡμῖν αὐτοῖς Phdr. 263^{a}, ὑμῖν Eu'd. 296^{e}, cf. Ly. 23$_{10}$, De. 43$_{6}$ usw., BU 984 [IV^{p}]; τινί τινος (περί τινος usw.) ſ. b. β] πρὸς λόγον opp. δέχεσθαι Pl. Phil. 11^{a}, cf. Pol. 2$_{3}$, π. ἔν ῥῆμα De. 34$_{33}$, π. τὰ μὴ ἀληθῆ opp. κατασιωπᾶν 41$_{23}$, cf. AlAphr. M 273$_{29}$.., Simpl. K 62$_{24}$.., π. διαθήκας (ſ. bα) Is. 19$_{1}$, Isae. 11$_{9}$; π. αὐτούς (vl. διαμφ.) A. M 1062^{b}$_{34}$, πόλεις π. ἀλλήλας αἱ μὲν ταῦθ' αἱ δ' ἄλλα φάσκουσαι Pl. A. I 111^{e}, cf. lg. 767^{e}, π. αὐτούς soph. 246^{b}, cf. Phil. 22^{e}.., A'pho 3α$_{1}$, Isae. 3$_{61}$ usw., A. P 1398^{b}$_{1}$; π. ἅπανθ' (neutr.) ἡμῖν Ly. 4$_{10}$; τινός (περί τινος usw.) π. τινα ſ. b. b. worüber od. worauf? α] c. gen., κλήρου (erſt, ὅταν τελευτήσας ἄπαις εἶναι δοκῇ, φάσκῃ δέ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱόν dist. παρακαταβάλλειν [cf. De. 43$_{5}$] S^{d}, Ph., cf. Harp., Poll. 8$_{32}$; ὥσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὔσης -ήσων ἥκει Ly. 24$_{14}$) Isae. 1$_{17}$.. (nb. εἰσαγγέλλειν 3$_{51}$), De 43$_{6}$, τῶν Ἀφόβου 31$_{1}$, κληρονομίας τινί Isae. 3$_{1}$.., cf. 8 usw. (pass. πρὶν -ηθῆναι τοῦ γένους αὐτῷ De. 57$_{27}$), αὐτῆς (sc. ἐπιδίκου) 3$_{66}$; γῆς IG II 14 [387^{e}], χώρας Lyc. L. 98, Str. 337.., νήσου Ἰτανίοις Magn. 105 [II^{a}], γῆς ὁρίων Polyaen. 6$_{24}$; ἱερωσύνης πρός τινα A. Ἀθ 57$_{2}$; τῶν ἀρχῶν syn. ἀντιποιεῖσθαι τῆς τιμῆς Π 1283^{a}$_{11}$, cf. H 1125^{b}$_{16}$.., τῶν πρωτείων πρός τινα nb. φιλονικῆσαι Aspas. H 114$_{1}$, πολλοστὸν μέρος κεκτημένοι τῆς ὅλης τέχνης -οὖσι Alcid. soph. 1, τοῦ φρονεῖν Is. 10$_{9}$, cf. 5$_{82}$, καλοκἀγαθίας De. pr. 46$_{2}$, ὥρας Ael. vh. 12$_{14}$; Χῖοι Ὁμήρου Str. 375, cf. Dd. 1$_{20}$, Paus. 2·16$_{6}$. β] περὶ δικαίων Pl. soph. 225^{e}, cf. A'pho 3δ$_{2}$, Andoc. 1$_{37}$ usw., A. Π 1300^{a}$_{27}$.., DittS. 510$_{61}$.. [Ἐφη. II^{a}], Str. 198, π. τῆς βασιλείας Dio 4$_{63}$, Plut. 173^{b}; π. Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς De. 12$_{20}$, π. ἡγεμονίας πρ. τινα Is. 4$_{166}$, Lyc. L. 108, π. πρωτείων πρ. τ. Str. 375; π. χώρας τοῖς ὁμόροις Is. 6$_{61}$, cf. 15$_{87}$, Isae. 1$_{8}$.., De. 53$_{29}$, DittS. 512 [Kalymn. III^{a}], π. ἀρετῆς ἡμῖν Antisth. Od. 11. γ] Σάμιοι καὶ Πριανεῖς ὑπὲρ φρουρίου Prien. 37$_{10}$ [nb. gen. χώρας $_{99}$, Rhod. II^{a}], Paus. 3·4$_{2}$, ὁ Σικελίας Ῥωμαίοις Pol. 1$_{71}$, cf. $_{2}$.. δ] πρὸς τὸ πόλιν εἶναι δόξειεν ἢ πάντα ἢ ἐνιά γε τούτων ὀρθῶς -εἶν, πρὸς μέντοι ζωὴν ἀγαθὴν ἡ παιδεία καὶ ἡ ἀρετὴ μάλιστα δικαίως ἂν -οίησαν A. Π 1283^{a}$_{23}$ (cf. τὸ μέγεδος ἐνάμιλλον πρὸς πλοῦτον $_{5}$); ſ. auch 2a. ε] inf. -ῶν ἀνὴρ εἶναι Aesch. 2$_{148}$, cf. Them. 35^{a}. ζ] πότερον .. ἢ Pl. Tht. 158^{d}, Is. 2$_{4}$, AlAphr. M 132$_{16}$, περί τινος εἴτε .. εἴτε Simpl. K 276$_{4}$, τοῦτο τὸ τίς ἐστιν ὁ ἀδικῶν Pl. Eu'phr. 8^{e}; ſ. II 4. c. worin? ἐν τισι λόγοις ἄλλῳ Pl. lg. 934^{a}, cf. 957^{d}, Ἀθηναίοις ἐς ἀρχαιότητα Paus. 1·14$_{2}$; περὶ τὰ συμβόλαια Pl. soph. 225^{b} (nb. περὶ δικαίων), cf. pol. 289^{e}, Ar'x. 49 (περὶ τὰς χρόας); ὑπὲρ τῶν πατρίων Is. 4$_{24}$, cf. Pl. rp. 453^{e}. d. zu wem? Gunſten? ὑπέρ τινος Pl. Phil. 22^{e}, Isae. 3$_{55}$.. e. woraufhin? λόγῳ Pl. lg. 664^{a} (πρός τι).., θεραπείας τῇ τῆς ὑφαντικῆς δυνάμει auf Grund pol. 281^{b}, πλήθει A. I 122^{d}, cf. Isae. 8$_{20}$, De. 40$_{18}$; κατὰ διαθήκην (cf. bα) Isae. 1$_{41}$, κ. γένος ἢ κ. δόσιν 4$_{22}$, cf. 9$_{8}$.., κ. τοῦτο 11$_{33}$.., κ. τοὺς νόμους Philo II 321. f. wie? ἐντεταμένως Hdt. 4$_{14}$, δικαίως Pl. pol. 276^{b}, ſ. auch aα, bδ. g. abſ., (πότερος ὑμῶν πρεσβύτερος;) -οῦμεν Pl. Lys. 207^{e}, ἐάν τις -ῇ καὶ φῇ ἐπιμελεῖσθαι (ſ. 434$_{50}$) ap. 29^{e}, cf. Ly. 13$_{78}$, -ῶν εἶπεν Pl. Prot. 343^{d}, οἱ πρεσβύτεροι -οῦντες προστιθέασιν ἀεὶ τὸ ἴσως καὶ τάχα A. P 1389^{b}$_{12}$, ὁ -ῶν Pl. Parm. 133^{b}, οἱ -οῦντες Parteien De. 43$_{8}$, A. P 1358^{b}$_{12}$.., Ἀθ 34, -οῦντες λόγοι nb. ἀντίδικοι M 995^{b}$_{8}$, cf. O 279^{b}$_{9}$. 2. tr. (nb. ἀπορεῖν Pl. Parm. 135^{a}, ClA. 8$_{1}$, opp. συγχωρεῖν Pl. Prot. 351^{e}, ὁμολογεῖν rp. 436^{e}.., Ly. 1$_{39}$, De. 34$_{4}$..) a. ſachl., ἕκαστον τῶν πραχθέντων syn. πράξεως πέρι διαφέρεσθαι Pl. Eu'phr. 8^{e}, τὴν ἰσότητα opp. ὁμολογεῖν A. Π 1280^{a}$_{19}$, ἐν τοιτί Pl. Gorg. 472^{d}, οὐδὲν πρὸς ἐμέ Isae. 7$_{31}$, δ τι IG I suppl. 61^{a} [409^{a}], δ De. 28$_{2}$, cf. 55$_{18}$; pass., -εἶται τοῦθ' ἡμῖν Pl. lg. 638^{d}, -οὖνται αἱ ἡδοναί (πρὸς τὸ ἥδιον in Bezug auf) rp. 581^{e}, κτίσις Dd. 1$_{15}$, μηδὲν περὶ τούτων De. 38$_{8}$, meiſt ptc. -ούμενος umſtritten, χάρα Is. 6$_{24}$ (opp. ὁμολογουμένη ἡμετέρα εἶναι), Plut. 190^{e}, cf. De. 30$_{21}$.., κτήματα IG XII 2·6 [Mitt. 324^{a}], νῆσος opp. προγονική Magn. 105$_{14}$ [II^{a}], πρᾶγμα Philo I 128.., Dio 11$_{41}$, διαθήκη Isae. 1$_{42}$, συμβόλαια DittO. 43 [Kos III^{a}], πράξεις Pl. lg. 766^{e}, ὅρχησις opp. ἀναμφισβήτητος 815^{b}, τὸ δίκαιον folgt οἱ χρὴ βλέπειν 714^{b}, τὸ -ούμενον Streitpunkt, Streitfrage usw. (τῶν ἀ.· altercationum Gl.), ἐν εἰρήνῃ πολλὰ τὰ ἀ. ἔχομεν Th. 6$_{10}$, τὰ κατὰ τὰς σπονδὰς ἀ. 7$_{18}$, cf. Is. 2$_{25}$.., Pol. 1$_{68}$.., ſib. ἀπορούμενα A. ηε 1215^{a}$_{20}$, τὰ νῦν ἀ. Pl. lg. 641^{e}, Phil. 20^{e} (παρ' ἡμῖν), τὸ ἀ. opp. ὁμολογούμενον De. 34$_{47}$, ClA. 8$_{5}$, γνωριμώτερον AlAphr. τ 375$_{23}$, Procl. Eucl. 194$_{24}$, τὸ ἀ. σαφὲς γίγνεται Pl. lg. 766^{d}, -όν τι λέγειν nb. παράδοξον A. P 1394^{b}$_{10}$, τὰ ἀ. κρίνειν DittS. 386 [Ἐφη. 120^{a}], δικάζειν Poll. 8$_{97}$ (cf. I 1 b u. περὶ τῶν ἀ. διαδικάζειν Pl. lg. 926^{d}), δικασταὶ τῶν ἀ. Ios. Ap. 2$_{187}$, περὶ τῶν ἀ. ἐπιτρέπειν τινί Pol. 1$_{88}$.. b. perſ., ὁ πολίτης -εἶται quaeritur quis sit A. Π 1275^{a}$_{2}$, als νόθος opp. ἀναμφισβήτητος Isae. 8$_{44}$, -ηθείς (sc. διαιτητής) De. 33$_{21}$. II. nur v. einer Seite 1. dagegen behaupten, οὐκ ἀληθῆ Pl. M'x. 242^{d}, pass. -εἶται παρὰ μὲν ἡμῶν κατὰ γένος ἡ ἀγχιστεία, παρὰ δὲ τούτων κατὰ ποίησιν nb. διαμαρτύρεται [De.] 44$_{7}$; c. inf., -εἶ γνησία δυγάτηρ εἶναι Isae. 3$_{6}$. cf. Pl. Gg. 452^{e}; folgt ὡς, ἐάν τις -ῇ, ὡς πάντα πεποίηκε De. 34$_{4}$, cf. 33$_{17}$.., Pl. M'x. 242^{d}; folgt ὅτι Thphr. ch. 23$_{8}$ (περὶ τεχνιτῶν, ὅτι βελτίους εἰσί); c. ptc., ὡς ὀγδοήκοντα μνᾶς δεδωκὼς De. 31$_{5}$; meiſt m. folg. neg. Satz (beſtreiten, daß), c. inf., -ῶν μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναι τὰς δίκας Ly. 23$_{12}$, cf. Pl. pol. 276^{b}, De. 19$_{19}$ (μὴ ἀληθῆ λέγειν).., IG II 5·54^{b} [363^{a}], pass. ἐξ ἁπάντων -ήσεται μήτε κύνα μήτε ἄνδρωπον μέτρον εἶναι Pl. Tht. 171^{b}, cf. ^{e}; folgt ὡς, ἔασον -ῆσαι, ὡς οὐκ ἐπέδωκας Aesch. 3$_{23}$, cf. Pl. Parm. 135^{a}..; beſ. οὐκ ἀ. u. ἄῤῥητ. (ſ. jedoch 434$_{52}$), c. inf., οὐκ -ῶ μὴ οὐχὶ σὲ εἶναι σοφώτερον ἢ ἐμέ Hmin. 369^{d}, cf. Phil. 13^{a}. lg. 650^{b} (περὶ τούτων, μὴ οὐ), Isae. 8$_{19}$, Gal. log. 7$_{3}$ (τὸ μὴ οὐ).., folgt ὡς, οὐκ ἂν δυναίμην -ῆσαι, ὡς οὐ ψευδῆ δοξάζουσι Pl. Tht. 158^{a} (cf. Charm. 169^{e}), οὐκ ἐκεῖνο -οῦσιν, ὡς οὐ δεῖ διδόναι δίκην Eu'phr. 8^{d}, cf. pol. 276^{b}.. (pass. οὐκ οἶμαι -εἶσθαι, ὡς οὐ μέγιστον ἀγαθόν rp. 457^{d}), Isae. 12$_{4}$, A. Π 1323^{a}$_{24}$ (πρός τι, ὡς οὐ).., AlAphr. an. 10$_{21}$. 2. Einſpruch erheben, gegen Strafe, τῇ κολάσει Pl. lg. 794^{e}, abſ. A. Ἀθ 52$_{1}$, Dikaiom. 199, ἐάν τις -ῇ φὰς πρίασθαι (ſ. 433$_{80}$) DialI. 5532 [Zeleia IV^{a}]; τῶν ἐν οὐρανῷ τιμῶν Ἀλεξάνδρῳ Din. 1$_{94}$. 3. einem abſtreiten, immer neg. (ſ. auch 434$_{40}$), οὐ τοῦτο -ήσουσιν ἡμῖν, ὅτι πᾶν τοὐναντίον ἔχει Pl. rp. 527^{a}, cf. (ohne dat.) cv. 215^{b}, Arr. diss. 4·11$_{1}$, τόδε οὐδεὶς ἡμῖν -ήσει, λέγουσιν ὡς Pl. rp. 533^{b} (οὐκ ἂν ἠ-ησαν, ὡς οὐκ εὖ [= ὡς κακῶς] φρονοῦντες τυγχάνουσι Is. 13$_{14}$), οὐδεὶς ἂν -ήσειε τὸ ς. inf. Iamb. vP. 2$_{8}$, pass. -ήθη τοιοῦτον οὐδέν Isae. 8$_{20}$. 4. unklar ſein, (be)zweifeln (= ἀμφιβάλλειν), ſ. I 1 bζ, opp. σαφὼς ἠσθῆσθαι Plut. 11^{b}, pass. περὶ τάξεως -εἶται πολλοῖς AlAphr. π 3$_{16}$, folgt εἰ Arr. diss. 4·11$_{1}$, pass. 1·11$_{7}$; AlAphr. τ 311^{a}.., Plot. 6·3$_{17}$ (περὶ παθῶν, εἰ διακρίσεις τινές), folgt ὅτι AlAphr. τ 376$_{4}$, folgt μήποτε Simpl. K 142$_{28}$, περί τινος, μὴ δέοι 43$_{110}$, inf. Paus. 5·6$_{3}$, AlAphr. τ 375$_{16}$ (= εἰ $_{18}$). = Verbr. (nur proſ.; in Jamb. u. Troch. unmöglich): Hdt., Inſchr. (ion. äol. rhod. att.), Th., Pl. (oft), Redn. (beſ. Isae., cf. I 1 b; Aesch. nur = behaupten), A., Thphr., Ar'x., Phld., Philo, Plut., AlAphr., Simpl., Pol., Dd., Str., Ios., Polyaen., Dio, Ael.., Inſchr., Pap. (beſ. Ks), Gl., Sp. KS; O X., Aen., LXX, Ar'eas, NT, Iust., Vett., Hclt. qH., MarcA., Phlstr. usw.; altes Rechtsw. (vgl. fret. ἀμφι-μωλέω), durch Pl. in der Philoſ. heimiſch; dazu ἀ-αμφ.

ἀμφισβήτ-ημα, τό: Streitfrage, Streitigkeit,

Pl. Tht. 158ᵇ (περί τινος), A. Π 1275ᵇ37 (πρός τινα πότερον .. ἤ); ἄγειν πρὸς δικαστάς Plut. Sol. 18, cf. Paus. 3·44 (ὑπέρ τινος), ἀναγκαῖα Plut. 825ᵉ, ἐστί τινι Ios. 1711, τὰ περὶ βίον Philo II 514, ſp. Ausdr. ſ. att. δίκης λῆξις Poll. 829; subi. πόλεων Plut. Pomp. 39, cf. DC 5237, πόλεμος ἀπὸ τῶν ἀ. ἄρχεται Paus. 7·126; Gegenbehauptung (ſ. -βητέω II 1), τὸ παρ' ἡμῶν ἀ. ἐστι μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν ἡδονῆς ἀμείνω γίγνεσθαι Pl. Phil. 11ᵇ.

ἀμφισβητήσ-ιμος 2: ſtrittig, umſtritten, (= -βητούμενος, ἀμφίλογος, opp. ἀναμφισβήτητος), χώρα X. He. 3·53 (Φωκεῦσί τε καὶ ἑαυτοῖς), HellOxy. 1425 (= Thp[Hist.] b. Ph.), De. 743 (cf. Isae. 1034), Dd. 427.., Paus., γῆ DH 311, Paus. 3·99, Ὠρωπὸς ἐν -ῳ γεγένηται πολλάκις Str. 399, τὰ μεγάλα εἰς ἔριν -α NicRhet. I 293 W., συμβόλαια opp. παρ' ἀμφοτέρων ὁμολογηθέντα De. 3527, cf. 249, τίμησις Pl. lg. 878ᵉ, ἀγαθά A. Ρ 1362ᵇ29, cf. Sext. 69330, Plot. 6·81, ὁ ἔρως τῶν -ων ἐστί Pl. Phdr. 263ᶜ uſw., ἐάν τι -ον ᾖ A'pho 3α1, cf. De. 285, -όν ἐστι A. Μ 996ᵇ27 (πότερον .. ἤ, cf. AlAphr. τ 16427), Ο 302ᵃ17 (ποτέρως), Π 1270ᵇ39 (inf., cf. ClA. 816 u. οὐκέτι ἦν -α τὸ μὴ οὐ τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι an. b. Sᵈ, ſ. -βητέω II 2), Simpl. Κ 2652 (εἴτε .. εἴτε), ἐστί τι πρός τι AlAphr. τ 58230, Them. ψ 9122, -ον ἐὰν τινί τι Isae. 125, λέγειν τι opp. σαφές Pl. Gg. 451ᵈ, τὰ ἀ. (opp. ὁμολογούμενα DH rh. 118) διακρίνειν schArat. 890, περὶ τῶν ἀ. ἀγωνίζεσθαι Is. 38; unſicher, zweifelhaft, μάχη Pl. M'x. 242ᵇ, ὅρος opp. φανερός syn. ἀτέκμαρτος lg. 638ᵉ, σοφία nb. φαύλη cv. 175ᵉ, εἴδωλον ἀμυδρὸν ὁρᾶν καὶ -ον MaxT. 82, πράγματα ἐν -ῳ opp. πόλεμος De. 18139, -ον folgt μήποτε Simpl. Κ 41031. = Verbr.: 0 Inſchr., Pap., LXX, NT, Gl.; KS erſt ſp. (0 Iust.; ClA. 248, 81-10 philoſ. Quelle).

ἀμφισβήτ-ησις: ἡ: Anſpruch, Streit (controversia, dissensio, ambiguum, altercatio, iurgium Gl.), τὸ περὶ τὰς -εις διττόν, καθ' ὅσον περὶ δίκαια καὶ ἄδικα δημοσίᾳ (= δικ.), τὸ δ' ἐν ἰδίοις καὶ κατακεκερματισμένον ἐρωτήσεσι πρὸς ἀποκρίσεις (= ἀντ.) Pl. soph. 225ᵇ **1.** δικανικόν (ſ. -βητέω I), δίκαι -εως Poll. 890, dist. παρακαταβολή 32, nb. διαδικασία (εἴτε .. εἴτε) Pl. lg. 937ᵈ, opp. διάλυσις Is. 217, subi. παιδίου Isae. 410, obi. ἡμικληρίου De. 4836, cf. Isae. 82, Pl. lg. 954ᶜ, BU 34 [IVᴾ]ᴾ, ἐπικλήρου Poll. 6177, μαρτύρια ἐς τὴν -ιν τῆς χώρας Paus. 1·265, ἐπὶ τοῦ ἐπάρχου περί τινος Fay. 21 [134ᴾ], Δελφῶν πρὸς Ἀμφισσεῖς ὑπὲρ τῶν ὅρων CIG 1711 [Delph. Iᴾ], cf. Harp. s. Στρύμη, χειροτονιῶν v. Wahlbeanſtandung Pl. lg. 756ᵇ, αἱ ἀπὸ τῶν συμβολαίων DittO. 43 [Kos IIIᵃ], χρηματική syn. δίκη Oxy. 237·817 [186ᴾ], ἐλάττους χιλίων δηναρίων IG V 1·21 [Sparta IIᴾ], τῶν ἀ. ἤρχοντο (οἱ δικασταί) Prozeßverhandlung Dd. 175. **2.** ἀντιλογικόν, nb. σκέψις Pl. rp. 533ᵈ (περὶ ὀνόματος), nb. μέμψις schArat. 108, τὰς ἐκ τῶν προτέρων ἐκκλησιῶν ἐᾶσαι De. ep. 15, μεγάλαι καὶ πολλαί Pl. rp. 505ᵈ, φανερά lg. 766ᵉ, πραγματική Phld. ρ I 76.., subi. κρίσεως A. Ἀθ 285, obi. ζῴων syn. ἀπορία Dd. 187, περί τινος ὡς εἴρηκεν Zweifel opp. φανερῶς ἀπεδείχθη De. 18131, πότερον .. ἤ A. Μ 1110ᵃ7.. (περί τινος, εἰ .. ἤ AlAphr. τ 1179), εἰ ταὐτόν ἐστι 1075ᵃ33, μήποτε AlAphr. an. 5517; rhet. ὅρος κατὰ -ιν syn. κατὰ δύο πρόσωπα schHermog. VII 464 W. **3.** allg., nb. δυσχρηστία Pol. 3110, subi. τῶν Ἀρκάδων 474, obi. πραγμάτων nb. τῶν πέλας κατάκτησις 648, ὑπὲρ Συρίας 51, ὁποτέρου ἐστὶν ἡ Αἴγυπτος Str. 66. **4.** Gegenbehauptung (ſ. -βητέω II 3), c. inf. A. Ρ 1417ᵃ8. = Wdgn: ἐστὶ περί τινος Isae. 910, De. 18131, A. Φ 253ᵃ24.., Ar'x. 26, AlAphr. scr. 7730, περί τι A. Π 1326ᵇ36, Pol. 3110, τινί Pl. lg. 969ᵇ, μοὶ πρός τινα BU 226 [99ᴾ]; γίγνεται (A. Ἀθ 92, Pol. 183) περί τινος Pl. Phil. 15ᵃ.., Is. 630, AlAphr. Μ 3951, Ios. 19232, Dex. Κ 528, Fay. 21 [134ᴾ].., ἔκ τινος ClA. 820, τινί (Str. 66) πρός τινα Tur. 1·86 [117ᵃ]; ὑποφαίνεται A. Η 1096ᵇ8, ἐνίσταται πρός τινα Oxy. 486 [131ᴾ], ἐμπίπτει τινὶ περί τινος Dd. 450, καταλείπεται De. 20135 (οὐδὲ ἀ. κ. τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν), AlAphr. τ 16424 (ἐπί τινος wobei, cf. Str. 66); -ιν ἔχει τι Is. 12239 (λόγοι πολλὰς ἀ. ἔ. nb. ἐπαμφοτερίζειν δυνάμενοι syn. ἀμφίβολοι), A. Μ 998ᵇ17.. (πολλήν Η 1172ᵃ27, τοσαύτην ἔ. ἀ. τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν Ζμ 648ᵃ34), AlAphr. τ 22111.., Them., οἱ τὰς ἀ. ἔχοντες = -βητοῦντες Philo II 203, πρὸς ἀλλήλους NicD. FHG 3457, cf. Dd. 17113, Oxy. 745 [Iᴾ], τινός beanſpruchen IG XIV 2090 [Rom Kz]; ποιεῖν πρός τινα Ly. 178, -ιν ποιῆσαι· controversiam facere Gl. III 643, ποιεῖσθαι Isae. 82 (κλήρου), A. Π 1283ᵃ15 (ἔν τινι worüber), Phld. VolHerc. IX²27; -ιν ὑπολιπεῖν Zweifel beſtehen laſſen A'pho 516, διδόναι (πότερον .. ἤ) Pl. rp. 524ᵉ, ἐπεξιέναι 437ᵃ, ἱερεῦσι διαδικάζειν τὰς ὑπὲρ τῶν ἱερῶν A. Ἀθ 572, διεξάγειν ὑπέρ τινος Pol. 51, διαλύειν Simpl. Κ 11622.., διαιτᾶν Porph. vPlot. 9, ἐκλιπεῖν De. 4826; τῶν ἀ. ἄρχεσθαι Dd. 175, ἀποστερεῖν τινα τῆς ἀ. Isae. 64.., πολλῆς ἀ. ἐτύγχανε τὸ πρᾶγμα (τινές.., ἔνιοι δὲ ἀντέλεγον) Pol. 434; ἄνευ -εως· sine controversia, s. dubitatione, s. ulla varietate Gl. (cf. ἀναμφισβητήτως), ἀ. τινὸς ἀ. ἐν τῇ νομῇ γίνεσθαι BU 267 [199ᴾ], ἀ. πάσης ἀ. Them. Φ 2347, χωρὶς ἀ. ὁμολογεῖν AlAphr. Μ 13215, τὰ ἐν -ει πράγματα· vindigestae Gl., ἔχω τι ἐν ἀ. BU 1002 [55ᵃ], καταλιπεῖν τι ἐν ἀ. Phld. ρ II 2, ἐς ἀ. καταστῆναι Paus. 1·135.., ἀφικέσθαι ClA. 815. = Verbr.: hauptſ. Rechtsausdr. (Redn. ſeit A'pho, Inſchr. u. Pap. der hell. u. beſ. der röm. Zeit, Gl.), dann Pl., A., Ar'x., Pol., Phld., Str., Dd., Plut., Paus.., ſp. KS, 0 LXX, NT, Iust., Orig., ᴾZaub.; ſ. δι-.

γῆ **-βήτητος** (anceps Gl.) Th. 66, DH 1152ᴾ, ſ. ἀναμφ-; τὸ **-βητητικόν** (λόγοις πρὸς λόγους) dist. βιαστικόν Teiles μαχητικὸν μέρος Pl. soph. 225ᵇ, -ή (τέχνη) 226ᵃ, οἱ ἀ. περὶ λόγους pol. 306ᵉ, cf. soph. 232ᵈ.

ἀμφίσ-γονοι· ἑτερομήτορες EM, ἑτερόγονοι H., nb.

ᵛἀμφί-γονος· υἱὸς ὁ ἐκ προτέρας γυναικός H., cf. EM, ἡμερὶς **ἀμφι-σκαπτομένη** Apollin. 7934. [ſ. ἀμφιμήτωρ.

ἀμφί-σκιος 2: ζώνη ἡ μεταξὺ τῶν τροπικῶν dist. περί-, ἑτερό-σκιοι Posidon. b. Str. 95, erkl. μεταπίπτουσιν αἱ σκιαὶ πρὸς ἑκάτερα, πρός τε ἄρκτους καὶ μεσημβρίαν 133, -οι (· biumbres Gl.) dist. ἑτερόσκιοι v. Menſchen 135.., Cleom. 18, Achill. is. 6715, Ptol.; -ον πέτρην διζόμεναι = σκιεράν [Opp. h. 1789.

ἀμφίσκω: ſ. ἀμπίσχω.

ἀμφίσ-κωμοι· οἱ περιοικοῦντες τὰς κώμας H.

ἀμφι-σμίλη, -σμιλον: ſ. -μήλη.

*ἀμφι-σπείρω: **-spora** (pl.) Lamiensium et Hypataeorum Grenzacker CIL III 586 [Lamia IIᴾ]. [Thcr. 274.

ἀμφι-στειλαμένα τὰν ξυστίδα (περι-στ., περιβαλοῦσα sch.) ὕλη δ' **ἀμφ-έστενεν** Οἴτη QS 5646, cf. 1482, κῦμα 9440.

ᵛἀμφιστερῆ (ſο)· καταρχὴ τῶν θυσιῶν Λάκ. H.

ἀμφί-στερνος: ſ. -πρόσωπος.

ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος **ἐστεφάνωτο** HyVen. 120; **-στέφω**: Tm. ſ. 40514, 40660; **-στεφής**: ſ. -στρεφής.

ἀμφ-ίστημι (ἠμφίσταντο· περιίσταντο H., dor. ᵛ**ἀμπιττάρ** [Hemſt. ſt. -πίπιαρ]· παρατταττόμεν(ος) H.): med. (u. aor. pf. II act.) **1.** (her)umſtehen, Ἔπειοὶ -ίσταντο ἄστυ (par. περιέστησαν) διαρραῖσαι μεμαῶτες Λ 733 (ſ. Tm. 40832), αὐτὸν ἐν κύκλῳ -έστησαν So. Ai. 724, βασιλῆα λαός GrNaz., σὺν ἑπτὰ λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον -εστᾶσι πᾶν So. OC 1312, cf. Apollin. 1218; κεναῖς -ίσταμαι τραπέζαις So. E. 192ᵗ (ſ. 40630); φίλοι -έσταν (vl. ἀμφ' ἔσταν) μυρόμενοι Σ 233, cf. Ψ 695, -ίσταθ' ὅμιλος Ω 712, Hes. f. 21ᵇ17 (= περιίσταθ' δ. Σ 603), ſ. Tm. 40533; -ίσταται δτοβος (sch. περιίσταται ἡμῖν ψόφος) So. OC 1479ᵗ. **2.** nach beiden Seiten wenden, prüfen, -ίστασθαι (u. ἀμπ-ίστ.)· ἐξετάζειν H., τὼς πολιανόμως -ίστασθαι, ἤ κα πεφυτεύκωντι κάτ τὰν συνθήκαν TabHeracl. 1135; **ἀμπιστάτηρ**· ἐξεταστής H.

ἀμφί-στομος 2: **1.** nach beiden Seiten offen, ὄρυγμα (vl. **-στόμιον**) Hdt. 360, λιμήν Str. 791 (ἡ Φάρος λιμένα ποιεῖ -ον), EM s. δίστομος, cf. -δυμος, σπήλαιον Ap'od. 265, v. Fenſtern u. Waben ſ. 42565, σῦριγξ opp. ἐν στόμα ἔχουσα Meges b. Or. 3638, νοῦς (ſ. ἀμφινοῦ) Plot. 3·89. **2.** beiderſeits ſcharf, ἄκοντες Timoth. P. 176 (ſ. auch -γυος), kom. ἰχνεύμων (näml. κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει) Eubul. 107; ξίφος Dd. 533, μάχαιρα GrNyss., πέλεκυς Str. 782, Poll. 1137 (dist. ἑτερό-στ.); ἄγκυρα 93, Ἕκτωρ Luc. Lex. 15, ſ. Sp. 41645; v. Schlachtordnung (μάχη Onos. 213, opp. ἀντί-, ὁμοιό-στ. Ascl'od. 112, cf. 1033 [πορεία] uſw., τὰ πλάγια ἢ ὁμοιοστόμως συντεθήσονται ἢ -ως 114), τάξις (erkl. ἀμφοτέρωθεν λοχαγοῖς συνέχεται Ascl'od. 35) Pol. 239 (syn. κατὰ πρόσωπον .. ἀπ' οὐρᾶς 28), Arr. an.

5·17$_{1}$, φάλαγξ (AelTact. 37$_{1}$, H., S^{d}) Po'aen. 1·49$_{2}$, Plut. Crass. 23, πλαίσιον 980^{a}. = strittig λαβαί (κρατῆρος) So. OC 473 (sch. τὰς ἑκατέρωθεν ἐστομωμένας u. anders; alte Erkl. zu -κύπελλος, s. 425$_{65}$?).

τὴν (πόλιν) **ἀμφ-εστρατόωντο** (par. περὶ ἣν ἐστρατοπέδευον; vl. ἀμφ' ἐ.) διαρραῖσαι μεμαῶτες Λ 713; s. στρατάομαι. [Ἀμφίστρατος Delphi usw.]

*ἀμφι-στρέφω: τελαμών .. ἐπ' αὐτοῦ ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν τρεῖς **-στρεφέες** (ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι ApS., cf. A), ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι Λ 40, vl. **-στεφέες**(· πάντοθεν πλήρεις, περιπεπλεγμέναι ἀλλήλαις Ph., BA, S^{d}, H.; s. περιστεφής) BT, v. Ar'ch. (A) als aus τῇ ἐπὶ Γοργὼ ἐστεφάνωται 36 entstanden zurückgewiesen; übtr. μήτε τραχὺς μήτε εὐκαταφρόνητος, ἀλλὰ καὶ ἁδὺς καὶ **-στραφής** unparteiisch? Diotog. b. Stob. 4·7$_{62}$; **-στροφή**· ἐκχώρησις, ὑποστροφή H.; βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς **-στροφον** (so EGud. s. βᾶρις st. ἀντιστρ., cf. sch. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἑλισσομένην, ὅ ἐστιν -έλισσαν) Ae. Su. 881; ὀροφὴ τοῦ -ου BCH 27$_{72}$, θύραι τοῦ ἀ. 35$_{23}$ usw. [III^{a}], Gebäude auf Del.; βουλὴν **ἀμφὶ** πολὺν **στρώφα** χρόνον ApRh. 3$_{424}$.

οἶκος ἐπιμήκης, **-στρόγγυλος** Luc. Hipp. 6, cf. -θέατρος, -μακρος.

Ἰωνικὰ **-σφαιρα** (εἶδος ὑποδήματος γυναικείου H., cf. Poll. 7$_{94}$, wo †**-σφυρα**, cf. ἀκρο-σφύρια) Hds 7$_{59}$; s. σφαιρωτήρ.

ἀμφι-σφάλλω: αὕτη ἡ ἐμβολὴ καὶ ἡ πρόσθεν -ουσαι (vl. ἀμφιβάλλ., περισφάλλ.) τὸ ἄρθρον ἀναγκάζουσιν ἐμπίπτειν Hipp. ἀέ 2, πολλοῖσι συγκάμψασι τὸ σκέλος κατὰ τὸ ἄρθρον ἐνέπεσεν ἤδη **-σφαλσιν** ποιησάμενον (sc. τὸ σκ.) 71; s. περισφάλλω, -σφαλσις.

ἀμφί-σφυρα: s. -σφαιρα.

ἀμφίσ-ωπον (χῶρον?)· περίωπον (περίβλεπτον EM), πάντοθεν ἀναπεπταμένον Αἰ. [41] H., cf. EM. [Ἀ-ος IG I 439]

ἀμφι-τάλαντον· ἀμφοτέρωθεν ῥέψαι δυνάμενον H. (cf. ἀμφιρρεπής), βροτός GrNaz. carm., ὁδός nb. ἐπίκρημνος id., ἔννοια Eust. 140$_{34}$; κύκλου (des Tages) **-ταλαντεύοντος** ἰσόζυγον ἦμαρ ὁμίχλῃ abwägen No. 1$_{183}$, ζυγὸν λόφῳ διδυμάονι θηρῶν gleichmäßig umlegen 6$_{110}$.

ἀμφι-τάμνω: s. unter -τέμνω; **-τανύω**: Tm. 405$_{39}$.

ἀμφι-τάπητες οἱ -μαλλοι (s. ὁ., sc. τάπητες), οἱ δὲ ἑτερόμαλλοι τάπητες PausAtt. 304, cf. AelDion. ib., Ammon. 133, schB K 156, schAr. Pl. 528 (-ης· χιτὼν ἑκατέρωθεν ἔχων μαλλούς H.), -ητα Alexis 93, ἐξανίσταμαι τὸν -ητα συστορέσας Diph. 51, cf. Poll. 10$_{53}$, IChrys.; = πορφυροῦν **-ταπον** Clearch. FHG 2$_{311}$, -tapa Ulp. dig. 34·2$_{23}$ (nb. stragula), Isid. 19·26$_{5}$; = **-ταποι**· τάπητες -μαλλοι S^{d}, BA, Ph., cf. H., erkl. οἱ ἐξ ἑκατέρου δασεῖς dist. τάπητες Poll. 6$_{9}$, ψιλοτάπιδα, -ον (vl. **-ταπιν**) Lyco b. DL 5$_{72}$, nb. περίστρωμα $_{73}$, ἁλουργεῖς Callix. FHG 3$_{59}$, -[ον] καὶ ἐννέα ψιλάς CIG 3071 [Teos II^{a}], cf. Prov. 7$_{16}$ LXX (adi. -οι κοῖται 2 Rg. 17$_{28}$), 31$_{21}$ Σ (περιστρώματα ΑΘ, δισσαὶ χλαῖναι LXX), Nbf. **-δαφος** (cf. ψιλόδαπις) Oxy. II 298$_{9}$, $_{10}$ [I^{p}]; dazu ?**-tapae**· vestes utrimque habentes villos. Lucil. [13] 'psilae atque -ae villis ingentibus molles'. id. [252] 'pluma atque -oe (so)'. Varro [Menipp. 253] 'dormire super ?**-tabo** bene molli' Non. 540.

πορφυρέας ἁλὸς **-ταρασσομένας** ὀρυμαγδός Sim. 51.

ἀμφι-τείνω: -ταθείς Opp. h. 1$_{163}$ (πέτραις ἀ. ἀμπαύεται), 2$_{154}$, Christod. 327 (πώγων).

ἀμφι-τειχής: s. 431$_{17}$.

=**ἀμφι-τάμνω** (Tm. 405$_{42}$): ἄπισχε χεῖρας, γεωπόνε, μήδ' -ταμνε τὰν ἐν ἠρίῳ κόνιν (s. -λαχαίνω) HclidSinop. AP 7$_{281}$, ἐξενικοῦσι καὶ -ταμοῦσι τὸν χόον IG IV 823$_{49}$ [Trōz. IV^{a}]; = ὀνύχων **-τεμὼν** ἀκίδα PaulS. AP 5$_{228}$ (s. -θηκτος); **-τομον** βέλεμνον Ae. A. 1496^{l} = 1520^{l}, λόγχα Eu. Hipp. 1375^{an}, ξίφη E. 164^{l}, QS 5$_{208}$, cf. Plan. 151 [sp.], πέλεκυς ApRh. 1$_{168}$, Man. 1$_{243}$, Triph., βουπλήξ Opp. h. 5$_{258}$, QS 11$_{190}$ (s. ἀμφήκης). [[119] H. (beides schlecht st. -τέρμων?).

ἀμφί-τερμον· ἀπο⟨τε⟩τερματισμένον H., -μως· ἀπ-μένως Σο.

ἀμφι-τεύχω: Ζεὺς δέ οἱ (κόρυθι) ἀμφετέτυκτο QS 5$_{103}$, ἀ-ο Ὠκεανοῦ χεῦμα $_{14}$; s. -δινέω.

ἀμφι-τίθημι: 1. (her)umlegen (Tm. 406$_{7}$), στέφανον (τινί) Xphan. 1$_{2}$, Ba. ep. 1, an. trag. 108 (μοὶ κάρᾳ, cf. Tm. 405$_{62}$, 406$_{61}$), 418, Eu. Ion 1433, cf. Or. b. Phlego chron., τύμβῳ μυρσίνας Eu. E. 512; κόσμον χροΐ M. 787, cf. Ezech. b. ClA. 1$_{155}$, θολίαν κατὰ κόσμον Thcr. 15$_{40}$, εἵματα 23$_{39}$ (pass. πύκασεν κάρη -τεθεῖσα sc. ἡ κυνέη K 271, τεύχεα κατὰ χροὸς -τεθέντα QS 4$_{462}$); δέρῃ χέρας Eu. O. 1042; μελέεσσι ἀλκτήρια (cf. Tm. ν 431) QS 9$_{121}$, cf. $_{363}$, εἶδος μορφαῖς Eudoc. 2$_{261}$, ἀμφὶ κάρα κλέος Eu. IA 1531^{l}; δεσμόν Sem. 7$_{116}$, ἀδίκοις πέδας Solo 4$_{34}$, ζεύγλην Thgn. 848, Lyc. 1344 (τραχήλῳ). 2. umhüllen (s. -βάλλω), -θεὶς κάρα πέπλοις Eu. Hec. 432. med. sich umlegen, στέφανον Sim. ep. 98, Ep. [IV^{a}] b. Ath. 19^{b} usw., ClA. pd. 2$_{73}$, κροτάφοις θαλλόν Prien. 268 [Ep. II^{a}]; ξίφος (H. περιέθετο) φ 431, γυνὴ χρυσόν Perict. b. Stob. 4·28$_{19}$, δέρμα μελέεσσι Thcr. 25$_{278}$, ποσὶν [ὄγκωμα?] Timoth. P. 5, σκεῦος Alc'o 2·25$_{1}$, v. Krebs syn. -βαλέσθαι Opp. h. 1$_{337}$; πέτρον v. Toten IG XII 3·1271 [Ep. II^{a}], νέφος an. lyr. [sp.] BKlT. V 2·143. — Dazu **-θετον** φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν (als ἆθλον) Ψ 270, cf. 616, -ον κελέβειον ἑλόντες A^{l}m. 18: sehr umstritten, vgl. Ascl'adMyrl. b. Ath. 501^{b} (ἀπύθμενος Parth., ähnl. Ap'odAth., δυναμένη τίθεσθαι κατὰ πυθμένα καὶ στόμα Ar'ch. [cf. ApS., schA Ψ 616], στρογγύλη DThr., andere syn. ἀμφιφορεύς usw.), schBT Ψ 270, H., s. auch -κύπελλον; -οις· εὐμεταπτώτοις (vgl. -βολος) H., cf. GrNaz. carm. (-οι nb. καιροῖο θεράποντες u. εὐεπίη, κακίη usw.).

κάπρου **ἀμφ-ετίναξα** γένυν (Herakles) Phlpp. Plan. 93, δικλίδας -ξεν ἐμοῖς Γαλάτεια προσώποις vor der Nase zuschlagen PaulS. AP 5$_{256}$.

ὅσα ἐν ἄλοκι βῶλον **-τιττυβίζεθ'** ἡδομένᾳ φωνᾷ dist. ὅσοι γύας νέμεσθε Ar. Av. 235^{l}, s. τιττυβίζω, -δονέω.

ἀμφί-τομος: s. -τέμνω.

θέσθ' **-τορνον** ἀσπίδα Eu. T. 1156; = λίμνην **-τορνωτὴν** βρόχῳ (par. περιφερῆ δίκην δεσμοῦ κυκλοειδοῦς) Lyc. 704.

ἀμφί-τοροι: s. -μαστα; **-τράχηλος**: s. -λοφος. [Nic. a. 79.

ἀμφι-τρέφω: s. -θρεπτος; **-τρέχω**: s. 420$_{1}$; **-τρήχω**: Tm.

ἀμφι-τρής, ῆτος (nb. ἡμιτρής Hdn. II 620): v. Höhlen (s. -δυμος, -στομος), αὐλίον So. Ph. 19, πέτρα Eu. C. 707 (= in antro †amphriso Hyg. fab. 30^{7}), ὀπωπαί des Blinden No. ι $_{104}$; = **-τρητον**· τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τετρημένον ἄντρον S^{d}, κημός Maec. AP 6$_{233}$.

Ἀμφι-τρίτη (cf. Τρίτων, τρῖτώ)· ἡ θάλασσα· 'ἀγάστονος -η [μ 97]' ApS., cf. μ 60 (κῦμα κυανώπιδος -ης).., So. OR 195^{l} usw., Catull. 64$_{11}$ usw. (s. ThLL), ganz verblaßt -ῃ μίσγονται opp. γαῖα Opp. h. 1$_{423}$, cf. $_{84}$.., Κασπίη DPer. 53.., τρισσαί 99 usw.

ἀμφί-τριψ (Hdn. I 246 nb. οἰκότριψ usw.): τὰ εἰς 'ιψ' ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν συστέλλεται· θέλουσι δὲ παιδότριψ ἐκτείνειν, πλανώμενοι ἐκ τοῦ παρ' Ἀρχιλ. [134] 'ἄνδρας ἐς? -τριβας (Metrum unklar; -τρίβας [so]· περιττῶς τετριμμένους H.) Hdn. II 9, cf. περίτριμμα u. παλιντριβής.

τοῦ δ' **-τρομέω** καὶ δείδια μή τι πάθῃσιν δ 820, s. -φοβέομαι.

ἀμφι-τροχάζω: s. 420$_{5}$.

?**ἀμφι-τρύχω**: τάχα δ' -τετρυμ(μ)ένα τύμματα ἠκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος (-δεδρυμμένα Köchly) QS 4$_{396}$; ?**-τρυχῆ**· κατερρωγότα H., Ph., BA, S^{d}, s. 403$_{11}$. [ἐπταισμένα? H.

ἀμφί-τυπον βουπλῆγα (s. -τέμνω) QS 1$_{159}$, 12$_{571}$; -α· αἴγλη δέ μιν **-φαείνει** (s. 405$_{49}$, 406$_{57}$) HyAp. 202; **-φαὴς** ψυχή s. -πρόσωπος, ἀλκή OrChald. 62 (cf. Syn. 143^{b}, s. noch 438$_{70}$), φαντάσματα τὰ μὲν ἑσπέρια, τὰ δὲ ἑῷα, τὰ δὲ -φαῆ (s. -φανής 1) A. κ 395^{b}$_{14}$, verkürzt **ἀμφαής**· οἶκος περίσκεπτος H. (u. πρόσκοπος?, περισκεπής?), EM (s. -φανής 2); **-φανής**, ές: 1. -έα (Democr.?)· ἄστρα δὶς φαινόμενα EM, cf. H., v. unter- u. wieder aufgehenden Sternen [umschrieben (ἀστέρα) δύνοντα καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα αὐτονυχεὶ θηεύμεθα Arat. 616] schArat. 617 (-ῆ τὰ ἐπὶ δεξιὰ τοῦ τροπικοῦ κύκλου, ὥσπερ ὁ Ἀρκτοῦρος), Gem. 14$_{11}$, Arr. b. Stob. 1·28$_{2}$, Ptol. II 9$_{22}$ (nb. ἐνιαυτοφανής), umgek. διὰ τῆς αὐτῆς νυκτὸς καὶ ἀνατέλλοντα καὶ δύνοντα dist. ἀειφανῆ schArat. 618, cf. Achill. is. 37 (vgl. auch -φῶς 439$_{7}$). 2. = περιφανής (s. auch ἀμφαής 438$_{57}$), -ές· περιλαμπές, ἐπιφανές EM, δῆλα καὶ -ῆ καὶ ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν Eu. An. 834^{l}, μνῆμα τόδ' -ές IG III 1324 [Ep. K3] [mnth. Ἀ-ης]; τόπον **-φάοντα** (s. -φαής) OrChald. 62, dazu **ἀμφι-φόων** (so auch H., sonst **-φῶν**)· πλακοῦς τις ⟨διὰ τυροῦ PausAtt.⟩, Ἑκάτῃ καὶ Ἀρτέμιδι φερόμενος δᾳδία ἐν κύκλῳ περικείμενα ἔχων (aus Pamph.?, cf. Ath. 645^{a},

Poll. 6$_{75}$, PausAtt. 51, H., EM, S^{d}). Φιλόχ. [cf. FHG 1$_{412}$ aus Ath. 645^{a}] ἐν τῇ Περὶ ἡμερῶν· ἕκτῃ ἐπὶ δέκα (sc. Μουνιχιῶνος, cf. S^{d} s. ἀνάστατοι)· τοὺς καλουμένους νῦν -φῶντας ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ πρῶτον ἑνόμισαν φέρειν εἰς τὰ ἱερὰ τῇ Ἀρτέμιδι καὶ τὰς τριόδους. ταύτῃ γὰρ συμβαίνει περικαταλαμβάνεσθαι τὴν σελήνην πρὸς ταῖς δυσμαῖς ὑπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ⟨καὶ ὁ οὐρανὸς **-φῶς** (ʃ. -φαής 438$_{56}$)⟩ γίνεται Ath. 645^{b}) Ph., ὀνομάζονται δὲ -φῶντες, ὡς μέν τινες ιʃτω. (= Philoch.), ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, ὅτι κομίζουσι δᾳδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν S^{d} s. ἀνάστατοι, cf. PausAtt. 51, EM; διακόνιον (ʃ. ὁ.) ἐπήσθι' **-φῶντ'** ἔχων Pherecr. 156^{7}, Ἄρτεμι, τοῦτόν σοι φέρω **-φῶντα** Phlmo 67, μνημονεύει καὶ Δίφ. ἐν Ἑκάτῃ [28] Ath. 645^{a} (hieher vaſtoús, τροφαλίδας, **-φῶντας**, ἱτρία an. com. 585^{7}).

κρατὶ δ' ἐπ' **-φαλον** (ἀμφοτέρωθεν φάλους [ʃ. ὁ.] ἔχουσαν EM, par. Λ 41, κύκλῳ φ. ἔ. H.) κυνέην δέτο τετραφάληρον Ε 743.., QS 3$_{334}$, -οις κορύθεσσιν 9$_{543}$.

τείρεα, ὁππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν **-φέρονται** QS 5$_{10}$; **ἀμφι-φλάω**: ʃ. -θλάω. [ʃ. -φορεύς, ἄμφοισμα.

κάππεσεν, ἕταροι δέ μιν **ἀμφ-εφόβηδεν** (Ἀρ'χ. Ἰακῶς ἀμφὶ φόβηθεν [ʃ. 408$_{84}$] A; ἑκατέρωθεν ἔφυγον par.) Π 290, cf. QS 2$_{546}$, δυσμενέες βέλος ἀ-εν 11$_{117}$; anders -τρομέω.

ἀμφι-φορεύς, ὁ (φέρω): = ὁ ἀμφοτέρωθεν κατὰ τὰ ὦτα δυνάμενος φέρεσθαι (cf. ἄμφωτον, diota) Ascl'adMyrl. b. Ath. 501^{a}, Amphore (-εύς· σορός, ὑδρία, κέραμος [H.], ἀμφορεύς EM, ἡ μέτρον ἐλαίου H., μετρητής Thpomp. b. schApRh. 4$_{1187}$), ὁστέα νῶιν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι, χρύσεος **-εύς** Graburne (cf. schLyc. 273) Ψ 92, cf. ω 74, ἐν δ' ἑτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος -ῆας Ψ 170, cf. QS 3$_{689}$.., ἐλαίου (als ἄδλον) Sim. ep. 155, οἴνου ApRh. 4$_{1187}$, Opp. c. 4$_{329}$, No. β$_{12}$ (δυώδεες), οἶνον ἐν -εῦσι β 290.., QS 7$_{681}$, cf. ι 164, Orph. A. 401, ἐν (ἄντρῳ) κρητῆρές τε καὶ -ῆες ἔασιν λάινοι ν 105, πλήθοντες ʃ. 440$_{3}$, πλεῖος Opp. h. 4$_{462}$, syn. οἰνοδόκος A'phil. AP 6$_{257}$ (-φορίτης ʃ. unten). — Derſürzt **ἀμφορεύς**, ὁ: **1.** Gefäß (τὸ ἑκατέρωθεν δίωτον σταμνίον EM, ἀγγεῖον, μέτρον, κεράμιον Ph., S^{d}; amphora Gl.), nach Form u. Inhalt gebraucht wie κοτύλη ιʃτω. Plut. 416^{b} **a.** Form, dist. κάδος Epich. 133 (doch ʃ. 440$_{14}$), nb. ἀσκός an. lyr. 90, πίθος Th. 4$_{115}$, κάμινος -έων Hdt. 4$_{162}$, κε(ι)νοί 8$_{28}$, Ar. f. 299, A. π 938^{a}$_{9}$, οἶνου μεστός Ar. Pl. 807, cf. A. Φ 210^{a}$_{82}$, Alc'o 2$_{11}$, Κερκυραϊκοί A. δ 839^{b}$_{8}$, νενησμένοι Ar. N. 1203, πυρῶν ἢ ἰσχάδων Aen. 29$_{6}$, -έως αὐχήν Hipp. ἐπικ 34, χείλη Gaet. AP 11$_{409}$, **-έας** ἑξοπτᾶν Hdt. 4$_{164}$, συντρίβειν Aen, 29$_{8}$, cf. Ios. 5$_{228}$, ἐκχεῖν Alc'o 1$_{2}$, ἐς -έας καταχέειν Hdt. 4$_{195}$, τεμάχη ἐν -εῦσιν τεταριχευμένα X. an. 5·4$_{28}$ ιʃτω., cf. Call. f. 115, 546, Str. 294, Dd. 13$_{83}$, ClA. pd. 2$_{26}$.., 1 Rg. 1$_{24}$.. A (ἀσκός LXX), 25$_{18}$ A (ἀγγεῖα LXX), Plaut., Cato.. (amphorula Isid., -orale vas Plin. 37$_{27}$, -orarium vinum Dig.); χαλκοῦς (κύριος) u. ξύλινος (ἄκυρος) als Stimmbehälter (ʃ. 439$_{68}$) A. Ἀδ 68$_{3}$. **b.** Maß (μέτρον ὑγροῦ EM), syn. μετρητής Philyll. 7, κεράμιον Dsc., -έα γάλακτος (A. Ζι 522^{a}$_{30}$) ἐπεκπιών Eu. C. 327, κρητὴρ χωρέων -έας ἑξακοσίους Hdt. 1$_{51}$, cf. Hipp. ἐ 5$_{42}$, DialI. 5533 [Zeleia IV^{a}], IGI 276[c. 410^{a}], III 38[II—III^{a}], Cleom. 1$_{11}$, ἐλαίου (als ἄδλον, cf. Ar. Ἀδ 60$_{1}$ u. 439$_{30}$) II 965 [IV^{a}], νομίσματος ʃ. 440$_{8}$; als Zeitmaß (ʃ. κλεψύδρα), -έα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητουμένων De. 43$_{8}$, πρὸς ἕνδεκα -έας κρίνομαι Aesch. 2$_{126}$, cf. Hyp. 4$_{13}$. **2.** Kettenglied, ὅρμος -έων πεντήκοντα ὀκτώ BCH 14$_{405}$, cf. 406 [Del. 279^{a}], -εῖς nb. σφίγγες u. βουκεφάλια DittS. 588$_{199}$ [Del. 180^{a}]. — Dav. **ἀμφορεα-φόρους** Ἄτ. τοὺς μισθῷ τὰ κεράμια φέροντας Moer. (cf. H., S^{d}, BA; nb. ἀχθοφόροι Poll. 7$_{130}$), φῦλον -ων Eup. 187, cf. Me. 431, IG II 5·768^{c} [IV^{a}], Syn. 23^{d}, μίσθου σαυτὸν **-φορεῖν** (nb. ἀχθοφορεῖν Poll. 7$_{130}$) Ar. f. 299; dem. **ἀμφορ-είδιον** Poll. 10$_{80}$, Θάσια -α (sch. κεράμια) Ar. Eccl. 1119, nb. χυτρίδια Pax 202; **-εἰφ**$^{?}$· φορτίφ H.; κάδοι **-ικοί**, εἰς οὓς τὰς ψήφους καθιᾶσιν (ʃ. 439$_{51}$) schAr. Av. 1032; **-ῖξ** (amphorenweiſe$^{?}$), ὅπερ ἐκ τοῦ **-ίζω**$^{?}$ γέγονε nb. ἁπρῖξ Eust. 1924; diota· **-ιον**, οἰνοφόριον Gl.; dem. **-ίσκος** nb. καδίσκος Poll. 10$_{70}$ (cf. 6$_{14}$), als ἀνάθημα nb. οἰνοχόη 1$_{28}$, -οι δύο nb. χρυσίδες τέτταρες De. 22$_{76}$ = 24$_{184}$, cf. IG II 678 [c. 370^{a}], -ος Πανιώνιος im Delosſchatze 818 u. BCH 10$_{466}$ [IV^{a}], cf. Lib., GrNyss.; ἐν Αἰγίνῃ **-ίτης** ἀγών, οὗ Καλλ. μέμνηται [f. 80] schPi. O. 7$_{156}$ (cf. πλήθοντας ἀμφιφορῆας ἐπωμαδὸν ἀνθέμενοι πόδεσσι νίκης πέρι δηριόωνται ApRh. 4$_{1770}$ u. EM s. **ἀμφιφορίτης**$^{?}$); anfora· **-on**$^{?}$ Gl. II 521; **ἡμι-αμφόριον** (dafür ältéres W. ἡμικάδιον Philoch., ʃ. 440$_{11}$)· urna Gl., als Maß πίττης BCH 14$_{399}$, μετρηταὶ τέσσαρες καὶ -ον 27$_{79}$ [Del. III^{a}], νομίσματος dist. ἀμφορεύς Ios. b. 2$_{592}$; ῥῆμα **μυρι-άμφορον** (sch. μυρία κεράμια χωρῆσαι δυνάμενον [u. anders], vgl. 3B. ἱπποβάμων) Ar. Pax 521. = Derbr. (ἀμφορεύς ιʃτω.): daſür παρὰ τοῖς παλαιοῖς κάδος Philoch. [FHG 1$_{410}$] b. Poll. 10$_{71}$ (ʃ. jedoch 439$_{88}$), ἀ. Ἄτ. (att. ſt. ἀμφιφορεύς Lysan. b. schApRh. 4$_{1187}$), μετρητὴς Ἑλλ. Moer., -εύς· κάδος· οἱ δὲ κοινῶς πᾶν κεράμιον BA 210; Epich., ion. (Hdt., Hipp., Inſchr.), Eu. (Call. [troch. Tetr.], ſp. Epigr.), Kom. (unklar Ar. f. 593), Th., X., Aen., A., Reden, Inſchr.; Sp. zerſtreut, O LXX (aber A), NT, Pap., Zaub.

ἀμφι-φόων, -φῶν, -φῶς: ʃ. 438$_{71}$; **-φύα**: ʃ. 403$_{35}$ u. 408$_{16}$.

ἀμφι-χαίνω (nur aor.): umgähnen (vgl. περι-χαίνω, περι-χάσκω), ἐμὲ κῆρ -έχανεν στυγερή (περι-εκάλυψε H.) Ψ 79, cf. QS 1$_{591}$.., Leon. AP 6$_{121}$ (ἄνδρας δάνατος), γαῖα κεφαλὴν πδ. καλύπτειν id. 7$_{440}$, ἕ γαῖα QS 11$_{547}$; ἑετὸς φονώσαισιν λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα So. An. 117^{1}, δράκων ἑαῖς γενύεσσι GrNaz. carm., μὲ δήρ Orph. l. 127 [ὅθις μαστὸν **ἀμφ-έχασκ'** ἐμόν Ae. Ch. 545]; φυκὶς εἶδαρ ἀγκίστρης (cf. -χανόντες· καταπιόντες H.) Ap'nid. AP 7$_{702}$, cf. Opp. h. 4$_{229}$, GrNaz.; δνειδος μέγα κῦδος QS 13$_{288}$; ἰχθὺς -χανὼν στόμα (sch. ἀνοίξας καὶ μεγάλως κρατῶν) νῆα ἐρύκει Opp. h. 1$_{228}$; intr. ἰχθύες καρκίνῳ -χανόντες (ἀμφιπεσόντες sch.) 3$_{178}$, cf. 138$_{7}$, πέλαγος **-χανές** Abyd. FHG 4$_{280}$.

στελέχη φοινίκων **-χαιτα** m. geſpaltener Krone πδ. ἐπ' ἀμφότερα τὰ μέρη περικλώμενα Dd. 2$_{53}$; ʃ. -κομος.

ἀμφι-χαράσσω: γράμματα σκήπτρῳ Zaub. L 2845 [Hy.], ῥίζην einreiben MarcSid. 79; med. ἀστέρες Βορήιον (κύκλον) -σσονται rings ſtreifen Man. 2$_{66}$.

ἀμφι-χέω: herumgießen, τινί τι (Tm. 406$_{22}$, 411$_{11}$), ὄρνις τέκνοις πτέρυγας Alph. AP 9$_{95}$, χάριν -χέαι κεφαλῇ Hes. o. 65; pass. (-έχυτο πδ. -εχύθη; -εκέχυντο QS 6$_{356}$, 12$_{535}$) ſich umlegen, umfangen **1.** τινά, -χυθεὶς πατέρ' ἑσθλὸν ὀδύρετο (περι-χυθείς, -πλακείς ApS.) π 214, cf. QS 3$_{161}$.., Musae. H. 267, -εχέοντο καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα χ 498, περισταδὸν -χυθέντες Orph. A. 568 (βασιλῆα).., Opp. c. 2$_{259}$, ἄνδρα ἀθρόαι -χέονται h. 2$_{440}$.., τὸν Βιστονίδες -χυθεῖσαι ἔκτανον Phanocl. b. Stob. 4·20$_{47}$, παρηΐδας αἰχμὴ QS 9$_{372}$, ὁμίχλην νότου μένος 4$_{520}$; μὶν θάνατος ʃ. Tm. 409$_{10}$. τὴν ἄχος -εχύθη δ 716, γῆρας βλάπτει νόον -χυθέν Mimn. 8; θείη μιν -έχυτ' ὀμφή (περιεκέχυτο par.) B 41. **2.** τινί (Tm. 406$_{21}$, $_{63}$), -εχέοντο θανόντι QS 2$_{552}$, cf. 10$_{232}$.., Opp. h. 2$_{573}$, Δαναοὶ πόλῃ QS 8$_{392}$, κόμαι ὤμοις 12$_{535}$, χαλκὸς Σατύρῳ Plan. 246 [ʃp.], οἱ νύξ QS 8$_{313}$, αἰδὼς 13$_{426}$, πῆμα 7$_{78}$ ιʃτω. **3.** κατά c. gen., -εχύθη ὕπνοιο κατ' αὐχένος 11$_{193}$, cf. Triph. 537. **4.** abſ. (δεσμά Tm. 405$_{29}$, cf. act. Tm. δ 278), ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν -χυθῆναι (πεσεῖν par.) Ψ 764, cf. KE 104 [III^{a}], νῶτα περιβάλλεται -χυθεῖσα Opp. h. 2$_{546}$, δαύμασαν -χυθέντες Triph. 248, ὕπνος ἐμαρπτε ἠδυμος -χυθείς Ψ 63, cf. Ξ 253. med. = act., εἰς ὃ κ' ἐμοὶ λοιβὰς -χέωνται QS 14$_{220}$, cf. 3$_{689}$, ἄνεμοι φύλλα κατὰ χθονός $_{325}$, cf. 2$_{231}$, ὅσσα τύμβοι φάσγανα παρ-δενικαῖς -χέονται Nic. f. 74$_{83}$. Dazu τεῖχος **-χυτον** Ἡρακλῆος ὑψηλόν (περικεχυσμένον ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν, ὥστε προσβάσεις ἔχειν φανερὰς H., cf. ApS., Hellan. FHG 1$_{84}$) Υ 145.

ἀμφι-χολωσαμένη λεχέων (ʃ. 410$_{17}$) GrNaz.

δν (νοῦν) πέρι ἄστρων ὄχλος **-χορεύει** Eu. f. 593^{an}, Διονύσῳ Opp. c. 1$_{27}$, tr. δελφῖνες δρόμον Philpp. AP 9$_{83}$, οὐρανὸς ἄστρα Perict. b. Stob. 4·25$_{50}$, νόος σε GrNaz. carm.

ἀμφι-χρίομαι: Tm. 405$_{21}$; **-χρους** ἐσθῆς id.; **-χυτος**: ʃ. -χέω. [τὴν κώπην, περίχρυσον) Eu. Hec. 543.

ἀμφί-χρυσον φάσγανον κώπης λαβών (sch. νοητέον κατὰ **ἀμφί-χωλον** σκέλος (ʃ. -γυήεις, ἀμφοτερόχωλος) Philpp. AP 6$_{208}$; -um metrum, cum ex utraque parte iambici trimetri clodum sit Sacerd. gramm. VI 523, cf. 531..

ἄμφ-οδον, τό (λέγει Εὐ. [f. 182], ὅτι Ἀμφίων ἑκλήθη παρὰ τὸ ἀμφ' ὁδὸν ἧγουν περὶ τὴν ὁ. γεννηθῆναι, ὅπερ Ἀρ.

·κωμικευόμενος λέγει uſw. [nämſ. "Αμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοῦνομα ſ. 327] EGen.): **Straße[nviereck** ſ. 441$_{24}$] (-ον· ἡ ὥσπερ ἐκ τετραγώνου διαγεγραμμένη ὁδός BA 205, compitum, quadrivium, vicus, τετράρυμον -ον· compitus Gl., -α· αἱ ῥῦμαι, ἀγυιαί, διοδοι H. [Compitalia Gl.], cf. Ph., BA, S^{a}; Poll. 9$_{36}$), τὴν οἰκίαν καὶ τὸ ἄ. Hyp. ſ. 137, -α ἐρρυμοτομημένα Cleom. 2$_{21}$, ἀνακαθαρθέντα (ſ. 441$_{20}$) DittO. 483$_{80}$ [Perg. II^{a}], τρέχειν εἰς τὸ ἀ. NT Act. 19$_{28}$, cf. Mc. 11$_{4}$, οἱ ἐν τῷ ἀ. Anlieger DittS. 528 [Smyrn. II—I^{a}], cf. PhiloByz. 92$_{42}$.., LXX Ier. 17$_{27}$.., ^{p}Leid. C 1$_{6}$ [163^{a}], Lond. II 8 [118^{a}], ſp. Pap., Gal. 18^{a}$_{348}$, Art. 2$_{68}$, schAr. L. 5 (Ertl. v. κῶμαι), Achill. schArat. 2 uſw., Babr. 153^{7}, HS, ſpr. οὐ δύρᾳ, ἀλλ'·φ διέψευσται (ſ. 441$_{32}$) Pol. 39$_{3}$; Nbf. ἡ **-οδος** (vicus Gl.; ἀγυιαί· -οι H.), αἱ ἐν ταῖς ἀ. κρῆναι Gal. 4$_{260}$, cf. Am. 5$_{16}$ Σ (πλατεῖαι LXX), Ier. 50$_{4}$ Σ (ἔξοδοι A), Proc. aed. 2·10$_{22}$.., δοσ ἐπ'·ου "Ερμουδιακῆς BU 1016$_{10}$ [nb. τοῦ αὐτοῦ·ου $_{14}$, 166^{p}] erg. λαύρας, cf. Ποιμένων λαύρα Oxy. 318 [59^{p}] = ἐπ'·ου Ποιμενικῆς 258 [86^{p}], ἐπ'·ου 'Ιουδαϊκοῦ καὶ Κρητικῆς 100 [133^{p}] uſw., aber τοῦ τετάρτου -ου BU 777 [145^{p}]; καθαρτῆρες κελεύθων **-οδικῶν** (ſ. 441$_{7}$) Man. 4$_{282}$; dem. **-όδιον** Luc. rhpraec. 24, EM 557$_{46}$ vl.; dazu **ἀμφοδ-άρχης** (magister vici et pagi, viator Gl.) Perg. 483$_{64}$.. [II^{a}], PhiloByz. 93$_{8}$, BU 659 [228^{p}].., ἐμέρισεν τὴν πόλιν [Jeruſ.] εἰς ἑπτὰ ἄμφοδα καὶ ἔστησεν -ας ChronPasch. 254^{a}, **-αρχία** CPR I 8$_{7}$ [218^{p}], **ἀν-αμφόδαρχος** (= μὴ ἀναγραφόμενος ἐπ' ἀμφόδου) Oxy. II 257 [94^{p}]; **ἀμφοδο-γραμματεύς** BU 1062 [237^{p}], Oxy. 1119 [254^{p}].. (δοσ ἀμφόδου γρ. 3B. Strassb. 56, II^{p}); ἐλδέ μοι εἰς 'Ιβιῶνα, μή πως **ἀντ-αμφοδήσῃς** ἡμὶν verfehlen? ('ἀντ-αμφοδεύειν Budaeus tradit de duobus dici, quum obviam sibi euntes aberrant' Thes.) BU 1030 [III^{p}]; ἀβροτάξομεν, δ ἡμεῖς λέγομεν **δι-αμφοδήσομεν** ApS. 3$_{3}$ (-ἤσαι· ὧδε καὶ ἐκεῖ παρατρέπεσθαι καὶ ἀστοχῆσαι τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ [ſ. 441$_{18}$ u. ἀμφαλλάξαι] Eust. 789, = ἀποτυχεῖν EM s. ἀβροτάξομεν), -οῦντές φασιν (beim ζητεῖν) Sext. 397$_{26}$, subst. **-ησις** Sp. 11$_{31}$; ἡ ἐπιστήμη ἐσθότε περὶ τὰς διαφορὰς **παραμφοδεῖ** Vett. 353$_{8}$, gen. χρόνου 360$_{22}$?, abſ. ζητήσαντες οὐ -ίσομεν (ſo) 53$_{3}$, subst. **-ησις** (überl. -ισις) 250$_{30}$; **μεγαλ-άμφοδος** (überl. -εδα) Ertl. v. εὐρυόδεια H., **περι-ος** (οἰκία) ſ. διάλαυρος, **πλατυ-ον** Ertl. v. εὐρυάγυιαν par. B 12, BA 332$_{14}$, S^{d}, EM, τὸ **τετρ-ον** Stätte in Baza MarcDiacon. vPorph. 43$_{18}$. = Derbr.: altes W. (Ar., Hyp.) wie λαύρα u. ῥύμη, δοσ ſelten u. der feineren Schriftſprache fern (poet.: Babr.?, GrNaz. im Jamb.), geht wie jene nach Ag., wo es in der K3 der amtl. Ausdr. für Straße, Revier iſt, 3B. ἀναγραφόμενος ἐπ' ἀμφόδου Πόλεως ἀπηλιώτου Leipz. 17 [Hermupol. 377^{p}], Καλομηνᾶς ἀπὸ·ου Κλεοπατρίου BU 404 [Arſin. VI^{p}].

ἀμφ-όδων: ſ. ἀμφώδων.

ὁ τῶν τελείων **ἀμφ-οιστικῶν** (figurae perfectae rotatione genitae Hultſch) λόγος συνῆπται ἐκ τε τῶν **-οισμάτων** (ex rotantibus H.) καὶ τῶν ἐπὶ τοὺς ἄξονας ὁμοίως κατηγμένων εὐθειῶν ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς κεντροβαρικῶν σημείων, ὁ δὲ τῶν ἀτελῶν ἔκ τε τῶν -οισμάτων καὶ τῶν περιφερειῶν uſw. Papp. 7$_{42}$ ('interpolatori tribui' H.), vgl. ἀμφιφέρω, περιφέρεια.

ἀμφόνη: ſ. ἀμφώτις; **ἀμφορκία**: ſ. ἀμφιορκία. [ήκης.

"Αμφ-οξυν (acc.) Gottheit IG IV 1611 [arg. VI^{a}], ſ. ἀμφ-

ἀμφορεαφόρος, ἀμφορεύς uſw.: ſ. ἀμφιφορεύς.

ἀμφοτέρ-α (-η): ſ. 443$_{61}$; **-άκις** (vgl. ἑκατεράκις): = ἀμφοτέρως, κινοῦνται ἄμφω ἀ. in zwiefacher Weiſe A. μχ 855^{b}$_{25}$, cf. $_{22}$, ἀ. πάσχουσι τοῦτο· καὶ γὰρ τοῖς ἀγωνιῶσι συμβαίνει καὶ τοῖς φοβουμένοις π 902^{b}$_{31}$; **-ηκες** (etw. ζίφος, ſ. ἀμφήκης) an. epic. (A'm.?) ^{p}Hib. I 8; τὰ παρ' ἡμῖν **-ίζει** τῇ χρείᾳ v. Früchten (nämſ. καὶ ἐπιδένδρια καὶ τερσαινόμενα καλά ἐστι) Iul. 393^{b}, vgl. ἐπ- Sp. 445$_{38}$; **ἀμφοτερό-βλεπτος** utrimque cernens (v. Xenophanes geſagt) Timo 59, **-γλώσσου** Ζήνωνος (ertl. ἐφ' ἑκάτερα γυμναστικῶς ἐπιχειρῶν) 45; **-γνώμων** schrecEu. Hec. 216; **-δέξιος** Ertl. v. ἀμφιδέξιος (γυνή) Bacchius (ſ. 419$_{8}$). v. περιδέξιος (Φ 163) Gal. 18^{a}$_{147}$, ἄνδρες ἔκλεκτοι, ·οι LXX Iudic. 20$_{16}$, cf. 3$_{15}$ (ClA. 1$_{109}$), Ar'aen. 1$_{8}$ (ἱππότης), κατασκευή Ar'eas 65, κόθορνος· ὑπόδημα ·ου S^{d}; **-δύναμος** νοῦς = ἀγαθά τε δυνάμενος καὶ κακά Eust. 1363 (alt?); **-πλους** γῆ Ertl. ἡ ἐν μέσῳ τῆς θαλάττης ἑκατέρωθεν παρήκουσα syn. ἀμφίπλους u. ἰσθμός Poll. 9$_{18}$, -πλου (ſo)· τὸ δύο πλοῦς ποιήσασθαι ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς λιμένας BA 202, ὅταν τις ναυτικὸν (ſ. δ.) δανείσῃ δάνειον ἐπὶ τῷ καὶ ἐνδένδε πλεῦσαι ποι κἀκεῖδεν ἐνθάδε, τοῦτο -πλουν καλεῖται Harp. (δάνεισμα -πλουν Poll. 8$_{141}$), ἐδάνεισα εἴκοσι μνᾶς -πλουν De. 34$_{9}$, cf. $_{22}$, 56$_{9}$ (ἐπὶ τῇ νηΐ), -πλουν ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον 34$_{25}$, κέρδος Ael. ep. 18 **[ἐκ τῆς Αἰγύπτου δανείσαντες ἑτερό-πλουν** (cf. Poll. 8$_{141}$) τἀργύριον εἰς 'Αθήνας De. 56$_{29}$, ἑτερό-πλοα δανείζειν $_{8}$, $_{28}$ (**-πλοια**).., -πλόῳ τῷ ἀργυρίῳ χρῆσθαι 34$_{30}$].

ἀμφότερος [-ότ. dist. npr. 'Αμφοτερός Hdn. I 196], Iofr. **-ταρος** IG IX 1·334$_{20}$ [V^{a}]; sing. auß. adv. **-ον** ſeit Pi. zerſtr., dual. auß. Hom. ſelt., meiſt pl. (ſchon Hom.. auch nb. dual. des Nomen, ſ. 443$_{8}$), fem. gen. **-άων** DPer. 71.., **-ᾶν** (Pi. I. 1$_{9}$) Hdn. I 425; 3 (2 Papp. 4$_{22}$?, ſ. 445$_{72}$; Hdt. 4$_{11}$ †vl.); παρὰ τὸ ἄμφω II 212, vgl. πρό-τερος, ἑκάτερος uſw.: (pl.) **beide** (ambo Gl.), dist. ἑκάτερος (-οι τὴν δοκὸν μίαν οὖσαν φέρουσιν, ἑκάτερος αὐτῶν δοκὸν φέρει) Ammon. diff. 15, ὁμοίως ἑκατέροις ἐπ'·α χρώμενος Pl. lg. 795^{a}, -οις λάδρᾳ ἑκατέρων συνέδετο X. Cyr. 7·4$_{4}$, -αις κοινῇ καὶ ἑκατέρᾳ ἰδίᾳ Pl. Hmai. 300^{a}, cf. Ly. 2$_{28}$, Urk. b. De. 35$_{12}$, aber ἄξομαι ·οις ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω φ 214, ζώειν φασὶ Μενοίτιον, ζώει δὲ Πηλεύς, τῶν κε μάλ'·ων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων Π 16 **I. dual. 1. allein ob. m. pron.**, οἵω, Δηΐφοβός τε βίη δ' 'Ελένοιο οἰχεσθον, τετυμμένω ἐγχείῃσιν ·ω κατὰ χεῖρα N 783, cf. δ 282 (νῶι ·ω μενεήναμεν ὁρμηθέντε).., Pl. Eu'd. 294^{a} (ἑφάτην ἅμα ·ω), Parm. 143^{a}, acc. ἑξαίνυτο θυμὸν ·ω E 156, cf. H 280 (σφῶι ·ω φιλεῖ).., Pl. Parm. 143^{c} (ᾧ ·ω syn. ἄμφω), gen. ἐκ δ' ·οιιν αἵμ' ἔσσευα E 207, ·οιν αὐτοῖν ὄντοιν Is. 4$_{134}$, dat. εἰ σφῶιν ·οιιν (vl. ·οισιν) κραδίῃ ἄδοι υ 327; κεκορήμεθα ·ω wir b. ψ 351, cf 354 (vl. ·οι), λ 212. **2. beim Nomen, ·ω** Αἴαντε M 265, τῶ παῖδε ·ω X. an. 1·1$_{1}$, ἅμα τοῖν πολέοιν ·οιν Is. 4$_{139}$, cf. $_{124}$, A. τ 149^{a}$_{12}$; χεροῖν ſ. 443$_{1}$(448$_{6}$). **II. plur. A. v. zweien 1. allein ob. m. pron. a. allg., beſ. masc. u. fem.** (-οι ἐκ πολλῶν· uterque Gl.), δύ' ἔνεικε (χοίρους), καὶ -ους ἱέρευσεν ξ 74, δύω πόλιες, τῆσι δ' -ησι ἐμβασίλευε ο 413, λάβε 'Εχέμμονά τε Χρομίον τε, τοὺς -ους ἐξ ἵππων βῆσε E 163, cf. μ 239, ἔχων δύο ταῦτα ἔθνεα καὶ -α ἰσχυρά Hdt. 1$_{102}$, cf. Is. 5$_{87}$ uſw., τὸ κέρας τὸ ἕτερον ἢ καὶ -α 2$_{61}$; σφίν ·οις Iliupersis 5, ἡμῖν ·οισι π 312, cf. τ 384, Pi. P. 4$_{167}$, ·οισιν νῶιν Thcr. 12$_{10}$, QS 1$_{501}$, ὔμμι ·ησιν ApRh. 3$_{104}$, ·οις ὑμῖν X. Cyr. 2·4$_{7}$, ἡμᾶς ·ους Pl. Crat. 427^{e}, Is. 15$_{101}$ uſw. (auch LXX); **-ων** οὖατα unſer beider Φ 455, cf. Υ 246.., Call. ep. 2, εἶπερ ἐγὼ ἰσχυρὸς καὶ σύ, καὶ ·οι Pl. Hmai. 303^{b}, νίκη ·οισιν euch b. Ψ 736 uſw.; τεύχεα ·οι φερέσθων 809, cf. Hes. th. 678.., ἔρις γένετ' ·οισιν Ψ 490, cf. H 205, ·ων φυὴν ἐδάην Γ 208, ·ας δόμος ἐντὸς ἔέργει Hes. th. 751, μετ'·ησιν εἶπεν ApRh. 3$_{90}$, ἦσαν ἐν φροντίδι ·οι ἀλλήλων πέρι, ὁ μέν... ἡ δέ.. Hdt. 1$_{111}$, Καλλίγειτος καὶ Τιμαγόρας, φυγάδες ·οι Th. 8$_{6}$ uſw., ἧς auch LXX, NT, Pap. **b. neutr. collect.**, ·οισι ὅς ἂν ἐγκύρσῃ (sc. τῷ εὖ παθεῖν καὶ εὖ ἀκούειν) Pi. P. 1$_{99}$, ἀήρ τε καὶ αἰθήρ, ·α ἄπειρα Anaxag. 1, θάνον δίψῃ τε λιμῷ τε· ·α γὰρ ἦν τάδε Ae. Pe. 491, cf. A'phan. 235, ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἢ ·οις Pl. rp. 381^{a}, εἴτε κακίαν εἴτ' ἄγνοιαν εἴτε καὶ ·α De. 18$_{20}$, ποιέειν καὶ ·α καὶ τὸ ἕτερον αὐτέων Hdt. 5$_{111}$, ·ων πεπειρῆσθαι 6$_{87}$, ἁμαρτάνειν Th. 3$_{53}$, ἕνεκα 2$_{95}$, μνησθέντες περὶ ·ων 1$_{37}$, περὶ ·α ταῦτα σπουδάζειν Is. 15$_{80}$ uſw., nur ſelten LXX (3B. Num. 7$_{13}$), kaum NT (Mt. 13$_{30}$, aber βάλλουσιν οἶνον εἰς ἀσκούς· καὶ ·οι συντηροῦνται 9$_{17}$); (πεζὸς ἢ ναύτης;) ·α Ae. Pe. 720, δοκεῖ ·α ταῦτα (sc. ἡλίδιος καὶ ἀλαζών) X. m. 1·1$_{5}$. **2. beim Nomen** (pleon. -αις ταῖς δυσὶ γωνίαις LXX Ex. 26$_{24}$, cf. Iudic. 19$_{9}$) **a. Körperteile, -ησι χερσὶ** Σ 23 (ἐλὼν κόνιν).., ε 428 (λάβε πέτρης).., Hes. th. 553, ApRh. 4$_{208}$.., Arat. 183, Mosch. 4$_{28}$, QS.., Ba. 5$_{128}$ (ἀ. τῇσι χερσὶ Hdt. 9$_{22}$, ἀ. ταῖς χ. Thphr. ch. 5$_{2}$, Petr. II 57 [III^{a}], Posid. FHG 3$_{260}$ αἴρειν), durch **-ησι** E 416 (ἀπ' ἰχὼρ ὁμόργνυ), κ 264.., Thcr. 22$_{26}$.., Call. 5$_{28}$, ApRh.., Hipp. κί 4 (nb. ἑκατέρῃ), $_{10}$, Ar'eas 93, Luc.., ἐπ'·ησιν wie ἐπὶ δεξιᾷ Man. 6$_{104}$, ſpr. ἀντλεῖν·αις (ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι ποιούντων) Znb. 1$_{98}$ (= ἀμφοῖν χεροῖν Dgnian. 2$_{77}$^{b}); ·ησι

παλάμῃσι ApRh. 3_{283}, Opp. h. 5_{635}, Triph., τοῖν χεροῖν -αιν (ſo) Luc. dmort. 15_{1}, ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας -ας ω 398, sing. ſ. 443_{31}; οὔ πως ἔστι πόδεσσι στήμεναι -οισι ε 414, -ων ποδῶν τέτρηνε τένοντε Χ 396, ἐπ' -ους πόδας ἵζει Ν 281, cf. 79.., Thcr. 11_{70}, Arat. 248.., ApRh. 2_{932}, QS, X. He. $2{\cdot}3_{31}$, LXX, kurz ἐπ' -οις βεβακώς Thcr. 14_{66}, cf. 10_{35}, Parth. f. 9, Luc. as. 28; ὀφρῦς Π 740, ὀφθαλμοί Man. 6_{550}, cf. $_{621}$, Strato AP 12_{196}, kurz ἔβλεπες -οις Call. ep. 30; οὔατα Hes. th. 771, ὦτα LXX, ſpr. ἐπ' -α τὰ ὦτα (ſ. 448_{12}) καθεύδειν AeschSocr. 54, cf. Men. 402, Phld. θ 22_{13}, ὦμοι HyCer. 42, cf. Arat. 587, ApRh., πήχεις Call. 4_{108}, σκέλεα Hdt. 4_{72}, γοῦνα Man. 2_{95}. **b.** Menſchen, Ἀτρεΐδῃσι -οισιν γ 136, παισὶν ἀ. Thebais 2, νεκροί Ν 194; τοκῆες Pi. P. 2_{47}, γονέες Hdt. 2_{43}, ἀπ' -ων ἀρίστων Eu. Al. 920^{an}, cf. X. rL. 1_{4}, ἀπ' -ων ἀδελφεή Hdt. 3_{31}, cf. 7_{97}, Paus. $3{\cdot}4_{7}$, ἀστὴ ἐξ ἀστῶν -ων (ſ. 446_{72}) ἐπὶ τρεῖς γενεάς DialI. 5729 [Halik. III^{a}]. **c.** ſonſt, -ους κύκλους ἀσπίδος Υ 280, πρότονοι μ 410, τοῖχοι (νηός) Thgn. 674, Thcr. 22_{13}.., πύλαι Torflügel Aen. 28_{4}, τὰ στρατόπεδα -α Hdt. 1_{76}.., τείχη Th. 7_{6}, λιμένες 3_{6}, πόλεις DialI. 5040 [kret. II^{a}], ἀ. τὰ Ἀττίδεια IG II 622 [II^{a}], ἐπωνυμίαι Hdt. 2_{17}, ἰδέαι Is. 2_{34} uſw., auch LXX, NT (ἀ. τὰ πλοῖα Lc. 5_{7}). **B.** 2 Parteien, Gruppen uſw., οὐδ' ἄρα τώ γε ἔκλυον -ων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν Ν 303, Ἕκτωρ μετ' -οισιν ἔειπεν (sc. Ἀχαιοῖς καὶ Τρωσίν) Γ 85, cf. Θ 67.., Hdt. 1_{80}.. (πεσόντων -ων πολλῶν), X. Ag. 2_{10} uſw., AM 34_{237} [ark. III^{a}] (ſ. auch 444_{56}); ὥσπερ ἥδιστα -οις ἐγίγνετο, ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, οἱ δ' ἔπεμπον A'pho 6_{11}; -οι οἱ Δωριῆς Th. 8_{25}, -οι οἱ Κᾶρες dist. ἑκάτεροι X. Cyr. $7{\cdot}4_{3}$; -ους θαιρούς (τοὺς ἄνω καὶ κάτω στρόφιγγας AB) Μ 459, -οι βῶκες Opp. h. 1_{109}, cf. $_{171}$, -α τὰ σκέλη dist. ἢ τὰ εὐώνυμα ἢ τὰ δεξιά A. Ζι 498^{a}_{10}. **III.** sing., ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς -ας ἰὼν χειρός (sch. ἐν τοῖς σοῖς τεμ. τὸν δ. μέσον ἔχει, Diſſen sive eat dextrorsum sive sinistrorsum; ſ. 443_{61}) Pi. N. 7_{94}, τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας -ας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας Ae. Pe. 131^{l}, cf. Call. 4_{168}, ἐσθὰς -α νιν ἔχεν (sc. ἁ Μαγνήτων u. παρδαλέα) Pi. P. 4_{79}, κάρηνον No. 5_{147}, Ἄρτεμις AntThess. AP 9_{268} (μοῖρα Ap'id. $_{243}$), Ἔρως Luc. salt. 38, cf. ClA. pd. 3_{15}, κεφάλαιον -ου (sc. κεφαλαίου) nb. σύμπαν IG I 274 [404^{a}], ἐλλέβορος Thphr. ſ. 444_{44}, εἶδος Arr. diss. $4{\cdot}2_{6}$, ἐπ' -ον μέρος (ſ. 444_{2}) Ios. 12_{69} (cf. ἐπ' -ον· in[ter] utrumque Gl.) uſw.; (θάρσει προκρίνας ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;) -ον· ἀπολειφθὲν γὰρ οὐδὲν θάτερον Eu. Ph. 747, τὸ γιγνώσκειν φατὲ ποίημα ἢ πάθος ἢ -ον dist. θάτερον opp. οὐδέτερον Pl. soph. 248^{d}, Φιλόξενος -ον περισπᾷ Ath. 53^{a}; -όν ἐστι τὸ παιδίον (sc. masc. u. fem.) ApD. scr. 215_{20}, -ον ἐπιγράφεται Iambl. vP. 28 uſw.; οὐκ ἄρα ἑκάτερον αὐτῶν ἐστι καλόν, ὃ μὴ ἕπεται ἑκατέρῳ (τὸ γὰρ -ον ἑκατέρῳ οὐχ ἕπεται), ὥστε -α μὲν ταῦτα φάναι καλὰ ἔξεστιν, ἑκάτερον δὲ οὐκ ἔξεστιν Pl. Hmai. 302^{e}, cf. 303^{a}. **IV.** adverb. Ausdrücke, beiderſeits, nach beiden Seiten, in zwiefacher Hinſicht, utrimque (ſ. V 2) **1. -ως** (ſ. auch V 3), τέκτονες πρίοντες, ὁ μὲν ὠθεῖ, ὁ δὲ ἕλκει, τωὐτὸ ποιοῦντες -ως ſo und ſo Hipp. δ 1_{16}, cf. A. μ 374^{b}_{23} (ἀ. ἔσται ταὐτόν).., ἀ. κινεῖσθαι Pl. Tht. 181^{d}, dist. ἑτέρως ^{e}, ἀ. ζηλωτόν Gg. 469^{a}, ἀγοραστικόν, καπηλικὸν εἴτε αὐτοπωλικόν, -ως soph. 224^{e}, εἴτε ἅπαντα γέγονεν εἴτε μὴ γέγονεν, ἀίδι' ἀ. A. ξ 974^{a}_{4}, ἀ. γίνεται μ 383^{b}_{11}, Thphr. cp. $3{\cdot}3_{4}$, καλοῦσι hp. $9{\cdot}13_{5}$ (λέγειν Plut. Lys. 27, Poll. 8_{51}, Str. 255.., δέξασθαι $_{21}$), cf. Ar'x. 52, KS, ſto. τῶν κακῶν τὰ μὲν τελικά, τὰ δὲ ποιητικά, τὰ δὲ -ως ἔχοντα DL 7_{97}. **2. -ῃ**, ἐπείτε ἐσχίσθη ὁ ποταμός, -ῃ διαβατὸς ἐγίνετο Hdt. 1_{75}, οὐκ ὧν -ῃ σφι ἐχώρησε 7_{10}β, Κορίνθιοι ἐμπόριον παρέχοντες -α (l. -ᾳ, zu beiden Seiten des Iſthmus) Th. 1_{13}, Αἰγιναῖοι (λίθοι) τετράποδες -ᾳ Ἐφάρχ. 1895_{59} [Ath. 409^{a}]. **3. -ον**, cf. 443_{45}. **4. -α** (ſ. auch 444_{49}), ἐναυμάχησαν καὶ ἐπεζομάχησαν ἅμα· καὶ νικήσαντες -α ἀπεχώρησαν Th. 1_{112}, cf. $_{100}$, ἀνίᾳ ὑπερβάλλων ἢ βλάβῃ ἢ -α Pl. Gg. 477^{d}, cf. Lach. 187^{a}; τῶν μὲν (sc. φωνηέντων) μακρῶν ὄντων, τῶν δὲ βραχέων, τῶν δ' -α καὶ διχρόνων λεγομένων Plut. $737^{e?}$. **5.** praep., **δι' -α** ἂν εἴης ψευδής aus beiden Gründen Gorg. P. 26, andere Beiſp. ſ. V 2; οἴδημα ἐπὶ στῆθος **ἐξ -ων** (vgl. ἐξ ἀ. τῶν μερῶν PeriplMErythr. 4, LXX Ex. 36_{11}..) Hipp. ε 3ζ, cf. 1β, 3_{17} ιϛ, τὸν ἀμφίθυρον οἶκον ἐξ -ων ἀναπετάσαι Plut. LycNum. 4; **ἐπ' -α** (vgl. ἐπ' -α τὰ μέρη τοῦ τείχους Dd. 19_{4}; ἐπ' -ον ſ. 443_{40}) μαχᾶν τάμνειν τέλος (sch. -οις σύμμαχοι ἐγένοντο) Pi. O. 13_{57}, ἐπ' -α ἄκραι Aret. 1054, cf. Dd. 5_{7}, 2_{23}, Plut. 790^{e}.., γραμμὴ ἐπ' ἀ. ἄπειρος A. O 272^{a}_{13}, νάπαι Hdt. 4_{157}, περιρρεῖ ὁ Στρύμων Th. 4_{102}, ἡ Ἑλλὰς ἐγίνετο ὑπὸ Πέρσῃσι terra marique Hdt. 7_{139}, μεταβολαί Th. 4_{17}, cf. De. 20_{49}, DC 35_{1}, γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις Th. 1_{139}, cf. 4_{58}, παρεσκευάζοντο Hdt. 9_{97}, λέγειν 3_{87}.., Th. 4_{88}, vitThuc. 203_{91} W., ἀποφήνασθαι Pl. Phdr. 274^{e}, cf. A. Π 1277^{b}_{16}, De. 38_{16}, ſ. noch 445_{38}; **ἐς -α** ſ. 444_{53}; κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν ἢ **κατ' -α** (κατ' ἀ. τὰ μέρη Ar'eas 64, Dd. 19_{4}, Phlm. ven. 27_{1}) Hdt. 7_{10}β, cf. Th. 7_{41}.., A. Π 1327^{a}_{22}, συγγενής (ſ. 443_{14}) opp. ὁμομήτριος De. 57_{39}, übtr. (κ. -ους τοὺς τρόπους Iambl. vP. 18) τὴν ἀπαλλαγὴν ἔχει Diph. 66, ἐκπλαγέντες Th. 4_{63}, cf. 2_{62}, De. 44_{25} (ἀποστερηθῆναι), Hyp. 4_{11}, ἔδειξεν AlAphr. Aα 67_{10}; ſ. noch 444_{50}. **V.** pleon. Zuſammenfaſſung zweier Ausſagen **1.** beides **a.** vorangeſtellt **α] -ον** adv. (im Hex. meiſt am Anf.; σκέπτεο δ' ἐς πληθύν τε καὶ -ον διχόωσαν, ἠμὲν ἀεξομένην ἠδ' ἐς κέρας αὖθις ἰοῦσαν Arat. 799, -ον δέ, φεύγει τ' ἐμμενέως καὶ ἀλευάμενος πολεμίζει Opp. c. 3_{401}), οὗτος Ἀγαμέμνων (sc. ἐστίν), -ον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής (falſch συναπτέον τῷ ἀγαθός, ἵν' ᾖ κατ' ἄμφω ἀγ. ABT, ſ. unten 2) Γ 179, cf. Δ 145, ApRh. 3_{987}, Opp. c. 1_{90}.., QS 11_{212}, Pi. O. 6_{17}, -ον, δύνοντα καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα Arat. 617, cf. 821, γυῖα -ον καὶ κραιπνὰ καὶ ἄλκιμα Opp. h. 3_{30}, ὁ ποιῶν ἐλάχιστον τὸ γεγενημένον -ον οὗτος, εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ Phlmo 117; χώσατο δ' αἰνῶς -ον, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὃ ξυνέαξεν Ν 166, δοίη τις χλαῖναν -ον, φιλότητι καὶ αἰδόι φωτὸς ἑῆος ξ 505, cf. Thcr. 25_{69}, Call. 6_{35} (-ον, πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας), ApRh. 4_{1652}, QS, Pi. I. 1_{42} (-ον, δαπάναις τε καὶ πόνοις); τοὶ δ' ὡπλίζοντο, -ον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην Η 418, μὲ πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος, -ον, γενεῇ τε καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις κέκλημαι Δ 60; δεῖπνον τετυκεῖν, -ον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειαρ (sch. κῦδος καὶ ἀγλαΐα ἕν ἐστι) ο 78; zwhft τύποι -ων (-ον Mein.), ὕδατός τε καὶ ἴδεος αἶσαν ἔχοντες Emp. 62, cf. OrSib. 13_{4}. **β] -α** adv., ξένον -α καλῶν τε ἴδριν ἁμᾷ καὶ δύναμιν κυριώτερον Pi. O. 1_{104}, -α, μένειν πέμπειν τε, δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί Ae. Eu. 480, ὁρῶσι τοὺς αὐτοὺς -α καὶ δικαιοτάτους ὄντας καὶ μεγίστην δύναμιν κεκτημένους Is. 8_{139}, cf. Aesch. 3_{234}, A'pho 6_{20} (ἐνθυμηθῆναι -α καὶ τῆς γνώμης καὶ οἵῳ τρόπῳ ἔρχονται), $_{46}$. **γ]** φύεται ὁ ἐλλέβορος -ος καὶ ὁ λευκὸς καὶ ὁ μέλας Thphr. $9{\cdot}15_{5}$. **b.** folgend, ἀρχῇ ἔπι ψεύδους μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, **-α** (vl. **-ον**), γίνεται Thgn. 608, χερσίν τε σπευδειν χρήμασί τ', -α 980. **2.** in zwiefacher Hinſicht (ſ. IV), -α ἄριστος ὤν, καὶ στρατηγὸς καὶ ῥαψῳδός Pl. Ion 541^{b}, κατ' -α, τῆς τε δημαγωγίας ἕνεκα καὶ οἰόμενοι.. Th. 8_{65}, cf. 7_{47}, Plut. 9^{e}, διὰ -α, καὶ διά .. καὶ διά Is. 15_{137}, cf. 5_{143}, ^{p}MelNic. 60 [II^{p}], ἐπ' -α νοέων, ἵνα ἢ .. ἢ Hdt. 3_{22}, cf. 3_{134}, Th. 3_{82}.., λόγχας ἐς -α φέρουσι, καὶ ἀκοντίσαι καὶ ἐκ χειρὸς ἀπομάχεσθαι Arr. tact. 4_{9}. **3.** beide Teile, beides **a.** vorangeſtellt, μέσσῳ δ' -ων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά, Τρώων καὶ Δαναῶν Γ 416, cf. IG IX $1{\cdot}334_{39}$ [lokr. V^{a}], -οισιν, σοὶ καὶ ἐμοί Τ 56, τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, -οι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες Hes. sc. 177, -ους, καὶ τοὺς ἀκολουθήσαντας καὶ τοὺς ὑπομείναντας, ἔσωσαν Is. 4_{35}, cf. Lyc. L. 70, Aesch. 2_{49}; -α ἦν τὰ πείθοντα, κέρδος καὶ δέος Ly. 2_{29}, -α, καὶ λαβεῖν καὶ μετασχεῖν Andoc. 1_{133}, cf. De. 18_{30}, Dd. 15_{44}, ἀ. καλοῦσιν αἰγίδα, καὶ τὴν τῆς πεύκης καὶ τὴν τῆς ἐλάτης Thphr. $3{\cdot}9_{8}$, -οις, καὶ ταῖς τιμωρίαις καὶ ταῖς ἐπιμελείαις Is. 7_{47}, -ων ἐνδεής, φωνῆς καὶ τόλμης 12_{10}, ὑπ' -ων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων ἅμα προσκειμένων Th. 2_{84}, ἐν -οις, καὶ ἐν τῷ .. καὶ ἐν τῷ .. Isae. 1_{47} uſw., -α οἶδε, καί .. καί .. De. 6_{18}, cf. 1_{14}.., -α συνέβαινεν· ἅμα γάρ .. καί .. Is. 7_{35}, cf. Din. 1_{51}; -α μετελεύσεται τὰ δίκαια, ὅτι .. καί .. LXX Sap. 15_{30}; **-ως** τὸ ἓν ἐκ μερῶν ἂν εἴη, ὅλον τε ὂν καὶ μέρη ἔχον Pl. Parm. 137^{c}, ἡ ἀμάρακος -ως φύεται, καί .. καί .. Thphr. $6{\cdot}7_{4}$, ὀνόματα -ως λεγόμενα, καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς, τὰ δ' ὁποτέρως Str. 409. **b.** folgend, καὶ τοῖς δεομένοις καὶ τοῖς ἐπιθυ-

μοῦσιν -οις ἁρμόττειν Is. 4₄₁, ὕπνῳ καὶ ἐγρηγόρσει -οις ἡ ζωὴ AlAphr. τ 195₁₇; cf. μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' -οισι γένηται Δ 38. **VI. Wdgn: μέσσῳ** -ων σκῆπτρα σχέθον Η 277, cf. Γ 416 (444₅₅), δύ' ἀνέρες ἐς μέσον -ων συνίτην Υ 159, cf. Ψ 814 vl., Hes. th. 709, μεσσόδι -ων Arat. 511, μέσσῃ -ων DPer. 339, -ων ἐν μέσῳ ἑστεώς Hdt. 3₈, cf. 11.., ἀνὰ μέσον -ων LXX Ex. 12₁₁; ἀνέσχεθε -ας ἅμα χεῖρας Ther. 22₁₃₀, τύπτων ἄμ' -ους ἡμᾶς Ly. 3₂₃, cf. De. 20₂₄ vl., Pl. ſ. 442₂₈, πρὸς -ας ἅμα τὰς δυνάμεις Is. 4₉₈; **ὁμοῦ** -ους Hdt. 3₁₀₅, cf. 7₂₂₉; ἀεθλοφόροι -οι **ὁμοίως** ἦσαν 1₈₁, cf. 82..; καὶ μᾶλλόν τι ἔσπευσαν **καὶ** -οι εἰρήνην γενέσθαι 1₇₄, cf. 198, 9₃₈, μᾶλλον ὥρμηντο καὶ (om. CPR) ἐπ' -ους στρατεύεσθαι 7₁, τά τοι ἐγὼ καὶ -α συνειδὼς ἔχω μαρτυρέειν 5₂₄, cf. 1₅₉, 7₁₆, οὓς ἀκούει καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ· κυρίου ἔργα καὶ -α LXX Prov. 20₁₂, cf. Deut. 23₁₈.., ἀπέδανον καί γε -οι (ἀπ. -οι vl.) Ruth 1₅. = Artikel u. Stellung: beim Subſt. ep. ohne Art. (ſ. 3B. 443₁₆), ion. att. ggr. entw. τὰ στρατόπεδα ἀ. (Hdt. 1₇₆) οὐ. -α τὰ στρατόπεδα (3₁₁, -αις ταῖς ἰδέαις ταύταις Is. 2₂₄), Überl. ὄfter fehlerhaft (-ων ⟨τῶν⟩ πολιτειῶν Ly. 25₉); vgl. auch ApD. synt. 45₂₄; allein ohne Art., doch τὸ ἀ. Pl. ſ. 443₄₇, κατὰ ταὐτὰ νομίζειν τά-α dist. τὸ ἕτερον DH 1₂₉, Φαρισαῖοι ὁμολογοῦσιν τὰ ἀ. NT Act. 23₈, τὰ -α παίζειν (τοτὲ μέν.., τοτὲ δέ..) Eus. pr. 3₁₇, ἀποκαταλλάσσειν τοὺς ἀ. τῷ θεῷ NT Eph. 2₁₆, cf. Callinic. vHyp. 100₄; Stllg v. -ον ſ. 444₁₉. = Verbr.: allg. ſeit Hom., proſaiſcḧer als ἄμφω (0 So.), doch ſp. in der Volksſpr. eingeſchränkt, LXX, NT u. Pap. meiſt perſönl. (ſ. 442₂₃); -ως ſeit Hipp. Pl. A., nur gebildete Proſa; npr. Ἀ-ός (ſ. 442₁₃) Π 415 u. ſp., cf. bōot. Ἀμφοττίς, -οττώ, -όττει. Dazu

=ἐξ-αμφοτερίσαι (ἐπ-αμφ. BA; cf. ἐξαλλάττω uſw.)· τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφίβολον περιστῆσαι EM, BA 258, -ίσας (ſo)· τὸ ἀμφίβολον ποιῆσαι· καὶ τὸ δύο πραγμάτων ἐκπεσεῖν H., ἐπα-ίσαι· εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον (Timae.), ὡς καθ' ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι S[d]: ȝu ὁ ἀδελφός σου ἐξημφοτέρικε τὸν λόγον καὶ ἥτηται Pl. Eu'd. 300[d].

=ἐπ-αμφοτερίζω (ſ. ἐπ' ἀμφότερα 444₁ u. [ſp.] ἀμφοτερίζω 441₆₄): baldȝur einen, baldȝur andern Seite gehören od. hinneigen, ſchwanken, ἕνια τῶν ζώων -ει τὴν φύσιν τῷ τε ἀνθρώπῳ καὶ τοῖς τετράποσι A. Zi 502[a]₁₆, φώκη ἐνύδροις καὶ πεζοῖς Zμ 697[b]₁, cf. 669[b]₁₅.. (ἄνδρωπος -ει πᾶσι τοῖς γένεσι· καὶ γὰρ μονοτοκεῖ καὶ πολυτοκεῖ καὶ ὀλιγοτοκεῖ Zγ 772[b]₁), Gal. 4₁₂₆ (ἑκατέροις τοῖς γένεσι), ὁ ἐξώκοιτος -ει τῷ δέχεσθαι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τὴν θάλατταν Thphr. f. 171₁, ζῷα -οντα A. Zi 602[a]₁₇.. (oft), πνεῦμα Thphr. vent. 55, -ει πρὸς (κατὰ) τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι A. ημ 1197[b]₃₁ (Amm. ε 240₃₃), μεταξύ τινων Simpl. K 283₉, ἐξ ἴσου τῇ τε ποιότητι καὶ τῇ σχέσει 168₈, Them. Φ 235₅, -ει καὶ δύναμιν ἔχει τοῦ ὁτὲ μὲν κινεῖσθαι, ὁτὲ δ' ἠρεμεῖν A. Φ 259[a]₂₅, cf. Eudem. f. 73, -ει **syn. ἐπ'** ἄμφω παρεσκεύασται Gal. 4₂₅₁, τὰ -οντα nb. μέσα Simpl. Φ 1257₂₂; τὰ ἐν τοῖς ἐστιάσεσιν -οντα (Beiſp. αἴνιγμα περὶ τοῦ εὐνούχου [ἀνήρ τε κοὐκ ἀνήρ]) Pl. rp. 479[b], λόγοι syn. ἀμφίβολοι (ſ. Sp. 444₉) Is. 12₂₄₀, λέξις schAr. Pax 883 (**-όντως** λέλεκται, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸς τὸ ἀσελγές 854), cf. schDe. 1₂₄; ἀμφίδοξα καὶ -οντα χρᾶν Luc. Iupref. 14, cf. dd. 16₁, μαθήσεις (baldȝ ἐλεύθεραι, baldȝ ἀνελεύθεροι) A. Π 1337[b]₂₈, cf. ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ τὸ βέλτιον 1332[b]₂, μοῖραι (= ἀγαθοποιοί καὶ κακοποιοί) syn. μεταβολικαί Vett. 14₁₆; ἵνα μηκέτι -ῃ, ἀλλ' ἁπλῶς τὸν βίον ποιῆται Pl. Phdr. 257[b], τοῖς λογισμοῖς Plut. Mar. 40, τῇ γνώμῃ Luc. 30, Βοιωτοὶ -οντες Lys. 22, cf. DC 68₁₈, Arr. diss. 4·2₄, ὅταν τινὰ -οντα ἴδωμεν, εἰώθαμεν λέγειν· οὐκ ἔστιν Ἰουδαῖος, ἀλλ' ὑποκρίνεται 2·1₂₀; subst. **-ρισμός** 4·2₅, τέκνων (ertl. ἀμφίδοξον, τίνος ἐστὶ πατρός) Philo II 202, ἐνδοιασταὶ καὶ **-ρισταί**, πρὸς ἑκάτερον τοῖχον ὥσπερ σκάφος ἀποκλίνοντες I 459, cf. 176; τὸ **-ρον** αἱ διάνοιαι σφζουσιν Phlstr. vs. 1·25₁₀ (cf. Bas.), **-ρως** εἰπεῖν in utramque partem 21₈.

=συν-αμφότερος (ξυν- Th., Pl., Aret. 87), 3 3B. Th. 7₇₀, 2 Ar'x. 69, Sp., nb. 3 Archim. [doch in nichtdor. Teilen faſt nur 2], AlAphr., Papp.; vgl. συνάμφω 448₆₅ u. σύν-αμα, -δυο, -άπας: 1. pl. beide ȝugleich, v. ȝweien u. v. ȝwei Gruppen, -ους μοῖρα κίχοι θανάτου uns b. 3. Thgn. 820, Στυρέες καὶ Κύδνιοι, ἑόντες -οι Δρύοπες Hdt. 8₄₆, βασιλεῖς ἑστήσαντο οἱ μὲν Λυκίους, οἱ δὲ Καύκονας, οἱ δὲ -ους 1₁₄₇, cf. 3₉₇, 7₂₂, Th. 3₁₀₇ (ὁπλίτας καὶ ψιλούς, -ους ἐς τετρακοσίους), 5₈₁.., Pl. Hmai. 303[b] (syn. ἀμφότερα), De. 3₁₈, A. Π 1296[b]₂₉ (-α τὰ ἄκρα).., Ar'x. 69 (αἱ -οι ὁδοί), Archim. II 102₆ (-α τό τε .. καὶ τό ..).., 192₈ (-αι αἱ λαφθεῖσαι), Plut. 741[d] (dist. ἑκάτερος), Ar'd. I 413, AlAphr.; τὰ -α (sc. γάνυσθαι u. μῆδος) X. cv. 8₃₀, ἃ -α (nämſ. Πύλαι u. Ἑλλήσποντος) πεπράκασιν De. 19₁₈₀, τί πωλεῖς; τὰ ῥόδα ἢ σαυτὴν ἠὲ -α DSophist. AP 5₈₁, cf. A. Π 1266[b]₂₇, πρώτην μοῖραν .. δευτέραν .. τρίτην .. τετάρτην .. καὶ -α μὲν ταῦτα δόξαν (καλεῖν), -α δ' ἐκεῖνα νόησιν Pl. rp. 534[a], cf. Phil. 46[e], δώδεκα μναῖ .. τρεῖς .. αἱ πεντεκαίδεκα -α γίγνονται Isae. 11₄₂, cf. BCH 10₄₆₃ [Del. 364[a]]. **2. sing. beide(s) ȝuſammengenommen** (ſ. συνάμφω 448₆₅), (οὐδέτερος ὁ βίος αἱρετός) τί δ' ὁ -ος, ἐξ ἀμφοῖν συμμειχθείς κοινὸς γενόμενος; Pl. Phil. 22[a], **σύνδετος** οὐσία, τουτέστι ἡ -ος ἐκ τινος αἰσθητῆς ὕλης καὶ μέρους -ου AlAphr. M 422₂₆, cf. 206₂₅.., διαφορὰ -ος τ 365₈ (nb. αἱ -αι 12), ὄργανον nb. ὅλον scr. 123₁₈, -ος ἡ ΒΑΛ sc. γραμμή Archim. I 10₁₄, cf. 70₂₃.. (hſg), Papp. 4₂₃, 3₈₀.. (nb. -οι αἱ ΓΔ ΑΗ Archim. I 134₂, cf. Papp. 4₆₁), χρόνος Gem. 7₃₅; τὸ σ. (= σῶμα καὶ ψυχή) syn. ἄνθρωπος Pl. cr. 209[e], cf. Tim. 87[e], soph. 250[e] (κίνησις καὶ στάσις -ον, aber ὅσα ἀκίνητα καὶ κεκινημένα, τὸ ὂν -α λέγειν 249[d]), A. I 130[a], ἀγωγὰς ποδὸς ἢ ῥυθμοὺς ἤτοι -όν τι rp. 400[e] (cf. AlAphr. M 205₂₁..), ἐφάνη τι τοῦτο -ον (ἡ Μακεδονική u. Ποτείδαια als vereinigte Macht) De. 2₁₄, cf. A. M 1062[b]₄ (τὸ σ. καὶ συμπεπλεγμένον).., Thphr. 9·11₉, Ar'x. 17, Plut. 1144[e].., Gem. 6₄, Sext. 270₁₆.. (τὸ δὲ μήτε ἀίδιον μήτε γενητὸν μήτε τὸ σ. 205₁₃), ApD. synt. 295₉.., Phlp. Φ, Ar'd. Π 321 (ὅπερ ἐν σώματι γυμναστικὴ καὶ ἰατρική, -ον λέγω, τοῦτ' ἐν ψυχῇ ῥητορική 72), Orbic. EM 729₉, adverbial σχεδίαι δύο, πλάτος ἔχουσαι τὸ σ. πεντήκοντα πόδας Pol. 3₄₆, cf. Ar'd. I 490, ἐν δὲ νοητοῖς τακτέον ἢ ληπτοῖς ἢ τὸ σ. Ag'ias AP 11₂₅₄; ἐάν τε .. ἐπισκοπῇ τις ἐάν τε .. ἐάν τε καὶ -ως Dex. K 12₅, ȝwḧſt αἱ παρά τισιν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα -ως εὑρεθεῖσαι (λέξεις) = συμφώνως Epiph. mens. 173[d]. [**-χωλος**: ſ. ἀμφιγυήεις.

ἀμφοτερόφθαλμος (vgl. ἑτερόφθ.): ſp. KS; **-χρηστος, ἀμφοτέρ-ωθεν** [ἑ Hdn. I 499], **von Konſ. -θε** Andromach. 87, Opp. c. 2₁₃₁, Orph. f. 123₁₆, QS (ſ. auch 447₁₁), adv.: von od. ȝu beiden Seiten, utrimque (ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ApS.), χεῖρες ὤμων ἀ. ἀπαΐσσονται Ψ 628, στῆθός τε παρηιά τ' ἀ. αἱματόεντα πέλει χ 404, πλευρὰς ἀ. (vl. -ωσε) μαστίεται Υ 170, cf. ApRh. 2₈₉, Arat. 200, Opp. h. 1₇₄₄, (ἀετὸς) πτέρυγ' ἀ. χαλάζαις Pi. P. 1₈; ἀ. ἀκαχμένον ε 235 (πέλεκυν), χ 80 (φάσγανον), Opp. h. 5₁₂₆; χαίτη (ἵππων) ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀ. (vl. -ωσε u. -οισιν, par. παρὰ τὸν ζ. ἑκατέρωθεν) P 440, πλῆμναι περίδρομοι ἀ. E 726, cf. Parm. 1₈, κύσσε δικλίδας ἀ. σταθμούς ApRh. 4₂₈, am Schiffe Str. 691, τοὶ δ' ἀστέρες ἀ. ἑόντες Arat. 900, cf. 24..; λευκῶσαι τὸν πίνακα ἀ. BCH 14₂₀₆ [Del. 279[a]], cf. Nic. th. 813, ἐτάνυσσε χορδήν, ἄψας ἀ. ἕτερον φ 408, cf. κ 167, X. an. 3·5₁₀, Paus. 2·1₄, δύω πόλοι ἀ. Arat. 24; ὄρχατος, περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀ. (sch. νῦν πανταχόθεν) η 113, θύραι, τείχος δὲ περοίχεται ἀ. Hes. th. 733, κυκλόθεν ὁδὸς περιέχει, ἀ. δὲ γείτονες περιοικοῦσιν Ly. 7₂₈, τάφρος, κρημνοὶ ἐπηρεφέες ἑστασαν ἀ. M 55, δν πέρι (λιμένα) πέτρη τετύχηκε διαμπερὲς ἀ. κ 88, cf. ApRh. 2₅₅₀.., DPer. 395, Opp. c. 2₁₂₁ uſw., Str. 205 (ὁρῶν ἀ. κλειόντων τὸ πεδίον), ἡ Ποτείδαια ἀ. ἐπολιορκεῖτο (ſ. κατ' ἀμφότερα 444₁₁) Th. 1₆₄, cf. 3₁₈.., ἀ. βαλλόμενοι 4₃₀, κατὰ νώτου καὶ ἀ. 111, ἀ. συνεχόμεναι τάξεις Asc'od. 3₅; οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω, ὁππότερη ὁδὸς ἔσσεται, ἐρέω δέ τοι ἀ. (sch. ἀμφοτέρας τὰς ὁδούς) μ 58, aber ἀ. πορεύεσθαι ȟin u. ȝurück Hdt. 2₂₉, ἀ. βοὰ κάρυκος (sch. ἀμφοτέροις τοῖς ἀγῶσιν) Pi. O. 13₉₉; οἱ δ' ἐπεὶ ἀ. ἐκαρτύναντο φάλαγγας Π 563, ὄρτο ἀυτή Ο 313, cf. QS 2₂₂₇.., βέλεμνα ἀ. ἰόντα 11₂₆₆, οἵπερ ἀ. μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ Th. 5₁₆, πολλῶν ἀ. πεσόντωνPo'aen.2·3₁₁; συγγενεῖς μέχρι ἀνεψιῶν παίδων ἀ., πρός τε ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν Pl. lg. 877[d], cf. Paus. 1·7₁, ἀ. Ἀθηναῖος De. 57₂₂ (ſ. 443₁₄), τὰ μὲν αὐτομάτως συνίσταται, τὰ δ' ἀπ'

ἐντομῆς, τὰ δ' ἀ. (= ἀμφοτέρως) Thphr. 9·1$_5$, m. Erklärung (s. ἀμφότερον 444$_{19}$) πύργοι αἵματι φωτῶν ἐρράδατ' ἀ. ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν M 431, μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀ., ἠμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοιίοο πτολέμοιο O 669, s. auch 447$_{11}$; c. gen. ἀ. τῆς κεφαλῆς προβολὴν ἔχει Hipp. κτ 1, ἀ. τῆς ὁδοῦ X. He. 5·2$_6$, δεδοικότες μὴ ἀ. αὐτῶν (s. 446$_{63}$) γένοιντο οἱ πολέμιοι an. 3·4$_{29}$; οἱ μὴ ἐπιστάμενοι (χρῆσθαι) **-ωθι** (cf. ἑτέρωθι; sc. κατὰ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινά) πλημμελοῦσι X. m. 3·4$_{12}$, cf. Ar'd. II 469, στενὰ δ' ἦν ἀ. utrobique (sc. ἐν Πύλαις καὶ ἐν Σαλαμῖνι) 285; **-ωσε** [ἑ Hdn. I 499]· εἰς ἑκάτερον μέρος H., τῶν ἀ. (vl. -ωθε) λίθοι πωτῶντο, αἳ μὲν ἐς Τρῶας, αἳ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιούς M 287, γεγωνέμεν ἀ. (s. 443$_{23}$) Θ 223.., εἴ κ' -ωσ' (-ως Blaß, cf. ἀμφισβητεῖν) ἴωντι οἱ μαίτυρες dissentiunt DialI. 4972 [Gort. V^a], οὔτε πρόσω οὔτε ὀπίσω προχωρεῖ (ὁ τροχὸς) ἀ. (vl. -ως) Hipp. δ 1$_{22}$, cf. $_{30}$, ἡ ἄμπελος ἀ. γίνεται· καὶ γὰρ πρὸς τῇ γῇ καὶ ποντία Thphr. 4·6$_9$.

ἀμφ-ουδίς [ἱ ὡς λικριφίς Hdn. II 143 nach Ar'ch., ά H., οῦ EM vl.] adv.: μερμήριξεν, ἠὲ ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη, ἀ. ἀείρας (vl. ἐρείσας) rings am Boden (οὖδας) hochhebend ρ 237, erkl. περὶ τὸ ἔδαφος· ὁ δ' Ἡλιόδ. ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν εἰς τὸ ἔδαφος ῥίπτων H., cf. sch., vl. ἀμφ' οὖδας (ApS.), Fick liest ἀμφωδίς 'an beiden Ohren', s. ἀμφῶες; unklar -οῦδις· ὄνομα κύριον S^d.

ἀμφράζομαι: s. ἀναφρ.; **ἀμφύει** Aret. 261, l. ἐμφύει?.

ἀμφ-υλάω: GrNaz. carm. (τινά), cf. περιυλακτέω.

?**ἀμφύσκη**· τῇ χειρὶ κυρτωθείσῃ (H.)· οἱ δὲ πτύον κοπροβόλον (dafür ἔνιοι δὲ τὸ λίκνον H.) EM.

ἄμφω; gen. dat. -οῖν (nb. δυοῖν Hdn. II 660), cf. gen. Hipp. ἑ 2·3$_4$.., So. Ph. 25.., Eu. IT 1369.., Pl. soph. 243^e, Redn., A., Pol. usw., dat. HyMerc. 50, Opp. c. 2$_{609}$, So. Ai. 1264, Eu. E. 232.., Ar. Pax 1309^l, Th. 5$_{79}$ [lak.], X.. Pl., Redn., A., Pol. usw. (b. Sp. viel hfgr gen. als dat., vgl. δυοῖν ~ δυσίν), dazu (s. ἀμφοτέροιιν 442$_{30}$) φέροις δ' ἰσορρεπὲς ἄχθος -οῖιν Nic. th. 647; od. indecl. (so immer συνάμφω, s. 448$_{65}$), cf. gen. -ω ApRh. 1$_{165}$ (τῶν -ω προγενέστερος), QS 1$_{261}$, Babr. 116, A. τ 118^a$_{25}$, 144^b$_{21}$, Thphr. 3·11$_1$, dat. -ω Φ 162 vl., HyCer. 15, Thcr. 17$_{26}$ (-ω σφιν, = QS 14$_{171}$), Ly. f. 284 S., ἐπ' -ω· ἐπὶ τοῖς δυσίν (sc. ποσίν?, s. 443$_6$) H.; zu ἀμφί 'zu beiden Seiten', cf. δύω, ambo: beide **A.** v. zweien **1.** allein od. m. pron. **a.** dual. (ohne Art., dist. οἱ δύο EM 91$_{39}$), τῇ δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄ. δειροτομήσεις uns b. Φ 89, ἀλλὰ πίθεσθ', ἄ. δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο A 259, ἄ. φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα Ae. Ch. 563, cf. So. Ph. 25 (ἐξ -οῖν), Pl. Phdr. 260^b, Andoc. 1$_{120}$, De. 39$_{10}$ usw., συνήφθημεν ὅλον τὸν τῆς ἐξ ἀ. ζωῆς χρόνον ^{p}Flor. 93 [569^p, Heiratsurk.], ὑμῖν ἀ. So. Ai. 1264, νῷν ἀ. Eu. E. 232, ἀ. ἡμῖν A'pho 3β$_3$, ἡμᾶς ἄ. Pl. Phil. 14^b usw., cf. σφὼ ἄ. Ar. Ach. 1216, τὼ δ' ἄ. ἐδύτην Z 19, cf. QS 8$_{135}$, Eu. Ion 986, τούτω ἄ. E 258, ἀ. ἀπ' αὐτοῖν So. OR 684 usw.; κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄ. sc. ὄντε I 689, ἴστορε ἄ. ApRh. 1$_{188}$. ἄ. τηλυγέτω E 153, cf. Σ 517.., Thcr. 8$_3$, QS 2$_{229}$.., Orph. l. 293, Eu. E. 928.., ἄ. αἰχμητά H 281, cf. X. He. 2·4$_{33}$ (Χαίρων καὶ Θίβραχος, ἄ. πολεμάρχω), ἄ. πεινάοντε Π 758, cf. Γ 211 (βόες αἴθωνες, ἄ. κεκορηότε ποίης σ 372), Ae. Ch. 254, ἄ. ἱέσθην Σ 501, cf. γ 344, ApRh. 4$_{690}$, Opp. h. 1$_{568}$, ἄ. μὲν ἤστην (an. trag.) H., cf. Phlstr. AT 7$_2$, οὐκ ἐθελήσετον ἄ. θ 316; ἄ. γὲ μὲν ἐσθλαί (sc. ἡμέραι) Hes. o. 774, τὼ δ' ἄ. πόλλ' ἐπέτελλον Λ 782, cf. Ψ 686.., HyMerc. 397, Thcr. 24$_{17}$ (τὼ ἐξειληθέντες ἄ.), Arat. 363, Eu. Ph. 1424; ἄ. θυμὸν ἀπηύρα Z 17, cf. A 196.., Cypria 11, HyMerc. 50 (ζυγὸν ἤραρεν ἀ.), Hes. f. 271.., ApRh. usw., Ae. A. 1648 (ἀ. φονεύς), So. T. 522^l.., Eu. Hipp. 289 (λαθώμεθ' ἄ.).., Pl. Tht. 193^b (ἄ. ἀγνοῶν dist. τὸν μέν .. τὸν δέ).. usw., neutr. -οῖν Hipp. ἑ 3·2$_8$.., ἔχων ἄ. ταῦτα (sc. ἀρετήν u. τὸ εὐτυχεῖν) Carcin. 4, cf. Dialex. 2$_{12}$, A'pho 5$_{31}$, ἐπ' ἀ. dist. ἑκάτερον Pl. soph. 243^e, ἐξ ἀ. A. M 1071^a$_9$.., τὰ ἄ. O 299^a$_{26}$.. usw., cf. Pol. 15$_3$., Str. usw. (s. 448$_{51}$), σφῶν θάνατον ἐξ ἀ. (=ἀλλήλων) θροεῖ So. OC 1425. **b.** sing., ἐγγύτερον τοῦ εἴδους καὶ οὗ ὁ λόγος τὸ ἄ. (erkl. τὸ συναμφότερον τὸ ἐξ ὕλης καὶ εἴδους AlAphr., s. 448$_{73}$), γενέσει δ' ὕστερον A. M 1084^b$_{12}$. **2.** c. subst. **a.** c. dual., χεῖρε, πόδε, γνάθω, μηρώ s. 448$_7$, $_{14}$; ἀπ' ἀ. τοῖν νεανίαιν Eu. IT 1369, cf. X. rL. 13$_5$, A'pho 5$_{51}$ (ἀνδροῖν), ἀστώ s. 448$_{17}$, τὼ ἀδελφὼ ἄ. Isae. 6$_6$; ἄ. τὼ λόγω Ar. N. 112, cf. X. Cyr. 1·2$_{11}$; ἀ. τοῖν πολέοιν Is. 12$_{97}$, cf. Alexis 59, Pl. Prot. 337^a, A'pho 3β$_9$, Isae. 5$_{16}$ (ἀ. τ. διαθήκαιν ἀκύροιν γιγνομέναιν), Dio 12$_{41}$, Simpl. Φ 946$_{22}$, ἰσοτήτοιν ἀ. Pl. lg. 757^e. **b.** c. pl., ἄ. χεῖρας θ 135 [Thcr. 24$_{107}$], cf. HyCer. 15, ApRh. 1$_{1169}$, χερσὶ ἀ. Pi. P. 3$_{57}$ (nb. ἄ. χεῖρε Ξ 496, ApRh., ἀ. χεροῖν So. OC 483; ἄ. τὼ χεῖρε Hipp. ἑ 5$_{27}$, ἀ. τοῖν χεροῖν Pl. Prot. 314^d, Pol. 12$_{10}$..), ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄ. αἵματος ὀφθαλμοί Π 348, ἄ. φάεα καλά π 15 [Orph. A. 446, Man. 3$_{364}$], kurz βλέπων ἀ. IG 951$_{78}$ [Epid. IV^a], cf. De. 24$_{141}$, οὔατα κάββαλεν ἄ. ρ 302, kurz ἐπ' ἄ. καθεύδειν (s. 443$_9$) Them. 193^a, cf. Lib. IV 629 R., ἐπ' ἀ. θέοντες Poll. 9$_{121}$ (nb. ἀ. ποδοῖν ArAv. 35; ἀ. τοῖν γνάθοιν Pax 1309^l, σκελοῖν Simo 8, μηρώ HyCer. 245); Τυνδαρίδαι ἄ. ApRh. 1$_{1045}$, v. Eltern (s. 443$_{14}$) θείων ἀπ' ἀ. ἔκγονος Thdect. 3, cf. Ios. vit. 8, ἐξ ἀ. ἀστῶν A. Π 1278^a$_{34}$ (nb. ἐσθλοῖν ἀπ' ἀ. Eu. f. 520, ἐξ ἀ. ἀστοῖν γεγονώς A. Ἀθ 26$_4$, ἡ ἐξ ἀ. γενομένη θυγάτηρ Tebt. II 326 [III^p]); ἀ. ταῖς πολίεσσι Th. 5$_{79}$ [lak.], cf. Ly. f. 284 S., DPer. 396 (πέτραι ἄ.), Aret. 53, Str. 216, Hclt. qH. 76, τοῖς λόγοις ἀ. So. E. 370, τῶν εὐκράτων ἀ. Str. 98. **B.** v. zwei Gruppen, εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε ἀριθμηθήμεναι ἄ. B 124, παρ' ἀ. (sc. Λακεδαιμονίων καὶ Μεσσηνίων) Pol. 4$_{15}$; Αἰθιόπων ἀ. Str. 31. **C.** adv. Ausdrücke, -ω: s. D 1; κατ' ἄ. (s. 444$_{11}$) κακός AlAphr. scr. 131$_{29}$, cf. τ 392$_9$.., Simpl. Φ 946$_7$, Hclt. qH. 14, s. auch 444$_{24}$. **D.** zsfassend (s. ἀμφότερον usw. 444$_{19}$) **1.** beides, οἱ δ' ἄ. καὶ κονίονται καὶ λοῦνται A. Zι 633^b$_4$, ἄ. ἄμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι ApRh. 1$_{1011}$, ἄ. ὁμῶς ἑκυρή τε καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα QS 13$_{524}$. ἄ. σμερδαλέον τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει 1$_{57}$, cf. 6$_{569}$.., Opp. h. 5$_{662}$, ἄ. γάρ, καί.. καί.. Orph. l. 760, ἀστέρας ἐφράσατο, ἀπλανέας τ' ἄ. καὶ ἀλήμονας Leon. AP 9$_{25}$, cf. Lyc. 1441. **2.** beide (Teile), ἄ., Κρηθεὺς Ἀθάμας τε ApRh. 3$_{360}$, cf. $_{248}$, Opp. h. 3$_{260}$.., ἄ. δ' αἱ μὲν ἔασι διάκριτοι ἐν νεπόδεσσιν, οἱ δ' ἐνὶ χερσείῃσιν ἀριστεύουσ' ἀγέλῃσιν Opp. h. 3$_{441}$, τὶν ἐν Ἰσθμῷ ἀρετὰ κεῖται, Νεμέᾳ τε καὶ ἀ. Πυθέᾳ τε (euch b., näml. auch dem P.) Pi. I. 5$_{18}$; κοινωνὸς -οῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου A'phan. 80, cf. Thphr. 8·2$_1$, Philo I 23, σοφία ἡ ἄ. ἔχουσα, τήν τε εὕρεσιν καὶ τὴν δεῖξιν AlAphr. scr. 151$_9$, περὶ ἀ. λέγειν, ὡς .. καὶ ὡς De. 22$_{18}$, δι' ἄ., καὶ διά .. καὶ διά Thphr. 5·14$_5$; ἄ. ὁμοῦ s. E; nachgestellt Τίταν καὶ Πυρόεις ἄ. ἕπωνται Man. 6$_{247}$, cf. 1$_{18}$.., εἰ Σεληναίης καὶ Κύπριδος ἀ. καθυπέρτεροι εἶεν 6$_{687}$, cf. QS 1$_{261}$. **E.** Vbdgn: ἄμ' ἄ. φ 188 (τὼ βῆσαν ἁμαρτήσαντες ἄ. ἄ.), Ψ 686.., ApRh. 1$_{90}$, Arat. 491, Man., QS.., ἅμα γ' ἄ. Thphr. f. 171$_3$, ἄ. ἄμ' ἐξέπνευσαν βίον Eu. Ph. 1454, δαίμων κοινὸς ἀ. ἅμα Ae. Se. 812; ἄ. ὁμῶς φιλέουσα A 196.., ἄ. ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς, καὶ κάτθανον ἄ. QS 7$_{614}$, s. D; ἄ. συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν μ 424, ἄ. ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ApRh. 2$_{565}$, 3$_{1292}$; μεταξὺ ἀ. Philo I 175, Demetr. el. 19, μέση ἀ. Str. 122 usw. = Stellung: s. bes. A 2; meist wie b. ἀμφότερος. = Verbr.: allg. seit Hom. u. meist nb. ἀμφότερος (Φλειασίων ἄμφω· -ροι BA 1096), doch mehr m. dem Dual verbunden als dieses; 0 Thgn., Emp., Hdt., Me. (Ar. hfgr als -ρος), Th. (X. selt. u. nur c. dual.), Din., Lyc., Aesch., Hipparch., ApPerg., Gem., Arr. diss. usw., LXX, NT; nur als pron. De. (zB. ἀ. ἀκροάσασθαι 18$_2$), Ag'rch., Phld., Onos., Corn. th., Ios., Philo, PhrynS. (208 L.) usw.; oft nb. -ρος, zB. ἄ. φάεα καλά, χεῖράς τ' -ρας π 15 (τὰ δύο ἄ. λέγομεν καὶ τοὺς δύο -ρους A. O 268^a$_{16}$), -ρα ταῦτα ἀ. αὐτοῖν ἐστι A'pho 3γ$_{10}$, -ρ' ἐπίστασθαι καὶ μετέχειν ἀ. A. Π 1277^a$_{31}$; -ως τοὺς τρεῖς (sch. Opp. h. 1$_{728}$) u. ähnl. erst bηz. — Dazu

=**συν-άμφω** indecl.: zusammen(genommen), s. συναμφότερος 445$_{70}$ **1.** allein, σ. εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι (ποταμοί) ApRh. 4$_{134}$, δακτύλιον καὶ ἐνώτιον, ἄγοντα σ. δ' δραχμάς Pl. b. DL 3$_{42}$, cf. pol. 278^c, Archim. II 416$_{19}$.., Iambl. Nic. 67$_{18}$; σ. τῶν ἄκρων 111$_{27}$, cf. 115$_{18}$, Ἰαπύγων καὶ Μεσσαπίων σ. πέντε μυριάδες Pol. 2$_{24}$, τῶν λόφων σ. τάφρον προβαλόμενος $_{65}$; σ. πλείοσιν ἢ πεντακοσίοις σκάφεσιν ἐναυμάχησαν πρὸς ἀλλήλους 1$_{63}$. **2.** m. Art., εἰ ἑκάτερον ἀληθές, οὐ δεῖ καὶ τὸ σ. ἀληθεύειν A. ε 20^b$_{37}$, ὅροι τοῦ σ. (sc. εἴδους καὶ ὕλης)

Μ 1043ᵃ₂₂, cf. Plot. 2·4₁₀ (nb. τὸ ὅλον).., Str. 82, τὸ σ. τῆς Λιβύης καὶ τῆς Ἀσίας 107; τὸν σ. χρόνον, τὸν ἐξ ἡμέρας καὶ νυκτός 44, cf. 174, τὸ σ. μῆκος 107; πεντακοσιομέδιμνος = ὃς ἂν ποιῇ πεντακόσια μέτρα τὰ σ. ξηρὰ καὶ ὑγρά A. Ἀδ 7₄, οἱ διακόσια τὰ σ. ποιοῦντες ib.

ἀμφώβολα (ȝu ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν Sp. 40₅₆₄) παρὰ Σο. [910] αἱ διὰ σπλάγχνων μαντεῖαι PausAtt. 307, cf. H.; πολλ᾽ ὁμοῦ βέλη, οἱστοί, μεσάγκυλ᾽, ἕκλυτοί τ᾽ -λοι σφαγῆς βουπόροι (sch. ὀβελίσκοι σφάττειν δυνάμενοι, ἑκατέρωθεν ὀξύτατοι) Eu. An. 1133.

ἀμφώδων, -δοντος (nb. κρατερώδων, -δοντος) u. (πολλάκις διὰ τὸ μέτρον, unbelegt) -δονος Hdn. II 730, Ntbf. **-όδων** nb. χαυλιόδων PausAtt. 283, cf. EM 493₉, Sᵈ, ὄfter vl., u. **-όδους**, vgl. ȝB. ζῷον -ῶδον AlAphr. τ 122₂₅ (vl. -οδον, -όδουν), cf. 93₄, 118₂₉ usw.: -ώδοντα τὰ μώνυχα (erkl. τὰ ἄνωθεν καὶ κάτωθεν ὀδόντας ἔχοντα Erot.) Hipp. ἀέ 8, τῶν τετραπόδων τὰ μὲν -ώδοντα (erkl. ἔχει τοὺς προσθίους ἐπὶ τῆς ἄνω σιαγόνος, ȝazu Sᵈ: οἷον ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους τοὺς ὀδόντας ἔχει), τὰ δ᾽ οὔ (Beisp. κερατοφόρα, κάμηλος) A. Zi 501ᵃ₁₁, cf. 507ᵇ₃₁.., opp. τὰ μηρυκάζοντα 522ᵇ₈, ἔχει πιμελήν, τὰ μὴ ἀ. στέαρ 520ᵃ₁₅ usw.; beſ. Εſel, -ώδοντος (sch. ὄνου, cf. EM) παρωτίδας Lyc. A. 1401.

ἀμφῶες: ſ. 449₄₈; **ἀμφωμοσία**: ſ. ἀμφιορκία.

πολλὴν περιέκειτο φλυαρίαν ὑπομάζιόν τε καὶ **ἀμφ-ωλένια** (-ιον Herâ.) Ar'aen. 1₂₅.

ἀμφῶτας· χιτῶν τις EM, **ἄμφωτος**· χιτῶνος εἶδος H. (Hülle, ſ. ἄμφιον, anders ἀμφεώτας usw. u. **ἀμφ-ώμοις**· ἀναβλήμασιν, ἀναθήμασιν H.), κλεψιμαῖα **-ῶτα** Philogel. 35 = κλ. ἱμάτια 158, τὸ ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν -ώτου (äußere Ħ. der 2 Fuß dicken Pyramidenwand) ἕως τοῦ μέσου κέντρου Hero geep. 71.

ᵓἀμφῶτιξ ἡ **ᵓἀμφώνυξ**· γαστρίμαργος, ἀκρατής H., **ᵓἀμφόνη**· ἀκρατής, ἁμαρτωλός, μὴ δυναμένη νηστεῦσαι H.

εἶεν δ᾽ ἂν καὶ **ἀμφ-ωτίδες** ἐκ τῶν σκευῶν, Πλάτωνός [com.] τε εἰπόντος καὶ Αἰσχύλου [102] ᾽-ίδες τοι τοῖς ἑνωτίοις πέλας᾽, Ἀλέξιδος δὲ καὶ δρᾶμα -ίς (npr. IG IX 2·1278, Πᵃ) Poll. 10₁₇₅, -ιδες [auch H., -ίδες EM]· ἃς οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσὶν εἶχον (χαλκᾶ τινα, ἅπερ οἱ π. τ. ὠσὶν περιετίθεσαν EM) PausAtt. 52 (cf. H., EM), -ίδας ἀθλητὰς περιάπτειν Xcrat. b. Plut. 38ᵇ, cf. 706ᵈ; ὁ [φιλόσοφος] Πλ. -ίδας λέγει (ſ. 449₃₄)· καὶ νεὼς δ᾽ ἐπωτίδες (ſ. b.) ὀνομάζονται καὶ -ίδες Poll. 2₈₃; ἀ-ις (ᵗἄμφωζις H., EM)· ξύλινον ποτήριον (ἐκ τῶν ἐν ζῴοις ὠτίων παρονομασθέν Eust. 308), ᾧ χρῆσθαι ἀγροίκους Φιλίτας φησίν, ἀμέλγοντας εἰς αὐτὸ καὶ οὕτω πίνοντας Ath. XI 783ᵈ, ὑδρεῖον ξ. ἀγροικικόν, εἰς ὃ καὶ ἀμέλγουσι H., cf. EM, -ίδων· τῶν δύο ὦτα ἐχουσῶν· καὶ παροιμία ᾽μέχρι τῶν ἀ.᾽ ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων Sᵈ; ebenſo **ἀμφ-ῶες** [ές (ȝu οδας) Hdn. II 281²] νεοτευχές sc. κισσύβιον (cf. sch.) Thcr. 1₂₈ u. ἄλεισον **ἀμφ-ωτον** (δίωτον, ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον H., cf. ApS.) χ 10, ſ. auch ὠτάειs.

ἀ-μώκᾳ ἐξηγήσει (ἀμώμφ Arcer.) Iambl. vP. 23.

κῶττον ἔγρατται, **ἀ-μωλεῖ** πράδεσθαι (= πράττεσθαι; cf. ἀμφι-μωλέω, ἀμαχεί) DiaII. 4992 [Gort. Vᵃ].

ἀ-μώμητος 2 (ᵓA-α IG IX 2·303): untadelig (ἄμωμος, ἄψογος, ἀγαθὸς ἢ σώματι ἢ ψυχῇ H.), Πουλυδάμαντος -οιο (par. ἐπαινετοῦ) Μ 109, cf. Hy. 33₈ (-ον Πολυδεύκεα), Hes. sc. 102.., πολεμιστὴς ſ. 96₄, μέγεθός τε καὶ εἶδος -ος QS 1₅₇₄, cf. 14₅₈.. [npr., beſ. theſſ., älter als Ἄμωμος], ſakr. u. ſittl. ſ. 450₂; δέμας Ba. 5₁₄₇, εἶδος Orph. l. 438, Διὸς οἶκοι 13, ἀσπὶς Archil. 6, σέλινον Meleag. AP 4·1₈₁, φρενῶν καρπός Pi. P. 2₇₄, πραπίδες No. τ 20, λόγοι Dd. 33₇, ποιημάτιον Longin. 33₅, ἀρχέτυπον nb. καθαρὸν Plut. 489ᵉ, ἐλευθερία Ep. [Πᵃ] b. Paus. 8·52₈; adv. ἐπιτροπεύειν Hdt. 3₈₂; ungetadelt, -ον οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς Parrhas. (ep. 2) b. Ath. 544ᵉ; = **ἄ-μωμος** 2: -ος· ἄμεμπτος, καθαρός, ἄψεκτος H., πάμπαν -ος οὔτις οὐδ᾽ ἀκήριος Sem. 4, cf. Thcr. 18₂₅, δύο γυναῖκε κάλλει -ω Ae. Pe. 185, cf. Art. 5₈₇ [npr. -ος ȝB. IG XII 8·331, Iᵃ; -ίς XIV 859], ὑγίεια IG V 1·1119 [Ep. Vᵃ], νόμος Hdt. 2₁₇₇; beſ. ſakr. u. ſittl. (immaculatus Gl.) rein, keuſch, κριός LXX Ex. 29₁, γυνὴ Sir. 40₂₃, ὁδὸς 17₃₀ usw. (oft), ἱερεῖον Philo I 171.., θυσία 630, προκοπὴ 534 usw., οἱ τῶν ἱερέων -οι Ios. b. 5₂₂₉, nb. ἅγιος NT Eph. 1₄, βούλησις ClR. 1·35₅ usw., Λαΐδι -φ μνήμης χάριν CIG 1974 [K₃], -ως χαίρειν Ign. Rom. 1 (ἐν **ἀμωμότητι** Ps. 25₁, ₁₁ Σ = ἀκακίᾳ LXX, ἁπλότητι A, cf. IChrys. [nb. τελειότης] usw.), ebenſo **ἀμώμητος**, nb. ἁσπίλος NT 2 Pt. 3₁₄, cf. Phil. 2₁₅ (vl. ſt. ἄμωμος), Ar'eas 53, Philo II 500 (-τα τὰ τοῦ θεοῦ), No. τ ₁₈₇.., KS (auch adv.), σύνευνος KE [II—III^{p}].

ἀμωμίς Pflanze Dsc. 1₁₅, dist. amomum Plin. 1·12₂₈, ₄₉, ἀ. στακτὴ EdDiocl. 4₂₂₆; λίβανος **-μίτης** nb. λ. ὀροβίας, σταγονίας usw. Dsc. 1₆₈; **ἄμωμον**, τό (ἀμῶμος· ἐν ταῖς Ὀνομασίαις [sc. Παμφίλου] ὁ λιβανωτός H., I. ᵓἄμωμος): Amomum, nb. καρδάμωμον Hipp. γϕ 32, Thphr. 9·7₂, od. 32, cf. A. f. 110, 111, βοτρυόεν -ον Andromach. 145, cf. ServD. 121₁₄₀.., Σκυθικὸν 103₈₁, cf. Str. 747 (als ἄρωμα), Dsc. 1₁₅, Gal., Geop.., NT Apc. 18₁₃, ᵖZaub. L 1311, Verg. ecl. 4₂₅ (Assyrium), Ciris 512 (Tyrium), Ov. trist. 3·3₆₉ (pulvis -i), Plin. 12₄₃ (uva -i).., pl. Ov. epist.

ἀμώνα: ſ. ἀνεμώνη; **ἄμωρος**: ſ. ἀμόρα. [21₁₆₆.

²ἄμωρος, ἀμωρεύω: ſ. ἄωρος; **ἀμωσγέπως**: ſ. 369₁₀.

Ἀγέλοχος **ἄμωτα** (= ᵗμότα Dsc. 1₁₀₆) καλεῖ τὰ καστάνεια· ὅπου γίνεται τὰ κάρυα, τὰ Σινωπικά, ταῦτα δένδρα ἐκάλουν ἄμωτα᾽ Ath. 54ᵈ.

ἄν (dafür die Volksſpr. der ſpäthell. u. röm. Zeit in Bötg D auch **ἐάν** [ἢν], ſ. 471₁₄), ȝu lat. an (anders Skutſch, Jahrb. Suppl. 27₁₀₅) u. got. an, σύνδεσμος συμπλεκτικός (συνδετικός Sᵈ) DThr. 20₁ (nb. κέν μέν δέ τέ usw.), παραπληρωματικός (nb. κέν τοί δήν ἄρ δῆτα usw.) ₈, cf. EM 307₂₅, nicht enklitiſch [wohl aber das gleichbedeutende κέ(ν), ſ. 478₇₀, κὲν ἄν οὐ. ἄν κε 474₂₇] schDThr. 63₁₃ (ά Hdn. I 515), δυνητικός (περιστάνων τὰ γεγονότα εἰς τὸ δύνασθαι) ApD. synt. 205₃, cf. 265₁₈, BA 126₁₁, LexVind. 27₁, ἀναιρετικός nb. κέν (τοῖς παρῳχημένοις συντασσόμενοι τὰ δηλούμενα ἀναιροῦσι) schDThr. 292₈, = coniunctio abnegativa Prisc. gramm. III 100₃; indicativi modo vel imperfecto vel aoristo et plusquamperfecto adiungitur, optativis autem omnibus 251₉, cf. LexVind. 26₁₄, μετὰ προστακτικοῦ οὐ συντάσσεται BA 126₁₉, ἐνεστῶτι καὶ παρακειμένῳ καὶ μέλλοντι οὐ συντάσσεται ₂₄; μετὰ παρατατικοῦ ₂₅ (hier u. ff. Beiſpiele, beſ. aus den Redn.), ὑπερσυντελικοῦ ₃₀, ἀορίστου 127₄, τῷ ἐνεστῶτι (ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται) ₁₅, παρακειμένῳ ₁₇, ἀορίστῳ ₁₉, μέλλοντι ὁ μὲν τῶν γραμματικῶν κανὼν οὐκ ἐπιτρέπει, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις δὲ οὐκ ὀλίγα παραδείγματα εὑρίσκεται [De. 5₁₄, 20₃₅, 9₆₇, Is. 15₆₉, ſ. 469₅₆] ₂₄, εὐκτικοῖς ἐνεστῶτι 128₁, παρακειμένοις ₃, ἀορίστῳ ₇, ὑποτακτικοῖς δὲ ἐνεστῶτι ₉, παρακειμένῳ ₁₁, ἀορίστῳ ₁₄; μετοχῇ ἐνεστῶτι ₁₇, παρακειμένου παράδειγμα οὐχ εὗρον, ἀορίστου δέ ₂₁, μετὰ μέλλοντος ᵓἰσ. [15₁₀₀] ₂₃; καὶ δὶς καὶ τρὶς χρῶνται αὐτῷ ἐν μιᾷ συντάξει, ὡς παρὰ Σο. [673, ſ. 474₁₈] ₂₆, σὺ δὲ μὴ δὶς χρῷ ₃₀; ἐν τοῖς εὐκτικοῖς πολλάκις ἐλλείπει τὸ ἄν 129₁, λείπει δὲ καὶ ἐν ὑποτακτικοῖς· ᾽εἴ τις δ᾽ ὑμῶν κάλλει προκριθῇ᾽ [Crat. 28] καὶ πάλιν· ᾽πρὶν παροῦσα διδάσκῃ᾽ Krat. [29] ₉; über Gebrauch u. Ausfall v. ἄν (u. κέν) b. Hom. ſ. [Ar'ch. b.] schA Δ 176, Ε 85, Χ 49 (Ar'nic. Περὶ σημ. ᾽Ιλ. 7—14 Friedl.).

Grundbedeutung: bezeichnet gegenüber der beſtimmten Ausſage, die beſ. im indic. praes. od. pf. vorliegt, die Handlung des Verb. als möglichen Fall (Potentialis), in der Vrgheit (A) eine Möglichkeit, die unbeſtimmt gelaſſen iſt (I, II) od. überhaupt nicht eintrat (III), in Gwart (B) u. Zukunft (C) gemilderte Behauptung od. Verallgemeinerung (D). Die Überſetzung wird durch den Modus des Verb. gegeben (würde, hätte usw.), wozu noch Wörtchen wie ᵓwohl᾽, ᵓetwa᾽ hinzutreten können.

Überſicht der Verbindungen: **ἄν c. indic.** praes. meiſt verderbt, ſ. 459₄, fut. 468₁₈. impf. u. aor. allg., 451₂₁, 453₅₀, 455₂₈, ſp. ſt. coni. 472₁₀, pf. fraglich wie praes., 452₅₄, 454₇₂, 458₈₀, ppf. allg., 458₂₀. **coni.** praes. u. aor. 468₂₂, 471₄ (pf. 468₂₇), ſt. opt. 458₇₀. **opt.** praes. u. aor. im Potent. d. Vrgheit 451₄, meiſt der Gwart 458₂₀, der Zukunft 467₆₅; fut. 469₂₅, pf. 451₁₈. **imp.** verderbt X. an. 1·4₈ ᵗvl., ſ. noch 473₆₁, 478₁₅. **inf.** praes. u. aor. irreal 457₁, 458₁₁, potent. 463₇₁, pf. 458₂₀. **ptc.** praes. u. aor. irr. 457₉, pot. 464₆₁, fut. 469₈₀.—Dazu noch ἂν nicht geſetzt 451₂₀, 453₅₁, 458₅₁, 460₁₉, 461₄₈, 462₅₄, 471₁₈, doppelt od. dreifach

geſetzt E (472$_{34}$), ohne Verb. F (474$_{69}$), Stellung G (476$_{1}$), Dbdgn (ἄν, δᾶν, κἄν uſw.) H (476$_{62}$).

A. Potentialis d. Vergangenheit, daraus Irrealis.

1. Potentialis der Vergangenheit **1. opt.** (ſ. κέν), ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· Tydeſdyn δ' οὐκ ἄν γνοίης (ἀντὶ τοῦ οὐκ ἄν τις ἔγνω A), ποτέροισι μετείη E 85, γενομένης λέσχης ἔγνωσαν c. inf. .. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ φθόνῳ ἄν εἴποιεν möchten ſie geſagt haben Hdt. 9$_{71}$, οὕτω ἐλογίζετο· τάχα δ' ἄν καὶ τὰ χρηστήρια ταῦτα προλέγοι 8$_{136}$, cf. 1$_{70}$, ἤδη ὧν ἄνδρες ἂν εἶεν τέσσερες μυριάδες mögen geweſen ſein 7$_{184}$, cf. Th. 1$_{9}$, Ἀράβιοι ξεῖνοι ἐγένοντο παρέντες Καμβύσεα ἐπ' Αἴγυπτον· ἀεκόντων γὰρ Ἀραβίων οὐκ ἄν ἐσβάλοιεν Πέρσαι ἐς Αἴγυπτον Hdt. 3$_{88}$; opt. pf. (Fälle wie οὐδ' ἄν τετλαίη I 372, πατρακτόνος δίκη κεκλῆτ' ἄν So. f. 634, πῶς ἂν πεποιθοίη τις; Ar. Ach. 940', πῶς ἂν λελήθοι ἀκροώμενόν γε; X. cv. 3$_{6}$ als praes. anzuſehen u. überh. iſt die Grenze gg. den Pot. der Gdwart nicht ſcharf zu ziehen), ʒB. τίς οὖν ὀρθῶς ἂν νενικηκὼς εἴη Pl. lg. 658^{d}, εἶησαν ἂν οὗτοι πλέον τι γεγονότες ἢ τὰ πεντήκοντα ἔτη X. Cyr. 1·2$_{13}$, τί ἂν γεγονὸς εἴη πρᾶγμα; Pl. Prot. 309^{e}, γεγόνοι ἂν κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα DL 9$_{41}$, Τιμοκράτει ἔστιν οὐσία δέκα ταλάντων, ὥστε οὐκ ἂν διὰ τοῦτό γ' εἶεν δεδωκότες De. 30$_{10}$, Bdggsſatz δεινὰ ἂν εἴην εἰργασμένος, εἰ ὅτε ἔταττον, ἕμενον, θεοῦ δὲ τάττοντος λίποιμι τὴν τάξιν Pl. ap. 28^{d}, ἣν εὑρεθῇ, ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος So. OR 840, οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε Ly. 27$_{9}$, aber εἰ πείσαις, ἄρτι τε ἐξηπατηκὼς ἂν εἴης καὶ ὀλίγῳ ὕστερον ἐξεληλεγμένος ἂν φαίνοιο X. Cyr. 1·6$_{22}$; ʒwhſt d. wiederholter Handlung ſ. 455$_{4}$.

2. indic. **a. Hauptſatz** **α] b. verb. sent. et declar.**, οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα ἔγνω hätte erkennen können Π 638, cf. X. Cyr. 7·1$_{38}$ (ἔνθα δὴ ἔγνω ἄν τις), δεινὰς ἂν εἶδες πυρρίχας Eu. An. 1135, cf. X. He. 6·4$_{16}$ (syn. ἦν ὁρᾶν), Ag. 81 (τὸ μὲν μεγάλαυχον οὐκ ἂν εἶδέ τις, τὸ δὲ φιλόστοργον κατενόησεν ἄν), Phld. Στ 45 (41), κτύπον πᾶς τις ᾔσθετ' ἂν σαφῶς Eu. IA 1582, τῶνδ' ἂν ἤκουσας τάδε 432, ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ πῶς ἄν τις σαφῶς τι ἤδει; Th. 7$_{44}$, πόσῳ σφιν συνδανεῖν ἂν ἤθελον! Eu. Su. 769, cf. Arr. diss. 3·17$_{4}$, ἐβουλόμην ἄν Eu. Ion 568 (δέσποιναν εὐτυχεῖν).., Ar. V. 960, X. Cyr. 7·2$_{18}$ (ἐβ. ἂν οὕτως ἔχειν· νῦν δέ..), Pl. Phdr. 228^{a} (καίτοι ἐβ. γ' ἄν folgt Inſin.), Ly. 12$_{32}$ (ἐβ. ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν· νῦν δέ..), Antisth. Ai. 1, Aesch. 3$_{118}$, Teles 25$_{14}$, ᾧ πάρος οὔποτ' ἤλπιτ' ἂν παθεῖν Eu. Herc. 745^{ip}, τίς ἂν ποτ' ἤλπισ' ἀκοῦσαι; Ar. L. 259^{l}, cf. Dd. 13$_{21}$, οὐκ ἂν ποτ' ηὔχουν σε λαθεῖν Μενέλαον, ὡς ἐλάνθανεν παρών Eu. Hel. 1619, cf. Arr. diss. 1·11$_{25}$, ηὐξάμην δ' ἄν ClA. pd. 2$_{30}$, cf. Dio 37$_{6}$, οὐκ ἂν πεσεῖν ἔδοξα So. OC 748, οὐκ ἂν φόμην! das fehlte noch! Eu. Al. 1088 (vorher σίγησον! οἷον εἶπας!), Me. E. 152, ταῦτ' εἰπεῖν τὴν πανοῦργον οὐκ ἂν φόμην ἐν ἡμῖν Ar. Th. 526^{l}, οὐδεὶς γὰρ ἂν φέτο A^{l}pho 5$_{60}$, cf. 3$_{71}$, οὐκ ἂν ὑπέλαβον ἀντειπεῖν 2, cf. Dd. 11$_{11}$, οὐκ ἂν ποθ' ἡγησάμην Ly. 3$_{1}$, cf. X. Ag. 1$_{36}$, εἶπεν ἄν τις Dd. 13$_{24}$ uſw., γράφων ἀνάλογον εἶναι κατὰ μὲν τὴν μίμησιν οὐκ ἂν ἐπέδειξεν, κατὰ δὲ τὴν εὕρεσιν οὐ ταύτῃ μᾶλλον ἢ ταῖς ἄλλαις τέχναις Phld. μ 90$_{32}$ — [oft fehlt ἄν, beſ. in ſp. Zeit: (σὺ δὲ τί βουλεύει ποιεῖν;) ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε· ὅμως δ' ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή ich hatte vor Ar. R. 866, ἐβ. μὲν μετασχεῖν· ἐπειδὴ δέ Thrasymach. 1, cf. A^{l}pho 5$_{1}$, Aesch. 3$_{2}$, Flor. 156 (ἠβουλόμην καὶ αὐτὸς ἐλθεῖν, ἀλλ' ἡπείχεν, III^{p}), DH Dem. 42, NT Act. 25$_{22}$, Callisth. codLeid. 13, ἤθελον NT Gal. 4$_{20}$, ηὐχόμην Rom. 9$_{3}$, ἐγὼ ἠξίουν πάντα ἀληθῆ εἶναι DH Dem. 29 uſw.] —; beim ptc., οὐ γὰρ ἔχω καιρὸν ὅσοις βούλομαι παραδείγμασι χρῆσθαι, πάντων μάλιστα βουληθεὶς ἄν (sc. καιρὸν ἔχειν) DH Dem. 23. **β] ſonſt** **αα] impf.**, ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει· τότ' ἂν οὔ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν (d. i. in der Gdwart: νῦν οὐκ ἂν εἴη) ι 211, ἐπ' ἀριστερὰ δηιόωντο λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν ἔπλετο bald möchte es geweſen ſein N 676, ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν (sc. τὸ πιθέσθαι, weniger irreal: εἰ ἐπιθόμην) E 201.., τίς χθὼν ἥδε; ἦ τ' ἂν βέλτερον ἦν ὀλέσθαι ApRh. 4$_{1254}$, αὖτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή Ae. Pr. 754, πρὸς ποῖον ἄν (aᾶ Dobr.) οὐδυσσεὺς ἔπλει mag da gefahren ſein So. Ph. 572, κἂν ἐγίγνετο πληγὴ τελευτῶσα es hätte zu Schlägen kommen können An. 260, εἴπερ ἐμοὶ ἐτέλει τι Σεύθης, οὐχ οὕτως ἐτέλει δήπου, ὡς ὧν τε ἐμοὶ δοίη στέροιτο καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀποτείσειεν, ἀλλ' οἶμαι, εἰ ἐδίδου, ἐπὶ τούτῳ ἂν (δὴ Cob.) ἐδίδου, ὅπως ἐμοὶ δοὺς μεῖον μὴ ἀποδοίη ὑμῖν τὸ πλέον (Gdwart: ἐπὶ τούτῳ διδοίη ἄν) X. an. 7·6$_{16}$, τί ἂν καὶ ἔλεγον; Ly. 24$_{12}$, τοῦ τις ἂν εἵνεκεν ἔφευγεν ἀνοίγειν τὸ γραμματεῖον; ἵν' ἡ διαθήκη μὴ φανερὰ γένοιτο De. 45$_{11}$. **ββ] aor.**, πῶς ἔτλης οἷος τεκέειν; οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; hätte können HyAp. 324, οὐ νοητόν ἐστι, ὅπως οὐκ ἔστι· τί δ' ἂν μιν καὶ χρέος ὄρσεν; Parm. 8$_{9}$, οὐκ ἂν τις οὕτω λέοντ' ἔδεισεν Sem. 14, τί οὖν ἄρα τὸ πληρῶσαν ἀλλ' ἢ τὸ πνεῦμα; τί γὰρ ἂν οὗτως ἄλλο ταχέως ἐξεπλήρωσεν; Hipp. φυσ 12, τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν; Ae. Su. 586^{l}, cf. Ar'd. 25$_{13}$, πρὸ τοῦ οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον κολλύβου· νυνὶ δέ .. Ar. Pax 1200, πῶς δ' ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον; Av. 290, καὶ αὐτοὶ μὲν ἂν ἐπορεύθησαν, ἥπερ οἱ ἄλλοι· τὰ δὲ ὑποζύγια οὐκ ἦν ἄλλη ἢ ταύτῃ ἐπιβῆναι X. an. 4·2$_{10}$, αἰπολίου μὲν ἂν ἀποστήσας τὸν ποιμένα διέλυσας τὸ αἰπόλιον· τῆς δὲ ἀνθρωπίνης ἀγέλης ἐὰν ἀποστήσῃς τὸν ἡγεμόνα uſw. MaxT. 1$_{3}$, ἐγὼ ὥστε ἀπελάσαι Χαλδαίους πολλαπλάσια ἂν ἔδωκα χρήματα ὧν σὺ νῦν ἔχεις X. Cyr. 3·2$_{16}$, ἦλθον ἂν πάντα παραλιποῦσα· νυνὶ δέ .. Petr. III 115 [III^{a}]. **b. Nbſatz** **α] Relativſ.**, τοιάδε φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν So. Ai. 411, φιλονικίαν τοιαύτην, ἥν, πρὶν γενέσθαι, ἠπίστησεν ἄν τις ἀκούσας (wie ἀπιστοίη ἄν τις) Th. 7$_{28}$, ναυσὶ ἐκρατήθησαν, ὃ οὐκ ἂν ᾤοντο 55, cf. 8$_{66}$, A^{l}pho 3$_{71}$ (οἷα οὐκ ἂν ποτε ᾤμην), ἀλλὰ μὴν ἀγριωτέρους αὐτοὺς ἀπέφηνε, καὶ ταῦτ' εἰς αὐτόν, ὃν ἥκιστ' ἂν ἐβούλετο Pl. Gg. 516^{e}, cf. ap. 18^{e} (ἐν ᾗ ἂν μάλιστα..), A^{l}pho 5$_{66}$, Hclt. qH. 9, ἣν ὑμεῖς ἂν ἐτιμήσασθε προσγενέσθαι, αὖτη πάρεστιν αὐτεπάγγελτος Th. 7$_{55}$, οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν, ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην hätte widerlegt werden können Ar. R. 960, οὔτε σίδηρον οὔτε ξύλον ἔχων, ᾧ τοὺς εἰσελθόντας ἂν ἠμύνατο Ly. 1$_{27}$, cf. Isae. 2$_{26}$, παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μὲν οὐκ ἂν ἐδύνατο, μηνῦσαι δὲ ἱκανὸν ἦν Ly. 3$_{33}$, τὸ ναυτικόν, ὃ τίς οὐκ ἂν ἰδὼν ἐφοβήθη; 2$_{24}$, cf. Lib. or. 4$_{10}$, Simpl. Φ 338$_{6}$, εἶχον οὐδὲν σημεῖον, ὅτῳ ἂν πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο Th. 1$_{122}$, cf. 7$_{62}$, Pl. Phdo 57^{b}, De. 45$_{32}$ (ἔστιν ὅστις ἂν ὑπέμεινε; vgl. 19$_{309}$), 18$_{13}$ (οὐ γὰρ ἦν ὅ τι ἂν ἐποιεῖτε hättet machen ſollen), Dd. 17$_{12}$, Poll. 6$_{16}$, Lib. or. 4$_{12}$, τουτωνὶ οὐκ ἔστιν, ἅττ' ἂν ἐμοὶ .είπες ἡδίω Pl. Phdr. 243^{b}, οὔτε χρήματα ἦν αὐτῷ, ὁπόθεν ἂν ἔλαβεν A^{l}pho 5$_{60}$, cf. Ly. 8$_{7}$, ἑτόλμα βλασφημίας δεινὰς προφέρειν καὶ τοιαύτας, οἷας ἂν ἐκεῖνος εἶπεν wie eben ein ſolcher Mann ſie ſagen möchte Iambl. vP. 32, τὴν ὄψιν ἦν, οἷον ἐξεπλάγη ἄν τις ἰδών 8, ὁρῶν ὁπλίτας ἐν τῷ Πόντῳ, ἔνθα οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τοιαύτη δύναμις παρεσκευάσθη X. an. 5·6$_{16}$; ὅταν τινὶ μέλλῃς συμβάλλειν, πρόβαλλε σαυτῷ, τί ἂν ἐποίησεν ἐν τούτῳ Ζήνων Epict. ench. 33$_{12}$; ʒwhſt εἰ δ' ὑπερεῖδεν ἐν τούτοις, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἐσπούδακε, τῆς συμπλοκῆς τῶν φωνηέντων, πολὺ ἀμείνων ἂν ἦν DH epPomp. 10, λάβε, τὸν (vl. τὸν ἄν, qualecumque?) Μανδάνη ἔτεκε παῖδα Hdt. 1$_{108}$. **β]** ὡς. ὥστε c. inf., ἐσμυρισμένας κόμας καὶ στῆθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἡράσσατο Archil. 30, μὴ οὖν προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν, γενόμενοι δ' ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν καὶ ὡς πρὸ παντὸς ἂν ἐτιμήσασθε αὐτοὺς χειρώσασθαι, νῦν ἀνταπόδοτε Th. 3$_{40}$, οἱ δὲ τῇ προκλήσει χρησάμενοι παραπετάσματι διαθήκας ἐμαρτύρησαν, ὡς ἂν μάλισθ' οἱ δικασταὶ ταύτην τὴν διαθήκην ἐπίστευσαν τοῦ πατρὸς εἶναι, ἐγὼ δ' ἀπεκλείσθην (sc. ἄν) τοῦ λόγου τυχεῖν, οὗτοι δὲ φωραθεῖεν (sc. ἄν, Pot. der Gegenwart) τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες De. 45$_{19}$, προστεταχότες οὐκ ἀποκτεῖναι, ὡς ἴσως ἄν τις ὑπ' ὀργῆς προήχθη IG XII 3·174$_{32}$ [Reſtr. 5^{a}], μοὶ οἱ θεοὶ οὕτως ἐσήμηναν, ὥστε καὶ ἰδιώτην ἂν γνῶναι X. an. 6·1$_{21}$, cf. Is. 16$_{7}$ (ὥστε ἡδέως ἂν δίκην ἔλαβεν); τὰ ἐντὸς οὕτως ἐκάετο, ὥστε μήτε ἀνέχεσθαι ἡδιστά τε ἂν ἐς ὕδωρ σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν Th. 2$_{49}$, ὥστε μηδὲ τὸν διάπλουν γενέσθαι ἂν χρήσιμον Str. 54; ἐπὶ πολὺ ἠπίστουν μὴ οὕτω γε ἂν πανσυδὶ διεφθάρθαι Th. 8$_{1}$, τὸ κήρυγμα δίκαιον ὑπε-

λάμβανον εἶναι διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν 4_{106}, cf. 7_{62}, Dd. 20_{68}, διὰ τὸ μηδέποτ' ἂν ἐλπίσαι τοὺς .. τηλικαῦτα τολμήσειν 13_{60}; zwhft (ἔλεγε) νῦν ἀκινδύνως νενικηκέναι ἄν hätten sie doch wohl gesiegt 15_{33}. γ] ptc. τῶν νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἂν δηλώσαντες τὴν γνώμην Th. 3_{37}. ἀξιοῖ λαβεῖν τὸν κλῆρον, οὔτ' ἐκείνῳ παῖδ' εἰσπεποιηκώς, ἀλλὰ τὸν οἶκον ἐξηρημωκώς, οὔτε τούτῳ ἂν εἰσποιήσας, ἀλλ' ὁμοίως ἂν καὶ τοῦτον ἐξερημώσας Isae. 7_{44}; πολλὰς αἰτίας συμβαίνει παραλόγως ἐλαττοῦν τοὺς δι' ἀνδρείαν δικαίως ἂν τυχόντας τῆς νίκης Dd. 20_{51}, ἔγνω Εὔβουλον ὑποπεσεῖν δικαιότερον ἂν σωθέντα τἀδελφοῦ IG XII 3·174_{27} [Reskr. 5^{a}]. δ] εἰ: καίτοι δεινόν, εἰ οἱ αὐτοὶ μάρτυρες τούτοις ἂν μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ δὲ μαρτυροῦντες ἄπιστοι ἔσονται A'pho 6_{29}, cf. Din. 1_{53}, Aesch. 1_{85}, ἀπιστεύσας, εἰ μετὰ τοσοῦτο πλῆθος τῶν δικαίων ἐθάρρησεν ἄν τις γράφειν Oxy. 237·4_{6} [186^{p}], ὅρα, εἰ ἠνεσχόμεθ' ἂν λέγοντος Arr. diss. 2·6_{27}, εἰ τοίνυν τοῦτο ἰσχυρὸν ἦν ἂν τούτῳ τεκμήριον, κἀμοὶ γενέσθω De. 49_{58}, cf. 50_{67} (εἰ τοίνυν ἂν ὠργίζεσθε, πῶς οὐχὶ νῦν προσήκει;), εἰ τοίνυν εἰς πᾶν μέγεθος μεταβάλλειν ἠδύνατο ἄν, οὐ μεταβάλλει δέ, οὐδ' ἄρα ἀσώματός ἐστιν Phlp. aet. 430_{28}, εἰ μὲν ἐπεθύμει θανάτου, τί τοσοῦτον; εἰ δ' οὐκ ἂν ἀηδέστερον ἀπέφυγε, τοῦτ' ἦν τὸ κωλῦσαν Ar'd. II 385, cf. $110^{?}$, εἶτ' εἰ μὲν ᾔδεις ὅτι τοιοῦτον τὸν βίον, ὃν οὐκ ἐβίωσε, ζῶν διηυτύχησεν ἄν, ὁ θάνατος οὐκ εὔκαιρος· εἰ δ' ἤνεγκεν ἂν οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων, ἴσως ὁ θάνατος γέγονεν εὐνούστερος an. com. 116, als Bdggssatz εὖ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' ἂν εὖ φρονῆσαι ἠθέλησαν De. 15_{16}. c. scheinbar Potent. der Gegenwart, τὸ στραπόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων μεῖζον ἐφάνη· ἀριθμὸν δὲ γράψαι οὐκ ἂν ἐδυνάμην (δὺναίμην Stahl) ἀκριβῶς ähnl. deutsch 'hätte ich nicht schreiben können' Th. 5_{68}, ἴσως ἂν ἠρωτᾶτο AlAphr. τι $192_{5, 7}$, ἠπόρησε δ' ἄν τις Phlp. Φ 46_{1}, 142_{16}.., εἶπε δ' ἄν τις 71_{25}.., vgl. ὅπερ ἄν τις ἐνόμισεν ὑποκεῖσθαι, τοῦτο καὶ ἀίδιον εἶναι ὑπέθετο 214_{8}, cf. 407_{22}, προελθών τις λούσασθαι λίθου κατενεχθέντος ἐπλήγη καὶ οὐκ ἂν ἔτι ἐλούσατο 269_{10}. Dazu d. εἰ (ἐπεί) c. opt. (od. fut.) u. ἄν c. indic. (Vermischung potentialer u. irrealer Bdggssätze), μήποτε οὐκ αἰσθανόμεθα. ἐπεὶ οὐκ ἂν ἡμᾶς ἐκίνει ταῦτα οὐδ' ἂν ἐπεθαυμάζομεν, εἰ μὴ γαμήσει Arr. diss. 3·22_{81}, τυφλῷ εἰ βουληθείημεν ὑπογράψαι, ἤγομεν ἂν αὐτὸν εἰς .. Phlp. Φ 162_{25}, οὐ δήπου, εἴ τίς σε εἴποι πατραλοίαν, ἠξίους ἂν ὀφλεῖν σοι δίκην Ly. 10_{8}, εἰ δὴ γένοιτό τις φύσιν τοιάνδε ἔχων, τῷ τοιούτῳ ἴσως ἄν τις ἀρκεῖν ἐνόμισε τὸ κράτος, οὐ μὴν ὀρθῶς οὗτος οἴεται anIambl. 2_{9}, εἰ κατέλθοι εἰς Συρακούσσας, πάντως ἀναγκαῖον ἂν ἦν ἰδιώτην ὑπάρχειν Dd. 20_{79}; umgek. εἰ γάρ τι ἐγένετο ἑτεροῖον, ἤδη ἂν καὶ μετακοσμηθείη Meliss. 7, εἰ παρὰ τὰ σοφίσματα ἐγίνετο, ἀληθῆ ἂν εἴησαν τὰ συμβαίνοντα AlAphr. τι 156_{29}, cf. 94_{13} (s. noch 455_{21}, 466_{27}).

II. bei wiederholter Handlung 1. m. Iterativform — [b. Hom. noch ohne ἄν, zB. ὅντινα κιχείη, τόνδ' ἐρητύσασκε B 189, ἔνθα ἠματίη ὑφαίνεσκεν β 104 usw., vgl. auch ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, ἀλέες φεύγεσκον, οἱ δὲ βάρβαροι ἐπήισαν, οἱ δ' ἂν ὑπέστρεφον Hdt. 7_{211}, ἠχέεσκε ὁ χαλκός· ἀντορύσσοντες δ' ἂν ταύτῃ ἔκτεινον 4_{200}] —; Δαρεῖος μεταμπεμπόμενος ἕνα ἕκαστον ἀπεπειρᾶτο. ἡ δὲ γυνὴ κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρέσκετο· ποιεῦσα δὲ αἰεὶ τοῦτο .. Hdt. 3_{119}, cf. 4_{130}, ὅκως δέ μιν ἐπιλείποι τὰ ἐπιτήδεα, κλέπτεσκε ἂν περιιών 2_{174}, cf. $4_{42, 78}$. 2. sonst (impf. od. aor., auch ppf., κἄπειθ' ἕτερόν τι ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν· εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν.. Ar. L. 517; iterat. zB. ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ' ὀτοτύξεσθαι ib.; opt. s. 455_{4}) a. Hauptsatz (dazu auch νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ', εἰ μέν τις ᾄδοι Τελαμῶνος, ἐπῃνέσαμεν ἄν Ar. L. 1238, Θερσίτης τις ἦν, ὃς οὐκ ἂν εἵλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου μηδεὶς ἐφῇ So. Ph. 443) α] ohne vorausgeh. Nbsatz, ἡ μὲν ἵππος αἰεὶ τρέπεσκε, ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρεε Hdt. 4_{128}, cf. $_{42}$, 7_{211}, (πόθεν δ' ἐβόσκου;) ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν Eu. Ph. 401, cf. Ar. Av. 1288, ἦν φιλοπότης, κἀνίοτ' ἂν ἀπεκοιμᾶτ' ἂν ἐν Λακεδαίμονι κἂν Ἐλπινίκην καταλιπών Eup. 208, ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος πρὸς ταῦτ' ἀνηρριχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν, ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς versuchte er Ar. Pax 70, εἶτ' οὐκ ἐλήρουν, ἀλλ' οὐξιὼν πρώτιστα τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθύς R. 946, cf. 911, (τί δ' ἦν, ὅ τι σοῦ μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;) δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσι, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα Pl. 982, cf. L. 512.., X. m. 4·1_{2} (πολλάκις γὰρ ἔφη μὲν ἄν τινος ἐρᾶν, cf. τί δέ σοι ταῦτ'; ἦ δ' ὃς ἂν ἀνήρ Ar. L. 514, ἔφασκον ἄν N. 54..), an. 4·7_{16} (εἶχον μάχαιραν, ᾧ ἔσφαττον, ὧν κρατεῖν δύναιντο, καὶ ἀποτεμόντες ἂν [ἄν zu ἐπορ.] τὰς κεφαλὰς ἔχοντες ἐπορεύοντο), Cyr. 8·1_{17}.., Ar'd. 31_{8}.., Luc. pisc. 12.., Iul. 39^{d}. β] m. vorausgeh. Nbsatz, dies ist αα] Relativsatz (meist c. opt.), ὅκως ἔλθοι ἐς ἄλλην οἰκίην, ἀπελαύνετ' ἂν ἀπὸ ταύτης Hdt. 3_{51}, cf. 1_{196}.., ὅ τι μάθοιμ' ἑκάστοτε, ἐπελανθανόμην ἂν εὐθύς Ar. N. 855, ἄττα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν Pax 643, cf. Av. 504, A'phan. 262 (ὅστις γὰρ ὁμόλογόν τι μὴ ποιεῖ πατρί, πάντων ἂν οὗτος κατεφρόνησε τῶν θεῶν, gnomisch, vgl. Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι, οἵ κε τάχιστα ἔκριναν νεῖκος σ 263), A'phoSoph. $58^{?}$, Pl. Prot. 327^{c} (ὅτου ἔτυχεν ὁ υἱὸς εὐφυέστατος γενόμενος, οὗτος ἂν ηὐξήθη), Ly. 7_{12}, 20_{9}, De. 54_{4}, A. o 1353^{b}_{28}, Paus. 2·1_{4}, cf. ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάιος εἶναι Ar. R. 1022. ββ] εἰ c. opt., εἰ δὲ ὁ ποταμός τι παρέλοιτο, ἐλθὼν ἂν ἐσήμαινε Hdt. 2_{109}, εἰ δέ που πέσοιεν, τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν Ar. Eq. 572, cf. Pax 213 (εἰ ὑπερβάλοιντο, ἔλεγον ἂν ταδί), Pl. 1011.., Th. 7_{71} (εἰ μέν τινες ἴδοιεν τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησαν ἄν), X. an. 1·9_{19}, Cyr. 1·6_{40}.., Is. 15_{124} (εἰ τύχοι προσορμισθείς, οὐκ ἂν ἀφῆκεν, ἀλλ' εἶχεν ἐπιμέλειαν), Teles 41_{7}. γγ] Zeitsätze, ὅτε δ' αὖ μὴ κάρτα κατατείνοιμι τὸν ἄνθρωπον, ὁ μὲν ἀσκὸς ἐκυρτοῦτο ἂν ὑπὸ τῆς φύσης, ὁ δὲ ἄνθρωπος μᾶλλον ἐλορδαίνετο Hipp. ἀέ 47, τότε, ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος ἔθυσεν σωθείς, ὁ δέ τις ἂν δίκην ἀποφυγών, ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις Ar. Pl. 1179, cf. N. 1402 (ὅτε προσεῖχον); ὁπότε ὑφέλοι', ἐγώ σ' ἂν λανθάνειν ἐποίουν ἀεί Pl. 1140, cf. Av. 506, X. Cyr. 7·$1_{10, 14}$, Ar'd. 32_{12}; ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν Ar. R. 924. δδ] durch ptc. ersetzt, μετὰ τοὺς πολιτικοὺς ᾖα ἐπὶ τοὺς ποιητάς· ἀναλαμβάνων οὖν τὰ ποιήματα διηρώτων ἂν αὐτούς, τί λέγοιεν Pl. ap. 22^{b}, οὐδεὶς διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν τῇ πόλει, ἀλλ' ὁ μὲν γράφων οὐκ ἂν ἐπρέσβευσεν, ὁ δὲ πρεσβεύων οὐκ ἂν ἔγραψεν De. 18_{219}. εε] vermischte Fälle zs., ὅσοι ἔσκον ἐπίγαμοι, οἱ δ' ἂν χρήματα ἐλάμβανον· ὡς γὰρ δὴ διεξέλθοι ὁ κῆρυξ, ἀνίστη ἂν τὴν ἀμορφεστάτην· τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο ἀπὸ τῶν εὐειδέων Hdt. 1_{196}, ὅ μοι βάλοι ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν εἰλυόμην ἐξέλκων πόδα πρὸς τοῦτ' ἄν· εἰ δ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν, ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις ἔφην' ἄφαντον φῶς So. Ph. 290, εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον· μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον· κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι κἀγὼ λαβὼν θύραζε ἐξέφερον ἄν Ar. N. 1382; b. πολλάκις, dies verstärkend, κᾆτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ' ἡμᾶς, ἀλλ' ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν οὖσαι ἠκούσαμεν ἄν Ar. L. 511. b. auf den Nbsatz überspringend, meist b. Relativsatz (vgl. ὅττι κε χερσὶ λάβεσκεν, ἀείδελα πάντα τίθεσκεν Hes. f. 112, cf. X 370 vl.), διεφύλαξε τὴν πόλιν, ὅπου μὲν παντὶ πλέον ἂν εἶχον οἱ πολέμιοι, οὐκ ἐξάγων, ὅπου δὲ οἱ πολῖται πλέον ἕξειν ἔμελλον, εὐρώστως παρατεταγμένος X. Ag. 2_{24}, δεῖ ἐκεῖν' ὁρᾶν, ὅτι ὅντιν' ἂν ἐποιήσατε κύριον, οὗτος τῶν ἴσων αἴτιος ἂν ἦν κακῶν De. 19_{29}, cf. Luc. dmort. 9_{2} (μακάριος ἦν, ὅντινα ἂν καὶ μόνον προσέβλεψα), μόνοις ἐξιστάμενος, ὁπόσοι ἂν ἐδόκουν διαμαρτάνειν Demon. 10, ὃν δ' ἂν εὗρε, ἀνῄρει Palaeph. 4, cf. 42.., Ios. 8_{162}, Pallad. Laus. 1035^{a}; ὡς ἂν αἱ παρθένοι γενοίατο ὡραῖαι, ταύτας ἐσάγεσκον (s. 453_{50}) Hdt. 1_{196}, ὡς δ' ἂν ἐδόκουν ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα εἰπεῖν, οὕτως εἴρηται Th. 1_{22}; πολλάκις ἐπανήγαγεν ἂν τὸ κέρας· ἐπεὶ δ' ἐπιστρέψας ἂν ἀπὸ σημείου ἀφίει ἀνθαμιλλᾶσθαι εἰς τὴν γῆν, μέγα δὴ νικητήριον ἦν τὸ πρώτους ἀριστῆσαι X. He. 6·2_{28}, cf. (φασὶν αὐτόν), ἐπεὶ κατηναλώκει πάσας ἰδέας ἂν θηρίων, αὖθις αὖ πενίᾳ μορφῆς ἐπεισάκτου Πρωτέα γενέσθαι Luc. Demosth. 24; dieser Brauch bes. LXX, NT, ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἂν ἔστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον LXX Num. 9_{17}, cf. (οὗ ἄν) 1 Rg. 14_{47}, Ez. 1_{20}.., ὁπότε ἐὰν (s. Sp 471_{9}) εἰσεπορεύοντο, ἀπέθνῃσκον ὑπὸ νύκτα Tob. 7_{11}, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο ubi primum Gen. 6_{4}, ὡς (= ὅπως) ἄν τις ἔστηκε, καὶ διάχυσιν ἐποίει Ar'eas 78, cf. NT

1 Cor. 12$_{2}$, ὅπου ἐὰν εἰσεπορεύετο, ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ ὅσοι ἂν ἥψαντο, ἐσῴζοντο Mc. 6$_{56}$, καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν Act. 2$_{45}$, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν Mc. 3$_{11}$ usw., s. noch 472$_{13}$; — [unsicher d. opt.: ὅ τι γὰρ ἂν λάβοι (vl. γὰρ λ.), καλῶς ἀπεδίδου X. Cyr. 8·3$_{38}$, ὅσους μὲν ἂν αἰσθάνοιτο (vl. μὲν αἰσθ. u. μὲν (δὴ) ᾐσθάνετο) ἐπιόρκους, ἐφοβεῖτο an. 2·6$_{25}$; aber τῶν ἀμφισβητήσεων ἤρχοντο, ἐπειδὰν τὴν εἰκόνα ὁ ἀρχιδικαστὴς πρόθοιτο Dd. 1$_{75}$, cf. Luc. asin. 21] —.

III. Irrealis, Bdggssätze der Nichtwirklichkeit m. od. ohne Vordersatz

*A. c. opt., der Ggwart, εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί, ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην (folgt ἀλλ' ἦ τοι ἐγὼ μενέω) Ψ 275 (Übergang aus dem Wunschsatz: 'wenn doch ..! dann könnte ich' in den Bdggssatz); der Vrgheit, verkürzt, δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσι ἀνάσσεις· ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο (ἀντὶ τοῦ ἐλωβήσω A) A 232, πάντως οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ (par. οὐκ ἄν μ' ἐκώλυσαν) Θ 451 nb. οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον 455; (ἀπεκρίθη) εἰ ἐβιάσατο τοὺς πολεμίους, ἴσως ἂν δύναιντο καὶ πταῖσαι Dd. 15$_{33}$ (andere Fälle Sp. 453$_{46}$).

*B. c. indic., v. der Ggwart impf., v. der Vrgheit aor. (u. ppf., s. *C), auch impf. (bei fortdauernder Handlung od. entsprechend dem praes. hist., zB. οὐκ ἂν ἐδύναντο ἀνελέσθαι, εἰ μὴ ἐπεκράτουν hätten nicht gekonnt X. He. 6·4$_{13}$, s. auch 455$_{62}$)

1. Bdggssätze m. Vordersatz a. unabhängig α] εἰ c. impf., ἄν c. impf., εἰ ἦν, εἰκὸς ἂν ἦν· νῦν δ' οὐκ ἔστιν Thgn. 907, εἰ ἐφθείροντο, οὐκέτ' ἂν ἦσαν Emp. 17$_{31}$, cf. No. ο 92, εἰ μὴ ἥλιος ἦν, ἕνεκα τῶν ἄλλων ἄστρων εὐφρόνη ἂν ἦν Hclt. 99, cf. 23, Anaxag. 12, Meliss. 7, Democr. 245, εἰ μὴ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο Hdt. 1$_{4}$, cf. 2$_{22}$.., Hipp. ἀἰ 9 (εἰ ἦν, εὐπετὲς ἂν ἦν), ἀ 25 (οὐ μέντοιγε ἂν ἔγραφον, εἰ μὴ ᾔδειν).., Ae. A. 1396 (εἰ δ' ἦν, τῷδ' ἂν δικαίως ἦν).., Eu. S. 200 (εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει).., Th. 1$_{9}$ (οὐκ ἂν νήσων ἐκράτει, εἰ μὴ ναυτικὸν εἶχε), 122 (εἰ μὴ ἦσαν διαφοραί, οἰστὸν ἂν ἦν).., X. Cyr. 8·3$_{32}$ (ἀλλὰ πλουσιωτέρῳ ἄν, εἰ ἐσωφρόνεις, ἢ ἐμοὶ ἐδίδους· νῦν δὲ κἀγὼ δέξομαι).., Pl. Gg. 516^{e} (εἰ ἦσαν ἄνδρες ἀγαθοί, οὐκ ἂν ταῦτα ἔπασχον).., anIambl. 5$_{1}$, Redn. (Gorg. Hel. 11, P. 3 usw.); Sp. zB. Pol. 9$_{14}$.., Teles 24$_{3}$, Str. 645, Phld. μ 93$_{27}$, Gem. 8$_{46}$, Arr. diss. 3·1$_{30}$ (τίνι ἂν ἐκοσμοῦ, εἰ πάντες ἦσαν γυναῖκες;) usw., NT Lc. 7$_{39}$ (εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἄν). β] εἰ c. aor., ἄν c. aor., εἰ ἐφύλαξεν, ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε Π 687 (noch in 2 Sätze zerlegbar: εἰ ἐφ.! ἦ τ' ἂν ὑπ.), εἰ δέ κε μὴ ἥψασθε, ἦ τ' ἂν ἐπιπροέηκα ApRh. 3$_{378}$, οὐδ' ἄν πω ἐρρήξαντο, εἰ μὴ υἱὸν ἑὸν Ζεὺς ὦρσεν M 290, cf. Σ 397, QS 3$_{445}$; εἰ προεπύθοντο, διέφθειραν ἄν· νῦν δέ.. Hdt. 1$_{191}$, cf. Ctes. 58 (τῶν δεσμῶν ἂν ἀφῆκεν, εἰ μὴ ἀνέπεισε), Pl. rp. 337^{b} (εἴ σοι εἶπεν, τί ἂν αὐτῷ εἶπες;), Redn. (εἰ μὴ ᾤχετο φεύγων, ἀλλ' ἐτόλμησε μεῖναι, ἀπώλοντ' ἂν ἅπαντες A'pho 5$_{69}$) usw., ἀπωλόμεθ' ἄν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα (Themistocl. b.) Teles 22$_{14}$, auch LXX (εἰ εὗρον χάριν, οἰωνισάμην ἄν Gen. 30$_{27}$), NT (εἰ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν ἐσταύρωσαν 1 Cor. 2$_{8}$), Lond. II 278 [346^{p}]; vermischt zB. εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν τῷ Μήδῳ, οὐδὲν ἂν ἔδει ναυμαχεῖν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν ἂν προσεχώρησε τὰ πράγματα Th. 1$_{74}$, vgl. οὐκ ἂν ἡσυχίαν ἦγεν, ἀλλὰ δίκην ἔλαχεν, εἰ ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίουν De. 29$_{16}$. γ] εἰ c. impf., ἄν c. aor. (seltner), εἰ τάδ' ᾔδεα (als impf.), οὐκ ἂν ὑπεξέφυγεν Θ 369, εἰ ἤθελον, πολλῶν ἂν ἐχηρώθη πόλις Solo b. A. Ἀθ 12$_{4}$, cf. Thgn. 436; οὔτ' ἂν εὑρέθη ἡ τέχνη οὔτ' ἂν ἐζητήθη, εἰ.. συνέφερεν Hipp. ἀἰ 3, cf. X. Cyr. 4·6$_{6}$ (εἰ ἔζη, οὐκ ἄν ποτε ἦλθον), A'pho 5$_{62}$ (εἰ καὶ ὡς μάλιστα ἐβούλετο, ἐγώ ποτ' ἂν ἐπείσθην;) Ly. 7$_{15}$ usw., LXX Iudic. 13$_{23}$ (εἰ ἤθελεν, οὐκ ἂν ἔλαβεν). δ] εἰ c. aor., ἄν c. impf. (noch seltner), οὐδ' ἄν πω χάζοντο Ἀχαιοί, εἰ μὴ Ἀλέξανδρος παῦσεν Μαχάονα Λ 504, cf. ApRh. 1$_{862}$, No. ο 100, εἰ ἔδωκε, πολλοὺς ἂν ἔφερον Thgn. 434, cf. 455; Ae. Ch. 351^{l} (εἰ κατηναρίσθης, πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον) usw., ἐθαύμαζον ἄν, εἰ μὴ σφόδρα ἐδόξατε χαλεποὶ γεγονέναι IG XII 3·174$_{27}$ [Reskr. 5^{a}], vgl. noch αα] im Nachsatz, εἰ ἀπέφαινον, εἰκότως ἂν ἐπεχείρουν Is. 4$_{139}$, ἄλλως οὐκ ἂν ἔγραψεν, εἰ μὴ ἐπελέξατο Paus. 10·25$_{6}$, cf. Corn. th. 6, εἰ μὴ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρεψάμην LXX Gen. 43$_{10}$, cf. Num. 22$_{29}$ u. Sp. 458$_{43}$, εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν ἀπέκτεινα ἄν 53, εἰ ἐπάταξας πεντάκις, τότε ἂν ἐπάταξας ἕως συντελείας 4 Rg. 13$_{19}$, cf. Ps. 118$_{92}$, εἰ ἐγένοντο, πάλαι ἂν μετενόησαν NT Mt. 11$_{21}$, cf. Lond. II 280 [351^{p}] u. Sp. 457$_{30, 65}$; als ptc. ἥδιστα ἂν δεξαμένων, εἰ μὴ ἐπεγεννήθη Prien. 105$_{8}$ [Reskr. 9^{a}]; ἄν fehlt oft, bes. in erhobener, anschaulicher Rede (zB. οὐδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ' εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα· δίκην γὰρ ἀξίαν ἐλάμβανεν der hatte seine Strafe Eu. B. 1312, s. Kühn.-Gerth I 215), ferner bei ἔδει, ἐχρῆν (in Bdtg 'dann war nötig', aber in Bdgg zB. εἰ νῦν τοσοῦτος φόβος περιέστη, τί ἄν, εἴ που τῆς χώρας τὸ πάθος συνέβη, προσδοκῆσαι χρῆν; De. 18$_{195}$, ἐνθυμουμένους, ὅτι οὐδὲν ἂν ἔδει δίδοσθαι ἀπολογίαν, εἴπερ οἷόν τε ἦν ἐψηφίσθαι τὰ δίκαια Is. 15$_{17}$, εἰ ἀπέχρη, οὐδὲν ἂν προσέδει· ἀλλ' οὐκ ἀπέχρη De. 21$_{35}$), auch b. ἀνάγκη ἦν (AlAphr. αι 93$_{14}$), ἀναγκαῖον ἦν (Pol. 1$_{1}$), καθῆκον ἦν (Dd. 1$_{38}$), ἀδύνατον ἦν (39), ἀπήρκει (Arr. diss. 1·16$_{7}$), ἔμελλεν [BU 845, II^{p}], s. d.; allg. fehlt ἄν hfg in der Überl. der Sp. (auch No. ο 74: εἰ εἴχετε, ὑμέας ἐταρίζετο), AlAphr. τι 124$_{17}$.., schEu. T. 36, 931, 1244, schSo. Ai. 342.., Adam. dial. 26$_{22}$.., Callin. vHyp. 98$_{4}$ usw. ββ] im Vordersatz, ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς, εἴπερ ἀπήμων ἦλθε ε 39, cf. Hdt. 9$_{113}$ (εἴπ. ἔφθη), Luc. sol. 2, εἴπερ ἔσθενον, ἔδρων ἄν So. E. 605, cf. Eu. Ion 354, Ar'x. 31, Phld. ρ I 4, an. Lond. 22$_{40}$, Dd. 1$_{39}$, Lib. decl. 1$_{7}$, εἴπερ ἐπεζεύχθη, κἂν πάντως ῥῆμα ἐπεφέρετο ApD. scr. 41$_{19}$, s. noch 455$_{17}$; Μιλτιάδην ἐμβαλεῖν ἐψηφίσαντο, καὶ εἰ μὴ διὰ τὸν πρύτανιν, ἐνέπεσεν ἄν Pl. Gg. 516^{e}, cf. Ar. V. 558, HellOxy. 14$_{2}$, Is. 5$_{92}$, LXX Iob 42$_{8}$ (εἰ μὴ δι' αὐτόν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς, vgl. εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη ἐστίν, τότε ἂν ἀπωλόμην Ps. 118$_{92}$); οὐ γὰρ ἄν ποτε ἐξηῦρον τὰ μετέωρα πράγματα, εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα Ar. N. 227; οὐκ ἂν ταῦρος ἄλλος ἔπλευσεν τὴν θάλασσαν, εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος Anacr't. 54$_{7}$, ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν, εἴπερ τις ἄλλος Ar. Ec. 79; praes. οὐδ' ἂν ὁ θεῖος ἠθέλησεν ἂν μαρτυρῆσαι ψευδῆ μαρτυρίαν, εἴπερ ξένον ὄντα τοῦτον εἰσποιοῦμεν ἀδελφόν Isae. 12$_{6}$, εἰ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι, οὐκ ἄν με εἶδες Par. 47 [153^{a}], εἰ ἔχετε πίστιν, ἐλέγετε ἄν NT Lc. 17$_{6}$, εἰ ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἀνατέλλουσιν, συμφανὲς ἂν ὑπῆρχεν Papp. 6$_{53}$; mehrere Vordersätze, ὥσπερ ἄν, εἰ τῷ ὄντι ξένος ἐτύγχανον ὤν, συνεγιγνώσκετε ἄν μοι, εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ φωνῇ τε καὶ τῷ τρόπῳ ἔλεγον, ἐν οἷσπερ ἐτεθράμμην Pl. ap. 17^{d}, cf. Is. 15$_{33}$ (εἰ γάρ τις ἦν ἠδικημένος, εἰ καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν εἶχεν, οὐκ ἂν ἠμέλησε τοῦ καιροῦ), Ar'd. 25$_{33}$. Negation immer μή, aber εἰ οὖν οὐ πολλοὶ (= ὀλίγοι) ἦσαν, καθ' ἕκαστον ἂν ἠκούετε· νῦν δὲ συλλήβδην περὶ πάντων Ly. 13$_{62}$. b. abhängig α] Relativsatz, δόντες πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς, εἴ περ ἀπήμων ἦλθε ε 39, κινδύνων, οἷος περιέστησεν ἂν αὐτούς, εἰ τὸ Σικελικὸν προσέλαβον Th. 8$_{2}$; τοῦ καιροῦ διαμαρτών, ἐν ᾧ διατρέχων οὐκ ἂν ἐπλήγη A'pho 3β$_{8}$, τὴν ὠφελίην οὐ δύναμαι πυθέσθαι, ἥτις ἂν ἦν βασιλέος ἐπικρατέοντος τῆς θαλάσσης Hdt. 7$_{139}$, περὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων ἐνομοθέτησεν, ὧν μὴ διαταχθέντων οὐκ ἂν οἷοί τ' ἦμεν οἰκεῖν μετ' ἀλλήλων Is. 15$_{255}$; ἔστιν οὖν ὅπως ταῦτ' ἄν, ἐκεῖνα προειρηκώς, ὁ αὐτὸς ἀνὴρ μὴ διαφθαρεὶς ἐτόλμησεν εἰπεῖν; De. 19$_{308}$, εἰ μὴ διώρισεν, οὐκ οἶδ' ὅποι προῆλθεν ἂν ἡ τουτουὶ τόλμα 42$_{1}$, ἐρωτηθεὶς πότερον ἐπιτροπευθεὶς ἀπεδέξατ' ἂν τὸν λόγον ἢ τἀρχαῖα ἂν ἀπολαβεῖν ἠξίου 27$_{50}$. β] ὅτι usw., δῆλα γὰρ δή, ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο Hdt. 1$_{4}$, cf. De. 27$_{55}$ (δῆλον ὅτι); Ἀμπρακίαν οἶδα ὅτι, εἰ ἐβουλήθησαν, αὐτοβοεὶ ἂν εἷλον Th. 3$_{113}$, cf. De. 18$_{174}$; Λυκοῦργον καταμεμάθηκας, ὅτι οὐδὲν ἂν διάφορον τὴν Σπάρτην ἐποίησεν, εἰ μὴ τὸ πείθεσθαι ἐνειργάσατο αὐτῇ X. m. 4·4$_{15}$; ὁ λόγος αἰτίαν ἂν παράσχοι, ὡς, εἰ ἐλέχθη, σωτήριος ἂν ἦν Th. 3$_{53}$; **ὥσπερ ἄν, εἰ** ἐτύγχανεν δημιουργός, ἀπεκρίνετο ἂν δήπου Pl. Gg. 447^{d}, cf. Prot. 311^{b}, verkürzt zB. τὸν αὐτὸν τρόπον ἄν τις ὑπέλαβε τοῦθ', ὥσπερ ἄν (sc. ὑπέλαβε), εἰ υἱὸς γνήσιος διῴκει τι De. 9$_{30}$, vgl. Arr. diss. 2·5$_{24}$ u. Sp. 473$_{2}$, ὥστε φεύγειν, **ὡς ἂν εἰ** ἐξ ἀδοκήτου προσέπεσε Str. 293, cf. 97, ἐκεῖνα δοκεῖ λέγεσθαι, ὡς ἄν τις ἔφη .. Chrys. II 90; ὥστε, εἰ μὴ εὔνους ἦν, οὐκ ἂν ἐπέστελλεν Ly. 20$_{27}$.

γ] inf., εἰ συνεπελάβετο, δοθῆναι ἄν οἱ (sc. ἀποδεικνῦσι) Hdt. 5^{45}, ἐμοὶ οὐδ' ἂν ζητῆσαι ἰητρικὴν δοκεῖ οὐδείς, εἰ .. ἥρμοζεν Hipp. ἀέ 5, οὐ μέντοι ἐπὶ πολύ γ' ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι, εἰ μὴ ὁ πόλεμος κατέστη Th. 3^{11}, τοὺς στρατηγοὺς ἐπητιάσαντο· ἐνόμιζον γὰρ ἂν κρατῆσαι, εἰ ἐβούλοντο ^{70}, cf. 5^{7}, ἀπεκρίνατο πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον, εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε 4^{104}, cf. ^{40}, Epic. b. DL 10^{58}, Phld. ρ I32, Ag'rchid. 21, Phlp. Φ 623^{12}, Ar'd. 32^{19}; ὥστε μηδ' εἰ μετέπεμψαν, ἔτι ὁμοίως ἂν ὠφελεῖν Th. 7^{42}. δ] ptc., διὰ τοῦτο οὐ μάλα ἐκπίπτει τὰ ὑπόμυξα, ἐκπίπτοντα ἄν, εἰ μή τι ὑπεγίνετο Hipp. ἀέ 8; παρασχὸν ἂν αὐτῷ πᾶν, εἴ τινος ἐδεῖτο, παρ' ἑκόντων εὑρίσκεσθαι, κάλλιον ἠξίωσε βίαν προσφέρων λαμβάνειν DH 1^{58}, εἰ ἀπήχθεσθε, ὥσπερ ἡμεῖς, εὖ ἴσμεν μὴ ἂν ἧσσον ἡμᾶς λυπηροὺς γενομένους Th. 1^{76}. ε] ſtatt εἰ c. indic. αα] ptc., κέντρον ἄλλος λαβὼν οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον Solo b. A. 'Aθ 12^{4}, οὕνεκεν οὐκ ἂν ἀτελεύτητον τὸ ἐόν· ἔστι γὰρ οὐκ ἐπιδευές, ἐὸν (sc. ἀτελ.) δ' ἂν παντὸς ἐδεῖτο Parm. 8^{33}, μολὼν κάλλιον ἂν ἐνόστησ' ἀντιπάλων Pi. N. 11^{36}, οὐδεὶς ἂν οὕτως ἠδύτατα κακὸς γεγὼς So. f. 103, ὑμεῖς ἂν θεοῖς ὄντες φίλοι ὕδωρ ἂν εἴχετε Ar. Av. 1592. cf. Ec. 1086, μόλις γὰρ ἂν πόλει ὁμοίᾳ παροικοῦντες ἐτυγχάνετε τούτου Th. 1^{73}, cf. 7^{18}, X. conv. 1^{8}, A'pho 2α^{4}, Ly. 7^{32}, Arr. diss. 3·24^{68}, Str. 39 (τὴν Ἰνδικὴν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος· εἰδὼς δὲ ἐμέμνητο ἄν), μὴ ἔσχηκὼς ἐξέκλησα ἄν Gl. III 649, cf. MarcA. 6^{30}, οὐκ ἂν προήχθη μὴ οὐχὶ καρωθεὶς ClA. pd. 2^{81}; πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν So. An. 909, ἐμέο δ' ἂν ἐόντος ἐν Ἰωνίῃ οὐδεμίη πόλις ὑπεκίνησε Hdt. 5^{106}, μὴ ὄντων ἡμῖν ἀντιπάλων δεινὸν ἂν ἦν Th. 1^{143}, cf. ^{73}, A'pho 3δ^{5}, Chrys. II 893, MaxT. 1^{5} (πάλαι γὰρ ἂν οὐκ οὔσης ἐλπίδος καὶ ὁ χρηματιστὴς ἐπαύσατο). ββ] Relativſatz, ὁπότερα τούτων ἐποίησεν, οὐδενὸς ἂν ἧττον πλούσιοι ἦσαν Ly. 32^{23}; ὅπου ὁ μηδ' ἀκηκοὼς μηδὲν φλαῦρον εἰς ἀγῶνά με κατέστησεν, ἢ που σφόδρ' ἂν οἱ κακῶς πεπονθότες ἐπειρῶντ' ἂν δίκην λαμβάνειν Is. 15^{33}. γγ] Καρχηδόνιοι γάρ, κἂν πολέμῳ κρατήσωσι, οὐκ ἂν ἐκώλυσαν ἡμᾶς διοικεῖν Dd. 14^{65}.

2. Bdggsſätze ohne Dorderſatz (die Bdgg nur angedeutet oder ganz fehlend, vgl. dazu auch den fortgeführten Nachſatz, ZB. εἰ .., προδοθέντες ἂν ἐμουνώθησαν, μουνωθέντες δὲ ἂν ἀπέθανον· ἢ ταῦτα ἂν ἔπαθον ἢ ὁμολογίᾳ ἂν ἐχρήσαντο· καὶ οὕτω ἂν ἡ Ἑλλὰς ἐγίνετο ὑπὸ Πέρσῃσι Hdt. 7^{139}, εἰ μὴ ᾤχετο, ἀπώλοντο ἂν ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾤετο τὸν παῖδα τολμῆσαί ποτε τοῦτο A'pho 5^{89}, οὐ γὰρ ἂν ἦψατ' αὐτῶν παρόντων ἡμῶν [= εἰ ἡμεῖς παρῆμεν], ἢ οὐκ ἂν ὠρκίζομεν αὐτόν. ὥστε τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει καὶ οὐκ ἂν ἀμφότερα εἶχε, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὰ χωρία De. 18^{30}, εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἂν ἐφερέτην· κἄπειτα κἀκεῖνοι ἴσως ἂν ἡμφισβήτουν· κἀμοὶ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν ἦν λόγος, σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες; Antisth. Od. 11, ἡδέως ἂν ὑμῶν πυθοίμην, τίν' ἂν ποτε γνώμην εἴχετε, εἰ πλέων ᾐχόμην. ἆρ' οὐκ ἂν ὠργίζεσθε καὶ ἠγεῖσθε ἂν ἀδικεῖν με; εἰ τοίνυν ἂν τότε ὠργίζεσθε, πῶς οὐχὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς εἰσπρᾶξαι τὰ ἀναλώματα; De. 50^{67}, εἰ κλέπται εἰσῆλθον, ποῦ ἂν ἀπερρίφης; οὐκ ἂν ἐκλεψαν τὰ ἱκανά; LXX Ob. 1^{5}, cf. Is. 48^{18}); die Grenze gegen den Potent. der Drgheit nicht ſcharf zu ziehen, vgl. ZB. 458^{7} a. Hauptſätze; die Bdgg iſt α] aus dem Dorhergehenden zu entnehmen, ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα ἀγόρευες (sc. εἰ κατέφθισο) β 184, Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἀάτας ἀνδρεσσι δίδοισθα· οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν Ἀτρεΐδης ὦρινε, οὐδέ κε κούρην ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος Τ 271, ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν Ἡρακλῆς σκύταλον τίναξε (sc. μὴ ὑπὸ Διὸς τοιοῦτος γεγονώς sch.); Pi. O. 9^{30}, χαλεπὸν θεῶν παρατρέψαι νόον· καὶ γὰρ ἂν Οἰνεὺς παῦσεν χόλον Ἀρτέμιδος Ba. 5^{97}, Μαρδονίῳ τὰ σφάγια οὐ δύναται καταθύμια γενέσθαι· πάλαι γὰρ ἂν ἐμάχεσθε Hdt. 9^{45}, σὲ θεοὶ ἐπορῶσι· οὐ γὰρ ἂν κοτε ἓς τοσοῦτο τύχης ἀπίκευ 1^{124}, cf. 2^{134}.., οὔ τοι κυρήσεις μεῖον ἀξίας (sc. διὰ ταύτην τὴν κακὴν ἀγγελίαν)· ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν Ae. Ch. 709, ἐπειδὴ μάχῃ ἐκράτησαν (δῆλον δέ· τὸ γὰρ ἔρυμα οὐκ ἂν ἐτειχίσαντο),.. Th. 1^{11}, cf. 3^{59}, Pl. Phdo 91^{b} (ἡ δὲ ἀγνοιά μοι οὐ συνδιατελεῖ· κακὸν γὰρ ἂν ἦν).., A'pho 2γ^{6}, Ly. 1^{40} uſw., DH 4^{47}, Str. 2 (τὰ περὶ τοὺς τόπους ἐσπούδασεν Ὅμηρος· οὐ γὰρ ἂν μέχρι τῶν ἐσχάτων ἀφίκετο).., Paus. 1·9^{7}, Hclt. qH. 9 uſw., ἵνα τί συνήντησαν; νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα LXX Iob 3^{13}, διὰ τί οὐκ ἔδυκας; κἀγὼ ἂν αὐτὸ ἔπραξα NT Lc. 17^{23}. β] aus dem Satze ſelbſt, wie πλήθους ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι (= εἰ κατὰ τὸ πλῆθος ἐκρίνετο) βαρβάρους νικῆσαι Ae. Pe. 337, ἄλλως γὰρ ἔγωγε οὐκ ἂν ἧια Hdt. 1^{42}. γ] im Folgenden erklärt, ZB. ἡδέως ἂν τούτῳ ἔτι διελεγόμην· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐθέλεις συνδιαπεράναι τὸν λόγον, ἐμοῦ ἐπιλαμβάνου Pl. Gg. 506^{b}, ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς ἂν ἀπελογεῖτο· ἐπεὶ δὲ τάδ' ἀκινδυνότερον ἔδοξεν εἶναι .. A'pho 4δ^{1}. b. Nbſätze, οἳ δ' ἔλαχον, τοὺς ἂν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι (sc. εἰ ἐμὲ ἑλέσθαι ἔδει) ι 334, κατήλπιζε εὐπετέως κρατήσειν, τάπερ ἂν καὶ ἦν unb dazu wäre es unter andern Umſtänden gekommen Hdt. 8^{136}, ἐμοῦ προκαλουμένου οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἑλδεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ δίκαιον, ἐὸ εἰδότες, ὅτι οὐκ ἂν τούτοις κατ' ἐμοῦ ἔλεγχος ἐγίνετο οὗτος, ἀλλ' ἐμοὶ κατὰ τούτων A'pho 6^{24}; οὐ γάρ τί σ' ἤδη μᾶρα φωνήσοντ', ἐπεὶ σχολῇ σ' ἂν οἴκους ἐστειλάμην So. OR 434 u. ſo oft nach ἐπεί (An. 390, Th. 2^{90}, X. Cyr. 2·2^{21}, Hds 4^{15} [οὐ γάρ τι πολλὸν ἀντλεῦμεν, ἐπεὶ τάχ' ἂν βοῦν ἴητρα ἐποιεύμεσθα].., Epict. ench. 5), ſ. b.; ὥστε οὐδὲ ἐπὶ τεσσάρων ἀσπίδων ἂν ἡ πάροδος ἐγένετο Arr. an. 1·5^{12}; ὅπερ ἔσχε μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν πορθεῖν ἀδυνάτων ἂν ὄντων (sc. εἰ ἐπόρθει) Th. 1^{73}, cf. 3^{32}, ἃς (νήσους) ὑπέσχετο δώσειν οὐκ ἂν τάς γε μὴ προσηκούσας αὐτῷ ὑποσχόμενος Str. 359.

*c. Bdggsſätze c. ppf. (u. inf. pf.) beim Irrealis der Drgheit a. im Nachſatz, ZB. εἰ ἐπέσπετο, διείργαστο ἂν τὰ πρήγματα Hdt. 7^{10}, εἰ ἐγὼ πάλαι ἐπεχείρησα, πάλαι ἂν ἀπολώλη καὶ οὗτ' ἂν ὑμᾶς ὠφελήκη οὐδὲν οὔτ' ἂν ἐμαυτόν Pl. ap. 31^{e}, cf. A'pho 4β^{3} (εἰ ἀπέθανεν, δικαίως ἂν ἐτεθνήκει), Andoc. 1^{93}, De. 21^{21}, Epic. b. DL 10^{39}, Erot. 30^{11} Kl., AlAphr. τι 72^{18}, NT Ioh. 2^{19}, Philogel. 28 (εἰ τὸ ἱμάτιον ἐπίασεν, ἐσχισμένον ἂν ἦν); εἰ μία (ψῆφος) μετέπεσεν, ὑπερῴριστ' ἂν ἡ ἀπέθανεν Aesch. 3^{252}, εἰ μὴ ἡ βουλὴ ἐπεζήτησε, ἐξήρπαστ' ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ ἐξεπέμπετ' ἂν ὑπὸ τουτουί De. 18^{123}; καλῶς ἂν ἐξειρητό σοι, εἰ μὴ 'κύρει ζῶσα· νῦν δ' ἐπεί .. So. OR 984, cf. Ly. 7^{20} (εἰ ἐχθρὸς ἦν, ἧσθα ἂν τετιμωρημένος), De. 3^{14} (εἰ αὐτάρκη ἦν τὰ ψηφίσματα, οὔτ' ἂν ὑμεῖς οὐδὲν ἐπράττετε τούτων οὔτε Φίλιππος τοσοῦτον ὑβρίκει χρόνον), 19^{178}.., Epic. b. DL 10^{64} (εἰλήφει ἄν, εἰ μὴ ἐστεγάζετο), Hib. I 73 [243^{a}]; abhängig ὃ εἰ ἀπεκρίνω, ἱκανῶς ἂν ἤδη ἐμεμαθήκη Pl. Eu'phro 14^{e}, εἰπεῖν ἐκέλευον ὅτι καὶ σφεῖς, εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Ἀργείους ξυμμάχους πεποιῆσθαι Th. 5^{46}, καὶ αὐτοῦ δ' ἂν ἀκηκοέναι (sc. δοκεῖ), εἰ μὴ τὰ τῶν χρόνων ἐμάχετο DL 9^{38}, cf. 6^{94}, ἀπωμοσάμην μὴ ἔχειν ἀργύριον· εἰ δὲ μή, δεδωκέναι ἂν Dio 7^{21}; οὗ ἡ πόλις ἐλάμβανεν ἂν δίκην, εἴ τι ἠδίκητο A'pho 6^{10}. b. im Dorderſatz, πῶς ἄν, εἰ μὴ πεπορισμένον τε ἦν καὶ ἐπηγγέλκειν, εὐθὺς ἂν ἀπέλαβον; De. 47^{66}, cf. DL 6^{23} (εἴπερ Ἀλέξανδρος μὴ ἐγεγόνειν, ἠθέλησα ἂν Διογένης γενέσθαι), LXX 4 Mc. 6^{22} (εἰ ἐκεκρατήκει, τούτοις ἂν ἀπεδόμην), Iob 4^{12}.., NT Mt. 12^{7} (εἰ ἐγνώκειτε, οὐκ ἂν κατεδικάσατε); abhängig, καί μοι δοκεῖ, εἰ μὴ ἐωράκη, ἄφωνος ἂν γενέσθαι Pl. rp. 335^{d}, cf. Iambl. vP. 31, Phlp. Φ 310^{11}. c. beides (m. ppf. = impf. τῶν ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο, εἴ τι γεγράφει(ι) De. 18^{79}, cf. ApCit. I6^{2}, Ξενοφῶν ἂν καὶ αὐτὸς ἐγεγράφει, εἰ μὴ ἐδεδίει ClA. pr. 71), εἴ μοι ἐναντίον εἰληλούθεις, οὐκ ἂν τοι κεχάροντο φίλοι QS 2^{339}, ἐγεγόνει ἄν, εἰ μὴ Ἄρης κεχρηματίκει Vett. 289^{22}, cf. ClA. pd. 2^{98} — [ohne ἄν: εἰ ἐπικεκρίκει, τί ἐγεγόνει; Arr. diss. 1·16^{20}] —. d. ohne Dorderſatz, (ὥστ' οὐκὶ δέος. μή σε φιλήσῃ) δεινὸν μεντἂν ἐπεπόνθη Ar. Ec. 650, τί οὐκ ἐπάταξας; καὶ ἐγὼ ἂν σοι δεδώκειν δέκα ἀργυρίου LXX 2 Rg. 18^{11}; διὰ τοὺς πολλοὺς τουτωνί ἐστὲ σῴοι, ἐπεὶ διά γε ὑμᾶς αὐτοὺς πάλαι ἂν ἀπωλλύμεθα De. 18^{49}.

*D. c. pſ., εἰ παρέης, οὐκ ἂν τέθνηκεν No. λ^{76}, εἴ τις ἤτησεν, δέδωκας (vl.-ώκεις) ἄν Acta Thomae 23; ſ. auch 450^{63}.

**B. Potentialis der Gegenwart, ἄν c. opt., kein formaler Unterſchied v. AI (451^{4}) u. III *A (455^{11}) — [c. coni. unſichere, meiſt durch Itazismus od. anders leicht erklärbare Fälle, wie τούτοις ὁ σπουδαῖος εὖ ἂν δύνηται χρήσασθαι A. ημ 1183^{b}^{29}. cf. φτ 815^{a}^{28}, αἴτινες οὐκ ἔχουσιν, ὅπερ ἂν περικαλύψῃ 823^{b}^{35}, cf. 826^{b}^{27} (αὐξηθῇ). 815^{b}^{25}

(κρίνωμεν), πῶς ἂν κατανοήσωμεν 821b29, ζητεῖτε πῶς ἂν μεταλάβητε Dd. 1425, οὐκ ἄν σοι διαλέξωμαι; Plut. 777b, οὐ γὰρ ἂν οὗτος ὄνομα θῆται DH 660; c. ind. praes. noch unsicherer, οὕτω γὰρ ἂν κατάδηλος γίνεται AlAphr. τι 12429, cf. τ 22126, τί γὰρ ἂν λαμβάνετε; Callisth. codLeid. 23, vgl. auch ποιοῖτε vl. -εῖτε X. Cyr. 3·324] —, überträgt die schlichte, objekt. Aussage des indic. praes. in eine gemilderte, zögernde, subjekt. Form, vgl. zB. Ἥφαιστ', οὔ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν οὐδ' ἂν ἐγώ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην Φ 358, cf. I 372; Negation οὐ (οὔτ' ἂν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν So. An. 686: potent. Satz durch einen Wunschs. abgelöst, ähnl. τίνα ἂν τρόπον μέγα δυναίμην καὶ μηδείς με ἀδικοῖ; Pl. Gg. 510d, vgl. τί οὖν οὐ σκοποῦμεν, πῶς ἂν αὐτῶν μὴ διαμαρτάνοιμεν; X. m. 3·110, cf. Th. 618, φυλάξας τὸν χειμῶνα ἐπιχειρεῖ, ἡνίκ' ἂν μὴ δυναίμεθα ἀφικέσθαι De. 431, οὓς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν ἀποστερήσειε, οὐκ ἐᾷ μεμνῆσθαι 19313; s. noch 46118, 38), praes. u. aor., meist ohne wesentlichen Unterschied [perf. s. 45951; aber perf. m. Präsensbdtg wie praes., s. zB. 45114]; b. Hom. ist ἄν noch nicht Regel, zB. ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι [vl. -σοι] γ 231, οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι, οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην Τ 321, sp. ist es unerläßlich, doch verschwindet es allmählich in der Volksspr. u. fehlt daher oft in Hss., bes. nachklass. Schriftst., zB. Dd. 36, 1332, ClA. pd. 125, 70, 245, 72, Phlstr. AT 345.., AlAphr. τι 428.., ApD.; Verwendung teils allein (I), teils in potent. Bdggssätzen (II).

I. ἄν in unbedingten Sätzen

***A. Hauptsätze** **1. einfache Aussagesätze**, Hom. bes. neg., ein Urteil abgebend **a.** ep. ion., κείνοισι δ' ἂν οὔ τις τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσι, μαχέοιτο möchte wohl (nach meiner Ansicht) Α 271, οὔ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ δῶρα· ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο Γ 66, οὐκ ἂν ἐγώ γε κατακτείνειν ἐθέλοιμι Τηλέμαχον π 400, cf. Θ 210 (οὐκ ἂν ἐγώ γ' ἐθ. Διὶ μάχεσθαι), Υ 134.. (Ba. 1641), οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ κλονέονται Ξ 58, οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἠέλιός περ 344, οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο Υ 247, ἦ τοι Ζηνὶ οὐκ ἄν τις ἐρίζοι δ 78, cf. τ 286.., οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν Sem. 780, οὔτ' ἂν ῥύσαιτο οὔτε κεν μεταδοῦν ἐθέλοι Thgn. 103, ψυχῆς πείρατα οὐκ ἂν ἐξεύροιο Hclt. 45; βουλοίμην ἂν ἐγώ γε οἴκαδε ἐλθέμεναι ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι γ 232, cf. ρ 186, σὲ δ' ἂν πολυεργὸς ἀροτρεὺς ἀλέγοι Nic. th. 4, cf. 258.., ApRh., καλῶς ἄν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι Anacr. 75. **b.** sonst, ἐκ δὲ χόλω τῶδε λαθοίμεθ' ἄν Alcae. Oxy. 12349 (unsicher), θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας Sim. 5, λάθα πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν Pi. O. 218, cf. 862.., Timoth. P. 133, ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος So. Ai. 186l, πρὸς βίαν οὐκ ἂν λάβοις Ph. 103, οὐκ ἂν δυναίμην Me. E. 282 usw.; Th. 181 (τάχ' ἄν τις θαρσοίη).., X. Cyr. 1·213 (ἐπειδὰν τὰ εἴκοσι ἔτη διατελέσωσι—εἴησαν δ' ἂν οὗτοι πλέον τι γεγονότες—ἐξέρχονται).., Pl., Redn. (zB. πολλὰ λέγειν οὔτ' ἂν δυναίμην οὔτε μοι δοκεῖ δεῖν Ly. 231), Sp. hfg in höherer Sprache, LXX nur 4 Mc. (s. 45966), NT nur Areopagrede (s. 45973). = bes. b. verb. sent. et declar., ἔνθεν δὴ μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν Ν 741, ἦ τ' ἂν ἐγώ γε ἀνώγοιμι πτολεμιζέμεν Τ 205, νῦν ἂν ἐγὼ γενεὴν μυθησαίμην ApRh. 120, εἴποι τις ἄν dixerit aliquis Hdt. 36 (κοῦ δῆτα, εἴποι τις ἄν, ταῦτα ἀναισιμοῦται; ἐγὼ φράσω), Gorg. P. 15, Ly. 2017 usw., ἴσως ἄν τις εἴποι Hipp. φυσ 10, εἰδυίαισιν ἂν ὑμῖν λέγοιμι Ae. Pr. 441, λέγοιμ' ἄν So. OR 95, Hds 278, λ. ἂν ἤδη Eu. Su. 465, Ar. Eq. 40, φήσαιμι δ' ἂν καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευσαίμην Gorg. P. 30, πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι Ae. Pr. 63, γνοίης ἄν Hipp. φά 5.., X. Cyr. 1·621, πανταχόθεν ἄν τις ἴδοι De. 18252 usw., oft auch Sp., zB. εἴποι τις ἄν LXX 4 Mc. 224.. (ὡς ἂν εἴποι τις sozusagen Dd. 1934, Gem. 25, cf. Arr. diss. 1·1710), εἴποιμ' ἄν Hclt. qH. 77.., φήσαιμ' ἄν Pol. 36, θαυμάσαι δ' ἄν τις εἰκότως Dd. 49, 83.., θ. τις ἂν προσηκόντως 193, χρησιμωτάτην ἄν τις νομίσειε 1 usw., τούτοις δ' ἄν τις προσθείη, ὅτι ApS. 15428, τοῦτο δ' οὐκ ἄν τις ἐξ Ὁμήρου παραστήσειε 12633, συγγνοίη τις ἄν Str. 6 usw., εὐξαίμην ἂν πάντας γενέσθαι τοιούτους NT Act. 2629. **2. Fragesätze** **a.** allg., τίς ἂν τάδε γηθήσειεν; I 77, cf. θ 208 (τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;).., ApRh. 4217, Solo 1373, Pi. O. 2100, τίς ποτ' ἂν φέροι; So. T. 1231, τίς οὖν γένοιτ' ἄν; Ar. Eq. 13, τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; So. T. 630, τί γὰρ ἄνευ τούτου γένοιτ' ἄν; Hipp. φυσ 3, πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο; σ 31, cf. Κ 243 (s. 46610), Parm. 819, So. OC 971, Crat. 187, πῶς δῆτα ῥέοι ἄν; Hdt. 222, ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με! So. E. 1450, φέρε ποῖ τις ἂν τράποιτο; Ar. R. 296, οὐκ ἂν γένοιτο N. 1183, ἆρ' ἂν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου; V. 484, πόθεν ἂν λάβοιμι; f. 24, ποία πόλις ἂν τάδ' ἐνέγκοι So. f. 81 usw., οἶνον Θάσιον πίνοις ἄν Alphan. 140, ferner πῶς ἂν γεωργοὶ ἄξιον ἄν τι δρῷεν Th. 1142, τό γε μὴν φρόνημα τί ἄν τις λέγοι; X. He. 5·218, ταῦτα τίς ἂν ἄλλῳ πιστεύσειεν ἢ θεῷ; m. 1·15, πόσα ἄν μοι χρήματα δοίης; (Antw. ὁπόσα ἂν δυναίμην) Cyr. 3·135, καίτοι τί ἂν ὑμῖν μεῖζον ἀποδείξαιμι; Alpho 643, τίς γὰρ ἂν οὐχ ἡγήσαιτο; Dd. 151 usw., in niederer Sprache πῶς ἂν κλέψαιμεν ἀργύριον; LXX Gen. 448, cf. Deut. 2867.., τίς γὰρ ἂν δῴη γραφῆναι; Iob 1923 (aber τίς δῴη; 3135..), πῶς ἔσται; ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσαι; 254, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον; Ez. 152 usw., τίς οὐκ ἂν θαυμάσειεν; Mart. Polycarp. 22; als Titel Πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου; Plut. (48e), Πῶς ἄν τις ἀπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο; (86b) usw., τίνας ἂν εἴποι λόγους Νιόβη κειμένων τῶν παίδων; Aphthon. prog. 11. **b.** als Wunsch, Bitte, πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην; ζ 57, cf. ApRh. 3719, μικρὸν ἂν σχολάσαις χρόνον; Me. E. 7, ἆρ' ἂν ἐθελήσαις διηγήσασθαι; X. Hiero 11, ἦ καὶ ἐθέλοις ἂν αὐτὸ φάναι; Pl. rp. 510a usw.; bes. Gebrauch der Trag., τίς ἂν ἐν τάχει μόλοι Μοῖρα; käme doch! Ae. A. 1448l, πῶς ἂν ὀλοίμαν; (= εἴθε ὀ.) Eu. Al. 864l, M. 97l, ὦ Ζεῦ, πῶς ἂν τὸν αἱμυλώτατον ὀλέσσας θάνοιμι καὐτός; So. Ai. 387l, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ; Ph. 531, cf. 794.., ὦ πάτερ, τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν δοίη; OC 1100. **c.** als Aufforderung, οὐκ ἂν δή μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε; Ω 263, cf. Ε 456.., ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο; η 22, cf. χ 132, οὐκ ἂν δὴ μείνειας Μενέλαον; γνοίης χ' οἵου φωτὸς ἔχεις παράκοιτιν Γ 52, cf. Κ 204, οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν, νῶι δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν; Ε 32, Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε Ἴλιον; Ρ 327. **3.** imperativische Sätze, τῷ οὐκ ἂν μῦθον ἀτιμάσσαιτε, ὅν κ' ἐὺ εἴπω Ξ 126, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ χαλεπαίνοι (folgt μήτε στυφελίζετε) σ 414, τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις noli Β 250, οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο υ 135, οὐκ ἂν φθάνοιτε τὴν ταχίστην ἀγγέλλοντες Hdt. 7162, κιξάλλην κτείνων τις ἀθῷος ἂν εἴη Democr. 260, bes. att. (cf. Lex. Vind. 3276: κλύοις ἂν ἤδη [So. E. 637] ἀντὶ τοῦ ἐπάκουε), λέγοις ἄν Ae. Su. 928.., Ar. Pax 958 (λ. ἂν ἄλλο), Pl. lg. 782d (Antw. auf πειράσομαι φράζειν), Phdr. 227c.., κλύοις ἂν ἤδη So. E. 637, (σοῦ δ' ἂν ἡδέως ἀκούσαιμι) ἀκούοις ἄν Pl. rp. 608d, ἔρδοις ἂν ἤδη Ae. Ch. 513, στείχοιτ' ἄν Su. 500, cf. So. T. 624. χωροῖς ἂν εἴσω Ph. 674.., σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θέλεις An. 444, προάγοις ἂν Pl. Phdr. 229b, εἰσάκουσον καὶ εἰς τὸν λαὸν ἔλθοις ἄν LXX Deut. 337; in 1. Pers., (οὐκοῦν σε χρὴ λέγειν) οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι So. OR 343, (ἐς πάντας αὔδα) λέγοιμ' ἄν 95, (ἀντάκουσον, εἰ βούλει) κλύοιμ' ἄν Eu. Su. 570, ἀλλ' οὐκ ἔτ' ἂν κρύψαιμι Ar. Pl. 284, im Eid οὐδ' ἂν ἀνισταίμαν AM 34207 [art. IIIa], s. 4644, 4691. **4.** Behauptungs- u. Vermutungssätze, ταῦτα (τὰ γράμματα) ἡλικίην εἴη ἂν κατὰ Λάιον wird wohl sein Hdt. 559, δὶς ἐς τὸν αὐτὸν ποταμὸν οὐκ ἂν ἐμβαίης (= ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δὶς τῷ αὐτῷ Hclt. 91) Pl. Crat. 402a, δύναιτ' ἂν γίνεσθαι Epic. b. DL 1094, cf. 92, ὁ καυλὸς καὶ ὅλως ὅσα κατὰ βάθους ἐστὶν εἴησαν ἂν ῥίζαι Thphr. 1·69, cf. Phld. ρ II 61, θεάσαιο δ' ἄν Paus. 10·244.., οἱ πρόσοικοι· εἶεν δ' ἂν οὗτοι τοῦ Θρᾳκίου μοῖρα οὐ μεγάλη 1·95, εἶεν δ' ἂν οἱ ἀγυιεῖς οἱ βωμοί Harp. s. ἀγυιᾶς, ταμεσίχροας· τεμνούσας τὸν χρῶτα· λέγοι δ' ἂν ἀπὸ μέρους τὴν σάρκα ApS. 1504 usw. **5.** Folgerungssätze, ἐπιστήμη ἄρα αἰτήσεως ἡ ὁσιότης ἂν εἴη ἐκ τούτου τοῦ λόγου so wäre denn nun Pl. Eu'phro 14c, cf. 13d, ἀρετὴ ἄρα ὡς ἔοικεν ὑγίειά τις ἂν εἴη rp. 444d, οὐκοῦν δι' ἀμφότερα ἂν εἴης ψευδής du

wäreſt alſo Gorg. P. 26, φανερὸν ὅτι ἡ μετάβασις οὐ γίνεται καθ' ὑπόλειψιν· διὰ παντὸς γὰρ ἂν ὑπολείποιντο denn dann Gem. 12$_{23}$.

***B. Nebenſätze** (auch Sätze m. ὥστε, ἐπεί)

1. c. opt.

***1. Relativſ.** (über ὃς ἄν uſw. c. coni. ſ. 471$_{4}$) **a. allg.** (v. indir. Frageſ. [ſ. 463$_{3}$] oft nicht zu unterſcheiden) Tydeïdης, **ὅς** νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο (= Hauptſ.: νῦν ἂν καὶ Διὶ μάχοιτο) E 362.., ἡμεῖς εἶμεν τοῖοι, οἵ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν H 231, cf. N 127.., No. α 122, πάντ' ἔσται, ὅ ἄν τις νοήσαι MetrodChius 2, ὥστε οὐ καταφανέες γίνονται ἐν τῇσιν ἡμέρῃσιν, ἐν ἧσιν ἂν καὶ ὄφελος γένοιτο Hipp. κτ 4, ὑπὲρ ὧν μακρὸν ἂν εἴη γράφειν Dd. 1$_{34}$ uſw., γράψας, ᾧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξειε Th. 8$_{50}$. cf. 7$_{30}$ (dafür ἄν c. inf. ſ. 463$_{71}$), οὔτε κατανήλωνται αἱ ἄτομοι, ἐξ ὧν ἂν γένοιτο κόσμος Epic. b. DL 10$_{45}$, σὺ ἐξ οὗ ἂν συντελεσαίμην αὐτό, οὐδὲν λέγεις Polystr. 2$^{a}_{3}$, cf. Thphr. ch. 30$_{20}$, Arr. diss. 2·12$_{11}$; gramm. ȝB. ἀλάστωρ· οὗ μηδέπω ἄν τις ἐπιλάθοιτο Harp., παρὰ τὸ λάζω γέγονεν ἄλαστα, ὧν οὐκ ἄν τις λάβοι EM 57$_{50}$; auffällig ἐνσκήπτει ὁ μῶμος καὶ οἷς ἂν ὁ φθόνος τὴν ἔφοδον προοδοποιήσαιτο Ag'rch. 18; παύρους εὑρήσεις, **οἵτινες** ἂν τολμῶεν μετέχειν Thgn. 81, κτῆσιν ἀλιώσεται ἄλλην, ἥτις ἂν ἐκ μεγάρων οἰχνεύσειεν Maxim. 583; ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, **ὅσ'** ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ εἴποι καὶ ῥέξειε δ 204, ὅσα τις ἂν νώσαιτο κακά Democr. 143, ἄλλα τε (ὑπάρχει), ὅσα οὐκ ἄν τις νῦν πρῶτοι Th. 1$_{122}$, δύναται γίνεσθαι κατὰ παραλλαγὴν καὶ κατ' ἐπιπροσθέτησιν ἢ ὅσοι ποτ' ἂν τρόποι θεωροῖντο Epic. b. DL 10$_{95}$, cf. Arr. diss. 3·24$_{109}$; ποῖα ταῦτ' ἐστίν, **ὁποῖα** βέλτιον ἂν εἰδείην; X. Hiero 1$_{1}$, καθόλου, **ὁπόσα** ἂν αἰτήσαιμεν, ταῦτα περιέσται ClA. pd. 1$_{54}$, τῶν τοιουτέων, **ὁποι** ἂν καὶ ἐπιστατήσαιμι, οὐκ ἂν αἰτήσαιμι Hipp. παρ 13, τὰς ἐπ' Ἰλλυριοὺς ἢ ὅποι τις ἂν εἴποι παραλείπω στρατείας De. 1$_{13}$, ἐξεταστικὸν ἢ **ὅπως** ἄν τις ὀνομάσαι τοῦτο De. 13$_{4}$, Simpl. Φ 1073$_{29}$, ὁρμητικὸς πρὸς **ὁπότερον** ἂν καὶ βούλοιτο ClA. str. 7$_{22}$; ποιοῦνται τὴν ἀρχήν, **ὅθεν** ἂν μάλιστα συστῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν Is. 4$_{15}$, cf. 15$_{207}$; φυλάξας τοὺς ἐτησίας ἢ τὸν χειμῶνα ἐπιχειρεῖ, **ἡνίκ'** ἂν ἡμεῖς μὴ δυναίμεθα ἀφικέσθαι De. 4$_{31}$; beſ. att. Wdgn: **οὐκ ἔστ' ἀδελφός, ὅστις** ἂν βλάστοι ποτέ So. An. 112, cf. De. 18$_{206}$ (ὅστις οὐκ ἂν ἐπιτιμήσειε), οὐκ ἔστιν, ὅτου ἕνεκα βουλοίμεθα ἂν ποιεῖν X. an. 2·3$_{22}$, **οὐδείς ἐστιν, ὅστις** οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι Is. 15$_{207}$, οὐδεὶς οὕτως ἔχει δυσμενῶς, ὅστις οὐκ ἂν ὁμολογήσειε 4$_{99}$, cf. 15$_{223}$ (ἔστιν ὅστις ἂν τολμήσειε; $_{251}$) uſw., εἶχον οὐδέν, ὅτου ἂν ἐπισιτίσαιντο De. 50$_{53}$, **οὐκ ἔστιν, ὅπως** ἂν ἐγὼ ἀφείμην Ar. Av. 628^{l}, cf. N. 1181, Eu. IT 385, **οὐκ ἔστιν, ὅποι** ἂν τις ἀνενεγκὼν τὴν ἁμαρτίαν ἀπολύσαιτο A'pho 5$_{89}$, cf. $_{72}$, De. 15$_{118}$ — [ḥfgr fehlt ἄν, ȝB. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά Ae. A. 620, ἔσθ' ὅποι τις στείλας παραλύσαι; Eu. Al. 113^{l}, cf. IT 588.., So. OC 1172, Ar. V. 471 uſw.] —, ȝaȝu **οὐδ' οἷδ' ὅπως** ἂν εἰδείη τις Gorg. P. 5, οὐκ οἷδ' ὅ. ἄν τις σαφέστερον ἐπιδείξειεν De. 27$_{48}$, cf. Is. 4$_{55}$. **b. ὡς** (ὥσπερ) quomodo, χωόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ νείκεσεν, **ὡς** ἂν σὴν ἀρετὴν οὔ τις δνοιτο, ὅστις ἐπίσταιτο ἄρτια βάζειν δ 239, τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητα ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι ο 538.., ὥσπερ ὑπ' ἀψυχίης ἢ ὡς ἂν διὰ πνίγους πορευθεὶς ἐν σκιῇ καθεζόμενός τις ἀποπνεύσειεν Hipp. ἐ 7$_{1}$, προσάγουσι οὕτω ταξάμενοι, ὡς ἂν ἄριστα εἶεν μάχεσθαι (folgt ἀπάγουσι, ᾗ ἂν ἀσφαλέστατα ἀπέλθοιεν) X. Cyr. 5·4$_{44}$, ἵνα οὕτω προῖῃ, ὡς μάλιστ' ἂν ἡμῖν καταφανὲς ποιοῖ, περὶ ὅτου λέγεται Pl. Gg. 453^{e}, cf. Phdr. 230^{b}, Is. 4$_{151}$, De. 27$_{7}$ (τὸ μὲν κεφάλαιον, ὡς ἂν συντομώτατ' εἴποι τις. τοῦτο).., Corn. th. 2 (βασιλεύειν λέγεται, ὡς ἂν καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχὴ βασιλεύειν ῥηθείη), Iambl. vP. 31 uſw., LXX Gen. 33$_{10}$ (τὸ ἔργον ἦν **καθὼς** ἂν εἴη τροχὸς Ez. 1$_{16}$). Callinic. vHyp. 97$_{15}$ (über ὡς ἄν c. ptc. ſ. 465$_{5}$); οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος δίεται, ὥσπερ (vl. ὅσπερ) ἂν εἴη (sch. ὥσπερ ἂν ἀποβαίη) ρ 586, ἐποίησεν οὕτως ἕκαστον ταῦτα πράττειν, **ὥσπερ** ἄν τις τὸν ἀποθανούμενον μαστεύοι X. Ag. 1$_{24}$, cf. Cyr. 3·1$_{19}$.., Pl. Phdo 87^{b}, Is. 2$_{24}$ (οὕτως ὠμίλει, ὥσπερ ἂν .. ἀξιώσειας). **c. Ausſageſ. mit** ὅτι (ὡς), εἶπον, **ὅτι** ταῦτα βέλτιστα εἴη (direkt: βέλτιστά ἐστι) καὶ ἥκιστ' ἂν δουλωθεῖεν (dir. ἢ. ἂν δουλωθεῖεν) Th. 3$_{71}$, εἶπον, ὅτι γυναῖκας ἐξαιρετέον ἂν εἴη (vl. ἐξ. εἴη) X. Cyr. 4·5$_{22}$, cf. an. 2·5$_{10}$.., Pl. rp. 516^{e}, Thphr. ch. 15$_{5}$, Dd. 14$_{4}$ (ἤδεισαν, ὅτι οὐκ ἂν δύναιντο), ἀγγελλοίμεθα δ' ἂν εὖ οἷδ' ὅτι ἐπὶ τὸ πλέον Th. 6$_{24}$; **ὡς** οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε, μαθεῖν χρή 1$_{40}$, τὸν εἰπόντα, ὡς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς ἂν πρίαιτο X. Cyr. 3·1$_{41}$, cf. He. 2·3$_{45}$, ὑπόληψις, ὡς ἄλλοθί που τὴν γνώμην ἂν σχοίησαν Hyp. 3$_{32}$; ἐρωτᾷς, **ποῦ** (vl. εἴ τις u. πῶς) ἂν προσγένοιτο X. Cyr. 1·6$_{10}$, θαυμάζω, ποῦ ἂν εἴη Pl. cr. 175^{a}, **συνεβουλεύετο, πῶς** ἂν ποιοῖτο X an. 1·7$_{2}$, ἐπηρώτησαν, πῶς ἂν δύναιντο Dd. 4$_{61}$, ἐσκέψαντο, πῶς ἂν τυγχάνοι Gem. 8$_{28}$, ζητοῦμεν, πῶς ἂν εὕροι Arr. diss. 1·7$_{2}$, cf. 15$_{6}$, A. ϕτ 821$^{a}_{27}$, πεῖραν εἰλήφατε, **ποῖός** τις ἂν εἴην De. 28$_{22}$. ἐννόει, **πόσα** σε δέοι ἂν μηχανᾶσθαι X. Cyr. 1·6$_{22}$, ὁ αὐθάδης τοιοῦτός τις, οἷος πωλῶν μὴ λέγειν, πόσου ἂν ἀποδοῖτο Thphr. ch. 5$_{4}$, ἀπορῶ, **πότερον** ἄν τις δικαιότερον θαυμάσειε τὰς πραότητας ἢ τὰς ἀγριότητας Is. 15$_{214}$, γράφειν, **τί** ἂν ποιοῦντες χαριζοίμ(εθα) Eleph. 13 [223^{a}], ἐπερωτᾷ, τί ἂν ποιήσας ἀδεὼς διατελοίη Magn. 215 [I^{a}], ἐθαύμαζον, τί ἂν εἴη τὸ γεγονός Palaeph. 31, μήτε ἐνεδυμήθη, τί δᾶν εἶεν [Ar'd.] 25$_{22}$, διηπόρουν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο NT Act. 5$_{29}$, ἐπυνθάνετο, τί ἂν εἴη (vl. τί εἴη u. τί **δέλει εἶναι**) Lc. 15$_{26}$, cf. 1$_{39}$, **ἐπένευον**, τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι $_{62}$; οὐ μέντοι διισχυρίσω γε, **εἰ** ὀλίσθοι ἂν ἢ οὔ, καίπερ ἔχων περὶ αὐτοῦ δ τι λέγω Hipp. ἀέ 1, οὐκ οἷδ', εἴ τις ἂν ἐργάζοιτο X. m. 1·3$_{5}$, cf. Cyr. 1·6$_{41}$, θαυμάζοιμ' ἄν, εἴ τι πλέον ἂν **ὠφελήσειε** λόγος 3·3$_{55}$, cf. Is. 15$_{210}$ (εἰκότως ἂν θαυμάσειεν, πρῶτον μὲν εἰ ἡγοῦνται, ἔπειτ' εἰ οὕτως ἂν φήσαιεν), πειραθῆναι, εἰ δυνατὸν ἂν γένοιτο X. vect. 3$_{14}$, cf. A. H 1180$^{b}_{28}$, **πρὸς σὲ ἀποβλέπω, εἰ ἐβελήσαις** ἂν ἐξηγήσασθαι X. m. 4·2$_{20}$, ἠρώτων, εἰ δοίεν ἄν· οἱ δ' ἔφασαν 8$_{7}$, cf. A. P 1393$^{b}_{18}$ (ἠρώτα, **εἰ δύναιτ' ἂν κολάσαι**), 1398$^{a}_{6}$, ἀπορήσειε ἄν τις, εἰ πάθοι ἄν τι ψ 426$^{b}_{3}$, cf. Phld. ρII268; ὁμοίως ἔλεγε καὶ εἰ εἶπειεν ἂν ὑπότνια συκῆ A.P 1408$^{a}_{15}$, cf. 1399$^{b}_{20}$ (ebenſo κἂν εἰ, ſ. 477$_{62}$). **d. Relativſ. an Infinitivſ. angeſchloſſen α] indirekte Rede**, εἶπε δ', **ὅς** ἂν μετὰ εἷο Τιτῆσι μάχοιτο, μήτιν' ἀπορραίσειν γεράων (direkt: ὃς ἂν μάχηται, μήτιν' ἀπορραίσω) Hes. th. 392, cf. Pi. P. 9$_{119}$, ἔφη ἐξ ὧν ἂν τις **εὖ** λέγων διαβάλλοι, ἐκ τούτων αὐτοὺς πείσεσθαι Th. 7$_{48}$, cf. X. Cyr. 1·3$_{17}$, vitaThuc. 200$_{11}$ Weſt., ἠγεῖ τι φροντίζειν, ὅπως ἐρεῖ, **ὅθεν** ἂν βελτίους γίγνοιντο; Pl. Gg. 501^{e}, **φησὶ** μένειν τοσοῦτον χρόνον, **ὅσον** ἀπόσχοι ἂν ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος Str. 173, cf. 373, ἔφη ὀφείλειν χάριν, **ἡλίκην** ἂν ὁ τετελευτηκὼς ἀποδοίη Iambl. vP. 8; ὑπισχνούμενος ποιήσειν πᾶν **ὅ τι** ποτ' ἂν αὐτοὺς ἀξιώσαιεν Pol. 1$_{88}$, ἐλογιζόμην, ὡς ἐξέσοιτο διαλέγεσθαι, **ὁπόσον** ἂν χρόνον (vl. ὁπ. χρ.) βουλοίμην X. Cyr. 7·5$_{40}$, ἔφασαν τὴν δύναμιν οὕτως ἰσχυρὰν εἶναι, ὥσθ' ὁπόσαις ἂν βούλοιντο πλησιάζειν Thphr. 9·10$_{9}$, cf. Ios. 4$_{102}$, οἶμαι οὐκ εἶναι ἔθνος, **ὁποίῳ** ἂν ἀξιώσαιεν ὑπήκοοι εἶναι X. He. 6·1$_{9}$. cf. Thphr. sens. 67, ἐψηφίσαντο πράσσειν, **ὅτῃ** ἂν δοκοίη (vl ὅτῃ δ.) ἄριστα ἕξειν Th. 8$_{54}$, τοὺς ἰχθῦς, **ὅπως** ἂν κέοιντο, πιπράσκεσθαι (ἔφη) DL 6$_{29}$; ȝaȝu ἔδοξε τούτους ἐπιμελεῖσθαι, **ἕως** ἂν οἱ νόμοι τεθεῖεν Andoc. 1$_{81}$, ἠξίουν μαστιγοῦν, ἕως ἂν τάληθῆ δόξειεν λέγειν Is. 17$_{15}$ (**οἵπερ** ἂν So. T. 687), ἐκείνοις πολεμῶ τοῖς οὐ πρόσθεν οἱομένοις καλὴν ἂν δημοκρατίαν εἶναι, **πρὶν** ἂν οἱ δοῦλοι μετέχοιεν X. He. 2·3$_{48}$; ἤ τ' ἂν ἐγώ γε ἀνώγοιμι τεύξεσθαι δόρπον, **ἐπὴν** τεισαίμεθα λώβην T 208 (ſ. ποϑ 463$_{14}$), οὐκ ἔσθ' ὅστις οὐχ ἡγεῖτο δίκην με λήψεσθαι, **ἐπειδὰν** δοκιμασθείην De. 30$_{8}$, διάφορόν τι οἴει ποιεῖν τοὺς τοῖς νόμοις πειθομένους φαυλίζων. **ὅτι** (weil) καταλυθεῖεν ἂν οἱ νόμοι, ἢ εἰ τοὺς πολεμίους εὐτακτοῦντας φέγοις, ὅτι γένοιτ' ἂν εἰρήνη; X. m. 4·4$_{14}$, vgl. ποϑ ἐδήλωσε διότι αὐτός, ὡς ἂν τάχιστα δύναιτο, ἥξει Dd. 15$_{82}$, ὅπου δ' ἂν τάττοιτο, δῆλον ὅτι εἶδος ἔσται Simpl. K 205$_{2}$. **β] ſonſt,** Ἀντιφῶν κράτιστος ἐνδυμηθῆναι γενόμενος καὶ ἃ ἂν (vl. καὶ ἃ) γνοίη εἰπεῖν Th. 8$_{68}$, διὰ τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς εἶναι διαλέγεσθαι, παρ' ὧν ἂν λάβοιεν τὸν μισθόν X. m. 1·2$_{6}$, ἔχωσε τὸ μνῆμα, ὥστε περιοδεύσαντος αὐτοῦ τὴν χώραν, οὗ ἂν ἐπιστραφεὶς τύχοι, καθορᾶν τὸ μνῆμα Clearch. FHG 2$_{314}$, καθ' ὃν γὰρ ἂν τόπον ὑπάρχοι ταῦτα, πρὸς τοῦτο οὐκ ἐτόλμων προσιέναι Pol. 3$_{33}$, θαυμαστὸς πιστεύεσθαι, περὶ ὧν ἂν εἴποι Ios. 3$_{212}$, cf. 1$_{167}$ (δεινὸς πεῖσαι, περὶ ὧν ἂν ἐπιχειρήσειε).., ἐφείσθω γαμεῖν, ἃς ἂν δυνηθεῖεν 5$_{171}$; εἰς πάντα, **ἅπερ** ἂν ἐπιτηδεύσειεν, ἐφιλονίκει ὑπερβαλέσθαι 16$_{141}$,

εἰ καὶ συμβῇ σε ἀπαιτηθῆναι, ὅπερ ἂν εἴη Grenf. I 65 [VI^{c}]; **ὅσον** δ' ἂν τὸ ἡγούμενον ἐπικρατήσειε, τοσοῦτον ἦν ἀνάγκη γίγνεσθαι τὴν ἐπίστασιν X. an. 2·4$_{26}$. **e. indir. Frageſ.** (ſ. auch Relativſ. 461$_{6}$), ἐδίζητο, ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα ἀσηθεὶη Hdt. 3$_{41}$, σκέψασθε, **ὅσον** ἂν ἁμάρτοιτε Th. 3$_{47}$, cf. X. He. 5·2$_{28}$, Aen. 4$_{11}$, ἡ προσποίησις, ὅρα δι' **οἵων** ἂν γένοιτο Arr. diss. 4·6$_{4}$, λαμὸν ἐπεσκοπεῖδ', **ἵνα** πλήξειεν ἂν Eu. IA 1579, cf. So. OC 189$_{an}$; δεῖ λέγειν, **ὅπως** (vl. πῶς) ἂν πορευοίμεθα X. an. 3·2$_{27}$, ἐβουλεύετο, ὅπως ἂν τὸ φάρμακον δοίη A'pho 1$_{17}$, cf. Epic. b. DL 10$_{56}$; beſ. Wdgn:

***2. v. Potentialſ. abhängige Zeitſ.** (mehrere Fälle ſ.oben *1d Sp. 462$_{52}$), νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, **ἐπεὶ** ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι (vl. -θῃ) I 304, αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς, **ἐπὴν** γόου ἕξ ἕρον εἴην Ω 227, ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη, οὔ κεν βάλοι δάκρυ δ 222 (ſ. noch 462$_{48}$); στὰς ἂν ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ λέγοιμ' ἂν ὅτι ὀὔπω δυνατὸν ἐντυχεῖν· εἶδ' **ὁπόταν** ἥκοι (?vl. εἰ δὲ πάλιν ἥ.) ἐπὶ τὸ δεῖπνον, λέγοιμ' ἂν ὅτι λοῦται· ἐπειδὰν (?vl. εἰ) δὲ πάλιν σπουδάζοι φαγεῖν, εἴποιμ' ἄν ιſw. X. Cyr. 1·3$_{11}$, φαίης γε ἄν, ὁπόταν ὁρᾴης Pl. A. II 146^{a} (vgl. noch κελεύων φυλάττειν, ὅπως ἔχῃ γνώρισμα, ὁπόταν ἀφίκοιτο Parth. 1$_{5}$), τοῦτό γ' ἂν μάλιστα φιλοῖ, ᾧ συμφέρειν ἡγοῖτο τὰ αὐτὰ καὶ ἑαυτῷ καὶ **ὅταν** (vl. ὅτι) μάλιστα ἐκείνου μὲν εὖ πράττοντος οἴοιτο συμβαίνειν καὶ ἑαυτῷ εὖ πράττειν, μὴ δέ, τοὐναντίον rp. 412^{d}; εἰ δέ τις τῆς ὑποθέσεως ἔχοιτο, χαίρειν ἐᾶφης ἂν καὶ οὐκ ἀποκρίναιο, **ἕως** ἂν τὰ ἀπ' ἐκείνης ὁρμηθέντα σκέψαιο Phdo 101^{d} (ſ. noch 462$_{52}$); φέροιτ' ἄν, **μέχριπερ** ἂν γῆ γένοιτο Tim. 56^{d}.

***3.** noch ὥστε, ἐπεί (= ἤ): εἰ ἐντεταμένα εἴη, ἐκραγείη ἄν, **ὥστ'** οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι χρᾶσθαι Hdt. 2$_{173}$, μεμάθηκεν, ὥστ' ἀποφύγοις ἄν, ἤντιν' ἂν βούλῃ δίκην Ar. N. 1151, ἀλλ' οὐκ ἐδίδαξαν, ὥστε αὐτοὺς ἂν ἡμᾶς δέοι κρίνειν X. m. 3·1$_{9}$, ἄν τι σφάλμα γένηται, ὑπολείπεται χώρα, ὥστ' οὐκ ἂν πάντες ἀναιρεθείησαν Aen. 1$_{1}$, ὥστε εἰκότως ἂν .. νομίζοιμεν Alcid. soph. 5, cf. Is. 4$_{142}$.., Teles 3$_{10}$, Dd. 20$_{2}$. ὥστε νικῶντες τίνα ἂν ἀποκτείναιμεν; X. an. 2·4$_{6}$, cf. Pl. Phdr. 231^{d}; ἐγὼ οὔτ' ἐμὲ οὔτ' ἄλλον οὐδένα (sc. οἶομαι τὸ ἀδικεῖν κάκιον ἡγεῖσθαι)· **ἐπεὶ** σὺ δέξαι' ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν; Gg. 474^{b}.

***4.** noch εἰ (bedingter Potentialis) u. μή: **εἰ** δ' ἂν πατέοιτε δέμιστας, ἤ κέν τις ἐπιέψετ' ἀνάγκη ApRh. 2$_{17}$, εἴ γε μηδὲ δοῦλον ἀκρατῆ δεξαίμεθ' ἄν, πῶς οὐκ ἄξιον αὐτόν γε φυλάξασθαι τοιοῦτον γενέσθαι; X. m. 1·5$_{3}$, cf. ap. 18 (εἰ μηδεὶς δύναιτ' ἄν, πῶς οὐκ ἂν ἐπαινοίμην;) Aesch. 2$_{88}$, De. 21$_{212}$, 33$_{34}$, εἰ μὲν οὖν ἄλλους ἔχετε, ἐκείνοις δίδοτε· εἰ μέντοι ἡμᾶς ἂν βούλοισθε (vl. ἡμᾶς βούλεσθε) ἔχειν, ἡμῖν δότε X. Cyr. 4·5$_{47}$, cf. De. 20$_{117}$ (εἴ τις ἔχει δεῖξαι, συγχωρῶ ποιῆσαι· εἰ δὲ μηδ' ἂν εἷς ἔχοι, τίνος εἵνεκα καταδειχθῇ;), 50$_{2}$, 18$_{190}$ (εἰ δὲ μήτ' ἔστι μήτ' ἦν μηδ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι μηδείς, τί ἐχρῆν ποιεῖν;), καὶ ἐγὼ εἴπερ ἄλλῳ τῳ πειθοίμην ἄν, καὶ σοὶ πείθομαι Pl. Prot. 329^{b}, cf. Meno 98^{b} (εἴπερ .. φαίην ἄν, ἓν δ' οὖν καὶ τοῦτο δεῖην ἄν).., De. 23$_{144}$, εἰ δ' ἐπιδεῖς ἔτι λόγου τινὸς ἂν εἴης (ſein ſollteſt), ἐπάκουε Pl. lg. 905^{c}, τί ἐστιν ἀρετή, εἰ μετὰ μορίου ἀρετῆς πᾶσα πρᾶξις ἀρετὴ ἂν εἴη; Meno 79^{e}, cf. Phld. μ 68$_{37}$ (καὶ βραχεῖά τις ἀπαρχὴ ἐγίνετο τοῖς γαμοῦσιν, εἰ δὴ καὶ γάμος ἁπλῶς ἀγαθὸν ἂν λέγοιτο wenn überhaupt), Ar'd. II 37 (οὐκοῦν διακόνου τάξιν ἔχειν προσήκει, εἰ μὴ καὶ τοὺς σκευοφόρους πρὸ τῶν ὁπλιτῶν τάττοιμεν ἄν), Luc., Lib. or. 51$_{3}$.., Phlp. aet. 429$_{10}$; γελοῖον ἂν φανείη, εἰ τοῦτό τις ἂν εἴπειεν (vl. τις εἰ.) A. P 1398$^{a}_{10}$, ὧν ὁ τρόπος γίνοιτ' ἂν ἐμφανής, εἰ μή τις ὑποτάξαιτ' ἂν ἀκόλουθον αἰτίαν Ag'rchid. 21, πόθεν ἔχω; οὐδ' εἴ τι οἷόν τε ἂν εἴην εὑρεῖν, οὐ συντείνω Pl. Crat. 398^{a}, cf. Phil. 21^{d}, ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν, οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι De. 24$_{154}$, cf. 4$_{18}$ (οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἄν); οὔτε προσδοκία οὐδεμία (ἦν), **μὴ** ἂν ποτε ἐπιπλεύσειαν Th. 2$_{93}$, ſ. auch (μὴ ἄν c. inf.) 464$_{22}$, dazu 472$_{30}$; οὐκ ἐφ' ἡμῶν ἀληθὴς ὁ λόγος, οὐχὶ δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων ζῴων· μὴ (= μήποτε) γὰρ καὶ λεπτοτέρων ἐκεῖνα προσδεᾶ εὕροιμεν ἂν ὕπνων, ἅτε ῥώμης εὐφυεστέρως ἔχοντα Hierocl. eth. 5$_{25}$.

2. c. Inf., ἠπείλησεν νῆας ἁλάδ' ἑλκέμεν· καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ Ἰλίου (direkt παραμυθησαίμην ἄν) I 684, ἐγὼ κείνου παρέοντος ἕολπα οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι ApRh. 2$_{148}$, οὕτω δ' οὐδ' ἂν ἡμὶ Λακινίου ἄκρου ἁμαρτεῖν Or. b. Dd. 8$_{17}$; οὐκ ἂν ποιέοιεν οὐδέτερα· δοκέω δὲ καὶ χαλεπῶς ἂν μάχεσθαι Hdt. 7$_{103}$, ἔλεγον μὴ ἔχειν. καὶ οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὶ δίκας ὑπέχειν 2$_{118}$, cf. 1$_{133}$.., Hds 6$_{93}$ (ὄμνυεν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι), Ae. A. 936 (ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖς), So. Ai. 263, Ar. Pax 710 (ἆρ' ἂν βλαβῆναί τί σοι δοκῶ;), Pl. 464 (καὶ τί ἂν νομίζετε κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον;).., Me. Pk. 299 (ἀγγελοῦσα, **ἐφ'** οἷς ἂν φησί μοι εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν = direkt: ἐφ' οἷς ἂν ἔλθοι, ſ. 461$_{15}$), Th. 2$_{35}$ (ἐμοὶ δ' ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι δηλοῦσθαι τὰς τιμάς), 6$_{38}$ (**μάλιστα** δοκῶ ἂν μοι οὕτως [cf. 7$_{8}$..] ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας), 2$_{83}$ (οὐκ ἂν οἰόμενοι [cf. 4$_{28}$, 6$_{89}$..] τολμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους ναυμαχίαν ποιήσασθαι), 8$_{68}$ (νομίζων οὐκ ἂν ποτε αὐτὸν κατελθεῖν).., X. Cyr. 4·6$_{7}$ (εἰ ἐλπίδα λάβοιμι τιμωρίας ἄν τινος τυχεῖν), 5$_{51}$ (ἐκλέξασθε, ὁποῖ' ἂν οἴεσθε αὐτῷ μάλιστα χαρίζεσθαι).., Pl. rp. 457^{d} (οὐκ οἶμαι ἀμφισβητεῖσθαι ἄν).., Redn. (3B. ἢ δοκεῖ ἂν ὑμῖν ἄνδρωπος δύνασθαι τὰ ἐν τῇ γῇ ἀναζύσαι; A'pho 5$_{48}$, προσεποιεῖτο ἀπορεῖν καὶ οὐκ ἂν ἔχειν ἀποδοῦναι Is. 17$_{9}$), Thphr. ch. 10$_{8}$ (ὁ μικρολόγος τοιοῦτός τις, οἷος οὐκ ἂν ἔᾶσαι συκοτραγῆσαι), Ar'x. 24 (κείσθω τοῦτο ἂν εἶναι τὸ μέγεθος), Sp. 3B. Pol. 5$_{78}$ (οὐκ ἂν ἔφασαν προελθεῖν εἰς τὸ πρόσθεν), Teles 40$_{8}$ (ἔφη κἂν ἄλλον προστρέφειν).., Chrys. II 298^{a}5$_{33}$, Str. 80 (σαφὲς ἂν γενέσθαι τοῦτο μάλιστά φησι ἐξ ὧν ἐκεῖνος προφέρεται), Hierocl. eth. 4$_{22}$, Arr. an. 1·5$_{8}$ (τὴν πόλιν ἀπέγνω ἐλεῖν ἂν ξὺν τῇ παρούσῃ δυνάμει); ἕκαστον τοιοῦτόν ἐστιν, **ὥστε** πρόσθεν ἂν καταγῆναι (vl. καταγείη) πρὶν ἢ ποιῆσαι Hipp. ἀέ 46, ἦν τὸ δένδρον μέγα, πάχος δ' ὥστε μὴ ῥᾳδίως ἂν περιλαβεῖν τέτταρας ἄνδρας Thphr. 4·16$_{2}$, cf. Dd. 1$_{82}$.., τοῦ δερμαινομένου οὕτως, **ὡς** μὴ ἂν δύνασθαι ἄλλο δερμᾶναι Porph. b. Simpl. K 234$_{33}$; κατὰ δέος τοῦ μὴ ἂν (ſ. 463$_{64}$) ἁλῶναι τὸν ἄνδρα δανάτου DH 7$_{64}$, ἀνύποπτος τοῦ βλαβῆναι ἂν ἔξωθεν MarcA. 4$_{37}$, τοῦτο ἐγγὺς τῷ λυπηθῆναι ἄν, ὅτι .. 6$_{18}$, εἰληφέναι πεῖραν τοῦ μηδέποτ' ἂν δύνασθαι περιγενέσθαι Dd. 20$_{89}$; auffällig μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα **ὡς** ἂν εἶναι Ποδῶπιν (wie ὡς ἂν Ποδῶπις, ſ. 465$_{13}$), ἀτὰρ οὐκ ὡς γε ἐς πυραμίδα τοιαύτην ἐξικέσθαι Hdt. 2$_{125}$, ὀφείλειν ὧν καὶ τὸν ἐπελαύνοντα, ὡς ἐόντα ἀνητόν, ἀπὸ τῆς δόξης πεσεῖν ἄν (ἀν tilgt Krüg.) 7$_{203}$.

3. c. ptc. a. ἂν prädikativ, ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου γλώσσῃ διγόντα So. Ph. 407 (direkt: παντὸς ἂν λόγου δίγοι), ("δέδοικα") πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' ἴσθι Eu. Hipp. 519, cf. Rhes. 80 (π. ἂν φ. τ. δειμαίνων τόδε), Dd. 19$_{9}$, X. He. 7·3$_{4}$ (ἐπεὶ ἔγνω οὐκ ἂν δυνάμενος κρατεῖν), Pl. Gg. 458^{a} (φαίνεται οὐκ ἂν ποτε ἀδικήσας), lg. 900^{a} (δῆλος εἶ μέμφεσθαι οὐκ ἂν ἐθέλων). **b. attrib.,** ἡμεῖς ἔχοντες δύναμιν οὐκ ἐλαχίστην οὐδὲ νέας ἐλαχίστας παρασχόντες ἂν (= οὐδ' ἂν παράσχοιμεν), ἀλλὰ πλείστας μετά γε Ἀθηναίους Hdt. 7$_{168}$, τρόπους ἄλλους ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν, ἁρμόζειν ἂν δοκέοντας μᾶλλον Hipp. ἀέ 48, θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον τάχ' ἂν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι So. OC 965, ἦλθον πρεσβείαν, ἥδιον ἂν ὁρῶντες μηδένα τείχη ἔχοντα Th. 1$_{90}$, cf. 6$_{38}$ (οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα λογοποιοῦσιν (= ἃ ἂν γένοιτο, cf. τὴν οὐ γεγενημένην μέν, γενομένην δ' ἄν, ὡς αὐτὸς εἰκάζει, προδοσίαν Plut. 864^{b}), 80 (αἱρεῖσθε τὴν καθ' ἡμᾶς ἔχθραν μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην διαφυγεῖν).., X. an. 6·4$_{7}$ (εἰς δὲ τὸ πόλισμα ἂν γενόμενον οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύεσθαι).., Pl. Phdr. 260^{a} (οὐκ εἶναι ἀνάγκην τὰ δίκαια μανθάνειν, ἀλλὰ τὰ δόξαντα ἂν πλήθει), Phil. 52^{a} (τὰς καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἂν λεχθείσας), rp. 344^{a} (τοὺς ἀδικηθέντας καὶ ἀδικῆσαι οὐκ ἂν ἐθέλοντας), 577^{b} (προσποιησώμεθα τῶν δυνατῶν [sc. ὄντων] ἂν κρῖναι), Phil. 30^{c} (καὶ τις αἰτία, σοφία λεγομένη δικαιότατ' ἂν).., Redn. (3B. ποθεῖν τὸν ἀξίως ἂν δυνηθέντα διαλεχθῆναι Is. 5$_{109}$, οὐκ ἔχων ἂν εἰπεῖν ὅπου ἀπέδωκεν De. 29$_{49}$), Epic. b. DL 10$_{87}$, Sp. 3B. Str. 96 (τοῖς περισκίοις οὕτως ἂν ἄριστα διοριζομένοις).., Demetr. el. 253, Plut. 154^{b} (ἡδέως ἂν εἰποῦσά τι κατέσχεν ἑαυτήν).., AlAphr. τ 221$_{26}$ (βραχεῖαν ἂν τις δείξας ὑπεροχὴν πιστὸς γίνεται).., Php. Φ 475$_{19}$, Lib. 4$_{85}$, $_{87}$; gen. abs. τίς γὰρ γένοιτ' ἂν ὀλβιώτερος, ὅστις πολιτῶν πλεῖν ἂν ἢ τρισμυρίων ὄντων οὐ δεδεῖπνηκας μόνος; Ar. Ec. 1133, μήποτε λανθάνομεν τὰ ψευδῆ λέγοντες ὁμοιδῶς

ἂν τούτων διατεινόντων καὶ εἰς τοὺς σοφούς Chrys. II 298ᵃ 5₃₀, μηδὲν ἂν τοῦ θεοῦ λειτούργημα ἀνάξιον ὑπομένοντος DH 1₇₇.

c. Dbdgn mit ὡς (tamquam, quippe; vgl. αὐή ὡσανεί, ὡσπερανεί, καθαπερανεί) **α] Partizipialzusatz**, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν ἱέντας **ὡς** ἂν πολλαχῆ πλανωμένους (ὡς ἄν = ὡς, quippe) Solo b. A. Ἀδ 12₄, cf. X. an. 1·1₁₀ (αἰτεῖ μισθόν, ὡς οὕτως περιγενόμενος ἄν).., A. ακ 803ᵃ 5 (ἕκαστον τῶν μορίων, ὡς ἂν ἀπὸ πληγῆς ἑτέρας ὄν, διεσπασμένην ποιεῖ τὴν αἴσθησιν).., Thphr. 1·5₁ (πειρατέον εἰπεῖν ὡς ἂν καδόλου λέγοντας), Ar'x. 8 (τόπον διεξιέναι φαίνεται οὕτως ὡς ἂν μηδαμοῦ ἱσταμένη), Sp. 3B. Chrys. III 478, DH 6₉₄, Dd. 1₅₇.., Sor. 1₇, Ar'd. 25₁₃, ClA. 2₁₄₇..; οὐδ' ἄγαν εὐογκος ὡς ἂν δοῦλος sc. ἄν (ʃ. 464₈) Eu. f. 688, cf. Sosith. 2, X. m. 2·6₃₈, Thphr. 3·9₁ (τῶν στροβίλων ὁ τῆς ἰδαίας μακρότερος ὡς ἂν ἀγριώτερος).., Chrys. II 899.., [A.] κ 393ᵃ 19, Phld. μ 82₁₄, Str. 84.., Dd. 3₈₈.., Plut. 676ᵉ (ἐνίκησεν ὡς ἂν πολυμαθὴς ἀνήρ), MarcA. 1₁₈, Ael. ha. 4₃₄, ClA. pr. 105 uʃw., aber καὶ βούλομαι τοῦδ' ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρᾶν τις (sc. βούλοιτο), οὐ ποιᾶ δέ Me. 336, ἐσπουδάκει ὡς ἂν ἐστιῶν ὀξύπεινον Demonic. 1, λέγομεν ὑγιεινῶς βαδίζειν, ὅταν βαδίζῃ ὡς ἂν ὁ ὑγιαίνων sc. βαδίζοι A. H 1129ᵃ 17; **dazu** πρὸς ἐμὲ ἰσχυρίζεται **ὥσπερ** ἄν τινα πεισθέντα Hyp. 5₃₀, τὴν διαλεκτικὴν μὴ **καδάπερ** ἂν δύναμιν, ἀλλ' ἐπιστήμην κατασκευάζειν A. P 1359ᵇ 18, τῇ καρδίᾳ κ. ἂν τῇ ψυχῇ χρώμεδα Chrys. II 901. **β] gen. abs.**, ὡς ἂν συναγωγόν τι ἐχούσης τῆς ὁμοιότητος Democr. 164. φράζε ὡς δέλοντος ἂν ἐμοῦ προσαρκεῖν So. OR 11, cf. X. an. 5·2₈, Aen. 10₂₀ (ἐπισκεπτέον, εἰ ὁμονοοῦσιν, ὡς ἂν ὄντος μεγίστου τούτου ἀγαδοῦ), Thphr. cp. 3·9₂, Chrys. II 899.., Dd. 1₁₀.., Gem. 12₃₀, anLond. 22₂₆.., Sor. 1₂₂, Gal. log. 7₁, ClA. 3₁₀₂.., schSo. OC 1696 uʃw.; **καδάπερ** ἂν εἰς ὕδωρ ῥέον ἐμπιπτούσης τῆς κινήσεως A. μν 450ᵇ 2. **γ] ellipt.**, τὰ δεξιὰ ἤλγει ὡς ἂν ἀπὸ ὑποστροφῆς (sc. ἀλγῶν, ʃ. 465₄, οὐ. ἀλγοίη, ʃ. 465₁₉) Hipp. ἐ 4₂₂, ὡς ἂν ἄνευ ναρδήκων κἰ 22, cf. ἐ 2·1₇.. (βοῶσαν **ὅσπερ** ἂν ἐκ πληγῆς ἐ 7₁₁, ʃ. 465₂₂), ὡς ἂν κατὰ λόγον Thphr. 1·6₈, τοῦτο ὡς ἂν καδ' ὑπόδεσιν εἰρήσδω cp. 6·19₁, cf. 4·15₄.., ἐρύθημα ὡς ἂν Αἰδοῦς Anacr't. 18₂₀. ἐδαύμαζον ὡς ἂν δεόν Iambl. vP. 32, ὡς ἂν πρὸς αἴσθησιν Str. 4 uʃw., ἵνα μὴ δόξῳ ὡς ἂν ἐκφοβεῖν NT 2 Cor. 10₉, καδ' ὡς ἂν ἀγαδοῦ φαντασίαν anLond. 2₄₂ (= ngr. σάν 'wie', vgl. Hatzidakis Einl. 217, 3B. σὰν νάμαδεν vl. καὶ ὡς ἔμαδον Poèmes prodromiques III 412i), b. Zahlen = etwa (circiter), Pol. 1₈₇, Dd. 19₁₈.. (**ὡς ἂν** εἰ 20₉₁).

II. ἄν in Bdggsfätzen [Bdgg nur angedeutet 3B. ἄλλως μέν σ' ἂν ἐγὼ γε καὶ ἠμετερόνδε κελοίμην ἔρχεσδαι ο 513, (μαδὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν) σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαδὸς κεκλῆ' ἅμα So. Ph. 119, ʃ. αυή μάλιστα οὕτως 464₁₂]

***A. Hauptfätze, die Bdgg wird ausgedrückt durch 1. εἰ οὐ.** [Hom.] εἴ κεν c. opt. (praes. οὐ. aor.; pf. ʃ. 451₂₈, fut. ʃ. 470₄₅; **urſprüngl. getrennt**, vgl. αυή εἰ γὰρ ἐν τούτῳ εἴη! ὡς οὔτ' ἂν τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδὲν οὔτε τῶν φίλων Pl. Prot. 310ᵉ, ʃ. 455₁₁) **a. ep. ion.**, ἤ σ' ἂν τεισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη X 20.., cf. Maxim. 28.. (εἰ c. opt., ἤ τ' ἄν c. opt.), σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ, εἴ τινά που μεδιέντα ἴδοις Z 329, εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε τίσις εἴη β 76, πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι, εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο; δ 352, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτε, οὐδ' εἰ πολλὰ κάμοιτε Θ 21, εἴ περ γάρ κε τυπείης, οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισδε πέσοι βέλος, ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν N 289, cf. σ 380, εἰ μὴ δᾶρα φέροι, οὐκ ἂν ἐγώ γε κελοίμην ἀμυνέμεναι Ι 517, οὐδ' ἂν ἐγὼν σχεδίης ἐπιβαίην, εἰ μή μοι τλαίης γε ὅρκον ὀμόσσαι ε 177, cf. κ 342, Hes. o. 348 (οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη), Xphan. 2₃₀, Thgn. 326.., Panyass. 13, Sem. 1₂₃.., Meliss. 6.., Democr. 189 (τοῦτο δ' ἂν εἴη, εἴ τις ποιοῖτο, **gemilderte Behauptung**, ʃ. 460₈₀), Hipp. ἀέ 8 (εἴ τις σκέπτοιτο, εὕροι ἄν), κτ 1.., Hdt. 6₁₂₀. **b. att. ggr.**, Ae. Pr. 978 (εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς), cf. A 1394 (χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτε, ἄῃηΙ. 1049).., So. E. 334 (εἰ σθένος λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν), OC 921 (οὐδ' ἂν σ', ἐπαινέσειαν, εἰ πυδοίατο).., Eu. M. 568 (οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος).., Ar. N. 870 αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε).., Th. 6₉ (ἀσδενὴς ἂν ὁ λόγος εἴη, εἰ παραινοίην), 6₃₅ (εἰ καὶ ἔλδοιεν, τί ἂν δράσειαν;).., X. oe. 2₁₆.., Simo 8, Pl. rp. 357ᵇ (ἔγωγ' ἂν ἐλοίμην, εἰ ἐπ' ἐμοὶ εἴη), Prot. 311ᵈ (εἰ οὖν τις ἔροιτο, τί ἂν ἀποκρινοίμεδα;), Eu'd. 288ᵉ (ἆρ' οὖν ἂν ὀνήσειεν, εἰ ἐπισταίμεδα;).., Redn. (3B. οὐκοῦν ἂν καλῶς ἔχοι, εἰ δέοι A'pho 5₈₇), A., Ar'x. 52, Sp. 3B. Teles 44₁.., Phld. ρ II 271, Dd. 2₂₅, Plot. 1·2₂, Gem. 8₉, Hdn. II 922. **2. εἰ c. indic. praes.** (ſeltner impf., aor. οὐ. pf.; nb. opt.: καὶ γὰρ ἂν εἴη ἄτοπον, εἰ τὰς μὲν εἰκόνας δεωροῦντες χαίρομεν, αὐτῶν δὲ μὴ ἀγαπῶμεν τὴν δεωρίαν A. Zμ 645ᵃ 11) **a. ep. ion.**, εἰ μέν δὴ ἕταρον κελεύετέ μ' ἑλέσδαι, πῶς ἂν ἔπειτα Ὀδυσῆος λαδοίμην; K 243, cf. Ι 437, εἰ μὲν τοὺς ἀλαπάζει Ζεύς, ἢ τ' ἂν ἐγώ γ' ἐθέλοιμι uʃw. M 69, cf. λ 380, ApRh. 3₈₄.. (τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο, κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται ₇₈₄), Maxim. 21 (εἰ λιλαίεαι, καὶ δ' ἂν ἀφέλοι), οὐκ ἂν με σαόφρονα μυδήσαιο ἔμμεναι, εἰ δή σοι πτολεμίζω Φ 462, εἰ δέ τις ἀδανάτων εἰλήλουδας: οὐκ ἂν ἐγώ γε δεοῖσιν μαχοίμην Z 129, cf. 141; εἴ τις βούλεται ἐννοεῖσδαι, εὑρίσκοι ἂν DAp. 3, Σκαῖος ἂν εἴη ὁ Ἱπποκόωντος (sc. υἱός), εἰ δή οὗτός ἐστι ὁ ἀναδεὶς καὶ μὴ ἄλλος τοῦτο ὄνομα ἔχων **vorausgesetzt**, ὃαβ Hdt. 5₈₀, τὸ ὕδωρ εἴ σφι ἔστι ἀληδέως, οἷόν τι λέγεται, διὰ τοῦτο ἂν εἶεν μακρόβιοι 3₂₃. **b. att. ggr.**, εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυδμήν Ae. Ch. 204, cf. Pr. 345.., So. E. 799 (οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἄν, εἰ τάδ' εὖ κυρεῖ), OC 1666 (εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, οὐκ ἂν παρείμην), Ai. 963 (κεἰ βλέποντα μὴ 'πόδουν, δανόντ' ἂν οἰμώξειαν).., Eu. Su. 764 (φαίης ἄν, εἰ παρῆσδ', ὅτ' ἠγάπα νεκρούς), ſ. 450, Ar. Pax 848 (οὐκ ἂν δοίην, εἰ πορνοβοσκοῦσι).., Pl. Prot. 312ᵉ (ὅτι δήποτε ὁ σοφιστής ἐστιν, δαυμάζοιμ' ἄν, εἰ οἶσδα), cv. 176ᶜ (ἔρμαιον ἂν εἴη, εἰ ὑμεῖς νῦν ἀπειρήκατε), Redn. (3B. εἰ ὁ ἀμυνόμενος ἀποκτεῖναι διενοήδη, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη A'pho 4₈₄, πῶς ἂν εἴη τούτων δεινότερα, εἰ ὑμῖν κατείργασται, ἃ βούλεσδε; 5₁₈), A., Thphr. cp. 5·14₁ (εἰ γὰρ οὐδὲ τοῦ ἀέρος γίνεται πῆξις, ὅταν μὴ αἴδριος ὁ ἀήρ, μηδ' ἂν τοῦ παχέος δόξειεν), Ar'x. 12, Dd. 13₂₇ uʃw.; im Briefeingang εἰ ἔρρωσαι, καλῶς ἂν ἔχοι Petr. II 11 [III²].., εἰ ἔ., εὖ ἂν ἔχοι DittO. 315₁₁.. [Perg. II²], εἰ ἔρρωσδε, εἴη ἄν, ὡς βουλόμεδα LXX 2 Mc. 11₃₈, εἰ τῷ σώματι εὖ ἐπάγεις, καλῶς ἂν ἔχοι ApPerg. I 2₄ uʃw. **3. εἴ κεν** (ἐάν, ὅταν uʃw.) c. coni., εἰ μέν κεν πατρὸς νόστον ἀκούσω, ἢ τ' ἂν ἔτι τλαίην· εἰ δέ κε τεδνηῶτος ἀκούσω, νοστήσας σῆμα κτερεΐξω β 219, cf. α 288, μ 138, Maxim. 593; γινώσκοι δ' ἄν τις καὶ κακός, ἢν σοφὸς ᾖ Thgn. 682, cf. Maxim. 340 (ἢν ἀλεύηται, ἢ τ' ἂν μν δέχοιο).., So. OR 218, Babr. 7, Dd. 1₈₄, 20₄, ApD. scr. 6₂₇; οὕτω παύοιτο ἄν, ὅταν μεταβάλλῃ Hipp. ἀέ 19, cf. Eu. Su. 447. **4. Relativſ.**, 3B. οὐκ ἂν τίς τοι ἀνήρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη, ἔργον ἀτιμάσσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμος ἐσσί Z 521, οὐδ' ἂν ἐγώ γε ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεδείη λυγρὸς ἐὼν Ν 117; ὅπου λόγῳ τις διδάσκοι, μαρτύρων ἂν τις τοὺς λόγους ἐνδεεῖς φαίη εἶναι A'pho 6₃₀; ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις, οὐκ ἂν γένοιτ' ἂν εὐγενὴς So. Ai. 524. **5. Zeitſatz**, ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα εἴη, οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆί γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος Γ 223, cf. π 196 (ὅτε μή = εἰ μή), Ζηνὸς οὐκ ἂν ἄσσον ἰκοίμην, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι Ξ 247, τῇ δεκάτῃ δ' ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἔπτ' ἐνιαυτούς, οὐκ ἂν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχοι δανάτου Solo 27₁₈; πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦδον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις (**Aufforderung**, ʃ. 460₃₈) Ar. V. 725. **6. ptc.**, οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο P 711, οὐκ ἂν τώ γε ἐρίσαντε ἄροτρον ἄξειαν Hes. o. 439, δειλοῖ μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων οὐδεὶς ἂν μάλα πόλλ' ἰμερόεντα πάδοι Archil. 8, οὐδεὶς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειε ἕκαστα Tyrt. 11₁₈, οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς δάνατον φύγοι Solo 24₉, πῶς ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἀγνὸς γένοιτ' ἄν; Ae. Su. 227, λέγοις ἂν εὖ φρονῶν So. OR 570 (aber τοιόσδε δ' ἐκβὰς οὐκ ἂν ἐξέλδοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος = ἐπειδήπερ 1084), ὀργὴν λάβοις ἂν κλύων Eu. Su. 1050, ἀλσὶ διασμηχδεὶς ἅναιτ' ἂν Ar. N. 1237, cf. Eq. 88 (πῶς ἂν μεδύων χρηστόν τι βουλεύσαιτο:).., Th. 1₉₁ (οὔτε ὅσια ἂν ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι).., Pl. Prot. 312ᵃ (οὐκ ἂν αἰσχύνοιο σαυτὸν σοφιστὴν παρέχων:), cv. 196ᵉ (Ἔρως τοῦ ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν ἀνδρειότατος ἂν εἴη, **Behauptung**).., Redn. 3B. A'pho 6₁ (καὶ εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὔξαιτο); c. artic. 3B. ὁ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας

λαμβάνων ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη Th. 1$_{34}$, cf. 2$_{40}$.., ἡ δὲ βιασθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθείη; Gorg. H. 7; gen. abs., οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο A 301, τοῖο δ' ἰόντος ἦ τ' ἂν ἐυξείνοισι ἀντιάοιτε ἀνδράσιν ApRh. 2$_{804}$, σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ So. Ai. 1262, θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις Eu. f. 397, ἀπογενομένου γάρ τευ ἂν ἀλγέοι Meliss. 7, ἄρ' οὖν ἂν μάθοις ἀποκρινα-μένου; Pl. Gg. 463^{d}.

*B. Nebenſätze 1. ἄν c. inf., ἄγχιστα δοκεῖ ἂν ποιεῖν, εἰ ἀμφιφλασθείη Hipp. ἀέ 36, cf. Hdt. 2$_{64}$, εἰ πρίαιο, σω-φρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς Ar. V. 1405, εἰ γένοιτο, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῶν Pl. 509, εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν εἶναι Th. 1$_{10}$, cf. $_{140}$.., X. oe. 6$_{6}$ (τεκμήριον γενέσθαι ἂν τούτου ἔφαμεν, εἴ τις ἐπερωτῴη), Redn. (3B. εἰ κελεύοι, ἐν πολλῇ ἂν ἔχεσθαι ὑμᾶς ἀπορίᾳ δοκῶ A^{l}pho 5$_{65}$); λαθεῖν γὰρ ἄν, ὁπότε βούλοιντο, τοῦτο ποιοῦντες πολλῷ ἧσσον (ἐνόμιζε) Th. 7$_{48}$, δείσας τὴν δόξασαν ἂν γίγνεσθαι σμικρολογίαν, ἄν τις προστάττῃ πάντα Pl. lg. 746^{e}, ἔφη μόνως ἂν οὕτως ἀναγκασθῆναι, ἐὰν ᾖ δωσι DH 9$_{37}$, εἰ δ' εἰσπνοῇ τὸ συμβαῖνον ἔοικεν, εἶναι ἄν τινα τῶν ῥεόντων ὑδά-των sc. φαίνεται Str. 173, ὅτι δὲ ἐξισοῦν ἤθελον, εἰκότως ἂν ἀγανακτεῖν μοι δοκῶ A^{l}pho 4$_{1}$; προῦλεγον τὸ ψήφισμα καθελοῦσι μὴ ἂν γίνεσθαι πόλεμον Th. 1$_{139}$, cf. 2$_{89}$.., 4$_{108}$ (ἐνόμιζε .. τὴν γέφυραν κρατούντων οὐκ ἂν δύνασθαι προελ-θεῖν), X. He. 5·2$_{23}$ (τούτου γενομένου τὰς πόλεις στῆναι ἂν sc. ἔφασαν), an. 1·9$_{29}$ (νομίζοντες ὄντες ἀγαθοὶ ἀξιωτέρας ἂν τιμῆς τυγχάνειν).., Iambl. vP. 8 (ἀπεφαίνετο οὕτως ἂν χρωμένους ἐπιτυγχάνειν), vgl. auch ἐγὼ οὐδένα οὕτω θερμὸν δοκῶ, ὄντιν' οὐκ ἂν (ʃ. 461$_{42}$) ἀωρὶ συντυχόντα φεύγειν A^{l}pho 2δ$_{5}$; τὰ κατηγορούμενα οὕτω δεινά, ὥστ' οὐκ ἂν μοι δοκεῖ δύνασθαι πολλάκις ἀποθανὼν δοῦναι δίκην Ly. 28$_{1}$, καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα ὥστε προσπίπτειν, ᾗ βούλοιντο Th. 4$_{29}$, cf. $_{73}$. 2. ἄν c. ptc., εὑρίσκω ὧδε ἂν γινόμενα ταῦτα, εἰ λάβοις Hdt. 7$_{15}$, ὁρῶν τὸ παρατείχισμα, εἰ κρατήσειέ τις τῆς ἀποβάσεως, ῥᾳδίως ἂν ληφθέν (οὐ γὰρ ὑπομεῖναι ἂν σφᾶς οὐδένα), ἠπείγετο ἐπιθέσθαι Th. 7$_{42}$, εἰδότες οὐκ ἂν ὁμοίως δυνηθέντες, εἰ ἐκβιβάζοιεν 6$_{64}$; ἐπειράτων, τίνα ἂν θεῶν ἱλασάμενοι κατύπερθε Τεγεητῶν γενοίατο Hdt. 1$_{67}$; εἰμὶ τῶν ἡδέως ἂν ἐλεγχθέντων, εἴ τι μὴ ἀληθὲς λέγω, ἡδέως δ' ἂν ἐλεγξάντων, εἴ τίς τι μὴ ἀληθὲς λέγοι Pl. Gg. 458^{a}; ὡς τοῦ βαρβάρου, εἰ αὖθις ἐπέλθοι, οὐκ ἂν ἔχοντος ἀπὸ ἐχυροῦ ὁρμᾶσθαι ἠξίουν.. Th. 1$_{90}$, ὡς οὔτε ὅσια οὔτε δίκαια πράττοντος ἄν, εἰ ἄλλα πράττοι Pl. rp. 463^{d}. 3. Re-lativſ., ὥστε, ὡς, ὅτι, εἰ: ὃ νῦν ὑμεῖς μὴ πειθόμενοι ἡμῖν πάθοιτε ἄν Th. 1$_{40}$, μεθ' ὧν ἂν καὶ κινδυνεύοιτε, εἴ τι δέοι X. Cyr. 4·5$_{48}$; εἰ ὑβρίζοιεν, ἔστιν ὅστις οὐκ ἂν (ʃ. 461$_{39}$) κολάζειν ἀξιώσειε; Is. 15$_{251}$, τίς οὗτως ἐστὶν ἀναίσθητος, ὅστις οὐκ ἂν ἀλγήσειε τοιαύτης διαβολῆς γιγνομένης $_{218}$, ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί περ αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι ε 188; ἰσχυρόν ἐσθ', ὥστ' οὐκ ἂν κατα-γεῖν, εἴπερ κρέμαιτο Ar. Ach. 944^{l}, ὥστε, εἴ τις φαίη, ὀρθῶς ἂν εἴποι Th. 1$_{80}$; ἐπισταμένους ὅτι, εἴ τις ὑπομένοι, οὐκ ἂν ποτε βιάζοιτο 4$_{10}$, τὴν γνώμην, ὅτι οὔτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὔτ' ἂν ἀποψηφίσαισθε ἑτέρου ἕνεκα A^{l}pho 6$_{10}$, ἐμαθεν, ὡς οὐκ ἂν ἡττηθεῖεν, εἰ μὴ κυκλωθείησαν Ctes. 50, cf. 48, vgl. λόγος ἀρχαῖος, ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν θάνῃ τις So. T. 2; τέρας λέγεις, εἰ οἱ μὲν τὰ ὑποδήματα ἐργαζόμενοι τὰ παλαιὰ καὶ τὰ ἱμάτια ἐξακούμενοι οὐκ ἂν δύναιντο λαθεῖν τριάκονθ' ἡμέρας μοχθηρότερα ἀποδιδόντες (Bdgg im ptc.), ἀλλ' εἰ τοιαῦτα ποιοῖεν, ταχὺ ἂν τῷ λιμῷ ἀποθάνοιεν, Πρωταγόρας δέ uſw. Pl. Meno 91^{d}.

c. Potentialis der Zukunft (ἄν c. coni. [ep.] od. ind. opt. inf. ptc. fut.); die Unterſchdg mehr äußerlich, da der opt. praes. od. aor. [ſ. Pot. der Ggwart] ebenſo v. der Zukunft wie v. der Ggwart ſteht, ſ. 3B. 459$_{22}$, 460$_{59}$; Fälle der klaſſ. Proſa ſowohl b. den alt. Gramm. (ſ. 450$_{4}$) als heute noch umſtritten (H. Richards, Class. Rev. 6$_{336}$, der allg. m. Cobet ΔΗ ſt. AN empfiehlt, ſ. auch Magnien, le futur en grec, Paris 1912, II 57 ff., 123 ff., 260 ff.), doch bleibt auch b. Annahme ſtarker palāogr. u. ſprachl. (vgl. b. Sp. das Schwanken zw. coni. aor. u. ind. fut., u. ſo iſt ſt. fut. öfter coni. aor. überl., ſ. 468$_{60}$, 470$_{57}$; Itaziſtiſches ſ. 469$_{13, 32}$) Schreibereinwirkung noch ein be-

trächtlicher Reſt (b. Epic. in einem alt. Pap., ſ. 470$_{9}$, ältere Inſchr. ſ. 468$_{87}$); beſ. zu vermerken α] indic. fut. nb. ἄν c. opt., ταῦτα δ' ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἐγώ γε ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν οὐδ' ἀπατήσω δ 347, εἰ τεύξονται, οἱ μὲν ἀναδέξονται, οἱ δὲ ἀγνώμονες ἂν κληθεῖεν Dd. 13$_{21}$, οὐδ' ἂν τετλαίη εἰς ὦπα ἰδέσθαι· οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις ἐξαπάφοιτο I 372, ἔψο-μαι καὶ οὐκ ἂν λειφθείην Hdt. 4$_{97}$, ὡς ἐρέουσ', ἡμῖν δ' ἂν ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο φ 329, cf. ζ 285, Th. 2$_{61}$, οὐκ ἂν τίς σε ἀπονοσφίσσειεν, ἀλλά σε δέξονται HyCer. 157, cf. Th. 3$_{13}$, ἐγὼ μέζω δώσω ἢ βασιλεὺς ἂν τοι πέμψειε Hdt. 8$_{5}$ (Sp. auch: οὐδ' ἂν ἐπίδοιμι τὸν ἥλιον οὐδ' ἂν εἰς φῶς ἐλεύσομαι XEph. 3$_{8}$). β] εἰ c. ind. fut., ἄν c. opt., εἰ δέ τοι οὐ δώσει, οὐκ ἂν κελοίμην ἰέναι Ω 297, εἰ δύελλαι λήξουσιν, ἦ τ' ἂν ἐγώ γε φαίην σαωσέμεναι ApRh. 4$_{935}$, εἰ καὶ μετρίως ἔξει, ἡ γένεσις οὐκ ἂν γένοιτο Hipp. φά 3, ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ξαιρήσεται Ae. Su. 924, cf. Pr. 312, So. Ph. 1393, E. 249^{l}, Eu. Ion 374, Ly. 22$_{17}$ (πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαιτε ποιεῖν, εἰ ἀφήσετε;), 7$_{41}$ uſw., σημεῖον εἶναι τοῦ καὶ ἄλλο τι ἂν αὐτοὺς ἀνδρείως ὑπομεῖναι, εἰ τεθήσεται κατὰ νοῦν τὰ πράγματα Th. 4$_{120}$; εἶπεν ὅτι οὐκ ἂν φασιν εἰσελθεῖν, εἴ τις ἔνδον ἔσοιτο X. He. 5·4$_{8}$. **ı.** c. coni. (ep.), ἄν allein od. im Bdggſ., Relativſ. uſw., zur Angabe od. Beurteilung des Zukünftigen, zunächſt im Sinne des Redenden 1. im Hauptſatz (ſ. noch 468$_{28}$), νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι (ἀντὶ τοῦ πάθοι ἄν A) X 505, ἧς ὑπερο-πλήσει τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ A 205, οὐδ' ἂν ὁμῶς περι-ναιέται ἀντιόωσιν οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξω ApRh. 4$_{405}$, cf. No. η $_{129}$; εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον πειρηθείης, οὐκ ἂν τοι χραί-σμῃσι (ἀντὶ τοῦ χραίσμοι A) βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί Λ 387. 2. im Nbſatz nb. fut. des Hauptſatzes (nur darum hieher-geſtellt, ſachl. v. ἄν c. coni. im Nbſatz [D 471$_{4}$] kein Unterſchied); Sp. 3B. ὃς δ' ἂν με κλέψῃ (od. -ψει), θυφλὸς ἔσται IG XIV 865 [KnmeVI^{a}]; ἔρημος ἔνθ' ἂν ἦ στίβος, κρύψω So. An. 773, πράξεις, οἷον ἂν θέλῃς OC 956), εἰ δ' ἂν οὐκ ἐθέλωσιν, μαχήσομαι Γ 288, cf. Σ 273, σαώσετον, εἴπερ ἂν ὀρέξῃ E 224, cf. 232, ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ (ἀντὶ τοῦ ἀπολεῖται A) Ἴλιος ἱρή Δ 164.., cf. A 518 (ἐφήσεις, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν).., ἔσσεται, ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ α 41, cf. τ 410... HyMerc. 287, ἔσται, ἐπεὶ ἂν ἐπίσπῃς Z 412, δυνήσεαι, εὖτ' ἂν πίπτωσι A 242, cf. Τ 158, HyMerc. 91, οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν μετέω Χ 387, cf. γ 353.., ὄνομα μυθήσομαι, ὄφρα εἴδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα ὑμῖν ξεῖνος ἔω ι 17, κνυζώσω, ὡς ἂν φανήῃς ſo daß du, wie ich glaube, er-ſcheinſt ν 402, cf. π 84, HyCer. 273, ὄν δ' ἂν νοήσω, μη-τίσομαι Ο 348, cf. Θ 10, HyMerc. 543, **ıı.** c. fut. 1. Ausſageſ. od. Frageſ. a. c. ind., οὐκ ἂν μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω δ 240 (od. coni., ſ. 468$_{25}$; ſ. auch 470$_{25}$), cf. ζ 221 (ἄντην δ' οὐκ ἂν ἐγώ γε λοέσσομαι).., Hds 6$_{36}$ (ἕνα οὐκ ἂν προσδώσω, ?vl. -δοίην); (ἐγὼ δ' ἰὼν πειράσομαι ἔργον λαβεῖν) ἧττόν γ' ἂν οὖν (γὰρ οὖν Dobr.) νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί Amips. 1. οὐχ ἥκει, φάναι, οὐδ' ἂν ἥξει (ſeſte Überl., οὐδ' ἥξει Procl.) δεῦρο rp. 615^{d}, τοιοῦτος μὲν ἂν τις ὁ τρόπος ἔσται DH Dem. 23, τί γὰρ ἂν δυνήσονται δεινὸν ἐργάσασθαι; arch. 14$_{9}$, ἐξηγήσομαι τὰ Χρυσίππεια, τὴν λέξιν δηλώσω καθαρώ-τατα, προσθήσω ἄν που (ſ. 478$_{31}$) καὶ Ἀντιπάτρου φοράν Arr. diss. 3·21$_{7}$, οὐ γὰρ τὸ αἷμα ἂν ποτε προήσεται φωνήν ClA. pd. 1$_{47}$, cf. pr. 68, 56 (πῶς ἂν ἐνδίκως αἰτήσονται; überl. -σωνται).., Geop. 20$_{25}$.., Sext. 352$_{27}$.., Phlp. Aβ 73$_{20}$ uſw., auch οὐδ' ἂν σοι συνθήσομαι .. οὐδ' ἂν σοι πιστεύσω Acta Andreae 13; im Nbſatz, λελογισμένοι ὅπως ἂν (vl. αὐτῶν) καυμάτων τῶν θερμοτάτων ἐόντων ἔσονται ἐν τῇ ἀρ-παγῇ Hdt. 3$_{104}$, εὖ οἶδ' ὅτι ἄσμενος ἂν ἀπαλλαγήσεται (vl. -γείη) X. Cyr. 6·1$_{45}$, ἐφ' οὕπερ ἂν ῥηθήσεται Gal. log. 8$_{3}$, τὰς δυσίας, ἃς συντελοῦσιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἃς ἂν μετὰ ταῦτα συντελέσουσιν IG VII 413$_{48}$ [Senatsdekr. 73^{a}], ὁ λόγος, ὃν ἂν ἀποκριθήσεται, ἀναγγελῶ LXX Ier. 49$_{4}$, cf. Acta Thomae 13$_{24}$ B., πᾶς, ὃς ἂν ὁμολογήσει (vl. -σῃ) NT Lc. 12$_{8}$, cf. Mc. 8$_{35}$, ὃς ἂν προσοίσει χεῖρα AM 25$_{468}$ [Phrng. K3] u. ſo oft in ſp. Grabſchriften, vgl. $_{470}$ (ὃς ἂν προσάξει), PASII 159 (τὶς ἂν προσοίσει).., ὅπου δὰν ταφήσεται, σωτήριος ἔσται schSo. OC 354, ὡς ἂν τιμήσεται, οὕτως σταθήσεται

LXX Ex. 27_{14}; beim Eid (s. 460_{59}) σοὶ δ' ἂν ὀπίσσω ἱρὰ βωμῷ ἐπιθήσομεν ApRh. 1_{416}, ὁμωμοκότος μὴ ἂν εὐνοήσειν Σαλώμῃ Ios. 17_{10} (aber ὄμνυμι ἦ μὴν ἑλέσθαι τοῦτον ἂν ζῆν τὸν βίον ἢ τὴν Σελεύκου ὑπεροχήν A'phan. 187); vgl. noch κατάτασις, ἐν ᾗ ὁ βραχίων καταγεὶς ἐπιδεῖται· **οὕτω γὰρ ἂν** τὸ καμπύλον τοῦ ἀγκῶνος οὐ κωλύσει Hipp. ἀέ 18, cf. Aesch. 2_{11} ?vl., PhiloByz. 97_{5} (οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα δηλωθήσονται), 101_{41} (οὔ. γ. ἂν ἄριστα κινδυνεύσωσιν codd.), AlAphr. Aα 411_{23}, Phlp. Φ 904_{17}, Geop. 3·6_{7} (καὶ τοσοῦτον ἂν οἴσεις ὄψον, ὡς μὴ ἡττᾶσθαί σε 20_{25}), s. auch 468_{72}, ἥβα μοι, φίλε θυμέ· **τάχ' ἂν** τινες ἄλλοι ἔσονται ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι Thgn. 877, cf. Antisth. Od. 6, τάχα γὰρ ἂν φανεῖται Dio 7_{106}. = Itazistische Verschreibungen: οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, ἄλλο τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε· ἀπισχυρισάμενοι δὲ σαφὲς ἂν καταστήσαιτε (vl. -σετε) ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον προσφέρεσθαι Th. 1_{140}, cf. X. an. 2·5_{13}, Pl. Eu'd. 275ᵃ, Is. 17_{58} (οὐκ ἂν εἰκότως περὶ ὀλίγου ποιήσεσθε codd.), Din. 2_{109} (πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον ἐλεήσετε codd.), Luc. pisc. 29, Philo II 329 (μέμψαιτ' ἄν τις, vl. μέμψεται δ' ἄν τις); hieher (πόσοι;) οὐκ ἂν ὁ ἀριθμός σε εὐφρανεῖ (vl. -άνειεν) X. Cyr. 2·1_{2}, προσηπείλησεν, ὅτι δηλώσει (-σειε Dobr.) ποτ' ἂν τούτῳ Isae. 1_{32}, οὐκ ἂν πρεπόντως τις γράψει Demetr. el. 5, cf. 297, πᾶς ἄν τις ἥδιον ἀναγνῴη· οὐκοῦν καὶ λόγους ἄν τις ῥᾷον ἀκούσει (sonst ἀκούσομαι) Arr. diss. 2·23_{1}, οὐκ ἂν ὑπάρξει (vl. -ῃ, -ειε) Phlp. Φ 412_{5} usw. **b.** c. opt. (s. Keith, Class. Quart. 6_{123}), εἰδὼς ὅτι οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο οἴκοι τῶν ἐπιτηδείων ἐκέλευον συνδειπνεῖν Ly. 1_{22}, εἰ δεθείη, ἀσθενέστερος ἂν ἔσοιτο Ios. 5_{308}, cf. 4_{224}; in andern Fällen entweder ἄν unsicher: οὐδὲ συκοφαντήσειν φροντὶς (ἦν), ἀλλ' ὅστις (Dind. st. ὅστις ἄν od. ὃς ἄν) ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος Ar. V. 1097ⁱ, περὶ τῶν ἀδήλων ὅπως ἀποβήσοιτο μαντευσόμενος (?vl. ὅπως ἂν ἀπ.) X. m. 1·1_{6}, oder der opt. (als itazistischer Fehler): μυρίοι, οὓς οὐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι (vl. -σαι) DPer. 1168, ὥστε ἡμᾶς φίλους εἶναι, οὐκ ἂν δέξοισθε (vl. -ησθε, Bekk. -αισθε) Th. 5_{94}, οἶδ' ὅτι οὐ τοῦτο ἐνενόει ὅ τι πείσοιτο, ἀλλὰ τί ἂν χαρίσαιτο (vl. -οιτο) X. Cyr. 7·3_{10}, ἐβουλεύοντο πῶς ἂν ποιήσαιντο (vl. -οιντο) He. 4·2_{10}, εἰ γυνὴ διαφέρουσα εἴη πλούτῳ, τὸν ὑπερβάλλοντα ἂν τάφον ἐπαινοίην, μέτρον δὲ οὐσίας κεκτημένος καὶ μέτριος ἂν τὸν αὐτὸν ἂν ἐπαινέσοι (-αι Bekk.) Pl. lg. 719ᵉ, δικαίως δ' ἄν μοι πιστεύσοις Is. ep. 2_{22}, εὖ ἴστε, ὅτι πλεῖστον ἀμελεῖν δόξοιτ' ἄν, εἰ διαφύγοι Lyc. L. 15, bes. b. sp. Philosoph., ἁρμόσοι ἂν ἡ λύσις, εἰ οὕτω ἐπερωτηθείη AlAphr. τι 148_{15}, cf. 162_{2}.., Simpl. Φ 468_{11} (ἴσως δ' ἄν τις ἀπορήσοι), 834_{4} (ζητήσοι ἄν τις, vl. -σειε) usw., vgl. auch λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλῄσοι (-σαι Erf.) φόβος So. An. 505. **c.** c. inf., τὸν δ' ἂν ὀίω (470_{32}) ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν ApRh. 3_{29}, ὡς προμνᾶταί τί μοι γνώμα τάχ' ἂν δώσειν (τάχ' ἐνδ. sch., s. jedoch auch 469_{11}) So. OC 1076ⁱ, (ἄγγειλον εἴσω) πικροὺς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν τοὺς σοὺς λόγους Eu. Hel. 448, νομίζων τὴν ξυμμαχίαν μέγιστον ἂν σφᾶς ὠφελήσειν (?vl. -ῆσαι) Th. 5_{82}, ἐς χωρίον, ἐν ᾧ μάχης τε ἄρξειν ἔμελλον ὁπότε βούλοιντο καὶ οἱ ἱππεῖς ἥκιστ' ἂν αὐτοὺς λυπήσειν (vl. -ῆσαι) 6_{66}, οἶμαι οὐκ ἂν ἀχαρίστως ἕξειν (vl. ἔχειν) X. an. 2·3_{18}, οὐκ οἴει ἄσχημον ἂν φανεῖσθαι; Pl. Crito 53ᶜ, cf. rp. 492ᶜ, A'pho 6_{4} (ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξειν), Is. 15_{69} (ἡγούμενος μάλιστ' ἂν ὠφελήσειν: so BA 127, ἂν om. codd.), Isae. 5_{23}, Aesch. 2_{6} vl., De. 9_{67} (μωρία τηλικαύτην ἡγεῖσθαι πόλιν οἰκεῖν ὥστε μηδ' ὁτιοῦν ἂν πείσεσθαι, doch s. 475_{62}), 20_{35} (πρὸς πολλοῖς, οἷς ἂν βλάψειν φαίνεται, καὶ προσαφαιρεῖταί τι), Pol. 9_{28}, DH 8_{8} (ὅσοι ἀπεγνώκασιν ἄλλως ἂν ἔτι αὐτὰ ἢ πολεμοῦντες οὐκ ἀπολήψεσθαι), Dd. 20_{3}.., Ios. 1_{182}.. (oft; ἐκ τοῦ ὀξέος ἐπάξειν ἂν τὴν διάνοιαν sc. ἔλεγον 17_{312}), Phlstr. AT 2_{21}, Luc. fug. 5; auch nb. inf. aor., λαμπρότερόν τ' ἂν φανῆναι τὸ ἔργον καὶ ἱερείων ἂν πολλὴν ἀφθονίαν ἐνόμιζεν ἂν γενήσεσθαι (vl. γενέσθαι) X. Cyr. 1·4_{17}, cf. He. 4·8_{25} (νομίζων οὔτ' ἂν τιμωρήσεσθαι [vl. -ασθαι] οὔτ' ἂν γενέσθαι) u. so öfter Schwanken der Hss. zw. -εσθαι u. -ασθαι. **d.** c. ptc., ὃν οὐδὲ εἷς λέληθεν οὐδὲ ἓν ποιῶν, οὐδ' ἂν (αὖ Wakef.) ποιήσων οὐδὲ πεποιηκὼς πάλαι, οὗτός εἰμ' ἐγώ Phlmo 91, σφαλέντων αὐτῶν ἐπὶ Δηλίῳ οἱ Λακεδαιμόνιοι γνόντες νῦν μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους (vl. -ξαμ-) ποιοῦνται τὴν ἐκεχειρίαν Th. 5_{15}, ἐπὶ πόλεις μέλλομεν ἰέναι μεγάλας καὶ οὔθ' ὑπηκόους οὔτ' ἂν τὴν ἀρχὴν εἰκότως προσδεξομένους (vl. -ξαμ-) 6_{20}, ἆρα ᾔδει αὐτὸν οὐδὲ τὰ δέοντα ἂν ποιήσοντα; Ly. 31_{21}, τὰ πικρότατα καὶ μάλιστ' ἂν ὑμᾶς λυπήσοντα παραλείψω Is. 8_{81}, ἐπίσταμαι Ἀθηναίους ὑπέρ γε σωτηρίας ὁτιοῦν ἂν (s. 475_{62}) ποιήσοντας 6_{62}, ἔτι δ' ἄλλους προθύμως ἂν ἐπικουρήσοντας $_{63}$, 'τί ποιῶμεν;' πάλαι τις ἡδέως ἂν ἴσως ἐρωτήσων κάθηται De. 9_{70}, γελοιότεροί εἰσι τῶν οὐχ ὁριζόντων μέν, κατὰ δὲ τὰς παραθέσεις ὁμολογησόντων ἂν ἢ ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως γίνεσθαί τινα εἴδη Epic. φ (VolHerc. VI²14), cf. Dd. 1_{53}, Luc. Anach. 25..; **bei ὡς**: ἵν' ἢ ἐκπλεύσωσιν ἢ κατὰ γῆν τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται. ὡς τῶν γε παρόντων κακῶν οὐκ ἂν πράξοντες (vl. -αντ-) χεῖρον Th. 7_{67}, ζημίαν θάνατον πεποιήκασιν, ὡς οὐκ ἂν μείζονος κακοῦ φόβῳ τὴν ἀδικίαν παύσοντες X. m. 2·2_{3}, οἱ πολέμιοι, ὡς εἶδον προκινηθέντας, εἱστήκεσαν ὡς ἂν στησομένους Cyr. 1·4_{23}, ἀφεῖναι τὴν τεκνοποιΐαν ἀόριστον, ὡς ἱκανῶς ἂν ὁμαλισθησομένην εἰς τὸ αὐτὸ πλῆθος διὰ τὰς ἀτεκνίας A. Π 1265^{a}_{40}, cf. DH 6_{78}.., Str. 759 (ἐνταῦθα κατῴκιζεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας κακουργεῖν), Plut. Dem. 5 (αὐτὸς αὐτὸν ἤσκει ὡς ἂν τῶν λεγόντων ἐσόμενος καὶ αὐτός), Lib. 62_{21}; ὡς c. gen. abs. ἢ ἀφίετέ με ἢ μή, ὡς ἐμοῦ οὐκ ἂν ποιήσοντος ἄλλα Pl. ap. 30ᵇ, cf. Pol. 5_{63}, DH 3_{30}, Ios. 15_{345} (τὴν χώραν Ἡρώδῃ προσένειμεν, ὡς μηκέτ' ἂν ὀχληρῶν τῶν περὶ τὸν Τράχωνα γενησομένων), schSo. OC 1181. **2. Bdgssatz; dabei a.** εἰ c. opt. **α] unabhäng.**, πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω (ἤτοι περισσὸς ὁ ἄν ἢ μυθήσομαι ἀντὶ τοῦ μυθησαίμην A), εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μνησαίατο B 488, εἰ τοίνυν τριχὶ μιῇ ἑτεροῖον γίνοιτο, ὀλεῖται ἂν ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ (sc. τὸ ὄν) Meliss. 7, εἰ μὴ μέγεθος σχοίη, οὐκ ἂν κακῶσαι δυνήσεται Gal. 7_{7}, ὥστ' οὐκ ἄν, οὐδ' εἰ ταχύνοις, δυνήσῃ ἐξαρπάσαι 5_{184}, cf. $_{65}$, 8_{2}, Phlp. Φ 406_{6}; **β] abhäng.**, εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦ τ' ἂν ὀίω γηθήσειν ApRh. 2_{441} (s. auch 469_{47}). νομίζοντες, εἰ ταῦτα λάβοιεν, ῥᾳδίως ἂν σφισι (vl. ῥ. σφ.) τἆλλα προσχωρήσειν Th. 2_{80}, cf. (nach νομ.) 8_{25}, $_{71}$, X. Cyr. 1·5_{2}, He. 3·2_{12} (εἰ κακῶς πάσχοι Καρία, οὕτως ἂν ἔφασαν τάχιστα νομίζειν αὐτὸν συγχωρήσειν), Pol. 8_{30}, εἰ συμπείθοι, οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο προσέξειν De. 18_{147}, πολλοὶ ἂν ἐδόκουν αὐτῷ ἔσεσθαι, εἰ μέλλοιεν ἕξειν 24_{115}, δοκῶ μοι ὧδε ἂν μᾶλλον πεισθήσεσθαί σε (vl. πείθεσθαί σε), εἰ δείξειας Pl. Crat. 391ᵃ, εἰ γένοιτ', οὐκ ἂν οἴομαι οὐδένα τολμήσειν (so BA 127 st. -ῆσαι) De. 5_{14}, cf. Pol. 1_{4} (εἴ τις ἀποδεικνύοι, ταχέως ἂν οἶμαι πάντας ὁμολογήσειν), Gal. 1_{36}, dazu Luc. pisc. 29 (ὅσῳ μείζω δύναμιν ἔχοι, τοσούτῳ μᾶλλον ἂν ἡγήσαντο καταπλήξειν X. rL. 8_{3}); λέγων ὡς εἰ διαφευξοίμην ἤδη ἂν διαφθαρήσονται Pl. ap. 29ᶜ, ὡς οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο ἔτι συμπνευσόντων ἂν ἡμῶν τε καὶ τῶν Θηβαίων De. 18_{168}. **b.** εἰ c. ind., ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα χαλκοῦ τε χρυσοῦ τε ἀπολυσόμεθα (περισσὸς ὁ ἄν AB) X 49, εἴ τις ἐπίσταται, δώσει ἂν τὴν ἀντίφασιν (cf. Phlp. Φ 414_{27}) καὶ ἐλεγχθείη ἂν ἐν τρίτῳ σχήματι AlAphr. τι 11_{5}, τότε ἔσται ἂν ἀληθής, εἴπερ ἐδείκνυτο 46_{23} (εἴπερ εἴπωμεν, οὐδὲν ἂν δεινὸν πειρασόμεθα 179_{19}). **c.** ἐάν u. ähnl., ταῦτα ἣν ἐγκύμονι περιπέσῃ, θνήσκει καὶ οὐκ ἂν δυνήσεται διαφυγεῖν (vl. οὐκ ἂν ἐκφύγοι) Hipp. γ 2_{174}, λέγοντες, ὅτι, ἣν ἔλθωσιν, ῥᾳδίως ἂν (om. CG) κρατήσουσι Th. 2_{80}, κἂν δοκῶμεν ὠφελεῖν, οὕτω προθυμίας οὐδὲν ἂν ἐλλείψομεν (überl. οὐδ. ἐλλ. u. οὐδ. ἂν (ἐλ)λείψωμεν) X. Cyr. 4·5_{49}, τί δὲ ἄν (τιθῶμεν γὰρ ταῦτα), ἐὰν ἀπαιτῇ.., τί ἐροῦμεν; Din. 1_{68}ᵛ, νῦν ἀνέρχῃ, ὅτι δοκεῖ σοι· κἂν μεταδόξῃ, οὐκ ἂν ἀπελεύσῃ Arr. diss. 1·11_{32}, ἐὰν σοφὸς γίνῃ, σοφὸς ἔσῃ· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακά LXX Prov. 9_{12}, cf. Geop. 10_{41}; αὐτὸν δ' ἂν κύνες ἐρύουσιν, ἐπεί κέ τις ἐκ θυμὸν ἕληται X 66; ὅταν αἴσθωνται, πολὺ ἂν (om. DF) ἔτι μᾶλλον ἀχρεῖοι ἔσονται X. Cyr. 7·5_{21}, cf. Ceb. 14_{4}; ἐπεὶ δὲ υἱὸς Αἰμιλίου γέγονας, οὐκ ἄν σοι διαλέξομαι (Dübn. st. -ωμαι) Plut. 777ᵇ. **d.** ptc., μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ (cf. καί κέ τις ὧδ' ἐρέει Δ 176 u. οὐκ ἂν οἶμαι νοῦν ἔχων τις ἐρεῖ Phlp. Φ 571_{19}, s. auch 470_{58}) Pi. N. 7_{68}, ὥστε μηδέν μοι πλέον εἶναι ἀποφυγόντι· ἑλὼν δ' ἂν ἀξιώσεις με ἀποκτεῖναι A'pho 5_{16}, ἰδὼν ἄν τις εὑρήσει Pl. cv. 222ᵃ, λέγει ἔχων ἄνδρας δικαίους μεγίστην ἂν φυλακὴν ἕξειν Ar'eas 125, τούτῳ χρισθέντα ἔφη μήτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι μήτε ὑπὸ σιδήρου Ap'od. 1_{130}, cf. Aps. 1 (IX 468 W.), Phlp. Φ 904_{17};

τί γὰρ ἂν τοῦτον οἴεσθε ποιήσειν λυθέντων τῶν νόμων; De. 25_{21}, cf. Ios. b. 6_{10}, Simpl. Φ 796_{30}, LXX Iob 37_{4} vl. (οὐκ ἂν ἐξιχνιασθήσεται ἀκουσθέντος τοῦ ψόφου).

D. ἄν c. coni. (sp. auch ind.) in Relativ- u. Zeitsätzen (c. opt. s. 461_{6}, 466_{47}), **c. coni. (u. opt.) in Finalsätzen**; auch in diesen Sätzen urspr. in potent. Bdtg 'wer etwa (wann etwa, damit etwa) mag' aus dem Sinne des Redenden; hierbei in sp. Volksspr. hfge Nbf. **ἐάν** (entgegen der Entwicklung von ἐάν zu ἄν [ᾱ]), zB. ἐν οἷς ἐὰν προσθῆσθε Tebt. I 59 [99ᵃ], u. so bes. LXX (ὅσα ἐὰν εἴπῃ Gen. 21_{12}), NT, Geop., sp. Pap. u. Inschr. [s. auch 454_{71}, 455_{1}], mitunter auch Hss. sorgfältiger sp. Schriftsteller, wie Dd. 14_{8} (ὅσα ἐὰν αἰτήσωσι), Sext., aber ins Ionische (vgl. die Hs. A des Hipp.: ὅ τι **ἢν** ἀποτυγχάνῃ ἀἰ 12, ἐφ' ὅ τι ἢν ἐπιρρυῇ 19 usw.) u. b. X. (zB. οἷς ἐὰν ἐπιχειρήσωσιν m. $4{\cdot}2_{29}$ codd., aber οἷς ἄν Stob.), Aen. (12_{3}, 31_{15}) u. a. erst durch Abschreiber früh hineingekommen

I. Relativ- u. Zeits. 1. c. coni. — [ἄν urspr. noch nicht fest, vgl. ep. οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν Γ 109, τίνυται, ὅστις ἁμάρτῃ ν 214, ὅπῃ περάσητε ο 453, μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ Κ 225 usw., auch Hdt. (τοῖσι μήτε ἄστεα μήτε τείχεα ᾖ, κῶς οὐκ ἂν ἦσαν ἄμαχοι; 4_{46}, πρὶν ἀπίκωνται $_{157}$, εἰ νικηθέωσι 8_{49}, εἰ μὴ ἀναβῇ 2_{13}), Trag. (ὃς νέος πέσῃ So. OC 395, ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος Ai. 1074, εἰ ὑπερπλησθῇ OR 874ⁱ), Crat. (s. 450_{49}), Th. (ἄλλως τε καὶ εἰ ξυστῶσιν αἱ πόλεις 6_{21}), sonst nur nach Zeitpartikeln, bes. ἕως u. πρίν, sp. wieder freier, zB. τίς αἱρήσεται' ζητεῖν, ἃ μήποθ' εὕρῃ; DOen. $4{\cdot}1_{12}$] — a. Relativs. α] allg., οἶνος καὶ ἄλλους βλάπτει, **ὃς** ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ φ 294, cf. τ 332, Hes. th. 370 (οἱ δὲ ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσιν) usw., ferner zB. Hipp. ἀἰ 13 (πυροὺς ἐσθιέτω, οὓς ἂν ἀπὸ τῆς ἄλω ἀνέλῃ), Ba. 5_{135} (τοῖσιν ἂν θέλῃ), So. Ph. 1431 (ἃ δ' ἂν λάβῃς, κόμιζε), IG I 8 (ὃς ἂν ᾖ ἐγγυτάτω γένους, Vᵃ), u. so ggr. (zB. οὓς ἂν δοκιμάζωσιν Eleph. 1_{8}, 311ᵃ), auch LXX, NT (nb. ind., s. 455_{3}); ἄλλου δ' οὔ τευ οἶδα, **τεῦ** ἂν τεύχεα δύω, εἰ μὴ Αἴαντος Σ 192, ποιέειν **ὅ τι** ἂν ἐκεῖνος κελεύῃ Hdt. 1_{119}, ἅπας δὲ τραχύς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ Ae. Pr. 35, εἰποῦσ' ἅττ' ἄν σοι δοκῇ Ar. Ach. 487, καθ' ὅ τι ἂν γνῶτε, κατὰ τοῦτο σῴζομαι Aⁱpho 5_{46}, τὰ αὐτὰ τέλη, **ἅπερ** ἂν καὶ Πειραιεῖς sc. τελῶσιν IG II 589 [c. 300ᵃ] usw.; **ὅσσοι** δ' ἂν λίπωνται, μεμνῆσθαι πόσιος Τ 230, καθ' ὅσον ἂν σθένω Ar. Pl. 912, πράξεις **οἷον** ἂν θέλῃς So. OC 956, μαθήσεσθε, **ὁκοῖον** ἂν ἐκβαίνῃ Hdt. 9_{11}, ἐξαρκέσει αὐτῷ, **ὁπότερ'** ἂν ποιῶμεν Pl. cv. 176ᶜ usw.; m. rel. adv. zB. ἀλλ' ἄγεθ' **ὡς** ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες Β 139.., cf. So. Ai. 1369 (ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχῇ χρηστὸς ἔσει), χρῶ ὡς δἄν (s. 477_{6}) σοι ἀρεστὸν ᾖ LXX Gen. 16_{6}, ἀμυνεύμεθα, **ὅκως** ἂν καὶ δυνώμεθα Hdt. 8_{143}, ᾗ ἂν γιγνώσκω βέλτιστα, ἐρῶ Th. 6_{9}, ἕπεσθε, **ὅπῃ** ἄν τις ἡγῆται 6_{9}, οὗτος **ἔνθ'** ἂν ᾖ στυγήσεται So. OR 672. β] in indir. Rede (s. c. opt. 462_{34}), zB. οἷς εἴρηται, ᾗ ἄν τι πονῇ, παραγίγνεσθαι Th. 6_{44}, cf. 4_{16}.., προείρητο μὴ ἐπιχειρεῖν, πρὶν ἂν σημήνῃ 2_{84}, ἔδοξεν φυλακὴν ἔχειν, ἕως ἄν τις παρατύχῃ 8_{11}. b. Zeitsätze, διαπέρσαι, **ὅτ'** ἄν τοι ἀπέχθωνται wann, wie ich einmal annehmen will, sie verhaßt werden Δ 53, ὥς κ' ὀστέα ἕκαστος οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν Η 335, ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης, ὣς ἀναστενάχιζ' Ἀγαμέμνων Κ 5, cf. Λ 269 (ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος).., Nic. th. 164 (ion. att. s. ὅταν); **ὁπότ'** ἂν δὴ φθέγξομ' ἐγώ, τότε σχέμεν wenn ich, wie ich glaube, rufen werde Φ 340, cf. β 374.., Hes. o. 258, Nic. th. 383 (ion. att. s. ὁπόταν); **ὄφρ'** ἂν ἐγὼ τεύχεα δύω, τόφρα εὔχεσθε Διί Η 193, cf. Ζ 113..; μηδέ σε λήθη αἱρείτω, **εὖτ'** ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ Β 34, δίδομεν, εὖτ' ἂν ἔλωμεν 228, cf. Hes. sc. 331.., Thgn. 394 (εὖτ' ἂν δή), Nic., Hdt. 6_{27}.., Pi. P. 4_{76}.., Ae., So., **ἡνίκ'** ἄν Ph. 310.., Ar. usw., **ἦμος** ἄν Manetho 6_{665}.., **ἔστ'** ἄν Xphan. 6, Nic. th. 107, Hdt. 3_{59}.., Ae. Pr. 376.., So. usw., **ἐς ὅ** ἄν (Hom. εἰσόκε) Hdt. 1_{93}.., **ἐξ οὗ** ἄν 4_{30}.., **ἕως** ἄν Thgn. 1327, Ae. Pr. 819, So., Ar. usw., **πρὶν** ἄν Thgn. 963, Hdt. 1_{32}.., Ae. Pr. 165.., So., Ar. usw., **μέχρι** ἄν u. **ἄχρι** ἄν att. ggr. (μέχρις ἂν οὗ usw.); **ὁσάκις** ἄν Hdt. 1_{198}, **ἐπείτε** ἄν $_{250}$ (s. ἐπάν, ἐπειδάν), **ὡς** ἂν εὐκαιρήσω, παρέσομαι sobald als ᵖPar. 46 [143ᵃ], cf. Petr. II 2 [IIIᵃ]; dazu **εἰ** δ' ἂν τινέμεν οὐκ ἐθέλωσιν, αὐτὰρ ἐγὼ μαχέσσομαι Γ 288, εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ἐάσω, ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα ἀπονεοίμην Φ 556, cf. Σ 273.., μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν σεύωνται κύνες Γ 25, cf. Ε 232..; dafür, wenn ἄν unmittelbar folgt, ἤν Hom. ion. od. ἐάν [ᾱ] u. ἄν [ᾱ] att. ggr. (dor. εἴ κα usw.), s. ἐάν; die Trennung wieder in sp. Volksspr., μὴ ἀποστερεῖτε, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου sc. ἀποστερῆτε NT 1 Cor. 7_{5}, εἴ τι ἂν προσθῇς Zaub. L 166, εἴ τι ἂν αἰτήσω τὸν βασιλέα, παρέξει μοι Acta Thomae 61_{25} B., εἴ τι ἐὰν καταλίπω BU 326 [194ᵖ] usw.

2. c. ind., εἰς ὅσ' ἂν πάσχετε Fay. 136 [IVᵖ], ἔνθ' ἂν πέφυκεν ἡ ὁλότης εἶναι, ἐκεῖ πέφυκεν καὶ ὁ σπινθὴρ εἶναι Phlp. Φ 436_{19}; εἴ τινος ἐὰν χρεία ἐστίν Fay. 130 [IIIᵖ], vgl. noch (s. 454_{69}) εἴ τι ἂν εἶδες, θεοῦ ἐστιν Callin. vHyp. 105_{7}, cf. 118_{11} (εἴ τι ἂν συνέγνω); Fälle wie ὃς δ' ἂν ἀδικήσει, ἐκτείσι HebKal. 48 [Attal. Κz], κατάγραψον, εἴ τι ἂν βούλει, μὴ βαθέως Geop. 10_{14} (ει ~ ῃ) unsicher.

II. Finalsätze (s. die einzelnen Partikeln) 1. c. coni., πείθεο, **ὡς** ἂν ἄρηαι Π 84, cf. 271, β 376.., Hdt. 1_{5}.., Th. 6_{90} usw., ἄγε **ὄφρ'** ἂν πτωχεύῃ ρ 10 usw., **ὅκως** ἄν τι βουλεύηται Hdt. 1_{20} usw.; dazu δείσας **μὴ** ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ (-σαι leicht gebessert, s. c. opt. 472_{30}) Ap'od. 3_{19}.

2. c. opt., ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἢ οἱ προπάροιθε θυράων ἅλις κέχυτ', **ὄφρ'** ἂν ἄγοιεν δμῶες τέμενος μέγα κοπρήσοντες ρ 298; θυμὸς ἐώλπει σὲ νέεσθαι, **ὡς** ἄν μοι τὸν παῖδα Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καί οἱ δείξειας ἕκαστα Τ 331, cf. ρ 362, π 297, Hdt. 8_{7}.., Hds 7_{62}, Pi. O. 7_{42} (ἔντειλεν, ὡς ἂν κτίσαιεν βωμόν), ClA., Iambl. vP. 31, Acta Andreae cum laud. contexta 8_{13}.. B., ταῦτα ἐσέμνυνε, **ὅκως** ἂν λυπεοίατο Hdt. 1_{99}, cf. $_{75}$.. u (ὅπως ἄν) Ae. A. 364, Th. 7_{65} usw., ὅππως ἂν νοήσοι (so) Eudoc. 2_{445}; dazu δέδοικα, **μὴ** πρῷ λέγοις ἂν τὸν πόθον So. T. 631, οὔτε ἦν προσδοκία, μὴ ἄν ποτε ἐπιπλεύσειαν Th. 2_{93}, ἐκεῖνο ἐννοῶ, μὴ λίαν ἂν ταχὺ σωφρονισθείην X. an. $6{\cdot}1_{28}$.

E. Pleonastischer Gebrauch von ἄν.

I. ἄν wiederholt, bes. att. (Ἀττικὸν τὸ προσλαμβάνειν πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ τὸ ἄν GrCor. 11, cf. schEu. T. 1244), geht in sp. Prosa sehr zurück (nur noch vereinzelte Beisp. zB. Dd.; 0 LXX, NT, Pap., Hclt. qH., Corn. th., ClA.), s. die Stilvorschrift 450_{48}, hfgr wieder Luc.; der Brauch entstand durch Vbdg des ursprüngl. Bestrebens, ἄν an den Anf. zu rücken, mit dem Wunsch, es dem Verb od. andern betonten Satzteilen anzuhängen (Wackernagel IF 1_{399}), daher nicht bei coniunktiv. Sätzen (s. D), wo ἄν nach dem rel. od. der Partikel fest ist; vgl. auch die pleon. Häufung der Negationen (οὐδέποτε οὐδέν, μὴ οὐ). 1. ἄν doppelt gesetzt (die Fälle sind öfter f. mehrere Gruppen verwendbar) a. pleon. beim ptc., das dem Hauptverb vorausgeht (umgek. γόνιμον ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι ζητῶν ἄν Ar. R. 96) α] ptc. Ergänzung des Bdggss., εἰ ταῦτα οὕτως εἶχε, ὃ ἥλιος ἂν ἀπελαυνόμενος ἐκ μέσου τοῦ οὐρανοῦ ἤιε ἂν τὰ ἄνω Hdt. 2_{26}, εἰ κατηναρίσθης. λιπὼν ἂν εὔκλειαν πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον Ae. Ch. 349ⁱ, cf. A. 340.., Th. 6_{18}, X. rA. 1_{10} (εἰ νόμος ἦν, πολλάκις ἂν οἰηθεὶς εἶναι δοῦλον ἐπάταξεν ἄν); ἀφ' ὧν ἄν τις σκοπῶν, εἰ αὖθις ἐπιπέσοι, μάλιστ' ἂν ἔχοι μὴ ἀγνοεῖν Th. 2_{48}, cf. Ae. A. 1049. β] ptc. ersetzt Bdgg, πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; Ae. Su. 227, cf. Eu. Al. 72 (πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις), Me. f. 539, anIambl. 2_{7} (τέχνην ἄν τις μαθὼν οὐ χείρων ἂν γένοιτο), Th. 5_{9}.., X. oe. 4_{5}.., Aen. 16_{9} (ἐν τάξει ἂν ἔτι ὄντες ἀτιμώρητοι ἂν ἀπέλθοιεν).., Pl. lg. 742ᵒ.., Isae. 2_{22}, A. πο 1460^{b}_{7} (ὧδ' ἂν θεωροῦσιν γένοιτ' ἂν φανερόν).., Dd. 1_{40}, Plot. $1{\cdot}1_{4}$; — vgl. noch (πῶς ἂν ἄρξαις;) στὰς ἂν ὥσπερ οὗτος ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ ἔπειτα ὁπότε βούλοιτο ἀπιέναι λέγοιμ' ἄν X. Cyr. $1{\cdot}3_{11}$. b. dazwischengestellt α] Bdggss., ἀρχὴν ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἂν ἐπέστεφεν So. E. 439, ὅπερ ἄν, εἰ τολμηρότεροι ἦσαν, ῥᾳδίως ἂν ἐποίησαν Th. 8_{96}, cf. 2_{94}, Aⁱpho $4\gamma_{5}$ (καὶ γὰρ ἄν, εἰ μὴ ἐπετρέψαμεν, ὑπ' ἀθεραπείας ἂν ἔφη διαφθαρῆναι), 5_{52}, Isae. 3_{24}, De. 15_{14}, A. Η 1290^{b}_{5}, ἀλλ' **ὥσπερ ἄν, εἰ** λογισμὸν εἶχον, οὐδέποτ' ἂν ἄλλως ὥρμησαν Arr. diss. $2{\cdot}10_{4}$; ὑμεῖς γ' ἂν οὖν, εἰ ἄρξαιτε, τάχα ἂν τὴν εὔροιαν μεταβάλοιτε Th. 1_{77}, cf. 6_{37} (μόλις ἄν μοι

δοκοῦσιν, εἰ ἔλθοιεν, οὐκ ἄν παντάπασι διαφθαρῆναι).., A!pho 5^{65}.., Aesch. 1$_{132}$, De. 17$_{3}$, **ὥσπερ ἄν, εἰ** ζητοῖς, τίς διδάσκαλος, οὐδ' ἂν εἷς φανείη Pl. Prot. 327^{a}, cf. ApD. scr. 6$_{26}$; **αἷς** ptc., ἄλλους γ' ἂν οὖν οἰόμεθα, τὰ ἡμέτερα λαβόντας, δεῖξαι ἂν μάλιστα Th. 1$_{76}$, cf. X. an. 4·6$_{13}$, εἰδότας καὶ ὑμᾶς ἂν καὶ ἄλλους, ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, δρῶντας ἂν αὐτό Th. 5$_{105}$. **β]** Relativ[.., ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ" ἣν ὅδ" εἵληχεν τύχην θανόντες ἂν προὐκείμεθ" αἰσχίστῳ μόρῳ So. Ai. 1058, ἔγωγ" ἄν, ὅσῳ οἱοίμην βελτίων εἶναι, τόσῳ ἂν μᾶλλον φυλαττοίμην X. Cyr. 1·6$_{36}$. περὶ ἀργυρίου ἐρωτῶν ἄν σε, πότερον καλὸν ἢ οὔ, δυναίμην ἂν σε πεῖσαι oe. 19$_{16}$, Σικελιῶται δ' ἄν μοι δοκοῦσιν, ὡς γε νῦν ἔχουσιν, καὶ ἔτι ἂν ἧττον δεινοὶ γενέσθαι, εἰ ἀρξειαν Συρακόσιοι Th. 6$_{11}$; ὡς ἂν οἱ τὸ διάστημα λέγοντες εἶναι τόπον εἴποιεν ἂν εἶναι κενόν Phlp. Φ 630$_{12}$, cf. Simpl. Φ 1115$_{30}$. **c.** ἄν hinter Partikel (beſ. Neg. od. Fragewort), adv., pron. **α]** zu Anfang, **οὐκ ἂν φθάνοις** ἄν Eu. IT 245, cf. An. 934, So. OC 682, Ar. R. 581.., οὐκ ἂν ῥᾳδίως οὐδὲ πολλὰ ἂν εὕροις Pl. rp. 526^{c} (οὔτ' ἂν ἐγὼ οὔτ' ἂν σὺ οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς δέξαιτ' ἂν Gg. 475^{e}, οὔτε ἂν αὐτῷ τῷ λέγοντι οὔτε τοῖσιν ἀκούουσιν δῆλα ἂν εἴη Hipp. ἀι 1, ſ. 473$_{66}$), ὁμολογῆσαι ὡς οὐκ ἂν ποιησάμενος ἄλλον οἰκειότερον ἐμοῦ ἐποιήσατ' ἄν Isae. 2$_{22}$, οὐδ' ἂν τούτων οὐδεὶς ἂν εἶποι ἀριθμόν Hdt. 7$_{187}$, cf. Ar. Ach. 218, οὐδ' ἂν αὐτὸς ὀκνήσαιμ' ἂν Str. 466, οὐ γὰρ ἂν οὕτως καθ' ἑαυτοὺς ἂν κινεῖσθαι λέγοιντο Chrys. III 478; πῶς ἂν γένοιτ' ἄν; Eu. E. 534, cf. Su. 447, Ar. f. 534 (πῶς ἄν τις ἂν οὖν;).., anIambl. 3$_{5}$; τίς ἂν ἀποκρύψαι χρόνος δύναιτ' ἄν; Aesch. 3$_{222}$, cf. So. E. 1260'.., DH Isae. 9, ἀρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις; So. OC 780, οἶδα, ὅπως ἂν κείμενον τὸ φυτὸν μάλιστ' ἂν βλαστάνοι X. oe. 19$_{2}$, οὐχ ὡς ἂν Ἀττικὴ γυνὴ ἔγραφεν ἄν (sc. ἔγραψεν) Teles 57$_{14}$, cf. Phlp. Φ 630$_{12}$; **δ κἂν** ὁ νομοθέτης αὐτὸς οὕτως ἂν εἴποι A. H 1137$^{b}_{22}$, καὶ γὰρ ἂν οἱ χαρίεντες ἀγανακτοῖεν ἂν 1267$^{a}_{29}$, cf. 1280$^{a}_{36}$, Thphr. 1·6$_{9}$; τάχ' ἂν κἄμ' ἂν τιμωρεῖν θέλοι So. OC 139, ταχύ γ' ἂν καὶ ἡμῶν τις ἂν κομηθείη Teles 18$_{3}$, πάνυ ἄν, ἔφη, βουλοίμην ἂν ἀκούειν X. oe. 6$_{12}$, cf. ap. 6, νομίζω πολὺ ἂν μᾶλλον τὸν Πύρρον πάντας ἂν βούλεσθαι λεληθέναι Isae. 3$_{27}$, εἰκότως ἂν τοὺς ἐρῶντας μᾶλλον ἂν φοβοῖο Pl. Phdr. 232^{c}, cf. Dd. 13$_{20}$, οὕτω γὰρ ἂν δικαιότατα πράξαιτ' ἂν A!pho 4 δ$_{11}$, cf. A. τ 140$^{b}_{28}$, μόνως ἄν .. ἡρέμα ἂν παρασπάσασθαι δυνηθείη Iambl. vP. 1; ἥδ' ἂν τάδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν λέγοι So. OR 1053, cf. Eu. Hel. 76, τοσαῦτα ἄν τις τεκμήρια ἂν παράθοιτο Iambl. vP. 34, τὸν τρόπον, ὅνπερ ἄν τις ἀξιώσειεν ἄν Hierocl. eth'exc. 59$_{18}$. **β]** im Innern, οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ Ae. Su. 771, cf. Pe. 429, So. E. 697, ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὕρες So. An. 1144, cf. OR 446.., Eu. Hcld. 721, Ar. L. 361, [Ly.] 11$_{5}$, εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θᾶττον ἂν Epicrat. 2; βραχυτάτῳ δ' ἂν κεφαλαίῳ τῷδ' ἂν μὴ προέσθαι ἡμᾶς μάθοιτε Th. 1$_{36}$. **d.** b. οἶδα, δοκεῖ (ſ. 476$_{14}$), ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν So. OR 1438, μὴ οἴεσθ' ἄν, εἰ τοιαύτη ἦν, μήτε ἂν ἐστιᾶν uſw. Isae. 8$_{20}$, cf. De. 18$_{240}$; λέγω δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἶδη καὶ μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα παρέχεσθαι Th. 2$_{41}$, δοκοῦσιν γὰρ ἄν μοι ἐκεῖνοι προσγενόμενοι εὐπειστότερον ἂν τὸ ἱππικὸν ποιῆσαι X. h'rch. 9$_{3}$, δοκεῖ ἂν ὑμῖν τῶν ἐχθρῶν ἄν τινος υἱὸν ποιήσασθαι; Isae. 9$_{31}$, cf. 3$_{43}$. **e.** andere Fälle zB. ἔχειν σ' ἂν οἶκτον θέλοιμ' ἄν So. Ai. 525, δημότης ἂν εὐτυχὴς ζῆν ἂν θέλοιμι Eu. Ion 625, εἴ με ἀπώσαιτ', ἄλγος ἂν προσθείμεθ' ἄν Hec. 742. = Hier zu erwähnen **αα]** ἄν in parallelen Satzgliedern teils doppelt, teils einfach, οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ κάματον μεταδοίης οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελέοις Thgn. 925, cf. Hipp. ἀι 5 (οὔτ' ἂν ἀπόσχοιντο οὐδ' ὑποστείλαιντ' ἄν), So. OK 1227 (οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστροι οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι), Th. 7$_{77}$, X. vect. 4$_{23}$ (οὔτε βούλοιντ' ἂν οὔτε δύναιντ' ἂν ἐργάζεσθαι), A!pho 5$_{11}$, Ly. 7$_{32}$.., De. 29$_{47}$ uſw., ἃ μήτ' ἂν ἀπαιτήσαι μήτ' ἂν ἀποδιδόντων ταχέως ἂν κομίσαιτο Thphr. ch. 30$_{20}$, nb. κοὔτ' ἂν μύλης ψαύσειεν οὔτε κόσκινον ἄρειεν Sem. 7$_{59}$, cf. Tyrt. 12$_{1}$, Parm. 4$_{7}$ (οὔτε γὰρ ἂν γνοίης .. οὔτε φράσαις), Hipp. ἀι 19, Meliss. 7, De. 3$_{14}$, 22$_{17}$ vl., vgl. noch 473$_{18}$ u. οὐδ' ἂν οὔτε φυτὸν φύναι οὔτε ζῷον γενέσθαι DAp. 2; ἦν οὐδ' ἂν οὔτε φυτὸν οὔτε μετρήσειας ἂν Eu. f. 898, cf. 1059, Hipp. 1027..; ἐνόμισαν ἢ καὶ ἀποστῆσαι ἂν ἢ παῦσαί γ' ἂν X. He. 4·8$_{12}$, ἔτ' ἂν γένοιτο .. ἔλθοι τ' ἔτ' ἂν Eu. Herc. 95; ῥᾳδίως οἰκοίμεν ἂν σε κοὐδὲν ἂν πάσχοις κακόν f. 360$_{55}$, παρακαλεῖν ὅπῃ ἂν καὶ ὅσαις ἂν βούληται Th. 8$_{86}$, ἅμα τ' ἂν ἔμαδον καὶ ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν 7$_{42}$, cf. X. vect. 3$_{13}$, εἶλε ἄν .. οὐδ' ἂν αὐτὸς διεφθάρη Hdt. 5$_{45}$, οὐκ ἂν δύναιτο ἄπειρα εἶναι, ἀλλ' ἔχοι ἂν πείρατα Meliss. 6, cf. A!pho 2 β$_{12}$, nb. ἐπ' ἀστράβης ἂν ἀκούμην, ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀλλοτρίους ἵππους ἀνέβαινον Ly. 24$_{11}$; οὐκ ἂν ἐνεχείριζε, τῶν δ' οὐκ ἂν κυρίους ἐποίησεν nb. οὐδ' ἂν τῇ μὲν μητρὶ παρέδωκεν, αὐτὴν δὲ τούτῳ ἠγγύησεν De. 29$_{47}$ (ſ. auch Sp. 452$_{84}$), ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο τὸ ὑγιές, τὸ δὲ οὐκ ἐὸν γένοιτο Meliss. 7, cf. Democr. 172, Ly. 12$_{47}$. **ββ]** ἂν anaphorisch, οὗτος ἐδόκεεν ἄν, εἰ ἐτμήθη καὶ εἰ προσέδει τομῆς ἑτέρης, ταῦτα παδὼν ἐδόκεεν ἂν ὑγιὴς γενέσθαι Hipp. ἐ$_{57}$, πῶς ἂν οὖν, πρὸς τῶν θεῶν, πῶς ἄν, ἱκετεύω — (sc. ποιοίην) Me. E. 224, vgl. auch λαβὼν δὲ πῶς ἂν ἔκρυψα; ποῦ δ' ἂν ἔθηκα; ποῦ δ' ἂν ἐφύλαξα; Gorg. P. 10. **2.** ἄν dreimal; dabei **a.** Negation, πῶς ἂν οὐκ ἂν ἐν δίκῃ δάνοιμ' ἄν; So. f. 673, οὐκ ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις βλέπουσ' ἂν αὐγὰς τἄμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη Eu. An. 934, cf. T. 1244 (εἰ μὴ ἔστρεψε, ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἄν). **b.** 2 ptc., ἃ ἑλλοχᾶν ἂν πελταστικὸς ἀνήρ, ἡνίκ' ἔδου, ἐμβαλὼν ἂν εἰς τὸ ἀκούειν ἤλεγχεν ἂν ἐπέχων Pl. Tht. 165^{d}, ὑμεῖς δ' ἴσως τάχ' ἂν ἀχθόμενοι ὥσπερ οἱ νυστάζοντες ἐγειρόμενοι κρούσαντες ἄν με πειδόμενοι Ἀνύτῳ ῥᾳδίως ἂν ἀποκτείναιτε ap. 31^{a}.

II. ἄν m. κέν vereinigt **1. ἄν κε,** φάλαγγας, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν οὔτε κ' Ἀθηναίη N 127, cf. ι 334 (458$_{11}$), πῶς δ' ἂν κε γένοιτο; Parm. 8$_{19}$, τὰς δ' ἄν κε περισκέψαιο Arat. 562, cf. Man. 6$_{307}$, ὅσσαι δ' ἄν κεν ἔχωσιν 1$_{188}$, cf. 6$_{5}$ (μέχρις ἄν κε), καὶ δ' ἄν κε Maxim. 38.. **2. κὲν ἄν,** οὐδέ κεν ἄν τι τελέσειας Opp. h. 2$_{479}$, cf. 5$_{367}$, οὐδέ κεν ἂν γνοίης Orph. l. 250, nach ält. Muster, vgl. ion. ἐν ᾧ κεν ἂν εὕδετον ἔμμεναι φαίνηται τόπῳ CIG 3524$_{81}$ [Phokaia c. 10^{a}], ark. τὰ πρόβατα μὴ νέμεν ἐν Ἀλέᾳ, εἴ κ' ἂν διελαυνόμενα τύχη Leg. 62$_{16}$, εἴ κ' ἂν παραμαξεύῃ $_{23}$ uſw. (nb. εἴ δ' ἂν νέμῃ $_{17}$ uſw. [Teg. IV^{a}], daher v. Schulze m. οὐ(κ) verglichen, aber ſ. Solmſ. RhM. 63$_{334}$), εἴ κ' ἄν τι γένηται DiaII. 1222$_{1}$ uſw. [Teg. III^{a}]. = ἄν durch κέν abgelöſt u. umgek., ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας ἐξελάσαιμι σ 27, cf. Ω 654, N 289.., Thgn. 103 (οὔτ' ἂν ῥύσαιτο οὔτε κεν .. μεταδοῦν ἐθέλοι), σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κεν κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην Ω 437; ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε Αἴας, οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι χωρήσειεν N 324, cf. Ξ 247.., ἀλλ' ὅτε ἀναΐξειεν, φαίης κεν ζάκοτόν τιν' ἔμμεναι· ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα εἴη, οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆί γ' ἐρίσειεν βροτὸς ἄλλος Γ 223; ſ. noch 465$_{88}$. = hſg verſchiedener Brauch v. ἄν nebeneinander (aber in ἔχεν σ' ἄν οἶκτον θέλοιμ' ἄν So. Ai. 525 pleon., ſ. 473$_{67}$), εἰ ἐθέλοι καταφαγεῖν πολλῷ ἔλασσον ἢ ὑγιαίνων ἂν ἐδύνατο ἄλλος τε φάγοι ὧν βοῦς φαγὼν ⟨ἂν⟩ ὠφελοῖτο, οὐκ ἂν ἧσσον ὁ ὑγιαίνων πονήσειε τοῦ νοσεόντος Hipp. ἀι 8, ἐγὼ ὅσοι με φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῇ ποιῆσαι, ἠγανάκτουν ἄν Ly. 7$_{13}$, ἐγὼ πρὸς ἅπαντα τὰ δικαίως ἂν ῥηθέντα (= ἃ ἂν δ. ῥηθείη) οὔτ' ἂν δυναίμην ἀντειπεῖν οὔτ' ἂν ἐπιχειρήσαιμι Is. 12$_{64}$, τρόπους ἄλλους ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν, ἁρμόζειν ἂν δοκέοντας μᾶλλον Hipp. ἀἐ 48, οὐδ' ἂν διαβουλεύσασθαι ἔτι ἔφη, ὅπως ἂν πρότερον κινηθείη Th. 7$_{50}$, οὐκ ἂν ἐλπίσαντας, ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις 5$_{9}$, οὐδὲ γὰρ ἂν ἀποδεῖξειεν, ὡς οὐκ ἂν ἐμπεριελήφθη Epic. b. DL 10$_{74}$ uſw., ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις. εἰ γὰρ εἶχες. οὐδὲν ἂν πρότερον παρέσχου De. 20$_{76}$ uſw. = [ebenſo ep. b. ἂν u. κέν, εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἴη β 76, cf. ι 444.., ApRh. 3$_{178}$, πῶς ἂν ἐγὼ σε δέομι. εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο; ϑ 352, εἴ περ γάρ κε τυπείης, οὐκ ἂν ὄπισθε πέσοι βέλος, ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν N 289; οὐκ ἂν μῦθον ἀτιμάσσαιτε, ὃν κ' ἐὺ εἴπω Ξ 126; τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητα ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἂν τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι ο 538] =.

F. ohne Verbum 1. aus dem Vorhergehenden zu ergänzen a. die gleiche Form, ἄλλον μέν κεν ἐγώ γε θεῶν ῥεῖα κατευνήσαιμι καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα Ξ 245, δόξας μὲν ἂν που ξυγχωροίην, τὰ δ' ἕτερα οὐκ ἂν Pl. Phil. 36^{d}, cf. X. Ag. 10$_{1}$, μόνοι οὐκ ἐσπείσαντο, οὐδ' ἂν τότε, εἰ

μὴ κατεῖχεν ὁ πόλεμος Th. 5₅, (τὴν Γοργόνα πάλλοι) οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη ἐμοί Ar. Ach. 966, δοκεῖ ἂν ὑμῖν Ἀστύφιλος υἱὸν ποιήσασθαι; ἐγὼ οὐκ ἂν οἴομαι Isae. 9₃₁, τίς ἐστιν ὅστις οὐκ ἂν μέτριον παρέσχεν ἑαυτόν; οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν De. 21₂₀₀; ſ. noch 478₄₁. **b. eine verſchiedene α**] allg., (ἥδοι' ἄν) πῶς δ' οὐκ ἂν sc. ἡδοίμην Ae. Pr. 759 (vgl. ἥδοιο μέν, πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως So. OR 937), (οὐκοῦν οὐκ ἄλλο λέγει;) πῶς γὰρ ἄν; Pl. Eu'd. 284ᵃ, cf. soph. 237ᶜ, rp. 353ᶜ.., πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκεῖς ἐκφυγεῖν; οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν Ar. Av. 356, τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν, οὐδ' ἂν σὺ (sc. ἐρᾴης) σώφρων γ' οὖσα So. E. 365 (ἐνστάλαξον) οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ Ar. Ach. 1035, οὐκ ἂν ἀνασχοίμην κακῶς ἀκούων, ὁ δὲ **κἂν** κρεμάμενος Antisth. Ai. 5 uſw., ſp. Proſa 3B. οὐκ ἀναγκάζεται δέξασθαι, αἴσθησιν δὲ τάχ' ἂν ἀναγκαίως sc. δέξαιτο Plot. 1·1₃; ἀπεκρίνατο οὐχ ὥσπερ οἱ φυλαττόμενοι, ἀλλ' **ὡς** ἂν πεπεισμένοι μάλιστα πράττειν τὰ δέοντα X. m. 3·8₁, cf. Cyr. 1·3₈ (τὸν Κῦρον ἐπερέσθαι προπετῶς ὡς ἂν παῖς μηδέπω ὑποπτήσσων sc. ἐπέροιτο).., ſ. auch 465₅, πρῶτον μὲν ποιήσεσθε, ἔπειτα περὶ τῶν μεγίστων δεξάμενοι **ὡς** ἂν **μάλιστα** (sc. δέξαισθε) μετ' ἀειμνήστου μαρτυρίας τὴν χάριν καταθήσεσθε Th. 1₃₃, cf. 6₅₇ (ἀπερισκέπτως προσπεσόντες καὶ ὡς ἂν μάλιστα δι' ὀργῆς); Jrr. 3B. οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν, ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ Ar. N. 5, οὐκ εἰσαρπασθείς· πῶς γὰρ ἄν, ὅστις κατέπεσεν εὐθύς Ly. 1₂₇, χρὴ ἀνδρωπίνως ἐκλογίζεσθαι **ὥσπερ** ἂν αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ συμφορᾷ sc. ἐκλ. ἐχρῆν Andoc. 1₅₇; coni. ὡς ἐμοῦ ἰόντος ὅπῃ ἂν καὶ ὑμεῖς οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε X. an. 1·3₆. **β**] beſ. nach **-περ** **αα**] Pot. (vollſtändig πράττεις, ἄπερ ἂν δοῦλος ὁ φαυλότατος πράξειεν Pl. Crito 52ᵈ, cf. cv. 217ᵇ), ἔπραττον, ἅπερ ἂν μετ' ἄλλων ὄντες (vorher ἐποίουν, ἅπερ ἂν ἄνδρωποι ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν) X. an. 5·4₃₄, cf. Is. 4₈₆, De. 53₁₂ (ἀπεκρινάμην, ἅπερ ἂν νέος ἀνδρωπος), Lib. 4₂₁; οὐκ ἔφη ὀργισθήσεσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχὼν De. 49₂₇, δοκεῖς τὸ εὔρυθμον οὐ καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ πρὸς τὸν χρώμενον λέγειν, ὥσπερ ἂν (sc. λέγοις) εἰ **φαίης** .. X. m. 3·10₁₂, cf. Pl. ap. 23ᵇ (ἐμὲ παράδειγμα ποιούμενος, ὥσπερ ἂν [sc. ποιοῖτο], ⟨εἴ⟩ εἶποι..).., Is. 1₂₇, De. 18₁₉₄; **m. doppelter Ellipſe** ὡσ(περ)ανεί, καθαπερανεί, ſ. ὁ. **ββ**] Jrr., τοιαύτην ποιήσασθαι ζήτησιν, οἵαν περ ἄν, εἰ προσέταξέ τις Pl. rp. 368ᵈ, νικῆσαι τοσοῦτον, ὅσον περ ἄν, εἰ ταῖς γυναιξὶν συνέβαλον Is. 5₉₀, cf. 10₄₉.., ſ. noch 456₆₉. **γγ**] c. coni., ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἥπερ ἂν οὗτος (sc. ἀρχῇ) H 286, **φίλους** νομίζουσ', οὕσπερ ἂν πόσις σέθεν Eu. M. 1153, cf. Is. 3₆₀, De. 18₂₈₀, IG II 589 (ſ. 471₃₉). **2. aus dem Folgenden**, ἀλλὰ καὶ ἄγαν εἰ τύχοιμεν, φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθίστοις, διάφοροι δ' οἷς οὐ χρὴ κατ' ἀνάγκην γιγνόμεθα Th. 4₆₃, **ἅπερ** ἂν εἰς τοὺς πολεμιωτάτους (sc. ἐξαμάρτοιεν), ἐξαμαρτεῖν ἐτόλμησαν Is. 14₃₇, cf. De. 18₁₉₇, οὐδ' **ὡς** ἂν κάλλιστ' αὐτῷ (sc. ἔχοι) τὰ παρόντα ἔχει 1₂₁, cf. 18₂₉₁ (οὐχ ὡς ἂν εὖνους ἔσχε τὴν γνώμην), 21₁₄.., γεγραφὼς **ὡς** ἂν **μάλιστά** τις ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι βουλόμενος 24₇₉ (ſchwer zu trennen ὡς ἄν c. ptc., ſ. 465₅). **3.** εἰμί **zu ergänzen**, ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς οὖτ' ἂν κακὴ (sc. εἴη) οὐδὲ μὲν ἐσθλή Phoc. 3, cf. So. Ph. 115. Arr. diss. 1·2₂₁.., **οὕτως** ἂν ἡ ὁδός (vl. ἂν εἴη ἡ ὁ.) Hipp. ἐ 6·3₁₂, cf. ἀέ 14, Philp. Φ 161₃₁; νῦν ἐκ δόμων, ἔστ' ἂν ἔκδημος χθονὸς Θησεύς (sc. ᾖ), ἄπειμι Eu. Hipp. 659, τῇ θαλάσσῃ χρωμένους, ὅσα ἂν κατὰ τὴν ξυμμαχίαν, πλεῖν κωπήρει πλοίῳ Th. 4₁₁₈, cf. Alpho 5₃₂, Arr. diss. 2·22₁₉, AlAphr. A 253₁₅, Harp. s. ἀντωμοσία (γράμματα γράψαντες, περὶ ὧν ἂν ἡ δίκη); hieher καὶ νῦν οὐδ' ὅτιοῦν ἀποκρίνῃ (= οὐδ' ὅ τι οὖν ἂν ᾖ) Pl. Eu'd. 287ᵈ (οἱ οὐκ ἂν ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ὁτιανοῦν ἐποίουν De. 40₂₈, vgl. auch 9₆₇ [469₅₉, 470₅]), σχεδὸν ἐξ ὧν ἥσθημαι οὐδ' ὁπωστιοῦν ἄν σοι (ſo T, ὁπ. σοι B) ἐκὼν εἶναι πείσεται Phdo 61ᶜ, εἴτε κατὰ διάθεσιν εἴτε κατὰ σχῆμα ἡ πάθος ὁποιονοῦν ἄν Simpl. K 436₂₁, ὅταν τις πράγματος **κἂν** ὁτουοῦν τὴν ἀρχὴν ποιήσηται AlphoSoph. 60, τοῦτο ἔσωσε πάντας, οἳ καὶ ὅπως ἂν (ὁπωσοῦν edd.) περιτύχοιεν Ios. 19₁₄₉; πρῶρα ἰδυντῆρος ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' **ὡς** ἂν οὐ φίλη sc. οὖσα Ae. Su. 718 uſw., ſ. 465₈, ἀφυλάκτων ὄντων ὡς ἂν πρὸς φίλον (sc. ἀ. δ.) τῶν ἐν τῇ χώρᾳ De. 23₁₅₄ uſw., ſ. 465₃₂.

G. Stellung (ſ. beſ. Wackernagel IF 1₃₇₉₋₄₀₂); ἄν nie am Satzanfang (hart εἰ γυναῖκα ἤσθου πονηρὰν πρότερον μὴ εἰδώς, ἂν ἔσχες χάριν Teles 26₁₂), ſchließt ſich gleichſam enklitiſch an (als Enklit. behandelt bei Romanos: ἴσχυσεν ἄν ~ τῇ ἁγίᾳ AbhBayAk. XXV 3 S. 92).

I. konjunktiviſche Sätze (ſ. D 471₄), ἄν gleich hinter dem Relat. od. der Partik., doch werden τίς (-τις), -περ, γάρ, γέ, μέν, δέ, τέ, ſeltner auch δή, οὖν, μέντοι zwiſchengeſetzt, wie ὁποῖοί τινες ἄν οἱ προστάται ὦσι X. vect. 1₁, οἵ γε μεντἂν (ſ. 478₂₁) φεύγωσι Cyr. 2·1₉, οἳ δὲ δὴ ἂν δόξωσι Pl. Phdo 114ᵇ (δἂν ſ. 476₆₃), ὁπότερος οὖν ἂν παραινέσειν μέλλῃ Ar. R. 1420, ὅ τι οὖν ἂν ᾖ LXX Ex. 22₉ uſw. (über εἴ τι ἄν ſ. 472₁₂); aber ὃς ἂν μέν νυν παρίῃ Hdt. 3₇₂. ὅς ἂν δὲ λέπρην ἔχῃ 1₁₃₈, cf. 7₃₅, CIG 2474 (ὅς ἂν δὲ σκυλεύσῃ, Kleinaſ. K₃), ὃς ἂν γὰρ ἔχῃ NT Lc. 8₁₈; ὅσῳπερ μᾶλλον ἂν χρῆσθαι δέλῃς Eu. f. 1029, ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν χανδάνῃ Ar. R. 259ᶠ.

II. ſonſt (ABC); ἄν α] **entw. u. dies m. Vorliebe gleich nach dem Satzanfang, wobei das zugehörige Verb. oft durch längere Zwiſchenſätze (3B. Böggſ.) getrennt iſt, durch ein W. des Sagens 3B.** ἴσως γὰρ ἄν, ἔφη, δοκοῖ Pl. rp. 438ᵃ, τί οὖν ἄν, ἔφην, εἴη cv. 202ᵈ, δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν Alpho 5₇₄, β] od. (im Innern u. am Ende) hinter dem Verbum od. ſonſt einem betonten W.; beſ. Fälle des Hinſtrebens zum Anfang **1.** ἄν nach der Negation (ſ. auch 3B. 459₃₄ ff.), οὐδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνήρ So. OR 281, cf. OC 1656, Eu. f. 1064, Eup. 57, Pl. Prot. 328ᵃ.., Ly. 19₆₁, Is. 15₂₂₃.., Lyc. L. 57.., De. 19₃₁₂.., A. Ἀδ 7₄, μηδ' ἂν εἰς De. 20₁₁₇; οὐκ ἂν ἔτι Meliss. 7 (nb. οὐκέτ' ἂν ἦσαν Emp. 17₂₁), auffällig οὐκ ἂν γάρ schPlTht. 63₁₁, ₂₂.. (ſonſt 3B. οὐ γὰρ ἄν 3B. Alpho 2β₇, οὐδεὶς γὰρ ἂν α ₄); οὐκ ἂν οὖν ἐκράτει Th. 1₉, dazu ἄλλους γ' ἂν οὖν (ſt. γοῦν ἄν) οἰόμεθα ₇₆, cf. ₇₇; vgl. noch πῶς ἂν οὖν Alpho 5₂₈, Babr. 85, ἴως ἂν οὖν IG IX 2·817₅₀ [Cariſ. 214ᵃ] (nb. τάχ' οὖν ἂν Pl. Phdr. 257ᵉ, cf. Ar'x. 10, καλῶς οὖν ἂν ἔχοι Ptol. crit. 14), τάχ' ἂν δέ Th. 6₂, Maxim. 328 (nb. τάχα δ' ἄν 384 uſw.), οὐ γὰρ ἂν ποτε Alpho 5₂₈, οὐκ ἂν ποτε Epic. κδ ₉.. (nb. ὅσοι ποτ' ἂν b. DL 10₉₈ uſw.). **2. in der Theſis**, ἀπὸ γὰρ ἂν ὅλοιτο Meliss. 7. **3. in den betonten Ausdruck eingeſchoben**, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα τεκμήρια παρείχοντο Alpho 1₁₁, πολλῷ ἂν δικαιότερον 5₄₈, πολὺ ἂν δ. 5₉, Ly. 4₁₃.. (nb. πολὺ δικαιότερον ἄν Alcid. soph. 2). **4. hfg an das den Nbſ. m. ἄν regierende verb. sent. angeſchloſſen** (ſ. auch das pleon. ἄν 473₅₀), οὐκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι Eu. M. 941, cf. Al. 48, οὐκ ἂν οἶδ' εἰ δυναίμην Pl. Tim. 26ᵇ, cf. De. 45₇.., πῶς τούτους οἴεται ἄν τις μεῖναι; X. Cyr. 4·1₁₀, οἶμαι ἄν, αὐτῶν εἰ καλῶς τις ἐπιμελοῖτο, οὐκ εἶναι ἔθνος He. 6·1₉, σὺ δ' εἴπερ εἶ τῶν φιλοσόφων οἶμαι ἂν ὡς ἐγὼ λέγω ποιοῖς Pl. Phdo 102ᵃ uſw. **5. umgek. beim nachgeordneten Satz, wenn er voran ſteht, u. zwar b. ptc. ſt. b. verb. finit.** (ſ. auch 472₂₇), ἑδόκουν ἐπελθόντες ἂν πάντα ἔτι ἑξῶ καταλαβεῖν Th. 2₁₈, τοιαῦτα δ' ἄν τις νομίζων μάλιστα οὐχ ἁμαρτάνοι 1₂₁, σκοποῦμεν τί ἂν μαθόντες ὅτι ἄριστοι γίγνοιντο Pl. Lach. 179ᵉ; **b. Wiedergabe der Rede**, τί οὖν ἄν φαίη ὁ λόγος ἀπιστεῖς; **(nicht** τί οὖν, ἂν φαίη ὁ λ., ἀ. **zu ſchreiben)** Pl. Phdo 87ᵃ, cf. De. 1₁₉.., ἄλλο τι οὖν ἂν φαῖεν ἢ συνθήκας παραβαίνεις; Pl. Crito 52ᵈ, μανθάνω ἂν ἴσως φαίη καὶ ἐγὼ Hmai. 299ᵃ, νὴ Δί' ἄν εἴποι, τοῦτον γὰρ εἰσπεποίηκα De. 44₅₅. **6.** ſchließt ſich an einen Einſchub an, ἀλλ' ὦ μέλ' ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει Ar. Pax 137.

H. Verbindungen. ἄν (= ᾶ ἄν) So. Ph. 574.., Eup. 236 (ἄκουσον, ἂν λέγω σοι), De. 3₁₀..; **δὴ ἄν** (ſ. 476₁₀), **in Kraſis δᾶν** [ᾱ], **ſeit Uſener** (Fleckiahrh. 1878₆₇) **oft beobachtet**, θεῶν θελόντων δᾶν (ἂν δ' Wellauer) ἀληθεύσαιμ' ἐγὼ Ae. Se. 562, ἢ δᾶν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἰκοίμην So. E. 314, τὸ ἐνταῦθα μέντοι διασπᾶν ἥκιστα δᾶν πρέποι Str. 84, ὥστε..εἶεν δᾶν δι' αὐτὰς αἱρεταί AlAphr. scr. 147₁₂, τὰ γινόμενα, εἰ δᾶν ἐπεφύκει γίνεσθαι ὑπὸ φύσεως, οὐκ ἂν ἄλλως ἐγένετο Philp. Φ 308₂₁, cf. aet. 233₁₃, εἰ ἔγνω, οἶμαι δᾶν οὐδ' ὡς αὐτὸν πεποιῆσθαι Procop. an. 23₇; beſ. im Relativſ., ἀνέμους καὶ ὕδατα καὶ ὄτου δᾶν (vl. ὅτου ἄν) ἄλλου δέωνται X. m. 1·1₁₅, θέσει ῥημάτων τοιαύτῃ, ὁποία

δἄν τις τύχῃ ἐπελθοῦσα Pl. cv. 199ᵇ, (τί ποιῶμεν;) ὅ τι δἂν κελεύῃς (vl. ὅ τι ἄν) 214ᵇ, cf. lg. 658ᵃ, Pol. 3₂₂ (ὀφειλέσθω, ὅσα δἂν πραθῇ), Chrys. II 909 (πρὸς δὲ τούτοις. τὰ τικτόμενα πῶς δἂν ἐκπορεύοιτο;), Philo I 353 (ὁποῖα δἄν), Ar'd. (s. 462₁₉). Vett. 204₂₈ (ὅπου δἂν καταντήσῃ).., Palaeph. 42, Phoeb. VIII 495 W. (ὡς δἂν γάρ τις σχηματίσῃ), Hermias in Phdr. 48₃ (δεῖ τὰ ὀνόματα σέβειν, ὅπου δἂν κέωνται) Phlp. Φ 449₁ (ὅπου δἂν εἴη, l. ᾖ, cf. 450₂₅..).., aet. 108₆, Steph. ε 6₇, in der Volksspr. zB. LXX (s. 471₄₆), Acta Pauli et Theclae 25 (ὅπου δἂν πορεύῃ), auch ἕως δἄν DC 36₂₀ (aber καὶ δ' ἄν 466₁₄), nb. οὐκ ἂν δή μοι Ω 263.., cf. T 273, ὡς ἂν δὴ μετέχοντα Simpl. K 332₁₂, δὴ γὰρ ἂν οὔτε μετ' ἀρτιπόδεσσι λέγοιτο Maxim. 196 usw.; **ἐάν, ἐπ(ε)άν, ἐπήν, ἐπειδάν** [ἄ]. **ὅταν, ὁπόταν**: s. d. u. zB. 462₅₀, 471₅₂; **καὶ ἄν** (καί = 'und' od. 'auch'), ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο E 362, cf. Ξ 245; in Prosa selten überl., καὶ ἂν ἐκώλυεν Anaxag. 12, καὶ ἂν ἤδη ἀφῖχθαι Arr. b. Sᵈ s. ἄν; meist zsgzgn **κἄν**(· καὶ δὴ ἄν, ἄλλά H.), κἂν μάλιστα ἕποιτο Democr. 277, εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων So. OR 591, κἂν ἐξεπράξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ Ai. 45, εἰ πρῶτος ἔλθοις, κἂν καθίζεσθαι λάβοις Crat. 278, ἔλεγες ὅτι κἂν ἀδίκως χρῷτο Pl. Gg. 461ᵃ, ὁποῖά ἐστι, κἂν ἐντεῦθεν λάβοις MarcA. 5₁₂, εἰ ἔτυχε, κἂν ἔπραξα 1₁₇, cf. DOen. 2·3₁₃, ἐπεὶ κἂν ἴσως ἡσύχασαν Philo II 513, ἐπεὶ κἂν ἀρρενικὸν ἐλέγετο ApS. 39₂₇ usw.; dabei κἄν im Bdggsatz gern von den Verb. getrennt u. zur Bdgg gestellt, νῦν δέ μοι δοκεῖ κἂν ἀσέβειαν εἰ καταγιγνώσκοι τὰ προσήκοντα ποιεῖν De. 21₅₁, κἂν ὁ μηδὲν ὢν κράτος κατακτήσαιτο So. Ai. 767, cf. 1123; da ἄν meist beim Verb. wiederholt (s. 472₆₅), wuchs κἄν m. εἰ fest zs., κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι Ar. R. 585, cf. L. 572, Pl. Gg. 514ᵈ (τὰ ἄλλα κἂν εἰ παρεκαλοῦμεν, ἐπεσκεψάμεθα ἄν), Prot. 318ᶜ, rp. 515ᵉ (οὐκ οἴει .. κἂν εἰ ἀναγκάζοι, ἀλγεῖν ἄν;), Aesch. 2₁₀₃, A. O 285ᵇ₇ (κἂν εἰ σταίη, κινηθείη ἄν), ψ 422ᵃ₁₁..; umgestellt (ἐθέλοιτ' ἂν οὖν;) ἐγὼ μὲν ἄν (sc. ἐθέλοιμι) κἂν εἴ με χρείη ἐκπιεῖν Ar. L. 113; dadurch **κἂν εἰ** zur Bdtg v. 'wenn auch' od. 'und wenn', wobei mitwirkte, daß es sich flüssiger sprach als das zB. im Drama nur seltene κεἰ: ὡς ἱκανῶν ὄντων τῶν φαρμάκων ἰάσασθαι ἄνδρας, κἂν εἰ τύχοιεν κυκεῶνα πιόντες Pl. rp. 408ᵇ, τίς ποτε (τέχνη) τὸ σαφὲς ἐπισκοπεῖ, κἂν εἰ σμικρὰ καὶ σμικρὰ ὀνινᾶσα, τοῦτ' ἔστιν ὃ ζητοῦμεν Phil. 58ᶜ, ἔστιν ἄρα, κἂν εἰ μή τῳ δοκεῖ (-ῇ die gute Überl.), ὁ τῷ ὄντι τύραννος τῷ ὄντι δοῦλος rp. 579ᵈ, cf. 473ᵃ.., πολὺ γὰρ ἂν ὑπερβάλλον, κἂν εἰ πλήρης ὁ μεταξὺ τόπος ἐστίν A. μ 340ᵃ₅, φαίνεται δέ, κἂν εἰ μὴ θεόπεμπτός ἐστιν, τῶν θειοτάτων εἶναι H 1099ᵇ₁₄, τοιαῦται προτάσεις, πότερον μία τούτων ἐπιστήμη καὶ τῆς οὐσίας ἢ ἑτέρα, κἂν εἰ μὴ μία, πότερον χρή usw. M 996ᵇ₃₂, cf. ᵃ₁₄, 998ᵇ₆ usw. [vl. καὶ εἰ zB. 995ᵇ₁₂, Zπ 707ᵃ₂₁; falsch st. κἄν = καὶ ἐάν in ἁμαρτάνει, κἂν εἰ μυριάκις ᾖ συλλελογισμένος τι 179ᵇ₂₂, cf. Π 1279ᵇ₂₂, πο 1447ᵃ₂₄?, οἱ ἀστέρες, κἂν εἰ μείζους κἂν ἐλάττους φαίνωνται, ἀλλ' ὅμως .. μ 343ᵇ₃₃, s. κἄν .. κἄν unter ἐάν; κἂν εἰ atque etiam Hierocl. eth·exc. 58₁₁?], Chrys. II 298ᵃ f. 3₃, Plot. 1·2₁, Simpl. Φ 611₉..; am Ende von Aufzählungen, αἱ σπονδύλαι καὶ τὰ φαλάγγια κἂν εἴ τι ἄλλο τοιοῦτόν ἐστι A. Zι 542ᵃ₁₁, οἷον σίδηρος καὶ ἄργυρος κἂν εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον Π 1257ᵃ₃₈, cf. Zμ 650ᵇ₂₆.., Ar'd. II 269, 556; st. ὥσπερ ἄν b. Vergleichen (s. καὶ εἰ 462₃₂), τὸ αὐτὸ ποιεῖν κἂν εἰ ἔφη A. Φ 257ᵃ₉, παραπλήσιον συμβαίνει κἂν εἴ τίς τινα πνίγοι id. αν 475ᵃ₁₂, cf. Π 1284ᵃ₃₁.., Iambl. protr. 10 (55₁₇ P.), DOen. 18·3₃ (τὸ ἴσον τῷ κἂν παρὼν αὐτὸ ὡμολόγεις), vgl. ὥσπερ κἂν εἰ A. Zγ 722ᵃ₃₀, ὡς κἂν εἰ κ 396ᵇ₁; sp. **κἂν καί** = εἰ καί: ἀεὶ γεννῶσι, κἂν καὶ δυσκράτοις μίγνυνται Gal. 17·2₈₆₂?, cf. Bηz. (LeoDiac., Tz. schHes. o. 652); so auch **κἄν** = καί, oft in Bdtg 'auch nur', 'wenigstens', ἁλίσκονται οἱ ἰχθύες, κἂν ὥστε τῇ χειρὶ λαμβάνειν ῥᾳδίως A. Zι 537ᵃ₈, cf. Phlstr. AT 6₂₁, gymn. 15, Simpl. Φ 111₁₅.., χρὴ γάρ τινα ὁρῶντα ἑαυτὸν ἐν δυστυχίᾳ κἂν ἀναχωρεῖν Oxy. I 120 [IVᵖ]; bes. Wdgn ἀλλά μοι πάρες **κἂν σμικρὸν** εἰπεῖν So. E. 1482 (ἄνδρα χρὴ δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ Ai. 1078), ὅποι τις ἂν οἶμαι προσθῇ κἂν μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ De. 2₁₄, ἐὰν δὲ κἂν μικρὰν ἐπίδοσιν λάβῃ A. K 13ᵃ₂₅; εἰ ὑπομένειν ἐδύνατο **κἂν ἐπ' ὀλίγον** AlAphr. αι 18₂₀, cf. 58₁₅, οὐκ ἐτόλμησας πέμψειν κἂν ἐξ ὀλίγου τί ποτε BU 984₁₀ [IVᵖ], κἂν ὀλίγον XEph. 2₁₁, εἰ **κἂν πρός τι βραχὺ** παραμελήσειεν ᵖArch. I 301 [IVᵖ], ἐβίαζοντο τοῦ τείχους **κἂν μέρος τι** καθελεῖν Hdn. 8·4₈, **κἂν εἷς** 4·4₆, κἂν ἓν ἐκ τῶν ἁπάντων sc. φημί Luc. Hdt. 1; θαυμάζω ὡς **κἂν μίαν** (sc. ἡμέραν) πρὸς ἡμᾶς οὔπω ἠξίωσας ἐλθεῖν, vgl. bηz. ngr. καμμία, κανείς; ἀλλ' εἴ μοι **κἂν νῦν** ἔτι πείσεαι, ἔξελε τοῦτο Solo 20 (wohl richtig καὶ νῦν Thiersch, vgl. ὅ γε κἂν μέγα δοίη Hes. o. 357 ?vl. st. καὶ μέγα), εἴσελθε κἂν νῦν (κἄν als παραχαραττόμενον erkl. schIs. 3₃₄) Me. 342, κἂν νῦν ποιήσατε ᵖRein. 52 [263ᵖ], οἶμαί σε κἂν νῦν δυνήσεσθαι Luc. sol. 8, cf. schSo. E. 411, θελήσῃ ἡ σὴ ἀρετὴ **κἂν ἄρτι** γράψειν Strassb. I 35 [IV—Vᵖ], vgl. ἀρκεσθείς, εἰ **κἂν τὸ λοιπὸν** ὅσον δήποτε βιώσῃ MarcA. 8₁; c. inf. od. fut. κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα [Thcr.] 23₄₁, δι' ἀνθρώπων ἐπισκάπτεσθαι· εἰ δὲ μή, κἂν διὰ βοῶν σκαλλέσθω Geop. 2₂₄, cf. Phlstr. ep. 59, ὦ ῥυτίδες, κἂν ὑμεῖς πείσετε τὴν Ῥοδόπην Rufin. AP 5₉₂, τὴν σκευασίαν κἂν ἅπαξ τις εὐκόλως μαθήσεται Gal. 14₆, cf. 5₈₉ (aber pot ἐλπίδι τοῦ κἂν εἰς ἐκεῖνον ἥξειν τὴν ἡγεμονίαν Ios. 19₆₆, cf. 2₃₃ u. 469₄₇); γένοιτο **μεντἂν** (= μέντοι ἄν) χἀτέρῳ καλῶς ἔχον So An. 687, γένοιτο μ. πᾶν Ai. 86, ὑποστένοι μ. ὁ θρανίτης λεώς Ar. Ach. 162, ἀναγκαῖον μ. εἴη Pl. Phdo 87ᶜ, cf. Prot. 330ᵈ, rp. 375ᵈ (ἴδοι ἄν τις καὶ ἐν ἄλλοις, οὐ μ. ἥκιστα ἐν..), De. 1₂₆ (τῶν ἀτοπωτάτων μ. εἴη), 19₁₃₈ (μαίνοιτο μ.).., ἐβουλόμην μ. Ly. 12₈₆, De. 40₃₂ (vl. τἄν), δικαίως μ. ἀπέθανον 18₂₁₀ [ἐγὼ μὲν γὰρ δοκῶ ἄφωνος γενέσθαι Teles 8₆, l. ἐγὼ μ. δοκῶ?]; μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ· γένοιτο **τἂν** πόλλ' ὧν δόκησις οὐκ ἔνι Eu. f. 131, δεινὸν γὰρ τἂν εἴη X. Cyr. 4·2₄₆. Dazu noch: **ἄν ποτε** allg. (s. zB. 451₄₅, 464₁₄), **ἄν που** s. 468₅₇, 478₄₀, nb. πότ' ἄν zB. 460₃; **τάχ' ἄν** seit Hom. (s. 468₂₇, 469₁₁) die hfgste Vbdg beim Pot., m. **ἴσως** (ἴ. ἄν So. Ph. 1260, Ar. Pax 286 usw.) verbunden in τάχ' ἄν μ' ἴσως πύθοισθε So. Ai. 691, τ. δ' ἂν ἴ. καὶ πάνυ ἂν ξυνεπιθοῖντο Th. 6₁₀, cf. ₃₄, Pl. pol. 264ᶜ (τ. ἂν ἴ. εἴης ᾐσθημένος), Phil. 13ᵈ (τ. ἂν ἰόντες εἰς τὰς ὁμοίας ἴσως ἄν πως συγχωρήσαιμεν), 45ᵃ (τ. γὰρ ἴσως φαῖμεν ἄν).., τ. ἴ. κἂν ἡ διέξοδος ἱκανῶς ἂν μηνύσειε lg. 799ᶜ, τ. ἴ. ἂν ἐμαχόμεθα Sext. 321₃, cf. 743₉, ἴ. τ. ἂν τύχοι Pl. Tim. 38ᶜ, cf. ap. 31ᵃ (nicht Redn. A. Thphr.), vgl. noch προὔχοις τ. ἄν που So. OR 1116, cf. Pl. Phdr. 256ᶜ; ell. (s. 474₇₀) im Dialog b. Pl., (τὴν δικαιοσύνην ἴδοιμεν ἄν;) τάχ' ἄν rp. 369ᵃ, (οὐκοῦν πέπονθε;) τ. ἄν soph. 257ᵈ, cf. pol. 258ᵇ.., vgl. auch (τῆς πολιτικῆς ἀμφισβητήσουσι;) τ. ἂν ἴσως τῆς γε τῶν ἐμπορευτικῶν 290ᵃ; **ὥστ' ἄν** = ὥστε, καὶ οὔπω συγκεχώρηκεν, ὥστ' ἂν καταστοχήσαμεν (so) αὐτοῦ Tebt. I 58 [111ᵃ], ὥστ' ἂν βλάβος γενηθῆναι 50 [112ᵃ], cf. 49 [119ᵃ].

= Fehler der Überlieferung: ἄν der Verderbnis sehr stark ausgesetzt, hfg ausgelassen, s. die Stellen oben 450₇₂, bes. in jüngern Hss., zB. b. A'pho (junge Überl.) beim Irr. 3β₄, 4β₂, b. opt. 3β₆; nach -αν ausgefallen (Haplographie) od. irrtüml. gesetzt (Dittographie), dies zB. κρατήσειαν [ἄν] Dd. 13₆₀, ähnl. auch ὃν ⟨ἂν⟩ ἀθάνατοι τιμῶσι, τούτῳ usw. Ba. 5₁₉₃; m. dem folgenden W. zsgewachsen, νοῦν ἐχόντων ἦν ἂν ἰέναι Pl. Gg. 514ᶜ (vl. ἀνιέναι), umgek. ἀνηρείψαντο (vl. ἂν ἠρ.) Y 234, cf. DH 8₈ (ἅπαντες ἀν ομολογήσουσιν), Pl. lg. 712ᶜ (doch ἄν zu εἰπεῖν), πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω Anacr't. 15₃₀ (l. ἀνχ. = ἀγχ.); vertauscht m. ὄν zB. Paus. 2·21₄, οὖν s. 475₆₅, αὖ So. OC 1418, ἀλλ' Demetr. epist. 15 (8₁₉ Weich.), γάρ A'pho 2γ₇, s. auch 468₅₁, δή (ΔH, s. auch 467₆₈) Hdt. 4₆₆ (wohl auch φυλαχθῆναι δὲ τῷ Εὐρυπύλῳ τὴν διαδοχὴν κοινήν, ἅτε ἂν ἀπελθόντος τοῦ Φοίνικος ἐκ τῆς οἰκείας Str 439), m. -α (vgl. paläogr. Ā am Zeilenende = AN), zB. ἂν πάντα zu πάντα Eu. IT 1055, umgek. ἥδιστ' ἂν ἀκούοιμ' ἄν (vl. ἥδιστα ἀ. ἄν) Dio 2₁₇, cf. 1₄₈, ὀρθότατ' ἄν (ὀ. αὖ Steph.), ἔφη, λέγεις Pl. rp. 610ᵃ, m. -αι vgl. βραχεῖαν ἄν τις δείξας ὑπεροχὴν πιστὸς γίνεται (l. γίνοιτ' ἄν?, aber s. 459₄) AlAphr. τ 221₂₆; γ' ἄν m. γάρ So. OC 565, κἂν m. καί 478₉ (sehr oft) usw.

= Verbr.: allg. seit Hom., ion. att. ggr.; dafür κέν (κά) äol. (ἄν 1 × Alcae.?, s. 459₄₅) kypr. thess. böot. dor. (auch Epich. Sophro Philox. Dialex.), κέν (κά) nb. ἄν ep. (s. bes. 474₂₇, ₆₁) Eleg. Epigr. Sim. Pi. Ba.

(nur ἄν Timoth. Trag.[1]) ark. spätdor. (Mysterieninschr. v. Andania [IG V 1·1390; 92[a]]: ἕως ἄν, μέχρι ἄν, ὅταν, καθὼς ἄν, καθὸ ἄν, ἃ ἄν, ᾧ ἄν, οὓς ἄν nb. ὅν κα, ὅσα κα, ὅσοι κα) Archim.; ἄν Hauptverbr. im Att. (ἄν c. opt. bes. Kennzeichen att. Prosa, auch in wissenschaftl. Werken, zB. Simo, DioclCar.); sp. ep. Brauch wechselnd (allg. überwiegt κέν; selten ἄν QS, Apollin. [nur οὐκ ἄν τι καταφθείροιτο 33$_{40}$], aber Maxim. [s. auch 466$_{42}$, 474$_{30}$] u. DPer. sehr oft, Opp. h. opt. außer ἦ γὰρ ἂν ἄροιντο 5$_{541}$ nur im neg. Satz, wie οὐκ ἄν τις ἔλθοι 2$_{432}$, Man. bes. εὖτ' ἄν, ὅτ' ἄν, ὁπότ' ἄν, ἡνίκ' ἄν c. coni.); in sp. Prosa nimmt ἄν wie auch der opt. sehr ab, Gl. noch πῶς ἄν· quemadmodum, τίς ἄν· quisnam, ὡς ἄν· prout, tamquam, ὃς ἄν· quicumque, quisquis, ὃς δ' ἄν· quis vero, ὅσπερ ἄν· quisquis, ὅ τι ἂν εἴη· quid est, in den Hermeneumata (Gl. III) coni. selten, 1 × Irr. (469), 0 opt.; c. opt. b. Dd. bes. in Wdgn wie μακρὸν ἂν εἴη γράφειν (s. 461$_{13}$), LXX auß. Mc. (459$_{65}$, 466$_{38}$), Deut. 33$_{7}$ (460$_{55}$) u. ὡς ἄν (461$_{64}$) nur in der Frage (460$_{17}$), NT nur Lc. u. Act. (459$_{73}$, 462$_{20}$), in schlechter Sprache u. Überl. oft dafür der coni. (458$_{70}$); Irr. bleibt, auch LXX, NT, doch auch er seltner (zB. Ar'eas, Corn. th.); am widerstandsfähigsten ἄν c. coni., wofür sp. Volksspr. auch c. ind. (472$_{10}$); allg. ist der Gebrauch b. manchen Sp., zB. Phlp., sehr verwildert; ἄν in bes. Wdgn ([ὡ]σάν 465$_{40}$, κἄν 477$_{64}$, κἀμμία 478$_{7}$) im ngr. erhalten; öfter Beeinflussung der Überl. durch Grammatiker (s. 450$_{40}$) wahrscheinl., bes. b. Hdt., Th., X. Cyr., zB. 469$_{51, 53, 54}$. — Hauptschr. (doch m. ungenügender Kenntnis der Hss. u. fast nur auf altes Epos Hdt. Att. beschränkt) G. Hermann, De particula ἄν, Leipz. 1831 u. W. Bäumlein, Unters. über die gr. Modi, Heilbronn 1846, im Einzelnen bleibt sehr viel zu unters., zB. über die Überl. in den klass. Texten, bes. aber über die sp. Sprache (auch Inschr. u. Pap.).

[2]**ἄν** [ᾰ] ep. dor. Trag.[1] = ἀνά, s. d.

[3]**ἄν** [ᾱ] = ἐάν, s. d.; [4]**ἄν**: s. εὐάν (Eu. T. 325 überl. εὖ ἄν).

ἄν (ἃ ἄν): s. 476$_{62}$).

ἄνα: Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα E 824] οἱ μὲν ἀνέστρεψαν (μάχην ἄνα liest zB. ApS. 30$_{22}$), Ἀρ'χ. δὲ παρῃτήσατο τὴν 'ἀνά' ἀναστρέψαι, ὁπότε μὴ σημαντικὴ εἴη τοῦ ἀνάστηθι (s. 480$_{21}$), ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ 'Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε (Π 233, s. ἄναξ)' schA (= Hdn. II 43), cf. schDThr. 94$_{28}$.

ἀνά praep. [lat. an-helare (ἀνα-πνέω), goth. ana, nhd. an], ep. dor. Pi. Trag.[1] hfg synkopiert **ἄμ** vor Lab. u. μ, **ἄν** vor Dent., Sibila u. ν, **ἄγ** vor Gutt. (ἄμ βωμοῖσι Θ 441 Ar'ch. [u. so allg. üblich], ἀμβωμοῖσι Chrysipp., ἀμπεδίον sch. ε 329; auffällig ἀνξηράνῃ Φ 347 Ar'ch.); nur in Zsstzgn **ἀλλύεσκεν** β 205 usw., **ἄστηθι** Hds 8$_{1}$.., ἀστάσας IG IV 952$_{53}$ [Epid. IV[a]] usw. (aber Hom. ἀνστάς usw.), Hdt. nur ἀμβώσας, ἄμπωτις (dies auch ggr.) usw., vgl. noch ἀγκράτος ἐλαύνω Ξ. εἶπε (an. 1·8$_{1}$, wo ἀνὰ κρ. Hss.) κατὰ συγκοπήν. σὺ δὲ ἄμεινον ποιήσεις μὴ χρώμενος τῇ λέξει (PhrynS. b.) Ph., BA.; äol. ark. kypr. **ὀν-**, nur in Ableit. erhalten (ὀνέθηκε, ὀμνάσθην, ὀγκαρυσσέτω usw., ὄνω; ἂν τὸ μέσσον Alcae. 18 überl.; s. Hoffm. Dial. II 353): Grdbdtg **aufwärts, oben, dann** (meist syn. κατά, s. II C) **hindurch, an, hin; während; in gleichem Maße = je**

I. adv. **1. m. dem Verb** (oft Tmes. möglich, aber vgl. ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίστατο Ψ 709, ἀνὰ δ' ἄνσχεο H 110 Ar'ch. [cf. ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς ἀνασχόμενος κίθαριν ApRh. 1$_{494}$] st. ἀνὰ δὲ σχέο μήδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος μάχεσθαι, erkl. ἀνάσχου δέ H., ἀλῳὴν .. μέλανες δ' ἀ. βότρυες ἦσαν Σ 562, cf. ω 343, es fehlt aber ἄνειμι; die Tmes. der Sp. [ep. lyr. Trag.[1]] hier meist fortgelassen), ἐς δίφρον ἀναβάς, ἀ. τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας X 399, cf. Ψ 882, ApRh. 3$_{874}$ (ἂν δὲ βαρείας ὀχλίζων λάιγγας 4$_{1677}$). ἀ. θ' ἱστία ἐρύσαντες ἥμεθα ι 77, ἐκ δ' ἁλὸς θοὴν ἀ. νῆ' ἐρύσαντο HyAp. 56, ἂν δ' ἕλετ' ἀσπίδα Λ 32, cf. ξ 530, παῖδ' ἀ. χερσὶν ἑλοῦσα HyCer. 286, HyAp. 318, ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν, ἀ. δὲ Χρυσηΐδα εἷσεν A 310; ἂν δ' Ἀγαμέμνων ἵστατο I 13. cf. ω 422 (ἀνὰ δ' ἵστατο καὶ μετέειπεν), θ 110 (ἂν δ' ἵσταντο πολλοί).., ἀ. δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ἔστη B 100, cf. θ 118 (ἂν δ' ἔσταν), Hy. 7$_{47}$, ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο Ψ 812, cf. θ 3; ἀ. τ' ἔδραμ' ὀπίσσω, ὡς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο auf und zurück E 599; ἐς δίφρον ἔναρα ἔθηκε, ἀ. δ' αὐτὸς ἔβαινε P 541, cf. β 419.., ApRh. 1$_{1110}$. ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους Ψ 352, cf. 132.., ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσατο καὶ κατέλεκτο ν 72, cf. ApRh. 3$_{1236}$, ἂν δ' αὐτὴν βήσομεν A 143; ἀ. δ' ὀφρύσι νεῦον ι 468, ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα E 798 (τεὰς ἀ. λοφνίδας ἴσχων an. alex. b. EM 570$_{8}$), ἂν δὲ κύων κεφαλὴν ἔσχεν ρ 291, cf. Hes. sc. 246, ἀ. τρίχας ἕλκετο χερσίν X 77, ὑπερέπτατο χάλκεον ἔγχος, ἀ. δ' ἥρπασε Παλλάς 276, κτείνοντες ἀ. τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες Λ 755, ἀ. δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα Φ 361; αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀ. τε πρυμνήσια λῦσαι ι 178.., ἀ. θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν A 480, cf. κ 506.., Eu. f. 773$_{37}$; τοῖσδ' ὃ γέρων ἀ. κρητῆρα κέρασσεν γ 390; ἀ. δέ σφισι βάλλετ' ἀείδειν Φήμιος ρ 262. **2. ohne Verb**, ἄνδρες ἀνέσταν, ἂν μὲν ἀρ' Ἀτρεΐδης (sc. ἔστη), ἂν δ' ἄρα Μηριόνης Ψ 887, ἀ. δ' ἵστατ' Ἰήσων, ἂν δὲ Βορήιοι υἷες ApRh. 2$_{492}$, ὦρτο Ἀγαμέμνων, τῷ δ' ἔπι Τυδεΐδης ὦρτο, τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενεύς, ἂν δὲ Θόας H 168, cf. Ψ 837.., ὤρνυτο δ' Ἀγαμέμνων, ἂν δ' Ὀδυσεύς Γ 268. cf. Ψ 755, ἂν δὲ πολύρρινον νώμα σάκος, ἂν δὲ καὶ ἔγχος ApRh. 3$_{1231}$; ἀλλ' **ἄνα** (s. 479$_{38}$; ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι EM), εἰ μέμονας υἷας Ἀχαιῶν ἐρύεσθαι I 247, ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο! Σ 178, cf. Z 331, σ 13, So. Ai. 194[1] (ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων), ἄνα δέ (erkl. ἀνάστα [so Alb. st. ἀνέστη] δέ H.), δυσμενῶν δ' ἀλέξευ στέρνον Archil. 66, ἄνα γε μάν, δόμοι! Ae. Ch. 963[1].

II. praep. **A. c. gen.** ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους ἀμβαίνειν ι 177, cf. β 416, ἂν δὲ νηὸς ἐβήσετο ο 284 (nb. ἂν δ' ἄρα βήσετο δίφρον γ 481); ἂν τοῦ ῥοΐσκου (bachaufwärts) ἐς τὰν ὁδόν IG XIV 352·1$_{17}$ [u. so immer st. des übl. acc. (opp. κατὰ τοῦ ῥ.), doch ἀνὰ τὸ μέσον (s. unten); Halaisa I[a]]; zwhft φυλασσομένα στόματος ἀνὰ κέλαδον (vl. ἀνακέλ.) Eu. O. 184[1]; scheinb. beim distrib. ἀ., s. unten C. **B. c. dat.** **1. oben auf**, στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶ χρυσέῳ ἀ. σκήπτρῳ A 15 (οἱ μὲν ἀντὶ τῆς σύν [Hdn. I 481], οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνω Eust., περί par.).., εὕδει ἀ. σκάπτῳ αἰετός Pi. P. 1$_{6}$, ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀ. ὤμῳ λ 128, ἂν κεφάλαισιν ἔθεντο Cypria 4, φίλας ἀ. ματρὶ χεῖρας ἔβαλλον Ba. 3$_{50}$, ἂγ κεράτεσσιν (an. alex.)· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς H., πῆξαι ἀ. σκολόπεσσι Σ 177, ἂμ βώμοισι τίθει (περὶ τοῖς β. par.) Θ 441, cf. Pi. O. 13$_{75}$; εὗδε ἀ. Γαργάρῳ ἄκρῳ Ξ 352, ἀ. Γ. ἄ. ἥμενον O 152, cf. ε 156 (ἂμ πέτρῃσι καθίζων Ar'ch. st. ἐν π.), Ae. Su. 350[1] (φυγάδα ἂμ πέτραις ἠλιβάτοις), dazu? ἄρουραν ἂγ Κόσσῳ nb. ἀμπέλους πὰρ Κότῳ DialI. 1365 [Dod. III—II[a]]; ἄστρα ἀν' οὐρανῷ ἑστήρικται Man. 2$_{3}$. **2. auf, mit** (σύν, s. 480$_{35}$), θοαῖς ἂν ναυσὶ πόρευσαν Ζεφύροιο πομπαί Pi. N. 7$_{29}$, ἥξει ἄγυρις ἀ. τε ναυσὶν καὶ σὺν ὅπλοις Eu. IA 754[1]; ἀν' ἵπποισι τέτρασι Σᾶμος (ἔφερε τέλος) sch. ἐφ' ἵπποις Pi. O. 10$_{69}$, cf. 1$_{41}$, 8$_{51}$, Eu. E. 466[1], ἀ. δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ ἵκετο Pi. P. 4$_{94}$; ἀ. τ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόᾳ θίασος ἔμολεν Eu. IA 1058[1]. **3. übtr.?**, οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ἐπίηρ' ἀνὰ θυμῷ (Ar'ch. st. ἐπιήρανα θ.) γίνεται τ 343; scheinbar beim distrib. ἀ., s. unten C. **C. c. acc.** **1. hinauf, aufwärts** **a. allg.**, αἷμα κήκιε ἀνὰ στόμα τε ῥῖνάς τε ε 456, cf. Π 349, χ 18 (αὐλὸς αἵματος ἀ. ῥῖνας ἦλθε), ω 318, ἐν στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀ. στόμα (δηλοῖ τὴν ψυχὴν ἐκπηδῆσαι βιαζομένην T) X 451, ἀ. στ. θυῖεν ἐνισπεῖν, φθογγῇ δ' οὐ προέβαινε περαιτέρω ApRh. 3$_{686}$, übtr. οὐκ ἂν βασιλῆας ἀ. στ. (διὰ συνεχοῦς μνήμης BT) ἔχων ἀγορεύοις B 250, θεοὺς ἔ. ἀ. στ. Eu. E. 80, cf. An. 95 (nb. διὰ γλώσσης), Ep. [IV[a]] b. Plut. 676[e], X. Hiero 7$_{9}$ (= διὰ στ. ἔ. Cyr. 1·4$_{25}$), NicD. FHG 3$_{442}$, γίνεται Clearch. 2$_{313}$, cf. Luc. nav. 43; φλὲψ ἀ. νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει N 547, σμώδιγγες ἀ. πλευράς τε καὶ ὤμους ἀνέδραμον Ψ 716; οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη χ 132, cf. 143, ἀ. θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον γ 492.., cf. Hes. o. 328 (ἀ. δέμνια β.), 571 (ἀπὸ χθονὸς ἂμ φυτά), ἀ. μεγάροιο μέλαθρον ἕζετ' ἀναΐξασα χ 239; σειρὴν κίον' ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι πελάσαι τε δοκοῖσιν 176, (ὅπλα) ὕψοσ' ἀείρας θῆκεν ἀ. μυρίκην (vl. -ῃ, s. 480$_{35}$) K 466 (ἐπὶ μ. par.). **b. v. Flusse**, ἀνὰ τὸν ποταμὸν πλέειν Hdt. 1$_{194}$, 2$_{96}$ (Pol. 28$_{19}$, Ag'rch. 66), cf. $_{4}$, 4$_{89}$, Pol. 3$_{75}$, Str. VII 36, Dd. 4$_{56}$.., Plut. Ant. 26, ἀ. τὸ ῥεῦμα νήχειν

Göttinger Sammlung indogermanischer Grammatiken.

Im November 1913 ist vollendet worden:

Vergleichende

Verlag von Vandenhoeck & Ruprecht in Göttingen

R. Emlein:

Stadtkämmerer in Mannheim.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY